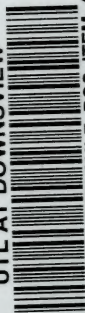

UTL AT DOWNSVIEW

D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 13 08 04 08 005 9

DS

461

.6

A65

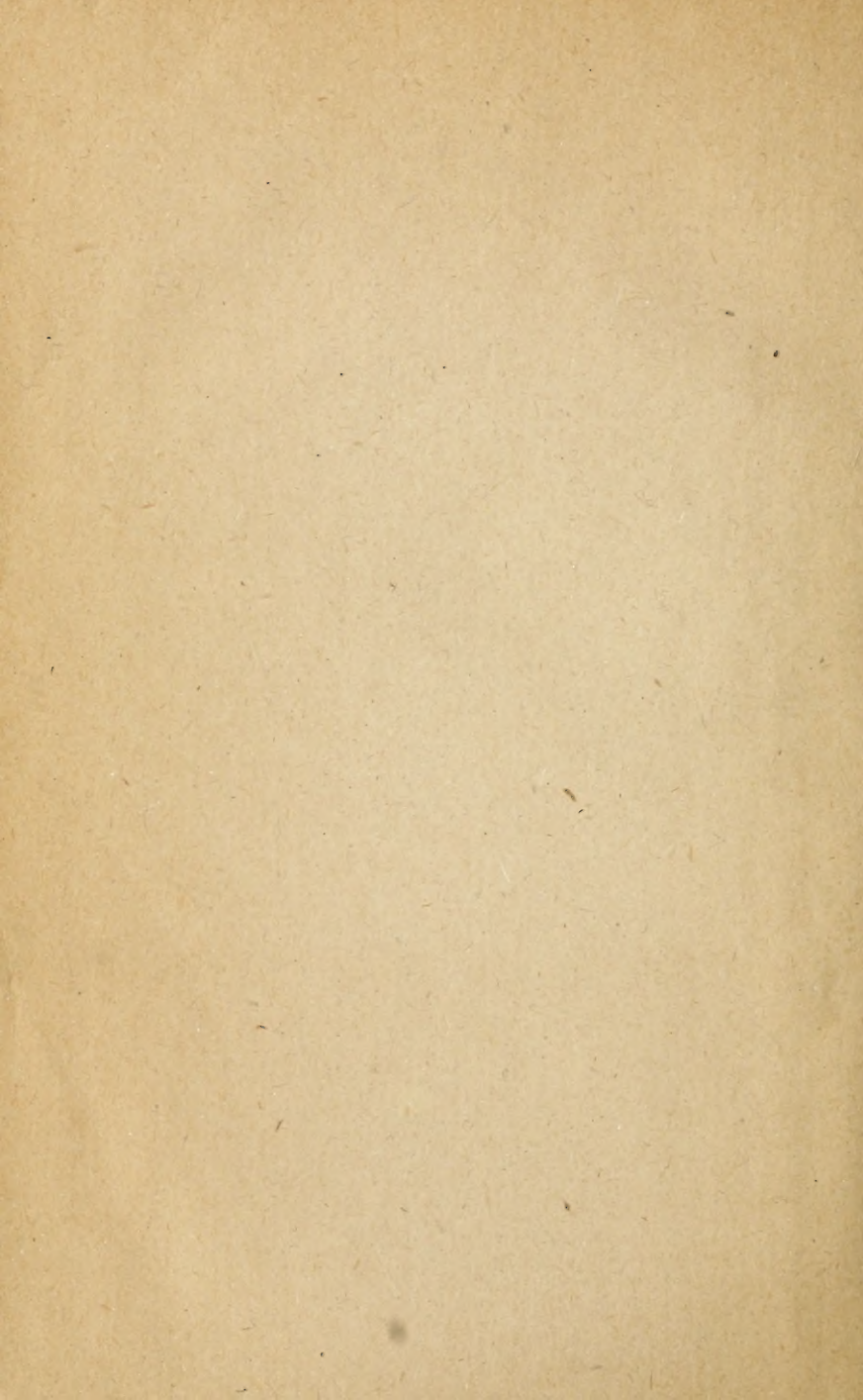
1867

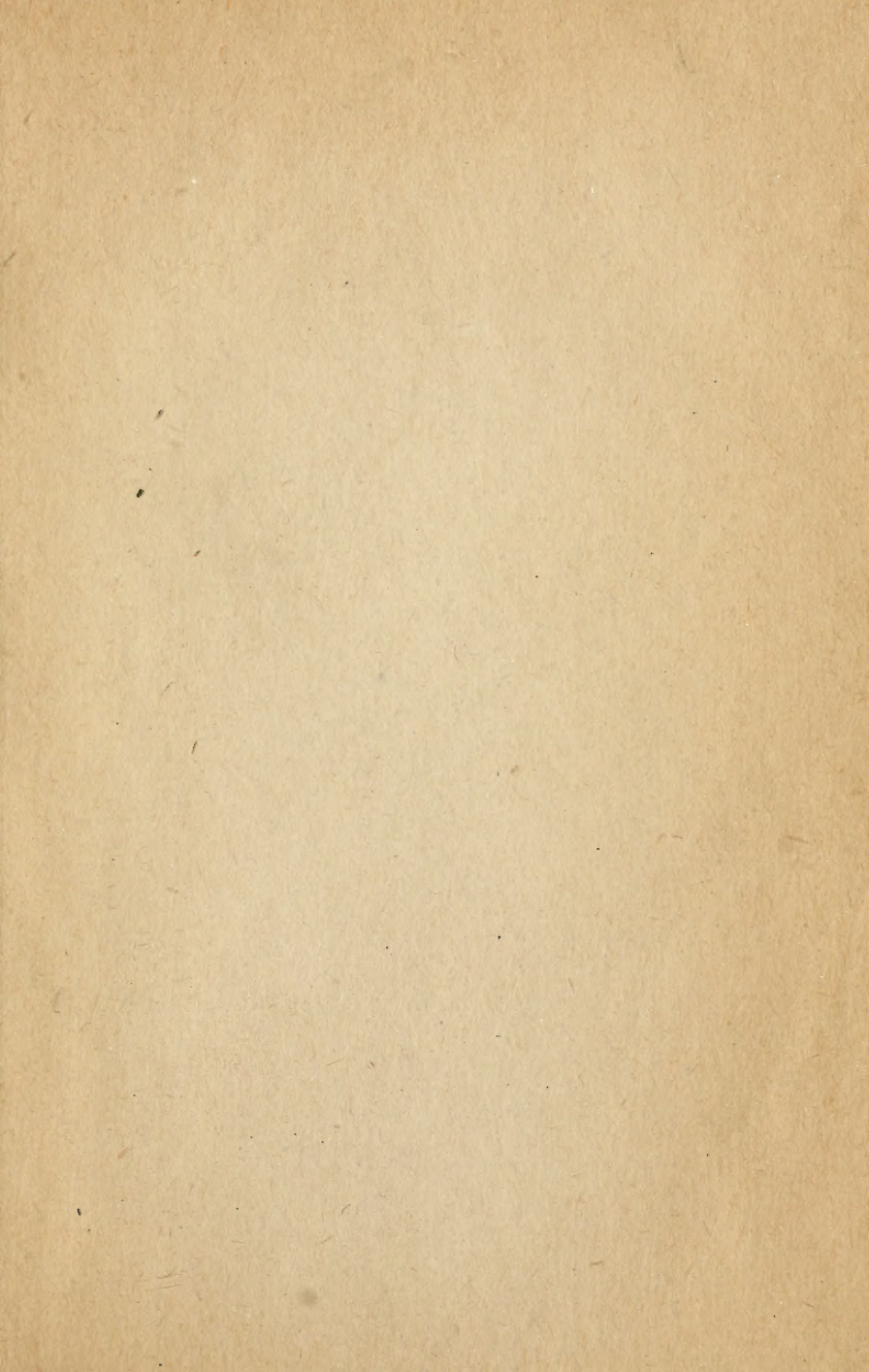
v.2

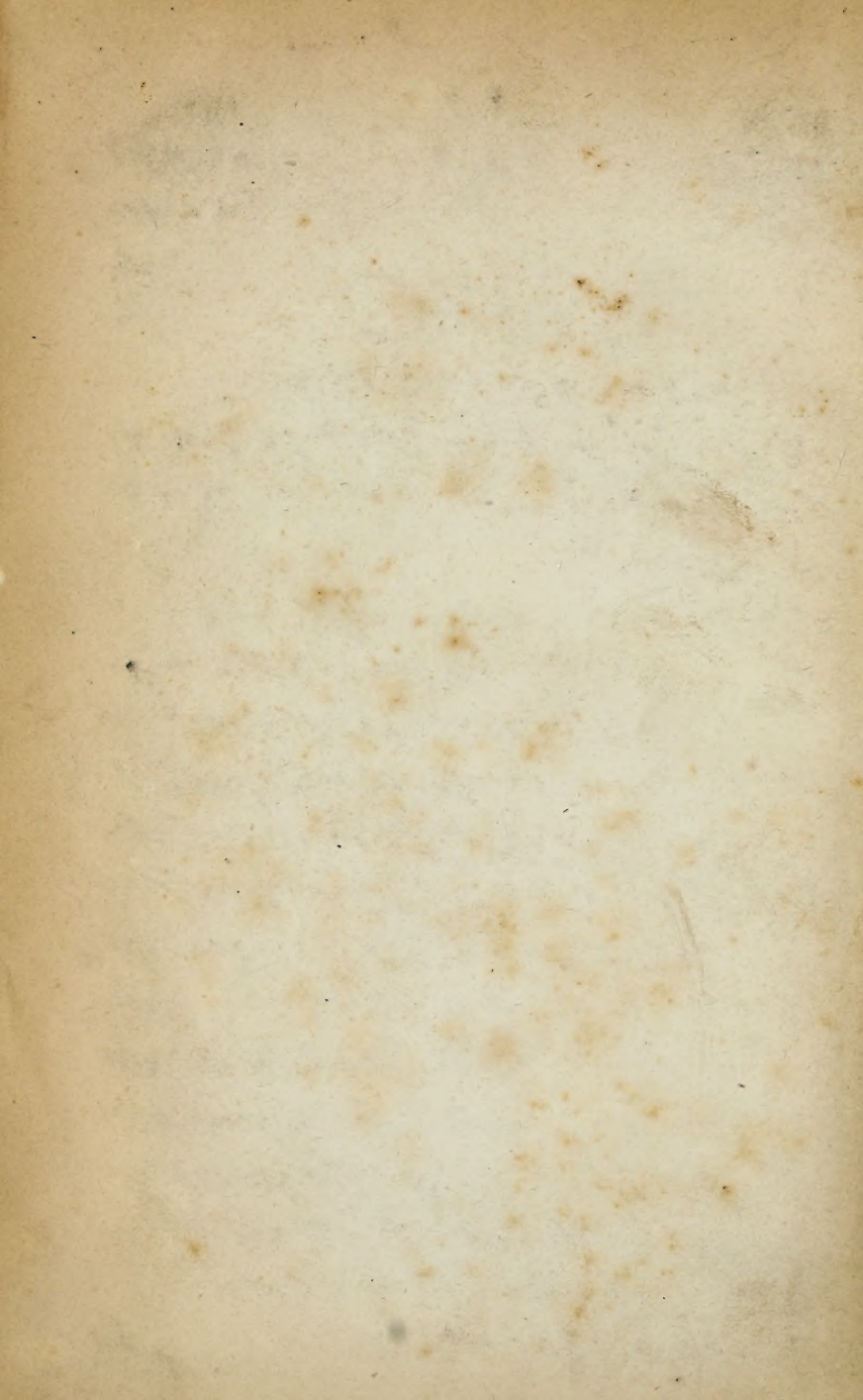
'Abd al-Hamid Lahauri
Badshah namah

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of Toronto

جلد دوم

بادشاہنامہ

تصنیف
Abd al-Hamid Lahauri,

ملا عبد الحمید لاہوری المتوفی سنہ ۱۰۲۵ ہجریہ

Bādshāh nāmāh

در

احوال ابو المظفر شہاب الدین محمد شاہجہان بادشاہ

بہتنام

اشیائک موسیقی بنگالہ

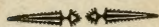
و تصحیح

مواوی کبیر الدین احمد و مواوی عبد الرحیم متعلقین

مدرمہ کلکتہ

در

کالج پریس چاپ شد

کلکتہ سنہ ۱۸۶۸ء

DS

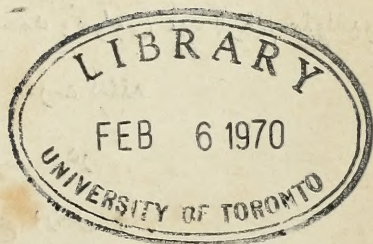
461

•6

A65

1867

V. 2

کیفیت	صفحه
یغی و وزیدن احمد خان اردلان حاکم کردستان	۱۸
عزیمت شاه جهان پادشاه از دارالخلافه اکبر آباد بصوب سرودن	
بقصد صید و شکار با وقایع دیگر	۱۹
ولادت زینت النساء دختر شاهزاده اورنگ زیب	۲۲
فتح قلعه قندهار با دیگر قلاع آن دیار	۲۳
مقاتله با قزلباشان و انهزام آن گروه	۴۲
کشودن حصار رصین بهست و حصن حصین زمین داور	۵۲
تسخیر قلعه هیرمنداب	۵۵
کشایش قلعه گرشک	۶۰
سر بر تافتن مرزبان کوچ هاجو از جاده اطاعت شاه جهان	
پادشاه باغواء اشامیان با فتوحاتی چند	۶۴
حقیقت آشام و آشامیان	۶۸
جشن نوروز (۴ ذی القعدة سنه ۱۰۴۷)	۹۰
ترتیب دادن چراغان در باغ جهان آرا	۹۹
تول مهر شکوه پسر شاهزاده محمد دارا شکوه	۱۰۱
جشن قمری وزن (۱۵ ربیع الثاني سنه ۱۰۴۸)	۱۰۴
کشایش یافتن ولایت بکلانه از حسن سعی پادشاهزاده	
محمد اورنگ زیب بهادر	۱۰۵
فتح رام نگر از مضافات بکلانه	۱۰۶
عزیمت شاه جهان پادشاه بصوب دار السلطنه لاهور	ایضا
آغاز سال دوم (غرة جمادی الثانيه سنه ۱۰۴۸)	۱۱۴

صفحه	کیفیت
۱۱۷	زینهارى شدن مانکترای برادر زمیندار هگ با حوادث دیگر
۱۲۵	تغویض ایالت صوبه کشمیر بعلي مردان خان
۱۳۱	لحوق عارضه جسمانی بعلامي افضل خان وزیر با تدبیر ..
۱۳۲	وفات یافتن بعلامي افضل خان
۱۳۳	جشن وزن شمسى (۱۸ رمضان سنه ۱۰۴۸)
	تغویض ایالت صوبه پنده بشایسته خان از تغدیر عبد الله
۱۳۴	خان بهادر فیروز جهان
۱۳۸	عزیمت شاه جهان پادشاه از دار السلطنه بصوب کابل ..
۱۴۲	جشن نور روز (۱۵ ذی القعدة سنه ۱۰۴۸)
	معین شدن سعید خان بهادر ظفر جنگ بمالش هزار
۱۴۸	جات حوالی کابل
۱۵۲	رسیدن منصور حاجی سفیر نذر محمد خان نزد شاه جهان
۱۵۵	جشن قمری وزن (۱۴ ربیع الثاني سنه ۱۰۴۹) ..
۱۵۶	توجه شاه جهان بادشاه از کابل بدار السلطنه لاهور ..
	سر بر کشیدن سنگی بمخل زمیندار تبت کلان و راه گریز
۱۵۹	گرفتن بعد مقاتله و سپس زینهارى شدن
۱۶۱	آغاز سال سوم (غره جمادی الثانيه سنه ۱۰۴۹) ..
۱۶۳	رسیدن شاه جهان پادشاه بدار السلطنه لاهور
۱۶۵	توان زین محمد پسر شاهزاده محمد شاه شجاع
۱۶۶	سانحه رسیدن کهیلوچی بجزای کردار فکوهیده
۱۶۸	احداث شاه نهر لاهور باهتمام علي مردان خان

صفحه	کيفيت
۱۶۹	ساختن عید الرحیم بیک خود را
۱۷۰	ولادت محمد سلطان پسر شاهزاده محمد اورنگ زیب ..
	آمدن شاه سیستان بسرزمین قندهار و درگذاشتن قلعه
ایضا	خندشی بعد تسخیر
۱۷۵	جشن شمسی وزن (۴ شوال سنه ۱۰۴۹)
	آتش افتادن در ارک اکبر نگر و سوختن بسیاری از
۱۷۷	کارخانجات بادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر
۱۷۹	توجه شاه جهان بادشاه بسیر کشمیر خلد آسا
۱۸۳	جشن نوروز (۲۶ ذی القعدة سنه ۱۰۴۹)
	رفتن ظریف بملک روم و مراجعت او با سفیر فرمان روای
۱۸۴	آن مرز و بوم
۱۸۸	استیلاء سلطان مراد خان بر قزلباش و تسخیر بندگان ..
۲۹۲	سیر باغ فرح بخش و فیض بخش
۱۹۳	گرفتار آمدن پرتهدیراج ولد چهار سنگه بندیده
۱۹۷	آمدن ارسلان اقا سفیر سلطان مراد خان
۲۰۰	جشن قمری وزن (۳ ربیع الثانی سنه ۱۰۵۰)
۲۰۱	توجه شاه جهان بادشاه بسیر بدلاق بد نظیر سنگ سفید ..
۲۰۷	آغاز سال چهارم (غرة جمادی الثانیه سنه ۱۰۵۰)
	توجه شاه جهان بادشاه بتماشای سیر گاههای شرقی سوی
۲۰۸	کشمیر و از انجا بدار السلطنه لاهور
۲۱۵	وصول شاه جهان بادشاه بدار السلطنه با دیگر وقایع ..

۲۱۹	کیفیت
۲۱۹	رسیدن ملا سعد الله نزد شاه جهان بادشاه
۲۲۲	.. .	جشن شمسی وزن (۱۹ شوال سنه ۱۰۵۰)
۲۲۴	جشن نوروز (۹ ذی الحجه سنه ۱۰۵۰)
		مالش دادن اعظم خان صوبه دار گجرات پتنه پڑوهان
۲۳۰		نواحی احمد آباد را و گرفتن پیشکش از زمین دار جام
۲۳۵	جشن قمری وزن (۴ ربیع الثانی سنه ۱۰۵۱)
		عصیان ورزیدن جگت سنگه واک راجه باسو و رسیدن او
۲۳۷	پیدایش افعال فکوهیده
۲۴۳	..	آغاز سال پنجم (غره جمادی الثانی سنه ۱۰۵۱)
۲۴۵		ولادت پاک نهاد بانو بیگم دختر شاهزاده محمد دارا شکوه
۲۴۸		اشکر کشیدن شایسته خان نظام صوبه پتنه بر مرزبان پلاسون
		برگشتن میر برکه از کابل و گزارش نبذی از پراگندگی
۲۵۱	احوال امام قلی خان حاکم توران
۲۵۲		لختی از احوال امام قلیخان و سلوک ناشایسته نذر محمد خان
۲۵۶		توجه شاه جهان بادشاه از دار السلطنه به شکار گانو و آهن
۲۵۷		وفات یافتن یمین الدوله آصف خان خانان سده سالار
		نقل فرمان شاه جهان بادشاه به شایسته خان خلف
۲۶۰	یمین الدوله آصف خان موصوف در تعزیت
		کشایش پذیرفتن حصن مؤ و نور و باقی حصون متعلقه
۲۶۱	جگت سنگه
۲۶۴	..	فرستادن راجه مان پیدها بر قلعه جهت و تسخیر آن

کیفیت	صفحه
مفتوح گشتن ده تال و تهاری	۲۹۸
جشن شمسی وزن (۱۹ شوال سنه ۱۰۵۱)	۲۸۰
فرستادن ظفرخان به تنظیم صوبه کشمیر از تغییر تربیت خان	۲۸۲
جشن نوروز (۱۹ ذی الحجه سنه ۱۰۵۱)	۲۸۴
شرح داستان سورجمل	۲۸۵
توجه بادشاه زاده محمد دارا شکوه بصوب قندهار	۲۹۱
لختی از احوال شاه صفی و کیفیت وفات او	۲۹۷
جشن قمری وزن (۴ ربیع الثانی سنه ۱۰۵۲)	۳۰۳
جشن ازدواج بادشاهزاده عالی نسب مراد بخش	۳۰۴
آغاز سال ششم (غره جمادی الثانیه سنه ۱۰۵۲)	۳۰۷
توجه شاه جهان بادشاه بدیدن عمارت نو	۳۱۱
توجه شاه جهان بادشاه از دار السلطنه لاهور بدار الخلاه	
اکبر آباد	۳۱۷
جشن وزن شمسی (غره ذی القعدة سنه ۱۰۵۲)	۳۲۱
شرح عمارات روضه ممتاز الزمانی مهد علیای شاه جهان	
بادشاه واقع اکبر آباد	۳۲۲
جشن نوروز (سلخ ذی الحجه سنه ۱۰۵۲)	۳۳۲
جشن قمری وزن (۱۲ ربیع الثانی سنه ۱۰۵۳)	۳۳۵
ولادت سلطان ممتاز شکوه پسر محمد دارا شکوه	۳۳۷
ذکر قانون مجدد در تعیین گریه های شبها روزی	ایضا
آغاز سال هفتم (غره جمادی الثانیه سنه ۱۰۵۳)	۳۴۰

- کیفیت ۳۴۰
- ۳۴۱ رفتن شاه جهان بادشاه بدیدن سلطان ممتاز شکوه ..
توجه شاه جهان بادشاه از دارالخلافه اکبرآباد بدارالسعادت
- ۳۴۳ اجمیر
مراجعت شاه جهان بادشاه از اجمیر بصوب دارالخلافه
- ۳۴۴ اکبرآباد
مهرنازی علامی سعد الله خان از خدمت میرسامانی که
- ۳۴۷ در تحت عهده وزارت است
- ۳۵۰ جشن شمسی وزن (۸ ذی القعدة سنه ۱۰۵۳)
- ۳۵۳ عزیمت شاه جهان بادشاه بصوب سوکر بقصد میروشکار
- ۳۵۴ کشایش ولایت پلامون و اطاعت پرتاب مرزبان آن ملک .
- ۳۶۱ جشن نوروز (۱۰ محرم سنه ۱۰۵۴)
حادثه عظیمه سوختن بیگم صاحب از رسیدن عطف دامن
- ۳۶۳ بشمع و صحت یافتن
- ۳۷۰ کشایش قلعه کنور بتدبیرات خان دوران بهادر نصرت جنگ
- ۳۷۵ جشن قمری وزن (سلخ ربیع الاول سنه ۱۰۵۴)
تأریب و تادیب بل ترشیخ و تهذیب بادشاهزاده محمد
- ۳۷۶ اورنگ زیب بهادر باعث عزامت از امور دربارت
ساختن کشتن راو امر سنگه پسر راجه گج سنگه صلابت خان
- ۳۸۰ میربخشی را و کشته شدن او
- ۳۸۵ آغاز سال هشتم (غره جمادی الثانیه سنه ۱۰۵۴)
- ۳۸۸ ولادت سلطان بهادر شکوه پسر بادشاه زاده محمد دارا شکوه

۳۹۰	کینیت
۳۹۱	صفت سرپیچ گرانمایه شاه جهان بادشاه
۳۹۲	حقیقت جواهر خانم شاه جهان بادشاه
۳۹۳	جشن صحت یافتن ملکه ملقب به بیگم صاحب از داء سوختن
		مپاه فرستادن علی مردان خان امیر الامرا از کابل به تنبیه
۴۰۱	تردیعلی قطعان و مغلوب شدن او
۴۰۵	جشن شمسی وزن (۲۴ شهر ذی القعدة سنه ۱۰۵۴)
		عزیمت شاه جهان بادشاه از دارالخلافت اکبر آباد بدارالسلطنه
۴۰۷	لاهور و از انجا بکشمیر
۴۱۲	جشن نوروز (۲۱ محرم سنه ۱۰۵۵)
۴۱۶	رخصت نمودن اصالت خان میر بخشی را بهمم بدخشان
۴۲۱	جشن قمری وزن (۹ ربیع الثاني سنه ۱۰۵۵)
۴۲۳	آمدن میر ابوالحسن سفیر عادلخان نزد شاه جهان بادشاه
۴۲۴	فرستادن راجه جگت سنگه را بکوسک برای تسخیر بدخشان
		واقعۀ در نور دیدن خان دوران بهادر نصرت جگ
۴۲۶	بساط حیات
۴۳۰	آغاز سال نهم (غرة جمادی الثانیه سنه ۱۰۵۵)
۴۳۳	ترقی علامی سعد الله خان بدرجه والای وزارت کل
۴۳۴	ولادت بلند اختر پسر بادشاه زاده محمد شاه شجاع بهادر
۴۳۵	ذکر معمولی از احوال نذر محمد خان با سانحه چند
۴۵۳	کینیت ظلم المانان
۴۵۶	ذکر واقعۀ کهمرد و تاخت اصالت خان و دیگر سوانح

کیفیت	صفحه
آمدن عبد الرحمن دیوان بیگی و تردیعلی بر کهمرد	..	۴۶۰
شدافتن راجه جگت سنگه بحدود سراب و اندراب و ساختن		
چوبین قلعه و پرداختن به نبرد اوزبک	.. .	۴۶۳
مراجعت شاه جهان بادشاه از کشمیر بدارالسلطنه لاهور	..	۴۶۷
وفات یافتن نور محل	۴۷۵
ذکر مرقد یمین الدوله آصف خان	ایضا
جشن شمسی وزن (۴ ذی الحجه سنه ۱۰۵۵)	۴۷۸
فہمت عساکر شاه جهان بادشاه بفتح بلخ و بدخشان	..	۴۸۲
گذارش جشن نوروز (۳ صفر سنه ۱۰۵۶)	۴۹۱
ارسال جان نثار خان برسم رسالت بایران	۴۹۲
نقل نامہ شاه جهان بادشاه بشاہ عباس متضمن تعزیت		
پدرش شاه صفی و تہنیت جلوس او - از منشآت علامی		
سعد اللہ خان	۴۹۳
توجہ شاه جهان بادشاه از دارالسلطنه لاهور بصوبہ دارالملک		
کابل	۵۰۰
جشن قمری وزن (۸ ربیع الثانی سنه ۱۰۵۶)	۵۰۵
ذکر ضوابط معینہ شاه جهان بادشاه برای صوبہ داران	..	۵۰۶
روانہ شدن بادشاه زادہ مراد بخش از چاریکاران بہ تسخیر		
بدخشان	۵۱۲
رسیدن خسرو پسر دوم نذر محمد خان از بدخشان نزد شاه		
جهان بادشاه	۵۱۵

کیفیت	صفحه
کشایش قلعه کهرم و حصار غوری	۵۲۰
ذکر تسخیر پذیرفتن قندزو بلخ و فرار ورزیدن نذر محمد خان	۵۲۵
نقل نامه شاه جهان بادشاه به نذر محمد خان - از منشآت	
علامی سعد الله خان	۵۳۵
آغاز سال دهم (غره جمادی الثانیه سنه ۱۰۵۶)	۵۴۴
تاریخ تسخیر بلخ	۵۴۶
نبرد نمودن بهادر خان و امالتخان با نذر محمد خان - و	
شکست یافته گریختن او بصوب خراسان	۵۴۸
گزارش التماس بادشاه زاده مراد بخش رخصت مراجعت	
به درگاه شاه جهان بادشاه و آنچه بران مترتب شده	۵۵۶
ارسال سعد الله خان برای تنسیق ملک بلخ و تنظیم احوال	
مپاه و رعایا	۵۵۹
ذکر وقایع بدخشان	۵۶۶
واقعۀ اندخود	۵۶۸
نبذنی از احوال خسرو بیگ	۵۷۰
سائقۀ جنگ المانان	ایضا
دمتوری یافتن میر عزیز بصوب ایران نزد نذر محمد خان	۵۷۲
نقل نامه شاه جهان بادشاه به نذر محمد خان - از منشآت	
علامی سعد الله خان	۵۷۳
ذکر امهات اولاد نذر محمد خان	۵۸۱
حقیقۀ ریاض و منازل دار الملک کابل	۵۸۵

کدغیت صفحہ ۵

آقچہ فراہم آمدہ بودند - و حروب آن والا گھر با عبد العزیز

خان و برادران او ۶۸۶

گذارش باعث کمی سپاہ ۷۰۲

ذکر چند امور نا شایستہ کہ در یساق بلخ روی نمود ۷۰۷

ذکر حدود مملکت شاہ جهان بادشاہ ۷۰۹

تغضیل مویجات ۷۱۰

ذکر جمع تمامی مملکت ۷۱۱

شرح خزاین و ذخایر شاہ جهان بادشاہ ۷۱۳

بیان مواجب شاہ جهان بادشاہ ۷۱۵

ذکر مناصب بادشاہزادہا ۷۱۷

ذکر مناصب نوئیڈان نہ ہزاری ایضا

ذکر مناصب امرای ہفت ہزاری ایضا

شش ہزاری ۷۱۸

پنج ہزاری ۷۱۹

چہار ہزاری ۷۲۰

سہ ہزاری ۷۲۲

دو ہزار و پانصدی ۷۲۵

دو ہزاری ۷۲۶

ہزار و پانصدی ۷۲۸

ہزاری ۷۳۲

نہصدی ۷۳۸

بسم الله الرحمن الرحيم

سپاس والا اساس دادار کار ساز - و کردگار بي انباز - را که
 بمددکاری اندیشه سخن سنج - و دستياری خامه سحر آهنگ -
 نگارش نيرنگی اقبال جهان کشای شاهنشاهی - و شگرفی دولت
 گیتی آرامی ظل الهی . یعنی احوال مقدس نخستین دور از
 جلوس اقدس - که وقایع ده ساله سلطنت ابد میعاد خدیو زمین و
 زمان - و خداوند مکین و مکان - است - بهزاران خجستگی - و
 فراوان فرخندگی - حسن انجام گرفت * فی نی کو اندیشه و کدام
 خامه - نه آنرا در خور این کار بزرگ بضاعتی - و نه این را باندازه
 چنین شغل ستیغ استطاعتی - این همه از افوار نظر خورشید اثر
 پادشاه کان دستگاهست - و آثار تربیت اکسیر مرتبت شهنشاه فلک
 بارگاه * ازان سنگ بی رنگ فطرتم شعله حسرت در دل یوافیت
 آبدار بر افروخته - و ازیں ارزیز ناچیز طینتم زبانه رشک در جان تدبیر
 مسبوک بر افراخته * انفتاح معضلات امور بتوجه دشوار کشای آن
 صورت لطف ربانی که زمانه بخواهش او کارگذار است - و چرخ
 بفرمان او در گیر و دار - منوط است * و انحلال مشکلات شیون بنظر
 عنایت آن معنی رحمت سبحانی که گردش فلک بکام اوست -
 و آرام زمین بآرام او - مربوط *

سخن اینست و گرس به ازین داند گفت
گو بیا اینک ارکان و بزرگان دیار
حاش الله که نه من بنده همی گویم زان
که چرا پار نبود این سخنم یا پیرار
اینهم اقبال شهامت ورنه تو میدانی نیک
که چو من شاخ کهن میوه کجا آرک بار

اکنون که گلگون تیزگام آسمان خرام خامه در مضمار نگارش
وقایع نخستین سال از دور دوم جلوس آبد پیوند خاقان قیصر غلام -
و خدایگان سلیمان احتشام - بجولان در آمده - اگر روزگار بیوفنا
سازگاری کند - و زندگی گریز پا پایداری - این صحیفه اقبال را
که جلد ثانی پادشاهنامه نامی است - بنهجی که دشوار پسندان
کار گاه سخن طرازی را بحیرت اندازد - و به نمطی که جادو گران
کارخانه معنی پردازی را بغیرت - بنزیر حسن اختتام مزین گردانم -
و بطغیل گذارش وقایع درین نگارین نامه که تمیمه گردن هوشیاری -
و تعویذ بازوی جهاندار نیست - نامم که بگم نامی نامور بود بسان
صیت مکارم و صورت مغاخر اولیای این دولت فزاینده مشهور جهان
گردد - و بختم که بناکامی در آفاق ممر بود چون دولت اصفیای
این سلطنت پاینده محسود جهانیان - ایزد عطیه بخش این
فاگزیر امن و امانی - و نا گزران دولت جاودانی - را بطول عمر -
و طیب عیش - و نشر مغاخر - و حشر عساکر - و جمع بلاک - و
قمع اصداد - کامگار صورت و معنی داشته سایه آسمان پاینده این
آفتاب سپهر جهاندار بر ادانی و افاسی ممدود و مبدوط دارک *

آغاز سال اول

دوم در ازادوار خلود اثار جلوس مقدس

روز سه شنبه غره جمادی الثانیه سال هزار و چل و هفتم مطابق بیست و هشتم مهر نخستین سال از دوم دور جهان افروزی جلوس عالم آرایی خافان مبدلت پیرا آغاز شد - نسیم افضال باهتزاز در آمد - غنچه کامرانی بشگفت - دایه‌های زمانیدان مانند کف دریا سان خدیو اقبال منبسط گشت - درین تاریخ شاه نواز خان قوش بیگی را چون لوازم شکار قعل که چگونگی آن در وقایع سنه هشت گذارش یافته نیکو سرانجام داده بود - بعناعت خلعت خامه و اسب از طویلۀ خاصه بازین مطلا و فیل از حلقۀ خاصه برنواختند *

چهارم [جمادی الثانی] دوداماد احدات یکی محمد زمان پور پیر داد دوم صاحب داد با قادر داد ولد محمد زمان و نواسۀ احدات و علائی زن احدات والدۀ عبدالقادر خواهر رشید خان ولد جلاله و گروهی دیگر از همریان عبدالقادر که در صوبۀ کابل گرد فتنه می انگیزتند - و پس از فرو رفتن عبدالقادر سعید خان همه اینان را بسعی و تدبیر بدست آورده روانۀ درگاه آسمان جاه ساخته بود بآستان معلی رسیدند - بادشاه جرم پوش عذر نیوش محمد زمان و صاحب داد را بمرحمت خلعت و اسب - و دیگران را بعنایت

خلعت بر نواخته نزد رشید خان که ابن عم اجداد است - و خدمت
نظم ولایت تلنگانه باو مفوض - و از سعادت یاور و حسن عقیدت
بوالایایه امارت رسیده - فرستادند - و کفالت ایشان برو مقرر گردید *
نهم [جمادی الثانیه] پسران راجه انوب سنگه که برخی از
احوال او در نخستین جلد این سپاس نامه در اثنای گزارش سوانح
سال ششم نگارش یافته پس از سپری شدن پدر باستلام عتبه فلک
رتبه ناصیه طالع برافروختند - جیرام نخستین پسر بمرحمت خلعت
و منصب هزارمی ذات و هشتصد سوار از اصل و اضافه و خطاب
راجگی و اسب و خیل - و چهار پسر دیگر او فراخور حال بمناسب
سرافرازی یافتند *

چاردهم [جمادی الثانیه] دوازده فیل پیشکش معتقد خان ناظم
صوبه اوریسه از نظر اشرف گذشت - و یک لک روپیه قیمت مقرر شد *
نوزدهم [جمادی الثانیه] حکیم صالح برادر حکیم فتح الله
شیرازی که بتازگی از ایران آمده بود ناصیه بخت بتقدیل آستان
عرش مکان برافروخت - و از پیشگاه نوازش بعنایت خلعت و انعام
سه هزار روپیه کامیاب شده در زمرة بندگان درگاه والا منخرط گشت *
بیستم [جمادی الثانیه] بسالک دودمان امطفا سید جلال
خلف الصدق سید محمد گجراتی - که اختی از سمو نسب و علو
حسب و فضایل و کمالات او و نیاکان او در آخر جلد اول گزارش
یافته - ده هزار روپیه - و به هاشم کاشغری دو هزار روپیه - و بزاهد
بیگ کاشغری هزار روپیه - عنایت شد *

بیست و پنجم [جمادی الثانیه] عزت خان بمنصب دوهزاری

هزار و پانصد سوار - و عوض خان قاقشال بمنصب هزار و پانصدی
هزار و پانصد سوار از اصل و اضافه سرافراز گشتند *

غره رجب - لعل خان کلانوت را که درین عهد معادت عهد
سرامد نغمه سرایان هندوستانی زبان است بمرحمت خلعت و خطاب
گن سمندر بر نواختند - او داماد بلاس پسر تان سین است که
حالش گزارش می یابد - و طرز او را از شاگردانش نیکو گرفته -
و در خواندن دهریدهای او بروش او عدیل ندارد - او چهار پسر
دارد که هنگام خواندن با او انبازند - بهترین اینها خوشحال است و
بسران - ایشان در خوانندگی قرین یکدیگرند - و نخستین چون فهمی
و سلیقه درستی دارد بنام ناصی خدیو اقبال تصنیفات می بندد -
اما سر دفتر مصنفان درین زمان عشرت آگین بهجت تزیین جگذاشته
مهاکب رای است - اگرچه مدار استانی خوانندگان هندوستان
بهشت نشان بر تصانیفی که آنرا گیت و چند و دهر و راست
گویند بود - لیکن از آنرو که این نعمات شگرف آئین بزبان کرناٹک
شیوع داشت - و مردم این سرزمین از عدم ادراک معانی آن
بجز نغمه و آهنگش در نمی یافتند - میر خسرو هزاره نژاد که از
مربدان شیخ نظام الدین بداونی مولد دهلوی منشاء است - چهار
گونه بر سرانید - یکی قول که بقانون گیت مشتمل است بر عربی
و فارسی بنظم یا به نثر - و بذا آن بر یک تال است یا دو یا سه
یا چهار - دوم فارسی که اشعار فارسی با ترانه مبنی بر یک تال
فراهم آورده - سیوم ترانه که بی اشعار اساس آن بر یک تال گذاشته -
چهارم تصنیفی است که بهندوستانی زبان برگزیده - و آنرا خیال

و امثال آن نامیده است - و خیال بیش از میور نیز یکچندی بر سرانیده اند - پس از آن راجه مان توفور که قلعه گوالیار در تصرف او بود - و بر دقایق نعمات و تصنیفات هندوستان آگاهی تمام داشت - معانی تازه بزبان گوالیار گزارش داده - طرز جدید در میان آورد - تادریافت آن بر همگنان آسان گردد - و تصنیف متضمن ذکر کشتن را که پیشوای دین کفره بود بشن پد نامید - و هرچه در ستایش دیگر بزرگان کیش یا تعریف ارباب ثروت یا تفصیل مراتب عشق فراهم آورد - است و دهر پد - نایک بخشوی کلانست که از تربیت کردهای راجه مان بود - دهر پد را بجزالت مضامین رنگین - وسلاست عبارات نوآئین - و حسن نغمه دل نشین - و لطف تصرفات گزین - بپایه کمال رسانید - چنانچه آهنگ بی همتائی او روزگار را در گرفت - رسائی آواز او بمرتبه بود که برخلاف هائو نغمه سرایان که افل مرتبه تا دو کس هم آواز نشوند نیکو بتواند خواند - تنها در کمال خوبی و سیر آهنگی میخواند - و شد بغایت بلند را که بزبان هندوستان قیپ خوانند - بنوعی ادرا میکرد که دانایان دشوار پسند این فن تحسین و آفرین می نمودند - و متأثر میگشتند - و در وقت خواندن بکهارج نیز میدواخت و در الپ که ادای نغمه صرف است - و هنگام هرائیدن بان آغاز کند - طرز یکدائی داشت - پس از آنکه راجه مان رخت هستی بر بهشت چندی با پسر او راجه بکرماجیت بسر برد - و چون قلعه گوالیار با ولایتش از تصرف راجه بکرماجیت بر آمد - نزد راجه کیرت مرزبان قلعه کالنجر رفت - و در آنجا نیز روزگار بکامروائی

گذرانید - آخر الامر سلطان بهادر گجراتی از شنیدن احوال غرابت
اشتمال نایک فریفته گشته از راجه کیرت طلب نمود - و راجه کام
و نا کام دل از نا یک بر گرفته پیش او فرستاد - سلطان بهادر
برسیدن آن یگانه زمانه نشاط بی پایان اندوخت - و نایک بقیه
عمر همانجا بسر آورد - بعد ازان آوای نغمه دلکشای تانسین کلانیت
گولیداری که منظور شیخ محمد غوث بود گوش جهانیان برافروخت -
او سابقا نزد راجه ملک پته و قلعه باند هورام چند بکبيله اسباب
کامیابی آماده داشت - چون یکتائی او درین فن دقیق در مجلس
بهشت آئین پادشاه فلک بارگاه حضرت عرش آشیانی - که مجمع
دانشوران روزگار - و مرجع هنرمندان هر دیار - بود - مکرر مذکور
گردید - مذکور طلب او مصحوب معتمدی نزد راجه فرستادند -
راجه با وجود کمال خواهش از روی فرمان پذیري تانسین را روانه
حضور گردانید - بعد از آنکه شرف آستانبوس دریافت - و نغمه
پردازي و لطف آواز او خاطر اقدس را نشاط آگین ساخت - از
پیشگاه عنایت مشمول نوازش بیکران فرموده نسبت بهمسران پایه
اعتبارش برافزودند - امروز مدارخنیا گران هندوستان بهشت نشان
برتصانیف بخشو و تصانیف اومت *

درین تاریخ [غره رجب] میر خان میر توزک از اصل و اضافه
بمنصب هزاری ذلت و سه صد سوار مفتخر گردید *

هشتم [رجب] سرانداز خان قلماق بعنایت نقاره بلند آوازه
گشت - چون بعرض اشرف رسید که مرشد قلی خان فوجدار مهتر
و مهابن و کامان و پهای در اثنای تاخت بریکی از مواضع رصیفه

آن سرزمین که تهر گزینان آنحدود دران گرد آمده بودند برسیدن
تفنگ جهان را پدرود نمود *

چاردهم [رجب] الله و دیر یخان را بفوجداری و تیولداری
آن محال برنواخته دستوری دادند *

هفدهم [رجب] راجه بیتهداس از دهندهیره ک بطریق وطن
باو مرحمت شده - و هژدهم راجه گجسنگه با پسر خود جسونت سنگه
از موطن خویش ببارگاه معلی رسیده دولت کورنش دریافتند -
شکر الله عرب بخدمت کوتوالی دارالخلافه اکبر آباد از تغیر شاه
علی و اضافت منصب مباهمی گردید •

بیست و پنجم [رجب] کلیمان جهالا ملازم رانا جگت سنگه که
رخی از احوال او در نخستین جلد گزارده آمد بدرگاه جهان پناه
آمده لختی از اشیا که رانا بعنوان پیشکش مصحوب او ارسال داشته
بود بنظر اکسیر اثر در آورد *

بیست و ششم [رجب] حکیم حاذق را از منصب باز داشته
پانزده هزار روپیه سالیانه عنایت فرمودند *

شب بیست و هفتم [رجب] ده هزار روپیه مقرر بارباب
استحقاق رسید *

غره شعبان امانت خان که نسخ خط او خط نسخ بر اوراق نسخ
نویسان وقت کشیده - در جایزه کتابه که درون گنبد آسمان رفعت
مزار خلد آثار حضرت مهد علیا ممتاز الزمانی نگاشته بود بعنایت
فیل کام اندوز گردید *

چهارم [شعبان] بدره التاج خلافت پادشاهزاده والا قدر محمد

داراشکوه - و گوهر صدف جهانبناني پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر - خلعت زمستاني - و بمهين پور خلافت دو لك روپيه نقد نيز - بطريق انعام مرحمت فرمودند - و بيمين الدوله آصف خان خان خانان پيپسالار - و علامي افضلخان - و ديگر امراي عهد حضور خلعت زمستاني عزايت شد - شاه علي بخلعت و خدمت فوجداري اجمير از تغيير آورده پسر راجه بيتهلداس كه نيابة بآن مي پرداخت و اضافت منصب و مرحمت اسب عز افتخار اندوخته بدان صوب مرخص گرديد *

گزارش توجه موكب اقبال بصوب باري و جشن شمسي وزن اقدس بعد معاودت

هشتم [شعبان] اعلام ظفر اتسام بنشاط سير و شكار از دارالخلافه اكبر اباد بصوب باري بر افراخته آمد - و باغ نور منزل معروف به دمره به ورود اقدس نصارت و طرارت فردوسي يافت - راجه بيتهلداس را بخلعت بر نواخته بوطن رخصت دادند *

نهم [شعبان] از نور منزل كوچ شد *

دوازدهم [شعبان] منازل ساحل تالاب باري به نزول اشرف پايه آسماني يافت - پنج روز در باري و هشت روز در نواحی آن عشرت اندوز صيد و نخچير بوده سه قلاعه شير نر كه از هول حمله آن زهره شير آسمان آب گشتي - و چندين نيله گاو و آهو و جز آن طعمه نهنگ تغذگ گردانيدند - ميرزا مراد صفوي مخاطب بالتفات خان بمنصبت دو هزاري هزار سوار از اصل و اضافه و پانعام

ده هزار روبیه کامیاب گشت - و بنامر سولنکھی نیل عطا فرمودند *
شب پانزدهم [شعبان] بدستور معهود نضلا و صلحا را بعد از
ده هزار روبیه دامن امید بر آوردند *

دوم رمضان عمارات روپداس محط ششم و اقبال گردید -
درین مکان نزه چهار روز مسرت صید و شکار اندوخته از راه فتحپور
بدار الخلافه اکبر اباد متوجه گشتند *

هشتم [رمضان] خان خانان سپهسالار و علامی افضلخان و
مکرمتخان و دیگر بندهای اخلاص نشان که بامر خاقانی در دار الخلافه
مانده بودند پذیره شده در نور منزل بتقبیل آستان ملایک آشیان
احراز سعادت دو جهانی نمودند *

نهم [رمضان] مطابق ششم بهمن صبح روز مبارک دو شبهه
آفتاب فلک خلافت با فرایندی ساحت دار الخلافه را بورود مسعود
سعادت آورد گردانیده فروغ افزای دولتخانه معلی گردید - و از آنجا
که ساعت فرخنده شمسی وزن اختتام سال چل و ششم و افتتاح
سال چل و هفتم از زندگانی جاودانی بعد از انقضای پنج و نیم
گرمی این روز مبارک بود - پیشکاران بارگاه اقبال حریم دولت را
بسایه بانهای رنگا رنگ - و بساطهای گوناگون - و اصناف اوانی
زرین - و سیمین - آراسته بودند - و درین ساعت خجسته آن گرانمایه
گوهر بزر و سیم و دیگر اشیاء معهوده بر سخته آمد - و جیب و
دامان امید جهانیان بزر نثار بر آورد - خدیو هفت اقلیم بر سریر
مهر تنویر که بر تخت مرصع زبان زد برنا و پیر است جلوس
فرموده دست زر افشان بیدل و عطا بر کشادند - بپادشاهزاده بخت

بیدار محمد دارا شکوه - و هرو جویبار سلطنت پادشاهزاده محمد
 شاه شجاع بهادر - و پادشاهزاده والا تبار مراد بخش - سه اسپ
 از طویله خاصه با زین طلای مینا کار دیگری با زین طلای ساده
 بواسطه انعقد فرمان روائی پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر
 که در دولتآباد بودند ارسال داشتند - به یمین الدوله نیز دو اسپ
 از طویله خاصه یکی با زین طلای مینا کار دیگری با زین طلای ساده -
 و بسید خان جهان و راجه گجسنگه خلعت مرحمت فرمودند -
 پیشکش خان دوران بهادر نصرت جنگ صوبه دار مالوه دو هزار
 دودامی بنظر انور در آمد - اگرچه در سرزمین مالوه از دیر باز
 بنهج آن می پرداختند اما درین دولت خدا داد که روز بازار هنر
 پرور دست بدایه عالی رسیده - چنانچه قیمت جامه واری ازان که
 بوجه دار رنگین باشد هشتاد روپیه - و ساده چل روپیه مقرر شده - در
 نعمت و نفاست هیچ پارچه از پارچه‌های سفید که خاصه سواد
 اعظم هندوستان بهشت نشان است بآن نمیرسد - و در هوای تابستان
 لباس اقدس از انست - بخان دوران بهادر و شایسته خان و اختی دیگر
 از امرای تعینات جنوبی ممالک - مانند سیدار خان - و رشید خان -
 و غیر اینان - خلعت زمستانی فرستاده آمد - بسید جلال و دو پسر
 او فرجی و دستار شال مرحمت نموده رخصت گجرات دادند - و
 چار صد اشرفی بار و ششصد مهر مصحوب او بزاریه نشینان گجرات
 عنایت شد - ملاکت خان از اصل و اضافه بمنصب دو هزارمی ذات
 و هزار سوار سر بر افراخت - حکیم مومنا بسالیانده بست هزار روپیه

از اصل و اضافه نوازش یافت - ملا عبد اللطیف دفتر دار تن
بخطاب عقیدت خانی مقتخر گردید - و چون این مجلس فردوس
آئین بذشاط و شادمانی و مسرت و کامرانی بانجام رسید - خاقان
خورشید انفصال سحاب نوال مشکوی میخو مثال را بفروغ عظمت
و جلال نور آگین گردانیدند - و نواب فلک نقاب عرش جناب
پادشاهزاده جهانیدان بیگم صاحب اقسام جواهر و دیگر اصفاف
نفایس برهم پیشکش گذرانیدند - و بشرف پذیرائی رسید *

پانزدهم رمضان پیشکش میرزا عیسی ترخان پانزده اسب
کچھی که از جونا گده فرستاده بود - و پیشکش محمد شریف
خالوی باقرخان سه فیل که از اودیسه روانه درگاه معلی ساخته -
از نظر اقدس گذشت *

بیست و چهارم [رمضان] عبدالرحمن روهیله که داخل لشکر
منصور دکن است بمنصب هزارچی ذات و هشتصد سوار از اصل
و اضافه سر افتخار بر انراخت - کلیان جهالا ملازم رانا جگت سنگه
بعنايت اسب و فیل سرافراز گردیده دستوری معاودت یافت - و
از فزونی عاطفت برانا خلعت و فیل همراه او فرستادند *

کشته شدن کور کریمداد پسر جلاله عم احدات

چون جمعی از ارسات نغز که رقم ضلالت برپیشای ظلمانی
اینان مثبت بود از تباة پسیچی و عذر خواهی که لازم شکیمت
فتنه سرشت آن بدسگالان خسارت آئین است بخيال محال افتاده
کور کریمداد معصیت نهاد را با مقتسبان و لختی از انصار و اعوان
سست بنیان که بجد و جهد بهادران ظفر نشان اواره دشت ادبار

گشته در حدود نوحانی فروکش کرده بودند طالب داشته در کمین انتظار نشستند - تا هنگام فرصت به تیراه آمده باتفاق مردم تیراه که در ظاهر بنوردیدن جاده اطاعت و فرمان پذیری پیرایه نجات سرانجام می دادند - و در باطن باندیشه مخالفت و عصیان مواند خسران ابدی و خذلان سرمدی می اندوختند - و برای دفع ملک تور اورک زئی و شاه بیگ افریدی و برادران و خویشان آنها که بدرقه سعادت و رهنمونی دولت غاشیه انقیاد اولیای این سلطنت خداداد بردوش دارند بهانه می طلبیدند - سر بشورش بردارند - سعید خان صوبه دار کابل که برسم هر سال قشلاق در پشاور نموده بود قریب پانزده هزار پیداه کوه سیر کماندار از عشایر افغانه آن دیار که بسطوت اقبال خاقان فلک بارگاه همه را ایل و منقاع ساخته بود گرد آورده با راجه جگت سنگه و پرول خان و عزت خان و سید ولی و برخی دیگر کذاوران خونخوار و دوهزار سوار از تابینان خود همراه یعقوب کشمیری وکیل خویش بمالش مقاهیر معین کرد - اتفاقا پیش از وصول افواج قاهره بحدود نغزلختی کوه نشینان آن سرزمین برای حراست مال و جان از دست انداز بهادران فیروزی نشان برادر کریمداک را که سابقا ببلخ فرار نموده بود و درینولا باغواي نذر محمد خان والی بلخ پوشیده در قبایل نغز درآمده آتش فتنه ملتهب میگردانید - و آن طایفه حق شناس را بر معاضدت و موافقت خان مزبور تحریر می نمود - با برادر هزار میر اورک زئی که با کور کریمداک نود یکرنگی می باخت از هم گذرانیدند - و بدین دست آویز اکثر سران نغز عسکر اقبال را پذیره نموده در بنگش بالا دیدند -

و چون دلاوران پیکار گزین داخل نعر گردیدند - گروه کروه مردم آنجا بواسطت نیک سگالان این دولت بلند صوات آمده ملحق گشتند - مگر الوس لکن و دیگر دو قبیلۀ ویدله که کور کریمداد با دیگر مقاهیر بی بنیان دران گروه بی رشاد بسر می برد - و چون از فزونی حراس روی آمدن نداشتند راه زینهار جز کوچۀ فرار نداشتند بکوههای عسیر العبور و درهای تنگ پناه بردند - غزاة فیروزی فراوان انبار غلۀ مرده بتاراج برده منازل و مساکن آن خانه خرابان دین و دینی از بیخ و بن برکنند - و از آنجا که مخالفان این دولت آسمان رتبت را جز ناکامی نصیبۀ نیست دران جبال مرتفعه و شعاب ضیقۀ از بالا برف و باران مانند نوازل آسمان برمفارق شان می بارید - و از پائین سیلاب شمشیر آتش افشان پیداهای کوه پیما که چون باد برکنگرۀ سحاب بلندی گرا گشتی کلخ هستی گروه خاکسار از پا می انداخت - چون مقاهیر از شدت بروت هوا و تیزی آب تیغ مجاهدان فیروزی انتما بستوه آمده بودند - و هرروز جمعی مرحله پیمای نیستی میگشتند - چارۀ رستگاری جز سپردن کور کریمداد با اهل و عیال ندیده آن واژون طالع را دستگیر ساخته با توابع و لواحق حواله نمودند - و جنگ آوران نصرت مند از آنجا مراجعت کرده به پیشاور نزد سعید خان رسیدند - خان حقیقت حال بدرگاه معلی عرضه داشت نمود - اورنگ نشین اقبال او را بعزایت ارسال خلعت خاصه سر برافراختند - و فرمان شد که آن تبه کار سیه روزگار را به یاسا رساند - او پس از ورود یرلیخ جهان مطاع آن غنوده بیخت تیره اختر را بقتل رسانید *

درینولا عرضه داشت صفدر خان که در ششم سال میمنت اشتغال
 اورنگ آرائی خاقان ممالک ستان بعدوان سفارت نزد شاه صفی
 فرمان روای ایران رفته بود مشتمل بر بعضی سوانح آن مملکت که
 باعث درنگ صفدر خان دران ملک و سبب تاخیر دیدن شاه صفی
 گشته بدرگاه خوافین پناه رسید - و ازان رو که دانستن سوانح مذبوره
 در بعضی وفایع آتیه مدخلی دارد آنرا درین نگارین نامه بومی نگارد *

یکی سانشه بلده وان است - تفصیلش آنکه پاشای وان از قیصر
 روم سلطان مرادخان متوهم گشته بشاه صفی نوشت - که اگر فوجی
 از دلیران کار آزموده روانه این حدود سازید حصار حواله نموده
 بدایم - شاه برای حصول این امنیت که مرکوز طبیعت او بود
 به تبریز شتافته رستم خان گرجی ناظم آنرا که دران هنگام سپهسالار
 ایران بود با لشکر آذر بایجان و گروهی دیگر بحصن وان فرستاد - و
 چون قیصر روم بر اراده حاکم وان و توجه افواج ایران آگاه گردید -
 رقمی مندی از اقسام لطف نکاشته باو پیغام داد - که بی وقوع امری
 که موجب انحراف ازین دودمان و باعث التیام بوالی ایران باشد
 حصار بقزلباش سپردن از عقل و دانش دور است - باید که ازین
 خواهش ناروا و عزیمت ناسزا باز آمده دیگر پیرامون چنین
 اندیشهایی باطل نگردد که ما آن ولایت را برای توطن باو مغوض
 مینمایم - چل هزار سوار بکمک او فرستادیم که اگر لشکر قزلباش
 نزدیک وان آید به نبرد و پیگار دمار از روزگارش بر آورند - اتفاقاً وصول
 لشکر ایران و حشر روم یکمرتبه واقع شد - و پاشای وان که بر رسیدن
 حکم سلطان مراد خان از عهد خود پشیمان گشته بود قلعه را بر روی

رستم خان در بست - رستم خان هر چند در جدال و قتال کوشید اما کاری از پیش نتوانست برد - و جمعی را در آن آوردگاه بکشتن داده ناکام بصوب تبریز برگشت *

دیگر واقعه ایروان - در عهد سلطنت شاه عباس که باضافت رای و اصابت تدبیر - و فزونی حفظ - و حراست مملکت - و فراوانی ضبط - و سیاست سپاهی و رعیت - از دیگر سلاطین صفویه امتیاز داشت - هرگاه لشکر روم بر قزلباش می آمد - از آنرو که شاه از پیکار شاه اسمعیل و سلطان سلیم که تاریخنامه ازان باز گوید عبرت بر گرفته بود - جنگ مواجهه نمیکرد - و با احکام حصون و تخریب محال سر راه لشکر غنیم و احراق قضیم و علیق آن مواضع و سد طرق آذوقه می پرداخت - و بدین سبب رومی ناکام بر میگشت - درینولا که سلطان مراد خان که بفرور شجاعت و بسالت اتصاف داشت فرمان روی ولایت روم گردید - و شاه صفی حکم فرمای ایران - قیصر روم باراد تسخیر ایروان و تبریز و بغداد که شاه عباس آنرا بفکر و تدبیر و حرب و پیکار از دست رومیان کشیده بدصرف در آورده بود متوجه گشت - و برخلاف قانون نیاگان خویش که بی سائحه عظیم و حادثه جمیم از مستقر اورنگ فرمان دهی حرکت نمی نمودند با لشکر جرار از سوار و پیاده و توپچی قدر انداز و توپخانه با سامان و ساز نخست بر ایروان آمده حصار آنرا که در ضبط طهماسپ قلی خان ولد امیر کونه خان بود محاصره نمود - تا یک هفته بسر دادن توپ و تفنگ هنگام کارزار گرم داشته دیوار حصار از چند جا بزمین هموار گردانید - طهماسپ قلی خان که از شدت محاصره و غلبه افواج روم

ستوه آمده بود و نیز سفاکی و بی باکی شاه صفی که دربارۀ نواختگان
جد خویش و سران آن دولت بروی کار آورد او را هراسان داشت -
بسلطان مراد خان پیغام داد - که امر قلعه نشینان بجان و مال امان
یابند - و من با چندی که آرزوی ملازمت داشته باشم در زمره
نوکمران منسلک گردم - و دیگران مطلق العنان شوند - قلعه را حواله
می نمایم - و چون ملتصق او به پذیرائی رسید روز پانزدهم از تاریخ
محاصره حصار سپرده سلطان را دید - و از آنجا که در قریبش بغزونی
حسن شهرت داشت بیوسف پاشا موسوم گشت - سلطان ضبط ایروان
را به یزنه خود غلامی مرتضی پاشا نام باز گذاشته بعزیمت فتح
دیگر ولایات که درین یساق پیش نهاد همت گردانیده بود رکعت
نمود - و به تبریز که آهالی آن مکان از شهر برآمده بجهال زینهار
شده بودند رسیده سه روز توقف کرد - درین اثنا از نوشته والدۀ خود
که از استنبول ارسال داشته بود دریافت که چون درین غیبت
فرنگیان ضلالت آهنگ بر ثغور مملکت روم هجوم آورده رعیت و سپاه
را از دوری فرمان گذار در تذبذب انداخته اند و نزدیک است
که ترازلی بقواعد ملک و دولت راه یابد - بمجرد آگاهی برین ماجری
باستعجال تمام معاودت نماید - بنابراین قیصر از تبریز مراجعت
نموده بسرعت هرچه تمامتر باستنبول شتافت - و فرمان روی
ایران که در چل فرسخی تبریز اقامت گزیده از کثرت لشکر روم و
سطوت مبارزان آن سرز و بوم قدم پیش نمی گذاشت عرصه را خالی
یافته تسخیر ایروان را درین سال پیش نهاد همت ساخت - و
بگردن آوردن لوازم قلعه کشائی پرداخت - و در موسم زمستان و

هنگام ریزش برف و باران آنها محاصره نموده تا سه ماه معرکه
افروز پیگار گردید - و قریب بیست هزار قزلباش بکشتن داد -
درین اثنا مرتضی پاشا باجل طبیعی رخت هستی بر بست -
قلعه گزینان بعد از سپری شدن قلعه دار تا چارده روز آنها پنهان
داشته داد مردانگی می دادند - پس ازان تنگ آمده و طاقت
حراست حصار بی سردار در خود ندیده امان طلبیدند - شاه قلعه
را متصرف گشته اقسام محترفه و دیگر رعایا را رخصت نمود - و
کنداوران لشکر روم را از اعالی و اسافل همراه برده هر طایفه را بجائی
فرستاد - چنانچه گروهی که بقندهار رسیده بودند همراه علیمردان
خان که سبب آمدن او گزارش خواهد یافت به هندوستان آمده
تارک بخت باستلام سده سنیه بر افراختند - و خاقان گیتی ستان
از عواطف مالکانه بیشتری را در زمره بندگان در آورده چندی را
که هوای وطن در سرداشتند زر نقد عنایت فرمودند - و فرمان
شد که متکفلان بندر سورت بر جهازات سرکار والا روانه نمایند *

دیگر بغی ورزیدن خان احمد خان اردلان حاکم کردستان - که
از بلاد معموره مشهوره آن حسن آباد و شهر زور و مریوان است -
چون خان مزبور نیز از خونریزی شاه صفی خایف گشته پنهانی
بمسلك مطاوعت و منهج موافقت در میان در آمده بود - درین هنگام
که یساق ایروان در میان آمد کمک لشکر قزلباش نمود به بقیصر نوشت
که یکی از نظام ولایات قریبه این ملک یرلغ رود که هرگاه من
اشاره نمایم زود خود را رسانیده این ولایت را بحصول حصینه آن
به تصرف در آرد - و مرا با توابع و لواحق روانه حضور گرداند -

سلطان مراد خان بکوچک احمد پاشا ناظم موصول نوشت - که بمجرد رسیدن نوشته مشارالیه با لشکر خود بدان صوب شتافته کردستان را متصرف گرد - و او را روانه حضور سازد - فرمان روای ایران مافی الضمیر خان احمد دریافته سیاهش غلام شاه عباس را که پیش از آمدن قیصر با رستم خان در سرحد ایروان ترددات نموده بمرتبه قوللر قاسمی رسیده بود با شاه ویرد بخان لر و سلیمان خان خویش خان احمد و گروهی دیگر بمالش خان احمد فرستاد - او برین معنی آگهی یافته کوچک احمد پاشا را نزد خود طلبید - کوچک احمد با چند سردار دیگر که دران نواحی اقامت داشتند بخان احمد پیوست - و در پای حصار مریوان که بنگاه خان مزبور بود فرود آمد - درین اثنا سیاهش با لشکر خود بغتة برین افواج می ریزد - و کوچک احمد را که بمرض مبتلا شده بود و ازین رهگذر لشکر روم از توزک افتاده با در پاشا و دیگر گروه اندوه بقتل آورد چندی از مردم معتبر اسیر میگردد - خان احمد جز فرار چاره نیافته بموصل گریخت - و درانجا باجل موعود در گذشت - و سیاهش کردستان را بسلیمان خان حواله نموده ماسوران را نزد شاه صفی در حین مراجعت او از ایروان بصفاهان آورده گذرانید *

برافراختن رایات گیتی پیمای بقصد صید و شکار از

دار الخلافه اکبر اباد بصوب سورون و گذارش

برخی دیگر وقایع

بیست و پنجم رمضان در اسعد ساعات و احسن اوقات موعوب

جهان پيما از دار الخلافه بصوب سورون که مصطادي است مشحون بانواع مباح و امناف وحوش و طيور برة نوردي درآمد - و حوالی دار الخلافه خيام گردون احتشام بر افراختند - درين روز ميمنت اندوز حراست دار الخلافه بسيف خان و فوجداری اين روي دريای جون بآگاه خان خواجه سرا مفروض شد - و نخستين بخلعت خاصه و دويمين بخلعت و فيل نوازش يافته مرخص گشتند *

بيست و ششم [رمضان] موضع نجابت پور که در اقطاع نجابت خان است بضياء لواء ظفر انتها منور شد *

بيست و نهم [رمضان] ظاهر قصبه سورون که از اکبر اباد بيست و چهار کوه بادشاهيست محط سراق فلکي ارتفاع گرديد - و رستم خان تيولدار سنبهل درين منزل سعادت ملازمت دريافت *

سالم اين ماه [رمضان] ساحل دريای گنگ که آبش در شيريني و گوارائی گزيده ترين مياہ سواد اعظم هندوستان بهشت نشان است مخيم اقبال گشت - و درين ماه مبلغ سي هزار روپيه مقرر بفضلا و ارباب تقی تقسيم پذيرفت *

غره شوال بعرض اقدس رسيد که درين نواحي بهري چند در بيشه فراهم آمده بقطان ورة نوردان آن سر زمين ايذا می رسانند - خاقان دادگر که خير سگالی براي کافه پيش نهاد همت پادشاهانه دارند بدان سو متوجه گشته يازده بيمر به تفنگ شکار فرمودند *

دوم [شوال] نجابت خان دولت ملازمت اندوخت *

سيوم [شوال] از دريای گنگ براه جسر عبور فرموده بصيد بيمر و ديگر جانداران صحرائي در محال برگشته سهندسوان عشرت اندوز

گردیدند - میر فیض الله مخاطب برحمت خان باضافه پانصدی
ذات بمنصب دو هزاری هزار و پانصد سوار مهابی گشت *

پنجم [شوال] هزار سوار شایسته خان را دو اسبه سه اسبه
مقرر نموده اور بمنصب پنج هزاری پنجهزار سوار - سه هزار سوار دو
اسبه سه اسبه برنواختند - خلیل الله خان میر آتش که خدمت
قراول بیگی نیز بدو مفروض است بعنایت فیل بلند پایگی
یافت *

هشتم [شوال] میرزا رستم صفوی که یرلیغ معلی بطلب او
شرف صدور یافته بود بدولت ملازمت فایز گردید - رستم خان را
خلعت خاصه و اسب از طویل خاصه با زین و طلا و فیل از حلقه
خاصه عنایت نموده رخصت انصراف به سنبل دادند *

نهم [شوال] یمین الدوله و علامی افضلخان با ارباب دفتر
و گروهی دیگر از بندهای پادشاهی که پس از انتهای ریات
عالیات از دارالخلافه راهی شده بودند باردوی گیهان پوی ملحق
گشته سعادت آستان بوس دریافتند - چون جوقی از فساد پیشگان
آن مرزستان در موضع کراوین از مضافات برگنه جدوار گرد آمده
باعتماد استواری جا پا از جاده اطاعت و انقیاد بیرون گذاشته بودند
اصالتخان و شیخ فرید ولد قطب الدین خان با تابندگان و خلیل
الله خان میر آتش با جمعی برق انداز و جان سپار خان بخشی
احدیان با احدیان از پیشگاه خلافت معین شدند - تا اساس زندگی
مخدولان از بیخ براندازند - دلیران عرصه شهادت بسرعت تمام
بحوالی حصار مقاهیر رسیدند - حصن گزنیان بانداختن تیر و تغنگ

و دیگر آلات جنگ پرداخته نایره قتل برافروختند - و مبارزان لشکر منصور از در و دیوار دزون حصار ریخته مقهوران را به تیغ آبدار ازم گذرانیدند - و عیال و اطفال اینان بقید اسار در آوردند - چون پسر جان سپار خان درین کارزار بزخم تفنگ در گذشت - اعلی حضرت او را پس از مراجعت بخلعت بر نواخته بمراحم پادشاهانه تسلیم بخشیدند *

چهاردهم [شوال] بخان عالم دو اسپ راهوار مرحمت شد یوسف محمد خان تاشکندی تیولدار سرکار بهکر بمنصب سه هزاره ذات و دو هزار و پانصد سوار از اصل و اضافه سرافرازی یافت - ماهو سنگه و هری سنگه پسران راورتن از زاد بوم خویش آمده هر کدام یک فیل برسم پیشکش گذرانید - خاقان شیرشکار از چهارم ماه تاهرتهم در مضافات پرگنه سهندسوان نوزده ببر بتفنگ و صد چرز به باز و بسیاری از دیگر جانداران چرنده و پرنده شکار نموده نوزدهم عدل یکران بسمت دارالخلافه منعطف ساخته از دریای گنگ عبور فرمودند - و حوالی قصبه سورون معسکراقبال گردید - درین روز جمال خان قراول را که درین شکار خدمت نیکو بجای آورده بود بزر سنجدیده مبلغ همسنگ او را که هشت هزار روپیه شد بدو مرحمت نمودند *

بستم [شوال] از عرضه داشت سیومین پور جلال بمصامع حقایق مجامع رسید که روز پنجشنبه دهم شوال آن والا گهر را از دختر شاه نواز خان صفوی صبیحه سعادت سرشت بوجود آمده - اعلی حضرت آن پاک نژاد را بزینت النساء موموم ساختند - الله ویردی

خان که بحکم خدیو هفت کشور از مهتدا آمده سعادت همراهی
رکاب فیروزی اندوخته بود بعزایت خلعت واسپ بازین مظلالمقتدر
گشته دستوری معاودت یافت *

بیست و چهارم [شوال] ساحل دریای جون به نزول اقدس
مہبط برکات گردید - راجه جیسنگه که از وطن آمده بود - و سیف
خان و مکرمات خان و دیگر بندها که در دار الخلافه اقامت داشتند
بادراک شرف ملازمت مستعد گشتند - نجابت خان به کول مرخص
شد - هریسنگه ولدکشن سنگه راتهور باضافه پانصدی ذات بمنصب
هزار و پانصدی هشت صد سوار فرق عزت برافراخت *

درین تاریخ رفیع الله برادر زاده قاضی خان از تعیناتیان کابل
احراز دولت تقبیل عتبه سپهر مرتبه نموده عرضه داشت علیمردان
خان مشتمل برزینہاری شدن بدرگاه خلیق پناه و تمسک بحبل
متین بندگی و اراده تسلیم قلعه قندهار باولیای دولت پایدار و
عرضه داشت سعید خان که مضمون آن نگارش می یابد از نظر
اقدس گذرانید *

روز دو شنبه بیست و ششم شوال بادشاه گیتی پناه کشتی سوار
دار الخلافه توجه فرموده حریم خلافت را بانوار ظل الهی برافروختند
درین روز مبارک فیل موسوم بمقبول شاهی سوامد انیال
عادل خان که با ساز طلا و جل زر بفت لالی دوز و ماده فیل
بر سبیل پیشکش روانه آستان معلی ساخته بود بنظر والا در آمد
و محمد امین ولد شاه قلیخان که بتازگی از توران آمده سعادت
آستان بوس دریافته بود بمرحمت خلعت و منصب پانصدی ذات

و دو یست سوار و انعام شش هزار روپیه فرق عزت بر افراخت *

از موانح این سال فرخنده مال فتح قلعه قندهار است

با دیگر قلاع آن دیار

چون ایند جهان پرداز و دادار بی انباز حدوث هر امری از امور دولت و جهانبانی و سنوح هر اثری از آثار سلطنت و کشور ستانی را بوقتی مخصوص و مصلحتی خاص منوط گردانیده است. و به تجلی صفاتی از صفات علیا و تاثیر اسمی از اسماء حسنی مربوط. اگرچه توجه اقدس بر تسخیر حصار قندهار که از حصون حصینه زابلستان است و کشایش دیگر قلاع آن دیار همواره میذول بود. تاچندی حصول این امنیت بسبب ورود لختی موانع و وقوع برخی عوایق که اشتغال بدفع آن ناکزیر بود در پرده توقف ماند. و بعد ازان که کار گزاران تقدیر مواد تحصیل این کام و اسباب تسهیل این مرام آماده گردانیدند. و هنگام آن شد که شگرفکاری اقبال جهان افروز و نیرنگساز دولت عبوسوز. نقاب تعویق از چهره مقصود برگیرد. درین سال فرخ فال کشایش آن موید رفیع با دیگر معادل منیده جلوه ظهور داد. چنانچه بتفصیل گزارش می یابد. این حصار استوار از سال چهارم سریر آرائی حضرت عرش آشیانی بعد از التجاء میرزا مظفر صفوی بدرگاه سلاطین مطاف در تصرف بندگان این آستان گردون نشان بود. پس از اورنگ نشینی حضرت جنت مکانی شاه عباس که همواره تمنی این محکمه در دل داشت زنیل بیگ بکدلی تو شمالی باشی را که در اواخر دولت شاه بمرتبه

سپهسالاری ایران رسید با خان عالم که از پیشگاه حضرت جنت مکانی برسمالت رفته بود بعنوان سفارت فرستاده اظهار این مطلب نمود - حضرت جنت مکانی چون از اعیان دولت کنکاش خواستند و اینان در جواب ماندند - آنحضرت که همواره در حل مشکلات و کشف معضلات از رای رزین و رویت دوریدن خاقان خورشید ضمیر استصواب می نمودند درین باب نیز ازان فروغ افزای دودمان جلالت مصلحت جستند - اعلی حضرت معروض داشتند که هرچند در اعطاء این حصن رکین جزروائی آرزوی فرمان روی ایران امیری دیگر ملحوظ خاطر حق گزین نیست - اما ظاهر بیدان جهان و صورت گزینان کیدان از فزونئی استیلاء دارای ایران خواهند انگاشت - اولی آنکه سد ابواب این گفتار نموده خاطر از حصار بسرانجام مواد و لوازم قلعه داری و پرداخته خانجهان لودی را که بکثرت قبیله و فزونئی سامان و دستگاه و عزت و اعتبار امتیاز دارد بدانصوب بغرستند - که اگر دارای ایران به تسخیر آن پردازد پای ثبات فشرده چندان مقاومت نماید که این مرید اخلاص بزره خود را برساند - و کیفر این حرکت نکوهیده و رکضت ناپسندیده در کنار امانی و آمالش گذارد - بیدار بختی که بتائیدات آسمانی و توفیقات ربانی تسخیر اقلیم سبعه پیش نهاد همت والا و نهمت بلند می گرای خود گردانیده باشد - و باسعاد اقبال ررز افزون - و امداد طالع همایون - تذلیل رقاب سلاطین روزگار - و تعفیر جاه خواقین سپهر اقتدار - وجه عزیمت ساخته چگونه راضی خواهد شد - که جزوی از اجزای مملکتش یا برگری از گلزار ولایتش بتصرف بیگانه

در آید - حضرت جنت مکانی این رای ثاقب را پسندیده در برابر خواهش او جوابی نفرمودند - و مقرر شد که خانجهان بقندهار بشتابد - او از کاهل منشی و تن آسانی به پادشکاران دولت که از وفور بی پروائی حضرت جنت مکانی در معاملات سلطنت مدار کار بر آنها بود ساخته صوبه ملتان برای خویش و حراست قلعه برای عبدالعزیز خان التماس نمود - و تعهد کرد که هرگاه احتیاج افتد خود را از ملتان بمدد عبدالعزیز خان برساند - ملتامس او بقبول موصول گردید - شاه این ماجری از نوشته زینل بیگ دریافته پیوسته در کمین فرصت می بود - و انتظار قابو میکشید - تا آنکه خدیو زمان در سال پانزدهم سلطنت حضرت جنت مکانی بسببی که در تضاعیف وقایع نهم سال از دور اول جلوس اقبال مانوس بتفصیل تمام نگارش یافته بار دوم بدکن تشریف فرمودند - و زینل بیگ سفیر ایران که هنوز از درگاه گردون جاه رخصت انصراف نه یافته بود پنهانی بشاه عباس نوشت - که درین هنگام که پادشاهزاده والا مکان که نظام ممالک سواد اعظم هندوستان بآرای صواب انکسار تدبیرات گیتی کشای او باز بسته است بمهم دکن مشغول است - اگر اندیشه قندهار در دل باشد به ازین قابو نیست - شاه فرصت غنیمت شمرده بر سر قندهار آمد - و چون عبدالعزیز خان قلعه دار که از مراتب سپه داری و کارگزاری و مدارج زرم آرائی و نبرد آزمائی نصیبه نداشت از مقاومت شاه و کمک صوبه دار ملتان پیرای افغان مایوس گردید - بعد از محاصره چل و پنجروزه با چندی دیگر از پندهای پادشاهی در شهر یور ماه سال هفدهم جلوس حضرت

جنت مکانی مطابق هزار و سی و دوم هجری از قلعه برآمده شاه را دید
و قلعه را بسپرد - شاه عبدالعزیز خان را با همسران رخصت مراجعت
هندوستان داده تنظیم امور قندهار بگنجعلی خان زیگ که سابقا
حکومت کرمان داشت و شاه او را بابا میگفت و می نوشت تفویض
نمود - و خود بایران برگشت - و پس از سپری شدن گنجعلی خان
خلف او علیمردان خان را ناظم آن ولایت گردانیده بابای ثانی
می نکاشت - و چون قوایم اورنگ خلافت بجلوس عالم ارای حضرت
خاقانی آسمانی پایه گردید مهم قندهار اهم دانسته خواستند که
اعلام ظفر اتسام بصوب دارالملک کابل برافرازند - و آن بلده را محط
سرداق عظمت و جلال و مرکز ریای ابهت و اقبال گردانیده یکی
از درامی فلک سلطنت را با عساکر ستاره شمار و توپ بسیار و
فیلان کوه سار بدان صوب بفرستند - درین اثنا فتنه آمیزی افغانه
تیره ایام - و شورش انگیزی بندیلهای بد فرجام - و نفاق گزینی
و ضلالت آئینی دکنیان نا کام - روی نمود - و یساق قندهار چندی
در توقف افتاد - و بعد ازان که خاطر اولیای دولت قاهره از تنبیه
و تادیب این فساد پیشگان بجمعیت گرانید بسعید خان حاکم
کابل یرایغ رفت که تعین جنود نصرت آورد بکشان حصار قندهار
مقرر فرموده ایم باید که از تنظیم و تسلیت صوبه کابل و هر دو
بدگش و فرو نشاندن فتنه افغانه جبال نشین آنصوبه فارغ گشته
چنان آماده باشد که بمجرد رسیدن فرمان والا بی توقف و امهال
در خدمت پادشاهزاده کامگار والا تبار که عنقریب معین خواهد
شد بدانجانب راهی شود - و یکی از کومکیان صوبه کابل را که

ندور بینی و کار دانی اتصاف داشته باشد بقندهار بفرستد - تا هم
بر کیفیت حصار و کمیت لشکر آن دیار آگهی یابد - و هم اطوار
این سلطنت گردون آثار بعلي مردان خان و انموده او را به بندگی
درگاه آسمان جاه مستمال گرداند - سعید خان باصطلام مفسدان صوبه
کابل که لختی ازان نکشته آمد و پرداخته پیری آقا ملقب
به ذوالقدر خان را پنهانی نزد علیمردان خان فرستاد - او بقندهار
شدهفته مراتب جهان کشائی و گیتی پیروائی اقبال روز افزون -
و فسحت مملکت - و وسعت دولت - و فراوانی اسباب قدرت و
دستگاه - و فزونی سواد حشمت و جاه - و کثرت خیل بادپا - و
بسیاری فیول کوه ربا - و خزاین موفوره - و عساکر منصوره - و دیگر
امارات فیروزی - و علامات بهروزی - بعلمردان خان بیان نمود -
و باعطاف بی پایان و الطاف نمایان خاقان ممالک ستان امیدوار
ساخته برگزارد - که چون از ریعان برنائی و عنفوان کار آزمائی
حضرت شاهنشاهی هر مهم دیر برا که اختتام آن پیش نهان همت
والا و عزیمت جهان پیروای بادشاه جهان کشا گردید بتائیدات ربانی
در مختصر زمانی مطابق خواهش اولیاء این دولت دوجاهانی
انجام پذیرفت - و هر مملکت دشوار کشا که کشایش آن مطمح
نظر بلند و همت آسمان پیوند این شهنشاه دین پناه گشت بهتدسیرات
آسمانی در کمتر وقتی موافق آرزوی اصفیای این سلطنت جاودانی
انفتاح - اولی آنکه بقدم اخلاص ره سپر جاده مستقیم بندگی گشته
حصار قندهار را که پیشتر نیز باولیاء دولت این دودمان والا شان
متعلق بود به بندهای پادشاهی بسپارید - و خود را بدرگاه خواقین

پناه رسانیده ناصیه سعادت بخاک آن آستان عرش مکان برافروزد
و الا زود باشد که بورود جنود اقبال و جایش فیروزی مال * ع *
* همه سپه شکن دیو بند قلعه کشا *

تمامی ملک زابلستان با مضافات آن مسخر گرد - حاکم قندهار
بازالقدر خان سلوک پسندیده نموده مرخص گردانید - و گفت -
که پاسخ این مقدمات بزبان یکی از معتمدان خود سپرده او را نزد
سعید خان میفرستم - و از آن رو که در ایام دولت حضرت جنت
مکانی ظفر خان پسر خواجه ابوالحسن که به نیابت پدر بنظم مهم
صوبه کابل می پرداخت بجهت قرب جوار ارمغانی بعلممردان خان
ارسال داشته بود - و خان مزبور در برابر آن چیزی نفرستاده درینولا
علی بیگ را که از آقایان معتمدان بود بالختی از اشیا روانه ساخت
که هم بایصال هدیه ظفر خان پیردازد و هم بپاسخ گزاری سعید خان
قیام نمایند - و چون در دهم سال جلوس عالم آرا نهضت اعلام اسلام
بصوب پنجاب بعزم تسخیر قندهار مقرر شد - عرضه داشت وزیر خان
ناظم پنجاب مشعر بر قحط و غلامی آنصوبه بدرگاه سلاطین مآب رسید -
از آنجا که نیک پسیچی کافه برآید و مهر آثار این دولت پایدار
سپهر افتدار است - این رکضت خجسته را بسال دیگر باز گذاشتند
و علممردان خان پس از آگاهی بتهیه مواد حصانیت حصار پرداخته
قلعه منیع بر فراز جبل لکه که مشرف است بر حصار قندهار
برافراخت - و بوالی ایران نوشت که عنقریب افواج هندوستان
بقندهار میروند - من اگرچه اسباب قلعه داری از توخانه و آذوقه
و دیگر ناگزیر مهیا ساخته آماده تحصن گشته ام اما شاه مستعد

جدال و قتال بوده هنگام پیکار و وقت کارزار اهل حصار را مستظهر گردانند - شاه صفی اینمعهنی را بران که او برای رواج کار و رونق بازار خود نکاشته است حمل نموده وزنی نهاده - و مکرر در اثنای باده پیمائی که زمان غنودگی خرد است با فندماء مجلس برگزارد که علمبرداران خان از فزونی سامان و دستگاه ره گرامی خیالات فاسده گشته او را باعیال بیاسا رسانیده اموال او را بدست باید آورد - خان مزبور از نوشته لختی خیر سگالان خویش برین قصد فاصواب آگاه گردیده بخود اندیشید - که درین هنگام که تسخیر قندهار و جهه صریمت اقلیم کشای فرمان فرمای هندوستان گشته و نزدیک است که افواج قاهره بحرکت دراید شاه صفی بتحریرض برخی از هنگامه آرایان فساد چشم از حقوق دیرین خدمت من و پدر باز بسته در فکر جان و مال من افتاده است چرا خود را بمعرض تلف در آورم - و با چنین پادشاهی که درگاه خواقین سجده گاهش پناه خداوندان تخت و دیهیم و آرامگاه نیاز مندان هفت اقلیم است براه مخالفت شتابم - و بتوقع کمک لشکر قزلباش که مکرر دستخوش عسکر روم شده - سبیل هوا جوئی شاه صفی که در عهد جور مهدش از بسیاری سفک دماهر سرائی نوحه سرائی است و هر کاشانه غم خانه - پویم - اولی آنکه تا یکباره مکبون ضمیر من برملا نیفتد چندی در ظاهر طریقه مطاوعت شاه مسلوک داشته پنهانی تخم اخلاص در زمین عبودیت درگاه عالم پناه می کشته باشم - و راه ارسال رسل و رسایل به اولیای دولت ابد مدت خصوصاً امراء ثغور کابل کشاده دارم - و چون شاه بر انحراف و استنکاف خان مزبور آگهی یافت خلف ارشد او محمد علی

بیدگ را که عدد سنین عمرش بهر هفتده رسیده بود نزد خود طلبید -
 او با آنکه پسر را با نفایس آنسوقات فرستاد شاه از قصد خود باز
 نیامده خواست که بحیله سازی و خدعه پردازی او را نیز بدست
 آرد - و بدین عزیمت سیاهش قولبر اقلسی را که بمشهد مقدس
 فرستاده بود حکم نمود که بصوب قندهار بشتابد - و پیش از وصول
 خود بعلی مردان خان بنویسد که از استماع توجه عساکر هندوستان شاه
 مرا بکمک تعیین نموده است و پسر ازان که بقلعه درآید خاطر از
 استحکام حصار را پرداخته اگر تواند او را دستگیر ساخته روانه حضور
 سازد و الا همانجا بقتل آورد - و رقمی مشعر بر گوناگون عواطف و
 مراحم و ارسال کمک نزد علی مردان خان فرستاد - تا بتمویه و تبلییس
 او را غافل گردانند - از آنجا که بیدار مغر آگاه دل بدینگونه دیو افسانها
 نغذود - ناظم قندهار بعد از رسیدن رقم و نوشتنه سیاهش بسیاوش پیغام
 داد که الحلال آمدنت بدین جانب مصلحت نیست - چه اگر
 پیش از ورود مواکب هندوستان با لشکر خود بحصار درائی از کثرت
 مردم کار بعسرت میکشد - و اگر در فداء قلعه بنشیني بیم آنست
 که بعد از ورود افواج با همهرهان پی سپهر فدا گردی - سیاهش آنرا
 بگوش قبول نشنوده بفراہ آمد - و برای در شدن خویش بحصار
 قندهار دیگر باره بعلی مردان خان نوشت - خان موصی الیه پاسخ
 داد - که بهتر آنست که از گرد راه بخراسان بر گردی تا سر برتن
 و جان در بدن دارم ترا گرد قلعه نخواهم گذاشت - شاه پسر از
 آگهی بر حقیقت حال سیاهش را پیش از پیش تاکید نمود - او
 بقلعه بخت رسیده چون بدیقین دانست که علی مردان خان از اطاعت

فرمان درای ایران رو مطابق بر تافته پناه بولیاى دولت گردون
صوت پادشاه ممالک ستان برده - و سپاه کواکب شمار متوجه تمشیر
این دیار است - بقدّم ادبار پیش آمده در موضع کوشک نخود
فرو کش کرد - و بذریعۀ مکر و تزویر لختی قزلباشان خاصل الذکر
را از علی مردان خان روگردان ساخته بجانب خود باز کشید - و ازین
رهگذر تشمت و تذبذب تمام بحال قلعه نشینان راه یافت - و آثار
اختلاف آراء که منتج عدم نظام است بروی روز افتاد - و علامات
غدر و نفاق رو بتزاید نهاد - ناگزیر علی مردان خان گروهی را که
طریق یکتائی بسیاوش باز کشاده نهانی حقایق آنها می نمودند
از ارک بر آورده با طایفۀ دیگر که نقوش دورنگی از ناصیۀ احوال
کثیر الاختلال شان نیز پیدا بود بمحال بعیدۀ فرستان - و برخی از
خویشان صداقت نشان و غلامان جان فشان را در ارک نگاهداشت -
در خلال این حال سرآمد مرزبانان قندهار ملک مغدود و برادر
او کامران که بطلب علی مردان خان آمده بودند بوسم کنکش برگزاردند -
که اگر متابعت و هوا جوئی بندهای پادشاه سکندر جاه و شهنشاه
فلک بارگاه پیش نهاد خاطر عاقبت بدین است - درین وقت که
دارای ایران در مقام کین توزی و خون ریزی است - و فنا و وفاق
حصار نشینان صورت نفق گرفته - بامراء صوبۀ کابل که مدد ایشان
زود تر می رسد باید نکشت - که هنگام طلب خود را برسانند - او
مغدود را نزد خود نگاه داشته بکامران گفت که نخست عوض خان
قاقشال حاکم غزنین و سعید خان را آگاه گردان تا جمعیتی در کابل
و غزنین مهیا داشته هرگاه من اشاره نمایم بدال استعجال بشتابند -

و از استحکام قلعه ارک و حصن وسط شهر و دصار گرد آن و محکم
 فراز جبل لکه و پرداخته بدرگاه آسمان جاه که قبله اقبال و کعبه
 انضال است عرضه داشت نمود - که چون شاه بتحریر یک جمعی مکر
 اندیشه فساد پیشه خدمات گزیده و ترددات پسنیدیده مرا و پدر مرا
 از نظر اعتبار انداخته در اهلاک من میکوشد ناچار بآن آستان کیوان
 مکان زبهاره شده و اعتصام بعروه و ثقای عبودیت آن سده سینه
 نموده میخواهم که قندهار را باولیای دولت پایدار بسپارم - و تارک
 افتخار به ادراک سعادت تقبیل عتبه والا که مفتیهای امانی و
 مبتغای آمل این عقیدت کیش ارادت اندیش است بر افزام
 امیدوارم که یکی از بندها بالشمی آمده پیکار بدینصوب مرخص
 شود - تا بسرعت هرچه تمامتر آمده قلعه را متصرف گردن - و عرضه
 داشت نزد سعید خان به پشاور فرستاد - و بار نوشت که بمجرد
 وصول روانه درگاه معلی ساخته التماس منشور عاطفت -
 که تمیغه گردن مباحات - و وسیله نجات من باشد - نمائید -
 و انتظار صدور یرلیغ قضا نغان نکشیده خون بدین جانب
 راهی گردید - و عوض خان قاتشال که بار نزدیک بود و قلیچ خان
 ناظم ملتان را نیز بر ارسال عرضه داشت و طالب لشکر ظفر طراز
 آگهی داده تحریض نمود - که منتظر حکم نبوده روانه شوند - تا تفرقه
 اهل قلعه بجمعیت گراید - و خاطر این نیازمند از نگرانی براید -
 از آنجا که سعید خان بدیشت با عوض خان در غزنین و با محمد شیخ
 پسر خود در کابل جمعیت نگهداشته مقرر ساخته بود که هرگاه نوشته
 علیمردان خان برسد با همریان بقندهار شتافته تا رسیدن او پیاسدانی

قلعه و نگهبانی خان مزبور بپردازند - عوض خان نهم شوال با هزار
سوار خویشوار از غزنین متوجه قندهار گردید - و محمد شیخ نیز
بموجب اشاره عوض خان با هزار سوار جلالت آثار از کابل برة نوروی
در آمد - و چاردهم شوال چون عوض خان بمقرر رسید - نقدی بیگ
نوکر معتمد علیمردان خان که با دیگر عرضه داشت خان مشارالیه رو
بدرگاه جهان پناه آورده بود - و برای سپردن قلعه مقرر بعوض خان
از علی مردان خان دستوری یافته - حصن مقرر را خالی کرده بعوض
خان باز گذاشت - عوض خان گروهی را بمحافظت قلعه نگاهداشته
بیدست و یکم شوال بقندهار رسید - علیمردان خان از آمدن عوض
خان مستظهر گشته او را با احترام تمام بقلعه در آورد - و برای یاس
میلایش و برآمدن قلعه گزینیان از تذبذب بیدست و سیوم شوال خطبه
بالقاب گرامی خاقان کشور ستان حضرت صاحب قران ثانی بلند
آوازه گردانیده وجوه دراهم بنام نامی و اسم سامی فروغ آگین ساخت -
و بحصول این امیدت جبین اخلاص بسجده نیدایش دادار کارساز
بر افروخته نه اشرفی مسکوک بسکه مبارک با عرضه داشتی منعی
از ابراز خواهش استلام عتبه گردون آثار - و در آمدن عوض خان
بحصار - مصحوب احمد بیگ ملازم خود پدایه سرپر خلافت ارسال
داشت - و محمد شیخ خلف سعید خان بقلات که پنجم منزلی
قندهار واقع است رسیده قلعه آنرا از گماشته علیمردان خان که خان
مزبور درباب سپردن آن نیز بار نوشته بود بتصرف در آورد - و طایفه
را برسم حراست گذاشته بیدست و پنجم شوال بقندهار رسید -
علیمردان خان که از پی هم آمدن افواج قاهره نیروی دیگر یافته

بود - محمد شبنم را اعزاز نموده بقلعه در آورد - و لوازم بزم سرور و
 مراسم ضیافت بتقدیم رسانیده محمد امین قاضی قندهار را که
 مکرر مکاتیب نزد سیارش بی هوش فرستاده باغراء آن ادبار اندام
 می پرداخت - بقتل رسانید - و برج و باره حصار را به بندهای پادشاهی
 سپرده تا رسیدن سعید خان که عریضه علیمردان خان را با عرضه
 داشت خود مصحوب رفیع الله ملازم خویش روانه درگاه معالی
 ساخته بود - و پیش از ورود یرایغ جهان کشا با قریب پنج هزار سوار
 بصوب قندهار راهی شده - منتظر نشست - و چون بیست و چهارم
 شوال رفیع الله شرف اندوز ملازمت گشته هر دو عرضه داشت را
 از نظر اقدس گذرانید - چنانچه گزارش یافت - اعلی حضرت قلیچ
 خان ناظم ملتان را که بمنصب چار هزاره ذات و چار هزار سوار
 سرافراز بود از اصل و اضافه بمنصب پنج هزاره ذات و پنج هزار سوار
 دو هزار سوار و اسبه سه اسبه بر نواخته بتغویض خدمت صوبه داری
 قندهار و حراست قلعه آن بلند پایگی بخشیدند - و حکم شد که
 با لشکر ملتان بقندهار بشتابد - و بیوسف محمد خان تاشکندی
 حاکم بهکرو جان نزار خان حاکم سیوستان فرمان شد - که از آن سو
 بقندهار خود را برساند - و یرایغ جهان مطاع بسعید خان مصحوب
 رفیع الله شرف صدور یافت - که از کارطابی و دیگر پژوهی او میدانم
 که بمجرد رسیدن نوشته علیمردان خان بی امهال روانه قندهار
 شده باشد - و اگر تا ورود مذکور واجب الانعام راهی نشده بزودی
 روانه گردد - که انواع فیروزی بکمک او معین گشته - و گوهر اکلیل
 سلطنت پادشاهزاده بخت بیدار محمد شاه شجاع بهادر را نیز

با عساکر اقبال درین نزدیکی تعیین خواهم فرمود - بالفعل پنج
 لک روپیه از خزانه کابل باخود ببرد - از انجمله یک لک روپیه بعد
 از رسیدن قندهار بعلمردان خان برساند - که باو انعام فرموده ایم
 و در لک روپیه بصیغه مساعدت خود متصرف شود - و از تخته
 مبلغ مذکور دیگر بندهای پادشاهی را هنگام احتیاج بقدر ضرورت
 مساعدت - و ملک مغدود و برادر او و تبعه علمردان خان را درخور
 حال هر ایک بطریق انعام بدهد - و چون قلیچ خان بقندهار رسد
 و خاطر از سیاهش و گرد آردمی آذوقه و سایر ناگزیر قلعه داری فراهم
 آید حصار بقلیچ خان حواله نموده علمردان خان را با توابع و بنده
 و بار بکابل آرد - و از انجا پسر خود محمد شیخ را همراه داده روانه
 حضور گرداند - و با فوجی مستعد پیکار در کابل بنشیند - هرگاه
 لشکر قزلباش حرکت کند بکمک قلیچ خان پردازد - و از پیشگاه
 نوازش خاقانی بعلمردان خان منشور سعادت گنجور با خلعت خاصه
 و جیقه مرصع و خنجر مرصع با پهلختاره و شمشیر مرصع گران بها
 بدست محمد مراد سلدوز فرستاند - و ملک مغدود و کامران را
 که بدخت یارری طریق هواجوئی این دولت ابد بنیاد می پیمودند
 نیز بعنایت خلعت سرافراز گردانیدند - و چون احتمال آن داشت
 که شاه صفی از شنیدن خبر تسخیر قندهار متوجه آن دیار گردد - غرض
 ناصیه خلافت پادشاه زاده کامگار محمد شاه شجاع بهادر را در سر
 آغاز ماه ذی القعدة بخجسته ساعتی بخلعت خاصه با چارقب
 طلادوزی و جیقه مرصع و جبهه مرصع با پهلختاره و شمشیر مرصع
 و باضاده هزار سوار بمنصب دوازده هزاره ذات و هشت هزار

سوار و بمرحمت مد اسب از انجمله دو اسب از طویلۀ خاصه یکی با زین مرمع دیگری با زین طلای میناکار و فیل از حلقۀ خاصه با یراق نقره و ماده فیل و ده لک روپیه نقد بطریق انعام سرامراز ساخته یا بیست هزار سوار ببرد آرا مرخص گردانیدند - و هنگام رخصت بزبان دربار فرمودند که اگر شاه صفی خود بقندهار آید آن فرزندان والا گهر با لشکر جرار بدان صوب شتافته معرکه آرای پیدگار گردد - و اگر لشکر بفرستد فوجی از مبارزان خونخوار بسرکردگی خان دوران بهادر نصرت جنگ تعیین نماید - تا به تنبیه و تادیب آن گروه ضلالت پزوه ببرد ازند - و هر یکی از امرا که در خدمت پادشاهان و بلند مقدار بمالش قزلباش و ازون آثار دستوری یافته بودند بمراحم پادشاهانه فرق مباحات برافراخت - راجه جیسنکه بعزایت خلعت خاصه و اسب از طویلۀ خاصه با زین مطا و فیل از حلقۀ خاصه - نجابت خان به خلعت و اسب با زین مطا - و هر کدام از امر سنگه - ولد راجه گجسنگه - و مادهوسنگه ولد راورتن - بخلعت و اسب با زین نقره و نقاره - و لهر اسب ولد مهابت خان بخلعت و اسب و خطاب خانی - مفتخر و مبهایی گشتند - و جانشینان و ذوالفقار خان و هریسنگه و کرپارام و گروهی دیگر از منصبدار نینر بنوازشی درخور اختصاص یافتند - و دیانت خان را دیوان - و درستم پسر معتمد خان را بخشی و رافعه نویس این لشکر گردانیده بمرحمت خلعت برنواختند - و خان دوران بهادر نصرت جنگ را که از بارگاه خلافت یرایغ طلب بنام او رفته بود - و پس از رخصت پادشاهان و بیدار بخت بروزی چند شرف ملازمت اندوخت - خلعت خاصه و جمدهر

مرصع با پهلوانخانه و شمشیر مرصع و در اسپ از طویلۀ خاصه یکی
 با زین طلا دیگری با زین مطلا و فیل از حلقۀ خاصه با یراق نقره و ساده
 فیل عنایت فرموده - و مدار جنگ و جدال و حل و تر حال بر رای
 و رویت او باز گذاشته با سید هزبرخان و نظر بهادر خویشگی که
 باینان نیز خلعت و اسپ مرحمت شد رخصت نمودند - و فرمان شد
 که بزودی بخدست پادشاهزادۀ نامدار موید بختیار برسد - و حکم
 اقدس بصدر پدوست که بهادر خان و مبارز خان و برخی دیگر
 بندها از تیول خود آمده بعسکرافبال ملحق گردند - و وزیر خان ناظم
 پنجاب فرمان قضا جریان صادر گشت که بسرانجام غله پرداخته
 مردم خود را تعیین نماید که از محال صوبۀ پنجاب غله فراهم آورده
 پی هم بکابل بفرستند - تا در راه بلشکر منصور آذوقه می رسیده باشد
 و خود از دار السلطنۀ لاهور بدارالملک کابل روانه گردد - سعید خان
 با همریان از پشاور یلغار نموده در عرض پنج روز بکابل رسید - و چون
 هنگام مقتضی سرعت بود از اسباب پیکار و مواد کارزار زیاده از قدر
 ضرور برنگرفته روانه شد - در پانزده کروهی کابل نقدی بیگ که
 عرضه داشت علیمردان خان بدرگاه عرش اشتباه می آورد سعید
 خان را دریافته مکتوب علیمردان خان باورسانید و چون خواهش
 علی مردان خان آن بود که ذوالقدر خان را که بقندهار آمده حقیقت
 یکرویی و یکرنگی و کیفیت اخلاص او چنانچه باید دریافته بود
 همراه نقدی بیگ بدرگاه گردون جاه روانه سازد - تا عرضه داشت
 او از نظر اقدس گذرانیده آنچه از مدارج ارادت و عقیدت و مراتب
 هوا جوئی و دولتخواهی او دیده بمسامع حقایق مجامع برساند -

سعیدخان ذوالقدرخان را با نقدی بیدگ بدرگاه عرش اشتباه رخصت نمود - روز دیگر احمد بیدگ که علیمردان خان زر مسکوک باسم و لقب گرامی همراه او فرستاده بود رسید - سعید خان مشارالیه را نیز فرستاد که در کابل بذوالقدر خان و نقدی بیدگ پیوسته باتفاق رو بدرگاه والانهد - و خود بغزنین رسیده چار روز برای آمدن راجه جغت سنگ و جمعی که عقب مانده بودند توقف گزید - و بعد از پیوستن آنجماعه بکمال استعجال متوجه قندهار گردید - و چون حوالی قلات رسید مکاتیب محمد شیخ و عوض خان آمده که میاوش با برخی حکام خراسان که بکومک او آمده اند در موضع سنجری که شش گروهی قندهار است نشسته - و اختی از قزلباشان علیمردان خان خاک نفاق بر فرق روزگار خود ریخته باور پیوسته اند - و جمعی که در قلعه اند اگرچه بظاهر با علیمردان خان در مدد وفاق و اتفاق اند اما پنهانی با سیاوش سلسه جنبان دوستی گشته نوشتجات و داد و اتحان ارسال میدارند - و بر آمدن قندهار تحریر نموده بامداد و اعانت خود که در حقیقت اغوا و اضلال است قوی دل میگرفتند - و نیز مقرر بود که این طرف قلات در حال و ترحال کمال دور بینی و حزم گزینی مرعی گردد - و مطابق آن نوشته علیمردان خان که همراه معتمدی حاضر آقا نام فرستاده بود نیز رسید - سعید خان در کوچ و مقام مراسم خبرداری و هوشیاری که ناگزیر سری و سرداریست چنانچه باید بروی کار آورده هفدهم ذی القعدة بحوالی قندهار رسید - علیمردان خان استقبال نموده فرمان والا را که با خلعت فاخره و جینة مرصع و خنجر مرصع با پهلوتاره و شمشیر مرصع مصحوب

محمد مراد سالدوز سرسل گشته بود و در راه سعید خان رسیده بر
 فرق مباحثات گذشت - و آداب تسلیم بنهجی که درین دولت بلامذ
 صولت متعارفست بتقدیم رسانید - و مقدم سعید خان را که از دیرباز
 چشم انتظار در راه آن باز داشت فوز عظیم دانسته بتعظیم و تفخیم
 تلقی نمود - از تدابیر صایبه و آراء ثاقبه این نور پرور الهی آنکه
 منشور هدایت گنجوری بنام سعید خان بکرامت صدور پیوست - که
 مضمون نوازش مشحون آن مشتمل بود بر تلقین طریق محاربه و ارشاد
 سبیل مدافعه اشکر عراق و خبر روانه شدن دره التاج بخدیاری قرة العین
 جهانداری پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر - و بران که سیاهش
 باطل کوش به شغفتن وصول کنایب ملک کشای گیتی پدما از
 کشک نخود بغراه برگشته باشد - و اگر از روز بد و تباهی خرد برهنمونی
 ادبار که نصیبه بدسگالان نابکار است از انجا پیش آمده باشد - آن
 ارادت کیش عقیدت اندیش چنین قابورا غنیمت پنداشته قلیچ خان
 را در قلعه قندهار باز گذارد - و خود با فدویان جانباز به پیکار آن برگشته
 روزگار بسرعت هرچه تمام تر شتافته اساس هستی آن سزاوار نیستی
 از ینج و بن براندازد - و از رهگذر سرانجام ناگزیر این یساق تشمت
 بخاطر راه ندهد - چه از سپاه و آذوقه و خزانه آنچه باید چنانچه باید
 آماده است - مبالغ بیست لک روپیه با پادشاهزاده کامگار و خان
 دوران بهادر نصرت جنگ ارسال نموده مقرر فرموده ایم که از انجمله
 پنج لک روپیه همراه جمعی نزد قلیچ خان فرستند - که از راه ملتان
 با خود ببرند - و پنج لک روپیه بجان سپارخان بخشعی احدیان حواله
 نمایند - که پانصد احدی همراه گرفته این مبالغ را بآن عمده الملک

برساند - و ده لک روپيه بخودنگاه دارند - و بدست هزارسوار خوشخوار
 از پيشگاه عظمت و جلال در خدمت پادشاهزاده بخت بيدار معين
 گشته که اگر اتفاقاً والى ايران از نقصان عقل و طغيان جهل خود
 متوجه پيکار شود بهزاران ناکامى برگردد - چون سياوش مدهوش
 دران ايام بنواحى قندهار رسیده بجهت آنکه نوشتجات بدست آرد
 و بر حقيقت مطلع گردد سر راهها گرفته بود - فرمان قضا جريان
 بدست او ميرسد - و از آگاهي بر فحواي آن سر رشته صبر و سکون از
 دست رهاشته در روز مصحوب مسرعى نزد شاه صفى ميفرستد -
 شاه مضمون مکتور معلی دريافته از فرستادن لشکر و اندیشه آمدن
 خود باز مى آيد - و چون اين معنى بروى روز افتاد دل اخلاص
 منزل مجاهدان دين را جمعيت تازه بهم رسيد - و باطل سگالان
 اديار آئين را ثبات از دل رفت *

و از اشراقات ضمير خورشيد تنوير خاقان نهفته دان آنکه - سعيد خان
 همواره آرزو داشت که محمد شيخ بخطاب خانه زان خانى سر برافرازد -
 و ازان رو که کاري ازو بوقوع نيامده بود که وسيله ابراز اين متمدنى
 گردد باظهار آن نمي پرداخت - چون درين يساق کار طلبى ازو بظهور
 پيوست و خدمت گذارى او در پيشگاه خلافت رتبه پذيرائي يافت -
 سعيد خان آرزوى خود را عرضه داشت نمود - خديو حقيقت آگاه پيش
 از وصول عرضه داشت بدرگاه خلايق پناه پايه اعتبار او باين خطاب
 بر افزوده بودند - و اين معنى بصيرت افزاي همگان گرديد *

رده آرا کشتن مجاهدان دین - با قزلباشان باطل گزین - و انهرام آن گروه ضلالت آئین

چون سعید خان بعد از وصول بقندهار مرزبانان و رعایای آن ملک را در موافقت و موافقت مدشتمت العزیمه دید - و دانست که تا این سرزمین از لوث وجود سیاهش که در حوالی قندهار نشسته باغوا و اغرای ساده لوحان کوتاه بین بفساد آمیزی و فتنه انگیزی اشتغال دارد - پاک بشود - و سلك جمیعیت او از هم بگسلد سکان آن ولایت چنانچه باید اطاعت و انعیاد نخواهند نمود - و ضبط این ملک داخل خواه دولخواهان صورت نخواهد بست - بنابراین تنگی فرصت در نظر داشته و راه رسیدن فلیح خان از ملتان و یوسف محمد خان و جان نثار خان از بهکرو سیوستان ندیده باستصواب علیمردان خان مقرر ساخت - که هنگامه جنگ با سیاهش باطل آ هنگ گرم گرداند - و محمد سنج مخاطب به خانه زاد خان را با دو هزار سوار بنگاهبانی قلعه معین گردانید - و قلیلی از معتمدان علی مردان خان را با خان گذاشته سایر جمعیّت او را که قریب سه هزار کس بود همراه گرفت - نشود که ازین گروه فسادى در قلعه بروس کار آید - اگرچه علی مردان خان خود نیز اراده بر آمدن نموده خواست - که رده آرای قتال شود - اما چون دوروى و دورنگی نوکران نفاق پیشه او بروی روز افتاده بود - سعید خان باندیشه آن که مبادا در اذنامى زد و خورد یکی از آن گروه تبه کار بدکردار فرصت یافته بخان مزبور گزندى رساند - به برآمدن او راضی نشده او را ازین خواهش بازداشت - و بیست و ششم ذی القعدة

روز مبارک دو شنبه با قریب هشت هزار سوار از همریان خون و نوکران
 علی مردان خان بعزم پیدگار سیاهش بدکردار که موضع سنجری را که
 دور آن نشیب و فراز بسیار دارد لشکر گاه ساخته بود - روانه شد - و
 صفوف معاضدان دین بمردان رزم آزمای نبرد آرا - که بنوک پیمان
 عقدۀ جوزهر از هم باز کشایند - و بسوسندان سها از سما بسهولت ربایند -
 وفیلان کوه افکن صف شکن که از خشم و کین گله که خرطوم فراز کنند
 گوئی ستونیدست که آسمانۀ آسمان برپا دارد - وقتی که دراز نمایند
 پنداری کمندی است که گردن شیر گردون بآن خواهد بست - و هنگامی
 که در پیچند انگاری پلچان از دهان ست که گره زمین بدم در خواهد کشید -
 بر آراسته هر قشونی بمقامی مناسب و مکانی لایق تعیین نمود -
 فوج قول را بخود و ابو البقا برادر خویش وارد شیر برادر زاده و
 پسران خود سعد الله و عبدالله و رای کسیداس بخشی کابل و حسن
 ترکمان و جمال بنگشی و دیگر منصب داران و احذیان تعینات صوبۀ
 کابل مستظهر ساخت - و قشون هراول را به ثبات پائی راجپوتان
 نبردگزین تهور آئین که جانبازی را بازی و سراندازی را کار سازی
 دانسته در معرکۀ که رنگ از رخ مردان بریزد و رنگ بر روی روزگار جنگ
 باز آرند نیرو داده - محکم سنگه و گویال سنگه و اوگرسین و رام سنگه
 برادر او و جگرام و گچ سنگه ولد بهاریداس و همت سنگه و میدینمل
 بهدوربه و ایندربهان و دیگر راجپوتان کومک صوبۀ کابل را باچار صد
 برق انداز درین فوج مقرر ساخته - راجه جگمت سنگه را سرکردۀ این
 گروه گردانید - و برانغار را به دلیری و دلوری سادات باره و بخاری
 و امرویه مثل سیدولی و سید عبد الواحد و سید محمد برادرش و دیگر

سادات که در عرصه و غاد لیران خون ریزاند - و در بیدش هلیجا شیران
اجل ستیز - قوی گردانید - و جرانغار را به بسالت پردل خان و
عزت خان و علاول ترین و حیات ترین و حسن و چندی دیگر از
منصب داران با سه صد احدی محکم نمود - و فوج علی مردان
خان را بسرداری حسین بیگ خویش خان مذکور و علی بیگ نوکر
معتمد او طرح دست راست - و عوض خان قاقشال با برادران و یوسف
بیگ کابلی و چند منصبدار دیگر را با سه صد اهدی طرح دست چپ -
قرار داد - و پهلوان بهاء الدین را با سه صد سوار تغنگچی قرار داده ساخته
پیشتر روانه کرد - افواج نصرت امتزاج بآئین پسندیده روانه کارزار
شدند - و از آن سو سید اوش هرزه کوش با بیروم علی خان حاکم نساپور
و خاندان قلیخان حاکم فراه و دوست علی سلطان حاکم خواف و یوسف
سلطان چشمش گزک و صفی قلی سلطان قلعه دار بست و جمعی دیگر که
همگی پنجم شش هزار سوار بودند بتوزک صفوف پرداخته و تغنگچیان
را پیش رو داشته بعزم پیگار راهی گردید - در یک فرسخی قندهار
قراران هر دو عسکر بایکدیگر نبرد اراگشته داد جلالت و جسارت دادند -
درین اثنا افواج سه گانه هراول و برانغار و جرانغار قزلباش باشا
سردار نابکار جلو ریز رسیده هراول بر سر هراول آمد - و برانغار
از جانب راست هراول سپاه ظفر دستگاه با طرح برانغار رو برو شد -
و جرانغار بمردم علی مردان که طرح برانغار مبارزان دین بودند
مخاضی گشت - چون فوج هراول بدلیزمی راجه جگت سنگه
و دیگر راجپوتان ناموس جوی نبرد خویشان مد سکندر که به تندیان
حوادث لرزش نپذیرد پا بر جا بود یا جوج هراول غنیم نام مستقیم رخنه

دران نيفگنده به فداست برگريد - فوجی که بر طرح جرافغار تاخته
 بود فیزتاب ضرب شمشیر آبدار و طعن سنان آتش بارعوض خان
 و دیگر فدویان شجاعت نشان نیاورده رو بگریز نهاد - و جمعی عار
 فرار برخود نه پسندیده رهگرای عدم گشتند - و از تاخت فوج سیوم
 بر مردم علی مردان خان بقدر تزلزلی در فوج خان مشارالیه پدید
 آمد سعید خان بعد از دیدن این تذبذب و تزلزل بدستیاری تائید ایزد
 دادار - و مددگاری اقبال خاقان جهان دار - با فرزندان و برادران و
 دیگر مبارزان صف قول بر فوج غنیم تاخته بسان گران سیلی که رو براه
 نهاد - و تندبادی که رخ بتوده کاه - بیخ استقامت غنیم برگنده جمعیت
 لشکرش را پراگنده گردانید - گروهی ازان قوم شوم بگوی نیستی شتافتند
 و باز ماندگان بپاسرخی خیل باد خرام ازان معرکه ننگ و نام نیم
 جانی بدر بردند - و تا آن روی آب ارغنداب که مخیم و خما بود
 عنان باز نگرفتند - و آن سرزمین ناهموار دشوار گذار را مانع تعاقب
 شیران بیشه پیگار که در کار خداوندگار دین و دنیا لیل از نهار و
 آسان از دشوار باز ندانند پنداشته امید وار حیات و نجات گشتند -
 سعید خان و دیگر هواخواهان چنان صواب دیدند که کار امروز بفرود
 نگذاشته و غنیم هزیمت دیده را فرصت درنگ و مجال آهنگ جنگ
 نداده امروز از آب باید گذشت - و باین اندیشه صایب همان روز
 سپاه باد حرکت آتش هیبت از آب عبور نموده بلشکرگاه مقاهیر
 متوجه گردیدند - همین که عسکر فیروزی عبور نمود مخالف باس
 دیده احوال و ائقال بجای باز گذاشته رو بگریز نهاد - و همگی اسباب
 و اشیای این گروه بی شکوه مگرتو شکخانه سپاوش که آتش زد غنیمت

لشکر اسلام گشت - اگرچه برخي بتعاقب پرداختند اما چون پردۀ ظلام شام آفاق را درگرفت مبارزان نصرت قرين برگردیده درخيمهای لشکر سياوش که همچنان ايستاده بود شب گذرانيدند - اگر تاريخی شب حایل نگردیدی مقهوران رستگارنگشته لختي بذل اسار و برخي بعل بوار گرفتار آمدندی - و سياوش بي هوش از دیدضرب و حرب مجاهدان عسکر منصور که جان فشانبي درکار خدیو و وجهاني عمر ژاني دانند شباشب از آب هيرمند بی آنکه کشتي بدست آرد يا گذر معلوم نماید بآسيب سري گذشته جمعی از همراهان را غريق بحر فنا گردانيد - اولیای دوات ابد ميعاد - واصفيای سلطنت خدا داد - برين فتح گزين که از مواهب جايلۀ ايزدي است زبان به ندای شکر و دست بادای شکرانه باز کشودند - و لوی دعی از دیار اقبال بی زوال اورنگ آرای جاه و جلال بلندي گرا ساخته باین ترانه مترنم گشتند *

ازان بيشتر کوري در ضمير * ولايت سدان باش و آفاق گير
زمان تا زمان از سپهر بلند * بغتگی دگر باش فيروز مند
پيش ازین بیک صد و پنچ سال فرمان روای ايران شاه
طهماسب سام ميرزا برادر خود را بتسخير قندهار (که خواجه کلان بیک ملازم ميرزا کامران بحراست آن می پرداخت) فرستاده بود - ميرزا کامران بشنيدن اين خبر وحشت اثر از فرط حميت و حماسه بايلغار از دار السلطنت لاهور بقندهار رسيد - پس از گرمی هنگامۀ قتال سام ميرزا تاب دستبرد و طاقت زد و خورد مبارزان نبرد گزين و کدآوران رزم آئين نياورده بناکمي رو بفرار نهاد - از اتفاقات غريبه

آنکه جنگ سعید خان نیز در همان سرزمینیکه مصاف این دو میرزا
 بروی کار آمده بود دست بهم داد - و نام شاه صفی نیز سام است •
 القصة سعید خان قرین فتح و فیروزی نقاره شادمانی نواخته
 معاودت نمود و بیست و هشتم ذی القعدة ظاهر بلده قندهار
 معسکر ساخت - سکن قندهار بل سایر قطان آن دیار از غلبهٔ مجاهدان
 دین و انهنرام لشکر بدعت گزین که باعث آزادی این جماعه از
 تطاول و تعدی سپاه جور دستگاه قزلباش گشت هزاران مسرت و
 فراوان عشرت اندوختند - و مساجد و معابدی که اوراد و انکار آن
 جز سب اصحاب و شتم احباب نبود - بتذکار مذاقب خلفای راشدین
 و تعداد مفاخر پادشاه حق گزین عدالت آئین معمور گردید - و
 چون بتاریخ بیست و یکم ذی الحجه عرضه داشت سعید خان
 مصحوب عبد الرحمن ولد عبد العزیز خان بدرگاه خواقین پناه رسید
 و حقیقت ترددات و تدبیرات هوا خواهان این دولت بلند صوات
 معروض بار یافتگان محفل قدس گردید - خدیو قدردان هریک ازین
 بندهای جدکار خدمت گذار را بقدر رتبت و منزلت بالطاف گرانمایه
 بلند پایه گردانیدند - سعید خان را بخلعت خاصه با چار قب و
 جمدهر مرصع با پهلوانه و شمشیر مرصع بر نواختند - و منصب
 اورا که پنج هزاری ذات و پنج هزار سوار سه هزار سوار دو اسبه سه اسبه
 بود شش هزاری شش هزار سوار تمام دو اسبه سه اسبه مقرر ساختند
 و بخطاب بهادر ظفر جنگ و مرحمت دو اسب از طویلۀ خاصه یکی
 با زین طلا دیگری با زین مطلا و فیل از حلقۀ خاصه با یراق نقره و
 ماده فیل عز امتیاز بخشیدند - راجه جگت سنگه بمرحمت خلعت

و جمده مرصع و اسپ و فیل - و پردل خان بعنایت خلعت و باضافه
پانصدی ذات و دو یست سوار بمنصب دوهزار و پانصدی ذات و دوهزار
و دو یست سوار و به نقاره و اسپ - و عوض خان قاقشال بعطای خلعت
و خنجر مرصع و باضافه هزاره ذات و پانصد سوار بمنصب دوهزار
و پانصدی ذات و دوهزار سوار و به نقاره و اسپ و فیل - و عزت خان
بعنایت خلعت و باضافه پانصدی ذات و صد سوار بمنصب دوهزار
و پانصدی ذات و هزار و ششصد سوار و بمرحمت اسپ - و ابو البقا
برادر سعید خان بخلعت و باضافه پانصدی ذات و دوهصد سوار بمنصب هزار و
پانصدی ذات و هزار سوار و بخطاب افتخار خانی و اسپ - و خانه زاد
خان بعنایت خلعت و خنجر مرصع و باضافه پانصدی دو صد سوار
بمنصب هزاره چار صد سوار و با اسپ نوازش یابند - و علاول ترین
بخلعت و منصب هزاره ذات و هشتصد سوار - و گوپال سنگه
بخلعت و منصب هزاره ذات و هفتصد سوار - و سید ولی بخلعت
و منصب هزاره ذات و هفتصد سوار و خطاب دلیر خانی - و سید
عبدالواحد بخلعت و منصب هزاره ذات و شش صد و پنجاه سوار
و خطاب دیندار خانی - و ارد شیر برادر زاده سعید خان بهادر ظفر
جنگ بخلعت و منصب هزاره ذات و ششصد سوار - و یوسف بیگ
کابللی بخلعت و منصب هزاره ذات و پانصد سوار و خطاب همت
خانی و رای کاسید اس بخلعت و منصب هزاره ذات و دوهصد و پنجاه
سوار - مفتخر گشتند - جمیع این مناصب از اصل و اضافه ست -
و بهر یکی ازینان اسپ نیز مرحمت شد - و سید اسد الله و سعد الله
و عبد الله پسران سعید خان بهادر ظفر جنگ - و سید باقر بخاری -

و جبار قلبي ککهر - و جگرم زاد هر دیرام - و بروخي ديگر بندها باضافه
مناصب سرافرازي يافتند - و چون صفدر خان از ايران مراجعت
نموده بقندهار آمد - به سعيد خان بهادر ظفر جنگ برگزارد - که
شاه صفي از در آمد قندهار بتصرف اوليائي دولت ابد مدت نهايت
آشفتگي دارد - چنانچه مکرر گفته که از ايران و بغداد ميتوانم
دل برگرفت - اما تا مقدور است دست از تسخير قندهار باز
نخواهم کشيد - و نيز گفت که جاني خان قورچي باشي را که در
امراي او اعتبار تمام دارد - درين نزديکي با لشکري از عراق
خواهد فرستاد - که لشکر خراسان همراه گرفته بر سر قندهار
آيد - و از آنجا که امسال اوزبک بر خراسان تاخت نياورده ظن غالب
آنست که حسن خان حاکم هرات نيز باو همراه شود - بنابران سعيد
خان بهادر ظفر جنگ در ظاهر قندهار اقامت قرار داد - که اگر شاه
صفي باین اندیشه بي جا و پسيج ناسزا لشکر بفرستد بتوفيق يزداني -
و تائيد انبال حضرت خاقاني - مراسم جد و کد بتقدیم رسانیده همت
بر مدافعت و محاربت آن فيء طاعيه مصروف نمايد - و اگر از پيش
بيني و انجام گزيني عافيت را غنيمت دانسته باین کار نپردازد
رو بکشايش قلعه بست و زمين داور نهد - و این حقيقت را مصحوب
مستعجلي بدرگاه خواقين پناه عرضه داشت نمود - و به درة التاج
خلافت پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر معروض داشت - که درين
وقت صواب چنان مي بيند که آن اختر برج سعادت بکابل رسیده
توقف فرمايند - و گروهی انبوه از مواکب فيروززي باتوپ خانه و
فيول کوه ربا باین صوب روانه نمايند - که از آواي رسيدن اين لشکر

گروه مخالف دیگر اراده پیدش آمدن از خراسان بر تقدیر می که
از عراق بیایند بدل هوس اندما و باطن امل گرا راه نخواهند داد -
بعد از پیوستن این عسکر بلشکر زابلستان - و نشستن آن نونهای
چمن اقبال در سر زمین کابل - عساکر نصرت متأثر بمکنت و جمعیت
تمام همت بر فتح قلعه بست و زمین داور - خواهند گماشت - و چون
سیاوش شقاوت کوش در خود استطاعت مقاومت ندید و از عزیمت
مردانه و صریحت گردانده سعیدخان بهادر ظفر جنک دریافت - که بعد
از فرونشستن جوش و خروش دریای هیرمند سپاه ظفر دستگاه خود
را پروانه واری بی پروا برشمع و غا زنفند - و سمندر ساری محابا بر آتش
هیجا - پای اخلاص پیما از پیمودن راه تعاقب - و دست عقده کشا
از کشودن حصون مستوره باز نخواهند کشید - حصار زمین داور را
بروشن سلطان مرزبان آن حدود باز گذاشته - و جماعه از تفنگچیان
همراه بکومک قلعه دار بست و خاندان قلی حاکم فرار آمد و قلعه دارگر شک
داشتند با اعوان و انصار خاک فرار بر فرق روزگار خود ریخته رو بفرار نهاد -
و چون حقیقت کار از عرض داشت سعیدخان بهادر بمسامع حقایق
مجامع رسید - حکم جهان مطاع صادر شد - که در قندهار توقف نموده
همهت برکشایش قلعه بست و زمین داور و دیگر قلاع ولایت قندهار
برگمارد - و هرگاه قلیچ خان برسد - قلعه قندهار را باو سپرده علی مردان
خان را با خانه زاد خان پسر خود بعتبه علییه روانه گرداند - و تدبیرهای
رایق و مصالحتهای فایق که در عقده کشائی مهمات آن ملک بکار
آید در منشور لامع انور درج فرمودند - پس از ورود این فرمان والا و
رمیدن قلیچ خان بذواحق قندهار علی مردان خان هژدهم ذی الحجه

باتباع از حصار برآمده بیرون شهر منزل گزید - و سعید خان بهادر
 ظفر جنگ خان مزبور را بصوب کابل راهی ساخته خانه زاک خان و عوض
 خان را با دو هزار سوار همراه نمود - و قرار داد که عوض خان با هزار و
 پانصد سوار از مقر بقندهار برگردد - و خانه زاک خان با پانصد سوار همراه
 علی مردان خان بکابل رود - و علی مردان بعد از ملازمت قره باصره
 دولت بقلاوزی بخت بیدار - و رهنمونی توفیق کار گزار - بعزیمت
 استلام آستان حرم احترام رو بدرگاه سلاطین پناه نهد - و خود بتعبیه مواد
 تسخیر قلاع - و تهیه اسباب تصفیه آن بلاد از اهل فساد - پرداخت -
 و منتظر سکون آب هیرمند نشست - و چون علی مردان خان برای
 حصول دولت تائیم عقبه آسمان رتبه بجناح آرزو در پرواز بود - و از
 عجلت گاه و بیدگاه در نوردیدن راه با باد انباز - پیش از رسیدن اختر برج
 جهانداري پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر بنزمت گاه کابل
 رسید - و از آب گوارا و هوای دلکشای آن سرزمین منشرح گشت
 و پس از استماع خبر مسرت اثر وصول قره باصره جهانداري بحوالی
 کابل روز پنجشنبه هفدهم ربیع الاول روانه موضع بتخاک که محط
 ریات پادشاهزاده والا گوهر بود گردید - چون پادشاهزادهای سعادت
 پیوند که هریک بر جویبار جهانداري سهی سروی است بالا بلند -
 و بر دوحه کامگاری تازه شاخی است برومند - از حسن تهذیب و
 لطف تربیت حضرت خاقانی - که اکسیر اهلیت - و جان داری
 آدمیت - است - مراسم غریب پروری که شیمه کریمه این دودمان
 اقبال است - و مسجد رضیه این خاندان انضال - چنانچه باید فرا
 گرفته اند - پادشاهزاده بلند اختر بعد از رسیدن خان بموضع بتخاک

بهادر خان و مبارز خان و نظر بهادر خويشکي و لهراسپ خان و جانسپار خان و ذوالفقار خان و چندی دیگر از بندهای معتمد درگاه آسمان جاه را با استقبال فرستادند - و خان دوران بهادر نصرت جنگ نیز باشاره عليه تا بیرون دروازه دیوانخانه پذیره شده دریافت - و روش کورنش و تسلیم و دیگر آداب ملازمت که درین دولت معروف متعارف است آموخته درون برد - خان مشارالیه رسم ملازمت بتقدیم رسانید و بحکم آن نور حدیقه اقبال خانبهادر دوران بهادر نصرت جنگ و راجه جی سنگه جانب راست - و علیمردان خان جانب چپ - نشستند - و آن والا گهر علیمردان خان را باقسام الطاف و اصناف اعطاف دلجوئی نموده خلعت گرانمایه با چارقب زردوزی و جمدهر مرصع و فیل با یراق نقره و ماده فیل با زین نقره مرصع فرمودند - و پس از چندی در کمال عزت و احترام روانه درگاه فلک احتشام گردانیدند و بیست و یکم بالتماس سعید خان بهادر ظفر جنگ چنانچه گذارش یافت بهادر خان را با نظر بهادر خويشکي و لهراسپ خان و سلطان نظر برادر سیف خان و بهادر بیگ و خواجه ابوالبقا و جمعی دیگر از بندگان درگاه عرش اشتباه و پانصد برق انداز و جانسپار خان بخشی احدیان را با پانصد احدی و پانصد بیدلدار و سقا و پنج لک روپیّه نقد از کابل بقندهار راهی ساختند *

کشودن حصار حصین بست و حصن حصین

زمین داور و دیگر معاول منیع و موائل رفیع

چون آب هیرمند رو بکمی نهاد - سعید خان بهادر ظفر جنگ

با سران لشکر استشاره نموده - که درین هنگام که غلّه ربیع رسیده است اگر تسخیر قلعه بست و زمین داور و دیگر قلاع بچستی و چالکي بروی کار نیاید - غنیم غلات را دروده درون حصار خواهد کشید - و آذوقه که از مهین مصالح قلعه داری است سرانجام خواهد داد - درین صورت هم تردد مجاهدان دین در سرزمین بی قضیم و علیق - و هم محاصره قلاع اگر میسر شود بدشواری خواهد بود - هم و کمی آذوقه قندهار که صرف حوایج لشکر شده - و سرانجام آن بی اخذ این غلات صورت پذیر نیست قلعه نشینان را باعث اضطراب و اضطراب خواهد گشت - و چون وقت تنگ است - و فرصت بی درنگ - تکیه بر تائید آسمانی و اقبال خاقانی نموده پیش از رسیدن کومک از کابل بتاخت نواحی قلعه بست و زمین داور و گرشک و تاراج احشام این قلعه سیگانه باید پرداخت - هرکه از شاه راه اطاعت و انقیاد بیرون رود ره گرای تنگدای نیستی گردانیده آید - و هرکه از روی یکنای و ایلی جاده مستقیمه مطاوعت پیماید بچان و مال زینهار یابد - و درین تردد هر قلعه را که قابو اقتضای تسخیر آن کند بتصرف در آورده فتح حصون دیگر را بوقتی که مقتضی آن باشد موقوف داشته شود - و بدین رای صواب راجه جگت سنگه را با پردل خان و عوض خان و عزت خان و همت خان و شاد خان و دیگر جماعه مغول و افغان - و ملک مغدود را با سایر زمینداران و همگی سادات و راجپوتان کومک صوبه کابل - و یعقوب و کیل خود را بانوچی از تابینان خویش - و میرزا محمد خویش قلیچ خان را با جمعی از مردم خان مشارالیه و احدیان و توپخانه و دیگر ادوات قلعه گیری

بیدست و ششم محرم [۱۰۴۸] سرخص گردانید - و خود با پسران و جمعی از تابینان خویش و رای کاسیداس بخشی صوبه کابل و احمال و اذقال لشکر در ظاهر قندهار طرح اقامت افکند - و یوسف محمد خان و جان نثار خان را که بعد از رخصت این گروه کار پژوه رسیدند نیز روانه گردانید - چون هوا جویان این دواست بعد از وصول بموضع کشک نخود شنیدند که مقاهیر میخواستند که غلات دروخته محال متعلقه حصون مذکوره را پاک نموده درون حصار ببرند - باستصواب یکدیگر پرتل خان و عزت خان و شادخان و علول ترین و حیات ترین را با تابینان سعید خان بهادر ظفر جنگ و احدیان بصوب قلعه بست و راجه جگت سنگه و یوسف محمد خان و عوض خان و جان نثار خان و میرزا محمد را با جمعی دیگر بطرف زمین داور روانه ساختند - راجه جگت سنگه در اثنای راه نزدیک هزار سوار و دو هزار پیاده از راجپوتان خود و مردم قلیچ خان بر سر ساربان قلعه پیش از خود برسم استعجال فرستاد - اینان بتعجیل تمام شب هنگام پیاپی قلعه رسیدند - نگاهبان قلعه بانداختن تفنگ پرداختند - و مبارزان کار طلب تسخیر آن حصن حصین را پیش نهاد همت ساختند - و از اول شب تا دو پهروز هوای کارزار آتشبار بود - انجام کار راجپوتان تهور شعار که در روز بازار جان ناموس را بزندگی خریدن و زندگی را بناموس فروختن تجارت رایحه دانند - پیش دویدند - و چندی بیکبار دویده نقد زندگانی در باختند - و چون بدروازه آتش زده شد و راه در آمد بازگردید - مبارزان جدکار از مغول و راجپوت بحصار در آمده همگی آن گروه فساد پژوه را

از هم گذرانیدند - و نزدیک صد و چل اسپ عراقی با دیگر متداعی که در آن حصار بود بدست آوردند - چون صدای تفتنگ قلعه نشینان از دور بشکر منصور رسیده بود راجه جگت سنگه و عوض خان و میرزا محمد بسرعت تمام هنگام در آمد بهادران جانباز بحصار رسیدند - و دستبرد های مردانه و تلاشهای گرداننده این جماعه دیده بتکسین و آفرین که حمیت گزینان غیرت آئین را جزان مطمئن نظر نباشد زبان کشوند - و چون در آن هنگامه جانبازی واجدوتان راجه جگت سنگه کمال دلیری و دلوری بروی کار آورده بودند - و نزدیک سی تن مقتول و چندی مجروح شده - و ازینان اسپ بسیار بنخم تفتنگ از کار باز مانده بود - و راجه اسپ و اسباب قلعه را باین جماعه باز گذاشت - درین ضمن آگهی یافتند که جماعه از زمین داور بکومک حارسان ساربان قلعه رسیده اند - راجه با جمعی از همراهان جلوریز بران مقاهیر تاخت - باطل کوشان بی ثبات برخی را بکشتن داده بدست نامردی عنان از میدان نبرد بر تافتند - و بپای مردی هیونان باد سرعت جان بسلامت بدر بردند *

از نیرونگی اقبال کشایش قلعه هیرمند اب است که در نواحی گرشک واقع شده - صورت تیسر این تسخیر آنکه - قلیچ خان زاهد بیگ را از تابیدن معتمد خود بآسه صد سوار بحراست قلعه کشتن بخود فرستاده بود - و نزدیک سه صد کس دیگر از الوس آن نواحی با خود متفق ساخته بر قلعه هیرمند آب تاخت - و بموافقت تقدیر آن حصار را فتح نموده حراس آنرا زنده بدست آورد - و خواست که این

گرفتاران را قید نموده روانه قندهار نماید - چون ظاهر شد که این جماعه بدسیرت و دسیرت قدر جان بخشی ندانسته اندیشه درسردارند به شمشیر خون ریز از هم گذرانید - خیرخواهان دولت ابد سعاد همت بر فتح قلاع دیگر بستند - و شانزدهم صفر بر سر قلعه زمین داور که قلعه محکمی است رفته دایره وار دور آنرا فرو گرفتند - نخستین روز گروهی از آن محکمه برآمده در پناه عمارات حوالی حصار با گذدن تفنگ برداختند و مبارزان فیروزی آثار از روی جلالت تاخته ضلالت کیشانرا درون حصار در آوردند - و خرمن چندی را از اجل رمیدگان که پای ثبات فشرودند بصاعقه تیغ خاکستر گردانیدند - معاهیر از دید این جرات دیگر از چار دیوار حصار سر بر نیاروند - و راجه جگت سنگه برگرد قلعه دوازده ملچار مقرر ساخته تمام یکی را بعهده مردم خود و سرانجام یازده را بحسن سعی بندگان درگاه خواقین پناه باز گذاشت - قلعه گزینان بغرور و نور آلات قلعه داری بسر دادن توپ و تفنگ و انداختن حقه و سنگ راه مدافعت می پیمودند - و فدویان اخلاص آئین همت بر تقدیم خدمت خداوند حقیقی بسته و اوقات شب بساعات روز پیوسته بکندن نقب و افراختن سرکوب روز بروز کار را بانجام نزدیک می رسانیدند - و چون راجه جگت سنگه دریافت که بدین آئین کار بدرازی می کشد - از طرف ملچار خود برای بر آوردن آب جری کند - و از آنرو که آب ازین راه کم بر می آمد قرار داد که از چوب و تخته استوار جری ساخته بران کوچه سلامت ترتیب دهد - و بجر ثقیل بر روی خندق کشیده لشکر از آب بگذرانند - تا دیوار حصار پیرانیده بدان معقل حصین درایند - و حصن گزینان را از تنگنای

قلعه هستی بر آورده رهنمای صحراء نیستی گردند - و چون بتقدیم
 خبر رسیده بود که سران لشکر چنانچه باید در مقام سازگاری نیستند
 سعید خان بهادر ظفر جنگ خواست که بدانصوب بشتابد - قلیچ خان
 برگذار که از آنجا که صوبه داری و نظم و نسق این ولایت بمن
 مفوض گشته جمعی از تابندگان خود بحراست قلعه گذاشته روانه میشوم -
 و بشاره سعید خان بهادر ظفر جنگ - سعد الله و عبد الله پسران
 خان موسی الیه را نیز در قلعه نگاهداشته هژدهم صفر رو بزمین دار
 نهاد - و بسرعت هرچه تمام تر رسیده سبب فزونی نیروی دلهای
 کارطلبان گشت - پیدشویان الوس روزبهرانی و دیگر احشام حدود
 خراسان که درین محکمه بودند از غلبه مجاهدان اسلام بنصایح صواب
 نما پنبه غفلت از گوش و پرده نخوت از هوش روشن سلطان برگرفته
 رهنمای شاه راه اطاعت و انقیاد گشتند - و یکی از معتمدان فرستاده
 التماس زینهار نمودند - قلیچ خان بصواب دید دیگر بند گان والا
 درگاه امان نامه بمهر خود و مهر دیگر سران لشکر ارسال داشته تسلیم
 دلهای وحشت دیده قلعه گزینان نمود - ششم ربیع الاول بعد از
 محاصره بیست روز روشن سلطان با کدخدایان قبائل مذکور از حصار
 برآمده قلیچ خان و دیگر اعیان لشکر را دید - روز دیگر قلیچ خان
 با سران عیاده قلعه را سیر نموده فولاد بیگ نوکر عمده خود را با پانصد
 تفنگچی و تیر انداز به نگاهبانی آن گذاشت - و خاطر از ضبط مداخل
 و مخارج آن موئل متین و دیگر حصون مضافات آن را پرداخته رو
 به تسخیر قلعه بست نهاد - و چهاردهم ربیع الاول بدای آن حصار
 استوار رسیده هژده سالچار بر دور آن حصن حصین بلشکر سابق و

لاحق مقرر گردانید - گردان شجاعت آئین بنقب گذدن و ملچار پیش بردن همت بسته - و بیداری از خواب باز ندانسته لحظه دست از کار باز نمی کشیدند - و حصار نشینان در مقاومت و مدافعت جد جدید بتقدیم رسانیده هر نقبی را که مبارزان اقبال به بن برج و بیخ دیوار میسرسانیدند پی برده نمی گذاشتند که بانجام رسد - اگرچه چند بار بروج و جدرانمی که ته آنرا کاتمه بودند فرو ریخت - اما چون بیخ بر جا می بود - و راه دخول چنانچه باید و انمی شد - حراس حصن بانداختن سنگ و تفنگ و استعمال آلات آتشبازی و دیگر ادوات جنگ طریق در آمد مسدود میگردانیدند - انجام کار دو نقب یکی از طرف ملچار قلیچ خان دیگری از جانب ملچار یوسف محمد خان و جان نثار خان بزیر دیوار رسید - اتفاقا نقب ملچار یوسف محمد خان و جان نثار خان را هم مقهوران یافتند - و نقب ملچار قلیچ خان بیاروت انپاشته شد - و چون صبح چهار شنبه هفتم ربیع الثانی باشاره خان مشار الیه بنقب آتش دادند خاطر خواه بکار در آمد - و راهی وسیع را شد - پیکار پرستان هر دو ملچار که بحسب قرار داد پایان شب روز مسطور سلاح پوشیده مستعد یورش بودند - با آنکه از ارک و حصار بیرون تفنگ و دیگر آلات آتشبازی در بارش بود ازین راه دویدند - محمد یار خویش یوسف محمد خان نیز باتابیدن خان مومی الیه خود را بجان نثار خان که بقلعه دویده بود رسانید - میرزا محمد خویش قلیچ خان باتابیدن خان مذکور و شاه محمد اوزبک و نظر بیگ برادر زاده یلنگتوش و خواجه باقی و نظر بیگ قدیمی و چندی دیگر بدستیارعی شجاعت و

پامردی جلالت پدش از دیگران بقلعه در شدند - و بر وفق قرار داد
 مردم ملچار دیگر علی الخصوص ملچار راجه جگت سنگه بشنیدن
 آوای کرنا از راه نردبانهای که ترتیب داده بودند بحصار در آمدند -
 و بسیاری از جهال کوتاه بین که پای حمیت به پیکار استوار
 بر نهاده و دست حماسه بکارزار بازگشاده هنگامه قتال و معرکه جدال
 گرم گردانیدند - به تیغ خونبار کشته شدند - از معاضدان اسلام نیز
 نزدیک صد تن در کارهای نعمت جان فانی در باخته بدارالمک
 جاودانی شتافتند - و سه صد کس زخمها برداشته جوهر بسالت و
 اصالت بروی روز انداختند - بقیده گروه ضلالت پرتوه بعد از تگاور
 بسیار خاک هزیمت بر فرق روزگار خود ریخته بارک در شدند - غزاة
 دین به ساعی جمیله قلعه بیرون را با چار صد اسپ عرانی و دیگر
 غنیمت بتصرف در آوردند - محراب خان قلعه دار از تگای ارک و کمی
 آب که بیش از یک چاه نبود با جماعه از سپاهیان حصاری شد -
 دلاوران نصرتمند شیر حاجی را که استحکام ارک دران منحصربود
 گرد گرفته از هرسو بقبها دادید - حصار گزینان درون شیر حاجی
 خندق کده دران طرف خندق از تخته و چوب و سبدهای خاک
 آگنده دیواری بر امراختند - و برای تغذی انداختن رخنه گذاشتند
 تا بعد از پریدن دیوار شیر حاجی در پناه آن مجال تردد داشته
 باشند - شب پنجشنبه بیست و دوم ربیع الثانی جد گزینان ظفر آئین
 سه نقب را یکی از راجه جگت سنگه دوم از عوض خان سیوم از
 میرزا محمد آتش دادند - بنقب راجه یک برج با دروازه قلعه و
 بدو نقب دیگر دو برج پرید - مبارزان قلعه کشا سپرها بر رو کشیده

دست نبرد باز کشادند - و از تنگ صاعقه بار آن گروه تباہ کار حسابی
بر نگرفته بدیوار چوب بست رسیدند - و بعد ازان که به نیروی
دلیری و بازوی دلاوری درهم شکستند - برخی از مخازیل بدالت
تیغ و سنان بادیه پیمای بوار گشتند - و بازماندگان فرار نموده
به پناه ارک در آمدند - و چون گروه نصرت پزوه شروع در کندن
اساس ارک نمودند محراب خان قلعه دار راه رهائی مسدود دیده
و چاره رستگاری موقوف دانسته از روی تضرع زینهار جو گشت -
و بعد از رسیدن امان نامه بیست و سیوم ربیع الثانی ارک را
بارلیای دولت والا صولت سپرده با همهرهان نزد قلیچ خان آمد -
از آنجا که از شمول رافت و عموم عطفوت بسعید خان بهادر ظفر جنگ
و دیگر سران لشکر فیروزی حکم شده بود که هر که از غنیمت بوسیله انکسار
که در حضرت آسمان رتبت از مهین ذرایع جرم پوشی و عذر نیوشی
است بزینهار در آید امان داده او را مطمئن خاطر گردانند - اگر
بر همنوعی بخت اراده بندگی این والا آستان نماید روانه درگاه
خواقین پناه سازند - والا باز گذارند که بهر سوئی که خواهد سفرگزین
گردد - و دم تیغ مجاهدان اسلام بخون کسی که در اثناء کارزار گرفتار
اسار شود آلوده نگردد - قلیچ خان محرابخان را که از غلامان ارمنی
معتمد والی ایران است با میزنگ باشیان و یوزباشیان که همراه
او بودند یکروز مهمان داشت - و روز دیگر خلعت داده روانه عراق
که اظهار خواهش آن نمودند گردانید *

قرین این فتح قلعه گرشک نیز کشایش یافت - تفصیلش
آنکه - چون در اثناء محاصره قلعه بست از گزارش سکان آن سرزمین

بظهور پیدوست - که قلعه فولاد که از گرشک ده فرسنگ و قلعه
 دلخک که از بست دوازده فرسخ فرایه واقع شده - و میان هر دو
 حصار چار فرسخ راه است - اگرچه از مدت مدید تعلق بفرایه دارد
 اما در سواف اوقات از مضافات قندهار بود - قلیچ خان احشام
 ملکی و باختری و دلخکی را که از توابع آن دو قلعه استوار اند و
 قریب پانصد خانه وار - بمقالات دل نشین مستمال و مطمین
 ساخته نزد خود طلبید - و خلعتها پوشانیده بآبیاری امیدواری
 عنایت و نوازش خدیو زمان ریاض آمال و امانی اینان سرسبز و
 شاداب گردانید - پیدشویان قبایل مذکور جمعی از تابندگان قلیچ خان
 همراه گرفتند - و هر دو محکمه را از تصرف مردم خاندان قلی حاکم
 فرایه که سیاهوش بدهوش او را به کومک صفی قلی محافظ قلعه گرشک
 فرستاده بود بر آورده باینان باز گذاشتند - و چون خبر تسخیر این
 دو معقل منیع و خدلان محراب خان قلعه دار بست و آوای ملک
 کشای توجه امواج نصرت گرا بداخت فرایه بخاندان قلی رسید -
 حراست قلعه گرشک با وجود کشایش زمین داور و بست از حیز
 قدرت و اندازه مکنت خویش بیرون دیده چهارشنبه بدست و یکم
 ربیع الثانی آن مویل را وا گذاشته با صفی قلی و دیگر همراهان رو
 بفرایه نهاد - و جمعی که از قبل قلیچ خان در مالگیر بودند بقلعه
 گرشک در آمدند - و تمامی ولایت قندهار با قلاع شستگانه مفتوح
 گردید - تفصیل اسمی قلاع مذکوره اینست - قلعه قندهار - با قلعه
 کوشک نخون که میان قندهار و بست است - قلعه قلات با سه قلعه
 مقبر - شهر صفا - هوله رباط - قلعه فوشنج بانه قلعه - دوکی - چتیاالی

هزیائی - سه کوته - فتح اباد - شال - مهتنگ - قلات - نیچاره - تل -
 قلعه زمین داور با چارده قلعه - وابستان - درفتی - موسی - بید زیرک -
 شهرک - ساربان - ملبون - نوزان - برزان - دهنه - لرغر - سیاه آب -
 فولاد - دلخک - قلعه تیرین با قلاع دهگانه - وزرکن - اولنک - درفشان -
 چار شنبه - نوح - تهرمان - تهزان - کزیو - شیر - قلعه ده راوت - قلعه بست
 با هشت قلعه - خلیج - هزار اسپ - هزار جفت - شملان - ملخان -
 صفار - لکی - خنشی - قلعه گرشک با هشت قلعه - مالگیر -
 هیرمنداب - تیزی بابا - حاجی - سنگین - دژ غوری - دژ سفید -
 که سابقا داخل وراه بود و اخر برای اختصار قلعه بزرگ را باضافه
 لفظ قلعه - و قلاع متعلقه آنها بمحض نام نوشته شد - لله الحمد که
 بکار سازی تقدیر ایندی و کام پردازش اقبال هرمدی همگی ولایت
 قندهار که در ایام خالیه و اعوام بالیه باولیای این دودمان مقدس متعلق
 بود بحکم قدر جع الحق الی مکانه مسخر اصفیای این دولت ابد بقا
 گشت - از عنایات بیکران دادر کار ساز - و عواطف بی پایان کردگار
 بی انباز - که همواره پیشکار این دولت ابد بنیاد است - و کار
 گزار این سلطنت دوام نهاد - امید آنست که همگی ممالک اقالیم
 سبعة که در عهد دولت خاتان کبیر حضرت صاحب قران ممالک گیر
 قطب الدنیا و الدین انار الله برهانه مسخر و مفتوح گشته بود - ضمیمه
 ممالک محروسه و تدمه بلاد معموره این سکندر زمان شهنشاه دوران
 که ارتنا و استیها لاسزاوار رتبه رفیع جهاندار است - و استعداد او استقلال
 شایسته درجه منیع فرمان گذاری - گردانیده مورد عدل و امان -
 و منشاء فضل و احسان - سازد - و منابر آنرا بخطبه این تخت نشین حق

گزین بلند پایه گرداند - و دراهم و دنانیر را بسکه این پادشاه حقیقت آگاه گرانمایه - بمنه و کرمه *

قلیچ خان از سرانجام ناگزیر قلعه داری بست و توابع آن خاطر واپرداخته نگهبانی بست و گرشک را بعهده یکی از نوکران عمده خویش باز گذاشت - و پانصد تنفنگچی و تیرانداز با اوس معین ساخت - و هشتم جمادی الاولی خود با همرها بقندهار برگردید - همگی لشکر علوفه خوار ایران مطابق آنچه از حقیقت دانان آنجا بظهور پیوسته سی هزار سوار است - بیست هزار سوار ملازم دارای آنجا - هفت هزار قورچی - سه هزار غلام - ده هزار تنفنگچی - و ده هزار دیگر جمعیت امر است - و سوای آن هنگام یساق قریب پنج هزار کس با مید اینکه اگر جمعی از وظیفه خواران بکشتن روند ایدان بجای آنها معین گردند فراهم آیند - و آن گروه را نوکر ارادت نامند - حاصل کل ایران هفت لک تومان است که دو کورو چهل لک روپیه باشد - و هر یکی از دارالخلافه اکبر اباد و دارالملک دهلی و دار السلطنه لاهور که قریب صد کورو دام جمع دارند نزدیک به دو کورو و پنجاه لک روپیه حاصل آنست - یافت وزیر ایران که او را در آنجا اعتماد الدوله خوانند سالی بطریق علوفه یک لک روپیه ست - و بارسم الوزارة که آنرا وزرا پیشکش شاه می نمایند دو لک صد و سالی - سه لک قورچی باشی - پنج لک بیگلر بیگی خراسان که از همه زیاده می یابد قریب ده لک - اولکه داران دیگر ازین کمتر درخور حال هر اولکه هر یکی از قلمر آقاسی و تنفنگچی آقاسی یک لک - سالیانه قورچیان یوز باشی از ده تاسی تومان - چندی ازین جمله چهل پنجاه تومان نیز می یابند - سایر از هفت تا پنج تنفنگچی چندی

که می‌نگ باشی اذن از پنجاه تاشصت - یوز باشی از پانزده تا سی دیگران چار و پنج غلامان یوز باشی از پانزده تا سی - از انجماعه نیز چندی چل پنجاه تومان مواجب دارند - المنة لله که درین دولت پایدار حاصل جاگیر هر یکی از بندهائی که بمنصب هفت هزار و هفت هزار سوار پنج هزار سوار دو اسبه سه اسبه سرافراز اذن و ایلک کرور دام انعام دارند - که مجموع طلب دوازده کرور دام باشد - سالی سی لک روپیه است که صد هزار تومان عراق است - و محصول تیول دیباجه صحیفه مکرم و معالی یمین الدوله آصفخان خانخانان سیه سالار پنجاه لک روپیه *

سربر تافتن مرزبان کوچ هاجو از جاده اطاعت و انقیاد
باغواء اشامیان بد فرجام و فتوحاتی که بتائید ربانی و
و تیسیر آسمانی جلوه ظهور نموده

برخوانندگان اخبار - و پژوهندگان آثار - پوشیده نماند - که شمالی سمیت بنگاله دوولایت واقع شده یکی کوچ هاجو آن بر ساحل دریای برم پُتر که رود خانه است پس عظیم بعرض دو کوه و از وسط ولایت آشام بصوب بنگاله می آید - آباد است - و ارنجا تا جهانگیر نگر یک ماه راه - دوم کوچ بهار که از دریایغایت دور است - و ازین ملک به بیست روز داخل جهانگیرنگر میگردند - این دوولایت را سرزبانان آن ملک در تصرف داشتند - چنانچه در اوایل سلطنت حضرت جنت مکانی کوچ هاجو به پرنچپت - و کوچ بهار به لچهمی نراین برادر جد او متعلق بود - در سال هشتم جلوس آن حضرت که نظم مهمات بنگاله به شیخ

علاءالدین فتح پوری ملقب باسلام خان مفوض بود - رگه‌ناتیه زمیندار
 پرگنه سرمنگ نزد او آمده بر پرچیت فریادی شد - که به تمر و استیلا
 زنان و فرزندان او را در شکنجه حبس و زندان انداخته است - از آنجا که
 از گفتار و کردار رگه‌ناتیه جز راستی ظاهر نمی شد - و دران ایام
 لچهمی نراین نیز بتواتر و توالی اظهار فرمان پذیری و ابراز خدمت
 گذاری اولیای دولت قاهره نموده - شیخ علاءالدین را بر تسمخیر کوچ هاجو
 تحریض می کرد - او مکرم خان خلف معظم خان خویش خود
 را که از معتمدان بارگاه سلطنت بود با شیخ کمال سرآمد نوکران خود
 و جوقی دیگر از منصب داران باتابینان اینان و هزار سوار کومکی
 صوبه بهار که همگی شش هزار سوار بودند - و ده دوازده هزار پیاده
 و نزدیک پانصد سماری پدگاری که بر باد سبقت جستی - بمالش
 پرچیت و تسخیر ولایت او تعیین نمود - چون دلیران عرصه کارزار از
 موضع هتسله از مضافات پرگنه کری باری که سراغاز ولایت کوچ
 هاجو ست گذشتند - شیخ کمال که سرانجام لوازم این یساق
 بدو وابسته بود مراتب حزم و آگهی در حل و ترحال مرعی داشته
 دو کروه می نورید - و هرجا منزل میشد - بدستور سپاه آن سرزمین
 پاره از نی و خاک بر دور لشکر برآورده در محافظت می کوشید -
 و بدین گونه طی منازل و قطع مراحل نموده بحصار ده پیری که بر
 ساحل دریای برم پتور اساس یافته ست - و پرچیت مواد استحکام
 آفران سرانجام داده - قریب پانصد سوار و ده هزار پیاده بداسبانی
 آن گذاشته بود - رسیده محاصره نمود - و تا یکماه بجنگ توپ و تفنگ
 پرداخته آخر کار بقهر و استیلا حصار از دست اشرا برآورد - و جماعه

کثیر و طایفه غزیر مخافیل مقتول و مجروح گردید - و چندی تاب
آتش تاغ آبدار نیاورده ره سپر فرار گشتند - ناگزیر پریچپت بوسیله
عجز و استکانت وکیل خود را از موضع کهیله که قرارگاه او بود نزد سران
عسکر ظفر فرستاد - و بدادن صد فیل و صد اسب تا بگهن و بیست
من عود برسجدل بیدشکش و سپردن عیال رگنهاته باولیای دولت
قاهره ابراز مصالحه نمود - مکرم خان و شیخ کمال ملتهسات او را
پذیرفته به شیخ علاء الدین نوشتند - هنوز جواب آن نرسیده بود
که پریچپت موعود بوصول رسانید - درین اثنا نوشته ناظم بنگاله رسید
که تا ولایت کوخ و پریچپت را بدست نیاورید دست از قتال و اسار
باز ندارید - بنابراین لشکر منصور در حصن دھوپری تا انقضای ایام
بارش توقف گزید - و همین که آبها رو بکمی نهاد پریچپت با بیست
فیل و قریب چار صد سوار و ده هزار پیاده دیو صورت ده سیرت بحصار
دھوپری روانه شد - و از نیرنگ سازخی این درامت روز افزون تمام
شب بیراهه نور دیده روزانه بقلعه رسید - از آنجا که مردم قلعه برین
عزیمت ناروا و همت ناسزای او آگاهی نداشتند - از ناگهان رسیدن
او باضطراب افتادند - و نزدیک شد که کفار بر حصار مستولی گردند -
مکرم خان و شیخ کمال از کار طلبی و پیکار پزوهی بفرار خاک زیر حصار
قدم استبداد فشرده سپاه فیروزی را بچنگ و پیکار گرم گردانیدند -
مجاهدان لشکر اسلام از قلعه برآمده نخست فیل دست مخافیل
را که بقلعه دو اندیده نزدیک بدیوار رسانیده بودند بضرع سیوف و طعن
و ماح بر گردانیدند - و فوج مخالف را درهم شکسته بصوب کهیله
که مخدولان بدان سو گریخته بودند - از دھوپری بقصد مالش

راهی گشتند - و پس از رسیدن اینان بآبی که آنرا موهانه گجادهر نامند پریچیت با کشتی بسیار آماده کارزار از پیش نمایان گشته با سفاین پادشاهی بر سطح آب آتش جدال برافروخت - انجام کار قاب شمشیر بهادران ظفر لوا نیاورده و سفاین خود را بتصرف دلاوران عرصه شهادت داده از راه خشکی گریخت - و چون آن خائب خاسر بکهیله شتافته آگهی یافت - که لچه می فراین با سپاه منصور پیکرو شده از جانب دیگر بر سر او می آید ناچار از انجا برآمده به بده نگر که بر ساحل دریای بناس اباد است - رفت - مبارزان افواج قاهره بدو روزه ره نوردهی داخل کهیله شدند - و صباح آن باز تعاقب نموده خود را بکنار بناس رسانیدند - درین اثنا وکیل پریچیت آمده برگزارد - که او از کردار نکوهیده خود باز آمده اراده دیدن سران لشکر دارد - شیخ کمال برای تسکین خاطر او خود رفته او را با همگی افیال و اموال نزد مکرم خان آورد - و بلدیهو برادر پریچیت بوسیله وصلت که با سرگ دیو مرزبان اشام داشت - درین گیر و دار فراری شده نزد او رفت - ازین رهگذر بیشتر ولایت کوچ هاجو بتصرف اولای دولت قاهره در آمد - مکرم خان بشاره شیخ علاء الدین عبدالسلام برادر خود را با جوئی در کهیله گذاشت - و با شیخ کمال و طایفه دیگر پریچیت را با اموال همراه گرفته بجهانگیر نگر راهی گردید - اتفاقاً رسیدن مکرم خان بحوالی جهانگیر نگر و ارتحال شیخ علاء الدین یک مرتبه دست بهم میدهد - و ازان رو که حاکم بالاستقلال در میان نبود هوشنگ خلف شیخ علاء الدین و مکرم خان چگونگی امور بخدمت حضرت چنت مکانی عرضه داشت نمودند - و پس از

درود یرلیغ طلب پرانچیت را روانه درگاه معلى گردانیدند - و چون حکومت بنگاله بشیخ قاسم برادر شیخ علاء الدین که بخطاب محتشم خان نامور بود و بنظم سرکار منگیر می پرداخت - تفویض یافت - او بجهانگیر نکر شتافته مکرم خان را بمکافطت کوچ هاجو فرستاد - مشارا الیه یکسال درانجا اقامت نمود - انجام کار از بدسلوکی شیخ قاسم که از مراسم سرداری بل لوازم ساز گاری به بهره بود - رنجیده از راه گهوڑا گهاٹ روانه حضور گردید - شیخ قاسم سید حکیم را که از بندهای معتمد پادشاهی بود - وسید ابا بکر ملازم خود را باقریب ده دوازده هزار سوار و پیاده و چار صد سماری بیگاری روانه ساخت تا ولت کوچ هاجو بضبط درآورده بتسخیر ملک آشام بپردازند - اینان بها جورنقه بد از سپری شدن ایام بشکال بسمت آشام متوجه گشتند - همین که سه چهار منزل نور دیده آمد - آشامیان شام نهاد شبی خون آورده بدیشتراشکر پادشاهی را هلاک گردانیدند - و چون این شان شیخ از خرد کوتاهی و بی تدبیری شیخ قاسم بوقع آمده بود صوبه دارى بنگاله ازو تغیر یافت *

حقیقت آشام و آشامیان تکویده فرجام

ولایت مذکور از یک جانب بکوچ هاجو پیوسته است - چون ضلالت پیشگان آن ملک بیگنگان را بمرزوبوم خود راه نمی دهند - اطلاع بر مداخل و مخارج کماهی حاصل نشده - از گفتار لختی سکن آن مرزستان که برای انجام حوایج زندگی بکوچ هاجو آمدند شد دارند - و طایفه که بقید اسار اولیائی دولت پایدار در آمده

بودند - بوضوح پیوسته - که آشام ولایتی است وسیع و فیل و عود که ازان بهندوستانی زبان باگر گذارش دهند و میاه و حیاض فراران دارد - و نیز دران سرزمین طلای کم عیاری که قیمت آن قریب بنصف قیمت تمام عیار است از ریگ شوئی بهم میرسد - اقصای آن بدخور ولایت خطا متصل است - شمالی کوهستان دارد که از کشمیر و تبت گرفته بخطا پیوسته - و بهرایچ و ترهت و مورنگ و کوچ بهار و کوچ هاجو نزدیک بآن است - مرزبان این ملک سرگ دیو نام کانریست که هزار فیل و زیاده بر صد هزار پیاده دارد - سکنه آن بوم سر می ترانند - و ریش و بروت بمنقاش می چینند - و از جانداران بری و بحری هرچه می یابند میخورند در صورت با قراقنداق مشایهت دارند - سیاهی روی شان ظلمت آرای شب بدیجور - تباهی خوبی شان نعمت افزای نزدیک و دور - سران این خود سران وازون آثار بر فیل و اسب تانگهن ملک خود سوار میشوند - اما سپاهی در کل پیاده است - و سفاین آماده حرب آمده آلات ضرب بسیار دارند - در روز قتال بیشتر سلاح ایذان تیر و کمان و تفنگ است اگرچه در جنگ میدان حریف بهادران صغدر و مبارزان صغدار نیستند - اما در حرب کشتی بغایت ماهر و مردانه اند - در اثنای ره نوردی بعضی جنگ و پیگار در ملک خود و در ولایت بیگانه هر جا میرسند - بکمتر وقتی قلعه متدین از گل و چوب و نی و کاه بر می امرازند - و شرفات آنرا به تختهای عریض مرتب ساخته برای سر دادن توپ و تفنگ دران رخنهها میگذارند - و بر دور آن بخندانی عمیق حفر نموده بر روی خندق خشبات سر نیز بر زمین

فرو می برند - تا گذاره آن بر خصم متعذر گردند - و چون بلدیو مذکور
 هنگام غلبه لشکر منصور بر پرچمیت و ولایت او آشام گریخته بود -
 چنانچه گزارده آمد - و آن مخدول مرزبان آشام را بر تسخیر کوچ
 هاجو تحریض نموده برگزارد - که اگر مرا با موحی ایران ولایت بفرستی
 از تصرف بندهای پادشاهی بر می آرم - بشرطی که حکومت آن
 ملک بمن مفوض سازی - آن ددنهان دیونراد بتسویلات بلدیو پرمکرو
 دیو مغرور گشته او را با گروهی بصوب کوچ هاجو فرستاد - و مقرر گردانید
 که وقت کار و هنگام پیکار بسر انجام لوازم اعانت پرداخته هر قدر
 لشکر خواهد بی توقف بفرستد - و بلدیو شرک بنیان در هرج و مرج
 عزل حاکم سابق و نصب ناظم الاحق فرصت دست انداز یافته به
 درنگ که در تصرف زمینداران آن نواحی بود و به ده کروهی
 هاجو در دامن کوه جنوبی آب برم پترو واقع شده - آمد - و در اندک
 وقتی آنها بحیطه ضبط در آورده بمحال دیگر دست اندازی آغاز
 نهاد - و زمینداران پرگنات را بفسانه و فسون بنا خود همداستان ساخته
 قریب ده دوازده هزار پیداء آشامی و بنگالی گرد آورد - و تهنه آشامیان
 را که در ایام مرزبانیه پرچمیت بمسافت بعیده می بود نزدیک
 رسانید - و در حکومت خان زمان که بنیابت پدر خویش مهابت
 خان حاکم بنگاله بود از تساهل و تغافل او بیش از پیش استقلال
 یافت - و پرگنه لوکی و بهاومنتی را نیز بتصرف در آورد - و
 ازین رهگذر اکثر محال رو بویرانی نهاد - و خلل عظیم در ملک راه
 یافت - چه رعایای فرصت جوی آن نواحی هنگام طلب خراج
 میدان ایشان در می آمدند - و لختی از مرزبانان دیگر نیز آنها دیده

در آدای زر امهال می ورزیدند - و چون قاسم خان در ایام صوبه داری خود چند سردار عمده ده دوازده هزار پیاده شمشیر دار و سپه دار که دران دیار این طایفه را پایک خوانند - و پیش ازین در کوچ ها جو و آن حدود بوده - بجایگیری که حکام بنگاله داده بودند - روزگار میگذرانیدند - و بزراعت نیز می پرداختند - و هرگاه کهنه که صید فیل باشد در میان می آمد - مراسم خدمت بجای می آوردند - برای آنکه کهنه از قرار واقع نشد بجهانگیر نگر طلبیده در زندان انداخت و سی هزار روپیه جرمانه گرفته خلاص نمود - و سنتوس لشکر و حیرام لشکر که سران این طایفه بودند با گروهی از همراهان گریخته نزد سرگ دیو زمیندار آشام رفتند - او این جماعه را مستمال ساخته پیش خود جاداد - پس از آن که نظم بنگاله باسلام خان مفوض گشت - سترجیت فساد کیش تهانه دار پاندو که از لوٹ باطن پنهانی با مخالفان موافق بود به بلدیو گفته فرستاد - که درین هنگام که حاکم جدید رسیده اگر تردیدی بروی کار آری مطلب بحصول می انجامد - بلدیو مردود بگفتار نکوهیده آن مطرود باگروه آسامی و کوچی از دُرنگ پیش آمده بجماعه که شیخ عبدالسلام حارس کوچ ها جو برای کهنه فرستاده بود در آوخت - شیخ عبد السلام این شوریده سری و خیرگی او را باسلام خان نوشته کمک خواست - او در سال نهم از جلوس میمنت مانوس شیخ محی الدین برادرش را با محمد صالح کذبو که از دلیران جان سپار درگاه خواقین پناه بود و میرزا محمد بخاری و گروهی دیگر منصب دار - و سعید زین العابدین ملازم عدده خود را با قریب هزار سوار و همین مقدار پیاده تغذی

از بندهای والا درگاه و تابینان خود و ده غراب و نزدیک دویست
 کوسه و جلیه با توپچی بسیار و سایر ادوات پیکار نزد او فرستاد - و یکی
 را برگماشت که به سرعت هر چه تمامتر بگهواره گهاق شتافته کشتی
 بسیار فراهم آرد - تا هر قدر کشتی که مردم لشکر ظفر اثر برای
 سواری و باربرداری در کار داشته باشند آماده باشد - و از آنجا که در
 آغاز بارش این سال بر جبال ساحل رودهایی که از آن صوبه بنگاه
 می آید سحاب دریا بار گشته بود و پیش از رسیدن موسم طغیان
 رودها لبریز گردیده - چندانکه تمامی زمینهای اطراف آنجا را آب
 فرو گرفته طرق و سیل بر مترودین مسدود گردانید - و نیز ازین ممر
 که بالا رویه آب بایستی شتافت - و کشتی بزرگ را که اسب و آدم
 تواند برداشت بواسطه تنگی و تیزی آن روانه نمیداشتند - جماعه
 مذکور اسبان خود را با بنه و بار در گهواره گهاق گذاشته بر کشتیهای
 کوچک راهی گشتند - و مقرر شد که اسب اسباب اینان بعد از
 فرو نشستن طغیان آب از عقب برسد - درینوقت محمد صالح کنبو
 که کوسههایی تیز رو زودرس یافته بود - در روز پیش از دیگران بهاجو
 می رسد - و همان روز سترجیت تیره ایام آمده بشیخ عبد السلام
 و امینمایند که از گفتار جواسیس چنان ظاهر شد که امشب مخازیل
 برتهانه من میریزد - جمعی برسم کمک با من باید داد - تا
 بمحافظت تهانه و دفع مفاهیر پرداخته آید - شیخ مزبور محمد
 صالح را با همراهان او بمدد سترجیت و اثرن آثار تعین نمود - چون
 پایان روز راهی شده بودند همین که لختی از راه نوریدند آفتاب
 بجهان افروز به نهان خانه خویش درآمد - و تنق ظلام روزگار را فرو

گرفت - سترجیت مکر پرداز بمحمد صالح برگزارد که تا من خبری از تهنانه بگیرم تو اینجا توقف نمایی - و تا صبح او را معطل داشته خبر نفرستان - محمد صالح در آغاز طلوع نیر اعظم بصوب تهنانه آن حیل و نفاق پرور روانه شد - در اثناء قطع طریق دید که بانواره خود می آید - پرسید چرا درنگ کردی - سترجیت ادبار گرایی که از دو روئی تهنانه گذاشته بود پاسخ داد - که مقهوران بکثرت و استیلا تهنانه از من گرفته اند - از بیم آنکه مبادا بر نواره نیز دست تصرف دراز گردانند کشتیه را گریزانیده آورده ام - و یک شبانه روز در آن مکان بوده روز دیگر خبر آمدن سید زین العابدین و غبیره شفته بهاجو برگشتند - و رایها بران قرار گرفت که شیخ عبد السلام از هاجو برنیاید و شیخ محی الدین برادر او و فضیل بیگ ملازم اسلامخان که با سه صد سوار و همین قدر پیداده تغنگچی از تابندگان خان موسی الیه مصحوب شیخ عبد السلام بهاجو رفته بود - هر کدام بحراست یکی از تهنانات حوالی هاجو پردازد - و سید زین العابدین با همراهان نواره گرفته به سری گهات که سر راه آشام است برو و سعی نماید که مقاهیر قدم پیش نگذارند - پس از آنکه خاطر از ضبط و استحکام هاجو و مضامات آن فراهم گردید - سید زین العابدین و محمد صالح کنبو و سایر بندهای پادشاهی و تابندگان اسلام خان و بسیاری از زمینداران با نواره بقصد مالش غنیم عاقبت وخیم راهی گشتند - گروه مقهور که از تهنانه پاندر دو گروه پیش آمده دو قلعه ساخته بودند و بحصانت آن پرداخته بهجود وصول لشکر منصور از قلاع بیرون آمده معرکه آزایی جنگ و پیگار گردیدند - آخر کار نسیم فیروزی بر پرچم ریاست

مبارزان عسکر ظفر پیکر وزید - و بهادران مرصه دلیری ببازوی
 شهابت و نیروی شجاعت جمعیت مخالف را باوجود فزونی آن
 درهم شکسته و جمعی کثیر به تیغ آب سان و سنان آتش افشان
 از هم گذرانیده هردو حصار را بر انداختند و پنج توپ بدست آوردند -
 و سید زین العابدین با رفقا بصوب سری گهات که مخازیل دران
 ممکن بعزیمت نبرد با طایفه شکست دیده گردآمده بودند بر نوردهی
 درآمد - و بسرعت برق و باد بدانجا رسیده بر سطح آب و صحن خاک
 آتش کارزار مشتعل گردانید - و خرمن زندگی گروهی بباد فنا بر داد -
 از انجمله بهوکن که بزبان آن طایفه سپسالار را گویند و پیشوای ده دوازده
 هزار آشامی بود - با جمعی ضلالت گمراهی شقارت پیرا افزوده جهنم
 شد - از لشکر اسلام نیز کشتی بسعادت شهادت فایز گشتند - و طایفه
 مجروح گردیدند - و پنج کشتی کلاک که آن را بچهارمی نامند با چند
 کوس که کشتی یک چوبه است بتصرف دلوران ظفر انتما درآمد -
 و مقهوران سایر کشتیهایی خود را گریزانیده روز دیگر باز مانند مرغ
 و ماهی هجوم آوردند - و چون جنگ در پیوست و مجاهدان
 فیروزی لوا قریب سه صد آشامی بد فرجام را با سه سردار ادبار
 آثار بر آب و خاک عاف تیغ ساختند - و جماعه کثیر را بنزخمهایی
 گران آماده دارالبوار گردانیدند - بقیه السیف رهائی خود در گریز
 دانسته با نواره گریختند - و دوازده بچهارمی و چهل کوس بدست
 غزاة دین افتاد - و از آنرو که نوشتجات جماعه که بکوچ هاجو شتافته
 بودند مشعر بر کثرت مقاهیر که دران وقت از چهل هزار افزون بود
 و رسیدن کومک مرزبان آشام پنی هم می رسید - اسلام خان گروهی انبوه

از کومکيان بنگاله و تاييدان خود و بسياري از زمينداران آن صوبه جمع ساخته خواست که براي دفع فتنه پژوهان خود راهی گردد. بملاحظه آنکه کوچ هاجو از جهانيگر نگر که حاکم نشين بنگاله است دور تر واقع شده در برآمدن خود و خالي گذاشتن صوبه مصاحبت ندیده - ميرزين الدين علي برادر خود را با الله يار خان و محمد بيدگ اباکش و عبد الوهاب و مير قاسم سمناني و اميره ساسان و سيد محمد بخاري و جوقی ديگر منصبدار و احدی کومکي بنگاله و هزار و پانصد سوار و چهار هزار پياده تغنگچي و کماندار از نوکران خود تعيين نمود. تا باطل کيشان بطالت انديش را بجزاء افعال قبيله و اعمال شنيعه برسانند - و محمد زمان طهراني فوجدار و تيولدار سهلت را نيز طلبیده همراه اين مردم روانه ساخت - و مقرر نمود که صوابديد او را بعمل مي آورده باشند - و چون آگهي يافت که تماهي پايمان و کشاورزان آن سرزمين با مخدولان يکرو شده بلشکر هاجو و سري گهاق آذوقه نميبرسانند - بنابران غله بسيار بر کشتيها انداخته شست و پنج کوسه جفگي آورده برعدانداز و کماندار از سقاين معصوم زميندار همراه نمود - تا آذوقه را با خزانه و سرب و باروت و اختي اسلحه بهاجو برسانند - و بخواجه شير و فوجدار گهواره گهاق که فوجداري کهيله نيز بدو تفويض يافته بود نوشت - که با جمعيت شايسته باتفاق مير حسيني ملازم خان مزبور که بادويست سوار و سه صد پياده براي تحصيل پيشکش نزد زميندار کوچ بهار رفته بود بتهانه دهپوری رسیده با بستني زميندار پاتکا و ديگر محال که از خويشان پريجهت است - و در هوارعي اولياء اين دولت ابد مدت

می کوشد - به کومک لشکر هاجو راهی گردد - اتفاقاً پیش از رسیدن
 رحمد شیخ عبد السلام بسری گهات شتافت - تا سید زین العابدین
 را که در آنجا اقامت داشت و بواسطه آنکه آب از پای حصار هاجو
 دوسه کروه دور رفته بود کومک شیخ عبد السلام با دو مدد او بشیخ
 مذکور بهسولت میسر نبود با هم رهان بهاجو آورده آنچه رای یکدیگر
 تقاضا کند بعمل آرند او اگرچه در آغاز از قبول این معنی سر بر تافت -
 اما آخر کار بمبالغه شیخ عبد السلام نگهبانی نوارة بردم محمد صالح
 کذب و سترجیت تیره درون و مجلس با یزید مرزبان سرکار فتح آباد
 که در نواحی جهانگیر نگر واقع است و جمعی دیگر باز گذاشته مصحوب
 شیخ عبد السلام بهاجو آمد - چندی نگذشته بود که مقاهیر که قریب
 پانصد کشتی بساز و سامان همراه آورده بودند از راه دریا و خشکی
 بر نوارة پادشاهی شبخون آوردند - و طرفین نایرة افروز جدال گشته
 تا ظهور تباشیر صبح هنگامه کشتش و کوشش گرم گردانیدند - درین اثنا
 سترجیت شقاوت نهاد که ماده این شورش و فساد بود با نوارة خود
 برگشت - و از مشاهده آن طایفه دیگر نیز متزلزل گشته برگردیدند با آنکه
 محمد صالح پسران خود را فرستاده در باب معاونت او کوشید قبول نموده
 راه فرار پیمود - و فیه باغیه محمد صالح و مجلس بایزید را با شرفمه
 قدیله دیده از هر جانب رختند - محمد صالح ترددات مردانه نموده
 نقد حیات در باخت و مجلس بایزید اسیر شد - و باره نوارة پادشاهی
 بتصرف مقاهیر درآمد - و سترجیت بداخته جماعه که کشتیهایی
 آذوقه بلشکر میبردند در راه دو چار شده آنها را بمکر و تزویر برگردانید -
 اغلب آن بود که پس از وصول گروه ناموس جریه نبرد خو که

با فراوان مواد پیکار در سغایین آذوقه بودند شقاوت گزینان ادبار پرست
 چیره نکشتی - و بلدیو مقهور با حشری آشامی و کوچی دایرانه از
 سری گهات و پاندو بخدود هاجور و نهاد - و برسم و ائین خود در هر منزل
 قلعه ساخته پدش می آمد - و به هاجور سیده آن را آن چنان محاصره
 نمود که از هیچ راه بحصار نشینان آذوقه نمی رسید - ناچار شیخ
 عبدالسلام و شیخ محی الدین و سید زین العابدین بیرون آمده مکرر
 کارزار نمودند - و آن مقهور را عقب روانیده و چند قلعه ادرا منهدم
 ساخته و جمعی بقتل آورده بحصار در آمدند - و چون از کمی آذوقه
 و نا رسیدن کومک و فزونی ارباب ضلالت امید زندگی منقطع گردید
 و مقاهیر پی هم گفته فرستادند که دل از پیکار برگرفته خود را بما
 برسانید - شیخ عبدالسلام و برادر او به امن پژوهی و حیات سگالی
 با تبعه و احقه از هاجو بر آمده نزد مخدیل رفتند - آن گروه عذر
 پشوه عرو و وثقای عهد و پیمان از دست واهشته طایفه مذکور را بشام
 کسید نمودند - و سید زین العابدین مقالات مزوره و کلمات مزخرفه
 شقاوت منشان از نظر اعتبار انداخته با هممهان بمجادله و مقاتله
 پرداخت - و در عرصه شهادت لوای شهادت برافراخت - و زین الدین
 عای و الله یار خان و محمد زمان طهرانی و دیگر منصب داران که
 برای مالش ادبار گزینان و اژون آثار راهی شده بودند - چنانچه
 گزارش یافت - از راه ساحل دریای برم پتر روانه شده نخست استیصال
 چند نراین پسر پرنیجهت زمیندار کوچ هاجو را وجه همت گردانیدند
 او سابقا در برگذنه سول ماری از مضافات دکن کول که عبارت است
 از جانب راست آب برم پتر می بود - چون اکثر محال سرکار دکن کول

در تیول سترجیت فتنه اما مقرر گردید - آن نیرنگ ساز نفاق پرداز
گوپی ناتھ برادرزاده خود را بتهانه داری و عمل گذاری پرنده گری
باری - که حصاری استوار دارد و تهانه مقرر است - فرستاد - از آنجا
که رعایای کری باری از بی هنجاری و ناهمواری گوپی ناتھ متوجه
آمده بودند چندر نراین را بکری باری طلبیدند - گوپی ناتھ تاب
مقاومت درخود نیافته تهانه را خالی گذاشت - و در اندک وقتی
قریب شش هفت هزار پیداده کوچی و آشامی بر سر چندر نراین که
در موضع متله از لواحق کری باری اقامت گزیده بود فراهم آمدند -
و او بتحریر جمعیتی فساد اندیش بر ساحل دریای برهمندر در زمینی
که اشجار مقرر کرده داشت قلعه ساخته باراده سورش و فساد نشست
مجاهدان دین بسرعت هر چه تمامتر بدان صوب شتافته دهم شعبان
سال دهم از جلوس میمنت مانوس از سمت او ترکول که جانب
چپ دریای برهمندر باشد محاذی کری باری آمده خواستند که گروهی
از دلاوران نبرد آرا از دریا گذر آید برای تنبیه چندر نراین بفرستند -
و بملاحظه آنکه در پایان روز رسیده بودند - این یورش را بروز دیگر
موقوف داشتند - درین اثنا چندر نراین که غنوده غفلت بود از رسیدن
پیگار گزینان جدکار باضطراب و اضطراب افتاده راه سلامت جز کوچی فرار
فیافت - و از بیم اسار بحصار کری باری در نیامده به پرگده سول ماری
که پیشتر نیز در آنجا اقامت داشت رفت - مبارزان لشکر اسلام هنگام
طلوع نیر اعظم از آب عبور نموده سران این پرگده را از پایک و رعیت
در دایره انقیاد در آوردند - و قلعه چندر نراین برانگنده و جنگل حوالی
آنها بریده بر کربوه که میان حصار مزبور بود قلعه برای تهانه ساختند

و جلال خویش معصوم زمیندار را با چار صد تنگنچی و پیاپی بمحارست
آن گذاشته باز از آب گذشتند - و برابر پرگننه مردنگی از مضافات
دکن کول آمده سرزبان آن سرزمین را که اونیز پریچیت نام دارد
برای آنکه مبادا در مدد چندر نراین که داماد او بود سعی نماید
به بدم و امید نزد خود طالبند - پریچیت آمده سرگروه عسکر را
دریافت - درینوقت زمیندار پرگننه سول ماری نیز که از خوف چندر
نراین بکهنونته گهات فراری شده بود - عسکر فیروزی از انجا
بدهوپری شتافته جماعه را که بواسطه کمک لشکر هاجو آمده بودند
و بعضی از شتافتن قتل و اسیر اینان همانجا مانده - و سترجیت مقهور
با سفاین غله و دیگر کشتیها بطایفه مذکور پیوسته بود استظهار
بخشید - و چون ظاهر شد که سترجیت خسران گرای از نفاق
کدشی و ضلالت اندیشی بارانهای تباہ شب هنگام بر کشتی
نشسته از میان غایب میگردد - و اسلام خان نیز در باب گرفتن
او مبالغه نموده بود - غزاة دین آن نگوهیده اثار را دستگیر
ساخته بجهانگیر نگر روانه نمودند - او پسر مکندر زمیندار
بسنه است که از جهانگیر نگر سه منزل اینجانب واقع شده شیخ
علاءالدین اورا بالشکری که بکشایش کوچ هاجو فرستاده بود - همراه
کرده بود - چون از ترددات نمایان بروی کار آمد بعد از تسخیر
بملک و مراجعت افواج ظفر امتزاج تهانه داری پاندو و کوه متی
برو مقرر گردید - و او در انجا بوسیله تبع و اتباع اکثر باشامیان
آشنائی بهم رسانید - و با جود مرزبانان بسنه با زمینداران کوچ اختلاط
تمام نمود - و دران سرزمین نیز جا گرم کرده طرح اقامت انداخت

و جمعی که بعد از شیخ علماء الدین بصوبه دارمی بنگاله معین گشتند هرگاه طلب می نمودند بارسال پیشکش و اظهار مقدمات اطاعت آمیز دفع الوقت میکرد - و چون درین عهد سعادت مهد اسلام خان ناظم بنگاله گردید - آن ناپکار بی هنجار را بجد تمام طلب نمود - و راه مکر پردازی و حیلہ گذاری مسدود دانسته پسر خود را که در جهانگیر نگر می بود طلبیده بجای خود گذاشت - و کام و ناکام نزد خان مذکور آمد - و با شیخ محی الدین و لشکری که بهاجو ناسزگ گشته بود مرخص گردید - و از نفاق کیدشی با زمینداران آشام و بولدیو برادر پرپیچت بسازش پرداخته ادبای اخبار اینحدود می نمود - و همت بر اغوای اصحاب فساد و اغرای ارباب عناد مصروف میداشت و برین اندیشه ناپسندیده اکتفا نموده زمینداران دیگر را از راه رشاد و جاد سداد باز می داشت - انجام کار این برگشته روزگار در جهانگیر نگر زندانی شده بهزاران ناکامی رهگرای نیهستی گشت - و چون بمقتضای حکم الهی که هر عقل بان پی نبرد - درهاجو قضیه نامرضیه گرفتار شدن شیخ عبد السلام و برادر او باهمراهان صورت وقوع گرفت - مخافیل کوچ و اشام مغرور گشته غافل از آنکه هرگاه مور را پر براید بسر درآید - یکی از سرداران را با دوازده هزار پیاده و پنجاه کشتی جنگی و کوس بسیار روانه گردانیدند تا درجوکي کپه که دراز کوهیست و این روی آب پناس در بانی که آب مذکور بدریای برم پتر پیوسته واقع شده - و غباض متراکمه دارد - راه بر لشکر ظفر اثر به بندند - آن مدهوشان باد فادانی درجوکي کپه استوار حصاری بر امراختند - و دران سوی برم پتر نیز مقابل آن

در محلی که به هیره پور مشهور است قلعه محکم بنا نمودند - و سر
گروه مقاهیر سه هزار پیداده پداسبانی جوکی کده باز داشته بقیه را
همراه خویش به هیره پور برد - و خود با پیداهای درون حصن درآمده
نواره را برابر آن حصار در کنار باز داشت - و چون عساکر فبروزی
با سپاهی که پیشتر در دهوپری بودند متوجه پیش گشتند و بساحل
دریایی خانپور که از کهن تنه گهات گذشته به برمپتر ملحق میشود
رسیده آغاز عبور نمودند - بسبی که با زمینداران و پیداهای بسیار
برای قطع جنگل و راه کردن راه پیش پیش لشکر میرفت - خبر
نمودار گشتن جمعی از مخالفان رسانید - زین الدین علی و الله
یارخان اورا باهمریان و سه هزار پیداده تغنگچی و تیر انداز روانه کردند
که بحبال و غیاض آن حدود در شده مقاهیر را تنبیه نمایند - او بحمله
نخستین مقهوران را بگریز انداخته قریب شش کوه تعاقب نمود -
و گروهی را از هم گذرانیده سرهای ایشان بمعسکر آورد - روز دیگر
که عسکر نصرت گرا بجوکی کده فرود آمد چون نگاهبانان قلعه از
دست برد روز گذشته دل بای داده بودند - همین که کذاوزان ظفر
طراز بقلعه نزدیک رسیدند از حصار برآمده بکوه و جنگل پناه بردند -
دولت خواهان معصوم زمیندار و جمعی را با نواره بمالش مقاهیر آن
روی آب فرستادند - ایشان بسرعت هرچه تمامتر روبکار نهاده برخی
به نبرد نواره اشتغال نمودند - و بخشی از سفن برآمده بقلعه تاختند -
مقاهیر پدای فرار از حصار بیرون آمده بغیاض و جبال زینهار پی گشتند -
لشکر ظفر اثر از آب پداس عبور نمود - و از آنجا که نیرنگی اقبال دشمن
مال همواره بداندیشان این دولت بی زوال را بی تگادو این و آن

راه گرای وبال کده جهنم میگردد اند - چندر نراین سرآمد فساد کیشان
 دکن کول بجدری روانه نهانخانه نیستی گردید - بعد از آنکه آن روی
 آب برم پتر که باوتر کول موسوم است بعبور لشکر منصور و دکن کول
 به سپری گشتن چندر نراین از مفاصل و مکاره مصفا گردید - اولیاء
 دولت قاهره چنان مصلحت دیدند که جوقی از دلیران گزیده و
 دلاوران پیکار دیده بآن روی آب فرستاده آید تا هر که از مرزبانان
 دکن کول بقلالوئی بخت و رهنمونی دولت بسعادت فرمان پذیري
 مستعد گردد مستمال ساخته نزد سران لشکر بیاورند - و هر که سر از
 انقیاد برتابد عرصه هستی از او و وجود فساد آموذ او پاک گرداند
 بنابراین محکم زمان را با هزار سوار و چهار هزار پیاده آن روی آب
 فرستادند - او در اندک وقتی ثمر گزینان محال دکن کول را راه گرای
 اطاعت گردانیده بمعسکر اقبال آورد - بعد از معاودت محمد زمان
 سپاه قلعه کشا از آنجا روانه چندن کوته گشت - در راه نکشته اوتم نراین
 پسر سران بر زمین دار بده بگر رسید - که بلدیو برگشته بخت با سی
 هزار کوچی و آشامی بده بگر آمده و این هوا خواه بقدر مکنت
 و مقدرت تکاور نموده - چون نیروی مقاومت او خود ندید از آب
 پنداس گذشته بکهنه گهات روانه شد - تا بسرعت هر چه تمامتر
 خود را بشما برساند - سر کرده لشکر محمد زمان و جمعی دیگر از
 پندهای دزگه را بانوجی از سوار و پیاده تغلجی و کماندار بدفع
 آن مخدول فرستاده خود در چندن کوته توقف گردید - درین اثنا
 اوتم نراین نیز رسیده آمد - و چون برمداخل و مخارج آن سرزمین
 نیک آگاه بود به همراهی اینان معین گردید - دلیران لشکر منصور

بکنار آب پوماره رسیده حصاری را که مخازیل بر ساحل آب مزبور ساخته بودند مفتوح گردانیدند - و از آنجا به بده نگر - که بدون بلدیو سیده بخت یاد دیگر شقاوت اندوزان دران ضلع گمان داشتند - آمده چون دریافتند که آن برگشته روزگار از استماع توجه لشکر فیروزی با وجود حصون حصینه که در بده نگر ساخته بود به چوتهری که زمینداری آن نیز به سردابر متعلق بود رفته در دامن کوه که درخت زار درهم پیوسته دارن قلام بر افراخته نشسته است - رو بجنگلی که آن گمراه را دران نشان میدادند نهادند - و در بشن پور که زمینش ارتفاعی داشت و نزدیک بآن جنگل بود برای انقضای یام برسات و اعداد اسباب اهلاك آن مطرود توقف گزیدند - و چون بلدیو و خیم الخاتمه دریافت که گروه نبرد خودست از کشتش و کوشش باز نخواهند کشید - ناگزیر چاره کار درین منحصر دید که بعد از آنکه جوشش انبار و شورش بحار اطراف و اکناف را فرو گیرند و راه آمدرشد مردم و رسیدن غله و آنچه عساکر ظفر مآثر از احوال یکدیگر بسته شود - و آذوقه لشکر ستاره حشر بقلبت گراید هرچه از تردد و تلاش ممکن باشد بتقدیم رسانند - و آن شوریده رمیده طالع باین اندیشه خام و فکر فائدام با دیگر مخازیل که در سپردن راه خسبران باو همراه بودند از جنگل کوه دامن چوتهری قدم جسات پیدش نهاد - و جمعیت این برا گنده روزگار بعد از رسیدن کومگی که سر کرده آشامیان از سبزی گهات و پانزو فرستاده بود بچهل هزار رسید - و آن مدبر حیل گور چند سردار را با جمع کثیر روانه گردانید - تا بر ساحل آبی که یک و نیم کروهی بشن پور واقع شده و بکالاپانی اشتها دار -

حصون حصینه برافراخته بفشینند - و خود با سایر سوار و پیاده یک کوه عقب در مکانی ناهموار برکنار آبی عسیر العبور و جنگلی صعب المرور قلاع ساخته رحل اقامت اوگند - و فرستادهای آن مقهور در تاریکی شب که بروی و رای شان مناسبت تمام دارد از آب گذشتند - و محاذی محکمهای لشکر فیروزی قلعه چند ساخته نشستند - و فی الجمله کار برین گروه اخلاص پرتو تنگ گردید - بعد از چندی سرگ دیو سرکرد آشامیان که در پاندو بود بنوشته بلدیو داماد پسر خود را با قریب بیست هزار آشامی فرستاد - آن مردود صورت و معنی حصاری ساخته نشست - و جمعی را فرستاده راه چندن کوته بریست - و چون از کمی میاه هنگام تردد سپاه اسلام رسید - لشکر فیروزی که در چندن کوته بود روانه بشن پور گردید - بلدیو و رفقای مرده او باندیشه آنکه هرگاه درین فرصت کاری از پیش نرود بعد از پی هم رسیدن کومک لشکر اقبال عنان تدبیر از دست خواهد رفت - شب یکشنبه بیستم جمادی الثانیه این سال که یازدهم سال جلوس میمنت مانوس است جمعی را که درین روی کالپانی بودند تحریر نمودند - تا از قلاع برآمده بر حصون کنداوران ظفر یاور شبیخون آوردند - و پس از دست و پا زدن بسیار دو قلعه را که هنوز اختتام و استحکام چنانچه باید نگرفته بود متصرف گشتند - هنگام دمیدن صبح محمد زمان و دیگر بندها ازین ماجرای ناسزا آگاه گردیده قصد مالش آن گروه غنوده بخت نمودند - و جمعی را به نگهبانی حصون خود گذاشته بر قلاع مخافیل رفتند - و از در و دیوار قلعه که نزدیکتر بود بپامردی شجاعت و

دستیاری شهامت خود را درون انداختند - و بسیاری از حصار
 گزینان را بشمشیر آبدار رهنمایی دار البوار گشتند - برخی ازان
 گروه ضلالت پوژه که ساعتی چند از سرگردانی اینان باقی بود چون
 قلاع مقاهیر باهم پیوسته بود باضطرار و اضطراب تمام بقلعه دیگر در
 آمدند - مبارزان دین دست از تعاقب باز نکشیده همراه آن گمراهان
 بحصار در شدند - و جماعت کثیر را ره گرای جهنم گردانیدند - از آنجا
 که مخازیل را دل از دست رفته بود در آنجا نیز ثبات نورزیده بمحکم
 سیوم در آمدند - و همچنین مجاهدان نصرت آئین آن سرگشتگان
 بادیّه ادبار را از قلعه بقلعه می روانیدند - و جمعی را علف تیغ
 بیدریغ میگردانیدند - چنانچه در عرض دو بهر پانزده حصار برکشادند
 و زباده از چار هزار آشامی شوم نهاد مقتول گشتند - درین میان
 چندی از معتبران که هر کدام قریب پنج شش هزار کس همراه
 داشت بقتل رسیدند - و سه سردار نامور مامور گردیدند - توپ و
 تفنگ و دیگر اسلحه بسیار غنیمت کذاوران جد کار شد - و جمعی
 دیگر را که بزخمهای مذکور و دیعت حیات بخازنان دروخ سپرده
 بودند در میان غیاض و کنار میاه یافتند - مقاهیر از مشاهده تأیید
 ربانی و دید نیرنگی اقبال حضرت خاقانی سایر قلاع این روی آب
 را با حصون آنروی آب سوخته و بهزیمت در ساخته به بلدیو شوریده
 بخت پیوستند - دولتخواهان فسخ عزیمت بشن پور نموده و استباحث
 این جمع واجب القمع را بر مهمان دیگر مقدم داشته بصریمت
 مردانه بآن صوب راهی گشتند - و درازدم رجب المرجب این سال
 لشکر توزک ساخته سه فوج از سوار و پیاده براه خشکی فرستاده مقرر

ساختند که نواره از طرف آب آمده راه آن گروه گمراه بردند -
 بعد از یک و نیم پهر روز هر فوجی از افواج سگانه از راهی که رفته
 بود بر قلاع بهم پیوسته یورش نمود - مخازیل بحصانت حصون و
 کثرت جمعیت پای قرار نشوده هنگامه پیگار گرم گردانیدند - در اندامی
 آنکه بمساعی مبارزان ظفر آئین نطق طاقت معاندان سیه گلیم تذك
 شده بود برخی از جدکاران نبرد گزین از جانب جنگل و طایفه از
 جوانب دیگر بحصار در آمده نگهبانان را به تیغ آبدار افروزیده جهنم
 ساختند - و جمعی کثیر از آشامیان مقتول گشتند - و گروهی از
 غلبه یاس و فزونی یاس ادوات نبرد انداخته از دیوار بزیبر افتادند -
 و روبسوی غیاض و دیگر امکنه که مهارب این فیه ضاله بود نهادند
 چون آن اماکن را مجاهدان اسلام گرد گرفته بودند بهر جانبی که رو
 آوردند به نیران تیغ خاکستر گشتند - و جمع غزیر تاب این آتش
 نیاورده خود را بدریا زدند - و از راه آب بآتش دوزخ شتافتند - و داماد
 مرزبان آشام که پیشوای آن گروه ضلالت آئین بود با جمعی ماسور
 گشت - دلاوران نبرد آرا این گرفتاران را نیز به تیغ خون ریز از هم
 گذرانیدند - و تا آخر روز در آجام گشته هر کرا می یافتند کار او
 بانجام می رسانیدند - بالجمله از کشته و خسته در صحرا و دریا
 مرغ و ماهی را نزاری بنوا و مایده بسزا پدید آمد - مذاکیم ازین
 دستبرد های پی در پی هراسان شده هرجا بودند - فرار نموده خود را
 بسری گهات و پاندو که سردار و بنده بار و نواره اینان آنجا بود
 رسانیدند - و بلدیو مقهور از جامی که بود بدزدگ رفت - بعد از
 حصول این فتح اولیای دولت استباحث آشامیان مباح الدم که

در سری گهاٲ و پاندو فراهم شده بودند اصلاح و اهم دیده بصوب
 هاجو راهي گشتند - و بهاجو رسيد بسبب آمدن فواره از چندن کوه
 و فوجي که در بشن پور بود درنگ نمودند - و بعد از پيدوستن اين
 جماعه کشايش سري گهاٲ و پاندو پيشنهاٲ همت گردانيدند -
 بيست و چهارم رجب لشکر نصرت اثر حوالی اکیه پهاري نزل
 نمود - روز ديگر هنگام ظهور تباشير صبح اقبال سردار لشکر منصور سه
 قشون ترتيب داده بر قلعه کوه فرستاد تا بسرکوب حصار بر شده
 بانداختن تير و تفنگ غنوده بخندان را مغلوب گردانند - و محمد
 نيگ ابا کش و مير محمد قاسم سمناني و سيد محمد بخاري و چندی
 ديگر را از بندهاي پادشاهي از نشيب کوه مکاني قلاعی که سر
 راه بود روانه نمود - و خود بالله يار خان و محمد زمان و جمعی
 ديگر از عقب اينان راهي گشت - و چون فوج پيش نزديک رسيد
 گروه ضلالت گزين بشردادن توپ و تفنگ آتش کار زار بر افروخته
 بغوغا و غلغله رستخيزي بر انگيختند - از انجا که حراست کار ساز
 حقيقي و حمايت نصرت پرداز تحقيقي همواره شامل حال اوليائي
 اين دولت بلند صولت است بهنج یکی از مجاهدان دين آزاري
 و آسيبي نرسيد - و افواج سگانه بر فراز کوه برآمده سرکوب را بدست
 آوردند - درين ميان نواره مبارزان فيروزي نشان رسیده با سفاين
 بد اندیشان که سر راه بر لشکر اسلام گرفته بودند هنگام نبود گرم
 گردانيد - و جمعی کثير بدالالت تير و تفنگ ره گرامي جهنم گشتند
 و نواره اشاميان متفرق و منتشر گشت - دليلران نصرت نشان
 پس از انفتاح قلاع مذکوره با جوتي خود را بمحکمهاي سري

گهات رسانیده تسخیران را وجه همت ساختند و الله یارخان و محمد زمان نیز برای استظهار کذا اوران ظفر شعار از عقب راهی گشتند و مبارزان عرصه شهادت از هر جانب قلعه هارا احاطه نموده جمعی کثیر را برهمونی تیغ و سنان بادیه نورد عدم گردانیدند - و معاقل مذبحه نیز بر کشته بقیه السیف را براه فرار انداختند - و چون مردم سفاین همگی غراب و کوسه بصوب پاندو روانیده بامخدران آن روی آب که بحصانت حصن پاندو و کثرت نواره قدم استبداد فشرده بودند نایز قتل برافروختند - این گروه خسارت پاره نیز تاب نبرد پیگار گزینان ظفر آئین نیارده مانند مقاهیر دیگر راه گریز سپردند - در اثنای این کارزار معصوم زمیندار بسرعت هرچه تمام تر کشتیهایی خود را برده راه برآمد سفاین آشامیان برپست - آن اجل ستیزان لختی از بیم سطوت افواج قاهره خود را در دریا انداخته بگرداب ممات در شدند - و برخی سفاین را بساحل رسانیده خاک فرار بفرق روزگار واژون آثار خود ریختند - و قریب پانصد سفینه از قسم بچهارمی و کشتی کلان و کوس جنگی و سه صد توپ غنیمت غزاة دین و کماة نصرت قرین شد - ازین دستبردهای پی در پی سایر سرزبانان و گردن کشان آن نواحی عبرت برگرفته بمنهج مستقیم اطاعت و فرمان پذیری درآمدند - و از آشامیان بد فرجام دران نزدیکی اثری ندید نیامد - و ادیای دوات قاهره تمامی محال و مواضع کوچ هاچو را از فتنه گزینان آشامی و پراخته بدستور سابق بتصرف درآوردند - و بعزم تسخیر کجایی که مکایست بر ساحل دریای

برم پتر و اطراف سگانه آن بکوه پیوسته است - و آبی بس
 عظیم از وسط آن گذشته به برم پتر ملحق میگردد - و ازان رو که دهانه
 ولایت آشام است آشامی بسیار همراه سردار عمده درانجا می بود -
 راهی گشته جمعی را از سوار و پیاده بمالش بلدیو مقهور بصوب
 درنگ روانه ساختند - و چون لشکر منصور محاذی کجلی رسید نخست
 سفاین را بانطرف آب فرستادند - و باندک تردد حارسان آن مکان
 را شکست داده بواحی گریزانداختند - پس ازان از دریا عبور
 نموده حصون مخافیل را که از دیر باز بغا نهاده بودند خراب
 گردانیدند - و دو جانب آب کجلی دو قلعه استوار برافراخته هزار
 سوار و سه هزار پیاده تغلگچی و دوسه هزار پایک و لختی زمیندار
 بداسبانی آن گذاشتند - و نزدیک سه ماه برای تنظیم و تنسیق
 مهام آن حدود و ایل ساختن - مرزبانان و تهر و پیشگان توقف
 نموده ازانجا بکوه هته که در سمت اوترکول میان سری گهات و کجلی
 واقع است و پیشتر شهری بود بغایت معمور و زمیننی دارد مرتفع -
 آمده برای انقضای ایام بارش رحل اقامت افکندند - و چون
 فوجی که به تنبیه بلدیورفته بود بدرنگ رسید - آن منکوب به شعاب
 جبال و درهای تنگ درخزید - و از بیم آنکه دلاران نبرد خود دست
 از تعاقب باز نمی دارند از راه کوه دامن گریخته بموضع سینگری
 از مضافات آشام که میان کوه و دریای برم پتر واقع شده درآمد -
 و دراندک وقتی با دو پسر خود بعلل شاقه رهگرای جهنم گردید -
 غزاة عسکر منصور بعد از گریختن او خاطر از ضبط درنگ و توابع
 آن فراهم آورده و باستیصال لختی فتنه پسینان دیگر و پرداخته -

سرزبانان آن سرزمین را منعقد گردانیدند - و با چند سردار ایشان
بکوه هده آمده داخل لشکر اقبال گشتند - و چون این ماجری
از عریض اسلام خان و منهدیان ولایت بدگله بمسامع جاه و جلال
رسید - از سواران بمنصب اسلام خان که پنجهزاری پنجهزار سوار
سه هزار سوار دو اسبه سه اسبه بود هزار سوار دیگر دو اسبه سه اسبه
مقرر شد - و بالتماس او الله یار خان باضافه پانصدی دویست سوار
بمنصب سه هزار و دو هزار سوار - و از اصل و اضافه محمد زمان
طهرانی بمنصب دو هزار و هشتصد سوار - و میرزین الدین
علی بمنصب هزار و دویست سوار و بخطاب سیادت خان - عز
افتخار اندوختند - و رحمان یار و عبد الوهاب نیز باضافه منصب
نوازش یافتند -

اکنون عمان سمند برق کم براق خرام خامه بشاه

راه گزارش وقایع حضور منعطف میگردداند

گذارش نو روز

درین هنگام که بنو بهار فیض افضال حضرت خاقانی از چمن
دلها گرد غم رفته بود - و در باغ خاطرها ریاحین شادی شگفته
نوروز عالم افروز رایت زینت کارخانه دنیا برافراخت - و طلیعه
سپاه ربیع لشکر دی را منهنم ساخت - نر ازده پایه سریر چارم -
فروزنده بهشطاق نه طارم - بعد از انقضای پنج ساعت و چل و پنج
دقیقه شب یکشنبه چهارم ذی القعدة سنه هزار و چل و هفت
بیت الشرف به پرتوالوای اعتدال برافروخت - فردای آن مهر مهر

اقبال - سپهر خورشید جلال - برافزنده سریر جهانبدایی - فرازنده
اکلیل کشور ستانی - تخت مرصع را بجلوس مہینت مانوس
پایه اعتلا برافزوده رفعت آسمانی بخشید - درین روز فرخنده
سروجوبیار خلافت پادشاهزاده والا گهر محمد دارا شکوه را باضافه
هزار سوار بمنصب پانزده هزاری ذات و ده هزار سوار - و اختر برج
جهانداری پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر را باضافه هزار
سوار بمنصب دوازده هزاری ذات و هشت هزار سوار سرافراز
فرمودند - علامی افضل خان باضافه هزاری ذات بمنصب هفت
هزاری ذات و چار هزار سوار بلند پایکی یافت *

پنجم [ذی القعدة] بالله ویردی خان فیل عنایت شد -
میرزا حسن ولد میرزا رستم صفوی را بعنایت خلعت و اضافه
پانصدی ذات بمنصب دو هزار و پانصدی ذات و هزار سوار
و مرحمت اسب و فوجداری میان دو آب سربلند ساختند - آگاه خان
فوجدار این روی آب چون که بمنصب هزاری ذات و هزار
سوار سرافراز بود بفوجداری آن روی آب نیز نوازش یافت - و چار
صد سوار دو اسبه سه اسبه مقرر شد - انور پسر سلاح خان را که
داروغه قور خانه است بخدمت داروغگی فیل خانه والانیز و مرحمت
خلعت و اضافه منصب و خطاب عنایت خانی سربرافراختند -
میرک حسین خوانی که نزد محمد خان والی بلخ بآئین
سفارت رفته بود بتلذیم عتبه علیه سعادت اندوخته اختی اسب و شتر
پیشکش گذرانید - حاجی عاشور بمرحمت خلعت و خدمت
بخشیدگری شاگرد پیشه سربلند گردید - بحیدر بیگ میرزا باشی

و غیره که از بلخ و بخارا آمده سعادت تبدیل آستان خلافت اندوخته بودند چارده هزار روپیه انعام شد - بمشار علیه چار هزار بخواجه سنگی ده بیدی سه هزار - بمحمد علی سه هزار - بخواجه عارف دو هزار - بهریکی از حاجی بیگ خویش شاه قلی و قل بیگ هزار - مهیس داس راتهور از اصل و اضافه بمنصب هزاری ذات و ششصد سوار مباحی گشت - چون عبد اللطیف مخاطب بعقیدت خان که سربراہی دفترتن باو متعلق بود از استیلائی بیماری بخدمت مرجوعه نمیتوانست پرداخت - دیانت رای دفتر دار خالصه را بعنایت خلعت و منصب هزاری ذات و صد و پنجاه سوار از اصل و اضافه برنواخته خدمت دفترتن نیز باو تفویض فرمودند *

هفتم [ذي القعدة] آبا افضل سه فیل و هفت اسب بطریق پیشکش گذرانید - سید الہداد بخدمت قلعه داری قلعه سورت معین گشت *

یازدهم [ذي القعدة] علیمردان خان را که در سلک دولت خواهان منسلک گشته بمنصب پنجہزاری ذات و پنجہزار سوار و ارسال علم و نقارہ برنواختند - و منشور عاطفت گنجور مشتمل برین عنایات شرف صدور یافت *

ہفدهم [ذي القعدة] کہ تاریخ رحلت حضرت مہدی علیہا است در روضہ مقدمہ آن سفرگزین ملک تقدس برسم ہر سال مجلس عرس منعقد گشت - و حضار آن محفل فیض منزل از سادات و فضلا و صلحا و حفاظ باقسام اطعمہ و انواع حلای و اصناف

عطریات بهره ور گشتند - سریر آرای جهانبانی بمرقد فیض مورد
آن محفوظه رحمت الهی تشریف فرموده بغاتحه فایحه پرداختند
و بآئین مقرر بیست هزار روپیه درین مجلس بمستحقین و بیست
و پنج دیگر فردای آن بمستحقات عطا نمودند - از چارم ذی القعدة
که روز نوروز بود تا بیست و دوم این ماه که روز شرف است از
پیشکش پادشاهزادهای کامگار والا مقدر و امرای نامدار مبلغ
ده لک روپیه شرف پذیرائی یافت - ظفر خان ولد خواجه ابوالحسن
ناظم کشمیر که بعد از فتح تبت حسب الحکم با ابدال مرزبان تبت
روانه بارگاه جلال شده بود - درین تاریخ با زمیندار مزبور تقبیل
سنه سنیه نمود - ابدال را بمکرمات خان حواله فرمودند - چون
یادگار بیدگ که شاه صفی فرمان روی ایران پیش از در آمدن
قندهار بتصرف اولیای دولت نامدار ادرا بعنوان سفارت روانه
درگاه خواقین پناه ساخته بود حوالی دارالخلافه رسید - بمیر خان
میرتوزک حکم شد که تا بهشت آباد استقبال نموده بآستان معلی
رساند - او بعد از ادراک شرف استلام عتبه والا نامه شاه را که منبئی
از اخبار و حقایق ایران و کیفیت تسخیر قلعه ایروان بود با
درازه اسپ و سه تفنگ کلان که فرمان روی ایران درین
فتح از رومیان بدست آورده بود و مصکوب سفیر مزبور فرستاده
از نظر انور گذرانبد - و بعنایت خلعت با تاج فزلباشی و جیده
مرصع قامت اعتبار و فرق افتخار برافراخت - پیشکش
یلنکتوش اتالیق والی بلخ از اسپ و اسباب مخصوصه آن دیار که
ده هزار روپیه ارزش داشت بظفر مقدس در آمد - از پیشگاه

عنايت بيست هزار روپيه بمحمد زمان ملازم او كه پيشكش آورده بود
حواله شد - كه باو برساند - و سه هزار روپيه بمحمد زمان انعام فرمودند -
ده اسپ عراقي كه سعيد خان بهادر ظهير جنگ فرستاده بود شرف
پذيرائي يافت - منصب مبارزخان بالتماس پادشاهزاده والا گوهر
محمد شاه شجاع بهادر باضافه پانصد سوار چار هزارى ذات و چار
هزار سوار مقرر گرديد - مير نورالله هروي تهانه دار كوچ هاجو باضافه
هزارى ذات و هزار و سه صد سوار بمنصب سه هزارى دو هزار و پانصد
سوار سرفرازي يافت - لشكر شكن ولد شاه نواز خان بن عبد الرحيم
خان خانان بانعام چار هزار روپيه سر برافراخته به بنگاله
مرخص گشت *

بيست و سبوم [ذي القعدة] فرمان عنايت عنوان با خلعت
خاصه و جملهر مرصع با پهلكتاره و شمشير مرصع و سپهر خاصه
مصحوب نور بيگ گرز بردار بعليمردان خان ارسال يافت *

بيست و ششم [ذي القعدة] نقدي بيگ و احمد بيگ
فرستادهاي عليمردان خان با عرضه داشت او و زر مسكوكي كه
ارسال داشته بود همراه دو القدر خان بدرگاه كيوان مكان رسیده
دولت كورنش دريافتند - و هر کدام بخلعت و اسپ با يراق نقره
و انعام سه هزار روپيه سرفراز گرديد - و دو القدر خان از اصل و
اضافه بمنصب هزارى ذات و پانصد سوار فرق مبهات برافراخت *

غره شهر ذي الحجه بگوهر اكليل خلافت پادشاهزاده والا قدر
محمد داراشكوه فيل از حلقه خاصه با يراق نقره عنايت شد -
يادگار بيگ ايلچى داراي ايران بانعام سي هزار روپيه نوازش يافت *

چهارم [ذی الحجه] خلعت و علم و نقاره و دو اسب از طویلۀ خاصه یکی با زین طلا دیگری با زین مطلا و فیل از حلقۀ خاصه با یراق نقره و جل مخمل زربفت و ماده فیل مصحوب ذوالقدر خان و نقدی بیگ بعلمردان خان عنایت نموده فرستادند - و امیر بیگ ملازم علمردان خان که عرضه داشت خان موسی الیه بدرگاه کیوان جاه آورده بود بعنایت خلعت و اسب با زین نقره و انعام دو هزار روپیه سرفراز گردید *

هشتم [ذی الحجه] منزل یمین الدوله بقدم خاقان مهرگستر مهبط سعادت و محط میمنت گردید - یمین الدوله با قامت رسوم پا انداز و نثار پرداخته اقسام جواهر ثمینه و اقمشۀ نفیسه و اوانعی زرین و سیمین که قیمت مجموع چار لک روپیه شد از نظر انور گذرانید - بخواجه صفای نقشبندی پنجهزار روپیه بصیغۀ انعام مرحمت فرمودند *

دهم ذی الحجه عید اضحیٰ مژده نشاط رسانید - و پادشاهزاده های کامگار و امرای نامدار رسم تهنیت بجا آوردند - شهشاه دین پناه بعید گاه تشریف برده بعد از ادای نماز بدو التخانۀ والا مرلجعت نمودند - و در محلی و ذهاب بآئین مقرر جهانی به زر نثار دامن آرزو برآمود - و سنت قربان بتقدیم رسید *

درین روز مسرت افروز یادگار بیگ سفیر ایران بیست و دو اسب عراقی و ده استر با برخی از تنسوقات آن دیار از خود پیشکش نمود - و بعنایت خنجر مرصع که قیمت آن چهار هزار روپیه شد سرفراز گردید - عطاء الله که از قبل عادل خان فیل موسوم به قبول

شاهی آورده بود بانعام پنج هزار روپیه کامروا گشت - و امیر بیگ دیگر فرستاده عاد الحان بخلعت نوازش یافت - و مصحوب او خلعت فاخرو جمدهر سر صغ گران بها با پهلکتاره بخان مزبور فرستادند * چاردهم [ذی الحجه] ده فیل و بیست اسپ تانگهن و لختی دیگر اشیا که عبد الله خان بهادر فیروز جنگ از مرزبان مورنگ گرفته بر سبیل پیشکش روانه درگاه آسمان جاه ساخته بود - و پیشکش قلیچ خان سی و شش اسپ عراقی بنظر اکسیر اثر در آمد - ملا عبد الغفور حاجب نذر محمد خان والی بلخ به تقبیل آستان معلی سرمایۀ دولت اندوخت - و نامه خان از نظر فیض گستر گذرانیده بمرحمت خلعت تارک بختمندی برافراخت *

هزدهم [ذی الحجه] از فزونی رادت بعیادت یمین الدوله که عارضه استسقا بروطاری شده بود پرداخته بجوارش گوارای مراحم تسکین بخشیدند - میر مصمم الدوله انجورا بخلعت و فزونی منصب نواخته خدمت بخشیدگری و واقعه نویسی قندهار بدو مفوض فرمودند - گوکل داس سید سودی بمنصب هزاری ذات و پانصد سوار از اصل و اضافه مفتخر گردید - بخواجه سعید هزار روپیه و به صوفی بابا هزار روپیه انعام شد *

بیست و دوم [ذی الحجه] غیرت خان صوبه دار دارالملک دهلی بعزایت نقاره بلند آوازه گردید - ملا عبد الغفور سفیر نذر محمد خان بانعام پنج هزار روپیه - و عاشور بیگ بانعام چار هزار روپیه کامیاب گشتند *

بیست و پنجم [ذي الحجه] پیدادگار بیگ - ایلیچی ایران
پنججاه هزار روپیه و بهمه‌رهان او ده هزار روپیه انعام فرمودند - بخواجه
شریف و علي بیگ و محمد یحیی که از ماوراء النهر روی امید
بدرگاه والا نهاده بودند - چهار هزار روپیه عنایت شد - به نخستین
دو هزار و دو دیگر ده هزار - بایندر بیگ ملازم علیمردان خان
که عرضه داشت خان موسی الیه آورده بود بانعام ده هزار روپیه
فوازش یافت *

دوم ماه محرم [سنه ۱۰۴۸] راجه گجسنگه که بدولت قربات
و قرب منزلت و فزونگی دستگاه و فراوانی سپاه از دیگر راجه‌های
هندوستان امتیاز داشت رخت هستی بربست - پادشاه بنده
فواز جسونت سنگه خلف او را بعنایت خلعت و جمدهر مرصع
و منصب چار هزاری ذات و چار هزار سوار و خطاب راجگی
بموجب وصیت پدر و مرحمت علم و نقاره و اسب با زین مطلا
و فیل از حلقه خاصه برنواخته مشمول ترویج گردانیدند - و راجه
هزار مهر بصیغه نذر و دوازده فیل و برخی مرصع آلات برسم
پیشکش از نظر اطهر گذرانید - و امر سنگه برادر کلان راجه جسونت
سنگه را که حسب الحکم در خدمت درة التاج سلطنت پادشاه
زاده محمد شاه شجاع بهادر بکابل رفته بود باضافه هزار سوار
بمنصب سه هزاری ذات و سه هزار سوار و خطاب راوی سر بلند
گردانیدند - در اول بزرگ خانوادۀ راتهوریه امتیاز برآوی داشت -
چون راجه اویسنگه پدر راجه سورجسنگه به بزدگی حضرت عرش
آشیانی جبین عزت برافروخت آنحضرت او را بخطاب راجگی

سرفراز گردانیده مقرر فرمودند که پس ازین هرکه ازین قبیلہ بجای
 نیاکان بر نشینند بر اجگی مخاطب گردند - و اگر برادر خرد سال
 بدین پایه رسد کلا نتر بر ادبی مملقب شود - حال این فرقه بخلاف
 سایر فرق راجپوتیه است چه در دیگر اقوام از اخلاف هرکه بزرگ
 سال بود جا نشین بزرگان گردند - درین طایفه هرکه مادرش بخواهش
 و محبت شوهر مختص باشد او را بجانشینی برگزینند - چنانچه
 بعد از گذشتن راجه اویسنکه راجه سورجسنگه را با آنکه از سه برادر
 خرد سال بود بسبب تعلقی که راجه اویسنکه بوالده او داشت
 بر اجگی گزیدند - و سکت سگنه را که در سال کلا نتر بود بر ادبی -
 آدم ولد علی رای تبتي که در زندگی پدر از بخت بیدار در
 زمرد بندگان آستان معلی در آمده بود و داخل تعیناتیان صوبه
 کشمیر گشته - و با ظفر خان در گرفتن ابدال برادر کلان خویش
 و تسخیر تبتي مساعی جهیده بتقدیم رسانیده - همراه خان منور
 باستلام سدۀ سنیه استسعاد یافته بود - بمنصب هزارچی ذات و چار
 صد سوار از اصل و اضافه سرفراز گردید - و حکم شد که بدستور
 سابق از تعیناتیان صوبه مذکور باشد - و تبتي به تیول او مرحمت
 فرمودند - چار فیل پیشکش راو چاندا مرزبان گوندوانه از نظر
 انور گذشت - به یحیی ولد سیفخان ده هزار روپیه عنایت شد -
 مبلغ ده هزار روپیه مقرر ماه محرم باصحاب احتیاج بذل فرمودند -
 چون بمساعی حقایق مجامع رسید که رحمت خان سرکار دار
 بیجا گده در گذشت ضبط آن سرکار نیز برشید خان صوبه دار
 برهانپور تفویض نموده او را باضافه هزار سوار بمنصب چار هزاری

ذات و چار هزار سوار - و از اصل و اضافه هادي داد برادر او را بمنصب هزاري ذات و هزار سوار برنواختند *

چهار دهم [محرم] نوذر ولد ميرزا حيدر پسر ميرزا مظفر صفوي بمنصب هزاري ذات و چار صد سوار از اصل و اضافه عز امتياز يافت - يادگار بيدگ ايلچي ايران چهار اسپ پيشکش نمود - و بمرحمت اسپ از طويله خاصه و انعام سی هزار روپيه کام اندوز گرديد - بصفي فلي برادر او چهار هزار روپيه و بخواجه شاه مير بلخي چهار هزار روپيه عنايت فرمودند *

پانزدهم [محرم] پيشكاران بارگاه جلال بامر خديو اقبال در باغ جهان آرا كه اعلیٰ حضرت در ايام خجسته آغاز فرخنده انجام پادشاهزادگي احداث فرموده بودند و پس از جلوس مقدس بحضرت مهد عليا ممتاز الزماني مرحمت نموده - و بعد از انتقال آن محفوفه رحمت آلهي از شورشكده دنيا بعالم قدس بقواب خورشيد احتجاب ملكه دوران بيگم صاحب عنايت شد - و به نزاهت و نصارت نمودجي است از بهشت برين - بزم آراي مسرت گشتند - و چراغان ترتيب داده آلات آتشبازي محاذي عمارت اين باغ دلگشا بر ساحل دريائي چون نصب نمودند - پايان روز پادشاه خورشيد سرير با برخی از بار يافتگان بساط تقرب و يادگار بيدگ سفير ايران بباغ تشریف فرموده بگلگشت پرداختند و شامگاهان كه صبح عالم افروز ازان نور بعاريت گرفتني بتماشاي چراغان و آتشبازي نشاط اندوختند - يادگار بيدگ بمرحمت خلعت فاخر قامت عزت برآراست - پيشکش قطب الملک لختي

جواهر با پنج فیل بشرف پذیرائی رسید - لشکری ولد فتح خان
دودائی بخطاب جد خود حاجیخان نوازش یافت *

شانزدهم [محرم] عبد الغفور ایلچی بلخ برخي از اسپ
و شتر و دیگر اشیا پیشکش نمود - و بانعام بیست هزار روپیه سر بلند
گردید - بمیرزا جان خواجه که از بلخ بدرگاه گردون اشتباه آمده
بود خلعت و چار هزار روپیه - و بقاضی عمر میر شکار و رفقای او که
نذر محمد خان مصحوب ایشان چند چرخ کنگ گیر و آهو گیر فرستاده
بود نیز چار هزار روپیه عنایت فرمودند *

نوزدهم [محرم] بایندر بیگ ملازم علی مردان خان را
خلعت برنواخته کمر مرصع بجواهر ثمینه بعلي مردان خان
بدست او فرستادند *

بیست و دوم [محرم] دیگر بار بعیادت یمین الدوله پرداخته
بدولخانه مراجعت فرمودند - مکرمت خان بمرحمت فیل و محمد
بقا ولد میر یوسف کولابی بخدمت فوجداری مانکپور و فزونی
منصب مفتخر گشتند *

بیست و هشتم [محرم] علی بیگ نوکر علی مردان خان
عرضه داشت خان مزبور بدرگاه والا آورده ناصیه سعادت بتقدیل آستان
عرش مکان بر افروخت - و بعنایت خلعت و اسپ و هزار روپیه
تارک افخار بر افراخت *

غره شهر صفر خواجه روز بهان تحویل دار جواهر خاصه
بعنایت ماده فیل سرافراز گشت *

پنجم [صفر] به تیمور بیگ دو هزار روپیه و رایسنکه جهالا

بمنصب هشت صدی چار صد سوار برنواخته آمد - و بهریک از
خواجه ابوالونا و خواجه عبد الغنی نقشبندی هزار روپیه
انعام شد *

چاردهم [صفر] بیادگار بیگ ایلچی خلعت و یک مهر چار صد
توله و یک روپیه بوزن مذکور - و بمحمد ناصر ملازم قطب الملک
که پشکش او آورده بود هشت هزار روپیه انعام فرمودند *

نوزدهم [صفر] عبدالله خان بهادر فیروز جنگ از صوبه بهار
آمده دولت کورنش دریافت - و هزار مهر نذر گذرانید - و یک فیل
با ماده فیل پشکش نمود *

بیستم [صفر] بزم عید گلابی ترتیب یافت - درارمی
سماء عظمت و نوینان اخلاص آئین صراحیهای مرصع و میناکار
و طلائی ساده گذرانیدند *

روز چهارشنبه دوم شهر ربیع الاول سنه هزار و چل و هشت
مطابق بیست و سیوم تیر ماه دادر جهان پرداز بمهین بادشاه زاده
والا قدر گرامی پهری عطا فرمود - آن دره التاج خلافت هزار مهر
بعنوان نذر گذرانیده التماس نام نمودند - حضرت خاقانی آن
ثمره شجره دولت را به مهر شکوه نامور گردانیده مبلغ دواک روپیه
برای جشن آرائی که تا روز نشور نصیب اولیاء این سلطنت
روز افزون باد انعام فرمودند - درین روز مسرت افروز یادگار بیگ
ایلچی بمرحمت مرصع کمر که پنج هزار روپیه ارزش داشت و انعام
چل هزار روپیه نقد مباحی گردید *

ششم [ربیع الاول] هریمنگه راتهور بممنصب هزار و پانصدی

ذات و نهصد سوار از اصل و اضافه سر بلند گشت - بشیخ بدرالدین که نسبش باصام همام ابو حنیفه کوفی می رسد هزار روپیه انعام شد *

دهم [ربیع الاول] شهنشاه گردون حشمت بمنزل گوهر اکلیل سلطنت بادشاه زاده محمد دارا شکوه تشریف فرمودند - بادشاه زاده کامگار پس از اقامت مراسم پانصد هزار اقسام جواهر و مرصع آلات و نقایس اقمشه پیشکش نموده بحکم اقدس برخی از اعیان سلطنت را که بسعادت حضور فایز بودند خلعت دادند - بعلامی افضل خان و عبد الله خان بهادر فیروز جنگ خلعت با چارقب - بجعفر خان و راجه جسونت سنگه و سیف خان و شاه نواز خان و موسوی خان و معتمد خان خلعت با فرجی - و باصالت خان و مکرمت خان و تر بیت خان و صلابت خان و خلیل الله خان و فیروز خان و جمعی دیگر خلعت *

شب دوازدهم [ربیع الاول] برسم معهود هر سال مجلس میلاد خلاصه کائنات علیه افضل الصلوات الزکیات منعقد گردید - خدیو خدا شناس دران شب متبرک بعتاء دو ازده هزار روپیه گروهی از فضلا و حفاظ و دیگر اصحاب عمایم و ارباب استحقاق را کام روا گردانیدند *

چهاردهم [ربیع الاول] محمد ناصر ملازم قطب الملک را بمرحمت خلعت و اسب بر نواخته رخصت معاونت دادند *

هیزدهم [ربیع الاول] بنشاط اندوزی سیر و نخبیر بصوب روپاس متوجه گشتند - و پس از پنج روز عنان مراجعت ازان

مکان نزهت نشان منعطف ساخته بیست و پنجم آرک دارالخلافه اکبر آباد را بوزن مسعود فروغ تازه بخشیدند - احمد بیگ و عسکری خویشان سیف خان که از ایران بدرگاه خواقین پناه آمده بودند بانعام هشت هزار روبیه دامن امید برامودند - خلیل بیگ همشیره زاده ابو قدش را که نوکر یمین الدوله بود از یمین الدوله گرفته بمرحمت خلعت و بمنصب پانصدی ذات و صد و پنجاه سوار و عنایت اسپ و خدمت بخشیدگرمی احدیان مفتخر ساختند *

غره ربیع الثانی بگوهر بحر اقبال بادشزاده محمد دارا شکوه اسپ از طویل خاصه با زین طلا عنایت شد - بیادگار بیگ ایلچی فیل مرحمت فرمودند - باسلام خان ناظم بنگاله اسپ از طویل خاصه با یراق طلا ارسال یافت - مکرمت خان دیوان بیوتات که از تدین و کردانی مشمول اعطاف خدیو بنده پرور است بعنایت خلعت و خدمت والا رتبت میسر سامانی - و ملتفت خان والد اعظم خان بمرحمت خلعت و دیوانی بیوتات - و مدیر عبد الکریم داروغه عمارات دارالخلافه اکبر آباد بمنصب هزار و پانصدی ذات و دو بیست سوار از اصل و اضافه عز امتیاز اندوختند *

پنجم [ربیع الثانی] شش فیل پیشکش راجه جسونت سنگه از نظر و میض گستر گذشت - بیادگار بیگ ایلچی برخی امتعه هندوستان بهشت نشان از قسم مندی و غیره که ده هزار روبیه قیمت داشت - و بملا عبد الغفور ایلچی نذر محمد خان پنجهزار روبیه - و بمیرزا جان خواجه دو هزار روبیه - و بقاضی عمر میر

شکار خان منیرور هزار و پانصد روپیه - انعام شد *

نهم [ربیع الثانی] سلطان مهر شکوه پور گوهر اکلیل
بحر خلافت پادشاه زاده محمد دارا شکوه پس از زندگی چهل روز
بعالم قدس انتقال نمود *

درازدهم [ربیع الثانی] اسحق بیگ دیوان سرکار نواب
سپهر نقاب ملکه روزگار بیگم صاحب به منصب هزارگی ذات و دوپست
سوار از اصل و اضافه نوازش یافت *

نکارش جشن قمری وزن

روز پنجشنبه پانزدهم ربیع الثانی سال هزار و چل و هشتم
مطابق سیم شهریور جشن قمری وزن انتهای سال چل و هشتم
و ابتدای چل و نهم از سنین ابد قرین پادشاه فلک احتشام
جهانیان را نشاط آموذ ساخت - و وزن مقدس بطلا و دیگر اجناس
بتقدیم رسید - درین تاریخ منصب هر کدام از کوکب برج جلال پادشاه
زاده محمد شاه شجاع بهادر - و گوهر درج اقبال محمد اورنگ زیب
بهادر را باضافه هزار سوار دوازده هزارگی ذات و نه هزار سوار مقرر
گردانیدند - و در اسب از طویله خاصه یکی بازین طلای میدناکار دیگر
بازین طلای ساده مصحوب محمد زاهد کوکه که بدولت آبادستوری
یافت پادشاه زاده محمد اورنگ زیب بهادر فرستادند - سید
خان جهان از اقطاع خود آمده سعادت اندوز ملازمت گردید و
هزار مهر نذر گذرانید - ملابت خان باضافه پانصدگی ذات
به منصب دو هزار و پانصدگی ذات و هزار سوار شربرا فراخت -

یادگار بیگ ایلچی را بخلمت فاخر و شمشیر یراق مرصع و سی هزار روپیه نقد برنواخته رخصت معاودت دادند - راجسنگه راتهور را که مدار معاملات راجه گجسنگه برو بود و بزبان هندو چندین کسی را پردهان نامند در زمره بندگان آستان معلی در آورده بمرحمت خلعت و منصب هزاری ذات و چار صد سوار و عنایت اسپ نوازش فرمودند - و چون راجه جسونت سنگه را که در آغاز برنائی بدولت عظیم رسیده بود کاردانی معتمد بایستی از وفور عنایت حکم شد که راجسنگه بآئینی که پیش پدر او متکفل معاملات بود بنظم مهمات راجه به پردازد - دیانت رای بعنایت ماده فیل سرفراز گردید - میر صابر که سابقا بخشی و واقعه نویس صوبه گجرات بود بخدمت دیوانی صوبه مرزبور از تغیر ملا خواجه جان و فزونئی منصب مفتخر گشت *

کشایش یافتن ولایت بکلانه بسطوت اقبال حضرت خاقانی و حسن معی بادشاهزاده نصرت مند محمد اورنگ زیب بهادر

نخست لختی از چگونگی بکلانه نکاشته بشاه راه مقصود بر میگردد - ولایت مذکور که مشتمل است بر قلاع فهگانه و سی و چهار پرگنه و هزار و یک قریه و مرزبانی آن مدت هزار و چار صد سال و کسری در سلسله بهرجی زمیندار حال بود - بلطانت آب و هوا و فزونئی انهار و فراوانی اشجار و اثمار زبان زد روزگار است - طویش صد کرد رسمی است و عرضش هفتاد - در طول شرقی سمت آن بچاندور

از پرکنات متعلقه دولتآباد - و غریبی به بندر سورت و دریای
شور - و در عرض شمالی صوبش سلطان پور و ندر بار - و جنوبی
بناسک و ترینگ پیوسته است - حصون تسعة مذکور سالهیر و
مولهیر و مورا و هرگده و سالوده و باونه و هاتگده و پدپول و چوریل
است - و محکم ترین آن سالهیر و مولهیر - سالهیر بر جبلی طولانی
اساس پذیرفته - و بحصانیت و استواری و صعوبت راه معروف و
مشهور است - این کوه دو قلعه داری یکی بر فرق که آنرا سالهیر خوانند
دیگری بر کمر - هر کدام از یک لخت سنگ بدستکاری صنعتگران
تقدیر انجام یافته - مگر دروازه و بعضی رخنه‌ها که بسنگ
و اهک ساخته‌اند - از پائین جبل تا حصار اول راهیست مار پیچ
و با بسیاری زینۀ دشوارگذار - میان هر دو حصار راهی صعب‌المرور
واقع شده - برای بند کردن پا در سنگ رخنه‌ها کرده‌اند - و بی‌دستداری
و مددکاری دیگری گام نتوان نهاد - در هر حصار تالابی است که
آب از آن می‌جوشد - مولهیر بر کوهی بنا یافته که از بالا دو شعبه
دارد - بر شعبۀ پست قلعه مولهیر است و بر بلند حصن مورا -
و سمت مولهیر افزون تر از مورا است - بر کمر این کوه حصار پست
که آن را باری و معموره درون آنرا شهر باری که خانه بهرجی
و متعلقان او در آنجا بود - میگویند - چون در سال دهم جلوس
میمنت مانوس پادشاه زاده کامگار محمد اورنگ زیب بهادر
هنگام رخصت معاودت از پیشگاه حضور به دولتآباد بکلانه با
مضافات مرحمت نموده حکم فرموده بودند که بدکن رسیده عساکر
منصوره برای تسخیر آن ولایت بفرستند - هشتم شعبان این

سال خجسته [سنه ۱۰۴۷] آن کام گارسه هزار سوار جلالت آثار و دو هزار
پیداد تغنگچی از بندهای پادشاهی بسر داری مالوجی دکنی و دو
هزار سوار از مردم خود بسر کردگی محمد طاهر که از نوکران معتمد آن
والا اقتدار است بدانصوب تعیین نمودند - سران لشکر فیروزی
سرانجام آذوقه نموده برة نور دی درآمدند - و بضبط سبیل پرداخته
بپای قلعه موهای رسیدند - و دهم رمضان سه قشون ترتیب داده از
سه جانب حصار باری یورش نمودند - مبارزان عرصه و غا جمعی
کثیر از طایفه ضاله خصوصاً گروهی که بر دروازه قلعه فراهم آمده
بودند طعمه نهنگ شمشیر گردانیده حصار بر کشادند - از لشکر
اسلام نیز چندی بدرجه شهادت رسیدند - و طایفه مجروح گردیدند -
بهرجی سراسیده وار با قریب پانصد و شصت کس از اعوان اشرار بحصار
موهای در آمده تحصن گزید - و غنیمت فراوان نصیب مجاهدان دین
گشت - سرداران مذکور بعد از فتح حصن باری باحاطه قلعه موهای
پرداختند - و ملچاره مقرر ساخته بدست یاری تائید ایندی و مددگاری
اقبال سرمدی بکشایش این درهای استوار که با وجود نهایت ارتفاع و
استحکام بآلات و ادوات قلعه داری آمده بود میان بر بستند -
هر چند حصن گزینان برینش توپ و تغنگ بمداغه و مجاراه
کوشیدند - بهادران فیروزی نشان روز بروز ملچاره پیش برده
به سد ابواب وصول غله محصورانرا در تغنگای اضطراب انداختند -
ناچار بهرجی از سطوت دلیران نصرت شعار دهم شوال مادر خود را
با کشاجی وکیل و مقالید قلاع هشتگانه بخدمت پادشاهزاده بلندقدر
فرستاده التماس نمود که اگر پرگنه سلطان پور که در جوار بکلانه واقع است

عزایت شود توابع و لواحق را با بنه و بار دران جا گذاشته بملازمت
برسم - و امیدوارم که بدولت بندگی درگاه کیوان جاه سر برافرازم -
اختر برج جهان داری ملتسمات اورا بپایه سریر عرش نظیر معروض
داشتند - و مادر اورا بعطایا بر نواخته مرخص گردانیدند - چون
بهرجی اکثری طریق مطاوعت و فرمان پذیرى اولیای دولت قاهره
سپرده پیشکش میفرستاد - و هنگام کار بطلب سردار عسکر دکن
حاضر می شد - خاقان ممالک ستان بعد از رسیدن عرضه داشت
پادشاهزاده جهانیان حسب الاتماس آن والا گهر اورا بمنصب سه
هزارمی ذات و دو هزار و پانصد سوار و عزایت برگزیده سلطان پور بجهت
توطن نوازش فرمودند - بهرجی پس از ورود یرلیخ قضا نغاد مطمئن
گشته غره ماه صفر [۱۰۶۸] از حصار برآمد - و سران لشکر نصرت طراز
را دریافته بخدمت پادشاهزاده کامگار رسید - و بخلمت و جمدهر
مرصع و اسب و فیل سر بر انراخت - و چون ولایت مذکور در انعام
پادشاهزاده والا قدر مرحمت شده بود آن بخت بیدار از قبل خود
محمد طاهر را بحراست مولهیر و حکومت آن ولایت و هفت
معمده دیگر را به پاسبانی هفت قلعه دیگر معین ساختند - و قلعه
پیپول که از جمله قلاع نهگانه است و آنرا رودبای زمیندار از قوم بهرجی
متصرف بود نیز بسعی آن بخت بیدار کشایش یافت - و چهارم ربیع
الاول [۱۰۶۸] رودبا بملازمت آن سرو جویدار کشور ستانی رسید - جمع
ولایت بکلانه در زمان آبای بهرجی آنچه از گفتار مرزبانان آن سرزمین
بوضوح پیوسته بدست لک تنکه معمول آن ملک که تنکه نه تنکه رایج باشد
بوده - و دریغوا که بتصرف بندگان این دولت ابد مدت در آمد - چون

حاصلش بنصف رسید جمع آن یک کرور و شصت لک دام که مطابق دوازده ماه چهار لک روپیه میشود مقرر گردید - لله الحمد که همگی ولایت بکلانه باقبال جهان پیرای پادشاه انجم سپاه کشایش یافت - و علامات کفر که از دیر باز دران دیار شایع بود بآیات اسلام مبدل گشت - درین فتح گزین صد و بیست توپ خرد و بزرگ از حصون مسطورہ بتصرف اولیای دولت قاهره درآمد *

اکنون بنگارش فتح رامنگر که از

مضافات بکلانه است می پردازد

ولایت مذکور را سوم دیو داماد بهرجی که مرزبانای آن دیار از نیاگان خود بارت یافته بود در تصرف داشت - چون بهرجی برهنمونای طالع رهبر عبودیت و هوا جوی اولیای دولت ابد مدت شد و نیرنگی اقبال جهانکشا معلوم همگان گردید نزد حکیم مسیح الزمان بسورت رفته ملتجی گشت - و بواسطت او عهد طلبیده بملازمت پادشاهزاده بلند اختر شدافت - از انجا که خرچ رامنگر از دخلش افزون بود آن والاگهر این ولایت را بمرزبان مزبور باز گذاشته مقرر ساختند - که هر سال ده هزار روپیه بطریق پیشکش میداده باشد - و حقیقت بدرگاه آسمان جاه معروض داشتند - و برطبق قرار داد آن ستوده سیر فرمان اقدس بصدر پیوست *

انتهاض الویة ظفر طرار بصوب دارالسلطنه لاهور

چون از مروج بخشی ساخت دارالسلطنه لاهور به پرتو ریات

جهانکشا مدت چهار سال سپری گشته بود - نهضت اقدس بدان
صوب مقرر شد *

و شانزدهم این ماه [ربیع الثانی] سیف خان را بمرحمت
خلعت و حراست شهر اکبر آباد - و راجه پتهلداس را که درینوقت
بحکم والا از دهنڊیره بدرگاه خواقین پناه رسیده بود بعنایت خلعت
و جمدهر مصرع و اسپ با زمین مطلا و خدمت قلعه داری قلعه اکبر
آباد بر نواخته - و خدمت فوجداری هر دو روی آب بدستور سابق
بر آگاه خان بحال داشته - و کوتوالی شهر بشرف الدین حسین
مغوض نموده *

هفدهم [ربیع الثانی] در ساعت خجسته از دارالخلافه رکضت
فرموده دولتخانه گهات سامی را بفر نزل اشرف سعادت آمود
گردانیدند - و یمین الدوله را بعنایت خلعت خاصه عز اختصاص
بخشیده بواسطه ضعفی که داشت بدارالخلافه مرخص ساختند -
و حکم شد که بعد از ایام بارش کار خانجات پادشاهی را همراه
گرفته روانه حضور شود - میرزارستم و خان عالم و لشکر خان بخلمت
سر بر افراخته رخصت دارالخلافه - و عبدالله خان بهادر فیروز جنگ
بخلمت و اسپ از طویله خاصه با زمین طلا و فیل از حلقه خاصه
سر افراز گشته دستوری پتنه - و سید خان جهان بخلمت خاصه و
اسپ از طویله خاصه با یراق طلا مباهی گردیده اجازت تیول یافتند -
شایسته خان که بفرمان قدر توان از دواتپاد روانه درگاه عرش
اشتباه شده بود سعادت تقبیل عتبه گردون مرتبه دریافت - بر راجه
جسونت سنگه اسپ از طویله خاصه با زمین مطلا مرحمت فرمودند *

بیست و دوم [ربیع الثانی] محمد یوسف که بدیوانی
 مهین پور خلافت منصوب بود بحرمدین مکرمدین دستوری
 یافت - و متاع یک لک روپیه از جمله پنج لک روپیه که هنگام
 اورنگ ارائی نذر حرمین شریفین فرموده بودند مصحوب او به
 نیاز زندان آنجا ارسال داشتند *

بیست و چهارم [ربیع الثانی] موکب گیتی نور از آنجا
 کوچ نمود *

بیست و ششم [ربیع الثانی] خوالی مهتر بر ساحل دریای
 جون دایره شد - درین منزل الله و یردیی خان تیولدار آنجا بملازمت
 اقدس فایز گردید - فرمان شد که تا پالم در رگب دولت باشد -
 و جعفر پسر کلان او را اسپ عنایت نموده دستوری دادند که
 بجاگیر پدر برود *

چهارم جمادی الاولی موضع بکھولا که سه منزلتی دارالملک
 دهلی است معسکر اقبال گشت - و غیرت خان صوبه دار آنجا
 برسم پذیره آمده احراز سعادت ملازمت نمود - چون بقدرسی مسامع
 رسید که در نواحی موضع بلی و فرید آباد شیرینی چند فراهم آمده
 اردوی بزرگ را همراه علامی افضلخان از راه راست روانه دهلی
 ساخته بمصطاف متوجه گشتند - و در سه روز شش قلاده شیر سه نر
 و سه ماده بتغذک شکار نموده هفتم گیاهت خواجه خضر را محط
 مراقب عظمت گردانیدند *

هشتم [جمادی الاولی] ساحت دهلی بورود الویه ظفر طراز
 سعادت آموه گردید - و دولتخانه نورگده بنزول اقدس آسمانی

پایه شد - درین تاریخ دوازده فیل پیشکش معتقدخان ناظم
اودیسه از نظر انور گذشت - راجسنگه پردهان راجه جسونت سنگه
یک فیل پیشکش نمود *

چاردهم [جمادی الاولی] بروضة خلد آئین حضرت جنت
آشیدانی تشریف برده بعد از ادای آداب زیارت پنج هزار روپیه
بسدنه آن مکان فیض نشان و جمعی دیگر از اهل استحقاق عطا
فرمودند - و از همانجا زیارت مرقد سلطان المشایخ قدس الله سره
پرداخته دو هزار روپیه بخدنه آن مضجع شریف عنایت نمودند *

پانزدهم [جمادی الاولی] عذرا گلگون فلک خرام از دار
الملک دهلی بصوب پالم منعطف ساختند - و کنار بند آب کرنال
را که اصالت خان در ایام صوبه داری دار الملک مذکور بسته بود
منزل اقبال گردانیده روز دیگر مقام فرمودند - و محمد حسین برادر
همت خان را باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی
هزار و پانصد سوار برنواختند *

هفدهم [جمادی اولی] ظلال ریات جلال بر قصبه پالم
مبسوط گشت *

نوزدهم [جماد الاولی] از اینجا کوچ شد - در ایام عشرت
اندوزی صید و شکار یک روز پنجاه و دو آهو که تا حال در یک
روز این قدر شکار نشده بود و از نوادر اتفاقاتست بتغذک خاص بان
شکار خاصه گردید - الله ویردی خان دستوری معاودت مترا یافت -
جمال خان قراول و قاضی عمر میر شکار و نذر محمد خان بمرحمت
امپ سرافراز گشتند *

بیست و پنجم [جمادی الاولی] موضع بکرواله از مضافات پراگنده
 پالم مخیم بارگاه جلال گشت - و علامی افضلخان و راجه جسونت سنگه
 و دیگر بندگان که حسب احکم در دهلی مانده بودند بعسکر منصور
 پیوستند - بقره باصره سلطنت سلطان سلیمان شکوه نخستین خلف
 مهین پور خلافت فیل از حلقه خاصه عنایت شد - از آنجا که
 گذارش تفصیل انعام و افضال پادشاه ایر دست باعث اظتاب این
 کتاب میمنت نصاب میگردد ناگزیر خامه صدق نگار بر سهیل اجمال
 می نگارد که درین سال فرخ فال مبلغ نوزده لک روپیه پادشاه
 زادهای والا مقدار و دیگر مردم انعام شد - امید که مفضل بی همال
 ابواب احسان و افضال این پادشاه دریا نوال بر اصحاب امانی و
 آمال مفتوح داران *

آغاز دوم سال دور دوم از جلوس مبارک

روز شنبه غره جمادی الثانیه سنه هزار و چل و هشت هجری مطابق هفدهم مهر که سر آغاز دوم سال دور دوم است چهره کشای مسرت گشت - جهانیان عشرت از سر گرفتند - و فیض جود شهنشاه مفضل در بر - درین تاریخ محاذی قصبه کتانه بر ساحل دریای جون خیام فلکی ارتفاع بر افراخته آمد - درین روز خاندان قلی ملازم علیمردان خان عرضه داشت او را با دوازده روسی که والی ایران بعد از فتح ایروان بقندهار فرستاده بود چنانچه گذارش پذیرفت بدرگاه آسمان جاه آورده بوساطت ملتزمان پایتخت اورنگ جهانستانی گذرانید - او بعنایت خلعت و انعام هزار روپیه و رومیان بمرحمت خلعت و انعام چار هزار روپیه سرافراز گردیدند *

هفتم [جمادی الثانیه] موضع اختیار پور از توابع پورگنده اندری منزل اقبال شد و از فزونی عاطفت خلعت خاصه و پالکی عاج با یراق طلا بعلمردان خان که تا حال از سواری آن راحت اندوز نگشته بود عنایت نموده مصکوب خاندان قلی ملازم او ارسال داشتند - صباح آن فیل با یراق طلا که پادشاهزاده بیدار بخت محمد اورنگ زیب بهادر فرستاده بودند از نظر مقدس گذشت - درین تاریخ راجه جسونت سنگه را بمرحمت خلعت خاصه و اسپ

از طویلۀ خاصه با زین مطلا بلند پایگی بخشیدند - غیرت خان
بعنایت خلعت مفتخر گشته دستوری مراجعت دار الملک دهلی
یافت - باقی خان را که در تنبیه مفسدان اسلام آباد مصدر تردد
شده بود بار سال خلعت و نقاره نوازش فرمودند - بهرام ولد صادق
خان بخدمت بکولبی از تغیر عارف بیگ ولد تاتار خان و
مرحمت خلعت سرافراز گشت - بکوکب ولد قمرخان دویست
مهر انعام شد *

دوازدهم [جمادی الثانیه] باغ انباله که دران عمارتی بهرکاری
متکفلان مهمات ملکه جهان مالکه زمان بیگم صاحب ترتیب یافته
به نزول اقدس طراوت و نصارت تازه یافت - و پاشاهزاده جهانیان
بمراسم ضیافت پرداختند - شب چاردهم بحکم عالم آرا مجلس
مہتابی آرایش پذیرفت - و صفائی جاو نغمۀ خنیا گران ناهید
نوا دیده را نور و دل را سرور بخشید - و سه روز دران چمن قیض
انجمن مقام شد *

شانزدهم [جمادی الثانیه] از انباله کوچ نمودند •

هژدهم [جمادی الثانیه] بدولتخانه سهرند که پیوست
باغ حافظ رخنه بناشده تشریف فرمودند - بحکم حضرت جنت
مکانی متصل آن باغ تالابی بدرازی صد و بیست گز و پهنای
صد و ده احدات یافته بود - چون از تراوش آب چنانچه باید
لبریز نمی گشت - سال هفتم جلوس اقدس در اثناء توجه
رایات ظفر سمات بدارالسلطنه لاهور حکم شده بود که بعد از نهضت
رایات جلال تالاب از آب پرداخته تراوش را جاز نمایند - و طرح

دولتخانه خاص و جهر و کت مبارک و خوابگاه والا و محل مقدس را در حضور اقدس مقرر ساخته بمیر علی اکبر کروری سپردند حواله نموده بودند - که این منازل دلکشا را بر اطراف تالاب و سهتابی چبوتره درمیان آن موافق طرح بانجام رساند - و در حین مراجعت الیه ظفر طراز از دارالسلطنه تصرفی چند درین عمارات نیم کاره فرموده - درینولا آن قصور بی قصور بنزول سعادت موصول زیب و زینت یافت - و همگی آن مغانی جنانی خصوصا عمارت آرامگاه مقدس که رو بجانب آب است - و دولتخانه خاص که رو بجانب باغ پسندیده خاطر مشکل پسند افتاد - و پنج روز در آن ابدیه میامس امکانه بعشرت گذر افیدند *

نوزدهم [جمادی الثانیه] عبد الغفور ایلیچی بلخ بعنایت خلعت و اسپ و انعام پنج هزار روپیه کامروا گردیده بدلخ مرخص گشت - و بهمرهان او هزار روپیه مرحمت شد *

بیست و یکم [جمادی الثانیه] یمین الدوله آصفخان با پسر خود بهمنیار و نواسه خود عبد الکافی پسر میر میران و کار خانجات سرکار خاصه شریفه از عقب رسیده احراز سعادت ملازمت نمود - و بعنایت خلعت خاصه سر اختصاص بر افرخت - درین روز معز الملک بهمرحمت خلعت و حکومت سورت از تغیر حکیم مسیح الزمان و امینا داروغه کرکیراق خافه گجرات بعنایت خلعت و فزونمی منصب و مرحمت اسپ و بجای معز الملک بخدمت دیوانی و امینی سرکار سپردند سرافراز گشتند - و فوجدار می سرکار سپردند که آن نیز بمعز الملک تعلق داشت بمیر

علی اکبر کروری آنجا تفویض فرمودند - یادگار بیگ برادر زاده
نذر بیگ طغانی امام قلی خان والی تهرآن که بآرزوی بندگی
این درگاه سلاطین پناه از بخارا آمده بود استقام سده سینه نموده
در سلک بندگان منساک گشت - و بعنایت خلعت و خنجر و
شمشیر یراق طلا و منصب هفتصدی ذات و دویست سوار و اسب
و انعام پنج هزار روپیه سر بلند گردید *

بیدست و دوم [جمادی الثانیه] صفدر خان که از ایران
مراجعت نموده بود و جریده رسیده - شرف ملازمت دریافت - و هزار
مهر بطریق نذر و نه اسب عراقی که همراه آورده بود برسدیل
پیشکش گذرانید *

بیدست و سیوم [جمادی الثانیه] پیداهازاده کامگار والا مقدار
محمد اورنگ زیب بهادر ده اسب پنج تپچاق و پنج راهوار همراه
محمد صادق ملازم آن والا گهر فرستادند - بعالی مردان خان پوستین
سمور خاصه محبوب محمد مراد سادوز ارسال یافت - پرگنه بتهنده
که چل و یک لک دام جمع دارد از راه عنایت بانعام علامی
انضل خان مرحمت فرمودند *

زینهارى شدن مانکثرای برادر زمیدار مک باولیای
دولت بلند صولت و حدوث حوادث دیگر
از عرضه داشت اسلام خان ناظم ملک بنگاله بمسامع حقایق
مجامع رسید که پس از فوت زمیندار رخنگ پسر او بسعی
جمعی از ارباب رتق و فتق آن سرزمین جانشین شده بود - یکی

از نوکران سرزبان مذکور با زن ناموس دشمن او ساز گاری نموده پسر را از میان برگرفت - و خود بجای او برنشسته خداوند گیر و دار ملک رخنگ گشت - و چون آن فرومایه از مانکنترای برادر حقیقی زمیندار پیشین که در زندگی او باستقلال تمام بحکومت چاآنگام می پرداخت دل نگرانی داشت - جمعی را فرستاد تا او را بدام و دانه مکر و حيله بدست آورده رهگرایی نیدستی گردانند - اینان به چاآنگام رسیده مانکنترای را به تزویر و تلبیس از آنجا برآوردند انجام کار او پس از قطع لختی مسافت باعلام یکی از ان جماعه بر راز و انداز اینان مطلع گشت - و اکثر این گروه را از خود ساخته و هر که باو در نیامد او را کشته باتفاق آن مردم و جمعی از مگان و فرنگیان بچاآنگام مراجعت نموده جانشین برادر گردید - و پوانجان نام مگی را که برادرش نواره چاآنگام و دیگر کارهای آنجا باو باز گذاشته بود باخود متفق گردانید - و جماعه که از اصالت و حمیت به سرری و سرداری آن بلایه بی مایه سرفروزمی آوردند از اطراف آمده به او پیوستند - او کشتیهایی چات گام را بآلات جنگ ساز و سامان نموده باسفاین فرنگیان آنجا و لشکری که فراهم آورده بود همراه پوانجان به نبرد لشکر رخنگ روانه ساخت - اتفاقاً پوانجان از بسیاری نواره و لشکر رخنگ در خود تاب مقاومت نیافته بانواره که همراه داشت بسپاه رخنگ می پیوند - دو لشکر پیشین و پسین اتفاق نموده رو بچاآنگام می نهد - مانکنترای از دیدن این جدائی و بیوفائی باعیال و اعیال و جمعی از همهرهان از راه خشکی بسوی بهلوله روان شد - و بسنجرتر خان تهنانه دار جگدیده که بسرحد مگ

نزدیکست پیغام کرد که مراجز عتبه پادشاه گیتی پناه منجانیست
 بهرچه اشاره رود بعمل آرم - چون این ماجری از نكاشته سنجر باسلام
 خان رسید بسنجر و سید حسن مکونه تهانه دار بهلوه نوشت که
 باستعجال تمام بسرحد مگ رسیده اورا بیاورند - سنجر بموجب
 فوشته باجمعیت خود و سوار و پیاده ناظم صوبه که برسم کمک نزد او
 می بودند بکنار آب پهنی که سرحد بنگاله و مگ است رفته چندی
 را با نوشته اسلام خان که برای استمالت و اطمینان مانکتراي نكاشته
 بود از آب گذرانیده نزد او فرستاد - و خود باهمرهان نزدیک دویست
 جلیقه مگ را که بقصد گرفتن سرراه برمانکتراي رسیده بودند
 بضرب تیر و تفنگ برگردانیده مانکتراي را که برکنار آب آمده
 بود از آب گذرانیده بچگدیه آورد - درینولا سید حسن مکونه نیز
 با جمعیتی که درتهانه داشت باینان پیوست - و چندی از راه احتیاط
 باتفاق در جگدیه توقف نمودند که اگر لشکری ازان زمیندار نابکار
 از راه خشکی تعاقب کند تنبیه و تادیب نموده نگذارند که بجماعه
 که از چات گام برآمده پی هم می آمدند آسیبی توانند رسانند -
 و بمیدان حسن نیت اولیای دولت مردم بنگاله نزدیک ده دوازده
 هزار تن از مرد وزن که در چاتگام و آن نواحی در بند ارمان فرنگ
 جان میکنند - بعد از چل سال رستگاری یافتند - و پس از روزگار
 دراز باوطان مالوفه رسیدند - و فرنگیان چاتگام که بموالفت مانکتراي
 با مرزبان رخنگ و مردم آنجا مخالفت داشتند از آنجا برآمده
 برخی بطرف فرنگستان رفتند - و چندی بایک غراب و یک پتایل
 بدست مرد سید حسن گفتم گشتند - و بخت بخواهش خود

باین جانب آمده بعضی ازان بسعادت اسلام مستسعد گردیدند - و
ماندگرای با متعلقان و جمعی که همراه او و بعد از او آمده بودند
و چهارده فیل و نزدیک نه هزار کس از مگ و تلنگ که دران
سرزمین نهندک دریای جنگ اند به جهانگیر فکر رسیده اسلام خان
را دید - و سه فیل بوی داد - خان او را بمراحم بادشاهانه مستظهر
گردانیده پنج هزار روپیه از جانب خود رسانید - و منزلی بجهت
او معین ساخته و مبلغی بواسطه اوقات گذار او همراهانش تا رسیدن
یرلیخ والا در باب منصب و جاگیر مقرر گردانیده کیفیت این ماجری
بدرگاه آسمان جاه معروض داشت - و مقاهیر مگ که بعزیمت پیدار
ماندگرای آمده بودند بعد از رسیدن چانگام چون دانستند که اوباولیای
دولت ملتجی شده بدیهلوه در آمده است - در چانگام باعداد ادوات
کارزار استعداد پیدار نموده بدریای میان سری پور و دیهلوه که کشتی
دران ازین رو بآن سو روزی یکبار بیش نتواند رفت باین اندیشه
که هرگاه ماندگرای از دیهلوه روانه جهانگیر نگر شده خواهد که ازین
آب بگذرد بیلک ناگاه رسیده کار او بانجام رسانند - در آمدند - ازان رو
که ماندگرای پیش از رسیدن مخافیل بقایوگاه دست انداز با مستظهر
اولیای دولت از آب گذشته بجها نگیر نگر آمده بود برو دستی
نیافتند - و چون اکثر لشکر بنگاله بفتح آشام اشتغال داشت کوتاه
بینان بفروزی توب خانه و کثرت سفاین نبرد که زیاده از پانصد
جلیه صد و پنجاه غراب و پنج منزل جهاز خرد پارساز بود قدم
جرات پیش نهادند - اسلام خان برین جسارت آگهی یافته با محملدار

که چار گروهی شهرت برآمد - و در اینجا بر هر دو روی آبی که به مهانه خضرپور مشهور است - و سر راه مکان مقهور - در دو روز چهار حصن برافراخته بتوپ و تفنگ و دیگر آلات جنگ محکم ساخت - پس از استحکام این قلاع با آنکه نوارق قلبایی همراه داشت خواست که به پیگار این جماعه نابکار بپردازد - از اینجا که نصرت هم عنان اولیای این دولت ابد میداد است از استماع استحکام مهانه و دهاپه و اراده پیش رفتن مجاهدان اسلام بس و هراس بران جماعه خناس مستولی شد - و سر رشته تماسک از دست داده بر اعی که آمده بودند باز گشتند - اسلام خان بشهر معاونت نمود *

بیست و چهارم [جمادی الثانیه] رایات ظفر از سهرند برة نور دی درآمد *

بیست و هفتم [جمادی الثانیه] ساحل آب سئلج مضرب خدام گشت - روز دیگر براه جسر ی که از سفن برین دریا بسته بودند عبور فرمودند - سبل سنگه ولد راجه سورج سنگه از تعیناتیان احمد اباد بمنصب هزاری هزار سوار از اصل و اضافه سرفراز گردید *

غره رجب بقلیچ خان فرمان شد که چون ولایت بست با توابع در تیول عزت خان ولد یوسف خان تکریمه مرحمت شده - محافظت حصون آن بدو مفوض گشته و ولایت زمین داور در جاگیر میرزا محمد و حرمت قلعه آن بمومنی الیه مقرر فرموده ایم - ایشان را بقلاع مستور فرستاده نوکران خود را که درین دو قلعه گذاشته - طلب نمایند - و عزت خان را باضافه پانصدی چار صد سوار بمنصب سه هزاری دو هزار سوار - و میرزا محمد را از اصل و اضافه بمنصب هزاری

پانصد سوار سرفراز گردانیدیم - و یرلیغ والا بسعید خان بهادر ظفر جنگ عز صدور یافت - که چون بعزایت کارساز بنده نواز مهمات آن حدود حسن انجام یافته یوسف محمد خان رابع بهکر وجان نثار خان را به سیوستان فرستاده و کلاعت قلعه و صوبه قندهار بقلیچ خان باز گذاشته خود با تخته لشکر بکابل بیاید - و بعد ازان که دارالسلطنه لاهور بماهجه لواء ظفر انتما ضیاء تازه یابد بتعجیل خود را بدرگاه معلی برساند *

ششم [جب] از آب بیاه عبیره نمودند *

هشتم [رجب] صفدر خان باضافه هزارهی ذات و پانصد سوار بمنصب پنج هزارهی ذات و سه هزار سوار مباحی گردید - سپس دامن راتهور که سابق نوکر راجه گجسنکه بود و پس ازان ملازم راجه جسونت سنگه در سلک بندهای درگاه انسلاک یافته بخلعت و منصب هشت صدی ذات و سه صد سوار سمرعزت برافراخت *

دهم [رجب] کنار تالاب راجه تودرمل محط سرادقات رفعت گشت - وزیر خان صوبه دار پنجاب با پسران بدلتیم عتبه فلک رتبه سعادت دو جهانی اندوخته هزار مهر نذر گذرانید - وقاص حاجی مخاطب بشاه قلی خان فوجدار دامن کوه کانکوره - و بختیار خان فوجدار لکهی جنگل و دیگر بندهای تعینات پنجاب نیز شرف اندوز ملازمت گشتند - شاه قلی خان بمرحمت اسپ و فیل نوازش یافت *

چهاردهم [رجب] باغ هشیار خان بنزول اقدس فروغ آمد گشت - محمد حسین برادر میر فتح سردار تغلچیان صفاهانی

و معتبر دولت صفویه که احرام استلام سده حرم احترام از ایران بسته
برآمده بود بطواف عتبه ملایک مطاف دولت اندوز گشت -
و بعنایت خلعت و انعام سه هزار روپیه سربلند گردید - تکه بیدگ
خویش یلنکتوش از بلخ آمده دولت کورنش دریافت - و نه اسب
پیشکش نمود - و بعنایت خلعت و انعام سه هزار روپیه برنواخته
آمد - پانصد کس از گرز بردار و یساول و قور بردار بقدر مرتبه از
پیشگاه سران خلعت فتوحی مخمل کلابتون دوزی یافتند *

پانزدهم ماه مذکور روز مبارک در شنبه مطابق غره اندر ماه
خاقان سلیمان مکان با شوکت فلکی و شان ملکی بدولت خانه
والای دار السلطنه لاهور متوجه گشتند - و به زر و سیم نثار
جهانیان را کامیاب ساخته بعد از سپری شدن یک پهر و دو گری
بآن مکان اقبال آشیان رسیده جهروگه دولت خانه خاص و عام
را بانوار جبین مهر آئین برافروختند - و بحکم والا معتمد خان
میر بخشی و تربیت خان بخشی دوم علی مردان خان را تا بیرون
دروازه دولت خانه خاص و عام استقبال نموده درین ساعت
فرخنده که برای ملازمت او مختار ستاره شناسان بود بشرف
استلام عتبه فلک مرتبه رسانیدند - او بعد از ادای اداب کورنش
و تسلیم و ادراک دولت ملازمت هزار مهرنذر گذراید - و بعنایت
خلعت خاصه با چاروقب طلا دوزی و جیقه مرصع و خنجر
مرصع با پهلک تاره و شمشیر خاصه مرصع و باضافه هزارمی ذات و هزار
سوار بمنصب شش هزاری ذات و شش هزار سوار و بمرحمت
دو اسب یکی عربی که علی پاشا حاکم بصره برهم پیشکش

مصحوب حکیم مسیح الزمان ارسال داشته بود با زین مرصع دیگری عراقی با زین طلا و چهار فیل از انجمله ایک فیل کلان کوه شکوه دندان دار با یراق نقره و جل مخمل زربفت عز افتخار اندوخت - و انعام منزل اعتماد الدوله که بسرکار فیض اثار تعلق داشت و از منازل بتکلف دارالسلطنه است ضمیمه عذایات گردید - از تاریخ روانه شدن خان مزبور از قندهار بارادۀ بندگی درگاه سپهر اشتباه ناهنگام ملازمت جنس مبلغ یک اک روپیه بمرات برای سربلندی او ارسال یافته بود - درین روز آنچه سواي حویلی عنایت شد نیز یک اک روپیه قیمت داشت - و عذایات دیگر که بدفعات بروی کار آمده در محل خود گزارش خواهد یافت - و ده کس از نوکران معتمد خان مشار الیه بعنایت منصف درخور حال و انعام بیست هزار روپیه کام اندوز گشتند - و ازین جمله حسین بیگ و علی بیگ که بخان مذکور قرباتی دارند بخلمت و خنجر مرصع - و هشت دیگر بخلمت نوازش یافتند *

هژدهم [رجب] بخواجه خواند محمود که احوال او در آخر جلد اول گزارش یافت و از کشمیر بآستان معلی آمده دولت ملازمت اندوخت فرجی شال و دویست مهر عنایت شد - یادگار بیگ سفیر ایران که در دار الخلافه اکبر اباد دستوری مراجعت یافته بود و بواسطه سرانجام ناگزیر در لاهور چندی توقف نموده درین تاریخ باز بشرف تقبیل سده سنیه فایز گردید - و بعنایت خلمت و جیقه مرصع و خنجر مرصع و انعام بیست هزار روپیه مفتخر گشته دیگر باره رخصت انصراف یافت - از روز ملازمت

تا روز رخصت در لک روپیه نقد و جنس پنجاه هزار روپیه باو عنایت شد - و مصحوب او جهت شاه صفی صراحی و پیدال مرصع با رکابی که قیمت همه پنجاه هزار روپیه بود ارسال نمودند *

نوزدهم [رجب] بروضة بهشت آئین حضرت جنت مکانی انار الله برهانه تشریف برده پس از تقدیم آداب زیارت مبلغ پنج هزار روپیه بساکنان آن مکان مزین و پنجاه هزار بدیگر ضعفا و اهل استحقاق عطا فرمودند *

بیستم [رجب] حسینی که در ذی الحجه دهم سال میمنت اشتغال از جلوس اقبال به ایران زمین دستوری یافته بود باستلام آستان فلک نشان چهره طالع بر افروخت - و بعنایت خلعت سمر افتخار بر افراخت *

تفویض ایالت صوبه کشمیر بعهده

نونینان رفیع الشان علی مردان خان

درینولا عاطفت باشاهی اقتضای آن نمود که چنانچه علیمردان خان بمنصب عالی و دیگر عنایات بتواتر و توالی مباهی گشته است بحکومت صوبه که در لطافت آب و هوا از دیگر صوبجات امتیاز داشته باشد سر بلند می یابد - بنابراین روز مبارک دوشنبه بیست و دوم رجب خطه دایر کشمیر را که سرآمد متنزهات روی زمین است - بل روضه از فردوس برین - و بغزونعی ریاض و افهار و فراوانی ریاحین و اثمار نعم البدل ولایت قندهار - از تغیر ظفر خان در اقطاع خان مزبور

مقرر فرمودند - تا طبیعت او که از دیر باز بآب گوارا و هوای دلگشا
 خوگر است - ازین سرزمین نزهت آگین نشاط تازه اندوزد -
 و بمرحمت خلعت خاصه با نادری و خنجر مرصع با پهلنگاره و
 برخي اقمشه نفیسه هندوستان بهشت نشان از زر تار گجرات و
 لختي پشمینه کشمیر برنواختند - و از وفور رافت پانندان میدانکار
 مملو به بان خاصه باخوان و سفیدان طلای ساده - عنایت نموده
 فرمودند - که بخوردن پان که از گزین نعمای سواد اعظم هندوستان
 است - اعتیاد نماید - خان دوران بهادر نصرت جنگ که بحکم
 والا - در خدمت گوهر اکلیل سلطنت پادشاهزاده محمد شاه شجاع
 بهادر - از کابل باتک آمده بود - و بموجب فرمان قضا جریان از اسباب
 یلغار نموده - و با وجود جسامت در هفده پهر این مسافت بعید
 نور دیده بدرگاه کیوان جاه رسید - و درین روز مبارک سعادت
 ملازمت اندوخته هزار مهر نذر گذرانید - و بمرحمت خلعت خاصه
 با چارقب طلا دوزی سر برافراخت - پیشکش صفدر خان پانصد
 اسب عراقی - که از انجمه چار صد به پذیرائی رسید - و صد بار
 مرحمت گشت - و اصناف اقمشه و امتعه نفیسه ایران از نظر
 اکسیر اثر گذشت - و پنچ لک روپیه قیمت شد - صفدر خان
 بیمن تربیت و نوازش خدیو دریا نوال خدمت سفارت بآئین
 شایسته بتقدیم رسانید - از آداب دانی وقاعده منجعی او شاه
 صفی بخانه وی آمد - و اقسام تلاف نمود - شاه نه هزار تومان
 نقد و هشتاد اسب با نبدی دیگر اشیای بدفعات با داد - و اومتاع
 قریب یک لک روپیه از نفایس هندوستان پیشکش کرد - و باعدیان

آن دولت نقد و جنس بسیار بطریق سوغات فرستاد - چنانچه
 به محمد محسن که از جانب شاه بهمان داری او مقرر بود - دوهزار
 تومان از نقد و جنس رسید - بنام پادشاه فیض گستر را که یکی
 از بندگانش که هنوز باقصای مراتب جاه و مفتیهای مدارج دستگاه
 نرسیده از فزونی اسباب دولت و فراوانی مواج مکنت با این همه
 اخراجاتي که در چنین سفر دور دست کشیده - شایسته پیشکشی که
 شرف پذیرائی یابد - از نظر دشوار پسند خدیو جود پرور بگذرانند *
 شب بیست و هفتم [رجب] که شب معراج سرور موجودات
 است - مبلغ ده هزار روپیة مقرر بصلحا و حفاظ دار السلطنة لاهور
 مرحمت شد *

غره [شعبان المعظم] بهلامی افضل خان و شایسته خان و وزیر
 خان و صفدر خان و جعفر خان و چندی دیگر از نوئیان والا مکان
 خلعت زمستانی عنایت فرمودند - شاه قلبي خان بانعام بیست
 و پنج هزار روپیة نقد نوازش یافت - آتش خان دکنی یک فیل
 پیشکش نمود - راجرپ ولد راجه جگت سنگه بهمرحمت خلعت
 و فزونی منصب و عنایت اسپ و خدمت فوجداری کوهستان
 کاکره مباحی گشت - محمد اقای رومی که علیمردان خان او را
 با چند رومی دیگر بدرگاه معلی فرستاده بود - چون از دل بستگی
 زاد و بوم که پیشه کاهل منشان است - قدر خدمت گذاری این
 آستان جاه و جلال ندانسته آرزوی رخصت نمود - او را بعنایت خلعت
 و دوهزار روپیة نقد بر نواخته مرخص گردانیدند *

ششم [شعبان] سعید خان بهادر ظفر جنگ که بغرمان والا رو بعثت

صعلی نهاده بود - باپسران خود شرف اندوز ملازمت گشته هزار مهر نذر گذرانید - و بمرحمت خلعت خاصه با چارقب طلا دوزی و جمدهر مرصع با پهلوانخانه و شمشیر مرصع عز افتخار اندوخت - جلال پسر دلاور خان کاکر بخاعت و خدمت فوجداری جمو از تغیر شاه قلی خان فرق عزت بر افراخت - بیوسف خواجه و حسن خواجه بخاری هفت هزار روپیه و به تولک بیدگ کاشغری که تازه از ماوراءالنهر آمده بود - دو هزار روپیه انعام شد *

دهم [شعبان] ساله سلسله رضویه سید جلال گجراتی که بطلب خدیو افضال از گجرات روانه پایت سریر سدره نظیر شده بود - احرار سعادت ملازمت نمود - یوسف محمد خان باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزار و سه هزار سوار و بصوبه داری ملتان بعد از تغیر حکومت بهکر - و جان نثار خان باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار و بنظم بهکر - ویکه تاز خان باضافه نهصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار - و بحکومت سینوستان سرافراز گشتند *

یازدهم [شعبان] علیمردان خان را بعنایت پنج لک روپیه نقد و ده تقوز پارچه از نمایی بنگاله عز امتیاز بخشیدند * شب پانزدهم [شعبان] مبلغ ده هزار روپیه مقرره بارباب احتیاج عطا فرمودند - و عبادت مخصوصه آن شب متبرک بتقدیم رسید * پانزدهم [شعبان] بمهین پور خلافت و بادشاهزاده مراد بخش پوستان خاصه عنایت شد - سعیدخان بهادر ظفر جنگ و راجه جسونت سنگه نیز بمرحمت پوستان سوار ابره زر بخت نوازش یافتند *

نوزدهم [شعبان] بگوهر بحر خلافت پادشاهزاده محمد شاه
شجاع بهادر خلعت خاصه و اسب از طویلۀ خاصه با این طلائی میناکار
ارسال یافت *

بیدست و ششم [شعبان] منزل علیمردان خان بقدم خدیو
جهاندار بیت الشرف اقبال گردید - خان اخلاص نشان پس از ادای
رسم پا انداز و نثار و نیدایش الطاف پادشاهی پیشکشی از اسبان
و اقمشۀ عراق که قیمت آن قریب یک لک روپیه شد - بنظر فیض
گشتم در آورد - و پدایۀ قبول رسید - و بعنایت اسب از طویلۀ خاصه
موسوم به لعل بی بها با ساز طلائی مینا کارسرافرازی یافت - جانباز
خان بعنایت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزارم ذات و هشت
صد سوار و حراست حصار چناده و فوجدارم مضافات آن سر برافراخت -
قلعه دارم قلعه کالجیر بعدد الله نجم ثانی مغوض گردید *

بیدست و چهار [شعبان] اسب پیشکش بهوج و لد بهارا زمیندار
کچه بنظر اقدس در آمد - از عرضه داشت متکفلان عمارت حسن
ابدال معروض اقدس گشت - که درین حدود برخلاف سنین
ماضیه برف چندان بارش نمود - که تمامی دشت و صحرا و کرویۀ
و مغاک بر آمود *

دوم [رمضان] پیشکش وزیر خان اقسام جواهر و مرصع آلات
و نفایس اقمشه و اسبان عراقی و ترکی و شتران نرومایه
از نظر انور گذشت - و قیمت آنچه به پذیرائی رسید مبالغ پنج
لک روپیه شد - کفایت خان بهر حمت خلعت و خدمت دیوانی
صوبۀ قندهار مفتخر گردید - میر یحیی کابلی نوکر معتمد والی بلخ

که از جانب او بنظم بدخشان می پرداخت بارادۀ بزدگی درگاه آسمان
مرتبت از بدخشان آمده شرف ملازمت دریافت - بعنایت خلعت
و منصب پانصدی ذات و صد سوار و خدمت دیوانی صوبۀ کابل
بجای شیخ عبد الکرم و انعام چهار هزار روپیه مباحات اندوخت -
و شیخ عبد الکرم بدیوانی سرکار گوهر درج خلافت پادشاه زاده
محمد داراشکوه سرافراز گردید - علی بیگ خویش علی مردان خان
را بخلعت و انعام چهار هزار روپیه برنواخته بتفویض خدمت نظم
و نسق صوبۀ کشمیر به نیابت خان سومی الیه حسب الالتماس
او سر برافراختند - ایسر داس ملازم راناجکت سنگه را که عرضه داشت
او با برخی مرصع آلات بعنوان پیشکش آورده بود بخلعت برنواخته
مصحوب او خلعت خاصه و دو اسپ تپچاق با زین طلا و مطلا برآدا
فرستادند *

پنجم [رمضان] بعلي مردان خان شمشیر دراز خاصه که بجای
عصا در دست میدارند - و دزدکن به دھوپ زبان زد است - و بخان
دوران بهادر نصرت جنگ اسپ از طویلۀ خاصه با زین طلا عنایت
فرمودند - به پسران میرزا والی صد مهر انعام شد - درین تاریخ به
سیف خان حارس اکبر اباد فرمان رفت که بصورت هرچه تمام تر
از انجا به بنگاله که در تیول پادشاهزادۀ بخت بیدار محمد شاه شجاع
بهادر مقرر گشته است شتافته تا رسیدن آن درۀ التاج سلطنت از صوبۀ
مذکور خبردار باشد - صفدر خان بعنایت خلعت خاصه و جمدهر
مرصع با پهلکتاره و فیل و حکومت اکبر اباد سرافراز گشته از
پیشگاه حضور دستوری یافت *

نهم [رمضان] سعید خان بهادر ظفر جنگ را بعنایت خلعت و جیقۀ مرمع و دو اسپ از طویلۀ خاصه یکی بازین طلا دیگری بازین مطلا و فیل از حلقۀ خاصه - و پسران او را بمرحمت خلعت و اسپ سربلند گردانیده به پشاور رخصت دادند - و از کومکینان صوبۀ کابل سید دلیرخان و سید محمد و سید بلی برادران او و حیات و علاءل ترین و شیخ عثمان که با خان ظفر جنگ ادراک شرف ملازمت نموده بودند بخلعت و اسپ سربلند گشته رخصت معاودت یافتند - چون بعرض مقدس رسید که پیدمانۀ زندگی جان نثار خان که نظم بهکر از تغیر یوسف محمد خان تاشکندی بدو مفوض شده بود در اثنای ره نورددی لبریز گشت - حکومت آنجا بشاه قلی خان مقرر نمودند - و بعنایت خلعت و اسپ سربلندی بخشیده مرخص ساختند - درین ایام چون وزیر عطار تدبیر افضل خان را که از حسن بخلق و سلامت نفس مطمح انظار پادشاهی گردیده باقصی پایۀ اعتبار و درجۀ اعتماد مرتقی گشته بود و از سنین عمرش که بهفتاد رسیده بیست و هشت سال در بندگی این درگاه گردون جاه که مبتغای کمرانی و منتهای امانی ست و خدمت گزاری این بارگاه خواقین پناه که منشای انضال و منبع آمال است بسربرده از اسباب کامگاری و مواد بزرگواری انتفاع یافت - چنانچه تفصیل احوال او در نخستین دفتر این صحیفۀ مکارم و معالی گزارش پذیرفته عارضۀ جسمانی طاری گشت - و از اشتداد مرض ضعف مزاج رو بغزونی نهاده - خاقان قدردان این دیرین بنده را بعیادت نوازش فرمودند - آن دستور دانشور مراسم نثار بتقدیم رسانیده پیشکش

از اصناف جواهر و اقسام مصرع آلات و انواع اقمشه گذرانید *

دوازدهم [رمضان] اواز کدورت آباد دنیا به نزهتگاه آخرت
انتقال نمود - پادشاه مهربان و شهنشاه قدر شناس برفوت آن وزیر
دانا فراوان تاسف نمودند - و باز ماندگان او را بمراحم پادشاهانه که
درین رقیمه مغاخرگذارش خواهد یافت تسلیه و تسکین بخشیدند -
تاریخ ارتحال آن نیک فال * مصرع *

(ز خوبی برد گوی نیک نامی)

و (علامی از دهر رفت) یافته اند - او بمیامن تربیت پادشاه ارشاد
دستگاه به مرتبه تهذیب اخلاق نموده بود که ازو باوجود کمیت و قدرت
به هیچ بداندیش حسد کیش ضرری نرسید - چنانچه مکرر بر زبان
انصاف ترجمان رفته که از افضل خان درباره هیچ یکی سخن بد
شنیده نشد - باسلام خان صوبه دار بنگاله که بیدمن ترشیخ خاقان
فیض گستر اداب دان و کار گزار است خلعت خاصه ارسال یافت
و فرمان قضا جریان صادر شد که بعد از رسیدن سیف خان بمسرعت
تمام خود را ببارگاه عظمت و جلال برساند - که خدمت والا مرتبت
وزارت بدو تفویض خواهد یافت - و مقرر شد که تا رسیدن او امور کلیه
دیوانی در حضور اقدس به تنقیح رسد - و شوون جزیه آنرا دیانت
رای که خدمت دفتر خالصه و تن بدو مفوض بود سرانجام دهد
و جعفر خان سیاهه تنخواه ارباب مناصب را بکرامت استماع
اشرف رسانیده بروفق حکم معلی دستخط نماید - و اسناد قبول
بخط و مهر و رساله او در دفاتر ثبت شود *

شانزدهم [رمضان] امانت خان برادر افضل خان و دو پسر

او عنایت الله که خان مغفور به فرزند بی برگرفته بود و فضل الله را
بعنایت خلعت سرافراز ساختند *

نگارش جشن وزن شمسی

روز یکشنبه هژدهم [رمضان] مطابق چارم بهمن فرخنده بزم
شمسی وزن اختتام سال چل و هفتم و افتتاح سال چل و هشتم از
سین ابد قرین زندگانی جاودانی حضرت خاقانی در شاه برج دار
السلطنه لاهور که به فصاحت و رفعت پیغاره گزار بروج آسمانی است
آرایش یافت - خورشید اوج جلال پس ازان که برسم هر ماله بطلا
و دیگر اجناس معهوده بر سخته آمد از مطلع تخت مرصع طلوع
فرموده جیب و دامن روزگار کن زر و سیم گردانید - درین روز میمنت
انروز منصب فهرست صحیفه معالی پادشاهزاده محمد دارا شکوه
باضافه پنجهزاری ذات بیست هزاری ذات و ده هزار سوار مقرر
شد - و پادشاهزاده والا تبار مراد بخش را که پانصد روپیه روزیافه
داشت بمنصب ده هزاری ذات و چار هزار سوار و عنایت علم و
نقاره و طومان طوغ سر بلند گردانیدند - علیمردان خان بعنایت فرجی
خاصه و پاندان مرصع و خوان طلای میثاکار بانه پیداله ارگجه خاصه
و خان دوران بهادر نصرت جذب بعنایت جیقه مرصع سر برافراختند -
راجه جسونت سنگه باضافه هزاری هزار سوار بمنصب پنجهزاری
پنجهزار سوار - و راجه رایسنگه باضافه پانصد سوار بمنصب سه
هزاری دو هزار سوار - و سعادت خان باضافه پانصدی ذات بمنصب
دو هزار سوار و پانصد سوار نوازش یافتند - و از اصل و اضافه اسامیت

خان بمنصب هزاری ذات و دویست سوار - و عنایت الله پسرش که بخندمت عرض مکرر فرق مباحات برافراخت - و عبدالرحمن ولد صادق خان - هر کدام بمنصب هزاری ذات و چارصد سوار سرافراز گردیدند - دیانت رای بخطاب رای رایان مبهایی گشت - حاجی عاشور را بدیوانی پادشاهزاده عالی نسب مراد بخش - و رشیدی خوش نویس را بخندمت داروغگی کتاب خانه از تغیر عبد الرحمن مذکور بر نواختند - بسلاله دودمان نبوت صفار خانان ولایت هید جلال بخاری پانصد مهر - و بسید نور العیان دو هزار روپیه مرحمت شد - بطالب کلیم هزار روپیه عنایت کردند *

سلخ ماه [رمضان] شاه نواز خان قوش بیگی که برای سر راست نمودن طیور شکاری بحوالی سهرند مرخص شده بود بتلثم عتبه علیه فایز گردید - درین ماه سی هزار روپیه بآئین هر سال باصحاب احتیاج رسید *

غره ماه شوال عید فطر نوید مسرت داد - از ادای تهفیت و دعا و صدای کوس و کرنا و لوله در زمین و غلغله در آسمان پیچید - اورنگ آرای جهانبانی با شکوه آسمانی به عیدگاه تشریف فرموده بادای نماز پرداختند - و بآئین مقرر در رفتن و آمدن به افشاندن زر و سیم عالمیان را بگام دل رسانیدند - هژده اسب و سی شتر پیشکش حاجی خان بلوچ بایست تانگهن ابلق از سرکار والا و برخی مرصع آلات و طلا آلات بعلي مردان خان انعام فرمودند - سعادتخان بعنایت فیل سرب برافراخت - قاضی عمر میر شکار نذر محمد خان را بمرحمت خلعت و انعام دو هزار روپیه و یک عدد مهر

مي تولکي بز نواخته به بلخ رخصت نمودند *

نهم [شوال] مغاني يمین الدوله آصفخان خان خاندان بمقدم فيض توام رفعت آسماني يافت - يمین الدوله مراسم پا انداز و نثار بتقدیم رسانیده پیشکشی والا از اقسام جواهر و اصناف مرصع آلات و انواع اقمشه و دیگر امتعه نفیسه بنظر اقدس درآورد - و متاع چار لک روپیه در معرض قبول افتاد - درین محفل گرامی درة التاج اقبال غره ناصیه جلال پادشاه زاده محمد شاه شجاع بهادر که از کابل رسیده بودند ادراک دولت ملازمت نمودند و هزار مهر نذر گذرانیدند - صلابت خان را از تغیر تربیت خان بخشی دوم گردانیده بعنایت خلعت خاصه و باضافه پانصدی ذات بمنصب سه هزاري ذات و هزار سوار سر بلند ساختند - مراد کام ندیره میرزا رستم صفوي بمرحمت خلعت و منصب هزاري ذات و دویست و پنجاه سوار از اصل و اضافه و بخدمت قور بیگی که بصلابت خان متعلق بود مباهي گشت *

دهم [شوال] راجه جگت سنگه از کابل آمده بشرف زمین دوس رسید - و بعنایت خلعت و مالایي مرورید فوازش یافت - یازدهم [شوال] منزل خان دوران بهادر نصرت جنگ بقدم والا فروغ آگین گردید - او برسم نثار و پا انداز پرداخته صد اسپ و برخی جواهر و دیگر اشیاء نفیسه که قیمت همه سه لک روپیه شد پیشکش نمود *

تغویض ایالت صوبه پتنه بشایسته خان از تغیر عبد الله خان بهادر فیروز جنگ

بعد از استباحثت مرادم اشرار حجهار بندبیل و اولاد بد نژاد او چنانچه گزارش یافت لختی از هوا خواهانش پرتیهرج نام کونکي را از فرزندان آن مطرود بزینهار غیاض مترامکه که پناه جای روز بد این بد کرداران است گریزانیده بودند - چنپت نامی از مخازیل این گروه آن طفل خرد شمیده بخت برگردیده را دست اویز جسارت بل خسارت ساخته - و طایفه شوریده سر فتنه گر را فراهم آورده بحال رعایای بعضی محال اسلام آباد و دیگر پرگنات آن نواحی مزاحمت می رسانید - اگرچه باقی خان فوجدار آن سرکار مراسم جد و کد در تاخت و تاراج این غنودگان غفلت حسب المقدور بروی کار می آورد اما از آنجا که آن فیه باغیه در پیدشاهی زاد و بوم مانند مور و مار در می آمدند - و پست و بلند این سر زمین می پیمودند - باقی خان که بمضایق جنگل و مسالک آن سرزمین چنانچه باید راه نمی برد از عهده برگردن عرق فساد این جماعه فتنه نهاد بر نمی آمد - درین هنگام که رایات فیروزی از دار الخلافه اکبر اباد نهضت نمود و آن گروه فرصت پزوه قابو یافته دربر انگیزختن گرد فساد زیاده بر سابق ساعی گشتند - برپیشگاه ضمیر خورشید تنویر پرتو افکند که بهدم بذیان فساد این مخازیل عبد الله خان بهادر فیروز جنگ معین گردد - بنابراین شانزدهم این ماه شایسته خان خاف یمین الدوله را بعنایت خلعت خاصه

و جمده هر مریع با بهولکقاره و اسپ از طویله خاصه بایراق طلا و حکومت صوبه پتنه سر بر افراخته مرخص گردانیدند - و فرمان نوازش بعبد الله خان بهادر فیررز جنگ شرف صدور یافت که همگی همت بر قلع اساس این مقهوران برگمارد - و باتش تیغ خمس و خاشاک وجود بی سود این مشتی خوار زیان کار را خاکستر ساخته بباد فنا پر دهد - تا اثری از نام و نشان این بی نام و نشانی چند نماند - و تیول خان با پسران و خویشان در سرکار اسلام آباد تن شد - چون دختر میرزا رستم صفوی حلیله جلیله طراز کسوت جهانداری پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر بیست و سیوم فی الحجه سال هفتم جلوس عالم آرا در گذشته بود - و صبیغه ستوده سیر اعظم خان را برای آن کامکار خطبه نموده بودند - و خان مزبور او را مصحوب والده و برادرانش میر خلیل و میر اسحق بدرگاه معلی فرستاده بود *

بیستم [شوال] * مصرع * بساعتی که سعادت دهد به مهر و سپهر * یک لك روپیه نصف نقد و نیمه نصف دیگر جواهر و مریع آلات و تلمه آن اقمشه و دیگر اشیا برسم ساچق با معتمد خان و مکرمخان از بندگان بیرونی و ستی النساء خاتم از خدمت گزاران درونی بخانه اعظم خان ارسال نمودند - و چون فرخنده ساعت رخصت پادشاهزاده سعادت آماده به بنگاله قریب - و هنگام میمنت انجام عقد بعید بود - مقرر فرمودند که آن محتجبه حجاب عصمت را با والده و برادرش میر اسحق روانه بنگاله نمایند - تا در آنجا خجسته و فتی که در پیشگاه حضور

سراسر نور قرار یافته ازدواج سعادت امتزاج بروی کار آید - چنانچه
 دو از دهم رمضان المبارک سال آینده میر اسحق را بعنایت اسپ
 بر نواخته با والده و همشیره اش دستوری بنگاله فرمودند - و حکم
 شد که بعد ازدواج خجسته میر اسحق با والده نزد پدر بگجرات رود *
 بیست و چهارم [شوال] دو القریین فرنگی را بعنایت خلعت
 و انعام پنج هزار روپیه درجایزه تصدیقی که بنام نامی ساخته
 بود و پهنند اقدس افتاد نوازش فرمودند *

سلخ ماه [شوال] پیشکش بادشاهزاده والا قدر محمد شاه شجاع
 بهادر از جواهر و اتمشه و اسپ بنظر اقدس درآمد - و آن کامگار
 والاتبار را بعنایت خلعت خاصه و مرصع آلات و باضافه سه هزار
 ذات بمنصب پانزده هزاری ذات و نه هزار سوار و بمرحمت دو
 اسپ از طویلۀ خاصه یکی با زین طلائی میناکار - دیگری با زین
 طلائی ساده سر بلند ساخته دستوری بنگاله دادند - درین روز گوهر
 صدف جهانداري غره ناصیه کامگاری پادشاه زاده محمد اورنگ زیب
 بهادر را نیز باضافه سه هزار ذات بمنصب پانزده هزار
 ذات و نه هزار سوار سر افراز گردانیدند - و بآن والا گهر خلعت
 خاصه و دو اسپ از طویلۀ خاصه با زین طلائی میناکار و طلائی
 ساده عنایت نموده بدولتا باد ارسال فرمودند *

انتهای الوئه فیروزی از دار السلطنه بصوب کابل

چون نزهتگاه کابل بعد از جلوس مقدس مورد موکب اقبال نشده
 بود بر پیشگاه ضمیر فیض پذیر پرتو افگند که آن سرزمین نزهت

آگهی بسایه پروبال همای چترهایون فال مظلل گردد - و بهلال نعال
 مراکب غزال رفتار غزاله دیدار مهلل - تاهم سکنة آنجا که واجب
 الرعاية اند و همواره چشم شان در راه حصول دولت ورود موکب
 معلی باز است - و دل آرزومند شان برای وصول این سعادت
 در پرواز - بسان همگی سکان سواد اعظم هندوستان بهشت نشان
 از عطایای پادشاهی بهره برگیرند - و هم زیارت مضجع مقدس
 حضرت فردوس مکانی انار الله برهانه و مرقد ستر معلی حذر
 معظم سلاله دودمان جهانبانی - رقیه سلطان بیگم بنت هندال
 میرزا ابن حضرت فردوس مکانی که خدیو اقبال را در حجر تربیت
 پرورش نموده اند - چنانچه در سر آغاز جلد اول به تفصیل نگاشته
 شد دریافته شود - و هم حقیقت و لاله بلخ و بخارا و مداخل
 و مخارج و مضایق و مزالقی آن ملک از قرار واقع اگهی حاصل
 گردد - تا هرگاه وقت مقتضی باشد به راید توفیق و قاید تائید
 همت آسمان سا و عزیمت جهان کشا بر تسخیر این ملک موروث
 گماشته آید - بنابراین عمل پیش خانه بفرمان والا شب یکشنبه نهم
 شوال پیش خانه برآوردند - و ازان روکه از وقایع صوبه قندهار بکرامت
 اجتماع مسامع سمیه رسیده بود که والی ایران از قصور دانائی -
 و غرور برنائی - و مجالست همشیدان بد - و مکالمت خوش آمد
 گویان بی خرد - که کشایند ابواب نا کامی اند - و آراینده اسباب
 بد نامی - بهوس تسخیر قندهار اراده آمدن آن حدود دارد - مقرر
 فرمودند که در دریای جلالت - جوهر شمشیر بسالت - پادشاه محمد
 دارا شکوه بالشکر عظیم از دلیران جلالت دثار خون خوار رفیلان بحر

جوش آتش خروش و توپهای رعد آواز صاعقه انداز مستعد کارزار
و آماده پیگار باشند - که اگر از دارای ایران این نهضت بی جا و
حرکت ناسزا سر برزند برای محاربه و مدافعه او روانه قندهار شوند
و بذات اقدس بنشاط سیر و عشرت نخچیر نزهتگاه کابل توجه فرمایند -
و از آنجا که گزار چنین عسکر گران از دریاها و تنگناهای راه کابل
ایکبار دشوار بود - از پیشگاه خلافت یرلیغ شد که پادشاه زاده بلند
مقدار با لشکری که به همراهی آن والا قدر مقرر گشته پیشتر از آب
نیلاب بگذرند - و در نوشهره که زمینش وسیع است و آب و علف
فراوان دارد تا رسیدن اعلام ظفر انجام بانجا توقف گزینند - و چهاردهم
این ماه مطابق سیم بهمن مهین کوکب فلک اقبال را بعنایت
خلعت خاصه با نادری خاصه که بر در آن لایع ثمینه تعبیه نموده
بودند و جیده مرصع و تسبیح سروراید و لعل و زمرد که حضرت
جنت مکانی در نخستین رخصت اعلی حضرت بهم دکن
عنایت فرموده بودند و قیمت آن یک لک روپیه بود - و جمدهر
مرصع با پهلوتاره و شمشیر خاصه و سپر خاصه و دوپست اسپ
ازان جمله دو اسپ از طویلۀ خاصه یکی با زین مرصع دیگری با زین
طلای میناکار و پنج فیل یکی ازان از حلقۀ خاصه ستروال نام با یراق
نقره و انعام ده لک روپیه نقد عز امتیاز بخشیده مرخص گردانیدند -
و از وفور عاطفت بده نوکر پیش علوفۀ آن بلند اختر نیز خلعت
عنایت شد - و از بندهای پادشاهی خان دوران بهادر نصرت جنگ
بمرحمت خلعت خاصه و خنجر مرصع با پهلوتاره و شمشیر مرصع و دو
اسپ از طویلۀ خاصه یکی با زین طلا دیگری با زین مطلا و فیل از

حلقه خاصه با یراق نقره و ماده فیل - و هر دو پسرش بخلمت واسپ
 سر برافراختند - و فدائی خان و راجه رایسنگه و راجه جگت سنگه
 و سعادت خان و ذوالفقار خان بخشی این لشکر ظفر طراز و عبد
 الرحمن وقایع نگار این عسکر بمرحمت خلمت واسپ - و گروهی
 دیگر بخلمت نوازش یافتند - و بر راجه رایسنگه فیل نیز عنایت شد
 غره ماه ذی القعدة خاقان ممالک ستان با اقبال روز افزون
 در خجسته ساعتی از دار السلطنه لاهور نهضت فرموده سرداق
 عظمت و جلال را که آنروی دریای راوی برافراخته بودند سعادت
 آموذ گردانیدند - درین منزل علی مردان خان بعنایت خلمت
 خاصه و جبقه مرصع و کمر مرصع و فیل از حلقه خاصه با یراق
 نقره و ماده فیل مفتخر گشته رخصت کشمیر یافت - و به دو پسر
 خان مذکور عبد الله بیگ و اسمعیل بیگ دو فیل بچه عنایت
 شد - وزیر خان را خلمت خاصه و جمدهر مرصع با پهلوانه رخصت
 نموده دستور معارفت لاهور دادند - بخواجه خاوند محمود خلمت
 شال و صد مهر - و بملا فاضل کابلی شست مهر - و بملا عبد الحکیم
 سیال کوتی پنجاه مهر - مرحمت شد *

پنجم [ذی القعدة] جهانگیر آباد معروف به هرن مناره به
 پرتو ماهچندریات فیروزی برافروخت - میرزا مراد مخاطب بالتفات
 خان بمرحمت فیل بلند پایه گردید *

هفتم [ذی القعدة] از جهانگیر آباد کوچ شد -
 و مکرمت خان را بخلمت واسپ بر نواخته برای سرانجام
 آذوقه پیشتر بکابل فرستادند - چون بهرجی مرزبان بکلانه که

در زمرة بندگان درگاه معلى منخرط گشته بود بساط حیات در نوردید - حسب التماس پادشاهزاده کامگار محمد اورنگ زیب بهادر پرم جی پسر اورا که ثانى الحال شرف اسلام دریافت و بدولتمند موسوم گردید بمنصب هزار و پانصدى ذات و هزار سوار برنواختند * یازدهم [ذى القعدة] عنایت الله برادر زاده افضل خان بمرحمت خلعت و خطاب عاقل خان و خدمت دیوانى بیوتات از تغیر ملتفت خان و اسحق بیگ یزدی دیوان سرکار نواب گردون قباب پادشاهزاده جهانیان بیگم صاحب خطاب حقیقت خان و خدمت عرض مکرر از تغیر عنایت الله مزبور کامیاب گردیدند - و داروغگی داغ و تصحیح منصب داران از تغیر عنایت الله بدیانت خان مغفوض گشت *

گذارش نوروز

درین هنگام که چمن آمال جهانیان به ابرافصال پادشاه جهانیان سرسبز و شاداب بود - خورشید عالم آرا بعد از سپری شدن هفت ساعت و چل و هفت دقیقه از شب مبارک دو شنبه یازدهم ذی القعدة سنه هزار و چل و هشت کاشانه حمل را بشمع اعتدال پر افروخت - پیشکاران بارگاه خلافت بر ساحل دریای چناب که از رشک صفا و گوارائیش دجله و فرات اشک حسرت ریخته است سایه بانهای آسمان سا بر افراختند - اورنگ نشین اقبال بر سریر عظمت و جلال جلوس فرموده ابواب جود و سخا بر کشاد - بسلاسله سلسله مرتضوی هدید جلال در اسب راهوار عنایت شد - خدمت

قراول بیگی از تغیر خلیل الله خان بمیراد کام نبیره میرزا رستم موقوف
گشت - صف شکن ولد میرزا حسن موقوفی از اصل و اضافه بمنصب
هزارعی ذات و دو صد و پنجاه سوار و خدمت قور بیگی از تغیر میراد کام
سر افراز گردید - جمال خان قراول بمرحمت فیل نوازش یافت -
رای سبها چند بخدمت دیوانی دار السلطنه از تغیر بهاریمل
که اورا بجای محمد رشید خاندورانی دیوان صوبه ملتان گردانیدند
فرق مباحثات برافراخت *

بیدست و سیموم [فی القعدة] برکنار دریایی بهت دایره شد - روز
دیگر از راه پلای که بکشتی بسته بودند گذاره فرمودند - میر فخر الدین
که از باغ بدرگاه کیوان جاہ آمده بود بانعام هزار روپیه کامیاب
گشت - بیدست و هشتم در نواحی سرای بشکار قمرغه پرداختند -
شست قوج کوهی و سی چهاره شکار شد - ازان میان شانزده قوج
بتفنگ خاصه *

دوم ماه فی الحجه که راول پندی معسکر اقبال بود - حسب الحکم
راجه جی سنگه از نوشهره آمده احراز دولت ملازمت نمود *

چهارم ماه مذکور مطابق نوزدهم فروردین روز شرف زیر
اعظم منازل و باغ حسن ابدال که بدلکشائی و سرسبزی
چون فضایی آسمان روح افزا است بنزول آفتاب سپهر جلال شرف
آمود گردید - درین روز فرخنده سرو جویدار خلافت پادشاهزاده
محمد دارا شکوه - که از نوشهره برسم پذیره شتافته بودند - بتلذیم
قوایم سریر عرش نظیر سعادت اندوز گردیده هزار مهر نذر
گذرانیدند - خاندوران بهادر نصرت جنگ و سعید خان بهادر ظفر

جنگ و بهادر خان و فدائی خان و نجابت خان و راجه جگت سنگه
 نیز که در رکاب آن گوهر اکلیل جهانپانی بدرگاه معالی آمده بودند
 به تعبیل سده هذیه مفتخر گشتند - و هر کدام از خاندوران بهادر و
 سعید خان بهادر هزار مهر بر سبیل نذر بنظر خدیو بنده پرور در
 آورد - راجه جی سنگه بمرحمت مالای مروارید سر بلند گردید -
 صباح آن خاندوران بهادر و سعید خان بهادر رخصت معاودت به
 نوشهره یافتند - راجه جگت سنگه بمرحمت خلعت و ضبط بنگش
 بالا و بنگش پایان سرافراز گشته دستوری یافت - و فرمان شد - که
 تا وصول رایات جهان افروز بکابل آذوقه فراهم آرد - و سعی نماید
 که بعد از رسیدن موکب منصور بآنجا از هر دو بنگش غله پی هم
 میرساند باشد *

دهم [ذی الحجه] عید فصحی نوید مسرت رسانید - و رزم قربان
 بتقدیم رسید - درین روز مبارک ثمره شجره نبوت سعید جلال بخاری
 بانعام ده هزار روپیه کامیاب گشت - بر راجه جسونت سنگه و راجه
 جی سنگه فیل از حلقه خاصه عنایت شد *

دوازدهم [ذی الحجه] دره التاج خلافت پادشاهزاده محمد
 دارا شکوه را به نوشهره رخصت فرمودند - فیروز خان باضافه پانصدی
 ذات و دویست سوار بمنصب ده هزار و پانصدی ذات و هزار و دویست
 سوار سر برافراخت - ده روز در باغ حسن ابدال مقام شد *

پانزدهم [ذی الحجه] از انجا بغرخی و فیروزی نهضت
 فرموده - هژدهم از جسر دریای اتک عبور نمودند *

بیست و یکم [ذی الحجه] سماعت نوشهره مورد رایات

نصرت سمات گردید - و تمیمه گردن اقبال پادشاهزاده محمد داراشکوه با همگی نوینان بشرف ملازمت فایز گشتند - خاندهوارن بهادر نصرت جنگ و سعید خان بهادر ظفر جنگ بمرحمت فیل از حلقه خاصه - و راجه جیسنکه و مبارز خان و راجه امر سنگه - و عوض خان بعنایت اسب بلند پایگی یافتند - از آنجا که ملاحظه عساکر و دیدن شان سپاه ظفر دستگاه از بواعث ازدیاد نیروی دلهای ابطال فیروزی مآل است - و دواعی فزونی باس و هراس گروه بد سگال - از پیشگاه خلعت یرلیخ شد - که مواکب کواکب شمار در عرصه پنهانر نوشهره فراهم آیند - و بیست و پنجم براننده اورنگ جهان کشائی حضرت شاهنشاهی با فر خورشیدی و شکوه آسمانی بر تگاور ماه سیر مشتمی منظر به آن صحرای وسیع توجه فرمودند - و بکریوه که در وسط آن واقع شده - و کارگزاران بارگاه حشمت و اقبال بر فراز آن تخت گاه ساخته بسایه بانهای زر نگار و سرادق آسمان سار آراسته بودند بر آمده بر اورنگ گیتی ستانی جلوس فرمودند - و لختی بتماشای افواج که در اطراف رده بسته بودند - بنظر اجمال پرداختند - و چون احتیاج آن از فزونی و کثرت جز در سواری میسر نبود - بر فیل فلک هیئت سوار شده تمامی عساکر منصوره را مفصله مشاهده نمودند - عدد این لشکر ظفر اثر پنجاه هزار سوار بقلم در آمد - درین روز راجه جی سنگه که پدر جدش راجه مان سنگه بیمن بندگی حضرت عرش آشیانی بخطاب میرزا راجه سرائراز بود - بسبب جانشینی او از پیشگاه نوازش بخطاب مزبور مغتخر گردید - بر او امر سنگه فیل - و بر راجه

رای سنگه علم عذایت شد - خانه زان خان باضافه پانصدی چار صد
سوار بمنصب هزار و پانصدی هشتصد سوار - و از اصل و اضافه راجه
جیرام بمنصب هزار، هزار سوار - و گوکل داس هیسودی بمنصب
هزاری ششصد سوار - کامیاب گشتند - عبد الرحمن ولد صادق خان
بخطاب مرحمت خان نوازش یافت *

بیست و ششم [ذی الحجه] بگوهر افروز سلطنت پادشاهزاده
محمد دارا شکوه حکم شد - که با نوئیذیان بلند مکان و سایر بندها
که در خدمت آن اختر برج اقبال معین گشته اند - دوسه
منزل عقب لشکر نصرت اثر می آمده باشند تا عبور عساکر
فیررزی از قتل خیدر و دیگر تنگناها بآسانی واقع شود - و
خود با درامت روز افزون پیشتر نهضت نموده بیست و هشتم بهزارن
خجستگی داخل پیشاور گشتند - و باغ ظفر خان به نزول اقدس
نصارت فرود می یافت *

سلخ ماه مذکور بجهت تنگی راه یمین الدوله و راجه
جهونت سنگه و جعفر خان و چندی دیگر را در پیشاور گذاشته
بمنزل جمرون تشریف فرمودند - و باینان حکم شد - که از عقب
بپایند *

غره محرم [۱۰۵۰] موضع علی مسجد محط رایات جهان کشا
گزید - راجه بیتله داس که بامر خاقانی خزانه از دار الخلافه
اکبر آباد بدار السلطنه لاهور رسانیده بدرگاه خواقین پناه روانه شده
بود - بدتعبیل آستان سدره مکان ناصیه بخت بر افروخت *

سیوم [محرم] راجه جهونت سنگه و جعفر خان باردوی معلی

پیوستند - و از پیشگاه مراحم بجعفر خان اسپ از طویلۀ خاصه با زین مطلا عفايت شد *

هفتم [محرم] یمین الدوله سعادت ملازمت دریافت *

نهم [محرم] باغ صفا بنزول اقدس خضارت تازه پذیرفت -

وده هزار روبیۀ مقرر این ماه با صاحب استحقاق رسید *

هزدهم [محرم] خرد کابل بورود موکب مسعود میمنت آموذ گردید - در اینجا بقدر بارانی شد و بر کوه چنارتو که نزدیک آنست برف بارید - با آنکه غره خرداد بود از کثرت بروذ بی پوستین و آتش فیارستند گذرانید - باختر برج دولت پادشاه زاده مراد بخش اسپ از طویلۀ خاصه با زین طلا - و بر اجه بیتهداس اسپ از طویلۀ خاصه با زین مطلا - مرحمت فرمودند - مکرمت خان که حسب الحکم پیشتر بکابل رفته بود به تلخیم مدۀ سنیه فایض گشت *

بیست و سیم [محرم] در موضع بگرامی سعید خان بهادر ظفر جنگ بفرمان خاقان کپهان از عقب آمده باستلام عتبیۀ عرش مرتبه شرف اندوز گردید *

بیست و پنجم [محرم] در گزیده ترین ساعات و بهترین اوقات نزهت آباد کابل بمیچۀ اعلام فیروزی فروغ آکین شد - و چون حکم شده بود که در منزل سعید خان بهادر ظفر جنگ که بهترین منازل کابل است جهروکۀ دولت خانۀ خاص و عام و دولت خانۀ خاص بسازند - و هنوز باتمام نرسیده بود در باغ آهو خانه که متصل باغ شهر است نزول فرمودند *

معین شدن سعید خان بهادر ظفر جنگ بمالش هزارجات حوالی کابل

چون حضرت جنف مکانی کار دشوار پادشاهی را که ودیعه منیعۀ الهی ست آسان گرفته دل بر عشرت گرائی نهاده بودند - و مهمام حضور را به پیشکاران و معاملات دور دست را به نظام صوبجات باز گذاشته قواعد جهانداري و قوانین فرمان گذاری که رونق کار ملک و ملت و رواج بازار دین و دولت باجری آن باز بسته است باختلال افتاده بود - و یلنگتوش باطل کوش فرصت یافته بعضی از اویماقات هزارجات ثغور کابل را که همواره مطیع حکام آن ولایت بوده بمراسم مال گذاری و خدمت گاری قیام می نمودند بزور دستی و استیلا منقاد خود ساخته از اطاعت ناظم صوبۀ کابل باز داشته بود - بعد از جلوس اقبال مانوس اورنگ ارایی جهانبنانی عزیمت ملکانه مصمم گشته بود که هرگاه سرزمین کابل مورد ریاست جهان کشا گردد به تنبیه آن گروه فساد پژوه که از شوریده بخشنی و شورش پژوهی درین عهد سعادت مهد نیز دل نهاد اطاعت و انقیاد نگشته اند چنان پرداخته آید که دیگر هیچ فتنه گر زیاده سر پیرامون چنین حرکات ناپسندیده نگیرد بنابراین دریغولا که غبار عنبر سار موکب کواکب شمار هوای آن سرزمین را عنبر آمیز گردانید حکم شد که سعید خان بهادر ظفر جنگ بمالش آن گروه پرداخته از متابعت یلنگتوش باز دارد - هرکه از عاقبت بینی پذیرای اطاعت گشته بدستور سابق در ادای خراج تعلل و تهاون نورزد او

را بجان و مال امان دهد - و طایفه که ره گزای مخالفت و عصیان باشند آنها را بمعرض قتل در آورد - و در نهب و غارت دقیقاً مهمل نگذارد - و روز وصول الویة فیروزی بکابل سعید خان بهادر ظفر جنگ را با بسیاری از بندها مرخص گردانیدند *

روز جمعه غرة ماه صفر خاقان دین پرور بروضة خلد آئین مسند آرای ارایک جذانی حضرت فردوس مکانی انار الله برهانه و مرقد فیض مورد محفوفه مغفرت و رضوان رقیه سلطان بیگم تشریف برده بعد از ادای اداب زیارت پانزده هزار روپیه از سرکار والا و پنج هزار روپیه که در ارضی سماء عظمت بطریق نذر آورده بودند بصدقه و دیگر اصحاب احتیاج عطا فرمودند *

هفتم [صفر] بخان دوران بهادر نصرت جنگ نیز که از عقب آمده ملازمت نموده بود حکم شد که با بسیاری از بندها به تنبیه هزارجات بشتابد - و از یکطرف او و از جانب دیگر سعیدخان بهادر بهر زمین ایقان در آمده و گروه فتنه پزوه را در میان گرفته باستمالت مطیع و استباحث عاصی بپردازند - ظفر خان که از کشمیر برآه پکهلی آمده سعادت ملازمت اندوخته بود بمرحمت خلعت و اسپ با زین نقره - و جانسپارخان بخشی احدیان بعنایت اسپ و علم مباهلی گشته همراه خان نصرت جنگ دستوری یافتند - چون از وقایع صوبه گجرات بمسامع حقایق مجامع رسید که سرفراز خان فوجدار پتن *

رخت هستی ازین جهان بر بست
پسران او را باضاده مناصب و دیگر عواطف پادشاهی نوازش

فرمودند - و ازان رو که از ثغرت لشکر و بسیاری دواب علف
کابل وفا نمی کرد هفدهم امرواجب الانعان بصدور پیوست - که
گوهر اکلیل خلافت پادشاه زاده محمد دارا شکوه با لشکری که همراه
آن کامگار معین گشته بغزنین رفته روزی چند اقامت نمایند *
هژدهم [صفر] پادشاه سپهر سریر از باغ آهو خانه بمنزل سعید
خان بهادر ظفر جنگ که برخی منازل آن مطابق حکم اقدس
چنانچه گذارش یافت پیشکاران بارگاه سلطنت درین وقت بانجام
رسانیده بودند تشریف فرمودند - هزار سوار منصب یوسف محمد
خان تاشکندی که سه هزاری ذات و سه هزار سوار بود دو اسبه
سه اسبه مقرر گردید - سلطان نظر برادر سیف خان بعنایت خلعت
و خدمت بخشیدگرمی و واقعه نویسی صوبه بنگاله مفتخر گشته
بدان صوب دستوری یافت *

بیست و یکم [صفر] میر اسمعیل پیر هزارجات بمرحمت
بگده کار مرصع و انعام دو هزار روپیه فرق مباحات برافراخت -
بیست و چهارم [صفر] بعشرت نخچیر موضع چنار تو که قراولان
برای سرانجام لوازم قمرغه پیشتر بدان صوب رفته بودند پرداخته بذات
اقدس بسیاری از زیگ و مار خوار که در جبال آن نواحی بهم
می رسد طعمه نهنگ تغذی گردانیدند - مجموع آنچه درین قمرغه
شکار شد یکصد و شصت جاندار بود - بجمال خان قراول اسپ
و بگروهی از رعایا که بجهت قمرغه فراهم آمده بودند پنجاه هزار روپیه
عنایت شد *

بیست و ششم [صفر] قزاق خان بمرحمت خلعت و باضافه

پانصدی هشت صد سوار بمنصب دو هزاری هزار و شش صد سوار
و بعلم سرافتخار برافراخته بضبط سیوسدان از تغدیر یکه تاز خان
مرخص گردید - چون بعرض مقدس رسید کد میر نورالله فوجدار
کوچ هاجو بساط حیات درنوردید الله یارخان ولد افتخار خان را
که از کومکین شرقی ممالک بود فوجدار آن ولایت ساختند *

غره شهر ربیع الاول فیروزخان و مهدیس داس راتهور پورهان
ارجه جسونت سنگه و حاجی محمد یار اوزبک بمرحمت اسپ
بلند پایگی یافتند *

سیوم [ربیع الاول] ملک مغدون و مرزبان حوالی قندهار با دو
پسر و برادر خود کامران از قندهار بدرگاه آسمان جاه آمده شرف
اندوز ملازمت گشت - و نه اسپ پیشکش گذرانید - و بعنایت
خلعت و خنجر مرصع سرافرازی یافت *

دهم [ربیع الاول] یمین الدوله را دواسپ از طویلۀ خاصه بازین
مرصع و زین طلای میدنکار مرحمت شد *

شب دوازدهم [ربیع الاول] مجلس میلاد صدر ارای بارگاه
نبوت قدر افزای مسند فتوت علیه من الصوت اتمها ازکیها بآئین
هر سال منعقد گردید - و مبلغ دوازده هزار روپیۀ مقرر این شب
متبرک بارباب استحقاق رسید - و بمسالۀ السادات سید جلال بخاری
سه هزار روپیۀ عنایت شد *

هجدهم [ربیع الاول] مہین کوکب فلک جهان بانی با امرای
پادشاهی از غزنین معاودت نموده شرف ملازمت که اکسیر حصول
مقاصد دو جهانی است در یافتند *

رهیدن منصور حاجی سفیر

نذر محمد خان بدرگاه کیوان مکان

پوشیده نماند که خبر انتهای رایات جهانکشا بصوب کابل
 باران تسخیر قندهار رعب افزای سلاطین روزگار خصوصا خوانین
 توران زمین گشته بود - چون پیر از کشایش ولایت مذکور بسبب
 بعضی دواعی که سابقا گزارش پذیرفت افواج قاهره باز بحرکت
 در آمد با آنکه بعد از معین گشتن پادشاهزاد کامگار محمد شاه
 شجاع بهادر سال گذشته از پاشگاه جلال بکابل امام قلی خان
 باندیشه آنکه مبادا تقدیم این ولایت نیز پیش نهاد همت والا
 باشد به نذر بیگ طغانی خود اشاره نموده بود که بخاندوران بهادر
 نصرت جنگ و سعید خان بهادر ظفر جنگ بنویسد که ماوراء النهر
 در جنب مملکت وسیع هندوستان ولایتی است محقر اگر اراده
 تسخیر این ولایت مرکوز خاطر انور شده و تعیین عساکر منصوره که
 متوجه این حدود است بدین جهت باشد - عرضه داشت نمایند که
 از سر آن بگذرند - هرگاه افواج قاهره بفتح خراسان و عراق به پردازد
 در تقدیم مراسم یگانگی و یکجهتی و وفاق و اتفاق بقدر مقدور
 کوشیده خواهد آمد - و بعد از آنکه نوشته نذر بیگ به سران لشکر
 نصرت پیکر رسید و حقیقت را بدرگاه خواقین پناه عرضه داشت
 نمودند - فرمان قدر توان شرف صدور یافته که سبب نهضت افواج
 فیروزی اعلام نموده خاطر ایشان مطمئن گردانند - نذر محمد خان
 که در بلخ بود مغلوب باس و هراس گشته نامه مشتمل بر ابراز

مدارج مودت و اظهار مراتب نیک سگای با تذهوقات مصحوب
منصور حاجی که پخته کار سخنه روزگار است ارسال نمود - و چون
حاجی بسرحد کابل رسید عوض خان قاقشال بامر خاقانی از
غور بند با او همراه شده روانه حضور گردید *

نوزدهم ربیع الاول که بحوالی شهر آمد بامالتخان و مکرمت خان
حکم شد که باستان سلاطین مطاف رسانند - حاجی مصحوب ایذان
بسعادت استلام عقبه والا فایز گشته نامه نذر محمد خان از نظر مقدس
گذرانید - و بعنایت خلعت و کمر و خنجر مرصع سرافراز گشت *

بیست و سیم [ربیع الاول] ارمغانی نذر محمد خان هشتاد
اسپ و پنجاه شتر و دیگر اشیاء از قسم پوست سمور و شوق و جزآنکه
قیمت همه قریب چهل هزار روپیه شد بنظر اکسیر اثر در آورد -
و از خود نیز اسپ و شتر و دیگر اشیاء که پانزده هزار روپیه ارزش داشت
پیشکش نمود - و بمرحمت خلعت و اسپ با زین مطلاو انعام بیست
و پنج هزار روپیه سر بر افراخت - و محسن و عبد الله پسران مشار
الیده نیز بعنایت خلعت و بگدهای طلائی میناکار و پنجهزار روپیه
مباهی گشتند - به نذر میر شکار نذر محمد خان که چهار دست باز
طوبغون از جانب خان آورده بود خلعت و چهار هزار روپیه عنایت
فرمودند - بحاجی محمد جان قدسی صد مهر مرحمت شد *

بیست و چهارم [ربیع الاول] در موضع بیگ توت که شمال رویه
کابل است بقمرغه پروا ختند - و پانصد و پانزده رنگ شکار شد -
مراک کام قراول بیگی چون قمرغه نیک فراهم آورده بود بانعام خلعت
و اسپ مرافراز گردید - و رعایای که جهت قمرغه گرد آمده بودند بانعام

پنجزار روپيه كام اندوز گشتند - درين تاريخ از عرايض خاندوران بهادر
نصرت جنگ و سعيد خان بهادر ظفر جنگ بوضوح پيوست كه تنبيه
و تاديب فتنه گرايان هزار جات و نهب و غارت مواشي و غلات
و ساير اموال اينان دلخواه صورت يافته هر كه سر از منهنج اطاعت
و انقياد برتافت بكيفر اعمال گرفتار آمد - و هر كه بمسلک متابعت
و موافقت در آمد امان يافت - و همگي سران اين طايفه احرام استلام
آستان حريم جلال بسته اند - حكم جهان مطاع صادر شد كه خان دوران
بهادر نصرت جنگ از همانجا براه بنگش بالا و بنگش پايان بصوب
مالوه كه ضبط آن بدو متعلق است راهي گردد - و سعيد خان بهادر
ظفر جنگ ان جماعه را بدرگاه آرد - مبارز خان و شيخ فريد و نظر
بهادر خويشگي و گروهي ديگر ستوري يافتند - كه تا دار السلطنة
همراه خان نصرت جنگ بوده از اسباب هر کدام به قبول خود رود *

سالم اين ماه [ربيع الاول] يمدين الدوله بمرحمت خلعت خاصه
عز اختصاص يافت - و الله ويرد بخان كه بالتماس او فرمان طلب
صادر گشته بود از متهدرا آمده احراز دولت ملازمت نمود - و بعنايت
اسپ با زين مطلا تارك افتخار بر افراخت - ذو الفقار خان را
بمرحمت خلعت و خدمت داروغگي توپخانه از تغدير خليل الله خان
بر خواستند *

غرة ربيع الثاني سعيد خان بهادر ظفر جنگ بتلذيم سده
سنه مباهي گرديد - و بيست و هفت كس از رؤساء مزارجات كه
همراه خان ظفر جنگ آمده بودند دولت تقبيل عتبه عرش مرتبه
اندوخته همه بعنايت خلعت سرافراز گشتند - شب هفتم پيشكاران

بارگاه جلال بفرمان خاقان گیهان در باغ جهان آرا که بسر سبزی و نزهت مانند روضه جنت دلکشا و نشاط افزا است اسباب طرب آماده ساخته هر دو جانب نهر کلان را به افروزش چراغان چون ساحت آسمان منور گردانیدند - خدیو جهاندار بان مکان نزه تشریف فرموده از شمول عاطفت سفیر نذر محمد خان را برای تماشای این جشن روح گستر طلبیدند - و بعنایت خلعت سر افراز ساختند *

گذارش خچسته جشن قمری وزن

روز دوشنبه چهاردهم ربیع الثاني سال هزار و چل و نهم موافق بیست و سیوم امرداد جشن فرخنده قمری وزن اختتام سال چهل و نهم و افتتاح سال پنجاهم از سنین عمر ابد قرین ادرنگ نشین اقبال انعقاد یافت - و آن پیکر خلافت بطلا و دیگر اشیاء معهوده بر سخته آمد - درین روز نشاط افروز قلیچ خان که حسب الحکم از قددهار روانه شده بود بادراک شرف ملازمت سر بلند گشت - بسلاسله سلسله سزیه رضویه سید جلال پنجهزار روپیه عنایت نموده رخصت گجرات فرمودند - چون بمسامع جاه و جلال رسید که یوسف محمد خان تاشکندی ناظم صوبه ملتان مراحل زندگی در نور دید نجابت خان را بمرحمت خلعت و باضافه هزاره ذات و هزار سوار بمنصب چار هزاره ذات و چار هزار سوار و بحکومت صوبه مذکور بلند پایگی بخشیدند - مأمور حاجی بعنایت خلعت و شمشیر با ساز طلا و پاندان طلا با خوان نقره و پیداله طلا پراز ارگجه با خوانچه نقره و بیست و پنجهزار روپیه سر افراز

گشته دستوری بلخ یافت - و به پسران او پنجهزار روپیه و برفقای
او دو هزار روپیه مرحمت شد - راج سنگه راتهور بمنصب هزاره ذات
و ششصد سوار و رایسنگه جهالا بمنصب هزاره چار صد سوار از
اصل و اضافه نوازش یافتند - به دیندار خان حراست حصن
کابل مفوض فرمودند - اسحق بیگ خویش یادگار حسین خان را
از تغیر رای کسیداس بخشی و واقعه نویسن صوبه کابل گردانیدند -
به حیدر سیستانی هزار روپیه مرحمت شد *

پانزدهم [ربیع الثانی] راجه بیدهلداس بعنایت خلعت
خاصه نوازش یافته با ارجن پسر خود به تیول مرخص گشت -
میرزا محمد خواهرزاده قلیچ خان بخطاب خنجر خان سرانرازی
یافت - پیشکش قلیچ خان بیست اسپ و لختی امتعه ایران
بنظر اکسیر اثر در آمد *

بیست و چهارم [ربیع الثانی] خان مزبور را بخلعت خاصه
وعنایت اسپ با یراق طلا و فیل از حلقه خاصه بر نواخته بقندهار
مرخص ساختند - میر مصام الدوله بخلعت و خدمت دیوانی
صوبه قندهار از تغیر کفایت خان کام اندوز گشته همراه قلیچ
خان دستوری یافت - عزت خان بعنایت نقاره بلند آوازه گردید -
بمحمد افضل پنجم هزار روپیه مرحمت فرمودند *

روانه شدن اعلام طغر انجام از کابل

بدار السلطنه لاهور

بیست و پنجم ربیع الثانی مطابق سیوم شهریور بعد از

سپری شدن یک پهلوان از روز جمعه را امانت جهان کشا براه بنگش
بالا و بنگش پایان متوجه دار السلطنة لاهور گردید - چون راه
بنگش نیز کتل و تنگنا بسیار دارد بگو هر درج فرمان روایی پاشاه زاده
محمد دارا شکوه فرمان شد که بعد از روانه شدن اردوی گدیهان
پوهی چندی در کابل بوده با راجه جیسنکه و دیگر بندگان پادشاهی
از عقب بیایند *

بیست و نهم [ربیع الثانی] در مقام چشمه خواجه خضر
سعید خان بهادر ظفر جنگ را خلعت خاصه عنایت نموده بکابل
که حکومت آن بدستور سابق برو مقرر بود رخصت مراجعت
فرمودند - و شاد خان را بمرحمت خلعت و جیقه مرصع و خنجر
مرصع و شمشیر با یراق طلای مینا کار و اسب با زین نقره سر بر
افراخته ببلخ فرستادند - و جواب نامه نذر محمد خان با نفایس
امتعده سواد اعظم هندوستان بهشت نشان که قیمت آن یک لک
روپیه شد مصحوب او ارسال داشتند *

غره جمادی الاولی میرزا نودر ولد میرزا حیدر صفوی را
بعنایت خلعت و علم و فیل و خدمت فوجداری کول از تغیر نجابت
خان نوازش فرمودند - و چون بجهت ضبط آنجا جمعیت ناگزیر
است باضافه هزاره ذات و هزار سوار بمنصب دو هزاره ذات
و هزار و چار صد سوار برنواختند *

ششم [جمادی الاولی] التغات خان باضافه پانصدی ذات
بمنصب دو هزار و پانصدی ذات و هزار سوار سرفراز گردید *

هشتم [جمادی الاخری] بسادات کردیز هزار روپیه عنایت شد -

چون بعرض مقدس رسید که وزیر خان در حکومت دار السلطنه لاهور مرتکب بعض امور ناپسندیده شده اورا تغدیر نموده معتمد خان را تعیین فرمودند که بسرعت بانجا رسیده تا رسیدن اعلام ظفر اقسام بحراست شهر دار السلطنه بپردازد - خانه زاد خان را بعنایت خلعت و اسب و تھانه داری غزنین بر نواخته دستوری دادند *

نهم [جمادی الاولی] انروده پسر کلان راجه بیتھلداس از اصل و اضافه بمنصب هزاری هزار سوار سربلند شد - مرشد قلی ملازم عمده علی مردان خان که برای سرانجام لختی مهمات خان مزبور چندی در قندهار توقف نموده بود باستلام سدۀ سنیه فایز گردید - و بعنایت خلعت و انعام پنجهزار روپیه مباحی گشت *

یازدهم [جمادی الاولی] الله وبردیخان را باعنائۀ هزاری ذات و هزار سوار بمنصب پنج هزاری ذات و پنج هزار سوار و از تغدیر غیرت خان بصوبه داری دار الملک دهلی سرافرازی بخشیده رخصت فرمودند *

بیدستم [جمادی الاولی] موضع کوهات منزل ریات جلال گردید - راجه جگت سنگه تھانه دار بنگش بالا و بنگش پایان که درانجا اقامت داشت نه اسب پیدشکس نمود - و شکار قمرغه آنجا نشاط افزای طبیعت اقدس گشت - و پنجاه و شش عدد مار خوار و قوج کوهی و چهکاره شکار شد - از انجمله چندی نخچیر تغنگ خاصه *

بیدست و چهارم [جهادی الاولی] ساحل دریای نیلاب دایره گاه گردید - روز دیگر از گذر ریشی براه پل عبور فرمودند - بهریکی از سید خادم بارهه و حسینی نبدیر اشرف خان مدیر منشی هزار روپیہ انعام شد *

در نخستین دفتر این صحیفه مکارم و معالی در تضاعیف سوانح سال دهم شرح تسخیر تبت خرد و گرفتاری ابدال پسر کلان علی راي مرزبان آن ملک و تفویض حراست آن سرزمین بادم برادر خرد ابدال نکشته آمد - درین هنگام که علی مردان خان که از پیشگاه خلافت بنظم صوبه کشمیر سرافرازی یافته بود - بآنجا رسید - آدم حارس تبت خرد بخان مذکور نوشت که سنگی بمخل زمیندار تبت کلان از ربودگی خرد و غنودگی بخت با حشری گران از سوار و پیاده آمده بورگ را که از مضامین تبت خرد است بتصرف در آورده و اراده تعرض دیگر محال دارد - و خان مزبور حسین بیگ خویش خود را با فوجی از سوار و پیاده تقهنگچی و کماندار چه از بندهای پادشاهی که تعینات کشمیر بودند و چه از مرزبانان سرزمین مذکور به تنبیه آن تیره اختر فرستاد *

چهاردهم صفر حسین بیگ براه دچهن پاره روانه مقصد گشت - و پسر از چندی آدم با جمعی از پیاده تبتی باو پیوست *

بیدست و پنجم ربیع الثانی در نواحی کرپویه سنگی بمخل روبرو شدند - او بغرور فزونی جمعیت رده ارانی نبرد گردید - انجام کار گزوه انبوه از لشکر نکبت اثر خویش بکشتن و ختن داده راه

گريز پيش گرفت - و بکوه کريو و پناه برد - په چون دانست که
تارسيدن مامن که راهش دور و دشوار است مقتول يا مأسور
خواهد گشت از راه انکسار زينهار جو گشته کس نزد حسين بيگ
فرستاد و پيغام داد - که اگر بايمان و پيمان مطمئن گردن بملک
خود رسیده پيشکشی شايسته سرانجام داده مصحوب يکی از خویشان
نزدیک خود بدرگاه والا جاه بفرستد - حسين بيگ امان داده و
پيشکش مقرر نموده بست و دوم جمادي الاولی با همراهمان
به کشمير برگريد *

آغاز سوم سال

قرخند قال دوم دور جلوس مقدس

روز پنجشنبه غره جمادی الثانیه سال هزار و چل و نهم
صوفی ششم مهر آغاز سال سیوم از دور دوم نوید عشرت
بعالمیان رسانید - و جهانیان نشاط تازه از سر گرفتند *

دوم [جمادی الثانی] صلابت خان را بمرحمت خلعت
خاصه و باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزاری ذات و هزار
و پانصد سوار بلند پایه گردانیده از تغییر معتمد خان مدیر بخشی
ساختند - و اصالت خان بعنایت خلعت و خدمت بخش دیگری
دوم سر بر افراخت - جانشینار خان باضافه پانصدی هفصد سوار
بمنصب دو هزار و پانصد سوار و بقوچداری بهیهره
نوازش یافت *

سیوم [جمادی الثانیه] ساحل دریای بهت مضرب خیام
گردون احتشام گشت - فردای آن از راه پل که در گذر بهیهره بسته
بودند عبور فرمودند *

پنجم [جمادی الثانیه] گذار تالاب حضرت فردوس مکانی
که در موضع گته از مضافات پرگنه بهیهره واقع است منزل شد -
امیدال و هزار مهر برای ترمیم شکست و ریخت آن که اثری است
از آثار آن پادشاه و الا اقتدار و موجب منفعت بسیار بجانشینار

خان حواله نمودند - میرزا عیسی ترخان حاکم ولایت سورتیه
 باضافه هزار سوار بمنصب پنجهازاری پنجهازار سوار هزار سوار دو اسبه
 سه اسبه مقتخر گردید - و عنایت الله پسر کلان او بمنصب
 هزاری ذات و پانصد سوار از اصل و اضافه سرانراز گشت *

هفتم [جمادی الثانیه] راجه جسونت سنگه بعنایت اسپ از
 طویلخانه خاصه با زین مطلقا سر بلندی یافت - بمشرد قلای علیمردان
 خانی یکصد مهر صد تولگی عنایت شد *

نهم [جمادی الثانیه] کنار دریای چناب معسکر جنود فیروززی
 گردید - روز دیگر از راه پل عبور فرمودند *

یازدهم [جمادی الثانیه] عمارت حافظ آباد را بنزول اقدس فروغ
 آمد گردانیدند - و چون تا ساعت دخول ریات جلال بدار السلطنه
 روزی چند در میان بود چار روز دران مکان مقام نموده بشکار آهو
 نشاط افزا گشتند - از جمله سواران منصب سید شجاعت خان
 ناظم صوبه اله آباد هزار سوار دیگر دو اسبه سه اسبه گردانیده او را
 بمنصب چار هزاری ذات و چار هزار سوار سه هزار و پانصد سوار
 دو اسبه سه اسبه بلند پایگی بخشیدند - منصب شمس الدین واد
 نظر بهادر خویشگی از اصل و اضافه هزاری ذات و هشتصد سوار
 مقرر فرمودند *

شانزدهم [جمادی الثانیه] کنار تالاب چنداله مرکز اعلام
 گردید - و از انجا خلعت خاصه و چار اسپ مصحوب مشرد قلای
 بعلمردان خان که بحکم مقدس از کشمیر احرام تقبیل آستان
 حرم احترام بسته بود ارسال نموده فرمودند که در ساعت دخول

مؤکب معلی بدار السلطنه شرف اندوز استلام سده سینه گردن -
 گوردن راتهور که سابقاً نوکر راجه گچسنگه بود بمنصب هفصدي
 دويست سوار سر افرازي يافت - بذوالقوزين پنج هزار - روپيه و بچک
 ناتھه مہاکب راي در هزار روپيه انعام شد *

بستم [جمادی الثانیه] حوالی لاهور مہبط برکات و مورد
 سعادت گشت و معتمد خان با دیوان و بخشي و سایر تعیناتیان
 آنجا احراز دولت ملازمت نمود *

وصول رايات فيروزی بدار السلطنه لاهور

بيست و یکم [جمادی الثانیه] براننده تخت و دیهیم در
 احسن اوقات و اسعد ساعات در دار السلطنه لاهور نزول اجلال فرمودند -
 درین روز فرخنده فهرست صحیفه مغاخر و معالي پادشاهزاده
 محمد دارا شکوه از عقب رسیده بشرف ملازمت فایز گشتند -
 و هزار مهر نذر گذرانیدند - راجه جیسنگه و دیگر بندہای پادشاهی
 که در خدمت مہین پور خلافت آمده بودند نیز دولت استلام
 عتبه جهانداري اندوختند - علیمردان خان از کشمیر آمده سعادت
 ملازمت دریافت - و هزار مهر نذر گذرانید - و بعنایت خلعت
 خاصه با نادري وجیعہ مرصع گرانبها و باضافه هزارے ذات و هزار
 سوار بمنصب هفت هزاري ذات و هفت هزار سوار و حکومت
 پنجاب با وجود خدمت نظام کشمیر مفتخر گردید - حکیم مسیح
 الزمان از بندر سورت رسیده دولت ملازمت دریافت *

بیست و نهم [جمادی الثانیه] میوزا حسن صفوي بمنصب

دو هزار و پانصد می ذات و هزار و چار صد سوار از اصل و اضافه و تیول برگشته جلیسر سر بلند گردید - نور الدوله ولد میر حسام الدین انجو بمنصب هزار می ذات و چار صد سوار از اصل و اضافه و فوج دای میان دو آب از تغیر میرزا حسن سر مباحات برافراخت - چار اسپ عربی که امام یمن مصحوب حاجی فریدون برسم پیشکش ارسال داشته بود از نظر مقدس گذشت - و حاجی به رحمت خلعت و انعام هزار روپیه کامیاب شد *

ششم ماه رجب اسلام خان که بفرمان طلب از بنگاله روانه شده بعجلت راه نور دیده بود بتقبیل سده سیه سعادت نشاتین اندوخته هزار مهر نذر گذرانید - و بعنایت خدمت دیوانی کل و خلعت خاصه با چار قب طلا دوزی و قلمدان مرصع و اقطاع صوبه اوده مفتخر گشت - و حکم شد که سیادت خان برادر او نیایه بضبط و حکومت صوبه مذکور بپردازد *

هشتم رجب علی مردان خان بعنایت دو اسپ از طویله خاصه با زین طلا و مطلا نوازش یافت - به اعظم خان دو اسپ از طویله خاصه با زین طلا و مطلا و فیل از حلقه خاصه مصحوب مبر خلیل پسرش که او نیز بعنایت اسپ برنواخته آمد ارسال فرمودند *

چون والده ماجده حضرت مهد علیا ممتاز الزمانی در همین ایام سفر گزین ملک بقا گشته بود نهم ماه مذکور بجهت پرمش بمنزل یمین الدوله تشریف فرموده بازماندهای آن مغفوره را بمراحم پادشاهانه تسلیم بخشیدند *

دهم [رجب] عبد الرحمن روهيله را بالتماس بان شاهزاده
والا قدر محمد اورنگ زيب بهادر بمنصب هزاري ذات و هزار سوار
از اصل و اضافه سر بلند گردانيدند - مكر متخان كه باصر عالم
مطيع براى انجام بعضى مهم در كابل مانده بود سعادت اندوز
ملازمت گشته صد اسپ تركي پيشكش نمود *

هفدهم [رجب] منزل علمبردان خان بمقدم فيض توام
سعادت آموه گرديد - خان قاعده دان بعد اقامت مراسم پا انداز و
نثار گزين پيشكشي از جواهر و ديگر نفايس امتعه كه قيمت آن
قريب يك لك روپيه شد از نظر اكسير اثر گذرانيد - و بعنايت خلعت
و خنجر مرصع باپهلوكذاره و دو اسپ عربي از جمله اسپان پيشكش
امام يمن با زين طلا و مطلا و فيل از حلقه خاصه با يراق نقره و
ماده فيل مباهي گشت *

شب بيست و هفتم [رجب] ده هزار روپيه مقرر بارباب
استحقاق مرحمت شد *

بيست و نهم [رجب] راجه جيسنگه بعنايت خلعت خاصه
سر بر افراخته بوطن دستوري يافت *

چون اواخر شب يكشنبه دوم رجب سنه هزار و چل و نه بطالع
خجسته و ساعت مسعود در اكبر نگر مشهور بر اجمل پادشاهزاده
والاگهر محمد شاه شجاع بهادر را پسر مشتري مير كرامت شده
بود - غره شعبان عرضه داشت مشتمل بر نويد نشاط افزا و التماس
نام كه با هزار مهر نذر مصحوب مسعود نامي از ملازمان خود
فرستاده بودند بنظر كيما اثر در آمد - آن فلذة الكبد را بزين محمد

نامور گردانیدند - و مسعود مذکور را بمرحمت خلعت و انعام هزار روپيه بر نواختند - و صبيحة صفيه كه روز چهار شنبه پنجم رجب سال مزبور متولد شده بود و از عرضه داشت ديگر آن كامگار بعرض مقدس رسيد - بگلرخ بانو بيگم موسوم گرديد - ذوالقدر خان از تعيناتيان صوبه كشمير بالتماس عليمردان خان بمنصب هزارى ذات و ششصد سوار از اصل و اضافه سر عزت بر افراخت *

از سوانح رسيدن كهيلوجى است بجراى كردار نگويده

آن نامياس حق شناس كه در نوكرى بي نظام پدايه اعتبار و اعتماد رسيده بود از وجداني گزيده باين دولت ابد مدت ملتجي گشت - و در جرگه بندگان اين درگاه آسمان جاه انتظام يافته بمنصب بزرگ و تيول جيد سر افراز گرديد - از انجا كه آن خرد شميده بخت برگريده در اخلاص ناسره بود - و از وفا بي بهره - بهواجس نفساني و رساوس شيطاني دامن دولت جاويد از دست داده از اين حضرت سدره رفعت گر بخته نزد عادلخان به بيجاپور رفت - چون از سعادت بندگى اين درگاه حرمان گزيده بود عادلخان نگاه نداشت - آن واژون طالع از انجا بنواحي دولت اباد رسيده در جاگير برخى از بندگان درگاه معلى كه باو قربتى داشتند بهزاران نا كامي و گم نامي مي گذرانيد - غره ناصيه اقبال پادشاهزاده محمد ادرنگ زيب بهادر برينمعنى آگهي يافته ملك حسين ملازم خون را با جمعي تعين نمودند كه آن كج گراي

را بملک نیدستی روانه سازد - او آن فتنه سرشت را بتفحص بسیار یافته بخواری تمام بقتل رسانید *

نهم [شعبان] عوض بیگ ملازم عادلخان عرضه داشت او را با جواهر و مرصع آلات و فیل که بموسم پیشکش فرستاده بود و مجموع دولک روپیه قیمت داشت بنظر خورشید اثر در آورد - و عوض بیگ بعزایت خلعت و انعام شش هزار روپیه کامیاب گشت - و هزار روپیه بهمرهان او مرحمت شد - اسلام خان بیست و پنج فیل با یراق نقره و پنجاه تانگه و دیگر امتعه بنگاله که سه لک و ششت هزار روپیه ارزش داشت بعنوان پیشکش گذرانید و بپایه قبول رسید - چون شب برات نزدیک رسیده بود علیمردان خان بعرض مقدس رسانید که اعلی حضرت مکرر تماشای چراغان که درین شب بزرگ متعارف این دیار است فرموده اند اسمال تفضیله آن بآئین ایران بنظر اقدس انور در آید - ملتمس خان بر فراز پذیرائی برآمد - و پیشکارانش بتعلیم او اطراف دولتخانه خاص و عام را که بس طویل و عریض است تا لب بام بطرز تازه چوب بندی کرده و از تخته مشبکهای مختلفه الاشکل پرداخته و بر کنارهای بام طاق بندی نموده حیرت افزای تماشاگران گشتند *

شب پانزدهم [شعبان] که لیلة البراءة بود اورنگ آرای جهان بانى قرین دولت جاودانی بجهروکة دولتخانه خاص و عام برآمده بنظر خورشید اثر هنگامه روشنائی را گرمی تازه و فروغ بی اندازه بخشیدند - و بحکم اقدس آلات آتش بازی که برخی در صحن درامت خانه خاص و عام و اختی درفضای پیش درمن چیده بودند

بر افروختند - خدیو اقبال ازین تماشا عشرت گرا گشتند - مبلغ ده هزار روپیه معهود این شب متبرک به نیازمندان و محتاجان عطا شد - و هریکي از ملا فاضل و ملا عبد الحکیم سیال کوتي بانعام دویست اشرفي از زر وزن کامیاب گردید *

شانزدهم [شعبان] غیرت خان از دارالملک دهلی آمده شرف زمین بوس دریافت - خواجه روز بهان پس از فوت خواجه یک دل خان بتکویل داری جواهر خانه و فزونی منصب - و نعیم بیگ بحراست قلعه کالجرا از تغیر عبد الله نجم ثانی مقتدر شدند - به خواجه عبد الغفار ولد خواجه صالح ده بیدی سه هزار روپیه عفایت نموده بیدلج فرستادند •

بیست و ششم [شعبان] معتمد خان از سنجی سرا رخت هستی بربست - پادشاه بنده نواز بازماندگان اورا بخلعت و منصب فراخور حال نوازش فرمودند •

احداث شاه نهر لاهور باهتمام علی مردان خان

چون علی مردان خان بعرض اشرف رسانید که یکی از همروان این فدوی که در حفر قنوات کمال مهارت دارد متعهد میشود که از جائی که آب راوی از کوهستان بر آمده بر زمین هموار می رود نهری که آب آن به مزارع و بساطین بنشیند جدا کرده تا حوالی دار السلطنه لاهور بیدارد - از انجا که توجه ملک پیرای عمارت افزا بر تهیه اسباب آبادی بلاد و تعبیه مصالح رفاهیت عباد مصروف است مبلغ یک لک روپیه که کار آگاهان این فن برای اخراجات

آن برآورد نمودند بخان حواله فرمودند - خان بموجب حکم معلى يکي از معتمدان خود را باهتتام آن برگماشت - او پس از سرانجام ضروریات از موضع راجپور که بجانب نور پور واقع است - و از آنجا تا دار السلطنه مسافت زميني که دران نهر جریان نماید چل و هشت و نیم کرده جریبی شروع در حفر نمود - تتمه حقیقت مهر در سال شانزدهم گزارش خواهد یافت *

دوم رمضان المبارک عبد الرحیم بیگ اوزبک از پتله آمده سعادت کورنش دریافت - و بانعام بیست هزار روپیه کام اندوز گردید *

از غرایب موانح آنکه از درشت خوئی عبدالله خان بهادر فیروز جنگ صوبه دار بهار میان او و خان مزبور ناسازگاری شد - عبد الرحیم بیگ آنرا موجب مضرت خویشدن افکشته پس از تمارض چند روزه خود را ابکم ظاهر ساخت - و تا يك سال در خلا و ملازمان از گویائی بربست - چنانچه هیچ یکی حتی فسون او بریمعني مطلع نگردید - تا آنکه این ماجرا از وقایع آن صوبه بعرض مقدس رسید - و حکم معلى در باب طلب او صادر شد پس ازان بدرگاه رسید و دولت باریافت - بحرف در آمده مذهب گنگی معروض داشت و همگنان را بحیرت انداخت *

چون گذار عسکر منصور را راه کشمیر که تنگ و ناهموار است و هر سال از کثرت برف و باران و فزونی آبهای روان دران فتور راه می یابد با آنکه بیست و نهمی از سعادت اندوزان رکاب اقدس در پایان کتل گذاشته قلیلی در خدمت می برند بی اصلاح مسیر

فیدست - درینولا خاطر فیض مظاهر بمسیر آن رغبت فرمود -
 نقدی بیگ علی مردان خانی بجهت اصلاح و توسیع راه مرخص
 گشت - تربیت خان بعنایت خلعت و خدمت آخته بیگی از تغیر
 اصالت خان سرافراز گردید *

نهم [رمضان] عرضه داشت گوهر اکیلل خلافت پادشاهزاده
 محمد اورنگ زیب بهادر - که از دولت اباد قاصد استلام آستان
 فلک نشان شده بودند - مشتمل بر کرامت فرمودن دادار کریم
 پسری خجسته اختر در نواحی مهترا روز پنجشنبه چهارم رمضان
 سال هزار و چل و نه هلالی بعد از ایک گری و پانزده پل از
 طلوع نیر اعظم - و التماس نام که با هزار مهر نذر مصحوب نظر
 بیگ از ملازمان خود فرستاده بودند بنظر مقدس معلی در آمد -
 حضرت خاقانی آن ثمرة الفواد را بمحمد سلطان موسوم گردانیدند -
 و نظر بیگ را بخلعت و اسب و انعام هزار روپیه نواخته خلعت
 خاصه و اسب از طویله خاصه با زین طلا مصحوب او بغره ناصیه
 جهانبانی ارسال فرمودند *

آمدن هیاه سیستان بسرزمین قندهار و درگذاشتن

قلعه خنشی بعد تسخیر

چون عبدال که ریاست نیمه سرزمین صوبه قندهار بدو تعلق
 داشت - حراست قلعه خنشی که مسکن او و مفصل ولایت
 بست و سیستان است - بر خود گرفته بود - و عزت خان تیدولدار
 بست بخدمت گذاری و فرمان برداری او که ظاهر حال بد مال

آن نفاق سگال بود - فریب خورده باعتماد او دران محکمه مردم
 قلیلی گذاشته بود - آن مکر پرور مکرر بحمزۀ پسر جلال الدین
 ملک سیستان - که دارایی ایران حکومت آن ملک بعد از پدر باو
 داده بود - نهانی به پیام و نامه اظهار می نمود - که اگر جماعه
 را بغرستید قلعه را بشما باز میگذارم - از آنجا که حمزه از عقل
 دور بین بهره داشت مخالفت اولیای این دولت خداداد -
 که با قضا ستیزه نمودن امت - و راه ادبار پیمودن - بسان آن
 مدبر کوتاه نگاه آسان نگرفته بتغافل می گذرانید - آن واژون
 طالع برین اکتفا ننموده هنگامی که قلیچ خان باستلام سده سینه
 بکابل آمده بحمزۀ نوشت - که قندهار از صوبه دار خالی ست
 و قلعه بست چنانچه باید استحکام نیافته - قابو از دست نداده
 این قلعه را متصرف باید شد - حمزه از ملاحظه انجام کار که
 ناگزیر خردمند آگاه است درین مرتبه نیز باغواء او از راه نرفت
 تا آنکه قرین آمدن قلیچ خان از کابل بقندهار یکی از دوستان
 حمزه که نزد دارایی ایران بود نوشت - که در مجلس شاه مذکور
 میشود که تو بانظام صوبه قندهار راه دوستی و سازگاری باز کشوده
 خیال رفتن هندوستان در سر داری - ازین رهگذر برتو بی
 اعتماد شده در فکر آنند که ترا از میان بردارند - و بی آنکه
 بسود بست و قندهار تاخت و تاراج نمائی رستگاری صورت
 پذیر نیست - حمزه از روی اضطرار پیداله نام غلام معتمد خود را
 پس از آن مسرع فرستاده عبدال مقهور را آگاه گردانید - با جمعی
 بتدخیر خنشی فرستاد - پیداله چون باهمریان بغذۀ بخنشی رسید

عبدل مخدول ایدان را بحصار در آورده مردم عزت خان را بقتل رسانید - قلیچ خان برین معنی آگهی یافته لطیف بیگ اندجانی را با جمعی از اعدیان و تابیدان خود روانه نمود - تا قلعه از تصرف این اشوار نابکار بر آورده به تنذیه مخاذیل میستان بپردازد - عزت خان نیز سه صد کس از بست بکومک ایدان فرستاد - و چون لطیف بیگ با همرهاں به پای قلعه رسید - از مردم حمزه قریب پانصد کس از قلعه بر آمده دست جسارت بمکاربه کشودند - انجام کار جمعی بکشتن داکه به پای فرار بحصار در آمدند - دلیران عرصه و غا قلعه را گرد گرفته ملچاها برافراختند - حمزه بعد از آگهی بر محاصره جمعی کثیر بکومک محصوران روانه کرد - لطیف بیگ کثرت غنیم و قلت همرهاں و انعدام محکمه در حوالی خنشی که سپاه بنه و بار خود آنجا گذاشته بخاطر فراهم بمقاتله و محاربه پردازند دریافته از گرد قلعه برخاست - و این روی آب هیرمند بموضع بیاور که پنج گروهی خنشی است آمد - و احمال و ائقال خود و همرهاں آنجا گذاشته مستعد قتال شد - مخاذیل چون بخنشی رسیده دیدند که دلیران از آنجا برخاسته عقب نشسته اند - بگمان هراس این ابطال نبرد سگال غافل از آن که شیر از رمه هرچند بسیار باشد نرمه لیکن برای قابو گاهی پیش آید و گاهی پس رود - بامحاصیر از آب هیرمند گذشته غره شعبان بمحاربه لطیف بیگ رونهانند شیران غیضه و غا پذیره شده هنگامه پیکار گرم گردانیدند و از غنیم لثیم نزدیک سه صد تن مقتول و بسیاری مجروح ساختند ادبار پژوهان با وجود فزونی از حرب و ضرب مجاهدان ظفر طراز

عنان تماسک از دست دادند - و قلعه خذشي را گذاشته بجانب
 بند سيستان گريختند - قليچ خان پهل از اطلاع بر حقيقت حال
 هزار و پانصد سوار از کومکيان قندهار و تابيدان خود با خنجر خان
 همراه ساخت - تا بلطيف بيگ پيوسته بتعاقب مدابير پيردازند -
 و تلخت و تاراج ملک سيستان و تاديبي و تنبيه سيستانيان چنان
 نمايند که ديگر هيچ بي ادب شورش طلب پيرامون چنين جرات
 و جسارت نگرند - خنجر خان بلطيف بيگ پيوسته باتفاق تا بند
 سيستان تعاقب مخايل نمودند - و بسياري از مواضع آن نواحي
 را عرضه نهب و غارت گردانیده بند مذکور را که بند و بست آباداني
 ملک سيستان بآن باز بسته بود شکستند - چنانچه همگي آب باراضي
 نشيب افتاد - و ازين رو سيستان و توابع آن خراب و بي آب
 گشت - و حمزه با هزاران باس و هراس در قلعه فتح که مقر او
 بود خزید - مہارزان لشکر اقبال بعد از مالش معاھير و شکستن بند
 قرين فيروزي مراجعت نمودند - و چون نهم رمضان حقيقت اين
 واقعه از عرضه داشت قليچ خان بمسامع حقايق مجامع رسيد -
 فرمان قضا جريان از پيشگاه سطوات و سياست شرف صدور يافت -
 که عبدال بخت رميده روزگار برگردیده را که مشير اين فساد
 است و بدست عزت خان گرفتار گشته بيدار سازند *

يازدهم رمضان پيادشاهزادهاي والا مقدار و اسراي نامدار
 خلعت زمستاني مرحمت شد - عوض خان حارس قلات از تغيرخانه
 زاک خان بحراست غزني نيز - و همت خان بمحافظت تھانہ غور بند
 و ضحاک - و سعد الله ولد سعيد خان بهادر ظفر جنگ بنظم بنگش

بالا - و عبد الله دیگر پسر خان مذکور بحفظ بنگش پایان نوازش یافتند *

پانزدهم رمضان بحکم مقدس پادشاهزاده عالی نسب مراد بخش و علیمردان خان و اسلام خان و جعفر خان و بخشیدان عظام صلابت خان و اصالت خان و مرو جویدار خلافت پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر را استقبالی نموده بدرگاه خواقین پناه آوردند - پادشاهزاده والا گهر سعادت ملازمت اندوخته هزار مهر بر سبیل نذر - و یک فیل که قیمت آن پنجاه هزار روپیه شد بایراق طلا - و سه ماده فیل برسم پیشکش گذرانیدند - و بعنايت اسپ عربي تمام عیار نام از طویل خاصه بازین طلا از جمله خیلوه که حکیم مسیح الزمان از عرب آورده بود با نه اسپ عراقی و ترکی سرافراز گشتند - چون بعرض مقدس رسید که راجه رامداس نوروزی رخت هستی بر بست امر سزگه نبیره او را از اصل و اضافه بمنصب هزاری ذات و ششصد سوار و خطاب راجگی مباهي گردانیدند - و صیانت حصن نوروز و نواحی آن بدستوری که در عهده جدش مقرر بود بدو تفویض نموده آن نواحی را در اقطاع او مرحمت فرمودند - بمحمد خواجه تاشکندی که تازه از ولایت آمده هزار و پانصد روپیه انعام شد - درین ماه متبرک سی هزار روپیه برسم هر سال باهل احتیاج و استحقاق رسید *

غره شوال نوید عید شادمانی رسانید - پادشاه حق آگاه بمعهود هر سال بر فیل کوه هیکل گردون خرام بعید گاه تشریف برده بعد از نماز بدولتخانه والا مراجعت فرمودند - و در محیی و ذهاب به آئین مقرر پیشیدن زر نثار دامن تماشائیان برآورد - شب

آینده بحکم اقدس در دولخانه خاص و عام برای تماشای فهرست
جریده دولت محمد اورنگ زیب بهادر چراغان بر افروخته آمد -
خدایو اقبال با کواکب فلک خلافت بجهرو که دولخانه مذکور تشریف
فرموده لختی بتماشا پرداختند *

دوم [شوال] برای عیادت یمین الدوله که ماده فالج دست
راستش را از نیروی گیرائی باز داشته بود تشریف برده منزل آن
رکن رکین سلطنت را بغیر قدم میمنت لزوم مورد برکات و مهبط
سعادت گردانیدند - سید صدر خان بعنایت خلعت سر بر افراخته
بخدمت قلعه دارچی کانگه از تغییر دولت خان پسر الف خان
مرخص گردید *

گزارش فرخنده جشن شمسی وزن

روز دوشنبه چهارم شوال سنه هزار و چل و نه مطابق هشتم
بهمن خجسته جشن شمسی وزن انتهای سال چل و هشتم و
افتاح سال فرخنده مآل چل و نهم از زندگانی حضرت صاحبقران
ثانی که بطراز جاودانی مطرز باد آراسته شد - خدیو صورت و
معنی و خداوند دین و دنیا بعد از وزن مقدس بطلا و دیگر اشیاء
معهوره بر تخت مرصع جلوس نموده فضلا و صلحا و شعرا را که
دران بزم کامروائی بسعادت حضور مستمع بودند بزر نثار دامن
امید بر آوردند - درین روز مسرت افروز از سواران منصب هریگی
از اختر برج خلافت محمد شاه شجاع بهادر و محمد اورنگ زیب
بهادر که پانزده هزاری ذات و نه هزار سوار بود شش هزار سوار دو

اسپه سه اسپه مقرر فرمودند - و پادشاهزاده خجسته اطوار محمد اورنگ زیب بهادر را بانعام ده لک روپيه نوازش نمودند - و پادشاه زاده والا تبار مراد بخش را باضافه هزار سوار بمنصب ده هزارى پنجهزار سوار سرانراز گردانيدند - على مردان خان رابعنايت خلعت خاصه بر نواختند - و سه هزار سوار از منصب او كه هفت هزارى هفت هزار سوار بود دو اسپه سه اسپه مقرر نمودند - و مرحمت فيل از حلقه خاصه با يراق نقره و ماده فيل ضميمه عدايات شد *

پنجم [شوال] منزل پادشاهزاده والا گهر محمد اورنگ زیب بهادر بفر قدوم اقدس فروغ آگين گرديد - آن ستوده سير مراسم پاانداز و نذار بتقديم رسانيده اقسام جواهر و مرصع آلات و ديگر نفايس و پنجاه فيل و ماده فيل با يراق نقره كه قيمت همگي شش لک روپيه شد فيلان با يراق سه لک و شست هزار روپيه و ساير امتعه دولک و چل هزار پيشکش نمودند - و باشاره سنديه بعليمردان خان خلعت فاخر با چار قب و جمدهر مرصع - و بوزير خان و جعفر خان خلعت با فرجى - و بصلايت خان و اصالت خان خلعت عنايت کردند *

ششم [شوال] قزلباش خان را باضافه هزار سوار بمنصب سه هزارى سه هزار سوار سر بلند گردانيده بحراست قلعه احمد نگر از تغيير سيد مرتضى خان دستورى دادند - بمحمد تقى ديوان سرور جويبار خلافت پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر اسپ - و بمير عرب سه صد مهر - و بمحمد تقى چلبى كه از ايران تازه آمده سعادت اندرز ملازمت گشته بود سه هزار روپيه - مرحمت فرمودند *

یازدهم [شوال] مرشد قلی علیمردان خاننی را بعنایت خلعت و خدمت دیوانی صوبه پنجاب سرافراز ساختند - عوض بیگ نوکر عادل خان را که پیشکش خان مزبور آورده بود بخلعت و اسب سربلند گردانیده رخصت نمودند - و کمر مرصع که چل هزار روپیه ارزش داشت مصحوب او بعادل خان عنایت نموده فرستادند *

چهاردهم [شوال] بر گلگون دولت و اقبال سوار شده بموضع خان پور که جمال خان قراول درانجا قریب دو هزار و سه صد آهوی سیاه و چهاره از اطراف رانده بدام در آورده بود تشریف بردند - و سه صد را زنده گرفته باقی را آزاد فرمودند - حسین بیگ خویش علیمردان خان را بعنایت فیل - و گرشاسپ برادر لهراسپ خان را بانعام دوهزار روپیه مفتخر گردانیدند *

پانزدهم [شوال] هرناتپه مهاباتر بعنایت اسب و فیل و یک لک دام نقد نوازش یافت *

آتش افتادن در ارگ اکبر نگر و سوختن بسیاری از کار خانجات پادشاهزاده والا گهر محمد شجاع بهادر

تفصیل این نازله هایلله که کهن سالان سوانح دیده و سال خوردان وقایع کشیده با کثرت احراق نار درین دیار چنین حادثه کمتر نشان دهند آنکه - ششم این ماه در روزی که طوفان باد یاق از مصر مرعاد میدان درون قلعه اکبر نگر آتش در گرفت - چنانچه در

مختصر مهلتی به بنگلهائی که در محل پادشاهزاده بیدار بخت بود رسید - و ازان بشامیانها و پردهای ارارین و حجرات عمارات نشیمن درگرفته بسقف عمارات که چوب پوش بود افتاد - غرقه ناصیه اقبال پادشاهزاده والا مقدار برای تدبیر نجات عقیف مشکو از خلوت خانه برخاسته بمحل رفتند - اتفاقاً دروازه میان خلوت خانه و محل را نیز آتش درگرفته راه آمد شد مسدود گردانید - و بیک چشم زدن شرارات بعمارات اطراف خلوت خانه منتشر شده فضای آنرا نمودار کره اثیر ساخت - ناگزیر آن والا گهر بدم جهر و که برآمده نردبان طلبیدند - جماعتی که در خلوت خانه بودند بریده معنی آگاه گشته باین طرف دویدند - و بعد از رسیدن نردبان مردم را یکسو کرده با اهل محل و هر که از خدمت گاران توانست رسید از راه نردبان بزیور آمدند - بعد ازان که آتش به بنگله جهر و که و نردبان درگرفت جمعی که مانده بودند از انجمله جوقی خود را از بام افکندند اعضاء برخی مکسور و مجروح گشت - و لختی بسلامت برآمدند - و هفتاد و پنج کس از خوام محل سوختند - و از جواهر خانه و کرکیرخانه و توشک خانه و بسیاری از کارخانجات دیگر جز خاکستر اثری نماند - و چون بیست و سیوم شوال از نوشته منهدیان صوبه بنگاله این حادثه موحشه بمسامع حقایق مجامع رسید فرمانی مشتمل بر مراحم پادشاهانه و عواطف مرشدانه با جواهر و اقمشه دولک روپیه و دولک روپیه نقد برای قره باصره دولت و بختیاری و حلای و حلل یک لک روپیه برای فرزندان آن دره التاج کامگاری ارسال نمودند *

توجه رايات کشور کشا بمير کشمير خلد اما

درين سال فرخنده مير کشمير جنت آئين و تماشای اماکن مستنزه اين سرزمين که باطباق نورندگان کوه و هامون و اجماع گردندگان ربع مسکون در کثرت مبرزه - و بسياری گل - و فزوني آبهاي روان - و ديگر غرايب - عدیل و نظير ندارد - در مرآة خاطر نزاهت ناظر منتطبع گشت چون پيش نهاد خاطر خورشيد مآثر تماشاي رياحين رنگارنگ و ازهار گوناگون آن نزهتگاه بود - و اين بي آنکه اوایل فروردين که دران هنگام راه پير پنجال که بهترين طرق است مسدود مي باشد - رفته شود صورت پذير نبود - مقرر شد که الويه ظفر طراز از راه پنوج بآن خطه دليپذير در آيد بذابران بعد از تماشای شگوفه شقتالو و ديگر شگوفههاي بساين دار السلطنه لاهور بيست و پنجم شوال مطابق غره اسفنديار بساعت خجسته متوجه گشتند - و نواحی سرای قاسم خان محط رايات اقبال گردید - و يمین الدوله را بسبب عارضه مذکوره در دار السلطنه گذاشتند - و غيرت خان را بقلعه دارمی لاهور - و خايل الله خان را بخدمت قراول بیگي از تغدير مراد کام - و دوستکام واک معتمد خان را به بخشيدگري و واقعه نویسی دار السلطنه سر بر افراختند - بمير عبدالله ولد مير عارف صفوي صد اشرفي عنايت شد *

بيست و هشتم [شوال] بخواجه احمد ولد خواجه خاوند

محمود شش هزار روپيه مرحمت فرمودند *

غره ذي القعدة علي مردان خان را بعنايت خلعت خاصه و

خنجر مرصع با پهلوانخانه سر بلند گردانیده بلاهور که صاحب صوبگی
آن برو مقرر بوده رخصت نمودند - و باسلام خان خلعت مرحمت
نموده حکم فرمودند که در دار السلطنه چندی بسر براهی کارهای
ضروری پرداخته روانه کشمیر گرد - آتش خان دکنی را بعنایت
خلعت و اسب و انعام دو هزار روپیه و خدمت فوجداری بهاگپور
و نواحی آن سرافراز ساختند - بحکیم فتح الله دو هزار روپیه -
و حاجی ذاکر که از بیجا پور آمده بود دویست مهر - و به
پسران میر حسام الدین صد و پنجاه مهر - و بهریکی از شیخ صادق
و میر یحیی شاعر و لطفاي خواننده صد مهر انعام شد *

هشتم [ذي القعدة] که کنار دریای چناب منزل اقبال بود -
پادشاهزاده والا گهر محمد اورنگ زیب بهادر را بعنایت خلعت
خاصه با فرجی و سریشچی از لعل و مروارید - که یک اک
و پنجاه هزار روپیه قیمت داشت - و تسبیح مروارید - که در آن سه
قطعه لعل و چهار قطعه زمره منتظم بود - و قیمتش پنجاه هزار
روپیه و جمدهر خاصه و شمشیر خاصه و ترکش خاصه و کمر مرصع
و بعضی مرصع آلات و دویست اسب از آن میان یکی از طویل
خاصه با زین طلا میزکار و فیل از حلقه خاصه با یراق نقره و ماده
فیل کامیاب گردانیده رخصت دولتاباد فرمودند - و هزار مهر از
از زر وزن حواله شد که باهل استحقاق برهان پور و دولتاباد قسمت
نمایند - و پادشاهزاده مراد بخش را بعنایت خلعت خاصه و
جیقه مرصع و جمدهر مرصع با پهلوانخانه و شمشیر مرصع گران بها
و در اسب از طویل خاصه یکی با زین طلای میزکار دیگری

با زمین طلای ساده و فیل از حلقه خاصه با یراق نقره و ماده فیل
بر فواخته حکم فرمودند که به بهیمره رفته توقف گزینند - و هرگاه
فرمان والا بصدر پدیدد روانه کابل شود - و وزیر خان و سردار
خان و ظفر خان و مادهوسنگه و جانشینان خان فوجدار بهیمره و
هریسنگه راتهور و ذوالفقار خان و جلال کاکر و راجه جیرام و ترک
تاز خان و بابوی خویشگی و خلیل بیگ بخشی احدیان با گروهی
از احدیان و جوقی دیگر بندها در خدمت آن والا تبار عالی نسب
معین گشتند - و وزیر خان بمرحمت خلعت و اسب از طویل
خاصه با یراق طلا و دیگران بعنایت خلعت نوزش یافتند - درین
تاریخ دو شیر نر و ماده در پیشه کنار دریای مزبور بتغذای
پیکر شکار فرمودند *

نهم [ذی القعدة] راجه جسونت سنگه را خلعت و اسب
از طویل خاصه با زمین مطلا عنایت نموده بوطن مرخص گردانیدند
و راجسنگه بمرحمت خلعت و جمدهر مرصع مفتخر گشته همراه او
دستوری یافت - و دائی خان بجایگزین مرخص گشت *

دهم [ذی القعدة] الله ویرد خان از دار الملک دهلی بدرگاه
کیوان جاه آمد شرف اندوز ملازمت گردید - بخواجه سنگی
ده بیدی که برخی اشیا از بلخ بعنوان پیشکش ارسال داشته بود
سه هزار روپیه عنایت نموده فرستادند *

نوزدهم [ذی القعدة] ظلال رایات اقبال برقصه بهنبر مبسوط
گردانیده الله ویرد خان را رخصت معاودت دهلی و مکرمت
خان را رخصت دار السلطنة لهور فرمودند - و هر کدام بعنایت

خلعت و اسب فرق عزت برافراخت - و حکم شد که مکرمت خان از لاهور برای سرانجام آذوقه کابل و قندهار و تنظیم و تنسيق ديگر امور بدان صوب راهي گردد - دوازده هزار مهر از زر وزن بدو حواله شد که بمستحقين بلده کابل که از نيايبي غله متوزع ابدال و متشنت الاحوال گشته اند تقسيم نمايد - عبد الرحيم بيگ اوز بک بمرحمت خلعت و از اصل و اضافه بمنصب دو هزار ي ذات و هزار سوار تارک افتخار برافراخته دستوري يافت که تا مراجعت رايات جهان کشا در دارالسلطنه توقف نمايد - ملتفت خان را بعنايت خلعت و خدمت ديواني صوبه بنگاله از تغيير صالح شهري بر نواخته رخصت نمودند - و مصحوب او بگوهر اکليل خلافت پادشاه زاده محمد شاه شجاع بهادر خلعت خاصه و متاع يک لک روپيه از جواهر و مرمع آلات و پارچه های زربفت و غيره فرستادند - و صالح شهري بخدمت ديواني سرکار آن بخت بيدار والا اقتدار سر بر افراخت - بوستم خان که در منبهل بود فيل از حلقه خاصه از روی عاطفت ارسال داشتند - در روز ديهنبر مقام شد - و حکم اقدس بنفان پيوست که مهين پور خلافت يک منزل عقب اردوی گهيان پوی و جعفر خان عقب آن غره ناصيه سلطنت - و ساير بندها عقب جعفر خان براه نوردي در آيند تا عبور عسکر منصور از مضائق و مزالت اين راه بآساني واقع شود - و راحه جگت سنگه بجهت توسيع راه پنوج و برداشتن برف از سرک تل دستوري يافت - او بدانجا شتافته بدستيارمي زمينداران کشمير و مردم آن نواحی که حارس خطه مذکور جمع نموده بواسطه ساختن راه فرستاده بود - براي گذشتن

مردم و اعیال کارخانجات برف بریده کوچه ساخت - و برای عبور
پادشاه انجم سده برف کوفته برفراز آن ره گذار گردانید *

بیست و دوم [ذی القعدة] با گروهی که همواره ملتزم رکاب
فیروزی اند از کتل بهنر عبور فرمودند - و لدهی جوکی هتی
بنزول مبارک سعادت آمود گردید - اگرچه از دارالسلطنه تا
این مکان نزه اکثر جاها شگوفه و مرغزار روح افزای همگنان
گشته بود اما بعد از در آمدن کوهسار بیشتر و بهتر بنظر
در آمد *

گذارش نوروز

درینولا که طبیعت نشاط گرایی خاقان گیتی پیرای بتماشایی
رنگ آمیزی و نقش انگیزی صنعت گر بهار که صفحات روزگار بهزاران
نقوش بدیعه بر آراسته بود چون ریاحین و ازهار کمال شگفتگی
داشت آفتاب جهان تاب بعد از انقضاء ایک ساعت و سی و دو دقیقه
از روز سه شنبه بهت و ششم ذی القعدة سنه هزار و چل و نه از خلوت
سرایی حوت ببارگاه حمل انتقال نمود - و جهانیان از جود شهنشاه دریا
دل ابر نوال بکام دل رسیدند - درین روز عشرت افروز شاه نواز خان
بمرحمت خلعت و جمدهر مرصع و باضافه هزار و پانصد سوار
بمنصب چار هزاری چار هزار سوار و اسب از طویلۀ خاصه بازمین
مطلا نوازش یافته بضبط صوبۀ اردیسه از تغیر معتقد خان مرخص
گردید - و تربیت خان از تغیر شاه نواز خان بخدمت قوش بیگی
بلند پایگی یافت - منصب فیروز خان باضافه پانصدی ذات سه

هزارى ذات و هزار و دويست سوار مقرر شد - ميرزا حسن صفوي
بعنايت علم سر برافراخت - ساليانه حكيم مومنا از اصل و اضافه
بيست و چهار هزار روپيه مقرر گشت *

بيست و هشتم [ذي القعدة] از منزل تهنه کوچ شد - و نيم
كروهى آن گلهامى سرخ بر فراز كتل در كمال شگفتگي و ريانى بنظر
اقدس در آمد - گوئى اشجارش دران كوه مانند شجر طور قد برافراخته
اند - يا از شادى قدوم پادشاه مشتري ديدار چراغان برافراخته -
چون اعلى حضرت پيش از اين آنرا ندیده بودند از تماشاى آن
نشاط تازه اندوختند *

رفتن ظريف بملک روم و مراجعت او

با سفیر فرمان رواى آن مرز و بوم

چون در حين تعيين مير برکه بسفارت ايران ظريف را كه در
شناسائى امپ مهارت تام دارد براى ابتياع خيول عراقى همراه
نموده بودند - و او هرچه خريده آورد پسندیده نيفتان - و اين معنى
موجب شرمسارى و خجالتش گرديد - او پس از چندي بوساطت
بار يافتگان بساط تقرب معروض داشت - كه اگر بصوب بر عرب و
روم دستوري يابد ازان مملكت اسپى چند قابل سوارى خاصه
ايتياع نموده بيارد تا از خجالت گذشته و تقصير زنده خود را
وارهانند - ملتصق او به پذيرائى رسيد - و بعلامى افضل خان حكم
شد كه نامه مشعر بر ابراز مودت و موالات بسطان مراد خان قيصر
روم نگاشته بدو حواله نمايد كه اگر احياناً رجوعى افتد آنرا دست

آویز روائی کار خود سازد - و ازان رو که ارسال نامه تنها از چنین پادشاه گردون جاه بچنان والا دستگاه در خورشان کبیر دولت نبود - کمر مرصع گران بها با نامه فرستاده آمد - و بامر خاقانی افضل خان نیز خطی بوزیر اعظم نگارش نمود - و سلخ جمادی الثانیه سال دهم از جلوس عالم آرا ظریف بدان صوب مرخص شد - و به بندر لاهری که از توابع صوبه تته است رسیده براه دریا روانه بر عرب گردید - و زیارت حرمین محترمین نموده بمصر آمد - پاشای مصر که پیش از آمدن او آگهی یافته بود پذیره شده او را بشهر آورد - و بمراسم ضیافت پرداخته حقیقت بقیصر معروض داشت - چون عریضه او هنگامی که قیصر متوجه تسخیر بغداد بود رسید - حکم فرمود که ظریف را باهتمام تمام راهی سازد - و در باب تبدیل او به نظام بلاد آنحدود بتاکید نوشته شخصی همراه کند - تا هر شهری که خواهش سیر آن داشته باشد به او نموده او را بموصل که سر راه ما است برساند - پاشای مزبور بموجب حکم قیصر او را رخصت نمود - او بقدس خلیل و شام و برخی دیگر بلاد رسیده بموصل رفت - درین اثنا سلطان مراد خان نیز بموصل آمد - ظریف محمد پاشا وزیر اعظم قیصر را دیده مراسله علامی افضل خان رسانید - روز دیگر سلطان مراد خان بوزرای خود گفت که او را بیارند - پس از آنکه ظریف ببارگاه قیصر در شد وزرا که درون قانی بر کرسیها نشسته بودند بآئین لایق دریافته پنج کس از یاران او را بحضور بردند - سلطان مراد خان او را پیش طلبیده نامه خاقان جهان را که بر هر دو دست ظریف بود بتعظیم تمام گرفته بترکی برگزارد - که باعث

نوردیدن اینهمه راه دراز چیست - او بعد از گذارش سبب صندوقچه طلائی که درو کمر مرصع بود بنظر سلطان در آورد - چون برکشاندند سلطان از دیدن کمر منشرح گشته بر زبان راند - که درین وقت که بچندین مهمی متوجهیم وصول نامه و کمر از جانب پادشاهی که آسمان را بکام او میگردانند - و ستاره را بآرام او سیر میفرمایند - از امارات فتح و فیروزی - و علامات نصرت و کام اندوزی ما است - روز دوم ظریف هزار پارچه از نغایس نسایج هندوستان بهشت نشان از خود پیشکش نمود - سلطان پرسید که در هندوستان کدام سلاح بیشتر می پوشند - او پاسخ داد که اسلحه بسیار است - بکتر - صادق - هزار میخی - قلهائی - زره - چلقد - ازین میان هرکس هرچه خوش کند می پوشد - و بکتری را که برای خون همراه گرفته بود طاییده گذرانید - قیصر نسبت باو اقسام تلافی بظهور رسانیده لختی از شگرفی این دولت جاوید طراز استکشاف نمود - و ده هزار قروش که بیست هزار روپیه باشد بدو داده گفت که بعد از انصرام مهم بغداد ترا دستوری معاودت داده سفیر خود را نیز همراه خواهیم فرستاد - تا قواعد دوستی استحکام گیرد - و مبادی یگانگی رسوخ پذیرد - و چون خبر رسید که لشکری که فرمان رومی ایران بمدد بکتاش خان حاکم بغداد فرستاده بود بقلعه در آمد - قیصر توقف نموده بسرعت هرچه تمامتر روانه آن صوب گردید - و بطریف امر نمود که تا مراجعت من در موصل بوده بابتیاع آنچه مامور است بپردازد - پس از آنکه سلطان مراد خان بغداد را از قزلباش انتزاع نموده بموصل برگشت جواب نامه والای خاقان گیتی پیرا نگاشته

ارسلان آقا را که از معتمدان او بود بسفارت معین گردانید - و یک اسب عربی کوه هیکل باد رفتار از اسپان سوارچی خود با زین مرصع بالماس و عبای سرورید دوز بطرح روم بطریق ارمنی بدر حواله نموده اسب دیگر از اسپان سوارچی خلف خان که در فتح بغداد بدست آورده بود بطریف بخشید - و او را با ارسلان آقا روانه آستان معلی ساخت - ظریف با سفیر مذکور از موصل بلخسا و از انجا ببصره آمده براه دریا به تته رسید - و چون این معنی از عرضه داشت او بموقف عرض ارفع در آمد بهر یکی منشور عنایت با خلعت ارسال یافت - و بخواص خان صوبه دار آنجا فرمان شد که ده هزار روپیه از سرکار خاصه در وجه انعام ارسلان آقا بفرسند - و نیز حکم اقدس بصدر پیوست که هریکی از خواصخان ناظم تته و نجابت خان صوبه دار ملتان شش هزار روپیه - و هر کدام از قزاق خان سرکار دار سیوستان - و شاه قلی خان ضابط بهکر چهار هزار روپیه - برسم ضیافت بسفیر بدهند - پس ازان که ایقان بدار السلطنه لاهور رسیدند ظریف ارسلان آقا را گذاشته جریده از عقب اردوی گیهان نور راهی گشت - و بدست ونهم ذی القعدة ناصیه طالع باستلام معتبه عرش مرتبه برافروخت - و از پیشگاه عنایت بخلعت و از اصل و اضافه بمنصب هزارچی ذات و دویست سوار فرق عزت برافراخته بخطاب فدائی خان - که هدایت الله پیش از خطاب جان نثار خانی بآن مخاطب بود - و بخدمت آخته بیگی از تغدیر تربیت خان سرافراز گردید - و حکم شد که بلاهور رفته اسپان آورده خود را خرید داده بدرگاه کیوان جاه بیارود - محمد حسین سالدوز

بمهرحمت خلعت و انعام دو هزار روپيه مقتخر گشته بمهماندازی
ارسلان آقا دستوري يافت - که او را از دارالسلطنه بمنزمت آباد
کشمير بيارد - و مصحوب محمد حسين بايلچی مزبور خلعت
ارسال يافت *

اکنون لختي از استيلاء سلطان مراد خان
بر قزلباش و تسخير بغداد که از تقرير
فدائي خان بوضوح پيوسته بر می نگار

شرح اين داستان آنکه فرمان رواي ايران بر اراده سلطان مراد
خان آگهي يافته با لشکر خود از صفاهان بصوب بغداد راهي گرديد -
و از فزونی عسکر روم و غلبه مبارزان آن مرز و بوم تاب مقاومت
در خود نيافته در طاق بستان نشست - و مير فتاح صفاهاني سرآمد
تفنگچيان را با تفنگچيان و جوتي از مير و سلطان - و يوز باشي را
با اکثر لشکر خود بسر کردگی خلف خان بکومک بکتابش خان
حاکم بغداد روانه نمود - اينان هنگامی که افواج روم بموصل رسیده
بودند داخل بغداد شده بگرد آوری آذوقه واستحکام قلعه پرداختند
سلطان مراد خان از اصغاء اين خبر دوم رجب سال گذشته با لشکر
گران و توپ فراوان بپای قلعه بغداد آمده بکتابش خان و خلف
خان سفرچي و نقدبخان شاملو پدرزن جاني خان قورچي باشي
پيغام کرد - که صفي ميرزاي شيخ اوغلي را چه نيروي محاربه بامن -
اولی آنکه پيش از اشتعال آتش غضب من بديرون آمده قلعه را
بسپاريد - و از آنرو که اينان بدين معني راضي نشدند سلطان مراد
خان در غضب شده فرمود که در طرف برج قراقالي جنگ بيندازند -

درین محاربه جمعی از طرفین کشته شدند و قلعه مفتوح نگشت -
مرتبه دوم محمد پاشا وزیر اعظم جانب همان برج نبرد آرا گردید
و از هر دو طرف گروهی بقتل آمدند - اتفاقاً وزیر اعظم درین جنگ
بزخم تغذگ درگذشت - سلطان ازین واقعه بدشتر غضب ناگفته
حکم نمود که توپ و تغذگ سر داده یورش نمایند - درین اثنا
جمعی قزلباش ملازم بکدش خان که در حمله بدست رومی گرفتار
آمده بودند به بکدش خان آگهی دادند که فردا قصد یورش دارند
اغلب آنکه حصار را بقهر و جبر بگیرند - رهائی تو در رسیدن
بارو و دیدن سلطان است - بکدش خان دیگر قلعه نشینان را برین
اراده آگاه ساخته بر تسلیم قلعه تحریض نمود - چون راضی نشدند
بکدش خان شب از برج سمت شط بغداد بیرون آمده خود را
بمصطفی پاشا که بعد از کشته شدن محمد پاشا وزیر اعظم شده
بود رسانید - و بواسطت او سلطان را دید - صباح آن بحکم سلطان
توپ بسیاری بر قلعه زدند و برج و باره با زمین هموار شد - خلف
خان و دیگر قلعه نشینان از کرده پشیمان گشته ناگزیر امان خواستند -
بیکچریان سلطان بحکم او یراق جنگ از قزلباش گرفته خلقي عظیم
بقتل رسانیدند - و جمعی را که بهزار فیض آثار امام المسلمین
ابو حنیفه کوفی و مرقد منور قافله سالار ارباب یقین هید عبدالقادر
جیلانی نورالله ضربت پناه برده بودند - نظر به بی ادبی که ازان
طایفه نسبت باین دو مضجع متبرک وقوع یافته بود نیز طعمه
ضرغام شمشیر گردانیدند - و سلطان درین وقت که هنگام عید بود
در خیمه که بر دور آن مقتولان افتاده بودند نشسته بباده گساری

مي پرداخت - و پردهاي خيمه برداشته تماشاي كشتگان مي كرد -
 حاشاچنين غلبه و استيلا كه از بهين نعم ايزدي و گزين عطايي
 مرمدي است جاي شكر است نه شكر - سلطان پس از تسخير
 بغداد ايلچي نزد صفي ميرزا فرستاده طلب همدان و درتنگ نمود -
 او ايلچي را عزت نموده دادن درتنگ قبول كرد - و سارو خان را
 بسفارت روانه ساخت - سلطان اگرچه بگرفتني درتنگ تنها راضي
 نميشد - اما وزير اعظم راضي نمود - پس از مراجعت سارو خان
 صفي ميرزا ايلچي سلطان را باعزاز تمام مرخص گردانيد - و
 سلطان خاطر از كشايش قلعه و قتل و اسر قلعه نشينان و پرداخته
 مصطفی پاشا وزير اعظم را با حشری از دلاوران تبرد آرا درانجا
 نگاه داشت كه تا ترميم قلعه و امن قرار قلعه دار و فراهم آمدن آذوقه
 و ديگر ناگزير حصار بغداد را از مدمات لشكر قزلباش ميديانت
 نمايد - و خود بجانب روم برگشت - بكتاش خان در حوالی بغداد
 رهگرای عدم شد - و خلف خان و مير فتاح تغنگچي افاسي و
 آقا صادق پسر او در استنبول بقتل رسيدند *

چهارم ذي الحجه اعلی حضرت از قتل برف عبور فرمودند
 و راجه جگت سنگه كه براي ساختن راه دستوري يافته بود سر
 قتل دولت زمين بوس اندوخت - و حيدر آباد معسكر اقبال
 گردید - درين منزل علي بيگ كه از جانب علیمردان خان بضبط
 صوبه کشمير مي پرداخت شرف اندوز ملازمت گشت *

هفتم [ذي الحجه] در قصبه باره موله كه منتهای جبال
 است و از انجا کشمير برله كشتي پانزده كروه است و برله خشكي

یازده و نیم کروه بر ساحل دریای بهت دایره شد - و عرصه روح
 انزای نزهت آباد کشمیر فردوس نظیر نظارگیان را بحیرت
 انداخت - درین مکان مهین پور خلافت باردوی معلی پیوسته
 سعادت ملازمت دریافتند - و ذوالقدر خان و محمد حسین دیوان
 و قاضی محمد قاسم بخشی کشمیر و سایر تعیناتیان آنجا بتلذیم
 عتبه جلال پیشانی طالع بر افروختند - و نواره پادشاهی مزین بانواع
 تکلف رسیده نشاط انزای بینندگان گشت - روز دیگر خاقان جهان
 با هزاران خجستگی کشتی سوار سیر کزان روانه گشتند - و نهم ماه
 مذکور دولت خانه والا که درون قلعه مشرف بر تالاب دل اساس
 یافته است بغیض مقدم مبارک منبع سعادت گردانیدند - شگوفه
 بادام که پیش از شگوفهای دیگر میرسد از شدت باد و باران ریخته
 بود - شگوفهای دیگر بنظر اقدس درآمد *

دهم ذی الحجه پادشاه دین پناه برای ادای نماز بعیدگاه
 تشریف فرموده بعد از مراجعت بسنت قربان پرداختند *

دوازدهم [ذی الحجه] جعفر خان و موسوی خان و عاقل خان
 و گروهی دیگر از بندهای درگاه خواقین پناه از عقب رسیده باستلام
 سده سنیه مختصر گشتند *

پانزدهم [ذی الحجه] مطابق نوزدهم فروردین که روز شرف
 بود بعلي مردان خان خلعت خاصه مصحوب علي بیگ فرستاده
 حکم فرمودند که علي بیگ را در دار السلطنه گذاشته خود بکشمیر
 راهی گردد - لطف الله ولد لشکرخان که در دکن بود بخدومت
 بخشیدگري و واقعه نویسی بالاگهت از تغیر حکیم خوش حال

نوازش یافت *

بیست و یکم [ذی الحجه] اسلام خان از دار السلطنه رسیده
 کام اندرز ملازمت گشت - چون بعرض مقدس رسید که اوزبک
 خواجه سفیر امام قلی خان از کابل روانه درگاه معالی شده -
 حکم شد که غازي بیدگ پیشتر رفته اورا از راه پکه‌لی بآستان
 عرش مکان بیاورد - و پنج هزار روپیه از خزانه اتک در انعام او
 بدهاند *

بیست و پنجم [ذی الحجه] شهنشاه فلک بارگاه برسفینه
 دولت نشسته بگلگشت ریاض میثومثال فرح بخش و فیض بخش
 پرداختند - و اتمام لختی عمارات آن باصالت خان مقرر شد -
 در اثناء سیر فرح بخش بوته گل سرخ بنظر اقدس درآمد که چار
 هزار و پانصد گل و غنچه داشت - روز دیگر در باغچه دولت خانه
 بوته سوسنی دیدند که گل‌های شگفته و ناشگفته آن دو صد و دوازده
 بشمار رسید - تفاوت آب و هوا و قوت نشو و نما این سرزمین
 فردوس آئین از دیگر بلاد برین قیاس باید نمود - رحمان یار برادر
 الله یار خان از اصل و اضافه بمنصب هزاری هفتصد و پنجاه
 سوار و خدمت‌تپانه داری جسر سر بر او راخت - به بهرام ولد علی
 مردان بهادر هزار روپیه انعام شد *

در نهمین عشره محرم [سنة ۱۰۵۰] ده هزار روپیه مقرر
 بفقرا و بی‌نویان کشمیر عطا فرمودند *

یازدهم [محرم] صالح دستار خوانچی که نذر محمد خان
 اورا با برخی ارمغانی آن ولایت نزد درة التاج خلافت پادشاه

زاده محمد دارا شکوه بعنوان سفارت فرستاده بود بوسیله آن والا کهر
شرف تقبیل آستان جهانداري اندوخته چل و پنج اسپ و سی
و پنج شتر از خود پیشکش نمود - و بعنایت خلعت و انعام ده هزار
روپیه مغنخور و مبهی گردید - پیشکش میرزا عیسی ترخان
چل اسپ کچھی که از جوناگده ارسال داشته بود بنظر انور
در آمد *

هفدهم [محرم] شیخ موسی گیلانی بامعنی خالصات صوبه مالوه
سر برافراخت *

نوزدهم [محرم] چون اوزبک خواجه با غازي بیگ حوالی شهر
رسید اصالت خان و تربیت خان بحکم ارفع تا کنار شهر رفته و بدرگاه
گیوان جابه آورده بملازمت اقدس فایض گردانیدند - او نامه امام
قلی خان را بارمغانی که شست اسپ و صد شتر و نه باز طویغون
و نه غلام قلماق و اختی دیگر اشیا بود از نظر اقدس گذرانید -
و بمرحمت خلعت و خنجر مرصع برافراز گردید *

درین تاریخ بمسامع بشایر مجامع رسید - که برتهیراج ولد
جبهار سنگه بندیله بقید اسار گرفتار آمد - تفصیل این واقعه آنکه
چون بیست و ششم ذی الحجه [سنه ۱۰۴۹] عبد الله خان بهادر
فیروز جنگ در اسلام آباد اگهی یافت که برتهیراج مطرود و چنپت
منکوب بابسیاری از مخانیل بندیله میان اوند چپه و جهانسی نشسته
و جنگلی را که سه گروهی اوند چپه واقع است اقامت گاه خود
ساخته به نهب و غارت مواضع جهانسی می پردازند - بنابراین
خواست که باقی خان را که مصدر ترددات گشته بود بمحافظت

بنده گذاشته خود با فوجی مستعد پیگار به تنبیه اینان رود - باقی
 خان از فروزی کار طلبی باین معنی راضی نشده فیروز جنگ را
 بمبالغه تمام از رفتن باز داشت - و متکفل مالش آن گروه ادبار
 پتو گشته برگذارد - که اگر همین فوج را بامن بفرستید تبه کاران
 تیره روزگار را چندان بسزا می رسانم که دیگر هیچ فتنه گر شوریده سر
 گرد چنیدن جسارت نگردد - فیروز جنگ فوج خود را همراه داده
 او را رخصت نمود - باقی خان از آنجا یلغار کرده شب هنگام عنان
 باز کشید - و چندی را بزبان گیری فرستاده چون دریافت که مقاهیر
 از توجه دلوران صفدر و مبارزان نصرت اثر آگاه نیهنند یک پهر از
 شب مانده باز برای نوردی در آمد - و در سپیده سحری مانند
 قضای ناگهان بغتة بر سر کفار نابکار ریخته معرکه آرای نبرد
 گشت - اگر چه اشرار نکوهیده آثار بستیز و آوین پرداخته آتش
 حرب ملتهب گردانیدند - اما از آنرو که فیروزی همعنان
 بهادران لشکر منصور است - غزاة اسلام بر کفر بد فرجام استیلا
 یافته پرتیزار را زنده گرفتند - و گروهی از مخاذیل را به تیغ خون
 آشام از هم گذرانیدند - و چنپت از میدان کارزار برای فرار افتاد -
 باقی خان از تنبیه و تادیب شقاوت منشان و پرداخته نزد عبدالله
 خان آمد - و چون حقیقت واقعه از عرضه داشت فیروز جنگ
 بمسامع حقایق مجامع رسید - حکم شد که پرتیزار را بسید
 خان جهان بسپارد تا در حصار گوالیار محبوس دارد - و از آنجا که
 عبدالله خان بهادر فیروز جنگ استیصال چنپت و سایر فتنه گرایان
 بنذیل چنانچه باید نتوانست نمود - و بهادر خان معروض داشت

که تقدیم این خدمت به بنده مفوض گردد - سه هزار سوار از منصب او که چار هزار چار هزار سوار بود در اسب سه اسب مقرر فرموده قلع و قمع بندها بعهده او باز گذاشتند - و فرمان قدر توان بصدر پدوست که عبد الله خان بهادر فیروز جنگ بعد از انصراف الوبیة طغر طراز بدار السلطنة لاهور روانه آستان معلی گردد *

بیدست و ششم [محرم] خاقان گردون اقتدار بسیر باغ صفا پور که از دولت خانة پادشاهی براه دریا هفت کوه و نیم ربع است - متکفلان مهمات سرکار بهین ثمره شجره جهانبانی بیگم صاحب دران عمارتی بر فراز زمینی مرتفع مشرف بر تالاب بانجام رسانیده بودند - فیهی دارد بغایت خوش نما و زمین این حدیقه خلد آئین را از صحن عمارت تا ساحل تالاب سه مرتبه ساخته در هر مرتبه آبشاری عالی و حوضی با فوارها مرتب گردانیده اند - و هر پائے از آن بسبزه و ریاحین و نشیمنهای دل نشین روح افزای تماشاگران است - بر سفینه هلال مثال تشریف فرمودند - ملکه قدسی ملکت مراسم نثار و پیشکش بتقدیم رسانیدند - و شب هنگام کوهچه صفا پور را که آن رزی تالاب محاذی باغ مزبور واقع است با بسیاری از سفایین که در کمال آراستگی برابر عمارت بر روی آب بترتیب باز داشته بودند چراغان نموده روزگار را فروغ آموذ گردانیدند - خدیو دوران سه روز دران نزهتکده بکام بخشی و کام رانی گذرانیده روز چهارم بدولتخانه والا مراجعت فرمودند •

سلخ ماه [محرم] اوزبک خواجه بیدست و هفت اسب بالختی دیگر اشیا پیشکش نمود - و بمرحمت یک اسب عراقی با زین مطلا

و انعام بیست و پنج هزار روپیه مفتخر گردید - بکوچک بیگ و رحیم بیگ و سلطان قلی قوش بیگی و شیرعلی میر آخور و اتا خواجه که با او آمده بودند پنج خلعت و دوازده هزار روپیه عنایت شد - نذر یساول ملازم نذر طغائی بتقدیل عتبه جلال نامیه بخت برافروخته پیشکش او بیست و شش اسپ و بیست و هفت شتر و دیگر اشیا که همراه اوزبک خواجه آورده بود از نظر انور گذرانید - و بمرحمت خلعت و بکده کارن با بازو بند طلا و انعام دو هزار روپیه سرفراز گشت *

پانزدهم صفر ظریف مخاطب بغدادی خان از دار السلطنه آمده بشرف ملازمت رسید - و در اسپ عربی که از عمد های روم سلج دار پاشا مهماندارش باو تکلف نموده بود با پنجاه و دو اسپ که در روم و عربستان برای سرکار والا خریده بنظر اکسیر اثر درآورد - روز دیگر نه اسپ عربی پیشکش محمد پاشا حاکم لکسا که مصحوب عمر چاپی ملازم خود همراه فدائی خان بدرگاه آسمان جاه ارسال داشته بود از نظر اقدس گذشت - و عمر بعنایت خلعت و هزار روپیه سربرافراخت - بخواجه زین الدین چار صد مهر و بملا ابو سعید و خواجه باقی سه هزار روپیه عنایت شد *

هفدهم [صفر] از شمول رافت و نزونی عاطفت طره مرصع و سربلیج مرصع و تسبیح لالی و زمرد که مبلغ شصت هزار روپیه ارزش داشت بالختی از اقمشه نفیسه بگوهر اکلیل سلطنت پادشاه زاده محمد شاه شجاع بهادر عنایت نموده به بنگاله فرستادند *

نوزدهم [صفر] علی مردان خان از لاهور آمده بتائیم مدد سدی

فایض گردید - و هزار مهر نذر گذرانید *

بیدستم [صفر] ارسلان آقا سفیر سلطان مراد خان که محمد حسین سلدوز حسب الحکم او را از دار السلطنه بکشمیر رسانیده بود و بامر خاقانی فدائی خان و عنایت خان پذیره شده بدرگاه گردون جاء آورده بودند بوسیله بخششیان عظام سعادت استلام آستان خواقین مکان بآدابی که معهود این دولت ابد میداد است دریافتہ نامه قیصر و اسپ خاصه منت نام که با زمین مرصع و عبدائی مروارید دوز بطریق ارمغانی ارسال داشته بود گذرانید - و بعنایت خلعت فاخر و کمر خنجر مرصع و انعام پانزده هزار روپیه کامیاب گشت *

بیدست و یکم [صفر] چون از عرضه داشت پادشاه زاده کامگار بلند مقدار محمد اورنگ زیب بهادر که بعد از رسیدن برهانپور ارسال داشته بودند بعرض اقدس رسید - که بالچی پسر چاندا زمیندار گوندوانه که بعد از سپری شدن پدر بجا نشینی سرافراز گشته بود درینوا ببران پور آمده مبلغ چارلک روپیه بشکرانه این نوازش پیشکش نمود - فرمان اقدس بصور پیوست که مبلغ مذکور بآن بخت بیدار عنایت فرمودیم *

سلخ ماه [صفر] غازی بیگ بمرحمت خلعت و خدمت دیوانی پادشاه زاده و الاعتبار مراد بخش از تغیر حاجی عاشور کام اندوز گردید - و مصحوب او خلعت خاصه و دو اسپ از طویلۀ خاصه با زمین طلائی مینکار و طلائی ساده بآن و الاعتبار ارسال داشتند - و یرلیغ شد که آن عالی نهب از بهیهره بکابل راهی شود - و جانسپار خان را چون فوجدارئی بهیهره است در انجا و وزیر خان را در اتک بگذارد - یک اسپ تلچاق

با ساز طلا و برخی دیگر اشیا از نغایم هندوستان بهشت نشان بارز یک
خواجه عنایت فرمودند - از اصل و اضافه سید شهاب به منصب
هزاری ششصد سوار - و حقیقت خان به منصب هزاری دوصد و پنجاه
سوار بلند پایگی یافتند - بمحمد قاسم ولد هاشم خان و رای
رایان و ده کس دیگر از بندها اسپ مرحمت شد *

چون بیست و هشتم صفر از وقایع شرقی ممالك بعرض
مقدس رسیده بود که سیف خان رخت هستی بر بست - غره
ربیع الاول پادشاه بنده نواز بمنزل ملکه بانو زوجة او که همشیره
حقیقی حضرت مهد علیا ممتاز الزمانی است تشریف فرموده
آن پرده گزین رفعت را بگوناگون عاطفت بر نواختند - و به یحیی
و شافی و ابو القاسم پسران او خلعت عنایت فرمودند *

چهارم [ربیع الاول] غیرت خان که حراست قلعه دار السلطنه
لاهور بدو مفوض شده بود باضافه پانصدی ذات به منصب سه
هزاری ذات و دو هزار سوار و بصوبه داری تته از تغیر خواصخان
مباهی گشت - و حراست ارک دار السلطنه بنو الفقار خان که
با پادشاهزاده والا تبار مراد بخش معین شده بود مقرر کردند -
و یرلیغ رفت که بسرعت هرچه تمام تر روانه آن صوب گردد *

یازدهم [ربیع الاول] رام سنگه واک کرمی راتهور که همشیره
زاده رانا جگت سنگه است و بهترین نوکران او بود باراد بندهگی
آستان جهانداري از پیش رانا آمده بامتلام سده سنیه تارک
مفاخرت بر افراخت - و بعنایت خلعت و منصب هزاری ذات
و ششصد سوار نوازش یافت *

شب دوازدهم [ربیع الاول] محفل میلاد سرور موجودات علیه
شرایف الصلوٰۃ و کرام التّحیات منعقد گردید - و مبلغ دوازده هزار
روپیّه برسم هر سال بآرباب احتیاج عطا فرمودند *

هزدهم [ربیع الاول] سید عالم بارهه از اصل و اضافه
بمنصب دوهزاری هزار سوار - و جهان خان کاکر بخطاب کاکر خان
سرافراز گشتند *

شب بیست و چهارم [ربیع الاول] پیشکاران حریم دولت بفرمان
خاقان جهان تمامی باغ فرح بخش و فیض بخش را که تفصیل
نزهت و فضاوت آن در جلد اول این گرامی نامه گذارش یافته
از خیابان تاسر دیوارها و کنار بامها منازل دلکش هر دو باغ و در جانب
شاه نهر و اطراف حیاض چراغان نمودند - و عقب آن بانددک
فاصله چوب بندی کرده فانوسهای رنگا رنگ آویختند - و پس
آبشارهای چادری در چراغانهای سنگ مرمر بترتیب چراغان
چیده حیرت افزای ثوابت و سیارات گردیدند - شهنشاه خورشید
لقا بدان مکان نزهت انقما تشریف فرموده از شمول مهر گستری
و غریب نوازی سغیران روم و بخارا را نیز برای تماشای چراغان
که فروغ بخش دیده نظرگدیان بود طلب داشتند - و تا یک پهر شب
در آن عشرتکده بکام بخشی و کامرانی گذرانیده دولتخانه والا را بمعادوت
سعادت آمود گردانیدند - و چون شب بیست و نهم علیمردانخان
در اطراف عمارت میان قل که به لذک شهرت دارد چراغان بدهی
که دیده خورشید و ماه ازان روشنی پذیرفتی بر امروخته بود - و
کشتی بسیار گرد آورده آنها نیز در کمال زیبائی و روح افزائی

چراغان نموده بر دور عمارت باز داشته - پادشاه عرش بارگاه بر سفینه
دولت سوار شده با ملتزمان ركب سعادت و سفيران مسطور بتماشاي
آن پرداختند *

دوم ربيع الثاني پير دل خان بضبط قلات و مقر از تغيير عوض
خان قافشال كه بعروض عارضه ضعف و ناتواني عرضي او روز بروز
مي افزود سرافراز گرديد - ذوالقدر خان را بمرحمت خلعت و
حراست غزني و باضافه پانصدي ذات و چار صد سوار بمنصب
هزار و پانصدي ذات و هزار سوار و عنايت اسپ نوازش
فرمودند *

نكارش جشن قمری وزن

روز دو شنبه سيوم ماه مذکور سال هزار و پنجاهم مطابق غره
امرداد گرامی جشن وزن قمری اختتام سال پنجاهم و ابتدای
سال پنجاه و يكم از سنين دوام قرين آراسته گشت - و ذات اقدس
بطلا و ديگر اشيا كه درين وزن خجسته معهود است بر سخته آمد -
و جيب و دامان روزگار بزر و سيم نثار برآمد - بمهين پور خلافت
مذت نام اسپي كه قيصر روم سلطان مراد خان فرستاده بود با همان
زين مرصع - و عبدي مروريد دوز مرحمت فرمودند - عليه مردان خان
بعنايت خلعت خاصه و كمر مرصع سرافراز گرديد - خليل الله خان
باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصد سوار - و عاقل
خان باضافه پانصدي ذات بمنصب هزار و پانصدي چار صد سوار -
و از اصل و اضافه سيد عبد الوهاب بمنصب هزار و پانصد سوار -

و بهوجراج ولد رايسال درباري بمنصب هزاري پانصد سوار - نوازش
يافتند - محمد زاهد كوكه بعنايت خلعت و فوجداري ميان دو
آب از تغيير نور الدوله فرق مباحات برافراخت - پيشكش عنايت
خان شانزده اسپ - و پيشكش راي رايان يك فيل بنظر مقدس
در آمد - راجه رايسنگه بمرحمت اسپ بازين مطلا سربرافراخت -
به ارسال آقا ايلچي روم خلعت و جيقه مرصع - و بارزنگ خواجه
خلعت و بيست هزار روپيه نقد عنايت شد *

پنجم ربيع الثاني پانصد سوار از منصب سيد شجاعت
خان ناظم صوبه اله آباد دو اسپه سه اسپه مقرر فرموده او را بمنصب
چار هزاري ذات و چار هزار سوار دو اسپه سه اسپه سوار افزا
گردانيدند *

شانزدهم [ربيع الثاني] ظريف مخاطب بغدادئي خان را به
خامت بر نواخته بخدمت ضبط لاهري بندر مرخص ساختند *

توجه شهنشا گيهان بسير ييلاق بينظير سنگ مفيد

چون در سال هفتم جلوس اقدس كه دارالخلد كشمير بقدم
فيض لزوم خديو دين و دولت مورد سعادات و مهبط بركات گشته
بود اكثر متفرهات آن بنظر انور درآمده و سير ييلاق سنگ مفيد
در پرده توقف مانده بود - درينولا كه مهين پور عظمت برخصت
معلی بتماشاي آن مكان نزهت آئين رفته معاودت نمودند - و
فزونى اصناف رياحين و اقسام سبزههاي آن سر زمين با آنكه گلهها
چنانچه بايد نشگفته بود بعرض مقدس رسانيدند - گيتي خداوند

مرحمت خان را فرستادند تا زمان شگفتن گلها و اوان تماشایی آن
نزهتکده دریافته بعرض اقدس رساند - پس ازان که او معروض
داشت که ریاحین شگفته و هنگام تفرج است از روی دور بینی و
حزم گزینی که در جمیع امور مرعی و ملحوظ است به خلیل الله
خان قرارل بیگی حکم شد که بدانجا شتافته و بحقیقت راه وارسیده
بیاید - چون او نظر بر همواری و آسان گذاری کتل درین هنگام که
اثری از ابرو باران نبود نموده و صعوبت آنرا پس از بارش که در
یدلاقات اکثر میشود بخاطر نیاروده در ستایش ممر و سهولت مرور
افراط نمود *

هفدهم [ربیع الثانی] بقصد سیر آن یدلاق نهضت فرموده
در موضع جاروره و فردای آن نزدیک پدای کتل نزول نمودند -
همانا گیهان خدیو که خاطر نهفته بیدش مجالی حقایق اشیا است
تعجب و نصیبی که درین سرزمین نصیب ملتزمان رکب سعادت
بود دریافته درین سیر توقف گونه داشتند - لهذا باوجود این همه
احتیاط ازین منزل باز مهین پادشاهزاده بخت بیدار را فرستادند
که بار دیگر آن مقام نصارت اتسام را بنظر امعان دیده کیدیت
ریاحین و چگونگی راه آن سرزمین معروض دارند - آن کامگار والا
مقدار آخر روز برگشته حقیقت آن عرصه نظر فریب دلکشا بمسامع
سمیه رسانیدند - این توصیف بدشتر باعث رغبت خاطر خورشید
مأثر گشت *

نوزدهم [ربیع الثانی] ازان منزل کوچ فرمودند - و نظر بر
تذکی عرصه یدلاق و ضیق راه آن حکم شد که سعادت اندوزان رکب

دولت احوال زاید گذاشته سبکبار برکتل برآیند - اکثری بگمان آنکه
بالایش از یک روز که در سایه اشجار هم می توان گذرانید توقف
نخواهد شد خیام گذاشته زیاده بر فاگزیر بکروزه بر نداشتند - پس
از آنکه بکتل برآمده پاره راه نور دیده شد باران نرم آغاز بارش کرد -
و رفته رفته رو بسختی نهاد - گیتی خدیو بدولتخانه معلی که بر
سر عرصه گلزار بر پا بود و از منزل دو یمین نزدیک چار کوره
پادشاهی قرین دولت و اقبال رسیده ساحت پیش درگاه را با مهین
پادشاه زاده و علممردان خان و چندی دیگر از ملتزمان بساط قرب
سیر نمودند - از کثرت باران پیشتر رفتن میسر نشد بل کار بجائی
رسید که هیچ کس از جای خود حرکت نیارست کرد تا بهیچ چه
رسد - و چون آثار انقطاع باران ظاهر نبود و مردم از فقدان آنوقت
و پناه ستوه آمدند - بیست و یکم مراجعت فرمودند - راهی که وقت
رفتن در کمال آسانی بود در معاودت از شدت باران چنان پر لای
شده بود که اسبان تا زانو و بغل در گل فرو میرفتند - و عروق درهم
یافته درختان که بشدت باران از ته خاک برآمده بود زنجیر پا
گشتند از حرکت باز میداشت - و کار مردم از دشوار گذاری زمین و سیل
باری آسمان و تری رخت و سردی هوا بجان رسیده بود - و هر کس
از اضطرار و اضطراب فکری غیر آن نداشت که خود را به پناه جایی
رساند - درین اثنا عمیق جوئی که وقت رفتن آب کمی داشت
و درین هنگام از فرط سیل چنان مملو می رفت که جز بغیل عبور
از آن محال بود - پیش آمد - مظهر سراج رحمانی بذات ملکی
توقف فرمودند تا پل بزودی بسته شود - سعادت گزینان ركب

مقدس در عرض چارگری از چوبهای بزرگ که دران جنگل افتاده بود دو جا جسر بر بستند - و پس از عبور اعلی حضرت با پردگیان مشکوی دولت دیگر مردم بگذار در آمدند - خاقان جهان که بامدادان روان شده بودند در شش پهر کمتر از چارکروه بسعی تمام نور دیده بعد از دو پهر شب بمنزل تشریف آوردند - و بدشتر مردم از کار خانه دار و غیر آن بالا و پائین کتل در باران گذرانیدند - اعلی حضرت دو روز دران منزل برای رسیدن مردم واسباب مقام نمودند - درین سه شبانه روز باران متصل می بارید - روز چهارم از بارش باز ماند - درین منزل مراد کام را بعنایت خلعت و منصب هزارعی ذات و چار صد سوار از اصل و اضافه و خدمت قراول بیگی از تغیر خلیل الله خان بر نواختند *

بیست و چهارم [ربیع الثانی] نیم گروهی هفت چنار بر ساحل آب - چه از طغیان بهت آب از هفت چنار گذشته تا آنجا زمین فرو گرفته بود - نزول اجلال فرمودند - در آنجا اسلام خان و دیگر بندگان که برسم پذیره از شهر آمده بودند شرف ملازمت دریافتند آخر روز دریا بار افضال بر سفینه اقبال بدولتخانه کشمیر که یک نیم گروهی مضرب خیام گردون احتشام بود متوجه گشتند - با آنکه آب رو بکمی نهاده بود کشتی اکثر از فراز درختان میوه دار بساتین کنار بهت و دل میگذاشت - ارتفاع آب در نخستین سال جلوس مقدس که از اعظم سیل آب دل و بهت بهم پیوسته بود سه گز و ربعی شده - و درین مرتبه چهار گز و ربعی شده - و قریب چهار هزار خانه بر کنار دل و بهت انهدام یافت - و ده بسیاری را آب

برد و بفصل خریف نقصان عظیم رسید - پیران حوادث دیده کشمیر
چنین طغیان نشان نمودند - و از عرایض نگارندگان وقایع چنان
بظهور پیوست که این هیل باعث خرابی بسیاری از محال گذار
دریای بهت گشت - چنانچه بعد از چندی عرضه داشت جان
سپار خان فوجدار بهیهره رسید که نوزدهم ربیع الثانی آب بهت رو
بغزونی نهاد - و بیست و دوم ماه مذکور بجائی رسید که از چار
صد و سی و هشت ده پرگنه بهیهره و چار صد موضع درته آب شد -
و از پرگنه جوشاب جز دو محل دامن کوه ازین آفت نرست - و
همچنین دهات پرگنه کرجهاک و نندن پور و شمس آباد و غیر آن
که در پنج شش کوهی بهت بودند خراب گشتند - الحق جوش
آب و شورش سیلاب نمودار از طوفان نوح بود - اگرچه آخر روز
بیست و دوم ربیعی نهاد و شهر کشمیر از آب خالی شد اما تا سه
روز دیگر مواضع اکناف درته آب بود *

بیست و هشتم [ربیع الثانی] سزوار خان پسر لشکرخان باضافه
پانصدی ذات بمنصب سه هزار و پانصد سوار سربر
افراخت *

غره جمادی الاولی اوزبک خواجه را خلعت و جبقه مرصع و
شمشیر یراق طلای میدناکار و اسب ابلق عراقی و برخی دیگر اشیا
مرحمت نموده رخصت بخارا فرمودند - و از همهرهان او یوسف
خواجه را بخلعت و انعام دو هزار روپیه و سه کس دیگر را بانعام
سه هزار روپیه کامیاب گردانیدند - به نذر بیگ ملازم نذر بی طغائی
امام قلی خان دو هزار روپیه عطا نمودند - چون از وقایع صوبه

کابل بعرض مقدس رسید که الله قلی ولد یلنگتوش بقلاوزی بخت
بیدار بارادۃ بندگی آستان گردون مکان بکابل آمده - و سعید خان
بہادر ظفر جنگ پنجہزار روپیہ برسم مساعدت از خزانۃ کابل داده
روانۃ درگاه سلاطین پناه گردانیدہ است بمقتصدیان اتک فرمان شد
کہ از خزانۃ اتک پنجہزار روپیہ بطریق انعام بدهند - و پنجہزار
روپیہ کہ از خزانۃ کابل یافتہ بود نیز بصیغۃ انعام او مقرر گردید *
ششم [جمادی الاولی] بالتماس پادشاہزادۃ والاقتدر محمد
اورنگ زیب بہادر اہتمام خان بحراست تہانۃ کہیلرہ سر برافراخت
و قلعہ دارئی اوسہ از تغیر او بمبارک خان نیازی مقرر شد - چون
راجہ جگت سند بعرض اقدس رسانید - کہ اگر خدمت فوجداری
دامن کویہ کانگرہ بہ بندہ مفوض شود ہر سال مبلغ چار لک روپیہ
از زمینداران این کویہستان گرفتہ بخزانۃ عامرہ برساند *

ہشتم [جمادی الاولی] اورا بعنایت خلعت واسپ بازمین
نقرہ و تفویض خدمت مزبور سر بر افراختہ بخصمت نمودند - تو درمل
افضل خانئی بمرحمت خلعت و خطاب رائی و خدمت دیوانی
و امینئی و فوجداری سرکار سہرند فرق مباهات بر افراخت - ارسلان
آقا ایلچی روم را بخلعت واسپ و محمد پسر او را بخلعت
سرافراز نمودہ حکم فرمودند کہ بدار السلطنہ رود - و تا رسیدن رایات
ظفر پیکر توقف گزیند *

یہتم [جمادی الاولی] جعفرخان را باراجہ رای سندگہ
و جمعی دیگر از بندہا و زواید کار خانجات سرکار خاصۃ شریفہ بصوب
بہنبرد ستوری دادند - بخواجہ خاوند محمود صد مہر مرحمت شد *

آغاز چارم سال

خجسته سال از دوم دور جلوس اقدس خدیو

برونوال و خداوند فرو اقبال

الله احمد که سیوم سال از دوم دور جلوس عالم آرا بفراوان
خجستگی و نشاط سپری گردید - روز سه شنبه غره جمادی الثانیه
سنه هزار و پنجاه موافق بیست و هشتم شهریور چارم سال این
دور با هزاران فرخندگی آغاز شد - در تاریخ مذکور غواص لجه توحید
ملاشاه بدخشی که مهین خلیفه مصباح سبل هدایت - مفتاح
ابواب ولایت - میان میر قادری ست - و در نزهت گاه کشمیر برسم
افزوا بسر می برد - حسب الطلب بادشاه درویش نواز بشرف حضور
محفل فیض منزل که وسیله دریافت مآرب دینی و ذریعه ادراک
مطالب معنوی است رسید - و بسا نکات بلند دران صحبت فیض
منقبت گزارش یافت - پادشاه حق آگاه باقسام تلطف و مهربانی
آن ایزد پرست را منبسط ساخته مرخص گردانیدند - خدمت
داروغگی کرکیراقخانه از تغیدر مدیر خان بحکیم ضیاء الدین
تفویض یافت - ادم و ادعلی رای تبتی را که حفظ ولایت
تبت و قلاع آن بدو مفوض شده بود بعزایت خلعت و اسب سر بر
افراخته دستوری تبت دادند *

دوم [جمادی الثانیة] بعرض اقدس رسید که قلعدار خان
حارس حصار آسیر رخت هستی بر بست *

گذارش قدسی توجه بتماشای میر گاههای شرقی سوی کشمیر و از انجا بدار السلطنه لاهور

روز دو شنبه هفتم جمادی الثانیة مطابق دوم مهر ماه
خاقان جهان از دولت خانۀ معلی بر کشتی نهضت نموده در ادھی
پنچر و روز دیگر در لدھی ونٹی پور نزول اقبال فرمودند - تا بتماشای
میر گاههای آن ضلع مثل آصف آباد و صاحب آباد و شاه آباد
معروف به ویرناک پرداخته متوجه دار السلطنۀ لاهور شوند -
درینجا از تعیناتیان صوبۀ کشمیر راجۀ کور سین کشتواری و دوست
بیدگ کابلی - و فرهاد بیک باوج را بعنایت خلعت واسپ - و محمد
زاهد بدخشی را بمرحمت اسپ و کفایت خان دیوان - و کاظم میر
عمار و قاضی محمد قاسم بدخشی و واقعه نویس کشمیر را بخلعت
سر بلند گردانیده رخصت نمودند *

نهم [جمادی الثانیة] موضع پنج براره که در تیول مهین پور
خلافت است بغرغ ماهچۀ لوی ظفر انما منور گشت - آن
دیباچۀ صحیفۀ مکارم و معالی به مراسم نثار و پیشکش پرداختند -
و هر دو کنار بهت چوب بندی کرده شب هنگام در کشتیهایی
آراسته که از دو طرف برپهنای دریای مذکور بقطار باز داشته
بودند چراغان برافروختند - و خدیو عالم آرا با ملتزمان بساط
تقرب کشتی سوار تماشا نمودند - روز دیگر مقام شد *

یازدهم [جمادی الثانیه] بموضع اینچه که درجاگیر اسلام خان است و او بر سر چشمه کوتر مثال آن نشیمنها و ریاض و حیاض و آبشارها ساخته تشریف فرمودند *

دوازدهم [جمادی الثانیه] آصف آباد معروف به مچھی بهون که یمین الدوله دران منازل روح افزا برافراخته بقدم ممدینت لزوم زینت تازه گرفت - دران منزل دلکشا یکروز مقام فرمودند *

چاردهم [جمادی الثانیه] صاحب آباد مشهور به اچھول که قطعاً است از بهشت برین و به نواب گردون جناب ملکه دوران بیگم صاحب تعلق دارد بگرامی ورود سعادت آموذ گردید - و مالک زمان بلوازم نثار و پیشکش پرداختند - سال هفتم جلوس اقدس که خطه کشمیر را بمقدم فیض توام رونق تازه بخشیده بودند - حکم شده بود که عمارت سه درسه که در زمان حضرت جنت مکانی میان حوض ساخته شده برداشته بجای آن بنگله بسازند - و دیگر منازل و حیاض و آبشارها و بساتین طرح افکنده انجام آنرا بعهد متصدیان مهمات سرکار نواب قدسی القاب مقرر فرموده بودند - درین هنگام آنچه بدان فرمان رفته بود درکمال دل کشائی و روح افزائی بنظر انور در آمد - و پسندیده طبع دشوار پسند افتاد - و دو روز دران مکان بفشاط و انبساط تشریف داشتند - و شب هفدهم چراغان برافروخته آمد - چون آب اچھول که از چشمه جوشیده بحوضی که میان سه عمارت است می آید و از انجا روان گشته آبشاری بعرض نه گز و ارتفاع چارگن شده بحوض پائین می ریزد - از بسیاری برنهری که

مهر آن بود طغیان میکرد - پهنای آبشار بیست گز قرار داده
 حکم نمودند که نهرا نیز موافق آن بسازند - و از اختلاف و دگر
 گونی آب چشمه اچهل و کمی و فزونی آن بر پیشگاه خاطر خورشید
 مآثر پرتو افکند که منبع این آب چشمه دیگر باشد - و چون بجهت
 و جوی آن پرداخته آمد ظاهر شد که هفت گروهی اچهل نهرا
 آبی بر ایک بوم فرو رفته ازین چشمه سر بر می آرد - شاد خان که
 نزد نذر محمد خان والی بلخ بحجابت رفته بود درین منزل
 شرف ملازمت اندوخت - و خون گرفته را از نظر اشرف گذرانیده
 بعرض مقدس رسانید که پیش از رفتن من به بلخ این شوریده
 سر بانجام رفته خود را گرشاسپ معروف بمیرزا بندی پسر خسرو
 و ناموده بود - و نذر محمد خان از آثار و اطوار او را کذب دریافته محبوس
 ساخته در حینی که من از رخصت می شدم مقید و مسلسل بمن
 سپرد - از آنجا که شیمه کریمه شهنشاه عدالت دستگاه است که بر اجراء
 سیاسات بی تعمق و تدبیر اقدام نمی فرمایند - بصلا بختان حکم فرمودند
 که تحقیق قوم و قبیلۀ این زیان کاری هنجار نموده بعرض اشرف
 رسانند - صلا بختان باستکشاف حقیقت او پرداخت - ظاهر شد که
 سوداگر پسر می است عبد الغنی نام - چون والدین او در برهان پور
 رخت هستی ازین جهان بر بستند مادر اندر او را دو ساله بحجاز برده
 دران سرزمین بزرگ ساخت - پس از درگذشتن مادر و اندر از عربستان
 به هندوستان آمد - و ازینجا بغوشنج رفته نوکر شیر خان ترین شد - و از
 مالخولیا که خانه بسیار از سودا ئیان آشفته بخت خراب نموده دعوی
 پسر می خسرو که کاش خلعت هستی پوشیدی کرد - عالی مردان

خان بعد از شنفتن این خبر در قندهار نزد خود طلبید و مقید ساخته پیش شاه صفی فرستاد - شاه این زیانگر شوریده هر را قابل بند و زندان ندانسته را گذاشت - تا هر جا خواهد برود - و از ایران در رمی قاندران بماراء الزهر آمد - و از خون گرفتگی خود را میزرا بندی می گفت - و بحکم الاسماء تغزل من السماء به بند والی بلخ افتاد - چون حقیقت بعرض مقدس رسید به بند عدم کشیدند - تا هیچ وخیم سیه گلیم پیرامون دعوی کذب انتساب بخاندان سلطنت نگرود *

هفدهم [جمادی الثانیه] چشمه لکه بهون که در تیول پادشاهزاده والاگهر محمد اورنگ زیب بهادر است بنزول رایات مورد برکات شد *

هزدهم [جمادی الثانیه] شاه آباد مشهور به ویرناک مضرب خیام عظمت گشت - منازل و حیاض و انهار و آبشار و بساتین آن مکان نزد که در سال هفتم جلوس اقدس بترتیب آن یرلیغ رفته بود و درینولا مرتب بنظر اطهر در آمد - خاطر مقدس را مسرت آگین ساخت - چار روز دران مغنئی دلکشا بندشاط و انبساط گذرانیدند - و جشنهای رنگین و تفضید چراغان بهجت افزای بینندگان گردید *

بیست و دوم [جمادی الثانیه] علمیردان خان را بخلعت خاصه نوازش فرموده دستوری دادند که به نو شهره رسیده تا ورود لوائی آسمان گرا در اینجا توقف نماید - و قورین شادمانی به لکه بهون معبودت فرموده ازان نزهتگاه به گلکام و ازانجا به خوشحال پور و

ازان به هیرة پور تشریف نزل ارزانی داشتند - و در اثناء ره نوردی
بتماشای آبشار ادهر که بارتفاع شانزده ذراع است واز دیدن آن
نوردندگان ربع مسکون حیرت می اندرزدند پرداختند *

بیست و ششم [جمادی الثانیه] از هیرة پور نهضت فرمودند
و یرلیغ شد که مهدین گوهر درج خلافت یکمنزل عقب موکب اقبال
و اسلام خان عقب آن والا قدر طی مسافت نمایند - و لدھی محمد
قلی بنزول اقدس محط جلال گردید - درین منزل تا یک پهر شب
برف پی هم می بارید - در آغاز برابر دانه برنج - و در انجام بقدر
نخود - بامدادان حوالی دولتخانه معلی دو انگشت - و از انجا تا
سرکتل پیر پنجال که یک ونیم کوه است پنج انگشت - و در جبال
اطراف راه یک وجب حجم داشت - و آبها یخ بسته بود *

بیست و هفتم [جمادی الثانیه] در پوشانه و فردای آن در
بیرم کله دایرة شد *

بیست و نهم [جمادی الثانیه] از کتل رتن پنجال عبور
نموده موضع تهنه را بنزول اقدس سعادت آمود گردانیدند *

سیوم رجب بمنزل نوشهره که اهتمام لدھی آن بعهد علی
مردان خان منوط بود تشریف فرمودند - و خان مذکور بتقبیل عذبه
خواقین مکان سر بر افراخت - درین منزل الله قلی ولد یلنکتوش
که به آرزوی بندگی آستان جهانداري روانه پیشگاه حضور شده بود
باستلام سده سلاطین مطاف عز افتخار اندوخته نه اسب پیشکش
نمود - و بمرحمت خلعت و خنجر مرصع و منصب هزاری ذات
و چار صد عوار و انعام پانزده هزار روپیه نقد سر افزای یافت - و

همرهان او مراد بیگ و نذر بیگ و موسن بیگ بعنایت دوهزار و پانصد روپیه نوازش یافته در سلک بندگان درگاه کیوان جاه منسلک گردیدند *

چهارم [رجب] شادخان بمرحمت خلعت و خدمت آخته بیگی فرق مباحات برافراخت *

پنجم [رجب] الویه نصرت پیکر بقصبه بهیهره رسید - و مکرمت خان که از قندهار و راجه رایسنکه و دیگر بندها که برخی از کشمیر پیش از اعلام ظفر انجام و بعضی از دار السلطنه لاهور آمده بودند شرف اندوز ملازمت گشتند - رز دیگر وزیر خان که بموجب یرلیغ عالم مطیع از اتک بر گردیده در وزیر آباد توقف نموده بود از انجا رسیده سعادت تلمذیم عتبه جلال دریافت - و هزار مهر نذر گذرانید - درین تاریخ بشکار قمرغه کوهستان حوالی بهیهره توجه فرمودند - و هفتاد و یک قوچ شکار شد - هفت قوچ نخچیر تغنگ خاصه گردید - و تدمه را مهین پادشاهزاده و امرا و قراولان حسب الحکم صید نمودند *

هفتم [رجب] رایات اقبال از بهیهره رکضت نمود *

نهم [رجب] الله قلی ولد یلنگتوش بمرحمت شمشیر یراق طلای میذا کار واسپ و فیل - و حاجی محمد یار بعنایت اسپ مفتخر و مباهی گشتند - میرکلان قوش بیگی امام قلی خان بمرحمت خلعت و انعام دوهزار روپیه سرافرازی یافت *

یازدهم [رجب] از عرضه داشت پادشاهزاده والا تبار مراد بخش بعرض مقدس رسید که هزار جات صوبه کابل که سال گذشته

بسطوت افواج قاهره پذيرای اطاعت گشته بودند - باج گوسفندانی که در سنین سابقه باوزبک میدادند امسال بخانه زاد خان تيولدار خود ادا نمودند *

چهاردهم [رجب] ساحل دریای بهت مخیم عظمت گردید - صباح آن از پلی که بکشتی بسته بودند عبور فرمودند - شاه خان بیست و هفت اسپ پیشکش نمود - و میرخلیل که از ایران آمده سعادت بندگی عتبه گردون مرتبه دریافته بود بعنایت خلعت و هزار روپیه سرافراز گردید *

هفدهم [رجب] بموضع مکھیاله که بفرمان والا جانسپارخان فوجدار بهیهره درانجا فخرچیر از اطراف رانده بدام کشیده بود تشریف فرمودند - هشت مار خوار و شش قوچ کوهی بتفنگ و دو مار خوار به تیرشکار خاصه شد - و صد و هشت جانور از جنس مذکور مهین پور خلافت و امرا و قزاولان حسب الحکم شکار نمودند *

بیست و دوم [رجب] خیام آسمان رفعت برکنار آب چناب برافراخته آمد *

بیست و سیوم [رجب] از چناب گذشته منازل حاوآباد را بنزول اقدس آسمانی پایه گردانیدند - و جعفر خان و دیگر بندها از دار السلطنه لاهور آمده کامیاب ملازمت گشتند - بعلمردان خان چار اسپ مرحمت شد *

شب بیست و هفتم [رجب] ده هزار روپیه مقرر بارباب احتیاج عطا فرمودند *

سالخ این ماه [رجب] دو کروهی دار السلطنه مخیم
اقبال گشت *

گذارش وصول موکب جهان پیمان دارالسلطنه و دیگر وقایع

غره شعبان خاقان جهانیدان قرین دولت و اقبال بر فیل فلک
خرام بدولت خانه دارالسلطنه نهضت فرمودند - در اثناء راه
یمین الدوله خانخانان سپه سالار که بواسطه رنجوری در دارالسلطنه
مانده بود پذیره نموده سعادت ملازمت اندوخت - و هزار مهر
نذر گذرانید - پادشاه سلیمان دستگاهه شان سپاه اکثر نوئیندان
والا افتدار مثل سپه سالار و علی مردان خان و جعفر خان و برخی
دیگر امرا که دوجانب راه رده بسته در کمال آراستگی ایستاده
بودند - و پیادهای تغنگچی و بانددار را با بیرقها و نشانهای زر
نگار و جلیبتهای با ساز زرین و سیمین و افیال با جلیها و برگستوانها
و علمهای رنگارنگ به ترتیب پیش رو باز داشته ملاحظه فرموده
بعد از یک پهر و چارگزی از روز دولت خانه معلی را به پرتو
ورود فیض آمود فروغ آگین گردانیدند - و وزیر خان را بعزایت
خلعت خاصه و اسب از طویل خاصه با یراق طلا و فیل از حلقه
خاصه بر فوخته بصوبه داری دارالخلافه اکبر آباد از تغیر صغیر خان
دستوری دادند - میرکلان قوش بیگی امام قلی خان بمرحمت
خلعت و انعام دو هزار روپیه سرفراز گشت *

چهارم [شعبان] الله وردی خان از دارالمک دهلی آمده

شرف اندوز ملازمت گردید *

پنجم [شعبان] سه فیل یکی با یراق طلا و دو با یراق نقره که قطب الملک مصحوب سید حسن ملازم خود بطریق پیشکش ارسال داشته بود از نظر اقدس گذشت - و سید حسن بهرحمت خلعت قامت افتخار برآراست - به الله قلی ولد یلنگتوش ماده فیل عنایت شد *

هشتم [شعبان] اصالت خان و سید نورالعیان و فتح ضیا و محمد امین پسر شاه قلی خان بهرحمت اسب مباهی گردیدند - بخواجه احسن نقشبندی که از بلخ آمده بود هزار روپیه عطا شد *

دوازدهم [شعبان] منزل علی مردان خان بقدم میمنت لزوم رشک افزای منازل آسمانی گردید - خان مزبور مراسم پا انداز و نثار و شکر عواطف خاقان جهاندار بتقدیم رسانیده جواهر ثمینه و مرصع آلات و نغایص اقمشه پیشکش نمود *

چهاردهم [شعبان] ارسلان آقا سفیر روم بهرحمت خلعت و انعام پانزده هزار روپیه نوازش یافت *

شب پانزدهم [شعبان] که موسوم به لیلۃ البراء است بتماشای چراغان که جانب در سن بر کنار دریای راوی ترتیب یافته بود پرداختند - درین شب متبرک ده هزار روپیه مقرر بارباب استحقاق بذل فرمودند - فردای آن شش فیل سه نر و سه ماده که عادل خان و قطب الملک پیداشاهزاده کامگار محمد اورنگ زیب بهادر ارسال داشته بودند - و آن والا گهر بعنوان پیشکش روانه درگاه خواتین

پناه گردانیده - بنظر اکسبر اثر در آمد - مومن بیگ قراول امام
 قلی خان را بمرحمت خلعت و انعام دو هزار روپیه سرافرازی
 بخشیده مرخص ساختند - پیشکش اعظم خان جواهر و اقمشه
 و سی اسپ که از گجرات فرستاده بود از نظر مقدس گذشت -
 مکرمت خان شصت اسپ ترکی پیشکش نمود - و دیانت خان را
 بمرحمت خلعت و اسپ و خدمت دیوانی صوبه دکن و تملنگانه
 و بالاگهات برار از تغیر آقا افضل بر نواخته رخصت فرمودند - و
 مصحوب او خلعت خاصه و اسپ از طویل خاصه با زین طلا به نهال
 چمن اقبال پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر ارسال داشتند -
 و محمد تقی تفرشی دیوان آن بخت بیدار را از تغیر امیر بیگ
 برادر آقا افضل دیوان خاندیس و پایان گهات برار گردانیدند *
 نوزدهم [شعبان] پادشاه زاده و الاعتبار مراد بخش با سردار
 خان و مادھو سنگه ولد راو رتن و دیگر بندها از کابل آمده به تلمذیم
 عتبه دولت مستسعد گشت - و هزار مهر نذر گذرانید - شاه قلی
 خان از بهکر آمده دولت کورنش دریافت - درین تاریخ بمنزل
 یمین الدوله تشریف فرموده آن نوئین با امکان را مشمول عواطف
 گردانیدند - و یمین الدوله رسم پانصد و نثار بجا آورده اقسام زواهر
 جواهر و دیگر نفایس امتعه پیشکش نمود - و متاع سه لک روپیه شرف
 پذیرائی یافت - نظر بهادر خویشگی که قریب دو سال پیغوله نشین
 گشته بدعای روز افزونی دولت آسمان موالت اشتغال داشت
 از پیشگاه نوزش پادشاهی بعنایت خلعت و منصب سابق که
 دو هزار و پانصدی ذات و هزار پانصد سوار بود و اسپ سرافراز

گردید - سردار خان را خلعت عنایت فرموده از تغدیر صف شکن
توربیگی ساختند - خلیل بیگ بمرحمت خلعت و عصای مرصع
و خدمت میرتوزکی از تغدیر میرخان مفتخر گشت *

بیست و دوم [شعبان] یک قطعه لعل گرانبها با دو دانه مروارید
و جمدهر مرصع با پهلوتاره و کمر مرصع و برخی دیگر مرصع
آلات و فراوان البسه نفیسه و دو اسب از طویلخانه یکی بازین طلای
میدنا کار دیگری با زین طلای ساده بسرو جویبار خلافت پاشاهزاده
محمد شاه شجاع بهادر فرستادند - جلال واد داور خان کاکرا بخلعت
و منصب هزار و پانصدی ذات و هزار سوار از اصل و اضافه
و عنایت اسب برنواخته بدکن تعیین نمودند *

سیخ ماه [شعبان] پادشاه زاده عالی نسب مراد بخش
دویست اسب ترکی برسم پیشکش بنظر انور در آورد - ارسلان آقا
ایلچی روم بمرحمت خلعت و شمشیر و سپهریاق طلا و یک مهر صد
تولگی و یک روپیه بهمان وزن و بیست اسب - و عمر چاپی ملازم
محمد پاشا حاکم احساسا بعنایت خلعت و انعام هزار روپیه فرق مباحات
برافراخته دستوری معاودت یافتند - و مصحوب عمر ده هزار روپیه
بمحمد پاشا و پنج هزار روپیه بعمر بیگ برادر او فرستادند *

غره رمضان الله وردی خان را بخلعت و اسب بازین مطلا
سر بلند ساخته رخصت دارالملک دهلی فرمودند - به نظر بهادر
خویشگی اسب عنایت شد *

دوازدهم [رمضان] پیشش خان دوران بهادر نصرت جنگ
چار هزار پارچه دودامی از نظر والا گذشت *

چهاردهم [رمضان] پادشاهزاده‌های کامگار و نوئیندان اخلاص
شعار بعنایت خلعت زمستانی عزاختصاص یافتند - لطف الله
ولد سعید خان بهادر ظفر جنگ از نزد پدر آمده پیشانی طالع
بتلقیم سدره کیوان رفعت بر افروخت - و نه اسپ برسم
پیشکش گذرانید *

شانزدهم [رمضان] بهر یک از نجوم سماء عظمت پادشاهزاده
محمد اورنگ زیب بهادر و پادشاهزاده مراد بخش یک قطعه لعل
و دو دانه مروارید عنایت شد - پیشکش عزت خان نه اسپ و
لختی از اقمشه نفیسه بنظر مقدس درآمد - از انجمله چهار اسپ
به الله قلی ولد یلنگتوش مرحمت گشت *

گذارش رسیدن ملا سعد الله بسعادت تقبیل آستان فضل و افضال که محیط برو نوال است و محاط فر و اقبال

چون گرامی توجه کشور خدیو گیتی خدا باحتشاد فضلاء نامدار
و ارتباط فصحاء بلاغت دثار مصروف است - و بمصامع مقدس که
همواره شاه راه بشایر باد رسید - که ملا سعد الله که موطن و منشاء او
دارالسلطنه لاهور است بحلیه فضایل و کمالات عقلی و نقلی و حفظ
قرآن مجید و حسن تقریر و لطف تحریر متکلی است - و در ذهن
وقاد و فکر نقاد و کثرت معلومات و بسطت مقدمات مشارک
و مساهم ندارد - بموموی خان صدر حکم شد که آن حاوی فضایل را
بسعادت بمحاط بوس مستسعد گرداند - خان مذکور روز یکشنبه

هفدهم این ماه [رمضان] اورا باین دولت عظمیٰ فایز گردانید - پادشاه دور بین صواب گزین از خطوط پیشانی او استعداد کارگزاری و کار دانی دریافته در سلک زمره بندگان منسلک گردانیدند و قامت افتخارش بخلعت خاصه مزین ساخته پایۀ اعتبار او را بعنایت اسپ از طویلۀ خاصه و خدمت عرض مکرر که جز معتمدان بارگاه تقدس نفرمایند برافراختند - و از امداد بخت موافق و اعانت روزگار مساعد در عرض یک سال بمنصب هزاری ذات و دویست سوار و خطاب خانی و خدمت والا رتبت داروغگی دولتخانه خاص که بغیر از مریدان راسخ الاخلاص تفویض نمی یابد نوازش یافت - دولتخانه خاص که بدستکاری هنروران شگرف آثار و صنایع بدیع کار حیرت افزای دیده وزان است - میان مشکوی دولت و دولتخانه خاص و عام بایوان کیوان سرپر کشیده خاقان جهاندار از بار عام بآن مکان نزاهت نشان تشریف برده بر اورنگ جهانبانی جلوس میفرمایند - و درینجا برخی از معاملات که جز محرمان پیشگاه تقرب بران آگهی نیابند بتوجه مشکل کشای شهنشاه فلک مکان ملک مکنت فیصل می پذیرد - این منزل اقبال چون بحمام متصل می باشد از عهد حضرت عرش آشیانی بغسلخانه مشهور گشته بود - درین آوان معبود بدولتخانه خاص موسوم شده - چنانچه در جلد اول این نگارین نامه بتفصیل گذارده آمد *

نوزدهم [رمضان] قزاق خان حاکم سیوستان بمنصب دو هزاری ذات و هشتصد سوار از اصل و اضافه سر بلند گردید - و شاه خان بعنایت خلعت و باضافۀ پانصدی ذات و چهار صد سوار

بمنصب هزار و پانصدی هزار و دویست سوار و حکومت بهکراز
تغییر شاه قلی خان و مرحمت اسپ بلند پایگی یافته
مرخص گشت *

بیست و پنجم [رمضان] نظر بیگ مخاطب باوزبک خان را
حسب الائتماس پادشاهزاده والا قدر محمد اورنگ زیب بهادر
باضافه هزار سوار بمنصب دوهزاری دو هزار سوار و بقلعه
دارج اوسه از تغیر مبارک خان نیازی کامیاب گردانیدند *

سایخ ماه [رمضان] از عرضه داشت بهادر خان که از پیشگاه
خلافت به تنبیه چنپت و دیگر مفسدان ببدیله معین گشته بود -
و وقایع نگاری که با او بود بمسامع حقایق مجامع رسید - که خان مزبور
جنگل بری نموده گرده انبوه ازان مقاهیر بتدل رسانید - و چنپت
و سجانی بالختی همراهم ادبار ره سپر فرار گشتند - درین ماه
مبارک سی هزار روپیه مقر باب استحقاق مرحمت شد *

غره شوال عید فطر نوید شادمانی رسانید - شهنشاه دین پناه
قرین عظمت و جلال بر فیل آسمان تمثال بعید گاه تشریف برده
بعد از آدای نماز بدولتخانه والا مراجعت فرمودند - و جهانی از
زر نثار کامیاب گردید - بقاضی محمد اسلم دو هزار روپیه صدقه
فطر حواله نمودند تا بمستحقین قسمت نماید *

چهارم [شوال] میر کلان قوش بیگی امام قلی خان را
بعنایت اسپ بر نواختند *

پنجم [شوال] رایات جهانکشا بمصطاد جهانگیر آباد و
تلودی بر اوراخته آمد - و بسیاری از نیله گاو و آهو و دیگر جانوران

شکار فرموده پانزدهم ماه مذکور حریم سلطنت را بغیر نزول فیض
موصول فروغ آموذ ساختند *

شانزدهم [شوال] صفدر خان از دارالخلافه اکبر آباد باستان
کیوان مکان آمده شرف اندوز ملازمت گشت - از وقایع صوبه کابل
معروض اقدس گردید که سید دلیر خان تهاذه دار نو شهره در نبرد
اناغذه یوسف زئی که بجمعیت تمام برو هجوم آورده بودند بابرادران
خود سید محمد و سید بلی و سید فخر الدین پسر خود و سید فتح
محمد پسر سید بلی بوالا پاینده شهادت مرتقی گشت *

گذارش خجسته جشن شمسی وزن

روز پنجشنبه نوزدهم شوال سنه هزار و پنجاه مطابق دوازدهم
بهمن شمسی وزن انقضای سال چل ونهم و آغاز سال پنجاهم از
عمر ابد طراز مسرت افزای روزگار گردید - و دیگر انور بطلا و دیگر
اشیاء معهوده بر سخته آمد - و جهانیان بکام دل رسیدند - درین
روز نشاط افروز که دیباچه صحیفه ایام کمرانی - و سرلوح صفحه
اعوام شادمانی است - پادشاهزاده عالی نسب والا تبار مراد بخش
باضافه دو هزار سوار بمنصب ده هزاری ذات و هفت هزار سوار
سر انراز گردید - علی مردان خان را بخلفت خاصه با چارقب طلا
دوزی و خنجر مرصع با پهلکتاره سر بر افراخته و از منصب او که
هفت هزاره ذات و هفت هزار سوار سه هزار سوار دواپه سه
اسپه بود دو هزار سوار دیگر دو اسپه سه اسپه مقرر ساخته او را از
تغییر سعید خان بهادر ظفر جنگ بصاحب صوبگی کابل برنواختند

و دو اسپ از طویلۀ خاصه با زین طلا و مطلا و فیل کوه پیکر با یراق
نقره و ماده فیل عطا فرمودند - و بعدد الله خان پسر خان مزبور
نیز فیل عنایت شد - و از کومکیان صوبۀ کابل مبارز خان بخلعت
و اسپ با زین مطلا و فیل - و سردار خان بخلعت و اسپ با زین
نقره و ضبط هر دو بنگش - و جان سپار خان و چندر من بندیل
بمرحمت اسپ - سر افراز گشتند - عزت خان حارس قلعه بسمت
و گرشک باضافۀ پانصد سوار بمنصب سه هزار و پانصد
سوار و خطاب عزیز الله خان - و شاه قلی خان بخلعت و شمشیر یراق
طلای میدکار و باضافۀ هزار و سیصد و شصت سوار بمنصب سه هزار
سوار و بانعام پنجاه هزار روپیۀ نقد و نظم صوبۀ کشمیر - و ذوالفقار
خان باضافۀ پانصد و سی سوار بمنصب دو هزار و هشتصد سوار - و محمد
زاهد کوکه خطاب زاهد خان - و جعفر واد الله و در بخان بمرحمت
فیل - و حکیم ضیاء الدین خطاب رحمت خان مفتخر گردیدند -
و هر یکی از قباد ولد شجاع کابلی و یوسف غلام معتمد علممردان
خان بعنایت فیل - و عنایت خان بعطاء اسپ - نوازش یافتند -
بهر کدام از خواجه خاوند محمود و میر ظهیر الدین علی درویش
مهر عنایت شد - بصالح دستار خوانچی نذر محمد خان خلعت و
ده هزار روپیۀ - و بهیز کلان قوش بیگی امام قلی خان خلعت و
سه هزار روپیۀ - و بهمهراهان او دو هزار روپیۀ - مرحمت نمودند -
و اهل نغمه بانعام مقرر کامیاب گشتند *

سایح این ماه [شوال] صفدر خان بخلعت و باضافۀ دو هزار
سوار بمنصب پنج هزار و سی سوار و بمرحمت اسپ از

طوبه‌ای خاصه با زمین مطلا و فیل از حلقه‌ی خاصه و صوبه داری قندهار از تغیر قلیچ خان بلند پایه گردید - و به قلیچ خان حکم شد که بعد از رسیدن صفدر خان قلعه قندهار با ولایت باوسپرده بدرگاه والا بیاید. سید حسن ملازم قطب الملک که انیال پیدشکش او آورده بود به خلعت و اسب و انعام چهار هزار روپیه سرببرافراخته مرخص گشت *

دوم ذی القعدة باسلام خان و برخی دیگر از نوئیذیان پیشگاه حضور و امرای تعینات صوبجات خلعت زمستانی عنایت شد *
چهارم [ذی القعدة] اختیار ولد مبارز خان از اصل و اضافه بمنصب هزاری ششصد سوار میاهی گشت *

نهم [ذی القعدة] مادهو سنگه ولد راو رتن باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزار و پانصد سوار سر بلندی یافت *

دهم [ذی القعدة] مهیم داس رائه‌پور و چندر بهان را بعنایت فیل سرافراز گردانیدند *

دوازدهم [ذی القعدة] راجه جیسه‌نگه از وطن بدرگاه کیوان جاه آمده ناصیه طالع باستلام آستان جهانداري برافراخت - چون از جعفر خان تقصیری بوقوع آمد او را بتغیر منصب و جایگزین تادیب نموده چندی از دریافت سعادت کوشش که خود کردگان درام حضور را اصعب آلام و اشد محن است باز داشتند *

چهاردهم [ذی القعدة] میر عبد الله ولد میر عارف نبیره سام میرزای صفوی به انعام سه صد مهر - و احسن الله نبیره میر

جمال الدین حسین آجوبانعام صد مهر کام اندوز گشتند - به باقی
بیگ که بخدمت گذاری مهین پادشاهزاده بخت بیدار معین
گشته فیل - و به رتن واد مهیمس داس شمشیر یراق طلا عنایت
شد *

غرّه ذی الحجه چون بمسامع حقایق مجامع رسید که
پیمانۀ زندگی شاه قلی خان که از پیشگاه خلافت بنظم صوبۀ کشمیر
معین گشته بود در نواحی حسن ابدال لب ریز گردید - تربیت
خان را بخلعت و باضافۀ پانصدی سه صد سوار بمنصب دو هزار
و پانصدی هزار و پانصد سوار و بحکومت صوبۀ مذکور و اسپ و
فیل برنواختند *

پنجم [ذی الحجه] اصالت خان و صلابت خان بعنایت اسپ
با زین نقره سرفراز گشتند - به کنور رام سنگه پسر کلان راجه جیسنگه
فیل مرحمت شد *

هفتم [ذی الحجه] به نذر بی طغائی امام قلی خان خلعت
و خنجر مرصع و شمشیر و سپر هر دو با یراق طلایی میذاکار و بیست
هزار روپیه نقد عنایت نموده مصحوب ندر بیگ که سابقا چهار
هزار روپیه باو عنایت شده بود بخلعت و اسپ و هزار روپیه نوازش
یافت - درین تاریخ چون معروض اقدس گردید که صوبه دار تته
غیرت خان برادر زادۀ عبد الله خان بهادر فیروز جنگ مراحل زندگی
در نورید شاد خان را به خلعت و شمشیر و باضافۀ پانصدی پانصد
سوار بمنصب دو هزار و هفتصد سوار و بصوبه داری صوبۀ
مذکور و مرحمت اسپ سرفراز گردانیدند *

نوروز جهان افروز

درین هنگام میمنت اتسام که از صیت فیض گستردی خاقان
ممالک ستان دلهای جهانیان نمودار فروردین بود - و از صوت جود
پروری خدایگان جهان خواطر عالمیان مسرت آگین - آفتاب گیتی
افروز پس از انقضای هفت ساعت و دوازده دقیقه و پنجاه و نه
ثانیه از روز چهارشنبه نهم ماه ذی الحجه سال هزار و پنجاهم
هجری نور افزای برج حمل گردید - پادشاه گردون جاه بر سریر
کامرانی و کامروائی جلوس فرموده کشت امید اهل روزگار به ابر
افصال و ادرار مر سبز و شاداب گردانیدند - و پادشاهزاده والا تبار
مراد بخش را بعنایت خلعت خاصه و جیقه مرصع و جمدهر خاصه
و شمشیر خاصه و دو اسب از طویلۀ خاصه با زین طلای میناکار و
زین طلای ساده و فیل از حلقۀ خاصه با یراق نقره و ماده فیل سر
بلند گردانیده باز بکابل رخصت فرمودند - و راجه جیسنگه و جان
سپار خان و هریسنگه راتهور و راجه جیرام و نورالدوله ولد میرحسام
الدین آنجورای کاسیداس و ناهر و اندر سال هادا و خلیل بیگ و چند
بهان کچواکه و گروهی دیگر از منصبداران در خدمت آن عالی
نسب مرخص گشتند - راجه جیسنگه بمرحمت خلعت و جمدهر
میناکار با پهلوانکدازه و اسب با زین مظلای برافراخت - و بخشگری
منصبداران بجان سپار خان که پیش ازین با علیهمردان خان دستوری
یافته بود و بخشگری احدیان بخلیل بیگ مفوض گردید - زاهد
خان کرکه که فرجدار میمان دواب بدو منوط بود از اصل و اضافه

بمنصب هزاري هزار سوار سر بر افراخته بدکن معین شد - ابراهیم بکول نذر محمد خان که خان مزبور مصحوب او یک شفقار و چارده چرخ بطریق ارمغانی ارسال داشته بود باستلام آستان جهانداري رخ بر افروخته طیور مذکور بنظر فیض گستر در آورد - و هژده اسپ و بیست و پنج شتر از خود پیشکش نمود - و بعنایت خلعت و انعام ده هزار روپیه نقد سر بر افراخت *

دهم [ذی الحجه] خدیو خق آگاه بمراسم معهوده عید اضحی پرداختند - درین تاریخ سید چاون بعنایت خلعت و اسپ و نظم سرکار بهکر مباهي گشت - و شریف خواجه پسر صالح خواجه که او در بلخ میگذراند و برادرش هاشم خواجه در ده بید که از مضافات سمرقند است بسر می برد - از بلخ آمده پیداشنی طالع بخاک آستان خواقین سجده گاه بر افروخت - و نه اسپ و ده شتر پیشکش گذرانید - و بمرحمت خلعت و انعام چار هزار روپیه سر افراز گردید - بخواجه عبد الغفار ده بیدی نزیل بلخ و دو هزار و پانصد روپیه عنایت نموده فرستادند *

یازدهم [ذی الحجه] پیشکش جان نثار خان معروف بغدادی خان دوفیل که از اقطاع خود فرستاده بود بنظر اکسیر اثر در آمد *

پانزدهم [ذی الحجه] موسوی خان صدر بعنایت ماده فیل بلند پایکی یافت *

شانزدهم [ذی الحجه] راجه جسونت سنگه از وطن بدرگاه گیتی پناه آمده دولت ملازمت اندوخت *

بیستم [ذی الحجه] خواص خان باضانه پانصد سوار

بمنصب سه هزارى ذات و دو هزار و پانصد سوار - و صلابت خان
 باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزارى دو هزار سوار - و مكرمت
 خان باضافه پانصدى ذات و پانصد سوار بمنصب دو هزار
 و پانصدى دو هزار سوار - و ازاصل و اضافه ذو الفقار خان
 بمنصب هزار و پانصدى هزار و دويست سوار - و سيد محمد
 ولد سيد افضل كه از تغيير زاهد خان بخدمت فوجدارى ميدان
 دو آب سر برافراخت بمنصب هزارى پانصد سوار - و سيد
 نور العيان بمنصب هزارى سه صد سوار - نوازش يافتند *

بيست و يكم [ذى الحجه] برابه راي سنگه فيل و بسر
 انداز خان خدمت فوجدارى چكله جمو از تغيير شكر الله عرب
 و به رحمت خان ماده فيل - و بمير كلان قوش بيگي امام قلي
 خان هزار روپيه عنايت شد *

بيست و دوم [ذى الحجه] راو امر سنگه بخلعت و اسپ
 بازين نقره و فيل - و چتر بهوج چوهان بخلعت و اسپ -
 سر برافراخته - بخدمت پادشاهزاده عالي نسب مراد بخش
 مرخص گشتند *

بيست و چهارم [ذى الحجه] خليل الله خان بعنايت
 خلعت و باضافه پانصدى ذات بمنصب دو هزار و پانصدى
 هزار و پانصد سوار و بخدمت قوش بيگي و آخته بيگي
 سرفراز گرديد *

بيست و هفتم [ذى الحجه] كه روز شرف بود يمينا الدوله
 اصناف اشياء نفيسه و انواع تنسوقات كه قيمت آن سه لك روپيه

شد پیشکش گذرانید - پیشکش اسلام خان اقسام جواهر و دیگر
امتنه از نظر اقدس گذشت - و متاع يك لك روپيه بقبول موصول
شد - از روز نوروز تا روز شرف متاع هفت لك روپيه از جمله
پیشکش پادشاهزادهای کامگار و امرای نامدار به پذیرائی
رسید - راجه جسونت سنگه بعنایت خلعت و دھوپ مرصع نوازش
یافت - سیادت خان بمنصب هزارچی ذات و چارصد سوار از اصل
و اضافه عز افتخار اندوخت *

غره محرم [سنه ۱۰۵۱] بمیر برکه فیل - و بملا عبد الحکیم
سیالکوٹی دیست مهر - انعام فرمودند - مہیس داس راتھور را
پس از در گذشتن راجسنگه بخلعت و اسب سرافراز ساخته حل
و عقد مهمات راجه جسونت سنگه بدو تفویض فرمودند *

پنجم [محرم] سعید خان بہادر ظفر جنگ از کابل
آمده دولت تقبیل عتبہ اقبال دریافت - و هزار مهر نذر
گذرانید *

هفتم [محرم] بزیارت مرقد نورانی حضرت جنت مکانی
انار الله برهانه پرداخته بعد از ادای ادب زیارت مبلغ ده هزار
روپيه بسدنة آنجا و دیگر مستحقان و محتاجان عطا فرمودند -
دو هزار روپيه بمیر شکاران نذر محمد خان کہ با ابراہیم بکول جانوران
شکاری آورده بودند عنایت شد - درین تاریخ چون معروض اقدس
گشت کہ ظریف مخاطب بفدائی خان در بندر لاهری رخت
ہستی برہست - حکیم خوشحال بجای او معین شد - و جان نثار
خان بخطاب سابق خود فدائی خان نامور گردید - در نخستین

عشره این ماه دو هزار روپيه مقرر به نیازمندان رسید *

یازدهم [محرم] هزار سوار از منصب راجه جسونت سنگه که پنج هزاری پنج هزار سوار بود دو اسبه سه اسبه مقرر نمودند - و از اصل و اضافه آقا افضل که بدیوانی صوبه دار الخلافه اکبر آباد سر برافراخت بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار - و مهیس داس مهابت خان به منصب هزاری هشتصد سوار - و هر یکی از الله قلی ولد یلنگتوش و رای سنگه جهالا بمنصب هزاری پانصد سوار نوازش یافتند *

هژدهم [محرم] هر کدام از اصالت خان و بهمنیار ولدیمین الدوله بعنایت فیل سرافراز شد *

بیست و دوم [محرم] اهتمام خان از دکن آمده بدولت اسلام آستان کیوان مکان رسید - و سه فیل پیشکش نمود - و بمرحمت خلعت و اسب و فیل و تپانه دارج غور بند از تغیر همت خان بلند پایگی یافت *

بیست و پنجم [محرم] ابراهیم بکول نذر محمد خان را بخلعت و اسب و نعم پنج هزار روپيه و همراهم او را بانعام دو هزار روپيه سرمایة افتخار بخشیده رخصت انصرام دادند - مرشد قلی خان بخدمت دیوانی ملتان سرافراز گردید *

مالش دادن اعظم خان صوبه دار کجرات فتنه پزوهان

نواحی احمد آباد را و گرفتن بیشکش از زمیندار جام

چون در سال هشتم جلوس عالم آرا خدمت نظم و نسق صوبه

گجرات که کان شوریده سران فساد فراوان است - و مکان فتنه گران
شورش نهاد - باعظم خان عنایت شد - او استیصال شقاوت پیشگان
کاهی و کوی که از ضلالت و بلخردی بره زنی و دزدی همواره
رعایا و مقرر دین آن ملک را ایذا میرسانیدند - و در خرابی
و ویرانی ولایت می کوشیدند وجه همت ساخته پیش از
داخل شدن احمد آباد بتدایب کوی واره و دیگر سرتان آتجانب
پرداخته این گروه فساد پزوه را از قرار واقع تنبیه کرد - و در مواضع
پراکنده بهیل از محال اوطان کولیان دو قلعه محکم بنا نموده یکی
را باعظم پور و دویمین را خلیل آباد بمناسبت نام پسر خود
میر خلیل موسوم گردانید - و در کاهی واره در موضع چوراران پوری
که میان اوطان کتهیان واقع است قلعه متدینی و دیگر عمارات
مرتب گردانیده آن مقام را شاه پور نامید - و اکثر ایام بارش در حدود
بعیده بسر برده متمردان آن نواحی را مالش بسزا داد - و از ابتداء
گویی واره سمت جالور تا انتهای کاهی واره که بنغور جام و بهارا
و ساحل دریای شور پیوسته است هیچ مفسدی را مجال نماند
که دست تطاول و تعدی برضعیفی دراز کند - و سفار و تجار
بطمانیت خاطر ره نوردی فرا پیش گرفتند - و ازان رو که
در مدت حکومت او از مرزبان جام اطاعتی که زمینداران را باید
نمود بفعل نیامده بود خان مزبور بعزیمت تادیب او بره نوردی
در آمد - و چون هفت گروهی نوا نگر که محل اقامت مرزبان
مستور است رسید - و فرصت گرد از روی موافق نبود نیافته برهنمائی
عقل عافیت گزین مسلک فرمان پذیری پیش گرفت - و بزلالت

رفته و عصیان گذشته اعتراف نموده بقصد دیدن صوبه دار از نوانگر روانه گردید - پس ازان که دو گروهی معسکر منزل گزید - اعظم خان بدو گفته فرستاد که تا پیشکش مقرر نسازد و دار الضرب نوانگر را که وسط ولایت اوست و دران محمودی سکه می زند بر طرف نکند رستگاری او صورت نخواهد بست - زمیندار مزبور که از اطاعت گزیر نداشت دادن صد اسپ کچهی و سه لک محمودی برسم پیشکش و بر انداختن دار انضرب قبول نمود - و نیز قرار داد که رعایای نواحی احمد آباد را که بملک او در آمده اند از سر زمین خود بر آورد تا بمسکن و مقام خود روند - و هرگاه ناظم احمد اباک به تذبیده و تادیب کراس مواس آنجا بپردازد پسر خود را با جمعیتی نزد صوبه دار بفرستد - و بعد از پذیرائی پیشکش و جز آن نزد اعظم خان آمد - و خان خاطر از مهم او و پرداخته بشاه پور مراجعت نمود *

دوم صفر راجه جهسونت سنگه بعنایت فیل از حلقه خاصه سر بلند گردید *

پانزدهم [صفر] سید خادم بخلمت و منصب هزارگی ذات و پانصد سوار از اصل و اضافه و فوجداری و جاگیر داری مذب سور از تغیر شمس الدین پسر نظر بهادر خویشگی و مرحمت اسپ و فیل سر افراز گشته دستوری آنصوب یافت - بسید محمد فوجدار میان دو آب فیل عنایت شد *

هفدهم [صفر] پیشکش میر شمس تیولدار بروده یک فیل و نه اسپ بنظر اقدس در آمد - شریف خواجه ده بدی بعنایت و اسپ - چو مر خان بعطای ماده فیل سر بلند گردیدند *

بیست و دوم [صفر] دوستکام ولد معتمد خان بخد مت
بخشگیری و راقعه نویسی صوبه بنگاله سر برافراخته مرخص گشت
و مصحوب او برخی مرصع آلات و مد اسپ از انجمله دو از طویل
خاصه با زین طلای میناکار و زین طلای ساده بفرست جریده
مفاخر پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر ارسال نمودند *

بیست و پنجم [صفر] چارده اسپ و هزده شتر پیشکش
اسمعیل موت زمیندار ملتان از نظر اقدس گذشت *

بیست و ششم [صفر] مجلس عرس حضرت جنت مکانی در
روضه منیع آن خلد نشین انعقاد یافت - و بامر اقدس مهین پور
خلانت با جمعی از اسرا بان مکان فیض نشان رفته آداب زیارت بجا
آوردند - و مبلغ ده هزار روپیه باهل استحقاق قسمت نمودند *

بیست و نهم [صفر] مکلدار خان از تعیناتیان بنگاله بالتماس
اختر برج خلانت پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر بعنایت نقاره
مقتخر گردید - چون نهري که اهدام حفر آن بنابر التماس علي
مردان خان برقرار شده بود و یک لک روپیه از سرکار والا موافق
بر آورد بخان مذکور حواله گشته بنواحی شهر رسید - بخلیل الله
خان حکم شد که باتفاق دیگر بندهائی که درین کار وقوف دارند
و معماران در حوالی شهر بر کنار نهر بجهت باغ مکانی که مراتب
نشیب و فراز داشته باشد تا حیاض و انهار و آبشارها و فوارهایی
دلخواه مقدس ترتیب یابد برگزیند - پس ازان که مکانی بدین
کیفیت یافته آمد بموجب حکم اقدس مطابق طرحی که پسندیده
طبع دشوار پسند بود سوم ربیع الاول اساس عمارت نهادند - و بیست

و چهارم جمادی الاولی این سال شروع در نشاندن اقسام اشجار اثمار
سرد سبزی و گرم سبزی از انبه و شاه آکو که کیدلاشش نیز خوانند و
زرد الو و شفتالو و آکوچه کوکچه سلطانیه و ناشپاتی و سیب و بادام
و به و توت بیدانه و نارنج و کوله و دیگر فواکه - و غرس سرو چنار
و نهال اصناف گل و ریاحین نمودند *

چهارم ربیع الاول قلیچ خان که از قندهار متوجه درگاه
سلاطین مطاف شده بود بصوبه داروغی ملتان از تغیر نجابت خان
عزاعتبار اندوخت - امیر خان ولد قاسم خان نمکی بخلعت و اسب
و خدمت ضبط سیوستان از تغیر قزاقخان سر برافراخت - سالیانه
حکیم مومنا از اصل و اضافه بدست و هشت هزار روپیه مقرر شد -
به فضیل برادرزاده مقرب خان هزار روپیه عنایت فرمودند *

هفتم [ربیع الاول] راجه بیتللداس از جاگیر خون رسیده
تأذیم آستان اقبال نمود - و جم قلی از تغیر معز الملک بحکومت
بندر سورت مباحی گردید *

درین تاریخ راقم این صحیفه دولت را بزر سنجیده سه هزار
روپیه هم سنگ انعام نمودند *

شب دوازدهم [ربیع الاول] مجلس گرامی میلاد خاتم و فاتح
باب نبوت صلوات الله و تسلیماته علیه و علی اله و اصحابه بآئین
مقرر آراسته گشت - و دوازده هزار روپیه معهود بمستحقین
عطا کردند *

هفدهم [ربیع الاول] سید خان جهان از جاگیر خود گوالیار
آمده احراز شرف تقبیل مدد سیده نمود - و هزار مهر نذر و یک فیل

پیشکش گذرانید - راجه امر سنگه نپیره راجه رام داس نوروی که
همراه خان مزبور آمده بود نیز باستلام عتبه فلک رتبه جبین بخت
بر افروخته یک فیل پیشکش نمود *

هژدهم [ربیع الاول] کوچک بیگ کندکس که از بلخ باراد
بذدگی درگاه والا آمده بود دولت کورنش دریافت - و بعنایت خلعت
و انعام دو هزار روپنه کامیاب شد *

نوزدهم [ربیع الاول] راجه بیتلهداس بعنایت فیل از حلقه
خاصه سر بر افراخت *

بیست و هفتم [ربیع الاول] پادشاه مهر بان عفو تقصیر جعفر
خان نموده او را بمنصب سابق سر بلند گردانیدند *

نگارش جشن قمری وزن

روز شنبه چهارم ربیع الثانی سنه هزار و پنجاه و یک مطابق
بیست و دوم تیر جشن قمری وزن اختتام سال پنجاه و یکم و افتتاح
سال پنجاه و دوم از عمر ابد طراز بهزاران زیب و زینت آرایش
پذیرفت - و آن ذات ذات السعادات برسم هر سال بطلا و دیگر
اشیاء معهوده وزن نموده آمد - خاقان جهانیان سریر خلافت را
بجلوس مقدس مطلع انوار الهی ساخته بزر نثار دامن امید جهانی
بر آوردند - و سید خان جهان را باضافه هزاره هزاره مناصب
شش هزاره شش هزاره هزاره پنج هزاره سوار دو اسبه سه اسبه و بعباء
اسب از طویل خاصه با زین طلا و اسلام خان را بعنایت دهوپ
مروغ - و راجه جسونت سنگه را بمرحمت اسب از طویل خاصه

با یراق طلا - و راجه رای سنگه را بعنایت نقاره کامیاب گردانیدند -
و رام سنگه ولد کرمسی راتهور را از اصل و اضافه بمنصب هزارى
ذات وهفتصد سوار سرافراز ساختند - و غصنفر ولد الله ویردى
خان را بعنایت خلعت و خدمت توزک برنواختند *

دهم [ربیع الثانی] به رای تودر مل فوجدار و امین چکله
سهرند خدمت فوجداری لکهي جنگل نیز تفویض نمودند *
هفدهم [ربیع الثانی] خلیل الله خان بعنایت فیل مفتخر
گشت *

غره شهر جمادی الاولی بهادر شاهزده کامگار محمد اورنگ زیب
بهادر مصحوب کاظم ملازم آن غره فاصیله سلطنت ده اسپ تپچاق
عنایت نموده فرستادند *

یازدهم [جمادی الاولی] معتقد خان از صوبه اودیسه آمده
بدولت ملازمت رسید - و هزار مهر نذر و اختی جواهر و مرصع آلات
و شصت فیل نر و ماده از انجمله پانزده با یراق نقره که قیمت مجموع
چار لک روپیه شد پیشکش گزیدند - خواجه روز بهان که از خواجه
سرایان معتمد درگاه والا است بعنایت فیل سر بر افراخت *

پانزدهم [جمادی الاولی] سعید خان بهادر ظفر جنگ
بخلعت خاصه قامت اعتبار بر آراسته بحکومت صوبه پنجاب
سرافراز گردید - و خانه زاد خان خلف او را بعنایت خلعت
و منصب هزار و پانصدی ذات و هزار سوار از اصل و اضافه و
فوجداری دامن کوه کذکرة بجای راجه جگت سنگه و فوجداری
جمو از تغیر سرانداز خان مهابهی ساختند *

عصیان ورزیدن جگت سنگه ولد راجه باسو ورמידن او بیاداش افعال نکوهیده

هرگاه غمام انعام باقتضاء حکمتی بر ساحت احوال یکی از
بندگان که نه در خور این نعمت باشد بارش نموده ریاض امانی و
آمال او را سرسبز و شاداب گرداند - بمودای کریمه - وَ إِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى
الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَ نَأَىٰ بِجَانِبِهِ - ضبات و ساوس نفسانی آفتاب خرد صواب
گزین را چنان تیره کند که شاه راه رستگاری از برزن تاریک گرفتاری باز
ندانسته توالی نعم ولی نعمت حقیقی را باعث سرکشی و ناسپاسی
سازد - حجاب هوا حس شیطانی دیده انجام بدن را چنان باز پوشد
که زبان از سود باز نشناخته تواتر منعم منعم تحقیقی را موجب
غفلت و حق ناشناسی - لاجرم منتقم قدیر بغضوای مکرمه - وَ إِذَا
أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُنَادِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ
فدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا - در کمتر مدتی اسباب عزت و مکنت او را مواد مذلت
و مسکنت ساخته باعث اعتبار دیگران و افتباه خود سران گراند

چو واثون شود مرد را روزگار * همه آن کد کش نیاید بکار

مصدق این مقال حال بد مآل جگت سنگه است - راجروپ پسر کلان
آن تیره اختر که در ظاهر برای بعض مصالح فاسده و مارب کاسده
پدر از اظهار بیزاری و ناسازگاری می نمود در سال دوازدهم جلوس
اقدس که دارالسلطنه لاهور بنور ماهیچه ریات اقبال فروغ آسود بود
بفوجداری دامن کوه کانگره و گرفتن پیشکش از مرزبانان آن نواحی

دستوری یافته بود - سال سیوم این دور که موکب جلال در نزهتگاه کشمیر اقامت داشت از سازش پنهانی که آن ناخلف را با پدر بد سلف بود آزار عصیان بروی رز - و چون این معنی بر ملا افتاد جگت سنگه شوریده بخت بذریعۀ بعضی از ملتزمان بساط حضور بعرض اشرف رسانید - که اگر فوجداری دامن کوه به بندۀ مفوض گردد تعهد می نماید که هم آن بی هوش باطل کوش را بدست آورده بمکافات کردار ناشایسته رساند - و هم چار لک روپیۀ از مرزبانان این سرزمین برسم پیدشکش تحصیل نماید - پس ازان که ملتئم او بشرف پذیرائی رسید - آن تنگ حوصله بعد از رسیدن و طن برفتن بارتفاع جبال و غریق سبل و اشتباک غیاض مغرور گشته در ظاهر اطاعت اوامر و نواهی بادشاهی باز مینمود - و در باطن باسباب تمرد و سرکشی پرداخته در احکام قلاع خصوصاً قلعۀ تارا گده که بر قلۀ کوه آسمان سا بنا نهاده بآلات و ادوات قلعه داری برآمده بود - و باعتمادی بدان خود برای روز بد مامنی آماده ساخته می کشید - تا آنکه آن دراز امل کوتاه خرد در بندگی این درگاه کیوان مرتبت بسان سورجمل برادر خود که بکیفر اعمال نا پسندیده بهزاران خواری ره گرامی جهنم گشت - چنانچه گزارده خواهد شد - نشناخته اسباب زوال و نکال خود سرانجام داد - بعد ازان که این ماجری بکرامت استماع ایستادگان قوایم سریر خلافت رسید فرمان قضا جریان بطلب او شرف صدور یافت - و چون عرضه داشتی مشعر بر عذری چند بآستان معلی فرستاد و ازان خلاف حکم معلی بوضوح نمی پیوست سریر آرای جهانبنانی سندر کب رای را بتفحص احوال او فرستاده فرمودند - که

اگر آن گمراه نامه سیده از جهالت و ضلالت ناندیشه تباه عصیان افتاده باشد بروخاصیت عاقبت نمک حرامی که سرمایه نا کلمی است - آگاه گرداند - و منشور والا مکرر در باب طلب آن فتنه آگین شقاوت گزین مصحوب او صادر شد - سندر بعد از ملاقات او بدرگاه آسمان جاه معروض داشت که اگرچه در ظاهر خود را مغلوب هراس و انموده التماس می نماید که یکسال او را در وطن باز گذارند و راجرپ را می فرستد که استعفاء جرایم پدر و خود نموده ملتزم سده سنیه جهانبنانی باشد - اما از شاه راه اطاعت انحراف ورزیده است - و در تعبیه اسباب هلاک خویشتن می کوشد - از آنجا که که بعد از رسیدن عرضداشت سندر گمانی که در باره آن ره گرای نادانی بخاطر اولیای دولت راه یافته بود بدیقین پیوست - سه قشون از ابطال رجال و مساعیر قتال برای استیصال آن بادیه پیمای پریشانی بسر داری سه بنده جدکار اخلاص شعار از پیشگاه جلال مقرر گشت - یکی سید خانجهان با نظر بهادر خوشکمی و شمس الدین ولد او ذوالفقار خان و راجه امر سنگه نروزی و سید لطف علی و جلال الدین محمود و راودن سنگه به دوریه و میر بزرگ و سرمست و لدا اعتماد رای و جمعی از منصبداران و احدیان تیر انداز و تغنگچی و زمینداران دوم سعید خان بهادر ظفر جنگ با پسران و خویشان خود و راجه رای سنگه و التفات خان مغوی و گونل داس سید سودیه و رای سنگه جهالا و کرپا رام و نان علی و چیت سنگه و جمعی دیگر از منصبداران و احدیان تغنگچی و تیر انداز و مشکی بیگ بخشی مهین پور خلافت با هزار - وار از تابندگان آن قره باصره جهانبنانی - سوم

اصالت خان با عبد الكافي برادرش و محمد امين و محمد مومن
 پهران شاه قلی خان و دیگر بندهای منصبدار و احدی و خسرو
 بیگ ملازم یمین الدوله با هزار سوار از تابندگان او و پانصد
 سوار اسلام خان با بخشعی خان مذکور - کار فرمائی افواج
 سنگه پادشاهزاده والا نزاك مراد بخش مقرر ساخته فرمان واجب
 الاذعان ارسال داشتند - که آن والا نسب با راجه جیسنگه و راوامر سنگه
 و جان سپار خان و اکبر قلمی سلطان ککهر و هری سنگه راتهور و
 چندر من بندیل و دولت خان قیام خانی و رای کاسیداس و خضر
 سلطان ککهر و خلیل بیگ با هفت صد احدی و ناهر سولنگی و بابوی
 خویشگی و دیگر منصبداران از صوبه کابل پراه سیالکوٹ متوجه
 پیتهان گرد - و هفدهم جمادی الاولی افواج ثلثه را مرخص ساخته
 فرمودند که تا رسیدن پادشاهزاده عالی تبار سید خانجهان و سعید
 خان بهادر ظفر جنگ در رای پور و بهرام پور توقف گزینند -
 و اصالت خان بجمو شتافته زمینداران آن نواحی را فراهم آرد -
 و بعد از آمدن پادشاهزاده رفیع تبار بحوالی پیتهان هر سه
 بخدمت آن گرامی نسب رسیده در هدم بناء فساد این بد بنیاد
 مساعی جمیله بتقدیم رسانند - و هنگام رخصت سید خان
 جهان را بعنایت خلعت خاصه و دو اسپ از طویل خاصه
 با زین طلا و مطلا و فیل از حلقه خاصه با ماده فیل و یک لک
 روپیه نقد بطریق مساعدت مهربان گردانیدند - و خان ظفر جنگ
 را بمرحمت خلعت خاصه و دو اسپ از طویل خاصه یکمی با زین
 طلاء دیگری با زین مطلا و فیل از حلقه خاصه با ماده فیل - و هر

کدام از اصالت خان و راجه رای سنگه و التفات خان و نظر بهادر
خویشگي و ذوالفقار خان و شمس الدین ولد نظر بهادر و راجه
امر سنگه نورری و گوکلداس سیدسودی و رایسنگه جهالا را بعدایت
خلعت و اسب - و بعضی را بعطای اسب سرافتخار برافراختند -
و واقعه نویسی فوج سید خانجهان به سلطان نظر - و واقعه نویسی
فوج سید خان بهادر ظفر جنگ بقاضی نظاما مقرر شد - تتمه این
ماجرای عبرت افزا بمکانش باز گذاشته بنگارش وقایع حضور پرنور
می پردازد *

بیست و یکم [جمادی الاولی] از واقعه دارالخلافه اکبر آباد
بعرض اقدس رسید - که وزیر خان ناظم آن صوبه بقولنچ ره گرای
آخرت گشت - چون بدولت خواهی و قدم خدمت در خاطر خدیو
بنده پرور جا داشت پادشاه مهر گستر آمرزش این دیرین بنده
از درگاه ایزدی مسالت نمودند - و فرزندان او را طلب داشته
مشمول عواطف گردانیدند - و حراست قلعه و محافظت صوبه
دار الخلافه براجه بیتل داس تفویض نموده او را بعطای خلعت
خاصه نوازش فرمودند - ظفر خان که قریب دو سال بی منصب
و جاگیر گوشه نشین بود دولت ملازمت اندوخته بمنصب سابق
کام اندوز گشت *

بیست و پنجم [جمادی الاولی] به نخستین پور خلافت خلعت
بارانی عنایت شد - و یمین الدوله خانخانان و دیگر نوئیذیان والا
مکان نیز بمرحمت خلعت بارانی سربرافراختند - چون بیست و
هشتم ملکه بانو دختر یمین الدوله مهین همشیره حضرت مهد

علیا بنقاب ممات رو در پوشیده بود - بیست و نهم حضرت خاقانی
 بمنزل یمین الدوله تشریف فرموده آن نویسن بلند مقدار را بمراحم
 پادشاهانه تسلیم بخشیدند - درین تاریخ الله وردی خان از
 دارالماک دهلی و نجابت خان والد میرزا شاه رخ از ملتان آمده
 سعادت تقبیل عتبه والا دریافتند *

ابتدای سال پنجم

از دوم دور جلوس مقدس سریر آرای جهانبانی حضرت صاحب قران ثانی

هزاران سپاس سرکار ساز عالم - و کامبرد از بنی آدم را که روز
یکشنبه غره جمادی الثانیه سنه هزار و پنجاه و یک موافق هفدهم
شهریور ماه سال سعادت اشتمال پنجم از دوم دور اقدس بغرخی
و فیروزی آغاز شد - و طایر امید جهانیان بدال روائی در پرواز *

درین تاریخ پادشاهزاده بلند قدر محمد شاه شجاع بهادر را
بعنایت خلعت خاصه و انعام لالی یک لک روپیه نوازش فرمودند
نجاتخان را بعنایت خلعت واسپ بازرین مطلا و نیل سر برافراخته
بهمراهی پادشاه زاده و آلاتبار مراد بخش معین ساختند - بمیر
عبدالمه صفوی چار صد مهر انعام شد - پدر او میر عارف بن هام
میرزا برادر زاده شاه طهماسب صفوی درزی درویشی و جهان گردی
در دارالسلطنه لاهور بسعادت ملازمت حضرت عرش آشیانی فایز
گشته از غریب پروری آن پادشاه درویش نواز دل از گلشن همیشه
بهار هندوستان بهشت نشان برنگرفت - و بلباس خدا پرستی و
ازادنی مدتی بسر برده در دارالسلطنه رخت مسافرت بدار آخرت
بریست - مرشد قلی دیوان ملتان که بحکم جهان مطاع روانه

پیشگاه حضور شده بود - شرف ملازمت دریافتند بمرحمت فیل
سر بلندی یافت *

پانزدهم [جمادی الثانیه] معتقد خان بعنایت خلعت و
حراست حصن رهناس سرافراز گردید *

بیست و سوم [جمادی الثانیه] پادشاه زاده والا تبار مراد بخش
دو اسب از طویله خاصه یکی با زین طلایی میناکار دیگری با زین
طلایی ساده ارسال داشتند - مکرمت خان بخلعت و باضافه پانصدی
هزار سوار بمنصب سه هزار و سه هزار سوار و بعنایت نقاره و
اسب با زین نقره و صوبه داری دار الملک دهلی مقتدر گشته
دستوری یافت - هر یکی از شاهان ناظم تته و محمد زمان
طهرانی از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و دو هزار سوار فرق
مباهات برافراخت *

چهارم رجب عبد الله خان بهادر فیروز جنگ بامر معلی از
اسلام آباد - و قلیدج خان از ملتان آمده ناصیه طالع باستلام سده سنیه
برافروختند - و هر یکی هزار مهر نذر گذرانید - و نخستین ده فیل
و دو یمین هزده اسب تپچاق پیشکش نمود *

هفتم [رجب] بمهین پور خلافت دو اسب از طویله خاصه
که یکی ازان طرق اسپي است سر آمد خیلوی که ظریف از بصره
آورده بود با زین طلایی میناکار و زین طلایی ساده مرحمت شد *

پانزدهم [رجب] عاقل خان بعنایت خلعت و باضافه پانصدی
صد سوار بمنصب دو هزار و پانصد سوار و بخدمت میرو سامانی
بلند پایگی یافت - و رای رایان بمرحمت خلعت و خدمت دیوانی

بیوتات از تغیر عاقل خان سرفراز گردید - داروغگی داغ بهیادت
خان و امیدنی آن بنور الحسن مغوض گشت *

شافزد هم [رجب] عبدالله خان بهادر فیروز جنگ را بخلعت
خاصه و دو اسپ از طویلۀ خاصه یکی با زبن طلا دیگری با زبن مطلا
و فیل از حلقۀ خاصه - و هر کدام از قلیچ خان و رستم را که از سنبهل
آمده ادراک دولت ملازمت نمود بخلعت و اسپ سر بلند گردانیده
دستوری دادند - که پیداشاه زاده والا نسب مراد بخش پیوسته
باستیصال جگت سگه میبرد ازند *

چون بیست و نهم جمادی الاولی مهین کوب فلک اقبال
را از بطن دختر سلطان پرویز صبیۀ بوجود آمده بود بداک نهاد
بانو بیگم موسوم شده درین تاریخ خاقان گردون سریر بمنزل
آن والا گهر تشریف فرمودند - آن قره العین خلافت بعد از ادای
مراسم پا انداز و نثار پیشکش شایسته از جواهر و غیر آن بنظر انور
در آورد - روز دیگر بادشاه جود گسترد و لك روبده بآن رفیع مقدار
انعام فرمودند - از آنجا که توجه اقدس برگرد آوردی انراس نجیبۀ
نکو منظر لطیف پیکر مبذول است - معز الملک حاکم بندر
سورت که مورد سفایین و قوافل امت و اجناس رغایب مجلوبه
و اصناف غرایب مرغوبه دران از همه جا می آرند - بحکم اشرف
اقدس جمعی را که بشناسائی این جاندار شگرف کردار موصوف
بودند در سفن سرکار والا بمصره و الحساو دیگر اماکنی که منشاء خیل
جواد برق نهاد است فرستاده بود - و نیز بتجار ثروتمند که در سورت
اقامت دارند و بگماشتهای آنها که باطراف و اکناف آمد شدمینمایند

مقرر نموده که بکسان خود بنگارند - که در عربستان هرجا اسپ خوب
 بخريد بدست آيد بخرند - آن جماعه درين سال هفتاد و يك اسپ
 عربي از محال مذکوره بمبلغ يك لك روپيه ابتياع نموده به بندر مزبور
 آور دند - ازان ميان سرخنگ اسپي بود از اسپان علی پاشا حاکم
 بصره از نسل غلزن نام که ظريف بعد معاودت از سفارت روم چنانچه
 گذارش يافت ستايش نموده بکرامت استماع رسانیده بود که آنرا
 بده هزار روپيه خريداري ميکردم - علی پاشا راضي نشد - و درينولا
 کسان علي اکبر سوداگر که اينان را باشاره معزالملک فرستاده بود
 بموجب وانمود او بدوازده هزار روپيه که سي و شش هزار لاري
 است خريدند - و چون معزالملک اسپان مذکور را بدرگاه والا فرستاد
 و هشتم رجب از نظر انور گذشتند - خاقان زمان از جوهر شناسي
 اين اسپ را بپادشاه پسند موسوم ساخته سرطوبله اسپان خاصه
 گردانيدند - و چل و پنجهزار لاري که پانزده هزار روپيه باشد در
 وجه قيمت آن مرحمت فرمودند - ازین جمله يك اسپ بازين طلا
 براجة جسونت سنگه عنايت شد *

شب بيست و هفتم [رجب] ده هزار روپيه مقرر بفضلا و صلحا
 رسيد - عبد الرحيم بېگ اوزبك را بعتاء اسپ سربرافراختند *

هشتم [شعبان] پنج اسپ تپچاق بخان دوران بهادر نصرت
 جنگ عنايت نموده فرستادند - ميرزا حسن صفوي را
 بخلعت و باضافه پانصدی صد سوار بمنصب سه هزاري هزار و
 پانصد سوار و بمرحمت اسپ بازين نقره و فيل - و صف شکن
 بسر او را بخلعت و منصب هزارى ذات و چار صد سوار از اصل و

اضافه نوازش نموده بخدمت پادشاهزاده عالی فسیب مراد بخش رخصت دادند - رای تودرمل فوجدار و امین چکله شهرند چون خالصات آن ضلع چنانچه باید آباد ساخته بود بعنایت خلعت و اسپ و فیل مباهي گشت - دوست محمد ولد سید قلی اتالیق از مارواء النهر رسیده بسعادت تقبیل سده سنیه فایز گردید - و در زمرة بندها منسلک شده به خلعت و انعام چار هزار روپیه سر بلندی یافت *

چهاردهم [شعبان] عبد الله خان بهادر فیروز جنگ و اصالت خان بجهت عرض برخی مطالب از لشکر فیروزی آمده دولت ملازمت اندوختند - اصالت خان بجواب مقاصد کامیاب گردیده و بخلعت فرق عزت برافراخته مرخص شد - و خان فیروز جنگ چون عرض آمود بود دستوری انصراف نیافت - به بهادر خان فرمان شد که از اسلام آباد بزودی در خدمت پادشاهزاده والا تبار مراد بخش رسیده در استیصال جگت هنگه بکوشد - و ضبط سرکار اسلام آباد و فرو نشانیدن غبار فساد باز ماندگان بدیلۀ بد نژاد بفیروز جنگ تفویض فرمودند - و به خلعت خاصه بر نواخته رخصت نمودند - الله وردی خان بخلعت و اسپ با زین مطلا و فیل - و ظفر خان بخلعت و اسپ با زین فقره بلند پایگی یافته بخدمت پادشاهزاده مراد بخش رخصت یافتند *

شب پانزدهم [شعبان] ده هزار روپیه مقرر باصحاب احتیاج عطا فرمودند *

لشکر کشیدن شایسته خان ناظم صوبه پتنه بر مرزبان پلامون

پلامون جنوب رویه پتنه واقع شده - از پتنه تا سرحد آن ولایت
بیست و پنج کوه است - و از سر آغاز آن ملک تا قلعه که مسکن
و مامن زمیندار آنجا است پانزده - از آنجا که مرزبانان کوتاه بین
آن سرزمین بحبال مرتفعه صعب المرور و غیاض متراکمه عسیر
العبور مستظهر گشته باطاعت حکام آن صوبه چنانچه باید نمی
پرداختند - پرتاب ولد بلبلدر چیدر که پدر بر پدر مرزبان آن ملک
است و نیز منهج نا مستقیم آبای ضلالت اندها پیموده بعبد الله
خان بهادر فیروز جنگ صوبه دار سابق که از اشتغال باستیصال
پرتاب اجینیه فرصت به تنبیه او نیافته بود پیشکشی نفرستان و
اظهار انقیاد نمود - و بدین معنی مغرور گشته بشایسته خان نیز
چنانچه باید نگرید - و چون کیفیت حال از عرضه داشت شایسته
خان بعرض اقدس رسید - فرمان شد که خان مذکور با کومکین آن
صوبه همت براستیصال او گماشته آن سرزمین را از لوث وجود
پی سود او پاک گرداند - شایسته خان محمد طالب پسر خود را با
پانصد سوار و هزار پیاده بحراست پتنه گذاشته هفدهم رجب با قریب
پنجهزار سوار از بندهای درگاه و تابینان خویش و پانزده هزار پیاده
از نوکر و زمیندار عازم تادیب و تنبیه آن مدهوش باد غفلت
گردید - و خود باجمعی از بندهای پادشاهی در قول قرار گرفت -
و زیر دست خان را هراول - و آتش خان دکنی و چندی دیگر را

بر انغار - و بختیار خان دکنی و جمعی را جرانغار - و سید مرزا برادر
مختار خان را با جوئی چند اهل ساخت - و افواج را آراسته رو
براه نهاد - و پس ازان که بموضع گیا که مفصل و شرح پتنه و
مضافات پلامون است رسیده روانه پیش شد - در هر منزل خندقی
بر دور لشکر کفده و خاک آنها حصار ساخته گروهی از تغنگچیان
را در ملجأهای اطراف بکیشک باز میداشت تا سیه روزگاران
شبخون نتوانند آورد - و جمعی کثیر به بریدن درخت زار برگماشت
و بقطع جنگل راه را وسیع ساخته پیش میرفت - و مواضع معموره
دو سوی راه را پی سپر تاخت و تاراج میگرفتند - مخازیل در
تنگنای جنگل و کوه کمین نموده هر جا قابو می یافتند حرکت
مذبوحی می نمودند - برخی بآب تیغ دلیران خونخواره گرای
آتش جهنم می گشتند - و باز ماندگان بهزاران جان کندن نیم
جانی بدر می بردند - از غزاة دین نیز بعضی زخمی می شدند
و لختی بپایه والای شهادت بر می آمدند - و هنگام عبور افواج بر
اماکن معروفه این ملک سکن آنجا بادیه پیمای فرار می شدند -
و جمعی که از حماست بی جا و حمیت ناسزا ستیز و آویز می
نمودند بهزاران خواری مقتول و ماسور میگرفتند *

پنجم ذی القعدة کد اوران ظفر آئین از منزل آرو بسمت شمال
قلعه پلامون رو نهادند - مقاهیر بر سر دو راهه فراهم آمده لختی
به پیگار پرداخته راه گریز پیش گرفتند - و چون بر دور قلعه جنگل
در هم یافته دشوار گزار بود - شایسته خان جمعی کثیر از بیلدار و
تبردار با جوئی از تغنگچی و کماندار همراه یکی از تابیدان خود فرستاد

ثابت قطع اشجار جای خیمه آماده سازند - اینان در باغی که قریب قلعه بود دایره کرده به بریدن درخت زار پرداختند - تبه کاران آشفته روزگار از هر سو درآمده بجنگ تفنگ هنگامه نبرد گرم گردانیدند - حماة دین بدست یاری نصر آسمانی غالب آمده گروهی را بگوی فیستی فرستادند - شایسته خان برین آگهی یافته لختی از بندهای درگاه و جمعی از تابینان خود بکومک فرستاد و خود با زبردست خان و دیگر همراهان بر کنار رودی که پائین قلعه پلامون جاریست ایستاد - و چون مقاهیر در پناه منازل خارج قلعه به پیگار تفنگ پرداختند - و جمعی از مجاهدان اسلام شریعت گوارای شهادت درکشیدند پیگار گزینان ظفر آئین اسپان گذاشته بر قلعه کوهی که سرکوب قصبه پلامون بود برآمدند - و تا شام نبرد آرا بوده بسیاری را به تیر و تفنگ مجروح ساختند - پرتاب از مشاهد صریحت مردانه مبارزان فیروزی دثار راه سلامت و رستگاری جز پیمودن جاده اطاعت و خدمتگذاری ندیده بوساطت جمعی استدعا نمود که اگر رقم عفو بر جریده تقصیرات و زلات او کشیده آید هشتاد هزار روپیه برسم پیشکش بدهد - و من بعد سر رشته بندگی از دست نهد - و چون مغلوب وسواس و هراس بود التماس نمود که خاطر از رعب و باس را پرداخته به پتنه خواهم رسید - خان از شدت گرما و قرب ایام برسات باستصواب دیگر دولت خواهان درگاه سلاطین سجده گاه ملتزمس او قبول نموده پیشکش گرفت - و بیست و دوم فی القعدة به پتنه برگردید *

برکشتن میر برکه از کابل و گذارش نبذی از پراگندگی احوال امام قلی خان حاکم توران

چون در سال سوم از دوم دور جلوس سعادت اساس امام قلی خان والی توران اوزبک خواجه را که نوکر معتمد او بود و بعزت و اعتبار اوصاف داشت از بخارا با نامه مشتمل بر مقدمات و داد و معقولات اتحاد و ارمغانی بطریق حجابت فرستاده بود -

خدو اقبال بعد معاودت از سیر گلشن همیشه بهار کشمیر میر برکه را با نامه محبت انگیز و امتعه نفیسه سواد اعظم هندوستان بهشت نشان بعنوان سفارت نزد خان مذکور روانه گردانیده بودند -

درینولا که دیده رمد دیده امام قلی خان بشدت آشوب و درد دیرین از بیدائی بی بهره گردید - و معاملات ملک داری و حکم گذاری که بی دیده بیدیا چنانچه باید بسر نرود رو باختلال نهاد - و نذر محمد خان کهین برادر او از ناسپاسی و کثرت آزار چشم از حقوق تربیت و شفقت برادرانه در هنگامی که بایستی بمدد گاری و خدمت گزاری پرداخت باز پوشید - و در فکر انتزاع ملک او شد -

و امام قلی خان دریافت که سلطانی دید بانی ست - و آن بی قوت باصره صورت نه پذیرد - خصوصا با خصامت و منازعت برادری که از حق گذاری و وفاداری بی بهره است و از سعادت منشی و حسن خاتمت بعزم زیارت حرمین منیفین راهی گشت - میر برکه که این ماجری معلوم داشته بحکم معالی از کابل معاودت نمود - و بآستان مقدس آمد *

اکنون اختی از احوال امام قلی خان و سلوک ناشایسته

نذر محمد خان به طریق اجمال بر مینگارد

از آنجا که امام قلی خان بسلامت نفس و سماحت طبع سپاه را از خود رضامند داشت - و جماعه اوزبکيه را که بشورش منشي و فتنه گراني ضرب المثل اند باین دو صفت شایسته خرسند - اعیان آن گروه متفق الکلمه و متحد العزیمه گفتند - که باوجود نابینائي تا او زنده باشد سر به مطاوعت و متابعت دیگری خصوصاً نذر محمد خان فرو نخواهیم آورد - نذر محمد خان برین معني آگهي يافته از راه مکرو خديعت که نکوهیده خرد دور بین و ناپسندیده خردمند صواب گزین است - بامام قلی خان نوشت - که چون مرضي چنین عارض عنصر شریف شده اگر اجازت رود بسبیل عیادت بملازمیت برسیم - خان از فقدان قوه باصره و قره العیني که بر مسند ایالت متمکن گردد بملک داری برادر تن در داده خواست که او را نزد خود طلبد - سران دولت اتفاق نموده گفتند که طلب چنین برادر جز شورش ملک و تفرقه لشکر نتیجه نخواهد داد - لله الحمد که اگر بصارت خان مفقود گشته بصیرت موجود است - و معلوم ایشان است که پیش از سنوح این عارضه مهمام ملکی و مالی بتدبیرات صایقه این مخلصان دیرین رو برآه شده است - اکنون نیز بخاطر جمع و دل فراهم مسند آرای ایالت باشند که ان شاء الله بمساعی جمیله این خیر اندیشان امور ملکی و مالی بدستور سابق منتظم و منتسق خواهد بود - خان این مقدمات را پذیرفته سیونج بی را نزد برادر فرستاد - تا او را بنصایح

گیرا ازین فکر بی جا و آرزوی ناسزا باز آرد - و در پاسخ
مکتوب او نوشت - که درین هنگام وضع روزگار مقتضی آمدن
آن برادر باین دیار نیست - بهتر آنست که ازین اندیشه باز
آمده منتظر وقت طلب باشد - نذر محمد خان بیطاقتی نموده
پیش از رسیدن جواب نوشته در ظاهر بارادۀ صید و شکار و در باطن
بقصد سلب ملک و غصب حکومت برادر از بلخ برآمد - و چون
پس از رسیدن سیونج بی و رسانیدن نوشته امام قلی خان و
گزارش نصایح دریامت - که درین وقت که اوزبکیه دل نهاده ایالت
او نیستند رفتن بخارا مصلحت وقت بر نمی تابد - بمشورت خیر
اندیشان بران شد که بالفعل حصار را که سمرقند رویه واقع است
بدست آرد - که بعد از تصرف آن سمرقند بنودی و آسانی مسخر
خواهد گشت - و هرگاه آن دو ملک بتصرف در آید اوزبکیه و امام
قلی خان را جز سپردن بقیه ملک و گذاشتن حکومت چاره نخواهد
بود - و بخارا بآسان روشی مفتوح خواهد گردید - و باین اندیشه
سیونج بی را از رفتن بخارا باز داشت - و عبد العزیز پسر کلان خود
را با عبد الرحمن دیوان بیگی بقصد کشایش حصار پیشتراهی
ساخت - و خود باهستگی متعاقب اینان رو برآه نهاد - سران اوزبکیه
از توجه او بسمرقند آگهی یافته امام قلی خان را از بخارا بسمرقند
آوردند - و نذر محمد خان به ده نوچغانیان رسیده عنان باز کشید -
تا از لشکری که بتسخیر حصار فرستاده بود خبر آمد که دولت
بی کنکس قلعه دار حصار پس از آمد شد رسل بدین عهد و پیمان
که هرگاه نذر محمد خان را دریابد خان حراست قلعه مزبوره بآئین

پیشین بدو تفویض نموده رخصت دهد - عبدالعزیز و عبدالرحمن
بی را دید - نذر محمد خان بعد از استماع این خبر یکی از
معلمدان خویش به نگاهبانی حصار فرستاد - عبدالعزیز قلعه را
باو باز گذاشته و دولت بی را همراه برداشته نزد پدر رسید - او از
ده نو کوچ کرده براه در بند و بایسون بسمرقند راهی گشت - اما
از روانه شدن امام قلی خان بسمرقند عنان جرات باز کشیده ره می
نوردید - درین اثنا بیگ اوغلی کنکس و باقی یوز که هم نزد امام
قلی خان و هم در الوس خود اعتبار تمام داشتند مکتوبی منبی
از مطاوعت و متابعت مصحوب پسر باقی یوز بوی فرستادند -
او را از رسیدن این نوشته قوت و جمعیت بهمرسید - و از آنرو
که اوزبیکه دریافتند که امام قلی خان جا نشینی را منحصر در
نذر محمد خان دانسته کام و ناکام به ایالت او راضی است - اوزبک
خواجه را فرستاده گذارش نمودند - که ما را مانعی از انقیاد جز
ادای لوازم وفاداری خان کلان نبود - اولی آن بود که چندی شکیبائی
فموده فرصت میدادند تا بمداوامی این مرض دشوار دوا بقدر مقدور
پرداخته خود را از سرزنش جهانیان می رهازیدیم - اکنون جز
فرمان پذیری چاره نیست - بهرچه اشاره رود بتقدیم رسانیده آید -
در خلال این حال محمد زمان خواجه رئیس بخارا نوشته امام
قلی خان رسانید - که چون آن برادر عنان تحمل از دست داده
روانۀ این صوب گشته است بسرعت هرچه تمامتر برسد - تاحکومت
تمامی این ولایت بدو مفوض ساخته خود ره گرای سفر حجاز
گردد - او از آمدن اینان و وصول نکاشته امام قلی خان و پیغام

اوزبکیه مطمئن و مستظهر گشته بعجلت بسمرقند راهی گردید - پس ازان که بایوار و شبگیر بموضع ناکهان که از مضافات شهر سبز است رسید - بهرام پسر او که نزد امام قلی خان می بود و از جانب خان مزبور بحکومت شهر سبز می پرداخت آمده پدر را دریافت - و در شهر سبز بیگ اوغلی کنکس و باقی یوز با گروهی از همهران بدر ملحق گشتند - و میان قاقلیق و سمرقند نذر طغائی و نظربی بروتی و لخی دیگر از سران اوزبکیه باو پیوستند *

چهارم شعبان این سال مطابق سنه هزار و پنجاه و یک هجری بمرقند منور کشف اسرار خواجه احرار روح رجه رسیده عبد العزیز را با عبد الرحمن بی نزد امام قلی خان فرستاد - و خود پایان آن روز بحصار سمرقند در آمده خان را دریافت - و در ارک قلعه نزول نمود - روز جمعه ششم شعبان در سمرقند خطبه بنامش خوانده شد - و همان روز عبد العزیز را بپایه قلعه خانی که در اوزبکیه عبارت از ولی عهدیست رسانیده بخطاب خانی مخاطب ساخت - امام قلی خان خواهش نمود که از راه هندوستان بزیارت اماکن شریفه بشتابد - او باین راضی نشد - و چون بدین دانست که کهن برادر دیرین حقوق او را در نهانخانه فراموشی گذاشته است در ماندن خود مصلحت ندیده ناگزیر راه عراق برگزید - و هشتم ماه مذکور از سمرقند ببخارا راهی گردید - نذر محمد خان از بیم آنکه مبادا گروه اوزبکیه دیگر باره متفق گشته او را از رفتن مکه باز دارند - عبد العزیز خان را در سمرقند گذاشته بر اثر برادر روانه شد - و بعد از وصول بمزار

قدوة اولياء كرام خواجه نقشبند قدس سره كه يك فرسخي بخارا
واقع شده در منزل اسلام خواجه شيخ اسلام بخارا فروز آمد - و عبد
الرحمن را پيشتر بشهر فرستاده برگذار - كه امام قلعي خان هرچه
از امتعه خويش پيش از بر آمدن خود بيرون فرستاده باشد باو
باز گذاشته نگذار كه بعد از بر آمدنش چيزي از حصار بر آورند -
و پس از دو روز كه او بصوب چار جو و مرو راهي گرديد - به بخارا
در آمده قدغن نمود كه هيچكدام از اهل حرم او درين سفر همراهي
نمايد - حتي آئي خانم كه زوجه محبوبة او بود و ارز داشت كه
در قطع مراحل و طي منازل رفيق بوده بزيارت حرمين
سعادت اندوزد *

غرض در ضميري كه افشرد پاي * اساس وفا را نماند بجاي
و از فزوني آرزو شرة لعل مرصع كمری را كه از نياگان ارثا با تمام
قلي خان رسیده بود - و ازین رهگذر نزد او گرامی بود طلب كرد -
هرچند گران بها نبود او بگوش قبول نشنفت - و با دلي آزرده و
خاطري برهم خورده از بخارا روانه حجاز گشت - و ابراهيم خواجه
نقيب و نذر بيدگ طغائی و رحيم بيدگ پور انچه و خواجه ميرك
ديوان بخارا و نزديك پانصد كس از اوزبك و غلام و جزان ره نوردی
اختيار نمودند *

ارتفاع رايات فيروزي از دار السلطنه بنشاط

اندوري شكار كا نو و آهن

درينولا ايام بارش سپري گرديد - و موسم زمستان كه اوان

طافات هوای هندوستان و زمان سیر این بوستان است در رسید - خاطر
 نشاط گرا بشکار گانو و آهن ؟ که بکوهستان زاک بوم جگت سنگه مطرود
 نزدیک است رغبت فرمود - و پانزدهم شعبان بعد از انقضای یک
 و نیم بهر از روز سه شنبه بفراوان خجستگی بر فیل فلک هیکل
 ابر خرام از بارگاه خلافت رکضت نموده متصل باغ فردوس آئین
 فیض بخشش و فرج بخش که از مخترعات طبع وقاد موسس
 ارکان جهانبانی است و شرح عمارات و تاریخ انجام بجایش نگارش
 خواهد یافت نزول اجلال فرمودند - و بهر یک از خواجه خاوند
 محمود و ملا عبد الحکیم سیال کوئی دویست مهر - و بمیر ظهیر
 الدین علی دو هزار روپیه - و محمد آقاي رومی هزار روپیه
 عطا نمودند - صباح آن مقام شد - روز دیگر سرای خواجه
 شمس الدین معسکر اقبال گردید - و در اینجا پنج روز توقف کردند -
 فریدون ملازم علی مردان خان بانعام پنج هزار روپیه کامیاب
 گشت - درین منزل بعرض مقدس رسید که اواخر روز پنجشنبه
 هفدهم شعبان یمین الدوله آصف خان خانانان همه سالار بساط
 حیوة در نورید - خاقان مهر گستر را نظر بر فزونی عوافی که بران
 مکن اسرار پادشاهی بود و حقوق خدمتانی که آن سرآمد ارکان
 سلطنت برین دولت جاوید طراز داشت از اصغای این خبر مشرب
 عیش سنی مکر گردید - و دل مهر امود منغص - و فرمان رفت که
 غریبی روضه حضرت جنت مکانی در زمین متصل بچوک جلو خانه
 روضه مدنون سازند - و بر تربتش گنبدی عالی بنا نمایند - چون
 خاطر خطیر نواب خورشید احتجاب بیگم صاحب - و دیگر

پادشاه زادهای کامگار غم آگین شد - اعالی حضرت که جهان صبر
و رضا اند بسلامت ذات اقدس که متضمن سلامت همه آفاق
است - تسلیه بخش لالی بحر خلافت - دراری سماء جلالت - گشته
ظلال عاطفت که مومینای دل شکتگان و مرهم غم خستگان است
بر باز ماندگان او گسترند - و هر یک از اعقاب او را بعتاء خلعت
و پردگیان را بعزایت توره که عبارت از نه پارچه فا دوخته است
برنواختند - و بمراحم پادشاهانه رهگرای صبر و شکیبائی ساختند -
او بحسن بندگی این سلطنت خدا داد در ارتقاء مراتب عز و جاه -
و ارتفاع مدارج مکنت و دستگاه - و احتشاد مواد شوکت و حشمت -
و اجتماع اسباب دولت و ابهت - بمرتبه رسیده بود که هیچ یکی
از نوئینان والا اقتدار این حضرت آسمان رتبت بدان درجه مرتقی
نگشته - بل در عهد هیچ پادشاه باستقلال هیچ نوکری باین پایه
منصب و نسبت و عزت نرسیده - چنانچه بیمن نوازش خاقان
قدردان بمنصب نه هزاری ذات و نه هزار سوار و امپه سه اسبه
که تنخواه آن شانزده کرور بیست لک دام است سرافرازی داشت -
و از انرو که تیول جید سیر حاصل تنخواه یافته بود هرسال پنجاه
لک روپیه بدو عاید می شد - و زندگانی را باستیفاء لوازم کامرانی
بانجام رسانید - و اخلاف و اقارب او که در ایام زندگیش بمناصب
سنیه و مراتب سمیه فایز گشته اند - بشمول عذایات پادشاهی
کام اندوز اند - هرگاه شهنشاه بنده پرور بعیادت آن نوین اخلاص
گستر پرداخته از خواهشی که بروائی نرسیده باشد باز پرسیدی
او معروض داشتی که الله الحمد همگی آمال و امائی این فدوی

بمیان این دولت ابد مقارن بانجاح رسیده است - و از زوئی
 جز آن نمانده که در حضور اعلیٰ حضرت رهگرای آخرت شوم - تمامی
 نقود و اجناسی که به برکات عبودیت این درگاه خواقین پناه فراهم
 آمده است بسرکار و الا تعالی دارد - چه مطمح نظر در اندوختن
 اموال جز رفاهیت و جمیعت فرزندان و منتسبان امری دیگر
 نیست - و آن خود بمراحم پادشاهانه چنانچه باید بروی کار آمده -
 بعد از ارتحال او سوای حویلی که در دار السلطنه لاهور بنا نموده
 بود و بیست لک روپیه بران خرچ کرده و بمهرین پور خلافت
 عنایت شد - از نقد و جنس مبلغ دو کروڑ و پنجاه لک روپیه او
 باز ماند - از انجمله جواهر سی لک روپیه - اشرفی سه لک که چهل
 و دو لک روپیه باشد - روپیه یک کروڑ بیست و پنج لک - طلا آلات
 و نقره آلات سی لک روپیه - دیگر اجناس بیست و سه لک
 روپیه - از اعتماد الدوله پدر آن نوین والا قدر نصف آنچه
 گزارش یافت نمانده بود - و با آنکه یمین الدوله وصیت نموده
 بود که همگی اندوخته اش بخزانة عامرة عاید گردد - شهنشاه فتوت
 آئین مبلغ بیست لک روپیه نقد و جنس بسه پندر و پنج صبدیه
 او مرحمت فرمودند - از متعلقانش هر که شایسته منصب بود
 بمنصب - و هر که سزاوار مشاهرة بود بمشاهرة نوازش یافت -
 و بشایسته خان خلف الصدق آن مرحوم که بنظم صوبه بهار
 صبی پردازد منشور سعادت فنجور که حرز بازوی هوشمندی
 و هیکل گردن دانشور بیست با خلعت خاصه برای تسلية دل شوریده
 و تسکین خاطر غم دیده او را ارسال داشته و همنامی شاه راه شکیبانی

گشتند - سواد فرمان عالی شان برای افتخار و اعتبار آن منظور
الانظار خاقانی درین صحیفه مکارم و معالی نگاشته آمد *

نقل فرمان عنایت عنوان

عمدة الملك ركن السلطنة العلیه - موتمن الدولة البهیه -
نتیجة امرای عظام - سلاله خوانین کرام - معتقد صادق العقیده -
خانه زاد راسخ العبودیه - لایق عنایات خفیه - قابل مراسم جلایه -
مرید قدوسی سعادت نشان - شایسته خان - بعواطف پادشانه سرافراز
گشته بداند - که چون پایة قدر و منزلت انسان که زبان حکمت
بدان اهل عرفان ازان بعالم صغیر تعبیر نموده - رفیع تر از انست
که عرصه خاک همواره منزل و مسکن او باشد - بذایران فص خاتم
شجاعت و بختیاری - آب گوهر جلالت و کامگاری - طراز آستین
ابہت و جلال - گوهر درج دولت و اقبال - مخزن اسرار خلیفة
اللهی - مجمع اطوار هواداری و خیر خواهی - دقیقه یاب
سریر سلطانی - رمز شناس عالم مزاجدانی - قدوة خوانین
بلند مکان - عمدة امرای رفیع الشان - افتخار پردلان جانسپار -
خلاصه مخلصان وفادار - مبارز المله یمین الدوله آصف خان
خانخانان سپه سالار - او اخر روز پنجشنبه هفدهم شهر شعبان المعظم
داعی - یَا یَتَّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً
را بلبیک اجابت تلقی نموده به نزهتگاه جاودانی و آرام جای
دایمی شتافت - دل حق شناس - و خاطر حقیقت اماس -
که بآن دانای رموز سلطنت توجه و انس تمام داشت - از وقوع

این قضیه قربن تاسف و تاتر و تلهف و تحسر گردید - لیکن
از آنجا که سالکان مسالك تحقیق را درین قسم قضایا غیر از طریق
مستقیم رضا و تسلیم مسلکی نیست - خاطر حق پسند را بقضا
راضی ساخته بصبر و خورسندی گرائیدیم - آن خانه زاد شایسته
نیز بمقتضای عبودیت از منهج قویم صبر و شکیبائی تجاوز ننموده
خود را بسلامت ذات اشرف اقدس ما خرسند گرداند - و عنایت
بیغایت پادشاهانه را درباره خود روز افزون شناسد *

کشایش پذیرفتن حصن مؤ و نور و باقی حصون متعلقه جگت سنگه غنوده بخت

چون پادشاهزاده گرامی تبار مراد بخش بموجب یرایغ قضا نفاذ
از کابل نهضت نموده و براه هیالکوت بمحال جگت سنگه روانه شده
با جنود فیروزی داخل پدتهان گردید - سعید خان بهادر ظفر جگت
که تا انتهای ایام بارش و وصول پادشاهزاده والا نژاد در موضع بهرام
پور فروکش کرده بود - و امالت خان باهمرهان که برای گرد آوردن
مرزبانان بجمو رفته بود بخدمت پادشاهزاده والا گهر رسیدند - آن عالی
نسب سعید خان و راجه جیسنگه و امالت خان را حسب الحکم
الاشرف بتسخیر حصار مؤ که در کمال متانت و استواریت مرخص
گردانید - و خود در پدتهان که سه کروهی کوه مؤ واقع است برای رسانیدن
آذوقه و دیگر ضروریات لشکر توقف گزید - و سید خانجهان که
بفرمان والا دوم جمادی الثانیه از رای پور براه کتل بلهوان بسمت
نور پور راهی گشته بود چون بهای کتل مزبور رسیده دریافت

که راجروپ پسر کلان آن مقهور با بسیاری بر سر کتل راه بسته در کمین نشسته است - بدست و یکم این ماه بمددگاری اقبال عدو مال بقصد مالش او روانه شد - و نجابت خان هراول این لشکر با فتنه پژوهان در آویخته بضرب تیغ و سنان ره سپر هزیمت گردانید - و دیگر مبارزان نبرد آرا پدا مردی شهامت مدی چند را که کوه نشینان ضلالت انتما در دره کتل بسته بودند درهم شکستند - و جماعه را که در پناه آن بممانعت و مدافعت می پرداختند براه فرار انداخته کتل با وجود کمال صعوبت بدست آوردند - سید خان جهان بسرعت هرچه تمامتر خود را بکتل مچھی بهون رسانید - اگرچه مخاذیل ذلیل ازین مکان تا نور پور در مضایق شعاب جالجا سدهای استوار کشیده پیداهای کوه گرد کریوه نور را از تغنگچی و کماندار بمحارست و محاربت گذاشته بودند - اما از آنجا که عنایات دادر کار ساز همواره کام پرداز اولیای این دولت قاهره است یکی از کوه نشینان راهی عسیر غیر معروف که آن را مسدود نساخته بودند نشان داد - عسکر منصور بهمان مسلک در آمده چهاردهم رجب بر فراز جبلی که نیم کروهی نور پور مشرف بر حصن آن واقع است فرو آمد - درینولا سیدخان جهان فوج هراول را تعیین نمود که بتاراج معموره بیرون حصار به پردازد - چون مغازیر از استیلاء امواج نصرت امتزاج پیشتر بقلعه در آمده متحصن گشته بودند مجاهدان لشکر اسلام هرچه یافتند غارت نموده جمعی را که دل بر هلاک فهاده قدم ادبار فشرده بودند بقید اسر در آوردند - سید خان جهان صباح آن پدای قلعه آمده

چون دریافت که جنگ سنگه نكوهیده آثار در حصانت حصار كوشیده
توپ و تفنگ و آذوقه و سایر ناگزیر قلعه داری آماده ساخته است
و قریب دوهزار كوهی سنگدل که دران بیشتر تفنگچی بودند پاسبانی
آن گماشته - و بسرانجام مواد محاصره پر داخته - انحاء حصار را
بشیران بیشه پیکار قسمت نمود تا ملچارها برافراخته قلعه را
مسخر سازند *

اکنون بنگارش احوال دیگر افواج ظفر مآل می پردازد
سعید خان بهادر ظفر جنگ از راه دامن كوه هاره و راجه جیسنگه
و اصالت خان از کنار آب چکمی برهه دره روانه شده در نواحی مؤ
بیکدیگر پیوستند - و نزدیک باغ راجه باسو که میان دره در زمین
هموار واقع است و از یک جانب بکوه مؤ اتصال دارد معسکر
قرار داده فرود آمدند - و از انبوهی جنگل اطراف قلعه مؤ که
بغزنی اشجار متراکمه مرغ بتواند دران بال کشود - و مسدود
یافتن طرق ارتقا - چه آن حیل ساز مکر پرداز میان دره هرجا راهی
و رخنه یافته بود باز بسته و بچوب و سنگ سدهای سدید برافراخته
بر روی آن برج و باره مرتب ساخته بود - و گروهی از تفنگچی
و کماندار بصیانت آن باز گذاشته مقرر گردانیدند که برابر سدهای
مخادیل ملچارها ترتیب دهند - و بآهستگی آن بناء فساد را از
پیش بر داشته راه صعود برکشایند - دلاوران عرصه ناورد بساختن
ملچار و انداختن اساس توانائی ضلال مساعی جمیله بتقدیم می
رسانیدند - و مقهوران بریزش تیر و تفنگ و استعمال دیگر آلات
و ادوات جنگ در مدافعه میکوشیدند - و هنگام فرصت بجمعی که

برای هیمه و علف بجنگل در می آمدند از دیو سیرتی آسیب می رسانیدند - هفدهم رجب قلیچ خان و رستم خان در پیتهان بملازمت پادشاهزاده جهانیان مستسعد گشته بموجب حکم خدیو دوران و خداوند گیهان قلیچ خان بمو و رستم خان بمکمک سید خان جهان دستوری یافتند - و چون مرزبازانی که غاشیه اطاعت اولیای این دولت ابد مدت بر دوش دارند بر گزارند - که اگر فوجی برای رپر که سرکوب مو است معین گردد تا آن سرکوب گرفته آید کار بر مقاهیر به تنگی خواهد گرائید - و اینمعنی از عرضه داشت پادشاهزاده والا تبار بمصاحبه حقایق مجامع رسید - از پیشگاه خلافت یرلغ شد که سعید خان بهادر ظفر جنگ بدانصوب بشتابد - و از لشکری که در نور پور بود نجابت خان و نظر بهادر خویشگی و اکبر قلی سلطان ککهر و راجه مان گوالیاری بهمراهی او معین گشتند - و هر اولی این فوج به نجابت خان باز گردید - خان ظفر جنگ پس از ورود فرمان والا روز سه شنبه پانزدهم شعبان از پای کتل نور پور روانه شده نزدیک بکوه مو سر راه رپر دایره کرد - و دو پسر خود سعد الله و عبد الله را با گروهی از تابندگان خود از یمین - و ذوالفقار خان را با برق اندازان سرکار گردون آثار از یسار - برای تعین لشکرگاه بغراز کوه فرستاد - اینان بالا بهم پیوسته چون در یافتند که بجهت نزول عسکر نصرت اثر تا اختی از جنگل بریده نیاید جا نمی شود - بخان ظفر جنگ خبر فرستاده تا رسیدن پاسخ همانجا توقف نمودند - درین وقت مخازیل فرصت یافته قریب چار پنج هزار پیاده تغنچی و کماندار

از جبلی که مشرف برین کوه بود آمده آتش پیگار برافروختند - و از تراکم اشجار و تشابک اغصان که مانع اجتماع بهادران فیروزی نشان بود هر جا چندی از جنگ آدران ناموس جو با جوتی از کوهیان ضلالت خورو برو شده بنبرد پرداختند - سعید خان بهادر بعد از آگاهی لطف الله پسر خود را باجمعی و از عقب او شیخ فرید و سراندا از خان را برای مدد راهی نمود - اتفاقاً لطف الله پیش از آنکه به برادران برسد میان جنگل بگروه مقاهیر که مانند مور و مار دران درخت زار پراکنده شده بودند دو چارگشت - مناکیب هنگامه زد و خورد گرم گردانیدند - او پای ثبات فشرده زخم شمشیر برکتف راست و زخم نیزه بر بازوی چپ برداشت - و چون اسب او را پی کردند خواجه عبد الرحمن والد عبد العزیز خان نقشبندی بسرعت تمام در رسیده از میان کفره بد فرجام که از اطراف او را گرد گرفته بودند بر آورد - و ذو الفقار خان و رفقاء او بر غنیم خود غالب آمده و چندی را ره سپرد نیستی گردانیده بخان ظفر جنگ پیوستند - و سعد الله و عبد الله نیز نزد خان آمدند - روز دیگر خان ظفر جنگ و همراهان او به رهبر شتافته برای وسعت معسکر بقطع جنگل اشتغال نمودند - و از حزم گزینی دور آنرا بخندق و خار بست استحکام داده از شبیخون مقاهیر خاطر را پرداختند - ادبار پژوهان از بیم دخول عسکر منصور این راه که بسرکوب مؤ می رسد - درین ضلع افزون از اضلاع دیگر فراهم آمده درسد ممر کوشیدند - و بارهای متین بر بسته و برجهای استوار مرتب گردانیده جاها برای انداختن تفنگ مهیا ساختند - خان ظفر جنگ در استعجال مصلحت ندیده

قرار داد که هر روز اختی از جنگل بریده با هستمگی رفته شود *

بیست و یکم شعبان نجابت خان با تابیدان سعید خان بهادر بکریوه مشرف بر باری که مقاهیر نزدیک باغ راجه با سو بسته بودند بر آمد - و از یک جانب در الغفار خان با مردم توپ خانه سرکار والا و از جانب دیگر نظر بهادر خویشگی و شیخ فرید و اکبر قلی سلطان ککهر و سراندا از خان و راجه مان صف آرا گشته با مقهوران آن بار به تیر و تفنگ در آویختند - و گروهی از مردم نجابت خان و راجه مان بجای سپر تختها بر سر کشیده پیش دویدند - و بجلاوات تمام دیواری از چوب و تخته مقابل بار مخدولان ترتیب داده بریزش تفنگ نایر و جنگ ملتهب گردانیدند - درین زد و خورد کفار اشرار جمعی بجهنم پیوستند - و از لشکر اسلام نیز چندی کشته و خسته گردیدند *

شب بیست و نهم [شعبان] راجه مان قریب هزار پناذ و وطن خود بر سر قلعه جهت فرستاد - ایدان پدای قلعه رسیده - جمعی کثیر از ضلالت گزینان و اژون آثار را که بیرون بر آمده بودند مجروح و مقتول ساختند - و حارس حصار با چندی از خویشان خود بقتل آمد - جوئی از ظفر یافتگان بجهت حراست قلعه ماندند - و گروهی با سرهای کشتگان برگشتند - و در همین تاریخ برج قلعه نورپور که سید خانجهان آنرا در محاصره داشت - پرید - بیداش آنکه زلفی آهون زن و آفا حسن روسی از اطراف و جوانب این حصار هفت نقب دو اندیده بودند - مقهوران بتجسس و تفحص بر شش نقب مطلع گشته آب انداختند - چون بر نقب هفتم که از ملچار مردم سید خانجهان پایان

برج رسیده بود و دوسه گز دیگر بایستی برد تا بمقتهای ته برج رسد
 آگاه نشدند - پسر سید خان جهان و مردم او باندیشه آنکه مبادا
 حصن گزندان برین نقب نیز آگهی یابند اضطراب نموده بیاروت
 آنپاشتند - و بخان گفته فرستادند که نقب بانجام رسیده هرگاه
 اشاره رود آتش داده آید - خان مزبور به ملچار خود آمده مردم
 دیگر ملچارها را تاکید نمود که آماده و منتظر باشند - همین که
 بعد از پریدن برج ازین راه یورش نمایند بهادران دیگر ملچارها
 از اطراف و جوانب فرد بانها گذاشته در حصار بریزند - و بدین
 قرار داد اول وقت عصر آتش زدند - از ناتمامی نقب برج از
 یک جانب پرید - و از جانب دیگر بزمین فرو نشست - و از آنجا که
 آن حیل ساز مکر پرداز پس هر برجی دیواری کشیده از دوسو
 بجدار حصار رسانیده بود و از فراز آن راه درآمد برج مقرر گردانیده
 و برسیدن صدمه اگرچه نصف بالای آن نیز افتاد اما از رسوخ بنیان
 نصف پائین ثابت ماند - مبارزان فیروزی نشان به قلعه در نتوانستند
 شد - و سید لطف علی و جلال الدین محمود که با مردم
 سید خان جهان دریده بودند - از مسدود یافتن راه بیداران را
 بانگدن آن گماشتند - و مجاهدان دیگر ملچارها از اطراف و
 جوانب یورش نموده بسوختن دروازا و بر آمدن بدیوارها
 پرداختند - درین اثنا مقهوران که بگمان مفتوح شدن راه و درآمدن
 کنداوران ظفر دستگاه گریخته بقلعه درون پناه برده بودند براستحکام
 دیوار آگهی یافته پهای ادبار برگشتند - و به برج و باره تا شب
 هنگام در ریزش تیر و تفنگ کوشیدند - دلاوران جان نثار داد

کوشش دادند - اختی شربت شهادت چشیدند - و برخی بگلگونه جراحات رخسار همت برآراستند - از انجمله سید لطف علی زخم تفنگ بدست برداشت - و چون شب پرده انظلام بروی روز انداخت و با وجود مساعی موفوره غزاة دین دیوار از بیخ برکنده نیامد - و خاکریز نیز بلند بود - درین وقت کشایش قلعه صورت نه بست *

اواخر شعبان بهادر خان که با امر خاقان ممالک ستان از اسلام آباد روانه شده بود در پیتهان بخدمت پادشاهزاده جهانیدان رسیده شان لشکر خود نمود - قریب سه هزار سوار و همین مقدار پیاده بشمار آمد *

سلخ این ماه شعبان دمثال بهعی بهادر خان و تھاری به جد الله و یردی خان مفتوح گشت - چون از جناب عظمت فرمان شد که اصالت خان بنور پور شتافته بمحاصره آن پردازد - و سید خانجهان و رستم خان و دیگر همهران با بهادر خان که هراولی این فوج برو مقرر فرموده ایم از راه گنگ تھل بر سر قلعه مورفته در تسخیر آن بکوشند - که بعد از کشودن آن نور پور بآسانی مفتوح خواهد گردید - پادشاهزاده والا تبار را و امر سنگه و میرزا حسن صفوی را در پیتهان گذاشته خود نیز بصوب مو روانه گرد - و برکریوه که سابقا عبد الله خان بهادر فیروز جنگ فرود آمده بود نزول نموده عساکر منصوره را که از اطراف متوجه تسخیر مو گشته اند قدغن نمایند که در فتح قلعه و استیصال کفار شقاوت شعار مراسم جد و جهاد بتقدیم رسانند *

غرة رمضان آن والا گھر از پیتهان بجانب مو راهی شد - جنگ

سنگه جلالت کیش از اصغاء روانه شدن این افواج و توجه پادشاه زاده جهانیان خایف گشته از مستعی غفلت و پندار لختی بهوش آمد - و راجروپ پسر تیره اختر خود را بوساطت الله و یردخان بملازمت پادشاه زاده عالمیان فرستاده التماس نمود - که از صدر این عصیان که از ربودگی خرد و غنودگی طالع بروی کار آمده فروان خجالت و ندامت دارد - چون برخی بندگان والا درگاه از کینه هم چشمی و همسری درین یساق جز اهلاک قوم و قبیل و اتلاف جان و مال بنده پیش نهاد خواهش نداشتند - برای اظهار حمیت راج پوتی و ابراز غیرت سپاهیگری بسهولت تن بمرگ در نداده در خور میسور و مقدور مراسم تردد و تلاش بتقدیم رسانید - اکنون که انصرام این مهم بآن نور حدقه جهان داری منوط گشته است جز پیمودن شاه راه متابعت و مطاوعت این دولت بلند صولت چاره ندارد - امیدوار است که این گناهگار شرمسار را از باس و هراس برآورده اجازت ملازمت فرمایند - و بدرخواست هواخواهان درگاه بجان ایمن گشته پنجم رمضان برسم مجرمان عفو پزوه بی یراق فوطه در گردن بخدمت پادشاهزاده والا تبار رسید - آن گرامی دودمان خاطر هم زده او را اطمینان بخشیده قرار داد - که عفو تقصیرات و صفح زلات او از حضرت خلافت مسالت نماید - از آنجا که بخت رمیده او از گران خواب غفلت در نیامده بود - و خرد شوریده از تیه ضلالت بر نیامده - بعضی متأرب که نه در خور حال آن بدسگال بود التماس نمود - و چون به پذیرائی نرسید پادشاهزاده عالی گهر او را رخصت

فرمود - و برگذار که مراد از اطاعت آنست که از مطلب خود گذشته بهره مامور شود قبول آنرا سرمایه نجات خود داند - آن مدبر بوطن معاودت نموده باز گرد ادبار بر فرق روزگار خود بلخته ره گرای مسالک ناقوسیم فساد و منهج نا مسقیم عناد گردید - سید خانجهان و بهادر خان با همهرهان از پادشاهزاده والا نسب دستوری یافته براه گنگ تهل به مؤ راهی شدند - و هر روز به بریدن جنگل و ساختن راه پرداخته و غنیم را مالش داده بآهستگی قدم پیش می نهادند - و هر جا مقاهیر استوار دیواری بر آورده راه مسدود ساخته بودند - مبارزان لشکر فیروزی محاذی آن ملچاری بر انراخته به نیروی حمیت مردانه و بازوی حماست گردانه منهدم می ساختند - و جمعی را که باعتمان متانت آن پای ادبار پیمای فشرده بمقاتلات و مزاحمت می پرداختند ره گرای نیستی می گردانیدند - بعد ازان که بمؤ نزدیک رسیدند جگت سنگه شقاوت آئین پنج روز متواتر با تهور پیشگان قبیلۀ ذلیلۀ خود و جمعی دیگر از دلیران کوه نشین روبروی عساکر فیروزی شده هنگامه ضرب و حرب گرم گردانید - دلیران همه دل خصوصا سید خانجهان و بهادر خان بدستکاری تائید ایزدی و مددگاری اقبال سرمدی از تیر زهر آلود و تنگ آن گروه شقاوت آلود حسابی بر نگرفته در مجادلت و مقاتلت مساعی جمیله بتقدیم میرسانیدند - چنانچه مبارزان فوج بهادر خان از فرط شجاعت به نردبان پایۀ پشتهای کشتگان برآمده بر ملچار مقاهیر می دویدند - و دین پنج روز قریب هفتصد کس از تابیدنان بهادر خان و همین قدر از دیگر

بندها مقتول و مجروح گشتند - و جمعی کثیر از کفار بدوزخ شتافتند - اگرچه اکثر بندهای پادشاهی در انصرام این میکوشیدند اما عمده در پیش برد این کار دشوار ترددات سید خانجهان و رستم خان و بهادر خان بود - خصوصا بهادر خان هراول سید خانجهان - و چون این مهم بدرازی کشید از پدشگاه سطوت و جلال فرمان شد که همین که سید خانجهان و بهادر خان که مالش مقاهیر داده سیل وار میروند به پایان قلعه مؤ رسند - دیگر افواج نیز بقهر و جبر جنگل از ماناکیب گرفته خود را برسانند - و بر قلعه یورش نمایند - و کشتش و کوشش نموده آنها مستخر سازند - پادشاهزاده والا نسب بعد از رسیدن یرلیخ قضا نغان بر آنچه مامور شد همت برگماشت - و بامداد بیستم رمضان بکریوه مشرف بر اکثر ملچارها برآمده سران افواج فیروزی را با بخشیان و تابیدان خود بیورش امر نمود - و کس نزد سید خانجهان و سعید خان نرسد - تا اینان نیز از طرف خود یورش نمایند - از سعید خان درنگی واقع شد - و سید خانجهان از اخلاص منشی و کار طلبی سرعت نموده سعیدهای مردانه بروی کار آورد - و رستم خان و بهادر خان و جمعی دیگر از مبارزان که همراه او بودند بچپقلشهایی نمایان جوهر مردانگی ظاهر ساختند - و دلیران مذکور از آن جانب و راجه جیسنگه و قلیچ خان و الله و یردیخان ازینطرف - تسخیر قلعه مؤ پیش نهاد عزیمت ساخته همگی همت برکشایش آن گماشتند - و راجه جیسنگه و الله و یردیخان از راه دره و قلیچ خان از جانب چپ و دیگران از سمت راست بچنگل در شده از هرسو

که امکان برآمدن بود بغراز کوه بر شدند - چون سید خانجهان و بهادر خان به پیکارهای متوالی و کارزارهای متواتر که در عرض این پنج روز بوقوع آمد کار بران غنوده بخت تنگ ساخته بودند - و آن تیره اختر با اکثر اعوان بابکار و انصار آشفته کار خویش بمدافعه این شیران شیر افکن در مانده - چنانچه جمعی را از جماعه که بر روی دیگر افواج بحر امواج گذاشته بود نیز طلب داشت - راجه جیسنگه و قلیچ خان و الله ویرد یخان و دیگر جان سپاران بجبهت آدکه بقلمه مو نزدیک بودند - و راه در آمد شان آسان بود - و جمعیت بی حمیت آن پریشان خاطر که بر بارهای محاذی آنها باقی مانده بود - از راه قلت مقاومت نتوانست نمود - پیش از رسیدن سید خانجهان و بهادر خان بقلمه مو درآمدند - آن واژون طالع که پیش ازین عیال و اموال خود را بتاراکده فرستاده تنها در مو مانده بود پس از دید نیرنگی اقبال و استیلا و غلبه لشکر ظفر اثر سراسیمه با بهران و منسوبانی که از شمشیر خون ریز و خنجر مرگ انگیز مجاهدان دین نجات یافته بودند - بپای ادبار ره نور فرار گردید - بعد از دروز اصالت خان پدشاهزاده والا گهر عرضه داشت نمود - که حارسان حصار نور پور از استماع خبر کشایش قلمه مو که معقل رصین این غنوده بخت بود بهراس و باس افتاده نیم شب راه گریز پیدودند - و باقبال روز افزون خاقانی چندین مویل متین بزودی و آسانی مفتوح گردید و چون این ماجری بمسامع بشایر مجامع رسید خاقان ممالک ستان هزار سوار از منصب سید خانجهان و راجه جیسنگه در اسپه

سه اسبه گردانیده - نخستین را بمنصب شش هزاری شش هزار
سوار دو اسبه سه اسبه - و دویمین را بمنصب پنج هزار پنج هزار سوار
دو اسبه سه اسبه - سرافراز ساختند - و بر منصب بهادر خان هزاری
ذات افزوده و هزار سوار از سواران او دو اسبه سه اسبه مقرر فرموده
او را بمنصب پنج هزار پنج هزار سوار دو اسبه سه اسبه - و راجه
مانسنگه گوالیاری را که درین مهم خدمت گزاری و جان سپاری
نموده بود بعزایت خلعت و جمدهر مرصع و مرحمت اسپ و فیل
نوازش فرمودند - و هرکه درین مهم دستش بکاری رسیده بود او را
بنوازشی خاص و عزایتی مخصوص سر بلند گردانیدند *

بیست و نهم [رمضان] پادشاهزاده والا تبار بحکم معلى
پرتهی چند زمیندار چنبه را که جگت سنگه مطرود پدر او را بقتل
رسانیده بود - و او درین هنگام بذریعۀ اولیای سلطنت داخل دولت
خواهان گشته باله ویردخان و میر بزرگ که باوردن او رفته بود
بآستان خواقین مکان فرستاد - و محافظت مؤ براجۀ جیسنگه و
تهاری بقلیچ خان و متال بگوکلداس سید سوده و پیتهان بمیرزا حسن
صفوی باز گذاشته - و جمعی دیگر از بندهای پادشاهی را با
بسیاری از بیلدار و تبردار به بریدن جنگل نواحی مؤ و توسیع
طرق آن و دیگر محال کوهستان گماشته خود بموجب حکم قضا توام
با بهادر خان و اصالت خان روانۀ درگاه خلایق پناه شد *

و بیست و نهم [رمضان] احراز دولت ملازمت نمود -
و هزار مهر برسم نذر گذرانید *

غرفه شوال پادشاهزاده عالی نسب را بمرحمت خلعت خاصه

با ناداری و دو اسب از طولیله خاصه یکی با زین طلائی میدا کار دیگری با زین طلائی ساده و انعام دو لک روپیة نقد سر بر افراخته با همرهاں رخصت نمودند - و فرمان شد که آن بادیه پیمای شورش را اسیر یا قتل ساختہ کوهستان را بقلع و قطع بدیخ و شاخ آن خار بن فساد پاک گردانند - پرتھی چند زمیندار چنبدہ بعنایت خلعت و جمدھر مرصع و منصب هزارچی ذات و چار صد سوار و خطاب راجگی و مرحمت اسب سربلند گردید - و چون کوهی که جگت سنگہ قلعة تاراگدہ بران بنا نہادہ از مضافات چنبدہ است - و جگت سنگہ بتعدی متصرف شدہ بود - و عقب قلعه بولایت مذکور پیوستہ است - و دران سمت سرکوبی است کہ بدست آوردن آن در کشایش حصار تاراگدہ دخیل است - او بوطن دستوری یافت - تا سرانجام ضروریات نموده با جمعیت شایسته از عقب قلعة تاراگدہ در آید - و سرکوب را بدست آورده کار بر قلعه نشینان تنگ گرداند *

پنجم [شوال] پادشاهزادہ والا تبار بہ ارشاد اقدس با سید خانچہان و دیگر همرهاں بہ نور پور رسیدہ فروکش کرد - بحکم معلی سعید خان را با پسران او بجمو فرستاد - و بہادر خان و اصالت خان را با قریب دوازده ہزار سوار روانہ ساخت - تا تاراگدہ را در میان گرفته استیصال ارباب ضلال نمایند - و راجہ مانسنگہ گوالیاری را کہ دشمن جانی جگت سنگہ است تعیین نمود - کہ با جمعیت خود بر راجہ پرتھی چند پیوستہ و باتفاق از عقب تاراگدہ در آمدہ بہدم بنیاد محصوران بہ پردازند - ہر چند رفعت و رصانت این

حصن متین - و صعوبت مرور ضیق مداخل و مخارج آن نه بمرتبه بود که کمند تدبیر خداوندان افکار صایده بر شرفات تسخیر آن رسد اما مبارزان اخلاص آئین و گذاوران نبرد گزین بتوفیق ربانی و تائید اقبال حضرت خاقانی کمر جهاد بر میدان اجتهاد محکم بر بستند - و در کشایش آن دژ آسمانی ارتفاع بقدر قدرت و مکنات خوش سعی می نمودند - مخافیل در استحکام محال دشوار گذار کوشیده بر امکان مرتفعه جبال گاه مرور عسکر فیروزی در افکندن تیر و تفنگ جد جدید بتقدیم می رسانیدند - و بعضی ازین اشرار فجار بآب شمشیر مجاهدان دین ره گرای آتش جهنم میگردیدند - از حماة اسلام نیز برخی بدرجه والای شهادت می رسیدند - از انجمله است خسرو بیگ بخشی یمین الدوله آصف خان خانخانان که خان مزبور حسب الحکم او را با هزار سوار از تابندگان خود در ملازمت پادشاهزاده عالی نسب فرستاده بود - و بعد ازان که یمین الدوله رخت هستی بر پست پادشاه فلک مکان او را که جوان مردانه کار طامب بود و از آدمی زادهای گرجستان بعنایت منصب مرمی بلند گردانیده بودند - و شرح شهادت او آنکه *

چهاردهم [شوال] بهادر خان و اصالت خان او را با جمعی پیشتر فرستادند - که بحقیقت آن سرزمین را رسیده مکانی برای خیم و بر افراختن ماچارها مقرر سازد - تا سران لشکر منصور بامداد کوچ نموده روانه پیش شوند - فرستاده پراکنده شده هر یکی ضلعی اختیار نمود - سرداران مزبور کس فرستادند که آن جماعه را برگردانیده بدارد - و نگذارد که قدم

پیش بگذارند - دیگران بر گشتند - خسرو بیگ پاسخ داد که در
 زمینی که من فرود آمده ام شب میتوان گذرانید - از آنجا که زیاده
 از سه صد چار صد سوار با او نبود - سرکرده های عساکر فیروزی
 بار دیگر کس فرستاده طلب نمودند - او بمعسومین گشت - درین
 اثنا مخازیل قلمت همهرهان او دریافته برو ریختند - او از اصالت و
 بسالت پای ثبات از دست نداده بعد از چند قلشهای گردانه بچاره
 زخم درجه رفیعۀ شهادت دریافت - و قریب صد کس از همهرهانش
 کشته و خسته گشتند - و چون بهادر خان و اصالت خان و دیگر
 فدریان جد کار ازین طرف - و راجه پرتھی چند زمیندار چنبه و
 راجه مانسنگه گوالیاری با جمعیت خود از عقب همت بر کشایش
 آن حصار استوار و قلع اساس آن نا سپاس گماشته فراوان سعی
 می نمودند - آن آشفته کار بدست آویز ندامت از گرداب غرور سر
 بر کرده با خود اندیشید - که گرفتیم - تسخیر این محکمۀ بغلبنه و
 استیلا دشوار است - اما باعتماد استحکام آن باوایی نعمت که تأیید
 یزدانی و تیسیرات آسمانی درکار سازی دستیار و پیشکار دولت ابد
 پیوند او است - بغی و عصیان نمودن راه هلاک خود پیمودن است
 و بعد از رفتن تمام محال تاکی درین قلعه توان بود - ناگزیر از روی
 استکانت و ابتهال که درین حضرت آسمان رتبت بهترین و سایل
 است بسید خان جهان ملتجی گردید - و به درخواست او پادشاهزاده
 عالی نسب امیدوار عفو پادشاهی ساخت - و از آنجا که بدین
 میدانست که بر دامن بندگان این درگاه غبار نقض عهد و خلف
 وعد که نکوهیده ترین خصالت نمی نشیند - در خدمت

پادشاهزاده والا تبار التماس نمود - که از درگاه خلائق پناه
بخشایش جرایم و آثام در خواست نموده این بیم زده
کار برهم خورده را بصدر فرمان جان بخشی و عفو معاصی
مطمئن گردانند - پس ازان که آن والا نژاد برای استعفاء
زلات این زیانکار صورت و معنی عرضه داشت نمود و حقیقت
بکرامت استماع رسید - از جناب کرم فرمان عالیشان صادر شد -
که از آنرو که آن سرگردان صحراء غوایت بذیل پشیمانی و
ندامت مهتمسک گشته امید وار صفح تقصیرات است - از جرایم
ناگذشتنی آن خائب خاسر در گذشتیم - دیگر آن زبوده غول ضلالت
و غنوده خواب جهالت پیرامون چنین عصیان که باعث اخراج او
از موطن مالوف است نگردد - و حصار تاراگده را که با اعتضاد
آن ره سپهر یغی و تهرود گشته است به بندهای درگاه معلی باز
گذارد - تا اساس آنرا با دیگر عمارات بر اندازند - و چون اوامر
پادشاهی را بسمع و طاعت تلقی نمود - بالتماس پادشاهزاده والا
تبار حکم شد که بعضی منازل میان آن محکمه را که بر قلاع سه گانه
اشتمال دارد برای بودن منسوبان و اسباب او وا گذاشته باقی را
با هر سه حصار ویران گردانند - و قلعه مؤ را که چار دیواری محکم
باشجار اطراف بیش نیست با حصار قلعه نور پور بپندازند - تا دیگر
زمینداران کوتاه بین مأمن روز بد طاعت و فرمان پذیرای این درگاه
خواقین پناه دانند - نه رصافت حیطان گلین - و متانت جدران
سنگین - جگت سنگه بعد از ورود این حکم مطاع بسید خان جهان
پیغام کرد که شما خود رسیده بهر روشی که خواهید قلاع تاراگده

پیداازید - سید خان جهان بدانجا رفته دو روز توقف گزید - و گروهی را بر گماشت تا حصار بیرون از بنیاد بر کنند - سید فیروز خویش خود را با مردم خود گذاشت که شیر حاجی و دیگر حصون را بر انداخته با زمین برابر سازد - و شب جمعه نوزدهم ذی الحجه با جگت سنگه بملازمت پادشاهزاده جهانیان آمد - و بحکم معلى ضبط آن کوهستان به نجابت خان تعلق گرفت - و چون جگت سنگه جانب دروازه کلان قلعه نور پور که سه طرف آن جری است که از پایان آن تا بالای قلعه عمارات او و مردم او است و قریب هزار گز مرتفع و بدین جهت ازین اطراف بر شدن ممکن نیست استوار جداری کشیده بفاصله چند گز در پیش آن شیر حاجی ساخته برج و باره ترتیب داده بود - یرلیخ قضا نغان صادر شد که پادشاهزاده عالم بهادر خان و اصالت خان را در نور پور بگذارد - تا آن دیوار را با شیر حاجی از بیخ بر کنند - و منازل درون بحال دارند - و خود با سید خان جهان و سایر همهران جگت سنگه و پسران او را همراه گرفته بدرگاه معلى بیاید *

اکنون گلگون بان خرام خامه بشاه

راه نوشتن وقایع حضور میشتابد

غره رمضان پنج فیل که دره التاج خلافت پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر از سر زبان مورنگ بعنوان پیشکش گرفته یکی بایراق طلا و چهار بایراق نقره بدرگاه خواقین پناه ارسال داشته بود بنظر کیمیا اثر در آمد - خدیو اقبال تسبیح مروارید پیش بها که دران چند قطعه لعل قدمتی بد و حار اسب از طوبیله خاصه مصحوب ملازم آن والا مقدار

که انیال پیشکش بدرگاه آسمان جاه آورده بود عنایت نموده فرستادند - نه فیل که سید شجاعت خان بطریق پیشکش روانه درگاه معلى نموده بود نیز از نظر انور گذشت *

سیوم [رمضان] رای مکند داس دیوان یمین الدوله را بمنصب پانصدی ذات رصد سوار و خدمت دفتر داری تن از تغییر جسونت رای سر بلند ساختند - و دفتر داری خالصه شریفه از تغییر بهاریمل که او بخدمت دیوانی صوبه پنجاب سرانراز شد - بحسونت رای مفوض گشت - بسید عبد الرزاق ساله دود مان ریئس الاولیا رئیس الاصفا شیخ محی الدین عبد القادر جیلانی قدس سره - و دیگر سادات چار هزار روپیه - و بفرخ بیگ خراسانی که درینولا بعزم بندگی آستان معلى آمده بود سه هزار روپیه مرحمت نمودند - بشاه محمد میر شکار نذر محمد خان که طیور شکاری از جانب خان مذکور به پیشگاه حضور آورده خلعت و دو هزار روپیه انعام فرموده مرخص ساختند *

دوازدهم [رمضان] لطف الله پسر سعید خان بهادر ظفر جنگ از نزد پدر آمده دولت ملازمت اندوخت - چون او در راه روبرو زخم برداشته بود چنانچه گزارش پذیرفت به خلعت و شمشیر یراق طلائی میداکار و منصب هزارگی ذات و پانصد سوار از اصل اضافه و مرحمت اسب بلند پایکی یافت *

بیست و نهم [رمضان] موضع کانو و آهن مضرب خیام آسمان احتشام شد - درین ماه مبارک مبالغه سی هزار روپیه مقرر باصحاب احتیاج رسید *

غره شوال از شکار گاه کانو و آهن بدار السلطنه مراجعت فرمودند.

میر برکه بخدمت عدالت اردوی معلی سر بر افراخت *

پنجم [شوال] فدائی خان از جاگیر آمده احراز دولت ملازمت

نمود - و يك فيل برسم پیشکش گذرانید *

دهم [رمضان] متصل باغ فیض بخش و فرح بخش منزل

اقبال شد •

یازدهم [رمضان] دار السلطنت بگرامی قدوم کشور خدیو

مورد برکات جاودانی گشت - و علیمردان خان که از کابل آمده

بود استلام سده سینه نمود - و هزار مهر نذر گذرانید - و از پیشگاه

نوازش بمرحمت خلعت خاصه با نادرى طلا دوزی و دو اسپ

از طویلۀ خاصه با زین طلا و مطلا سرافراز گردید *

دوازدهم [شوال] بهمنیار ولد یمین الدوله باضافۀ پانصدی

ذات بمنصب هزارى دویست سوار مباهى گشت *

پانزدهم [شوال] از اصل و اضافۀ ذوالقدر خان بمنصب دو

هزارى ذات و هزار و ششصد سوار - و حیات ولد علی خان ترین

بمنصب هزارى ذات و هشتصد سوار نوازش یافتند *

نگارش فرخنده جشن شمسی وزن

روز سه شنبه نوزدهم شوال سنه هزار و پنجاه و یک هجری

مطابق دوم بهمن خجسته جشن شمسی وزن اختتام سال پنجاهم

و افتتاح سال پنجاه و یکم از عمر جاودانی آرایش یافت - و زر

و سیم بوزن از ذات مقدس بتأیید مقام وزیر درنگ گرفت - و

جهاني بوجوه نثار کامياب گشت - درين بزم مبارک منصب مهين پور خلافت باضافه پنج هزار سوار بيست هزارى ذات و پانزده هزار سوار - و منصب هريکى از اختر برج جلالت پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر و گوهر درج سلطنت پادشاهزاده محمد اورنگ زيب بهادر بافزايش هزار سوار پانزده هزارى ذات و ده هزار سوار شش هزار سوار دو اسبه سه اسبه - و منصب پادشاهزاده والا نژاد مراد بخش باضافه هزار سوار ده هزارى ذات و هشت هزار سوار مقرر شد - پانصد سوار از منصب مكرمت خان دو اسبه سه اسبه مقرر نموده او را بمنصب سه هزارى ذات و سه هزار سوار پانصد سوار دو اسبه سه اسبه - و از اصل و اضافه الله قلى ولد يلنگتوش را بمنصب هزار و پانصدى ذات و ششصد سوار - و مهيس داس راتهور را بمنصب هزارى ذات و هزار سوار - و سيد نور العيان را بمنصب هزارى ذات و پانصد سوار - و حيات خان را بمنصب هزارى دو صد و پنجاه سوار سرافراز گردانيدند *

چهارم ذي القعدة بشكار گاه تلوندي نهضت نمودند - و بيست و دو روز نشاط اندرز شكار نيله گاو و آهو گشته بيست و ششم بدار السلطنة معاودت فرمودند *

بيست و هفتم [ذي القعدة] سعيد خان بهادر ظفر جنگ بدرگاه والا رسیده سعادت گورنش اندوخت - و هزار مهر نذر گذرانيد *
 سلخ ماه [ذي القعدة] قليچ خان از لشكر ظفر پيكر آمده باستلام عتبه خواقين پناه پيشاني طالع برافروخت *
 غره ذى الحجه خان عالم كه بحكم مغللى از دار الخلافه

اکبر آباد آمده بود بعنايت خلعت و انعام بيست هزار روپيه
کامياب گشته رخصت انصراف يافت - چهارم برستم بيگ ترکمان
سه هزار روپيه و بخواجه فاضل هزار روپيه عنايت شد *

فرستادن ظفر خان به تنظيم صوبه کشمير

چون در فصل خريف اين سال در کشمير از کثرت امطار بي گاه
و فرط طغيان ميايه بسيارى از مزارع خراب گرديد - و غلات فراوان آب
برد - و رعايای آن ديار بيلاي غلا و صعوبت قحط مبتلا گشتند - و خلقي
غزير و جمعي کثير از ضعفا و مساکين با حلايل و ذراي بدار السلطه
آمدند - و حقيقت پراگندگي و بی نوايي اينان معلوم اقدس
شد - پادشاه گهيان که بمقتضاي خلافت الهي کفل ارزاق جهانيان
و ناظم احوال عالميان اند مبلغ یک لک روپيه از خزانه مبرات
بانات و ذکور و صغير و کبير اين جماعه فلک زده که زياده از سی
هزار کس در پاي چهر رکه درمن فراهم آمده بودند مرحمت نموده
حکم فرمودند - که تا اين جماعه در دار السلطه باشند هر روز ده جا
طعام مبالغ دوپست روپيه از سرکار فيض آثار باينان مي داده باشند
و مبلغ سی هزار روپيه ديگر نزد تربيت خان ناظم آن صوبه فرستادند
تا بگروه بی بضاعتی که نيروی حرکت و ترددات نداشته باشند
قسمت کند - و نيز حکم شد که روزی طعام صد روپيه در مواضع
پنچگانه صرف اين جماعه پريشان روزگار نمايد - و چون تربيت خان
باحوال شوليدگان اين واقعه و محنت رسيدگان اين ناله چنانچه
بايست نيارست پرداخت - و نارضا مندی آفت زدگان اين حادثه

بعرض باریافتگان درگاه خلافت پناه رسید - صوبه دارمی کشمیر از تغدیر او بظفر خان ولد خواجه ابوالحسن که پیش ازین نیز ناظم آنجا بود و بحسن سلوک سکن آن ملک ازو راضی بودند - مقرر شد - و بمرحمت خلعت و اسب با زین نقره اورا نوازش نموده رخصت فرمودند - و قدغن رفت که در رعایت سکنه سیما رفاهیت رعایت بیش از پیش مساعی جمیله بتقدیم رساند - و مبلغ بیست هزار روپیه دیگر برای نیازمندان و محتاجان آن سرزمین همراه او ارسال داشتند *
 دهم [ذی الحجه] بعید گاه تشریف فرموده نماز عید اضحی ادا نمودند - و درمجبی و ذهاب نیازمندان به زر نثار دامن امید برآمدند - و بعد معاودت بذات اقدس که جانهای گرامی قربان آن سزد باقامت سنت قربان پرداختند - ده اسب عراقی و دیگر اشیاء که صفدر خان ناظم قندهار برسم پیشکش ارسال داشته بود بنظر خورشید اثر درآمد *

پانزدهم [ذی الحجه] منزل علی مردان خان بیمن مقدم فیض توام رشک افزای منازل قمر گردید - و او بلوازم پا انداز و نثار پرداخته اصناف جواهر و انواع نفایس اقمشه بعنوان پیشکش گذرانید - و متاع یک لک و سی هزار روپیه بشرف پذیرائی رسید - صوبه اودیسه پیدادشاهزاده بیدار بخت محمد شاه شجاع بهادر مرحمت نموده فرمان دادند که آن والا گهر محمد زمان طهرانی را بضبط و ربط آنجا بفرستد - و بشاه نواز خان ناظم معزول آن صوبه یرایغ شد که پس از رسیدن محمد زمان بچون پور آمده بنظم و نسق آن سرکار که در تیول او مرحمت شده بپردازد *

گذارش نوروز جهان افروز

درین ایام سعادت اتسام که دل‌های جهانیان بمیامن انعام
 پادشاه منعم و برکت افضال شهنشاه مفضل نشاط آگین بود - فروغ
 افزای هفت طارم شب جمعه نوزدهم ذی الحجه بعد از انقضای
 یکساعت نجومی ریات اعتدال بدارالشرف بر افراخت - فردای
 آن سرور جویدار خلافت پادشاه زاده محمد اورنگ زیب بهادر که
 بفرمان والا از دکن روانه درگاه خلیف پنجاه شده بودند باستلام سده
 اقبال مستسعد گشته هزار مهر نذر گذرانیدند - و فلذة الکبد سلطنت
 سلطان محمد خلیف خود را نیز بدولت زمین بوس رسانیدند -
 بآن والا گهر خلعت خاصه و دو لک روپیه نقد بطریق انعام بعنایت
 شد - و او ستر سال و راجه چهار سنگه بندیل و سزوار خان و زاهد
 خان که از صوبه دکن در ملازمت آن بامد مقدار بذرگاه جهان پنجاه
 آمده بودند بتلخیص عتبه گردون مرتبه فایز گشتند - و او ستر سال
 و وفیل بعنوان پیشکش گذرانید - خلیل الله خان باضافه پانصد
 سوار بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار - و سیام سنگه ولد
 کره سی راتهور حسب الالتماس پادشاهزاده محمد اورنگ زیب
 بهادر از اصل و اضافه بمنصب هزاری پانصد سوار برافراختند *
 بیست و یکم [ذی الحجه] علی مردان خان را بعنایت
 خلعت خاصه و ده اسب ازان میان یکی از طویل خلعت خاصه با زین
 طلا سر بلند ساخته رخصت مراجعت بصوب کابل فرمودند - سعید
 خان بهادر ظفر جنگ را بعنایت خلعت خاصه و صوبه داری ملتان

بر نواخته بدان سو مرخص ساختند - بآقا افضل دیوانی صوبه
بنگاله و سرکار پادشاهزاده والا مقدر محمد شاه شجاع بهادر - و به رای
کاسید اص دیوانی دار الخلافه اکبر آباد مفوض گردید - بارباب طرب
انعام مقرر مرحمت شد *

بیست و پنجم [ذی الحجه] پادشاهزاده گرامی نزار مراد بخش
باسید خان جهان و راجه جیسنگه و رستم خان و راجه سنگه و راجه
رایسنگه و میرزا حسن صفوی و نظر بهادر خویشکی و دیگر امرا و
منصبداران که با آن اختر برج سعادت بودند باستلام سده سنیه شرف
اندوز گشت - و هزار مهر نذر گذرانید - و بوسیله آن گوهر بحر خلافت
جگت سنگه و پسران او فوطه در گردن انداخته عرق خجالت برجبین
و چشم ندامت بر زمین دولت تقبیل آستان معلی دریافتند -
شه نشاه خطا پوش عطا پاش قبایح اعمال او را بذیل بخشایش
پادشاهانه باز پوشیده از زلات او در گذشتند - و پادشاهزاده والا تبار
را بخلعت خاصه سر بر افراخته منصب آن عالی نسب را که ده
هزاره ذات و هشت هزار سوار بود دوازده هزاره ذات و هشت
هزار سوار و دو هزار سوار دو اسبه سه اسبه مقرر فرمودند *

اکنون بگزارش داستان سورجمل که در اثناء نگارش احوال

جگت سنگه اشاره به تلمیق آن رفته بود می پردازد

شرحتش آنکه چون سورجمل پسر راجه بامو که پس از در
گذشتن پدر بجای او سرافراز شده بود از کفران نعمت راه بغی
که طریقه آبای فتنه گرایی او بود پیمود - و تمامی زمینداران
کوهستان شمالی پنجاب را بغهون و فسانه بخود متفق ساخته دست

تعدی به پرگنات دامن کوه پنجاب دراز کرد - حضرت جنت مکانی بعد از اجتماع این خبر در احمد آباد گجرات استیصال این بد مال و کشایش دژ دشوار کشای کانگره را که در کوهستان شمالی پنجاب بر فراز کوهی بلند واقع شده و از دیر باز کمند تدبیر هیچ فرمان روائی از فرمان روائان هندوستان بکنگره تسخیر آن نرسیده - حتی حضرت عرش آشیانی چنانچه در عهد دولت مهد آن حضرت حسین قلی خان ترکمان مخاطب بخانجهان صوبه دار پنجاب مدتی مدید این قلعه را در قبل داشته تا کام مراجعت نمود - بعهد خاقان کشور کشا مقروض فرمودند - و ازین رو که کار دانی و کار طلبی و سرداری و سپاه گیری رای رایان که بتنازگی فتح جام و بهار مرزبانان کچه نموده آمده بود و پیشکش گرفته آنها را باستان سلطنت آورده بازمون رسیده بود - پادشاه ملک ستان بدست و سیوم رمضان سنه هزار و بدست و هفت اورا با فوجی عظیم از دلاوران معرکه و غا دلیران عرصه هیجا از احمد اباد روانه آنصوب ساختند - و مقرر نمودند که نخست مهم سورجمل را انجام دهد - پس ازان بکشایش حصار کانگره بپردازد - سردار لشکر بان مرزمین رسیده مطابق حکم ارفع الا در پی اداره ساختن سورجمل شد - او پس از آگاهی برین معنی بقلعه مؤ که پناه جای راجه باسو و نیاکان او بود - و اطراف آن جنگلی است متشابهک الاغصان چنانچه گزارش یافت رفته تحصن جست - رای رایان با بهادران فیروزی نشان بیای قلعه رسیده این حصن حصین را سرسواری مسخر گردانید - و بدرون در شده دست قتل و امر برکشاد - و گروه انبوه

بواسطه عدم فرستادن - سورجمل در اثنای گیر و دار طریق فرار
 پیدموده با رفقای ادبار انکما بقلعه نور پور که راجه باسو پدرش
 در غایت متانت در مکانی که در باستانی ایام به دهمیهری
 زبان زد بود بنا نهاده با اسم سامعی حضرت جنت مکانی موسوم ساخته
 موطن و مسکن خویش گردانیده بود پناه برد - و از مدمات افواج
 قاهره دران قلعه نیز قرار نگرفته روی ضلال بقلعه اسرال که بالا
 رویه قلعه نورپور دریکی از شعاب جبال متعلق بحدود محال
 چندبال واقع شده و اشجار متراکمه دارد - نهاد - رای ریان پس از اطلاع
 بر حقیقت حال با دلاوران نبرد را باستعجال تمام بآن حصار استوار
 رسیده محاصره نمود - آن مخدول ازین قلعه نیز بر آمده و پدا مردی
 فرار از جنگ شیران بیشه پیکار رهائی یافته بزمیندار چنبد
 زینهار ی شد - سرگروه لشکر مظفر بنور پور معادت نموده محال
 حوالی آنها از هارا و تهار ی و نیسه و نکروته سور و حوالی که هر یکی
 با کمال حصانت و رصانت در درخت زار دشوار گذار واقع شده -
 مفتوح ساخته تسخیر قلعه کوتله را که میان کنگره و نور پور است
 و از سه جانب بدریا پیوسته و یک طرفش راهی است صعب المرو
 عسیر العبور و مادهو سنگه برادر سورجمل دران مستحصن بود -
 وجه همت گردانید - و آن را قبل نموده در عرض سه روز برکشود -
 و مادهو سنگه گریخته به برادر خود پیوست - و پس ازان که همگی
 سرزمین سورجمل بحیطه ضبط در امدرای ریان با عسکر ظفر لوار ی
 عزیمت بچنبد نهاد - و چون در اثنای ره نوردی خبر رسید که
 پیمانگه عمر سورجمل ناسپاس حق نشناس که بوسیله غایت اعلی

حضرت مرتبه راجگی و جانشینی پدر یافته بود لبریز شد - بچندال
بر نکاشت که سلامت او و رهائی مرز و بومش وابسته بآنست که
نقد و جنس اندوخته سورجمل را بلا توقف بفرستد - والا عنقریب
عرضه تلف خواهد گشت - او از مشاهده حال سورجمل مال و
مذازش را از نقد و جنس با مانده و سنگه مصحوب پسر و برادر
خود نزد رای رایان فرستاد - و رای رایان همه را بخدیب اعلی
حضرت ارسال داشت - و چون برسات نزدیک رسیده بود و آذوقه
چنانچه باید سر انجام نیافته بمصلحت دید دولتخواهان بنور پور
معاودت نمود - و بیست و چهارم شوال سنه هزار و بیست و هشت
هجری مطابق غره مهر کانگه را محاصره نمود - و بتقسیم ملچار و
پیش بردن کوچ سلامت و روانیدن نقب پرداخت - ادبار پیشگان
باستظهار دژ استوار راه خرد گم کرده برج و باره محکم ساختند - و
هنگامه پیکار گرم گردانیدند - رای رایان در ضبط مداخل و مخارج
و سد طرق آذوقه اهتمام تمام بکار برد - و چون مدت محاصره بچاره
ماه کشید - و از نایابی غله کار بر قلعه نشینان آنچنان تنگ شد
که پوست درخت را در آب جوشانده سد رمق مینمودند - ناچار
از روی اضطرار زینهار ی شدند - و عرضه داشتی مشتمل بر التماس
امان در خدمت خاقان کشور ستان ارسال داشتند - از آنجا که
جان بخشی سجده این دودمان والا شان ست - و جرم پوشی شیمه
این خاندان عرش مکان اعلی حضرت بکرم جبلی ملتصص را
پذیرفته استعفاء تقصیر اینان در خدمت حضرت جنت مکانی
نمودند - و فرمان بخوایش عنوان شرف صدور یافت که اگر قلعه بلا

توقف برای رایان بسیارند و خود بدرگاه والا بشتابند بجان امان
می یابند - پس از ورود مذکور امان بیست و پنجم ذی الحجه
سال هزار و بیست و نهم هجری مطابق غره آذر هریسنکه وک تلوک
چند سرگروه قلعه نشینان که دوازده سال عمر داشت قلعه را برای
رایان حواله نموده با سکندر نامی که عم و مدار علیه مهمات او بود
و سایر مردم نزد او آمد - هر کرده لشکر جمعی معتمد را
بمحارست قلعه گذاشته هریسنکه و توابعش را بطریق نظر بند
همراه گرفته دوستکام و مقضی المرام با بقیة لشکر روانة درگاه
آسمان جاه گشت - و در اوایل دی ماه این سال روزی که رایت جهان
کشا از کشمیر مراجعت نموده بدارالسلطنة لاهور نزول اجلال فرمود
دولت ملازمت دریافت - و چون بیمن ارشاد و تربیت خاتان کشور
ستان مصدر چنین فتحي نمایان شده بود بالتماس اعلیٰ حضرت
از پیشگاه عنایت حضرت جنت مکاني بخطاب راجه بکرمادیت
بلند پایگی یافت •

چهارم محرم [سنه ۱۰۵۲] پادشاه زاده والا گهر محمد
اورنگ زیب بهادر پیشکشی مشتمل بر انواع جواهر و مرصع آلات
و نغایم امتعة دکن و فیلان کوه هیکل از نظر کمیا اثر گذرانیدند
ازان میان جنس يك لک و بیست هزار روپیه شرف پذیرائی
یافت - و آن درة التاج سلطنت را بعطای خلعتی خاصه و جمدهر
مرصع با پهلوتاره و صد اسب از انجمله در اسب از طوبیة خاصه
یکی با زین طلائی میناکار دیگری با زین طلائی ساده و فیل
از حلقه خاصه با یراق نقره و جل مخمل زربفت و ماده فیل سرافراز

ساخته دستوری مراجعت دکن دادند - و به محمد سلطان نخستین پسر آن بلند اختر تسبیح مرورید عنایت شد - و بالتماس آن غره ناصیه دولت از کومکیان دکن قزلباش خان بمرحمت نقاره و امان بیگ بعنایت علم - و لطف الله پسر لشکرخان بخشی و واقعه نویسن بالاگهات بمنصب هزاری ذات و هزار سوار از اصل و اضافه مفتخر گشتند *

هشتم [محرم] مطابق نوزدهم فروردین که آفتاب در اوج شرف بود پیشکش مهین پور خلافت و پادشاه زاده والا تبار مراد بخش مشتمل بر اصناف جواهر و مرصع آلات و اقمشه نفیسه بنظر اکسیر اثر درآمد - قیمت آنچه درین ایام ممنیت اتمام از پیشکش پادشاه زادهای و الامقدار و امرای نامدار بعز قبول رسید شش لک روپیه شد - درین تاریخ میرزا عیسی ترخان را که بنظم سرکار سورتیه می پرداخت - از تغذیر اعظم خان که بحال رعایای صوبه گجرات نیک نه پرداخته هر چند ضبط متمردان آنجا از قرار واقع نموده بود بحکومت آن صوبه سرافراز ساختند - و از جمله سواران منصب او هزار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه مقرر فرموده او را بمنصب پنج هزاری ذات و پنج هزار سوار دو هزار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه سرلند گردانیدند - و ضبط سرکار سورتیه بعنایت الله واک مومنی الیه مفوض گشت - و از اصل و اضافه او را بمنصب دوهزار و پانصد سوار - و محمد صالح دیگر پسر او را بمنصب هزار و پانصد سوار برنواختند - سلاله خاندان نجابت - صفاوه دودمان ولایت - سید جلال که بحکم والا از گجرات بدرگاه جهان پناه آمده سعادت ملازمت دریافته

بود بانعام پنجاه هزار روپيه سريلند گرديد - مبلغ مقرر نخستين عشره
 اين ماه بفقرا و يتامي رسيد *

هزدهم [محرم] بهادر خان و اصالت خان كه بقلع قلاع
 كوهستان معين شده بودند باستلام سده سدره رفعت مستسعد
 گشتند •

نوزدهم [محرم] منصب راجه جگت سنگه و راجروپ پسر
 او كه از نايرد سخط پادشاهي نجات يافته بودند از روى كرم بدستور
 پيشين مقرر فرمودند *

نهضت اختر برج دولت و اقبال گوهر درج
 حشمت و جلال - پادشاه زاده محمد دارا شكوه
 بصوب قندهار و ظههور نيرنگي اقبال دشمن
 مال سرير آراي جهانباني حضرت خاقاني

ازان باز كه صوبه قندهار و مضافات آن كه ملك موروث اين
 پادشاه سليماني جاه است و در عهد حضرت جنت مكاني از دست
 اوليائي سلطنت برآمده بود - چنانچه در نخستين سال اين
 دورگرامي بتفصيل نگاشته شد - بتصرف هواخواهان دولت
 بلند صولت درآمد - داراي ايران از فكر تباه و اندیشه کوتاه
 در آرزوي تسخير اين ملك روز بي تاب و شب بيخواب بود -
 ليكن از انجا كه فرمان رواي روم سلطان مراد خان بقصد تسخير
 بغداد نهضت نمود - او يك چندي بدان جانب مشغول ماند -
 با آنكه قيصر بغداد را مستخر ساخته متحصنان را بقتل رسانيد -

او باین تذبذب آسمانی متنبه نگشته همین که از سلطان خاطرش
 بآشتی فراهم آمد برای آنکه قزلباش بقية القتل رومیان در رزم
 قندهار طعمه تیغ آبدار مبارزان خونخوار کردند نزدیک دو سال
 تهیه لشکر و تعبیه اسباب سفر نمود - و درین سال بعزم تسخیر قندهار
 رستم خان گرجی سپهسالار خود را با سپاه گران پیش فرستاده مقرر
 نمود - که تا رسیدن او در نیشاپور توقف نماید - چون این خبر بتواتر
 و توالی از عرایض صفدر خان صوبه دار قندهار و عزیر الله خان
 حارس بست بمسامع حقایق مجامع رسید - حکم شد که رایات
 جهان کشا و الویه نصرت گرا بانتهاض در آید - فرزند لوی
 فیروزی مهین پادشاه زاده والا قدر از خلوص عقیدت و رسوخ ارادت
 بعرض اقدس رسانیدند - که اعلیٰ حضرت بنقص نفیس در دار
 السلطنة بر اورنگ جهانپانی و سریر کسرانی متمکن باشند -
 و انجام این مهم را باین فرزند ارادت پیوند باز گذارند -
 حضرت خاقانی چون آن والا گهر را درین خواهش راسخ
 یافتند - تحسین فرموده در پذیرفتند - و پنجاه هزار سوار فیر کار
 و فیلان کوه پیکربان رفتار با توپخانه فراوان و خزانه بیکران
 و دیگر اسباب رزم در رکب نصرت نصاب آن گوهر افروز
 شجاعت معین گردانیدند - و بمرحمت خلعت خاصه با نادر
 طلا دوزی حاشیه مروارید و جیقه پرهامی مرصع بالماس قیمتی
 و سرپیچ لعل و مروارید گران بها و جمدهر مرصع با پهلوتاره و شمشیر
 مرصع و باضانه پنجهزار سوار بمنصب بیست هزاری بیست هزار
 سوار و دویست اسب از انجمله دو اسب از طویل خاصه یکی با زین

مرصع دیگری با زین طلایی میناکار و فیل از حلقه خاصه با ساز نقره
و جل مخمل زربفت و ماده فیل و انعام دوازده اک روپیه نقد
بر نواختند - و بیستم محرم گوش هوش آن دة التاج خلافت را
بجواهر فصیح بر آراسته و در اسعد ساعات و ایمن اوقات فاتحه فایحه
فتح و نصرت خوانده و بکمال عطوفت در بر مهر پرور کشیده رخصت
فرمودند - و سید خان جهان و راجه جسوفت سنگه و راجه جیسنگه
و رستم خان و قلیچ خان و بهادر خان و الله و بد بخان و راور امر
سنگه و مبارز خان و فدائی خان و سردار خان و اصالت خان و
خلیل الله خان و راجه رایسنگه و راور ستر سال و نظر بهادر خویشگی
با پسران و شیخ فرید ولد قطب الدین خان و راجه جگت سنگه و
جانسپار خان و همر انداز خان و یکه تاز خان و هریسنگه و مهیس
داس و رامسنگه و اتهوران و چندر من بندیل و راجه امر سنگه نوروی
و گوکل داس سید سودیه و رایسنگه جهالا و سید نور العیان ولد سید
سیف خان بارهه و سید محمد ولد سید افضل و خلیل بیگ و
ترک تاز خان و میر خان و سید منصور ولد سید خانجهان و دیگر
بندهای درگاه از پیشگاه حضور و سید خان بهادر با پسران و کومکیان
از صوبه ملتان و از تعیناتیان صوبه کابل سعادت خان و اکبر قلی
سلطان کهر و شادمان پکهلیوال و دیگر منصبداران و پنجهزار سوار
احد می برق انداز و کماندار و پنجهزار پیاده تفنگچی و باندار با
جمع می توپ انداز در خدمت آن نیر برج جلالت تعین فرمودند - و
وقت رخصت سید خان جهان را بخلعت خاصه و شمشیر مرصع و
دو اسب از طوبه خاصه با زین طلا و مطلا و فیل از حلقه خاصه -

و راجه جسونت سنگه و راجه جيسنگه را بخلمت خاصه و جهدهر
مرصع با پهلوتاره و اسپ از طويله خاصه بايراق طلا و فيل از حلقه
خاصه سر بلند ساختند - و رستم خان را به خلمت خاصه و اسپ
از طويله خاصه بايراق طلا مياهي گردانیده هزار سوار از منصب او
که پنجهزاري پنجهزار سوار بود دو اسبه سه اسبه مقرر نمودند - و
قليج خان و بهادر خان و الله ويردي خان را به خلمت خاصه و اسپ
از طويله خاصه با زين مطلا - و راو امر سنگه را بخلمت خاصه و
باضافه هزاري ذات بمنصب چار هزاري سه هزار سوار و با اسپ
با زين مطلا - و مبارز خان و فدائي خان و سردار خان را بخلمت
و اسپ با زين مطلا - و اصالت خان را بخلمت و اسپ با زين مطلا
و نقاره - و خليل الله خان را بخلمت و اسپ با زين مطلا و علم و
نقاره - و راجه راي سنگه را به خلمت و باضافه هزاري ذات بمنصب
چار هزاري دو هزار سوار و با اسپ با زين مطلا - و راو ستر سال را
به خلمت و اسپ با زين نقاره - و نظر بهادر را به خلمت و باضافه
پانصدی ذات بمنصب سه هزاري هزار و پانصد سوار و اسپ با
زين نقاره و نقاره - و شيخ فريد و راجه جگت سنگه و جانسپار خان
و سر انداز خان را بخلمت و اسپ - و هريسنگه و مهيم داس را
بخلمت و اسپ و علم - و رامسنگه راتهور را بخلمت و اسپ - و
چندر من بنديله را بخلمت و اسپ و علم - و راجه امر سنگه نوروري
و گوکل داس سیدسوديه و راي سنگه جهالا و سيد نور العيان را بخلمت
و اسپ - و مير خان را بخلمت و منصب هزاري ذات و پانصد
سوار از اصل و اضافه و اسپ - و سيد منصور پسر سيد خانجهان را

خلعت و منصب هزارى ذات و درصد سوار از اصل و اضافه و
 اسب سرافرازي بخشيدند - و بسيارى از فدويان بعضى باسپ و
 برخى به خلعت سرافراز گشتند - و حکم اقدس بصدر پيوسمت
 که بهمگي امرا و منصب داران اين عسکر ظفر پيکر که بيشترى
 تيول دارند و لختي نقد از خزانه والا مي يابند سر هر صد سوار
 موافق ضابطه منصب ده هزار روپيه که سر هزار سوار يك لک روپيه
 باشد و راي تنخواه مناصب بر رسم مساعدت بدهند - و باحديان و
 پيادهاي توپچی و تفنگچي و باندار سه ماه پيشگي تن نمايند
 تا از ممر خرچ و پرداخته در کار و خدمت پاشاهی سرگرم باشند
 و طراز کسوت مفاخر و معالي مهين پادشاهزاده بقلاوڑی صيانت
 ايندي بقصد نبرد دارای ايران ره نورد گشتند - و همدرين روز
 پادشاهزاده والا نسب مراد بخش را نيز بمرحمت خلعت خاصه
 با نادری و جمدهر مرصع با پهلونقاره و شمشير مرصع و دو اسب از
 طويله خاصه با زين طلاي ميداکار و طلاي ساده و فيل از حلقه خاصه
 با يراق سيمين و جل مخمل زربفت و ماده فيل بر نواخته - و
 ميرزا حسن صفوی و برخي ديگر بندها را همراه داده مرخص
 ساختند - و مقرر فرمودند که درين طرف آب نيلاب هر جا مناسب
 باشد اقامت گزيند - و وقت کار نزد برادر بخت بيدار برسد -
 و بعلي مردان خان فرمان قضا جريان عزر صدور يافت - که در
 کابل باستعداد تمام آماده پيگار باشد که اگر از طرف نذر محمد
 خان و الی بلخ و بدخشان شورشي بظهور آيد بمدافعه او بپردازد -
 و تمامی منصب داران تعينات آنصوبه را که از پيشگاه عظمت

با مهین پور جلالت معین گشته اند در خدمت آن کامگار بفرستد -
 خان دوران بهادر نصرت جنگ که پیشتر یرلیغ قضا نفاذ بطلب او
 صادر شده بود از مالوه آمده دولت ملازمت اندوخت - و هزار مهر
 برسم نذر و دو هزار پارچه دودامی و غیره از نفایس نسایب آن ملک
 بطریق پیشکش گذراند - و بعطای خلعت خاصه و شمشیر مرصع
 و صد اسب از ان میان دو اسب از طویلۀ خاصه با زین طلا و
 مطلا و فیل از حلقۀ خاصه با ساز نقره و جل مخمل زر بفت
 و ماده فیل کامیاب گشته بملازمت مهین خلف خلافت دستوری
 یافت - از آنجا که بداندیش این دولت پاینده با اقبال در پیکار
 است - و بدخواه این سلطنت فزاینده با بخت در کارزار - بعد از
 عبور پادشاه زاده عالی قدر رفیع مقدار بدستباری توفیق ربانی
 و پادشاهی تائید سبحانی از آب نیلاب خبر فداء آن اجل ستدیز رسید -
 پس از آن که ایند معنی از عرضداشت آن بخت بیدار معروض
 اشرف گشت - خدیو دیهیم و اورنگ خداوند و فرهنگ که خاطر
 نهفته ناظرش مجلای عواقب امور و مراة خواتم شوون است -
 از دور بینی و حزم گزینی حکم فرمودند که پادشاه زاده سعادت
 پثوره بغزین رفتہ چندی توقف گزینند - و خاندوران بهادر
 نصرت جنگ و سعید خان بهادر ظفر جنگ را با سی هزار سوار
 نبرد کار بقندهار روانه سازند - اگر خبر قضیۀ ناگزیر شاه صفی چنانچه
 بگوش حجاب بارگاه فلک جابه رسید وقوعی نداشته باشد - و او
 بقصد پیگار رو بقندهار نهد - آن فروغ دودمان اقبال با لشکر ظفر
 اثری که در خدمت آن موید بختیار است متوجه قتال آن بی

اعتدال گردند - و اگر آن گرفتار خواب پندار اخذی بهوش آمده صرفه کار در آمدن این دیار نه بیند - و برهنموننی ادبار - پده سالار نابکار را بجنگ افواج نصرت امتزاج فرستد - این دوسر در فیروزی دثار جزاء جرات نکوهیده و جسارت ناپسندیده در کنار روزگار سپه سالار و ازون کار او خواهند نهاد - بعد از ورود یرلیخ والا پادشاه زاده نامدار بغزنین رفته آن دو نوئین اخلاص آئین را بالشکر جرار بقندهار فرستادند - پس از آن خبر متواتر شد که آن مدهوش باده نادانی و مست خواب جوانی را که لشکر بخراسان فرستاده بود نیز پس از چندی بمشهد منور راهی گشته بود درکشان پیمانۀ زندگی برآمد *

اکنون بنگارش اخذی از حال شاه صفی و کیدفت رستگاری او از کش مکش زندگانی بل رهائی خلائق از کش مکش او - خوانندگان این ماجرای عبرت افزا را از نگرانی برمی آرند چون شاه عباس فرمان رزای ایران که از اولاد و اقربا هرکه با او منته رشد دید یا مظنه فساد داشت بکشدن و کور کردن او خاطر فراهم ساخته بود - و باین نبیره هم از فقدان گمان سرکشی و سرتابی بجهت بی رشدی او وهم از بیم انتقال ایالت بعد از ارتحال او بدیگر دوستان تعرض نموده قرار داده بود که از حرم سرا بر نیاید - ازین سلیجی سرا رخت هستی بر بست - و در اعقاب او دیگری چشم حکومت نداشت - ارکان دولت صفویه ناگزیر او را بحکومت ایران برگزیدند - چنانچه در آثنامی نگارش وقایع سال دوم جلوس اقدس نکشته آمد - او پس از استقلال و استبداد از خود سرب و خود پرستی باده گساری را

از اندازه درگذرانید - و از رذالت فطرت و دناءت طینت سر از متابعت عقل که در تدبیر منزل ناچار است چه جایی سیاست بلاد و ریاست عباد باز کشیده باطاعت غول نفس و انقیاد دیو طبیعت که سرمایه فساد کار دین و دولت و پیرایه کساد بازار ملک و ملت است تن در داد - و از افراط شراب ماده صرع دیرین که اثر آن در ماهی مرقه ظهور می کرد - قوت گرفته باعث اختلال دماغ گشت و از استیلاء او هام رذیه خویشان و اعیان نیک اندیش جد خود را بنهجی که در نخستین مجلد این صحیفه اقبال مرقوم گردید بقتل رسانید - در حین باده نوشی از خوف بدمستی او هراس و وسواس بر همگی حضار مجلس از اشراف و نوئیان و همنشینان چنان غلبه می کرد که سالم بخانه برگشتن فوز عظیم میدانستند - و با این سلوک بد و نامهربانی و نامردمی بسبب از عدالت چنان بی بهره بود که هرگز بد و ستم رسیدگان و فریاد جور کشیدگان که در اثنای سواری بر سر راه از ظلمه اظهار ظلم می نمودند نمی پرداخت - آنچه در سلطنت چارده ساله از مساعی جمیله در گرفتن و داشتن ملک بروی کار آورده کشادن قلعه از دست رفته ایرانست - پس از رحلت حارس آن و بقتل رسیدن بیست هزار قزلباش و بای دادن ملک بغداد که بسبب و کد شاه عباس مفتوح گشته بود و سپردن گروهی انبوه به تیغ رومیان چنانچه هر کدام پیش ازین بکارش یافته - بردانشوران حقیقت بین پوشیده نیست - که دادار کار ساز - و پروردگار کام پرداز - را مصلحت کای و حکمت اولی در استیلاء خواندین دادگر و استعلای سلاطین جود پرور جز رواهیت رعایا - و جمعیت

برایا - و انتظام امور جمهور والتیام جمهور امور - و برافراختن الریه
 دین مبین - و برافراختن ابذیه کفر بد آئین نیست - و لله الحمد که
 نفس نفیس فرازنده سریر جهانبنانی حضرت خاقانی بحلیه این اخلاق
 صغیه و اوصاف رضیه آراسته است - و شب‌روزی جلیل و حقیر
 غزاة دین بمواسم سپاسداری و شکرگذاری - و صغیر و کبیر رعیت
 بوظایف دعاء طول عمر و طیب عیش مصروف ست - دارای
 ایران باضداد این نعوت مرضیه منعوت بود - ایام و لیالی صالح
 و فاجر و مقیم و مهاجر قلمرو او بذفرین آن ستم‌گزین و دعای
 بد آن بد آئین و مسالت مرگ آن دشمن مردم و مردمی بهر
 می رفت - ذمایم صفاتش پایان ندارد - همان به که این محامد
 نگار مدایح طراز خاقان سراسرافضال و احسان کیفیت هلاک
 آن سفاک بی باک برنکاشته بمطلب گراید - اوسی چل
 روز پیش ازان که از صغاهان بسوی خراسان بر آید بباغ کومه
 که در نواحی موضع خراسان یکفرسخی صغاهان ترتیب داده شاه
 عباس است - بشکار مرغابی رفته از فزونی باد پیمائی چنان
 شراب زده شد که تا پانزده روز با قلمت مسامت بشهر مراجعت
 نیارست نمود - و جان دارو از کثرت زهر جان گزا گشته ماده
 صرعی که داشت قوی گردانید - و اشتهای طعام که قوام
 پابندگی این کالج اخشیچی و دوام بالندگی این بذیه عنصری
 بآن باز بسته است چنان معلوم شد که با معالجات پزشکان
 در سه شبها روز بیش از یک زرده تخم مرغ نتوانست خورد
 و چون بمداوای اطبا اندکی رو بصحت نهاد از صغاهان به پسیج

نامبارکی که در سرداشت روانه کاشان شد - در آنجا سه چهار روزی بسیر و نخچیر بسر برده باز مرتکب شرب گردید - و عارضه مذکور از فزونی آن از آنچه بود سخت تر گشت - چنانچه از منزلی که میان خلوت خانه و حرم سرا بود هفده شب را روز بمکان دیگر نیارست رفت - درین مدت بغیر حکیم احمد و مهتر داود مهتر کاخانه از مردم درون و بیرون دیگری آمد شد نداشت - و درین حال و حالت پیش که در صفاهان رو داده بود باخون ریزی هزاران بیگناه مکرر میگفت - که خون پسران تورچی باشی مرا گرفته - بامداد هژدهم روز بیماری مطابق دوازدهم صفر سال حال [سنة ۱۰۵۲] چون از خبر گرفتند و دیعت حیوة سپرده بود - هیچکس ندانست که شب چه وقت سپری گشته - پانزدهم ماه مذکور ارکان سلطنت مغویه سلطان محمد میرزا نخستین پسرش را هر چند خرد سال بود بشاه عباس موسوم ساخته خطبه بنامش خواندند - و او را از کاشان بقزوین برده سیوم ربیع الاول این سال که ساعت جلوس او بود بر قالیچه که از بزرگان اینها صافه نشاندند - و بعد از آن که واقعه عبرت افزایی مرگ آن سزوار نیستی بروی روز افتاد - گوهر اکلیل خلافت پادشاهزاده بیدار بخت بدرگاه آسمان جاه معروض داشتند - که چون نیرنگی اقبال عدو مال آن سفاک بی باک را بکیفر اعمال نکوهیده رسانیده - و سی هزار سوار خونخوار با سرداران نبرد گذار در قندهار است اگر از حضرت خلافت فرمان رود بتسخیر ولایت فراه و سیستان و هرات تعیین نموده آید - از پیشگاه مراحم پادشاهانه یرلیغ شد که چون آن فساد کیش بجزاء کردار خود رسیده بشکرانه این عطیه

سندیه متعرض ولایت او نباید گردید - که در چندین هنگام اطفال او را که هنوز نام بر نیارده اند چه جایی ارتکاب امری مشعر بر فتنه پژوهی در خلل انداختن و باخذ ملک و مال پرداختن از مروت و فتوت دور است - و الا نظر بر عدت و سپاه و مکنت و دستگاہی که از حضرت احدیت بما ارزانی گشته تسخیر این ولایت در کمال آسانی ست - باید که آن فرزند کامگار بعد از ورود فرمان قضا نغان عساکر گیتی کشارا از قندهار طلب نماید - و بسرعت هرچه تمامتر خود را بدرگاه معلی برساند - که مفارقت او بی ضرورت زیاده برین نمیتوانیم بخود قرار داد - غرض ناصیه دولت و جهانبنایی پس از وصول منشور سعادت جنود ظفر آموں را که از کثرت و انبوهی کوه و صحرائی آن دیار فرو گرفته بود و خاندوران بهادر نصرت جنگ را که با بیست هزار سوار در قندهار بود و سعید خان بهادر ظفر جنگ را که با ده هزار سوار تا قلعه بست رسیده طلب داشتند - و خود بغرضی و بهرزوی روانه آستان جلال گشتند *

اکنون خامه حقایق نگار به تحریر وقایع حضور می پردازد
 بیست و پنجم محرم [سنه ۱۰۵۲] خلیل بیگ بمنصب هزارچی
 ذات و شش صد سوار از اصل و اضافه و تپانه داری غور بند و قلعه
 داری ضحاک نوازش یافت *

دوم صفر راجه پهرتهی چند مرزبان چنبد به نمایند فیل فرق
 عزت بر افراخت - گرد هر داس کور بمنصب هزارچی ذات و چار صد
 سوار از اصل و اضافه مفتخر گشت - سالیانه حکیم مومنا از اصل و
 اضافه می هزار روپیه مقرر شد *

چهارم [صفر] شاه بیگ خان بعنایت نقاره و اوزبک خان
بمرحمت علم فرق عزت برافراختند *

هفدهم [صفر] هزار سوار اختر برج اقبال پادشاهزاده
محمد شاه شجاع بهادر دو اسبه سه اسبه مقرر فرموده آن والا گهر
را بمنصب پانزده هزاره هزاره ده هزار سوار هفت هزار سوار دو اسبه
سه اسبه برنواختند *

بیست و هشتم [صفر] از اصل و اضافه اسفندیار خان
بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار - و حسام الدین حسن
بمنصب هزاره پانصد سوار و خدمت بخشیدگی و واقعه نویسی
دکن - و بیست و نهم الله قلی ولد یلنگتوش بعنایت اسپ و
انعام ده هزار روپیه مباحی گشتند *

سالخ ماه [صفر] بمیرزا عیسی ترخان مصحوب محمد صالح
پسرش فیل از حلقه خاصه عنایت نموده فرستادند *

غرة ربیع الاول چون از وقایع دارالخلافه اکبر آباد بعرض ملتزمان
پایه اورنگ عرش مرتبت رسید که میرزا رستم صفوی بساط زندگی
در نور دید - مراحم پادشاهانه بباز ماندهای او مبذول فرموده هر
کدام را بعنایتی در خور شرف اختصاص بخشیدند - میرزا در محرم
سال هزار و دو بملازمت حضرت عرش آشیانی رسید - و تا تاریخ
وفات مدت پنجاه سال در ظل عاطفت این دولت پاینده بود -
اوضاع میرزا به نجابت میرزا مناسبتی نداشت - غالباً مشاء آن
عدم نجابت والدۀ او است *

چهارم [ربیع الاول] امیر خان ولد قاسم خان نمکی بمرحمت

خلعت و صوبه داری تنه از تغیر شاد خان که نظم سیوستان بدو مفوض شد نوازش یافت - چو تنبیه و تادیب چنپت و همزمانی راهه او از عبد الله خان بهادر فیروز جنگ چنانچه باید بوقوع نیامد - ششم [ربیع الاول] راجه بهار سنگه که سرزمین آن سرزمین است و تعبد تنبیه چنپت و برادران او نمود از تغیر خان بدین خدمت سرافرازی یافت - و باضافه هزار سوار دو اسبه سه اسبه بمنصب سه هزاری سه هزار سوار هزار سوار دو اسبه سه اسبه سر برافراخت *

شب دوازدهم [ربیع الاول] مجلس میلاد طهارت نهاد خلاصه کائنات - زاده موجودات - عایده من الصلوات اکملها - والتحیات افضلها - برسم هر سال انعقاد پذیرفت - و مبلغ دوازده هزار روپیه مقرر بفضلا و حفاظ و دیگر ارباب صلاح و استحقاق که دران محفل خلد آئین فراهم آمده بودند عطا شد *

چهاردهم [ربیع الاول] بمومن بیگ خویش منصور حاجی که از بلخ بدر گاه کیوان جاه آمده بود و ظریف بیگ رفیق او سه هزار روپیه - و به محمد امین ارلات از خویشان نذر طغائی هزار روپیه انعام فرمودند *

خجسته بزم قمری وزن

روز پنجمینبه چهارم ربیع الثانی سال هزار و پنجاه و دوم مطابق دوازدهم تیر فرخنده جشن قمری وزن اختتام سال پنجاه و دوم و افتتاح سال پنجاه و سیوم از سنین جاوید طراز شهنشاه ابر دست دریا دل جهانی را گوناگون مسرت و شادمانی بخشید - و

وزن مقدس بطلا و دیگر اشیاء روی کار آمد - و جهانیان بزرگوار بمراد دل رسیدند - بهر یکی از مهر ظهیر الدین و خواجه خان دویست اشرفی - و بغصیح خان هزار روپیه - عنایت نمودند - درین روز نشاط افروز پادشاهزاده والا تبار مراد بخش که بفرمان قدر نفاد از حسن ابدال روانه درگاه معلی شده بود باستلام عقبه خواقین مکان مستسعد گشته هزار مهر نذر گذرانید *

پنجم [ربیع الثانی] معروض اقدس گشت که چون راجه چهار سنگه بسر زمین اسلام آباد رسید چنپت فتنه سرشت را مجال تمرن نمافد - و کام و ناکام نزد او آمد - حکم شد که همچنان که سابق نوکر پدر و برادر کلان راجه بود الحال نوکر او باشد - چنپت چندی نوکر راجه بود پس ازان بهمین طور خلافت متوسل گشت - و با سبحانی و دیگر برادران در سلک ملازمان آن بخت بیدار منسلک گردید *

گزارش ازدواج پادشاهزاده عالی نسب مراد بخش

چون پیش نهاد همت آسمان رتبت خدیو هفت اقلیم و خدا یگان تخت و دیهیم بود که خاطر ملکوت ناظر از ازدواج پادشاهزاده گرامی نواز مراد بخش بدختر نیک اختر شاه نواز خان صفوی که سابقا او را برای آن والا دودمان خطبه نموده بودند نیز و پرداخته آید - در بنوا که آن عالی نسب بفرمان عاطفت عنوان از حسن ابدال باستان اقبال رسید مبلغ پنج لک روپیه برای سرانجام این جشن خجسته بآن اختر برج دولت عنایت فرمودند *

و چهاردهم ربیع الثانی در ساعت مبارک مبلغ یک لک و
چهل هزار روپیه از انجمله یک لک روپیه اصناف جواهر ثمینه و
مرصع آلات و اقمشه نفیسه و چهل هزار روپیه نقد برسم ساچق
مصحوب ملاپنخان میر بخشی و عاقلخان میر سامان بمنزل شاه
نواز خان ارسال داشتند - و بیستم این ماه از جانب خان منور
بائین پسندیده حنا آوردند - و بحکم معلی پیشکاران بارگاه خلافت
در دولت خانه خاص محفل حنا بندان بغراوان تکلف بر آراسته
صلای عشرت در دادند - و مراسم معهوده آن بتقدیم رسید - و چون
شاه نواز خان در اودیسسه بنظم آنصوبه می پرداخت و صبیغه عقیقه
او با والده آمده بود - روز دیگر آن صبیغه را از وفور رافت
بمشکوی سلطنت طلبیدند - و مجامع عقد در دولتخانه والا ترتیب
یافت - و پادشاهزاده والا گهر را بمرحمت خلعت خاصه با چارقب
زر دوزی و جواهر و مرصع آلات و اسب از طویل خاصه با زین طلا
و فیل از حلقه خاصه با یراق نقره و ماده فیل که قیمت آن یک
لک روپیه بود نوازش فرمودند - و شب مبارک دو شنبه بیست و
دوم مطابق سیم تیر بعد انقضاء سه گری در ساعتی که مختار انجم
شناسان بود بامر خاقانی قاضی محمد اسلم خطبه نکاح بر خواند -
و مبلغ چهار لک روپیه کلین مقرر گردید - نوای کوس مسرت و
آوای تهنیت از کوفه خاک بزروه افلاک رسید - و زمزمه رامشگران
سحر پرداز دلهای جهانیان با هتزاز در آورد - پرتو شمع کافوری
فروغ افزای دیده کواکب گشته بود - و افروزش آلات آتشبازی
سطح زمین را چون ساحت آسمان منور گردانیده *

چهارم جمادي الاولى بصادق بيگ خال زاده امام قلي خان
هزار روپيه - و يازدهم بسلطان حسين و محمد عسكري خويشان سارو
خواجه هزار و پانصد روپيه مرحمت شد *

بيست و نهم [جمادي الاولى] حراست قلعه زمين داور
به پردل خان مقرر فرموده محال متعلقه آن در تيدول او عنايت
نمودند - ذوالفقار خان بخلعت و فوجداری سرکار مند سور و منصب
در هزاري هزار و دويست سوار از اصل و اضافه مقتدر گشته
دستوري يافت *

آغاز سال ششم از دوم دور سنین جلوس اقدس

الله الحمد که روز پنجشنبه غره جمادی الثانیه سال هزار و پنجاه و دوم هجری موافق پنجم شهریور آغاز ششم سال سعادت اتصال از دوم دور جلوس مقدس که صبح ایام کامرانی و غره شهر شادمانی است در اعداد ساعات و ایمن اوقات روی نمود - و انوار مسرت و آثار عشرت فروغ افزایی دلها و فراغ آرای خاطرها گشت - درین تاریخ عبد الله خان بهادر فیروز جنگ را بجای سید شجاعت خان بصوبه دارچی اله آباد - و سید مذکور را بجایگیری در پی برگشته ابرج و بهاندیر و پنواری و دیگر محال سرکار اسلام آباد از تغیر خان مذکور سرافراز گردانیدند - بسیدات منقبت سید جلال بخاری پنج هزار روپیه انعام شد *

هشتم [جمادی الثانیه] پادشاهزاده والا تبار مراد بخش را بعنایت خلعت خاصه و برخی مرصع آلات و دو اسب از طویلۀ خاصه یکی با زین طلائی میدناکار دیگری با زین طلا و آفتاب گیر نوازش نموده بصوبۀ ملتان که در تیول آن عالی نسب مرحمت شده بود رخصت فرمودند - به شایسته خان ناظم صوبۀ پتله خلعت خاصه و اسب از طویلۀ خاصه با یراق طلا مصحوب محمد طالب پسرش عنایت نموده فرستادند *

دوازدهم [جمادی الثانیه] مادهو سنگه هادا باضافه پانصد
سوار بمنصب سه هزاري سه هزار سوار سربير افراخت *

چهاردهم [جمادی الثانیه] نظم صوبه برار به شاه بیگ خان
مغوض شد *

پانزدهم [جمادی الثانیه] مهیس داس را تهور را باضافه
هزاری هزار سوار بمنصب دو هزاري دو هزار سوار سربير افراخته
پرگنه جالور بطریق وطن بجاکیرش عنایت نمودند *

هفدهم [جمادی الثانیه] چون مهین پادشاه زاده بخت بیدار
نواحی دار السلطنه لاهور رسیدند - بحکم مقدس اسلام خان و چندی
دیگر از نوئیقان والاشان باستقبال شتافته آن صحیفه مکارم و معالی
را به پیشگاه حضور سراسر نور آوردند - آن قره باصره اقبال شرف
ملازمت سراسر سعادت دریافته هزار مهر نذر گذرانیدند - و از پیشگاه
عواطفت بعنایت خلعت خاصه سربير افراختند - و از انجا که واقعه
هلاک والی سفاک بی باک ایران بی وقوع جدال و قتال از آثار
اقبال آن گوهر بحر خلافت بروی کار آمده بود - خدیو اقبال از
الطاف روز افزون و اعطاف گوناگون بخطاب مستطاب - بلند اقبال -
که در ایام میمنت اتسام پادشاهزادگی از القاب مخصوصه اعلی
حضرت بود مخاطب گردانیدند - و اعیان دولت که در خدمت
فیروزی آن بخت بیدار آمده بودند بتقبیل آستان خواقین مکان سر
افتخار بر افراختند - ازان میان مید خان جهان هزار مهر نذر
گذرانید - و چون بر ملتزمان بساط تقرب ظاهر شد که الله ویرد بخان
که زبانش با اختیار او نیست درین یساق برخی کلمات نکوهیده

مخالف آئین نمک خوارگی و فدویت سر برزده هادی سبل رشاد
 او را بتغییر منصب و تیول تادیب نموده بی آنکه سعادت کورنش
 در یابد به دار الملک دهلی فرستادند که در آنجا اقامت گزیند -
 و از آنجا که این صورت کرم الهی برخلاف دیگر سلاطین که قطع
 حیات نمایند بقطع مواد معیشت و اسباب روزی هیچ یکی از
 بندگان هر چند از نظر افتاده باشد راضی نیست - برگذشت شکر پور
 را که از مضافات صوبه دار الملک دهلی است و سی و چهار لک
 دام جمع دارد بطریق مدد معاش بوی عنایت کردند - و جاگیر او
 که در مهترا و مهابن و آن نواحی بود باعظم خان مرحمت شد -
 درین تاریخ جامع معقول و منقول ملا عبد الحکیم سید الکوثی را بزر
 سفیده شش هزار روپیة هم و زرش بدو عنایت فرمودند *

بیست و یکم [جمادی الثانیة] سید خانجهان را بخلمت خاصه
 پرنواخته بگوالیار که جاگیر ارست مرخص ساختند - رامسنگه
 راتهور از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هشتصد سوار سر
 برافراخت - رجب بیگ خویش یلنگتوش که تازه از توران آمده
 بسعادت زمین بوس رسیده بود بعنایت خلمت و انعام دو هزار
 روپیة بلند پایه گشت *

بیست و هشتم [جمادی الثانیة] قزاق خان بغوجدارئی برزده
 و منصب دو هزارئی ذات و سوار از اصل و اضافه مفتخر گردید -
 صیر منصور بدخشی بعنایت خلمت و انعام دویست مهر سر بلند
 گشته دستوری زیارت حرمین شریفین یافت *

چون از عرضه داشت ظفر خان ناظم صوبه کشمیر بشرف اصغار

مسماع جهانباني رسيد كه اگرچه احوال فقرا و رعايای اين خطه داپذير بمداغ يك لك و پنجاه هزار روپيه كه پيشتر از خزانه خيرات عنايت شده بود رو فواھيت نهاده - و ملك بآبادي گرائيده ليكن درين هنگام كشت كار اگر پنجاه هزار روپيه ديگر براي سرانجام لوازم زراعت بكشاورزان بي بضاعت اين سر زمين مرحمت شود معمورى ملك به نفع اولين باز خواهد گشت - از مكمن الطاف پادشاهانه بمتكفلان معاملات آنصوبه يرليغ قضانغان بشرف صدور پيوست كه پنجاه هزار روپيه ديگر از خزانه والا به بزرگران بي استطاعت بطريق خيرات قسمت نمايند - مير ابراهيم صفدر خاني بكاول نعمت خاصه بحرمين مكرمين مرخص شد - و متاع يك لك روپيه باب بر عرب بقيه پنج لك روپيه كه هنگام اورنگ آرائي نذر حرمين شريفين نموده بودند بجهت فقرای آن دو مكان منيف مصحوب او ارسال يافت - و خدمت بكاولي بمحمد قاسم خلف هاشم خان مفوض گرديد *

چهارم رجب راى مكند داس بديوانى بيوتات و ملا علاءالملك بدفتر دارى تن سر بلند گشتند *

يازدهم [رجب] بسالۀ دردمان هدايت صفاوۀ خاندان ولايت سيد جلال ده هزار روپيه انعام شد *

بيست و يكم [رجب] خاندوران بهادر نصرت جنگ و راجه جيسنگه و بهادر خان و راو امر سنگه ولد راجه گجسنگه و امالتخان و نظر بهادر و غير اينان از قدهار آمده دولت ملازمت اندوختند - و خان نصرت جنگ هزار مهر برسم نذر گذرانيد *

بیست و چهارم [رجب] رستم خان بسنجهل دستوری یافت -
 اهل خان کلاونت ملقب به گن سمندر بمرحمت فیل سر بلند
 گردید - پیشکش سرگروه و لذیذ یک فیل بنظر انور در آمد *
 شب بیست و هفتم [رجب] که بليلة المعراج موسوم است
 برسم هر سال ده هزار روپیه باصحاب احتیاج و ارباب استحقاق بذل
 فرمودند *

چهارم شعبان میر برکه که از اولاد قدوة الاولیا میر سید کلال بود
 و بقدم بندگی این درگاه خواقین پناه و خدمت عدالت عسکر فیروزی
 سرافرازی داشت از دار الفنا بدار البقا شتافت - وخواجه ابوالخیر
 از نبایر پیشوای اهل طریقت مولانا یعقوب چرخي به تغویض
 خدمت عدالت بر نواخته آمد - و مبلغ پانزده هزار روپیه سالیانه
 او قرار یافت - درینولا چون معروض معلی گشت که عمارت باغ
 فیض آگین فردوس آئین - که تاریخ اساس آن و حفر نهر در مطاوعی
 سال چارم این دور نگارش یافته - و اهتمام آن بعهده خلیل الله
 خان بود - حسن انجام گرفته - با ختر شناسان حکم شد که خجسته
 ساعتی برای تشریف اشرف اختیار نمایند - و هفتم این ماه که
 اصحاب تنجیم برگزیده بودند - و از روز بنا تا این تاریخ یکسال و
 پنج ماه و چهار روز منقضی شده بود - بقدم فیض لزوم رشک
 افزای بهشت برین گردانیدند - طبع اقدس از سیر این گلشن
 همیشه بهار و تفرح حیاض و انهار و تماشای سرو و چنار که بسان
 شاهدان گلزار قد بر کشیده بودند نشاط آموذ گردید - شرف
 اندوزان حضور مراسم تهنیت بتقدیم رسانیدند - و همگنان بزبان

حال و قال دوام دولت مسالت نمودند - و گروهها گروه مردم فهمیده
 دانشور که در خدمت اقدس بودند - و روم و عراق و ماوراء النهر دیده -
 معروض داشتند که چنین باغی تا امروز مرتب نشده و کسی ندیده
 و نشان نداده - این باغ دلنشین نشاط افزا مشتمل است بر سه طبقه
 طبقه علیا را بفرج بخش و وسطی را بامرتبه پایان که حکم یک
 درجه دارد بفیض بخش موسوم ساختند - طبقه بالا که سه صد و سی
 گز مربع است مشتمل است بر هشت دست عمارت چهار در اوسط
 اضلاع چهار گانه و چهار دیگر در چهار کنج - عمارت شمالی که آرامگاه
 اقدس است و ازاره اش از سنگ مرمر و به نقاشی دلربای نگارگران
 خانه است طینتی بطول ده گز و عرض هفت و در وسط آن حوضی
 است منبت کار از سنگ مرمر چهار گز در چهار بطرز چشمه جوشان
 و در دو بازوی آن دو حجرة هریکی هفت گز در پنج - و پیش
 آن سراسر ایوانی است پایه دار سه چشمه بطول بیست و پنج ذراع
 و عرض هشت و نیم - و پس آن شاه نشینی بطول شش گز و عرض
 دو و نیم - آب نهر از جنوبی سو باین عمارت در آمده و تا حد این
 عمارت سر پوشیده گذشته بباغ سر بر می آرد - و به نهری به
 پهنای هفت ذراع که در وسط خیابانی بعرض بیست و سه گز
 مرتب ساخته اند در آمده بجانب عمارت ضلع شمالی این باغ که
 ازاره آن نیز از سنگ مرمر است و به نقاشی فرج بخش بینندگان
 و آن ایوان در ایوانی است پایه دار از هر چار طرف باز بطول
 بیست و پنج ذراع و عرض هشت و در درازا سه چشمه دارد و در
 پهنای دو میزد - و از نخستین ایوان سر پوشیده جریان نموده - در چشمه

میدانگی ایوان دوم سه آبشار هر کدام بعرض هفت ذراع شده در حوض طبقه دوم که هفت گز مربع است و در وسط آن فواره افشان میریزد در زیر هر آبشاری چینی خانه از سنگ مرمر در کمال زیبایی ساخته اند - که روز بگذاشتن اوانی زرین مملو بگل های رنگین و شب بانروختن شمع کافوری نظر فریب تماشاگران میگردد - و در وسط ضلع شرقی منزلی است که مطلع آفتاب سپهر خلافت است یعنی جهروکه دولخانه خاص و عام پیش چهره در جانب بیرون ایوان دیوانخانه مذکور است محاط بچار دیوار مجصص و در وسط ضلع غربی عمارتی است قریب آن که نشیمن ملکه زمان مالکه دوران بیگم صاحب ست - مابین این هر دو عمارت نهری است بعرض هفت گز در خیابانی بعرض بیست و سه - و در وسط باغ در ملتقای نهرین حوضی است مربع بطول و عرض بیست و سه گز و همگی فواره های این باغ که صد و هفت است هفده در حوض مذکور و نود در نهر ها - در هر نهری قطاری بارتفاع چار گز از آب چاه میجوشد - و در هر کنج این باغ برجی است مشتمل بر مئمن خانه گنبدی و بالای آن چو کهندی هشت پهلو از سنگ سرخ - پیش آن ایوانی است سه چشمه نیم مئمن - طبقه دوم که مرتبه اولی باغ فیض بخش است طولش سه صد و سی گز و عرضش نود و شش است - آب از حوض هفت گز مربع که نگاشته شد بطریق آبشار برآمده به نهری که در سر آغاز این طبقه بطول دوازده و عرض هشت است و میان آن کرسی سنگ مرمر که هر چهار طرف چینی خانه ها دارد و آب از وسط آن جوشیده بهر جانبی تراوش میکند

تعبدیه نموده اند - و سریری از سنگ مرمر پیش آن منصوب ساخته
 میریزد - و ازان بحوضی که در وسط این طبقه است و طولش هشتاد
 و دو گز و عرضش هفتاد و دو ست و یکصد و پنجاه و دو فواره دارد
 در می آید - و در وسط حوض چبوتره است بطول یازده و عرض
 هشت - و در وسط کنار شرقی و غربی این حوض دو ایوان از سنگ
 سرخ واقع شده - و در دو جانب وسط ضلع شمالی نیز دو ایوان از سنگ
 مرمر است - آب از حوض میان این دو ایوان سرپوشیده گذشته و
 سه آبشار چادری شده در حوض طبقه سیوم که طولش موافق
 عرض یک آبشار ده گز است و عرضش مطابق عرض هریکی از دو
 آبشار دیگر هشت گز میریزد - و چندی خانه های این آبشارها بسان
 چینی خانه های آبشارهای باغ فرح بخش است - و در ضلع شرقی
 این طبقه حمامی است پرچین کاری در غایت نظافت و لطافت
 مشتمل بر گرم خانه و سرد خانه که آب روان دارد - و رخت کن
 وسیع طبقه سیوم که مرتبه ثانیة فیض بخش است در طول و عرض
 و خیابانها و نهرو و حوض مربع وسط باغ مثل باغ فرح بخش
 است - و تفاوتی نیست - الا آنکه در نهري که از جنوب سو بشمال رو
 میرود سه قطار فواره نشانده اند و جملگی فواره های این طبقه که
 یکصد و چل و سه است بارتفاع پنج گز از آب نهر می جهد - در
 وسط ضلع شمالی این طبقه رو بجنوب عمارت دولتخانه خاص است
 و آن ایوانی است پایه دار بطول بیست و پنج گز مشتمل بر سه
 چشمه و عرض هشت و نیم ذراع محتوی بر یک چشمه - از اره این
 نیز از سنگ مرمر است و بدقاشی حیرت افزای جهان نوردان - در

وسط این ایوان حوضی است چارگز در سه بطرح آبجوش - و آب
 نهر ازین ایوان سرپوشیده گذشته بطرف شمال بباغ میوه که در طول
 و عرض مساوی باغ فرج بخش است برسی آید - و سوای این
 منازل بجهت اهل محل خواص پورهاست - عمارات این باغ فیض
 انتما آنقدر است که هرگاه خدیو زمان باپردگیان مشکوی اقبال که
 در دار السلطنه لاهور شرف اندوز حضور سراسر نور می باشند
 باین عشرت کده تشریف می فرمایند - احتیاج بخیمه نمی شود
 مغانی آسمانی این باغ بصرف شش لک روپیه انجام یافته -
 متصل این باغ دلنشین بساتین اهل محل است - و چون آب
 نهری که باهتمام مردم علیمردان خان بصرف یک لک روپیه انجام
 پذیرفته بود چنانچه باید نمی آمد صد هزار روپیه دیگر بدفعات
 حواله بندهای جد کار شد تا آب خاطر خواه برسد - کار پردازان
 از بی وقوفی و عدم مهارت ازین جمله پنجاه هزار روپیه بر مرمت
 نهر سابق بی جا خرج نمودند - آخر کار بصوابدید ملا علاء الملک
 که در آب ترازو شناسائی تمام دارد پنج کروه راه از نهر آورده
 علیمردان خان بحال داشته سی و دو کروه را نو بر نموده شد -
 امروز آب وافر بی فتور بباغ میرسد *

هشتم شعبان قلیچ خان و رلو ستر سال دولت کورنش اندوختند
 چون خصایل حمیده و شمایل پسندیده سلاله دودمان نبوت نقاوه
 خاندان فتوت سید جلال بخاری گجراتی که لباس نسب او بطراز
 حسب مطرز است بر ضمیر صواب پذیر حضرت خاقانی چنانچه
 باید پرتو ظهور افکند - نهم این ماه آن حسید نسید را در سلك

ملتزمان عتبه جاه و جلال که مطرح انوار ابدال است و مطمح انظار
 آمال منسلک گردانیدند . و بکرامت قبول خاطر خورشید مآثر
 پادشاه قدردان از قرب بساط اقدس که مقصد مقبلان و مقصود
 صاحبانست بهره تمام گرفت - سعادتي که در مکامن غیب
 برای او آماده بود بروی روز افتاد - دولتي که در جریده تقدیر
 باشم از مرقوم بود رو بظهور نهاد - و بالتماس سید مزبور سجاده
 نشینی قدوة اولیا شاه عالم بهمین خلف او سید جعفر که بحلیه
 فضیلت و صلاح آراسته است عنایت فرمودند - و چون پیش نهاد
 خاطر ملکوت ناظر خدیو خدا پرست آنست که مهمات دولت والا
 و معاملات سلطنت دست بالا که مجمع اختیار هفت اقلیم است
 خصوصاً خدمت والا مرتبت صدارت کل سواد اعظم هندوستان که
 حاصل سیور غال اشرف و اکبر و ارباب استحقاق و احتیاج آن
 بخراج ممالک چندین ملوک ذی شان مساوی است بذوات ذوات
 السعادات شرفا و نجباباز گردد - این شان کبیر و امر خطیر را از تغیر
 موسویخان که بلوازم این کار بلند مقدار چنانچه باید نیازست
 پرداخت - بآن خلف الصدق دودمان سیادت تغویض نموده
 بعنایت خلعت خاصه و منصب چهار هزاره هفتصد سوار واسپ
 بایراق طلا و انعام سی هزار روپیه مبهایی ساختند - درین تاریخ
 چهل اسپ پیشکش خاندوران بهادر نصرت جنگ بنظر اقدس
 درآمد - خواجه حسن ده بیدی از بلخ و زین الدین از عراق آمده
 بسعادت بندگی درگاه خلایق پناه مهتسعد گشتند - و نخستین بانعام
 ده هزار روپیه و دویمین بهرحمت هزار روپیه نوازش یافت *

شب پانزدهم شعبان مبلغ ده هزار روپيه مقرر بمحتاجان و
بي نوایان رسيد *

توجه موکب جلال از دار السلطنه لاهور بدار الخلافه اکبر آباد

چون خاطر خورشيد مآثر از مهمات صوبه پنجاب و کابل و قندهار
و پرداخته آمد - و احوال سکان این صوبجات بتازگي منتظم گشت *
هزدهم شعبان * ع * بساعتي که سعادت بدو شود مسعود *
برفيل کوه پيکر از دار السلطنه لاهور بدار الخلافه اکبر آباد نهضت
فرمودند - و باغ مینومثال فیض بخشش و فرح بخشش به بنزول مقدس
نصارت تازه یافت - درین تاریخ سعید خان بهادر ظفر جنگ
دولت ملازمت اندوخت - و هزار مهر نذر گذرانید *

بیست و یکم [شعبان] خان ظفر جنگ را بعزایت خلعت خاصه
و حکومت صوبه پنجاب - و صدر الصدور سید جلال را بانعام فیل
بلند پایه گردانیدند *

بیست دوم [شعبان] از باغ مذکور کوچ شد و نواحی سرای
خواجه شمس الدین مرکز ریات اقبال گردید - درین منزل خان
دوران بهادر نصر جنگ و راجه جیسنگه بمرحمت خلعت خاصه
سر بر افراخته به حال جاگیر دستوری یافتند - روز دیگر موکب
فیروزی باراد شکار کانو و آهن از راه دامن کوه برة نوردي در آمد *
بیست و پنجم [شعبان] سالیانه التفات خان ولد میرزا
رستم صفوي چهل هزار روپيه مقرر گشت *

غرة رمضان بمهدين پور خلافت حكم شد كه بنور پور و تاراگده و ديگر محال كوهستان كه بجگت سنگه متعلق بون رفته قلاع و عمارات آنجا به بينند - و در گانور اهن بعسكر اقبال برسند - و يرايغ رفت كه قليچ خان و اصالت خان و جانسپار خان و چندي ديگر از بندهاي درگاه خواقين پناه در خدمت آن سرو جويبار خلافت بروند - درين تاريخ نجات خان فوجدار كوهستان كانكره بيقبيل عتبه عليه شرف اندوز گرديد *

چهارم رمضان ميرخان را بخلعت بر نواخته از تغدير غضنفر ولد الله ويرد بخان بخدمت توك كه پيش ازين نيز بار تعلق داشت سر انراز گردانيدند - و عصاي مرصع مرحمت نمودند و غضنفر بخدمت داروغگي توپخانه والا و كوتوالی اشكر ظفر اثر سر بلندي يافت *

ششم [رمضان] از گانور اهن كوچ شد - درين روز پادشاهزاده بخت بيدار با همرهان از كوهستان باز گرديده بادرآك دولت ملازمت فايز گشتند - و آنچه از دشواري راه واستواري قلعه تاراگده ديده بودند بشرف استماع جهانداري رسانيدند *

يازدهم [رمضان] قليچ خان بمرحمت خلعت خامه مباهي گشته به بهيره و خوشاب كه در جاگير او تن شده بود مرخص گرديد *

چهاردهم [رمضان] نجات خان بخلعت قامت افتخار بر آراسته دستوري مراجعت بكوهستان يافت - گرد هرداس كور از اصل و اضافه بمنصب هزاري ذات و پانصد شرار مفتخر گشت *

شانزدهم [رمضان] از آب ستلج گذاره فرمودند *

بستم [رمضان] در لخانه سهرند منزل اقبال شد - و رای
تودرمل دیوان و امین و فوجدار سرکار سهرند از حسن خدمت
بمنصب هزاره ذات و هزار سوار دو اسپه سه اسپه از اصل و اضافه
سر افراز گردید *

بیست و دوم [رمضان] همعنان دولت دوام قرین ازان مکان
نزاهت نشان کوچ نمودند *

بیست و سیوم [رمضان] باغ پرگنه انباله را بوزود اقدس
سعادت آمون ساختند - و نواب قدسی جناب بیگم صاحب که باغ
و پرگنه مزبور بسرکار آن خورشید احتیاج متعلق است بمراسم نثار
و پیشکش پرداختند - روز دیگر مقام شد - درین منزل مکرمتخان
از صوبه دار الملک دهلی که نظم و نسق آن صوبه باو تعلق دارد
استقبال موکب اقبال نموده کام اندوز ملازمت گشت - و پانصد
سوار از منصب او دو اسپه سه اسپه مقرر فرموده ارا بمنصب سه
هزاری سه هزار سوار هزار سوار دو اسپه سه اسپه برنواختند - روز
دیگر خاقان مفضل از انباله کوچ فرموده بصوب دریای جون توجه
نمودند - و در نواحی بوریه بر سفینه اقبال نشستند - درین ماه
مبارک برسم هر سال سی هزار روپیه به نیازمندان رسید *

ششم شوال اعظم خان از متها آمده دولت ملازمت اندوخت
و هزار مهر نذر گذرانید - درین تاریخ بعرض اقدس رسید که سید
شجاعت خان خلیف سید جهانگیر بن سید محمود خان باره در
پرگنه ایرج ره گرای سفر آخرت گشت *

هشتم [شوال] از نواحی سونپته با جمعی از خاصان و

قراولان بنشاط اندوزی شکار پالم متوجه گشتند - وحکم شد که اردوی
معلی از راه راست بدارالملک دهلی رود *

چهاردهم [شوال] ظاهر دارالملک مزبور را بفروغ ماهچه
رایات نصرت آیات منور گردانیده متصل قاعه که اعلی حضرت
بر ساحل دریای جون اساس نهاده اند نزول سعادت موصول
فرمودند - و بعد از تماشای این قلعه و منازل آن که هنوز بتمامیت
نرسیده اختی تصرفات را که بخاطر دروین پرتو افکند بمکرم
خان که هم صوبه دار دارالملک دهلی است و هم کارفرمای آن
عمارات ارشاد نمودند *

پانزدهم [شوال] بزیارت روضه مقدسه حضرت گیتی ستانی
جنت آشیانی پرداخته و برسم معهود مبلغ پنج هزار روپیه بخدم و
مستحقین آن مکان خلد نشان داده بغریب آباد نزول اجلال فرمودند *
و بمکرم متخان بخلعت سر بر افراخته دستوری مراجعت دارالملک
یافت *

هفدهم [شوال] در حوالی موضع چاند پور در اثنای ره نوروی
دو سه قلعه شیرنر و ماده بتفنگ شکار خاصه شد *

بیستم [شوال] نواحی متهمرا معسکر اقبال گردید *
یست و چهارم [شوال] (ع) بساعتی که تولی کند بدو تقویم *
دار الخلافه بپروم مسعود فیض آموه گشت - و راجه بیتله داس
حارس قلعه دار الخلافه و دیگر بندگان درگاه والا جاه استلام عتبه
فلک رتبه نمودند - علیمردان خان ناظم کابل که بحکم اقدس از
پشاور آمده بود شرف زمین بوس دریافت - و هزار مهر نذر گذرانید

درین روز بهمین طور خلافت فیل دیپ سندر از افیال خاصه که پنجاه هزار روپیه قیمت دارد بابرارق طلا و ماده فیل که قیمت این مجموع نیز پنجاه هزار روپیه است عنایت شد - و علیمردان خان بعنایت خلعت خاصه با نازری و جبقه موصع و شمشیر موصع و خطاب امیر الامرا و انعام یک کرور دام مباحی گشت - و مجموع تنخواهش با یازده کرور دام طلب منصب هفت هزارائی ذات و هفت هزار سوار پنج هزار سوار دو اسبه سه اسبه که درین دولت ابد مدت بعد از رحلت یمین الدوله آصف خان خانانان سپه سالار مغفور مبرور منتهای مراتب امرای عظیم الشان قرار یافته دوازده کرور دام شد *

جشن وزن مبارک شمسی

روز پنجشنبه غره ذی القعدة سال هزار و پنجاه و دوم هجری موافق سیوم بهمن کار پردازان بارگاه حشمت و اقبال مجلس شمسی وزن اختتام سال پنجاه و یکم و افتتاح سال پنجاه و دوم از سنین درام قرین خاقان زمان و زمین آراستند - و آن پیکر دولت بطلا و دیگر اشیاء معهوده بر ساخته آمد - و گروهی از فضلا و صلحا و شعرا و ندما و اهل تنجیم جیب خواهش به سیم وزنثار بر آوردند و ارباب نشاط بانعام مقرر نوازش یافتند - راجه بیتهداس باضافه هزارائی ذات بمنصب پنجهزاری سه هزار سوار - و بختیار خان بفوجداری سرکارترهت - و حیات خان از اصل و اضافه بمنصب هزارائی ذات و سه صد و پنجاه سوار مفتخر گشتند - قاضی محمد

اسلم را بزر وزن نموده شش هزار و پانصد روپيه همسنگش بدو عطا فرمودند - بمراد بيگ مكرت هزار روپيه مرحمت شد *

دهم [ذى القعدة] خديو مهر گستر منزل امير الامرا عليه مردان خان را كه خانه سيف خان بود و بطريق عاريت بخان والا مكان مرحمت شده بفيض قدوم ميمنت لزوم مورد بركات آسماني گردانيدند - او بعد از تقديم مراسم پا انداز و نثار اصناف امتعه پيشکش نمود - و متاع يك لك روپيه بشرف پذيرائي رسيد - درين روز حويلي اعتقاد خان كه پيشکش اقدس نموده بود بامير الامرا عنايت شد - روز ديگر او را بمرحمت خلعت خاصه و خنجر مرصع با پهلوانخانه و دو اسب از طويله خاصه با زين طلا و مطلا و فيل از حلقه خاصه با يراق نقره و جل مخمل زربفت و ماده فيل برنواخته رخصت انصراف بصوبه كابل دادند *

شب هفدهم [ذى القعدة] مجلس عرس حضرت مهدي عليا ممتاز الزماني در روضه منوره آن مكفوفه مغفرت و رضوان كه درينوا با تمام رسيد و چگونگي آن نگارش مي يابد منعقد گرديد - و ارباب تقى از فضلا و صلحا و حفاظ و ديگر خداوندان احتياج و استحقاق بتلاوة قران و قراة فاتحه پرداختند - خاقان دريا نوال بان مكان فيض نشان تشريف فرموده از پنجاه هزار روپيه مقرر نصف درين محفل مذکور عطا فرمودند - و صباح آن باز تشريف برده نيمه ديگر باباات بذل نمودند *

شرح عمارات روضه مطهره آنكه

در ابتداء سال پنجم جلوس والا بجهت تاسيس اين بناء رفيع

البنیان که مشرف است بر دریای جون و دریای مزبور شمالی سو متصل آن جاری آغاز حفر نموده آمد - و پس ازان که بیلداران آهني دست قوي بازو بجد کاری تمام بآب رسانیدند - بنایان بدیع کار و معماران شگرف آثار اساس را بسنگ و صابوچ در کمال متانت و رصانت بر آورده بمسطح زمین برابر ساختند - و بر فراز اساس کرسی روضه معالی که از ریاض رضوان حکایت کند و از حظایر قدس نشان دهد - بآجر و آهک چپوتره آسا بطول سه صد و هفتاد و چار و عرض صد و چل یک لخت نموده شانزده ذراع مرتفع گردانیدند و گروهها گروه مردم از سنگتراش ساده کار و پرچینگر و منبت کار که از اطراف و اکناف ممالک محروسه و راهم آمده بودند و هر کدام در صنعت خویش ید طولی داشت با دیگر عمله بکار پرداختند - و روی کار آنرا بسنگ سرخ تراشیده که اقسام صنایع بدیعه از منبت کاری و پرچین کاری دران بروی کار آمده و چنان باهم پیوند یافته که نظر دقیق بدرز آن پی نبود - بر آراستند - و فرش آنرا از سنگ سرخ گره بندی نموده مرتب ساختند - در وسط این کرسی عرش مرتب کرسی دیگر که روی کارش از سنگ مرمر است یک لخت مسطح مربع بطول و عرض صد و بیست ذراع و ارتفاع هفت بر افراشته شده - و در وسط کرسی دوم عمارت روضه فلک سامی خلد آسا بقطر هفتاد ذراع بطرح مژمن بغدادی بکرسی یک گز بنایافته - گنبد مرقد فیض مورد که در حاق این عمارتست و سراپا از درون و بیرون از سنگ مرمر انجام پذیرفته از سطح تازه مژمن است - بقطر بیست و دو ذراع - و زه را مقرنس ساخته اند - و از زه تا شقه گنبد

که از سطح عمارت سی و دو گز مرتفع است سنگ مرمر بطرح قالب کاری تراشیده بکار برده اند - و بر فراز این گنبد که بسان باطن قدسیان منور است گنبدی دیگر آسمان گرای امروزی شکل که مهندس فلک در ادراک درجات دقیق آن سرگردان است بر افراخته اند - و بر فرق این گنبد گردون پایه که دور منطقه آن صد و ده گز است کلسی به بلندی یازده گز از زر ناب که چون خورشید تابان است نصب ساخته - از روی زمین تا سر کلس صد و هفت گز است - درون گنبد در اضلاع هشتگانه آن هشت نشیمن دو طبقه هریک بطول پنج و نیم ذراع و عرض سه واقع شده - و در جهات اربعه چهار خانه مربع دو مرتبه است - هر کدام بطول عرض شش ذراع محتوی بر چار نشیمن که درازای هریک چار و نیم ذراع است - و پهنای سه - پیش هر خانه مربع پیشطاقی است بطول شانزده ذراع - و عرض نه - و ارتفاع بیست و پنج - و در زوایای اربعه چهار خانه مئمن است - سه درجه هر خانه بقطره ذراع مشتمل بر هشت نشیمن - و درجه سیوم این خانه ایوانی است مئمن گنبدی سقف - در سه ضلع این بیوت مئمن جانب بیرون سه پیشطاقی است - هر یکی بطول هفت و عرض چار و ارتفاع ده - میانه گنبد مضجع فیض مرتع آن قدوه مطهرات - اموه مقدسات - مسند گزین فردوس برین صدر نشین منازل علیین - مخفونه رحمت و غفران - ملفونه مغفرت و رضوان است - و بالای تربت جنت منازل چبوتره است از سنگ مرمر که فراز آن صورت قبر نمایان ساخته اند - و بر دور آن محجری مئمن

مشبك مجلای مصفى هم ازین سنگ كه شگرفگاري پرچين آن
 گزارش خواهد یافت - دروازهٔ محجر از سنگ يشم است بطرح بند رومي
 كه مفاصلش را به تفكه‌های آهنين گرفته آنرا زر نشان كرده اند -
 و ده هزار روپيه بران خرچ شده - درون اين بنای عرش آسا كوكبه
 و قناديل از طلاى ميدنا كارتابان - هرچار طاق اين گنبد مينو
 مثال بمرايای حلبى گرفته - در يكي راه آمد شد گذاشته اند -
 در هر زاويه كرسى سنگ مرمر كه از روى زمين بيست و سه گز مرتفع
 است مناري سمت زينه دار از سنگ مذكور بقطر هفت ذراع و ارتفاع
 پنجاه و دو - از روى سطح كرسى مزبور تا كلس كه نردبان پايه
 افلاك است و بر فرق آن چار طاقى از همان سنگ - فرش كرسى
 اين روضه بهشت آئين از سنگ مرمر است - و فرش روضه را
 بسنگ مرمر و سنگ سياه كه ايام و ليالى ازان رنگ پذيرد گره
 بندى نموده در كمال زيبائى و خوش نمائى مرتب ساخته اند -
 در تمامى عمارات اين روضه از درون و بيرون صناع اعجوبه پرداز
 سحر طراز عقيق و ديگر اقسام سنگه‌های رنگين و احجار ثمين كه
 جواهر اوصافش در ظرف بيان نكند - و لالى نعتش ميزان زبان
 نسجد - از فروغش خورشيد جهانند نوراني - و از لمعاتش صبح
 گيتى افروز روشن پيشاني - آنچه‌ان پرچين نموده اند كه ديده
 باريك بين بدقائق آن نرسد - و فكر دقيقه رس در ادراك بدايع
 آن در مازد - و گزارش كيفيت و كميت صنايعى كه در پرچين
 كرسى چپوتره مرقد و محجر دورش كه از انعكاس نقوش بديعهٔ آن
 ديده مهر نگارين است و دامان سپهر بهارين - بكار رفته - و

نقارار جادو کار و صنعت گران مانی آثار در پرداخت آن ید بیضا
 نموده اند - با قلام اشجار و مداد بحار انجام نگیرد - و صورت اختتام
 نپذیرد - سابقا درین مکان محجری بود از طلای مینا کار که چهل
 هزار توله وزن داشت - و شش لک روپیه قیمت - چنانچه در تضاعیف
 سوانح سال ششم از دور اول نکاشته آمد - خدیو عاقبت اندیش مال
 سگال از دور بینی و حزم گزینی بمتصدیان مهمات عمارت روضه منوره
 حکم فرموده بودند که محجر از سنگ مرمر بکیفیتهی که گزارش
 یافت آماده سازند - و چون در عرض ده سال بصرف پنجاه هزار
 روپیه صورت انجام گرفت - درینولا بموجب حکم اقدس بجای محجر
 زر ناب نصب نموده اند - کتابه درون و بیرون روضه مقدس که سور
 قرآنی و آیات رحمانی و اسماء حسنی و ادعیه مأثوره است بمنجی
 پرچین کاری شده که حیرت افزای ساکنان عرصه خاک بل معتکفان
 خطه افلاک است - و نگارش توصیف منبت این بنای راسخ البنیان
 ثابت الارکان و کرسی آنرا نامه جداگانه باید - غریبی روضه منوره
 بر کرسی سنگ سرخ مسجدی است سه چشمه از سنگ مزبور
 بطول هفتاد ذراع و عرض سی مشتمل بر سه گنبد که آن هر سه
 از درون از سنگ سرخ است و از بیرون از سنگ مرمر - گنبد میانه
 بقطر چارده ذراع است - و هریکی از دو گنبد دیگر بقطر یازده -
 گنبد میانه پیشطاقی دارد بطول چارده ذراع و عرض ده و ارتفاع
 بیست و یک - پیش هر یکی از دو گنبد طرفین خانه است بطول
 یازده گز و عرض نه - حاشیه ازاره مسجد را از درون و بیرون بسنگ
 مرمر و سنگ زر و سنگ سیاه بطرح موج پرچین کاری نموده اند -

و فرش مسجد از سنگ سرخ مرتب ساخته - و سنگ زرد و سنگ سیاه در آن پرجین نموده شکل جای نماز نمایان گردانیده اند - پیش آن چبوتره است بطول هفتاد ذراع و عرض بیست - پیش چبوتره حوضی بطول چارده ذراع و عرض ده - صحن روح افزایش عبادتگاه ارتاد - و فضای دلکشایش سجده جای عباد - شرقی روضه مطهره مهمان خانه است قرینده مسجد که در جمیع جزئیات و خصوصیات مانند آنست - مگر آنکه دیوارش محراب ندارد و فرشش بشکل حامی نماز نیست - در چهار کنج کرسی سنگ سرخ چهار برج منمن سه طبقه واقع شده - و طبقه سیوم آن گنبدی سقف است - کلاه گنبد از درون از سنگ سرخ است - و از بیرون از سنگ مرمر - و پهلوی هر برجی ایوانی است بطول دوازده گز و عرض شش - که در دو جانب دو حجره دارد - پایان کرسی سنگ سرخ باغی است فردوس آئین بطول و عرض سه صد و شصت و هشت گز مشحون باقسام ریاحین و انواع اشجار - در چار خیابان وسط باغ که بعرض چهل ذراع است - نهری است بعرض شش گز - و در آن فوارها از آب دریای جون جوشان - در ملتقای آنها چبوتره است بطول و عرض بیست و هشت گز - که نهر مذکور اطراف آن گشته - و در وسط چبوتره حوضی است بطول و عرض شانزده گز - و در آن پنج فواره نصب شده - فرش خیابانهای این نمودار جنت از سنگ سرخ است که آن را بطراحی تمام گره بندی نموده اند - در هر یکی از ضلع شرقی و غربی باغ ایوانی بطول یازده گز و عرض هفت با دو حجره بنا یافته - و عقب ایوان طبعتی خانه

است بطول نه ذراع و عرض پنج - پیدش ایوان چبوتره بطول
چل و شش ذراع و عرض ده - جنوبی ضلع باغ سراسر ایوان در
ایوان است - رویشمال بعرض دوازده گز - در دوکنج این ضلع دو
برج است قرینه برجهایی کرسی سنگ سرخ - در وسط ضلع
مسطور دروازه روضه سر بر آسمان برافراخته - قطر سطح گنبد
دروازه که مئمن بغدادی است شانزده ذراع است و جانب
شرقی و غربی گنبد دو نشیمن است بشکل نیم مئمن - هریک
بطول هفت گز و عرض چهار که سقفش نیم کاسه است - در چار
زاویه عمارت دروازه چار خانه مربع دو طبقه واقع است - هر کدام
بطول و عرض شش ذراع مشتمل بر چار نشیمن نیم مئمن - در جهت
شمالی و جنوبی این عمارت دو پیشطاقی است هریکی بطول
شانزده گز و عرض نه و ارتفاع بیست و پنج - و در سمت شرقی و
غربی دو پیشطاق است - هر کدام بطول دوازده گز و عرض هفت
و ارتفاع نوزده - بر فراز روی کار دروازه جانب درون و بیرون هفت
چوکهندی است که کلاه آن از سنگ مرمر است - در چار کنج
این عمارت چهار منار در کمال تکلف و زیبائی است - جدران باغ
و عمارات و دور آن از درون و بیرون و فرش عمارات و شرفات حیطان باغ
که بچنبر چرخ رسیده و دران سنگ مرمر و سنگ سیاه پرچین شده
همه از سنگ سرخ سرانجام پذیرفته است - پیدش دروازه چبوتره
است بطول هشتاد ذراع و عرض سی و چار - و جلوخانه بطول
دویست و چار ذراع و عرض صد و پنجاه - در اضلاع چارگانه جلوخانه
صد و بیست و هشت حجره است - متصل دیوار باغ دو خواص

پوره است یکی در طرف شرقی جلوخانه دیگری در جانب غربی هر یک بطول هفتاد و شش ذراع و عرض شست و چار - محتوی برسی و دو حجره - پیش هر حجره ایوانی که بجهت خوادم آن محفوفه رحمت الهی مرتب گشته - شرقی و غربی جلوخانه بازارها ترتیب یافته که ایوانهای آن از سنگ سرخ است و حجرها از خشت و آهک - عرض این بازارها بیست گز است - جنوبی ضلع جلوخانه چارسو بازاری است که عرض بازار شرقی و غربی آن دود گز است - و شمالی و جنوبی سی - در اطراف این چارسو بازار چار سرا است ازان میان دو سرا است که از سرکار پادشاهی از خشت پخته و چونه بنا یافته - هر یکی یکصد و شست ذراع است و صحنی دارد مثنی بغدادی و مشتمل است بر یک صد و سی و شش حجره - پیش هر حجره ایوانی در سه زاویه - هر کدام ازین دو سرا سه چوک است که صحن هر یکی چارده ذراع در چارده است - در چارمیدن زاویه هر دو سرا دروازه است که مردم ازان آمد شد می نمایند - و بسوی مثنی چوکی وا شده که درازش یک صد و پنجاه ذراع است و پهنا صد - و در وسط چار سو بازار ترتیب یافته - و دوسرای دیگر قرینه آنست - درین سراها گوناگون اقمشه هر دیار و اقسام امتعه هر ولایت و انواع نغایم روزگار و اصناف لوازم تمدن و تعیش که از اکناف عالم می آرند بیع و شری میشود عقب سراهای پادشاهی تجار فروان منازل پخته بر امراخته اند و سراها ساخته - و این معموره آباد ابد بنیاد که شهر عظیمی گشته مسمی است بممتاز آباد - خرج تمامی عماراتی که بتفصیل

نگارش یافت و در مدت قریب دوازده سال بسرکاری مکرمت خان و میر عبدالکریم صورت تمامیت گرفته پنجاه لک روپیه است - و سی موضع را از مضافات برگذنه حویلی دارالخلافه اکبر آباد و نگر چند که جمعی از چهل لک دام است بدین تفصیل - موضع دهنولی بزرگ سه لک و بیست هزار دام - و اوهای سه لک دام - رمانتی سه لک دام - ککتهلا دولک و پنجاه هزار دام - دهمسری دو لک و چهل هزار دام - دکهروتا دولک دام - سامو دو لک دام - بودهانا یک لک و هفتاد هزار دام - پتهولی یک لک و شست هزار دام - تهیری یک لک و پنجاه هزار دام - اتورا یک لک و پنجاه هزار دام - مله پور یک لک و چهل هزار دام - لراونده یک لک و بیست هزار دام - جوینی یک لک و بیست هزار دام - چاروا خرو یک لک دام - اونچا یک لک دام - کرمنه یک لک دام - دیفتورا یک لک دام - اتوس ایک لک دام - اوسرا هشتاد هزار دام - مدهرین هشتاد هزار دام - بحیری شست هزار دام - بسهی بزرگ شست هزار دام - مدینه شست هزار دام - دهاندهو پور شست هزار دام - شیخ پور پنجاه هزار دام - ستهندی چهل هزار دام - رای پور چهل هزار دام - نور پورا سی هزار دام - و حاصلش موافق دوازده ماه یک لک روپیه - و بجهت فزونی پرداخت بر تقدیر موافقت سال و ماه زیاده ازین نیز حاصل می شود - با محصول داکین بازارها و سراهای معموله مزبور که دو لک روپیه ست وقف این روضه منوره مقرر ساخته اند - که اگر احیاناً بممرمت احتیاج افتد - از حاصل این موقوفات الاو

مبلغی بقدر حاجت بر ترمیم این بقاع صرف نمایند - و باقی را در مصارف معهوده از علوفه سالیانه داران و ماهواره خواران و آش و نانی که بجهت سدن و خدمه و عواکف و خوام این مکان والا شان و دیگر محتاجان و بی نوایان مقرر است خرج کند - و هرچه زیاده آید در باب آن خلیفه وقت که تولیت این بقعه فیض بوی تعلق دارد آنچه مناسب داند بفعل آرد *

بیست و سیم [ذی القعدة] راجه بیتهداس بعنایت فیل از حلقه خاصه سرافراز گشت - مرشد قلبی بخدمت داروغگی توپخانه و کوتوالی عسکر نصرت لوا از تغذیر غضنفر ولد الله ویردی خان مدهی گردید •

بیست و نهم [ذی القعدة] به محمد مومن حذابذی دو هزار روپیه عنایت شد *

غره شهر ذی الحجه پادشاه حق آگاه بروضة خلد آئین حضرت عرش آشیانی تشریف برده بعد از آداب زیارت ده هزار روپیه باصحاب استحقاق انفاق فرمودند *

هشتم [ذی الحجه] شیخ عبدالصمد عمودی که شریف مکه او را بعنوان سفارت با کلید بیت الله بشگون کشایش اقالیم هتفتگانه روانه آستان خواقین مکان ساخته بود - سعادت ملازمت اقدس اندوخته کلید گذرانید - بعنایت خلعت و افعام چهار هزار روپیه کامیاب گردید *

دهم [ذی الحجه] حضرت خاقانی با فر ایزدی برفیل آسمان سار نصرت نشان نام بعیدگاه تشریف فرمودند - و بعد از

فراغ نماز بدو لتخانه و لا مراجعت نموده بذات اقدس سنت قربان
بته قدیم رسانیدند - و در ذهاب و معجی رسم نثار بفعل آمد *

یازدهم [ذی الحجه] شایسته خان ناظم صوبه بهار بصوبه داری
الهاباد از تغیر عبدالله خان بهادر فیروز جنگ فریق عزت برافراخت
و اعتقاد خان که جویندور از تغیر فرموده بشاه نواز خان مرحمت
نموده بودند - چنانچه در سال پانزدهم گذارش یافت - بنظم صوبه
بهار از تغیر شایسته خان مقتدر گردید - و باضافه هزار سوار
بمنصب پنج هزاری پنج هزار سوار نوازش یافت - چون از عبد الله
خان که صدیع احسان این دولت خدا داد ازل بنیادست ناسپاسی
و حق شناسی روز بروز بهطور می پیوست - درینولا او را از
ممنصب و جاگیر باز داشته یک لک روپیه سالبانه او مقرر
فرمودند *

شانزدهم [ذی الحجه] شیر خان ترین را که چندمی منصب
و جاگیر ازو باز گرفته بودند مشمول عنایت گردانیده بمنصب
سابق که دو هزاری هزار سوار بود سرافراز ساختند *

بیست و ششم [ذی الحجه] خلیل بیگ تهانه دار غور بند و
ضحاك از اصل و اضافه بمنصب هزاری هفتصد سوار مباحی
گشت *

گذارش نوروز

شب شنبه سلخ ذی الحجه سنه هزار و پنجاه و دو بعد از گذشتن
هفت ساعت و یک دقیقه خورشید جهان افروز بیت الشرف حمل

به پرتو ورود بر افروخت - فردای آن خاقان مفضل ابر نوال بر اورنگ خلافت جلوس فرموده جهانیان را بکام دل رسانیدند - و رسم آزار جهان برگرفتند *

سیوم محرم [سنه ۱۰۵۳] بمنزل مهین گوهر بحر جلال که متصل حصار فلک رفعت دار الخلافه بر ساحل دریای جون در کمال دلکشائی و روح افزائی انجام یافته بر سفینه دولت تشریف فرمودند - پادشاهزاده بلند اختر باقامت مراسم پا انداز و نثار پرداخته اصناف جواهر و مرصع آلات و دیگر رغایب مجلوبات پیشکش نمودند - و متاع یک لک روپیه پذیرفته آمد *

هفتم [محرم] پیشکش اعظم خان انواع نفایس بنظر اکسیر اثر در آمد - و متاع دو لک روپیه به پذیرائی رسید - ده هزار روپیه مقرر عشره اولی این ماه بمسکین عطا فرمودند *

یازدهم [محرم] پیشکش شایسته خان هفت فیل نر و ماده بالختی دیگر اشیا از نظر اقدس گذشت - بشیخ عبد الصمد عمودی پان با پاندان طلا و ارگچه با پیاله و سرپوش زرین و چهار هزار روپیه نقد عنایت شد *

هزدهم [محرم] که روز شرف بود پیشکش اسلام خان از نظر فیض گستر گذشت - و متاع یک لک روپیه بدرجه قبول رسید - درین نو روز آنچه از پیشکش پادشاهزاده کامگار و امراء نامدار شرف پذیرائی یافت قیمت آن نه لک روپیه شد - صلابتخان میر بخشی باضافه هزارى ذات بمنصب چار هزارى دو هزار سوار - و مراد کام نپیره میرزا رستم صفوی باضافه پانصدى ذات بمنصب هزار و

پانصدی چار صد سوار بلند پایه گردیدند - و حکیم حائق باضافه ده هزار روپيه بساليدانه سي هزار روپيه کام اندوز گشت - و باهل طرب انعام مقرر رسيد *

نوزدهم [محرم] اعظم خان و خليل الله خان بعنايت خاعت بلند پايجی يافتند - و اعظم خان بمتهرا و خليل الله خان بصوب کمانون و هردار تا از افيال نرو ماده آنحدود صيد نمايد مرخص گشتند *
بيست و چهارم [محرم] ميرزا سلطان ولد ميرزا حيدر صفوي را برای تهيه سواد ازدواج که بصبيده اسلام خان مقرر گشته بود بانعام ده هزار روپيه کامياب گردانيدند - به داود بيگ ملازم سياوش پنج هزار روپيه - و بسيد صدقه چار هزار - و به محمد ميرک هزار و پانصد - و بهريکی از نظر بيگ کلياء و ميرطالب خويش حاجي عاشور هزار روپيه مرحمت نمودند *

شانزدهم صفر بمهين پور خلافت فيل از حلقه خاصه دل مردن نام با يراق نقره و ماده فيل عذايت شد - جانسپار خان بعنايت خلعت و فوجداری سرکار مندسور از تغيير ذو الفقار خان فرق مباحات بر افراخت *

هژدهم [صفر] راجه بيتهداس را بمرحمت اسپ از طويله خاصه با زين مطلا برنواختند - پيشکش عا خان از جواهر و مرصع آلات و نه فيل که مصحوب مير رجب ملازم خود بدرگاه خواقين سجده گاه ارسال داشته بود بنظر اقدس در آمد *

غرة ربيع الاول معزالملك بخلعت و خدمت ديوانی صوبه گجرات و ماده فيل مغتخر گشته دستوري يافت *

نهم [ربیع الاول] پیشکش ذوالقدر خان حارس غزنین چاره
اسب از نظر اقدس گذشت *

شب دوازدهم [ربیع الاول] مجلس میلاد رهنمای گم‌گشتگان
بواسطه ضلالت - خاتم و فاتح باب نبوت - علیه افضل التحیات والصلوات
منعقد گردید - و دوازده هزار روپیه مقرر باریاب استحقاق رسید *

بیست و پنجم [ربیع الاول] به نو نهال چمن اقبال سلطان
سلیمان شکوه فیل خردی با یراق نقره عنایت شد - سید لطف
علی بحراست قلعه کانگه نوازش یافت *

خجسته جشن قمری وزن

روز مبارک دوشنبه دوازدهم ربیع الثانی سنه هزار و پنجاه
و سه مطابق هشتم تیر بزم آرایان حریم سلطنت محفل میمنت
افزای قمری وزن انتهای سال پنجاه و سیوم و ابتداء سال پنجاه و چارم
از سنین زندگانی جاودانی آرایش دادند - خافان بحر افضال
بعد از وزن مبارک بطلا و دیگر اشیاء معهوده بر سریر مرصع جلوس
فرموده ابواب جود و سخا برکشادند - درین روز مسرت امروز پیشکش
گوهر اکلیل خلافت پادشاه محمد شاه شجاع بهادر سی فیل
با یراق نقره بیست و چهار نفر و شش ماده و اصناف اقمشه و
و دیگر نغایس بنگاله که از انجا مصحوب احمدی و غیره ملازمان
خود ارسال داشته بودند - و قیمت مجموع سه لک و بیست هزار
روپیه شد بنظر اقدس درآمد - بکسان آن بخت بیدار دوهزار روپیه
انعام شد - راجه جسونت سنگه بعنایت خلعت خاصه قامت

اعتبار برآراسته بوطن دستوري يافت - پيشکش معتقد خان پنجم
 فيل بنظر اندس در آمد - خليل الله خان از کوهسار هردوار که
 در انجا بيست و نه فيل خرد و بزرگ از نر و ماده صيد نموده بود
 بدرگاه معلی آمده شرف اندوز ملازمت گشت - مير رجب
 ملازم عادل خان بعنايت خلعت و اسب با زين نقره و هفت
 هزار روپيه نقد نوازش يافته به بيجا پور مرخص گرديد -
 و فيل ۱ حلقه خاصه با يراق نقره و جل مخمل زربفت و
 ماده فيل و پادان مرصع گران بها مصحوب مظفر حسين
 داروغه عدالت که در بنولا خدمت مزبور از تغيير او بذات علي
 ميداني موقوف گشت بعادل خان مرحمت فرموده فرستادند -
 و بيست اسب پادشاهزاده والا گهر محمد اورنگ زين بهادر نيز
 همراه او ارسال داشتند - و مظفر حسين هنگام رخصت بعنايت
 خلعت و اسب مباھي شد - درين جشن فرخنده نظر بهادر
 خويشگی باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزاری دو هزار سوار -
 و سعد الله خان باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی
 سه صد سوار و بمرحمت فيل از حلقه خاصه - و سيادت خان برادر
 اسلام خان باضافه پانصدی ذات بمنصب هزار و پانصدی چارصد
 سوار - و حقيقت خان باضافه پانصدی ذات بمنصب هزار
 و پانصدی دو صد و پنجاه سوار - و حاجی محمد يار اوز بک از
 اصل و اضافه بمنصب هزاری ذات و پانصد سوار عز افتخار اندوختند -
 شيخ عبد الصمد عمودي بمرحمت اسب با زين نقره و ماده فيل
 مقتخر گرديد - بمير جعفر خويش مير فتح الله شيرازي پنجم هزار

روپيه - و بامعيل خواجه هزار روپيه مرحمت فرمودند - و اهل
طرب بانعام مقرر سرفراز گشتند *

دوم جمادي الاولی خواجه محمد چوره اقلي بعطاء هزار روپيه
کامياب گرديد *

دهم [جمادي الاولی] سيد صدقه بمرحمت صاده فيل سر
برافراخت - بدلاور دکنی دو يست مهر و بمير ماه که از ساراء الذهب
بآستان معلی رسیده بود دو هزار روپيه انعام شد *

ولادت بامعادت سلطان ممتاز شکوه

سالخ ماه جمادي الاولی سنة هزار و پنجاه و سه هجري
مطابق بيست و چهارم مرداد بعد از سپري شدن هفت ساعت
و هفت دقيقه از شب يکشنبه مهين گوهر بحر خلافت را از دختر
نيک اختر سلطان پرويز گرامي پسري بوجود آمد - اختر برج جهانپاني
هزار مهر بعنوان نذر از نظر خورشيد اثر خديو گيتي پرور گذرانیده
التماس نام نمودند - حضرت خاقاني به ممتاز شکوه نامور گردانيدند
و از سرکار والا برای تهيه سواد جشن، مبلغ دو لک روپيه انعام
فرمودند *

گذارش قانون مجدد در تعين گريهای شبا روزی

بر پژوهندگان دقيق النجم و افلاک پوشيده نمازد که ستاره شناسان
هندوستان روز و شب را باقسام شستگانه متساويه منقسم ساخته هر
قسمی را گري نام نهاده اند - و آغاز لیل و نهار از طلوع و غروب
آفتاب قرار داده هنگام اعتدال ربيعي و خريفي که در روز و شب

مساوات بهم می رسد شماره گریهای روز و شب متساوی اعتبار نموده اند - و در غیر این که مقدار روز و شب متفاوت می گردد عدد گریهای شباز روز بغزونی و کمی مقدار لیل و نهار می کاهند و می افزایند - چنانچه در عرض دارالسلطنة لاهور عدد گریهای نهار اطول بمی و پنج و لیل اقصر به بیست و پنج می رسد - و برطبق این ضابطه عدد گریهای روز و شب بعمل می آمد تا آنکه جمعی از مهره این فن دقیق که بحلیه اسلام متکلی بودند برای ضبط هنگام نماز فجر و مغرب آغاز روز پیش از طلوع آفتاب به یک و نیم گری و ابتداء شب بعد از غروب به نیم گری مقرر داشته علامت تعیین آن گجر گردانیدند - و این دوگري را از اجزاء شب کاهیده بر اجزاء روز بسویت افزودند - و پیمانه گری را بنهجي درست نمودند که در عرض لاهور موافق قاعده نجومی نهار اطول از سی و پنج گری و لیل اقصر از بیست و پنج متجاوز نگشت - و ازین رهگذر گریهای روز و شب در مقدار متفاوت گردید - و چو درین وقت ضابطه مذکوره بر پیشگاه خاطر صواب ناظر خاقان جهان که در جمیع شئون عدالت و هویت که قسطاس نظام عالم و اساس قوام بنی آدم است منظور و ملحوظ دارند - پرتو انگند - و تفاوت گریها بر فراز ظهور برآمد - از القاء ربانی و الهام آسمانی قانونی دیگر که باعث ارتفاع تفاوت مقدار گریها و اختلاف پیمانه موجب تشخیص وقت صلوة فجر و مغرب بر وفق سنت سنیه گردید مقرر نمودند - و آن این است که وقت نواختن گجر صبح و شام را بدستوری که گزارش یافت بحال داشته پیمانه گریهای لیل و نهار متساوی المقدار گردانیدند - و یک و نیم گری

پیش از طلوع آفتاب و نیم گری بعد از غروب که نزد قدماء اهل
 تنجیم داخل شب است از عدد گریهای شب کاسته بر عدد گریهای
 روز افزودند - چنانچه نهار اطول در دارالخلافه اکبر آباد سی و شش
 گری - و در دارالملک دهلی سی و شش و نیم گری - و در دارالسلطنه
 لاهور سی و هفت گری و در دارالملک کابل سی و هفت و نیم گری
 و در خطه کشمیر سی و هشت گری - و در بلده دولت آباد سی و پنج
 گری - و قدر لیل اقصر در هر یکی ازین بلاد تکه شصت که عدد
 گریهای شباروزی است قرار یابد *

آغاز فرخنده سال هفتم اردوم دور جلوس سریر ارای جهانبانی حضرت صاحب قران ثانی

المنة لله که بهزاران میمنت و مهسرت روز دو شنبه غره جمادی
الثانیه سنه هزار و پنجاه و سه مطابق بیست و پنجم اسرداد و افتتاح
هفتم سال خجسته فال دوم دور روی نمود - نشاط را روز بازار دیگر
شد - و انبساط را بادها سروکار دیگر - درین تاریخ سید خانجهان با
پسران از تیول خود گوالیار آمده دولت اندوز کورنش گردید - و
هزار مهر نذر گذرانید - او بعنایت خلعت خاصه - و هر کدام از
پسرانش سید شیر زمان و سید منور بعتاء فیل سر بلند گردیدند -
بمیر جعفر موسوی مشهدی هزار و پانصد روپیه عنایت شد *

هشتم [جمادی الثانیه] اجمیری ملازم سرو جویدار اقبال
پادشاه محمد شاه شجاع بهادر که پیشکش آن نامدار آورده بود
نخلعت و اسب سر بر افراخته به بنگاله دستوری یافت - و بآن
کامگار بخت بیدار خلعت خاصه و جواهر و مرصع آلات یک لک
روپیه همراه موسی الیه فرستادند - و در لک روپیه نقد از
خزانة بنگاله مرحمت فرمودند - چومر خان بعنایت فیل سر
بر افراخت *

شب دوازدهم [جمادی الثانیه] که تاریخ شفقار شدن حضرت

عرش آشیانی است بامر معلی سید جلال صدر الصدور و عاقلخان
میر سامان بروضة مقدس آن غفران دستگاه رفته به آئین سنین
سالفه ده هزار روپیه بگروهي از صلحا و فضلا و حفاظ قسمت نمودند
و بسیاری از نیازمندان از اطعمه و حلاوی بهره برگرفتند *

بیست و پنجم [جمادی الثانیه] اعلی حضرت برای رویت
هلال برج اقبال سلطان ممتاز شکوه بمنزل مهین پور خلافت تشریف
فرمودند - آن والا گهر بهرام پا انداز و نثار پرداخته اصناف جواهر
و اقسام نفایس پیشکش گذرانیدند - و متاع یک لک روپیه شرف
پذیرائی یافت - و در وجه رونمای آن فرخنده لقا تسبیح لالی که
اعلی چند نیز داشت مرحمت شد - و بحکم مقدس مهین گوهر
دریای عظمت بسید خان جهان و عبد الله خان بهادر فیروز جنگ
و اسلام خان و اعظم خان خلعت فاخر با چار قب مخمل طلا دوزی
و جوده مرصع - و بصدر الصدور سید جلال و موسوی خان و
جعفر خان و راجه بیتله داس و صلاب خان خلعت با فرجی -
بچهل کس دیگر خلعت دادند - ایشان نخست در خدمت اقدس
و بعد از آن پیش پادشاهزاده نامدار تسلیمات عنایت بجا آوردند -
خدیدو نشاتین شب هنگام بعد از تماشای چراغان که در نهایت زیبا و
ضیا بر کنار آب چون ترتیب یافته بود بدولتخانه والا مراجعت
فرمودند - خواجه معین میر سامان آن گوهر محیط افضال چون
چراغان نیکو سرانجام داده بود بعنایت ماده فیل سر بلند گردید *

پنجم رجب مرشد قلی میر آتش نیز بعنایت ماده فیل
نوازش یافت *

دهم [رجب] غضنفر الدولة ویرد یخان را بخلاعت و تفویض

خدمت داروغگی فیل خانه سر بلندی بخشیدند *

بیست و یکم [رجب] اکرام خان ولد اسلام خان فتحپوری

بانعام هفت هزار روپیه - و ذوالقدر خان بمرحمت فیل مباحی

گشتند *

بیست و چهارم [رجب] براو ستر سال فیل از حلقه خاصه

و بملا علاء الملک ماده فیل عطا فرمودند - خوشحال بیگ کاشغری

بانعام دوهزار روپیه کامیاب گشت *

شب بیست و هفتم [رجب] برهم سنین ماضیه ده هزار

روپیه بمسئد حقان و محتاجان تقسیم یافت *

سیوم شعبان شیخ عبد الصمد عمودی بعنایت خلعت و شمشیر

و سپهر براق طلای میناکار و انعام چار هزار روپیه کامیاب صورت و

معنی گشته بمکه مکرمه مرخص شد - از زمان ملازمت تا آوان

معاودت مبلغ بیست هزار روپیه از نقود و اوانی طلا و نقره و جز آن

از سرکار معلی - و همین مقدار بحکم اقدس از پادشاهزادهای والا گوهر

و نوئینان عالی قدر بشیخ مذکور رسیده دامن امید او برآمود *

هشتم [شعبان] رای رایان فیلی پیشکش نمود - و چون از

دیر باز آرزوی انزوا در معموره بنارس که از معابد عظیمه هند

است داشت درین تاریخ رخصت یافت *

دوازدهم [شعبان] خواجه ابوالبقا برادر زاده عبد الله خان

بهادر فیروز جنگ بمنصب هزاری ذات و پانصد سوار از اصل و

اضافه سر افراز گردید *

شب پانزدهم [شعبان] بر ساحل آب جون و منازل باغات
آبروی آب چراغان بنهجی که حیرت افزای تماشاگران گشت بر
افروخته شد - و آتشبازی که مضمهر آتشین ستایش آن پدای
چوبین خاصه نور دیده نیاید بروی کار آمد - پس از تماشای آن
برسم هر سال ده هزار روپیه بارباب استحقاق عطا فرمودند *

شانزدهم [شعبان] محمد باقر ملازم فهرست صحیفه مکارم و معالی
پادشاهزده محمد اورنگ زیب بهادر از دکن آمده عرضه داشت
آن بخت بیدار مشتمل بر خبر ولادت پسر نیک اختر بتاریخ سلح
رجب [سنه ۱۰۵۳] و التماس نام با هزار مهر نذر گذرانید -
اعلیٰ حضرت بمحمد معظم نامور گردانیدند - و محمد باقر را
بخلمت و انعام یک هزار روپیه نوازش فرموده رخصت دادند - و
مصحوب او خلمت خاصه پیداشاهزادۀ والا مقدار عنایت نموده
فرستادند - و صبیۀ پاک گوهر شب پنجشنبه غره شعبان مذکور که از
دختر شاه نواز خان صفوی بوجود آمده بود و از دیگر عرضه داشت
آن بخت بیدار بمسامع حقایق مجامع رحید بزیذات النساء بیگم
موسوم گردید *

توجه خدیو هفت افلیم خداوند تخت و دیهیم از دار الخلافه اکبر اباد بدار السعادت اجمیر

چون از طهارت طینت - و نظافت فطرت - محبت برگزیدگان
درگاه احدیت - فطری این بزازندۀ هریر فرمان گزاری است - و
جبلعی این فرازندۀ افسر جهانداري - و به ذات ذات البرکات حق

بدین - حقیقت آئین - ولایت مآب - کرامت نصاب - خواجه
معین الحق والدين سجزي چشتي قدس الله سره العزيز اعتقادی
خاص و اخلاصی مخصوص دارند - بنابران بجهت زیارت مرقد فیض
مرور آن قدوة ارباب تقدس و تقی که سنت سنیة اسلام کرام - و طریقه
انیده آباء عظام خدایگان جهان است و پس از اورنگ آرائی جزیر کبار
که در سال دهم هنگام مراجعت اعلام ظفر انجام از دولت آباد دکن
بدار الخلافه واقع شد دریافتند بودند - عزیمت سیر سوزمین اجمیر
تصمیم فرمودند - و بعد از سپری شدن دوگرمی از شب دوشنبه
هژدهم [شعبان] موافق نهم آبان بهاعتنی که مختار دقیقه
شناسان انجم و افلاک بود از دار الخلافه نهضت فرموده باغ نور منزل
را بنزول سعادت موصول نصارت تازه بخشیدند - و سید خان
جهان را بخلعت خاصه سرافراز ساخته بجهت محارست دار الخلافه
دران جا گذاشتند - شیخ الهدیه ولد کشور خان باضافه پانصدی
دریست سوار بمنصب هزار و پانصدی ذات و هزار سوار سر
برافراخت *

بیستم [شعبان] از باغ نور منزل کوچ نموده درستان سرای
نزل اجلال فرمودند - فردای آن دولت خانۀ روپاس شرف
آمود گشت - و اسلام خان و دیگر اعیان سلطنت باردوی کلان
رخصت یافتند - که تانشاط اندوزی شکار روپاس در فتح پور
اقامت گزینند - درین تاریخ صلابت خان بعنایت علم و نقاره
سرمداهات برافراخت - لهراسپ خان را بخلعت برنواخته
قوربیدی گردانیدند - میر صالح ملازم مهین پور خلافت را که

مراتب شکار آگهی دارد در سلک بندهای آستان معلی منسلک گردانیده بعنایت خلعت و خدمت داروغگی قراولان سر بلند ساختند *

بیست و چهارم [شعبان] از روپاس کوچ شد - در اثناء راه در قلاده شیر به تفنگ خاصه شکار گردید - و نوای سرای خواجه جهان مضرب خدام گشت - درین منزل اسلام خان و دیگر ارکان دولت باردوی کلان آمده احراز شرف ملازمت نمودند *

غره رمضان حوالی پرگنه چاتسوراجه جی سنگه با پسران از وطن خود رسیده دولت کورنش دریافت *

سیوم [رمضان] راجه مزبور چون وطنش نزدیک بود نه اسب و یک فیل برسم پیشکش گذرانید *

هفتم [رمضان] که کنار تالاب جوگی مخیم دولت گشته بود راج کزور پسر کلان رانا جگت سنگه به تقبیل سده سنیه سرعزت برافراخت - و یک فیل پیشکش نمود - و بعنایت خلعت فاخر و سرپیچ مرصع و جمدهر مرصع و اسب تپچاق با زین طلا نوازش یافت - رانا جگت سنگه در سیر کشمیر که خدیو اقبال را در ایام خجسته آغاز فرخنده انجام پادشاهزادگی بعد از انصرام مهم رانا امر سنگه در خدمت حضرت جنت مکانی اتفاق افتاد - و ملتزم رکاب نصرت بود - و در هر یساق دکن که خدیو اقبال با عساکر جهان کشا تشریف فرموده بودند با هزار سوار در رکاب فیروزی نصاب بود - درین نهضت پسر کلان را که در گروه راجپوتیه غیر از راتهوران چنانچه نگارش یافت - بجانیشینی پدر مختص و معین

است و در روزمره این جماعه ازو به تیکا یعنی جا نشین گزارش دهند بجای خویش فرستاد *

هشتم [رمضان] دولت خانۀ اجمیر که بر ساحل تالاب آناساگر است شرف نزول یافت - و بحکم - الخیر لایوخر - زیارت ضریحۀ منیعۀ اسوۃ العرنا خواجه معین الدین نموده و مبلغ ده هزار روپیه بخدام آن مکان نزهت نشان و دیگر اهل احتیاج تقسیم فرموده بدولت خانۀ معلی مراجعت نمودند - راجه جسونت سنگه از وطن آمده دولت کورنش اندوخت - درین تاریخ راجه جیسنگه شان خود نموده - پنج هزار سوار بشمار درآمد *

چهاردهم [رمضان] عبد الله خان بهادر فیروز جنگ را بعنایت اسپ از طویلۀ خاصه با یراق طلا سر بلند گردانیدند - و آخرین روز فیز بآن مرقد منور تشریف برده فرمان دادند - که در مسین دیگ بزرگ که حضرت جنت مکانی وقف آن مقام سعادت افتظام کرده اند نیله گوان شکار خاصه و برنج طبع نموده بفقررا قسمت نمایند - یک صد و چهل و پنج من پادشاهی از گوشت و برفج و روغن و دیگر مصالح یکبار دران دیگ پخته شد *

پانزدهم [رمضان] رایات جلال از دارالبرکتۀ اجمیر بصوب دار الخلافۀ اکبر اباد متهض گردید - راجه جسونت سنگه و راجه جیسنگه بخلعت خاصه نوازش یافته باوطن خویش مرخص شدند - رام سنگه و کیرت سنگه پسران راجه جیسنگه بخلعت و اسپ سر بر افراخته همراه پدر رخصت یافتند *

شانزدهم [رمضان] راج کنور پسر رانا جگت سنگه را خلعت

و شمشیر و پیر یراق طلایی مینکار و اسب و فیل و لختی خلی
مرصع که پوشش فرقه راجپوتیه است و دو راجپوت کلان پدر
اورا خلعت و اسب - و هشت کس دیگر را خلعت عنایت نموده
دستوری معاونت دادند - و مصحوب او مالای مرورید و شمشیر
سپر یراق طلایی مینکار و دو اسب یکی عربی با زین طلا دیگری
عراقی با زین مطلا برانا مرحمت نموده فرستادند *

هژدهم [رمضان] علامی سعد الله خان بعنایت خلعت
خاصه و باضافه پانصدی دویست سوار بمنصب دو هزاری پانصد
سوار و خدمت میر سامانی که در رتبه تلو پایه گرانمایه وزارت
است سر اعتبار برافراخت - و چون متکفل این خدمت از
فزونیه مهمات مرجوعه فرصت پرداخت خدمات دیگر چنانچه
باید ندارد داروغگی دولخانه خاص که بعلامی متعلق بود
بباقی خان که از غلامان معتبر است تفویض نمودند - و عرض
مکرر که آن نیز باو تعلق داشت بهمیرک شیخ مفوض
گشت *

بیست و چهارم [رمضان] رایات جهان پدما بنواحی پرگنه
مالپور که جاگیر راجه بیتل داس است رسید - راجه دو فیل یکی
نرو دیگری ماده بعنوان پیشکش گذرانید - ماده فیل درجه
پذیرائی یافت *

بیست و هشتم [رمضان] با مهین پور خلافت و جمعی
از خاصان و عملة شکار از مقام رام پور بسوی باری متوجه گشتند -
و اسلام خان را به خلعت خاصه برنواخته رخصت فرمودند -

که با لشکر زاید و اردو از راه راست بدارالخلافت اکبر آباد بروند *
 سالخ ماه [رمضان] بعرض اقدس رسید که راجه کشن سنگه
 به دوریه رخت هستی بربست - از آنجا که او را فرزندی جز پسرکنیز
 نبود - و برهمنان که در کیش کفر مقتدای هندو اند پسرکنیز را
 در رنگ عبید میدارند - و باو طعام نمی خورند - حضرت خاقانی راو
 بدن سنگه نبیره عم او را بعزایت خلعت و باضافه پانصدی پانصد سوار
 بمنصب هزاری ذات و سوار و بخطاب راجگی واسپ سر بلند
 گردانیدند درین ماه مبارک مبلغ سی هزار روپیه مقرر بمحتاجان
 و نیازمندان عطا فرمودند *

غره شوال عبد الله خان بهادر فیروز جنگ را که از منصب و
 جایگز باز داشته یک لک روپیه سالیانه او مقرر فرموده بودند از
 مراحم ملکنه باز بمنصب شش هزاره ذات و سوار مباحی گردانیدند -
 حیات خان از اصل و اضافه بمنصب هزاره چار صد سوار نوازش
 یافت - یحیی ولد سیف خان به خلعت و خدمت بکالوی نعمت
 خاصه از تغدیر محمد قاسم ولد هاشم خان - و مبارک روی برادر
 یحیی بخلعت و خدمت توزک - و نور الحسن به خلعت و خدمت
 داروغگی فیل خانه سر بلند گردیدند - ناهر سوانگی یک فیل برسم
 پیشکش گذرانید - چون از وقایع صوبه کابل بسمع اقدس رسید که
 میان ملک مغدود و میر یحیی دیوان کابل جنگی شد - و ملک
 دران زد و خورد مقتول گشت - میر را معزول ساخته خدمت
 دیوانی بمیر مصمم الدوله تفویض فرمودند •

هشتم [شوال] قصبه باری سورد موکب فیروزی شد *

یازدهم [شوال] از اینجا نهضت نموده بروپاس متوجه

گشتند *

دوازدهم [شوال] اعظم خان از متها آمده سعادت ملازمت

اندوخت *

چهاردهم [شوال] بستان سرا مرکز ریایات اقبال گردید *

پانزدهم [شوال] در نواحی باغ نور منزل سید خانجهان و اسلام خان و سید جلال و موسویخان و دیگر بندها از دار الخلافه آمده بشرف ملازمت رسیدند. همان روز میمنت افروز در ساعت مختار دولتخانه والای دار الخلافه بنزول اشرف آسمانی پایه شد *

نوزدهم [شوال] الله دوست کاشغری بدرگاه آسمان جاه رسیده شرف انتظام در سمط بندهای این حضرت والا رتبت یافت - و بمرحمت خلعت و منصبی در خور حال و انعام چار هزار روپیه سر بلند گردید - پدر او محمد دوست اتالیق احمد خان والی کاشغر بود - چون عبدالله خان پسر عم احمد خان که در چالش و ترفان مفصل کاشغر و خطا می بود بغی ورزیده کاشغر را از تصرف احمد خان برآورد - احمد خان پیش والی توران رفت - و چندی در اینجا بسر برد - و پس از آن که امام قلی خان او را سردار فوجی ساخته بچنگ لشکر قزاق که بقصد تسخیر اند جان آمده بود فرستاد - او در آن زد و خورد مغلول گشت - و الله دوست و والد او نزد امام قلی خان ماندند - و هر دو در سفر سعادت اثر حجاز همراه خان بمکه مشرفه رفتند - چون خان در مدینه مکرمه کخ جسمانی از جان آسمانی را پرداخت هر دو از راه دریا بسورت آمدند - پدر در آنجا

مسافر دار البقا شد و پسر برهنمونى بخت بيدار شرف تقبيل حريم اقبال كه محيط افضال است و محاط آمال دريافت *

بيست و يكم [شوال] ديانت خان ديوان دكن باضافه پانصدى ذات بمنصب هزار و پانصدى ششصد سوار مفتخر گشت - ميرزا محمد ارباب سمرقند كه همراه امام قلي خان از توران بطواف حرمين ميفيدين رفته بود و بعد از رحلت او از راه دريا بسورت آمده درين تاريخ بدرگاه خلايق پناه رسیده احراز سعادت ملازمت نمود و بانعام دو هزار روپيه کامياب گرديد - به محمد زمان ارلات هزار روپيه عنایت شد - چون هنگام بارعام گروهها گروه انام دولت كورنش در مي يابند و از كثرت هجوم و زور ازدحام خاصه هنگام سواری اقدس كه سعادت اندوزان حضور و افراسرور مانند مور و ملخ فراهم آمده در مجرى بر يكدیگر سبقت مي جویند يك مير توزك از عهد خدمت نيارستي بر آمد - خديو در بين بجهت نگاهداشت سر رشته رعايت مراتب سلخ ماه [شوال] چهار مير توزك مقرر فرمودند - تا در اثنای نهضت مقدس يکى كه از همه اينان كلان منصب باشد بتوزك جانب پيش بپردازد - و ديگري كه پايه منصبش فرو تر از ان بود بتوزك دست راست قيام نمايد - و سيوم كه ازین كمتر باشد توزك دست چپ بجا آرد - و چارم كه كمتر ازین بود توزك بندهائي كه از عقب در قور مي آیند بتقدیم رسانند *

جشن مبارك شمسی وزن مهر مهرجهالبنائي

روز سه شنبه هشتم ذي القعدة سال هزار و پنجاه و سيوم

مطابق بیدست ونهم دی ماه جشن خجسته وزن اختتام سال پنجاه و دوم و افتتاح سال پنجاه و سیوم شمسی از سنین دوام قرین زندگانی جاودانی آرایش یافت - و وزن مقدس بطلا و دیگر اشیاء مقرر بتقدیم رحید - خدیو دین و دولت بر موصع سریر آسمان نظیر که در هر افقی از آفاق چهار گانه آن چندین آفتاب زواهر جواهر تعبیه نموده اند جلوس اقدس فرموده جیب و دامان جهانی بزر و سیم نثار که ملکه دوران مالک گدیهان بیگم صاحب بدستور هر وزن فرستاده بودند بر آموختند - درین روز فرخنده پنجهزار سوار از منصب مهین پور خلافت دو اسبه سه اسبه گردانیده منصب آن والا مرتبت بیست هزار ذات و بیست هزار سوار پنجهزار سوار دو اسبه سه اسبه مقرر فرمودند - و از اصل و اضافه صدر الصدور سید جلال بمنصب چار هزار ذات و هزار سوار - و زاهد خان بمنصب هزار و پانصد ذات و هزار سوار - و سجان سنگه سیسودیه بمنصب هزار ذات و چار صد سوار نوازش یافتند - بر اجه بدنسنگه بهدوریه فیل عنایت شد - لعل خان گن سمدر و سایر نغمه طرازان بانعام مقرر کامیاب گشتند *

شب هفدهم [ذی القعدة] مجلس عرس محمل آرای شفر تقدس حضرت مهد علیا ممتاز الزمانی در روضه فردوس آئین آن محفوفه مغفرت و رضوان برسم سنین ماضیه منعقد گشت - خاقان دریا نوال بآن انجمن فیض موطن تشریف فرموده مبلغ بیدست و پنجهزار روپیه بارباب استحقاق قسمت نمودند - و صباح آن باز آن مکان نزهت نشان را بپورود اقدس فروغ آموخت گردانیده بیدست و

پنج هزار روپيه ديگر بعنايف ارامل و ساير مستحققات انفاق فرمودند *

هشدهم [ذي القعدة] مظفر حسين ولد مير ابوالمعالي كه به
بيجاپور رفته بود با سيد حسن ملازم عادل خان بشرف استلام عتبه
جهانباني رسیده يك فيل كه عادل خان بار داده بود با ماده فيل
بر سهيل پيشكش گذرانيد - و سيد حسن عرضه داشت عادل خان
بلا لختي نفايس كه از جانب او بعنوان پيشكش آورده بود بنظر
اكسير اثر در آورد - و بعنايت خلعت و اسب بازين نقره و يك مهر
صد تولگی و يك روپيه بهمان وزن مباحي گشت *

بيست و چهارم [ذي القعدة] صفی قلی سياه منصور حاكم
اسفرائن كه فرمان رواي ايران او را بپايه سلطاني رسانیده بود
بعزم بندگی آستان جهانداري آمده دولت تقبيل سده اقبال
دريافت - و بخلعت و منصب هزاري ذات و پانصد سوار و عنايت
اسب و فيل و انعام پانزده هزار روپيه نقد فرق مباحات بر افراخت
شير خواجه بخاري از احفاد قافله سالار حقيقت مخدومي اعظم
كه از ماوراء النهر روانه درگاه معلی شده بود سعادت ملازمت
اندوخت - و بخلعت و منصب پانصدي ذات و صد سوار و انعام
چهار هزار روپيه سرافراز گشت *

سالم ماه [ذي القعدة] بعبد الله خان بهادر فيروز جنگ
فيل از حلقه خاصه با ماده فيل عنايت شد - دوستكام ولد معتمد
خان بعنايت خلعت و خدمت بخشگرمي احمد آباد سر بر افراخته
بدانصوب مرخص گرديد - و مصحوب او بميرزا عيسى ناظم گجرات

خلعت و اسب از طویلۀ خاصه با یراق طلا عنایت نموده فرستادند*

انتهای رایات جهانکشا بصوب سوکر بقصد

سیر و شکار

چون در دار الخلافه از فساد هوا آثار طاعون و علامات و با شیوع یافته بود اعلیٰ حضرت که صحت ذات ذات البرکاتش سرمایۀ رفاهیت جهان و پدیرایۀ عنایت جهانیان است - هفتم ذی الحجه بعد از سپری شدن یک پهر بصوب سوکر نهضت فرمودند - به حاجی بیگ ارغون هزار روپیۀ مرحمت شد *

هشتم [ذی الحجه] دولتخانۀ فتحپور بنزول مقدس محط جلال و محل اقبال گردید - و آن روز و روز دیگر در تالاب فتحپور بصدید مرغابی مسرت افزای طبیعت اقدس گشتند *

نهم [ذی الحجه] در مسجد جامع آن که از آثار عظیمۀ حضرت عرش آشیانی است - و در فسحت و رفعت با آسمان همسر - بنماز عید اضحیٰ پرداختند - و پس از اداء نماز و مراجعت بدولتخانۀ معلیٰ رسم قربان بتقدیم رسید - هنگام در آمد هجوم و کثرت بمرتبه بود که جمعی از تراحم و تصادم در دروازه مسجد افتادند - از افتادگان یکی بنزخم جمدهر دیگری که از غلاف بر آمده باو رسید در گذشت - و چندی از لکد کوب خسته گشتند *

یازدهم [ذی الحجه] از فتحپور نهضت نموده منازل روپداس را بنزول فیض موصول شرف آگین گردانیدند - و سه روز در آن مکان بشکار آهو و دیگر جاندار نشاط اندوختند - خواجه بزرگ ملازم

غری ناصیه جلال پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر سندر صورت نام
فیلی را با دو ماده فیل که آن کامگار از بنگاله مصحوب او بطریق
پیشکش ارسال داشته بودند از نظر اکسیر اثر گذرانید - و بعنایت
خلعت و اسپ نوازش یافته مرخص گردید - و یک تسبیح زمرد
و پنج اسپ از طویلۀ خاصه یکی با زین طلا مصحوب او بآن دره
التاج خلافت عنایت نموده فرستادند *

چاردهم [ذی الحجه] مقصود بیگ علی دانشمندی که با
برادران و خویشان بارادۀ بددگی درگاه خواتین پناه از بدخشان
آمده بود دولت کورنش یافت - و بعنایت خلعت و خنجر یراق
طلا و منصبی در خور و انعام پنج هزار روبیه سرافراز گردید *

پانزدهم [ذی الحجه] قرین دولت جاوید اطر از ازرو بهاس روانه
شدند - و در موضع آگاه پور دایره شد - روز دیگر سوکر مخیم اقبال گشت -
و سه روز بصید و نخچیر آن نواحی اشتغال نمودند - و دوازده قلاده
شیر نر و ماده و بسیاری از جانداران صحرائی شکار فرمودند *

هزدهم [ذی الحجه] چون در موضع سوکر مزاج مهین پور
خلافت از مذهب اعتدال انحراف پذیرفت و ماده در گردن و سورت
تپ در بدن ظاهر گردید و همگنان را بگمان نا سازگاری هوا که
دران ایام شایع گشته بود از جان شکیبائی رفت - خاقان مهر گستر
از فرط عاطفت ابواب خیرات و مبرات که معالجه روحانی است
بر کشودند - و بعلاج جسمانی نیز که ناگزیر نشاء تعلق است پرداخته
اطباء میمنت شعار را بمدوا مامور گردانیدند - بیدمن توجه حضرت
خاقانی که سر همه دواها است بکشیدن خون و خوراندن زهر مهمه

و بکار بردن دیگر ادویه این عارضه مخونه بعد از چارده روز طبیعت
آن فروغ افزای گوهر سلطنت بصحت گرائید - و درین ایام اورنگ
نشین اقبال از فرط مهر بانی و دل فکرائی هشت مرتبه بمنزل آن
نیر اوج جلال برسم عبادت تشریف فرمودند *

بیستم [ذی الحجه] از سوکر کوچ شد *

بیست و یکم [ذی الحجه] روپاس محط اقبال گردید - روز
دیگر درین منزل مقام فرمودند - محمد ناصر ملازم قطب الملک از
گلکنده بدرگاه سلاطین پناه آمده معادت استلام عتبه علیه اندوخت
و پیشکش قطب الملک نه فیل شش نر و سه ماده از انجمله یکی با
یراق طلا باقی با ساز نقره از نظر اقدس گذرانید - جم قلی از بندر
سورت بآستان معلی رسیده خیول عربی و عراقی با لختی جواهر
و دیگر نوادر که در بندر مزبور بجهت سرکاروالا خریده بود بنظر میض
گستر در آورد - و ازان میان یک اسپ کمیت عربی مقبول طبع والا
افتاد - و به تمام عیار نامور گردید - و یک اسپ سرخنگ با زین طلا
بمهرین پور خلافت عنایت شد - هر یکی از صفی قلی سیاه منصور
و مقصود بیگ علی دانشمندی - بعنایت اسپ مفتخر گردید *

بیست و هیوم [ذی الحجه] سوکب جهان پدما از روپاس

بره نوردهی در آمد *

بیست و ششم [ذی الحجه] بغرخی و فیروزی داخل حصار
دار الخلافه شده حریم سلطنت را بغرغ خلافت برافروختند - و
از انرو که در شهر آثار وبا باقی بود همان روز بمنزلی که در شکارگاه
سموگو است رکضت فرمودند *

غرم محرم [سنة ۱۰۵۴] ميرزا محمد ارباب سمرقند که روز عيد اضحی در فتح پور از هجوم مردم آسيبی باورسيده بود شرف ملازمت دريافت - خديو مهربان او را بانعام سه هزار روپيه مرفراز ساخته بسمرقند رخصت دادند - چون بعرض ملتزمزمان پايه اوزنگ جهان ستاني رسیده بود که صغدر خان به تهنيت مهمات صوبه قندهار و تنظيم احوال رعایا از قرار واقع نمی پردازد چهارم حکومت قندهار بسعيد خان بهادر ظفر جنگ که بنظم مهمات صوبه پنجاب مي پرداخت موقوف گردانیدند - و لطف الله پسر او را بعنايت خلعت و اسب نوازش نموده مصحوب او خلعت خاصه و فرمان صوبه داري بخان ظفر جنگ فرستادند و بهيب کدورتی که میان سعيد خان و راجه جگت سنگه بود - قلعه داري قلات که از مضافات صوبه قندهار است از تغدير راجه مذکور بخانه زاد خان نخستين پسر سعيد خان بهادر تفويض نمودند - و راجه را از تعيذاتيان صوبه کابل گردانیدند - و نظم صوبه پنجاب به قليچ خان مقرر گشت *

کشایش ولايت پلامون و اطاعت

پرتاب مرزبان ان ملک

لختی از چگونگی پلامون و گرفتن شايسته خان صوبه دار بهار پيشکش از پرتاب زميندار آن دیار گزارش یافت - آنچه درينولا بسطوت اقبال عدو مال امعه ظهور بخشيد به نگارش آن مي پردازد - چون پرتاب مرز شده حسن سلوک که سبب امالت قلوب و الانت

خواب است از دست واهشته سران قوم خود را آزردۀ خاطر ساخت
 بدشتر سران قوم او بکین توزی برنشسته در صدد دفع او گشتند -
 و در آغاز رفتن اعتقاد خان بصوبۀ بهار دریا رای و تیج رای اعمام
 پرتاب به پتله آمده خان را دیدند - و پس از استماله و تسلیمۀ
 ناظم صوبه قرار دادند که پرتاب را مقید ساخته نزد او بیاورند -
 و هر دو به پلامون برگشته باتفاق جمعی دیگر ادرا بقید در آوردند -
 و سرداری آن قوم به تیج رای قرار یافت - صوبه دار برین معنی
 آگهی یافته در باب آوردن پرتاب به تیج رای فوشت - او از غدر
 پیشگی و حيله سازي وکیل خود را فرستاده عذرهای غیر مسموع
 در میان آورد - مدتی پرتاب در قید او بود - تا آنکه دریا رای
 برادر کلان او و گروهی دیگر سرآمد طایفۀ چپرو که تیج رای
 خسران گرای را بسرداری برگزیده بودند ازو انحراف ورزیدند -
 اعتقاد خان هر کدام را دل دهی نموده رهگرای مطاوعت اولیاء
 دولت روز افزون گردانید - دریا رای و دیگر اطاعت گزینان پیغام
 دادند - که اگر فوجی با یکی از معتمدان بدین صوب فرستاده
 آید حصن دیوکن را که تھانۀ کلان پلامون است حواله نموده
 بهرچه اشاره رود آن را بتقدیم می رسانیم - ناظم صوبه زبردست
 خان را بامر زبان شاه آباد روانه ساخت *

غره شعبان خان مزبور بنواحی دیوکن رسید - و دریا رای با
 پسران و بهوال و چنپت قلعه داران دیوکن او را دیدۀ حصار را
 سپردند - او دریا رای را با برخی از همهران خود پیش اعتقاد
 خان فرستاد - و از مردم دیوکن جمعی را که از عاقبت بینی و

عافیت گزیننی ره گرای خدمت گذاری درگاه والا شدند بدلاسا و استمالت مطمین ساخته چندی را که هوای تمرود در سرداشتند مقید گردانید - و مردم را بقطع جنگل و توسیع طریق پلامون تعیین نموده خود بترمیم حصن دیوکن و استحکام آن پرداخت *

یازدهم [شعبان] خان مزبور آگهی یافت که تیج رای مدن سنگه تهرائی وکیل خود را با برخی از اعیان خویش و قریب ششصد سوار و هفت هزار پیاده بموضع باولی چین که پنج گروهی دیوکن جنوب رویه آن واقع است فرستاده و در فوج دیگر در سمت مورده و کذده کسپیل نموده در تهیده پیگار است - و از مخدولانی که بباولی چین شتافته اند جمعی دو گروه باراده شبی خون پیش آمده اند - بنابران گروهی از دلبران نبرد آرا بمالش مقاهیر شقاوت گرا فرستاد - مبارزان لشکر فیروزی بدانجا رسیده چندی از فتنه پزوهان ضلالت نهاک را مقتول و مجروح گردانیدند - و باز ماندگان تیغ خون ریزه سپر فرار گشتند *

شانزدهم این ماه [شعبان] اعتقاد خان این ماجری شنیده عبد الله نجم ثانی بخشی صوبه بهار را که بالتماس خان مزبور حکم اقدس بتعین او صادر گشته بود با درباری برادر تیج رای و بسیاری از تابندگان خود معین نمود - و مقرر ساخت که بزیمر دمت خان پیوسته باتفاق در انداختن بنیان فساد مخانیل مساعی موفوره بتقدیم رسانند - و خود نیز آماده شد که هنگام احتیاج از عقب راهی گردد - و چون کارپردازان قضا و قدر همواره تمشیت امور این دولت روز افزون فرا پیش دارند - سیوم رمضان

تیج رای با جمعی از قلعه پلامون بشکار برمی آید - و صورت
 سین و دبل سین پسران مدن سنگه تهرائی وکیل تیج رای
 و طایفه دیگر که در قلعه بودند به پرتاپ متفق گشته بند
 از پای او برمی گیرند - و جماعه را که از جانب تیج رای
 بصیدانت قلعه می پرداختند ایل ساخته قلعه را بتصرف پرتاپ
 درمی آرند - و از همراهم تیج رای برخی بقلعه درمی آیند
 و بعضی گرد فرار بر فرق خود بیخته متفرق می گردند - و تیج
 رای مقهور از انجا رانده و از اینجا مانده بچنگل آن نواحی درمی خزد -
 و مدن سنگه تهرائی و دوسه دیگر از اعیان آن مخدول که با
 جمعی کثیر محاذی لشکر منصور نشسته بودند نیم شب فرار
 می نمایند - زبر دست خان پس از استماع این خبر حصن
 دیوکن را به دهرنیده راجینه و جمعی از نوکران خود
 سپرده پنجم رمضان به پلامون راهی شد - و از جنگلهای صعب
 المرور و کتلهای عمیر العبور گذشته و فساد پیشگان را که در مضایق
 و عقببات سر راه گرفته بودند مالش داده به مان گذه رسید -
 درین اثنا پرتاپ که از سطوت مجاهدان دین مغلوب یاس و هراس
 گشته بود بزبردست خان نوشت که چون بدلالت طالع بندگی
 اولیاء این دولت خداداد را سرمایه نجات خود دانسته پذیرای اطاعت
 و انقیاد شده ام - اکنون آمدن و دیدن باجاست باز بسته است -
 زبردست خان موضع باری سه گروهی قلعه پلامون منزل گزیده به
 پرتاپ پیغام کرد که آمدن تو وقتی سود مند است که با من نزد اعتقاد
 خان روی - والا بعد از رسیدن بخشعی پتله که با جمعیت بسیار روانه

شده و عنقریب میرسد بکیفر کردار گرفتار خواهی گردید - او پاسخ داد که هر چند شایسته خان با لشکر بسیار بیای قلعه آمده فراوان جد و کوشش بکار برد بی آنکه او را به بینم بمصالحه و گرفتن پیشکش در ساخته مراجعت نمود - اکنون لوازم اطاعت و بندگی بجا آورده شمارا می بینم - اما چون از نیاگان من هر که بصری رسیده حصن مزبور در تصرف داشت هرگز به پتنه نرفته من برفتن پتنه عهد نمی توانم نمود - زبردست خان دیگر باره برگزارد که اگر سود کار خود می خواهی به پتنه رفته اعتقاد خان را به بین والا آماده هلاک باش - پس از ارسال رسل و رسائل پرتاب برگزارد که اگر چه توابع من برفتن پتنه راضی نیستند اما اگر بعهد و پیمان مرا مطمئن گردانید و در مقام مضرت من نباشید همراه شما به پتنه رفته اعتقاد خان را می بینم - زبردست خان مطابق خواهش او عهد نمود - پرتاب نزد او آمد و فیلی برای او آورد و مجددا عهد گرفته بر رفتن پتنه مصمم گردید - زبردست خان از اعتقاد خان عهد نامه طلبیده او را رهگرایی طمانینت ساخت - و بعد الله نجم ثانی بر نکاشت که چون پرتاب باطاعت در آمده هر جا رسیده باشید عنان باز کشید که درین نزدیکی معاودت نموده می شود *

و هفدهم رمضان با پرتاب از پلامون راهی شده بدست و دوم در نواحی دیوکن بعد الله نجم ثانی ملحق گشت - از دیوکن هر دو با هم به پتنه رسیدند - پرتاب برای اعتقاد خان نیز فیلی آورد و قرارداد که یک لک روپیه برسم پیشکش پادشاهی بخزانة عامرة واصل سازد - و زبردست خان متکفل وصول آن شد - اعتقاد

خان حقیقت واقعه بدرگاه کیوان جاه معروض داشته التماس نمود که اگر پرتاب بعنایت منصب سرفراز شود موجب افتخار او می گردد - خاقان مجرم نواز اورا بزم مرگ بندگان آستان معلی انهلاک بخشیده بمنصب هزارمی ذات و هزار سوار نوازش فرمودند - ولایت پلامون را یک کرور دام جمع مقرر ساخته در تیول او مرحمت نمودند *

هفتم محرم [سنه ۱۰۵۴] شاعری امی تخلص که از ایران بعزم بندگی درگاه آسمان جاه آمده بود سعادت استلام سده سده مرتبت دریانت - و قصیده که در ستایش پادشاه گردون سربر گفته بود بمسامع عظمت و جلال رسانید - و بعنایت خلعت و انعام هزار روپیه مباحی گشت - او چون باوجود تعری از حلیه خط و سواد شعر می گوید باین تخلص شهرت یافته *

گزارش نوروز

روز یکشنبه دهم محرم سال هزار و پنجاه و چارم آنتاب جهان تاب بعد از گذشتن یک ساعت و یازده دقیقه و سی و یک ثانیه به برج حمل انتقال نمود - درین روز اورنگ نشین اقبال از سموگر برسفیده دولت نشسته بدولت خانه والا مراجعت فرمودند - وستم خان از سنبهل و مکرمت خان از دارالملک دهلی رسید مرتضی خان از لکهنورحمیده بشرف تقبیل آستان خواقین مکان فایز گشتند - و سید مرتضی خان هزار مهر نذر و یک فیل بعنوان پیشکش گذرانید - صفی قلی سیاه منصور بمنصب هزارمی ذات

و هفت صد سوار از اصل و اضافه و بانعام ده هزار روپيه نوازش یافت - الله و يردی بيگ که از ايران بارادند بندگان درگاه عرش اشتباه آمده بود بانعام چار هزار روپيه - و ميرزا بيگ چوره اقامي که او نيز بقصد بندگان آستان جهان داري تازه از توران رسیده بود بانعام سه هزار روپيه کامياب شدند - پايان اين روز حضرت خاقاني باز دولت خانۀ سموگر را رشک افزای خلد برين گردانيدند - درين ايام - دهگانه ده هزار روپيه مقرر بفقرا و مساکين عطا فرمودند *

يازدهم [محرم] عبد الله پسر سعيد خان بهادر ظفر جنگ بعنايت خلعت و منصب هزارمی ذات و چار صد سوار از اصل و اضافه سر بلند گشته - بقندهار نزد پدر دستوري یافت *

نوزدهم [محرم] از سموگر بدولت خانۀ دار الخلافه تشریف ورود ارزاني داشتند - درين روز رستم خان بعنايت خلعت و اسب با ساز طلا سر عزت برافراخته بسنبهیل مرخص شد - مرشد قلبي بخلعت و داروغگی فيل خانۀ مفتخر گشت - بمقصود بيگ علي دانشمندی سه هزار روپيه انعام شد *

بيست و دوم که روز وزن مهدين گره ربحر خلافت بود آن والا گهر را بطريق مقرر در دولت خانۀ خاص بحضور اشرف وزن نموده مرصع کمر خاصه عنايت فرمودند - حاجی عاشور بخلعت و ديواني موبه کشمير از تغير محمد قاسم قاضي زاده کره رودي و عنايت اسب برافرار گشته رخصت یافت *

بيست و پنجم [محرم] پيشکش اسلام خان از جواهر و مرصع

آلات و اقسام اقمشه بنظر اطهر درآمد - و متاع يك لك روپيه بشرف قبول رسید •

رسیدن چشم زخم بقدرسی پیکر دره دریای
جهانداری دری سمای فرمان گذاری بیکم
صاحب و حصول صحت بعنایت ربانی
و توجه حضرت خاقانی صاحب قران ثانی

درین ایام که ابرافضال خاقانی کشت امید جهانیان سرمه‌باز
و شاداب داشت - ناگاه روزگار غدار و فلک کج رفتار خوی نكوهیده
و خاصیت ناپسندیده بروی کار آورده شادی جهان را بغم آمیخت
یعنی حادثه عین الکمال قره باصره جهان بانی غره ناصیه کهرانی -
روی نمود - اجمال این قضیه نا مرضیه که تفصیل آن زبان را
از گویائی و گوش را از شنوائی باز دارد آنست - که شب بدست
و هفتم محرم در اثنای آنکه آن فلک نقاب تقدس احتجاب از خدمت
خاقان گیهان بخواب گاه تشریف می فرمودند - ناگاه عطف
دامان طهارت مکان بشمععی که دران کاشافه روشن بود رسید - و
چون لباس پردگیان تنق عظمت از نقایص نسایم و در کمال
نعومت و نراکت می باشد - و بروغنهایی معطر خصوصاً عطر
جهانگیری مدسم - آتش از گوشه دامان زبانه کشیده تمام ملبوس
مطهر را در گرفت - اگرچه از خولام قریبه چارتن که دران هنگام
حاضر بودند در فرو نشانند این نایره ضایره نهایت چستنی و
چالاکي نمودند - اما چون بالبدست ایشان نیز در گرفت باطفاء آتش

خود در ماندند - و تا آگاهی دیگر خدمتکاران و رسیدن آب ظهر
آن استظهار ضعف و مساکین - و اضلاع هر دو طرف آن منبع
معادلات - و هر دو دست جود پیوست آن معدن خیرات محروق
و مجروح شده بود - چون محبت و مهربانی اقدس بآن محتاجه
حجاب عصمت چه از کثرت شمایل جلیله و خصایل نبلیله
و عادات پسندیده و ملکات گزیده - و چه از فرمان برداری و رضا
جوئی نسبت به جمیع فرزندان بختمند سعادت پیوند روز افزونست
خدایو مهر گستر از حدوث این واقعه غم افزا برخلاف طریقه مسلوکه
فردای آن از مشکوی اقبال بر فیامدند - روز دیگر چون شرف
آفتاب بود پس از دو پهر بدولتخانه خاص و عام تشریف فرموده
پیش از یک گری توقف نه نمودند - هر چند بمقتضای بشریت
درین نازله هایلله سختی عنان اضطبار از دست رفت - لیکن دانش
آموز دبستان ایزدی - و فیض اندوز مکتب سمدی - به پیشوائی
خرد دور بین و رهنمائی رای صواب گزین - درین داهیه هوش
ربا سر رشته تثبیت و تصبر بدست داشته همت بر معالجه بیماری
و دلدهی و دلدارمی آن نور حقه جهانداري گماشتند - و نخست
بمعالجات روحانیه پرداخته از انقباس متبرکه شب زنده داران بیدار
دل - و زاریه گزینان پیوند گسل - و ادعیه و عزایم ارباب طهارت و
تقی - و اصحاب نظامت و نقی - و انفتاح ابواب خیرات و مبرات -
استشفاعا نمودند - چنانچه از روز نخستین تا سیوم روز هر روز پنجزار
مهر و پنج هزار روپیه بمحتاجان تصدق فرمودند - و بیست و دوم
صفر که روز تولد آن صفوت گزین و برکت نشاتین است نیز

همین مقدار زر باهل احتیاج دادند - و در نخستین ماه این واقعه هائیل شست هزار روپیه بدفعات به معاویج انفاق نمودند - و از غره ربیع الاول که آغاز ماه دوم بود مقرر گردانیدند که هر روز هزار روپیه که ماهی سی هزار و سالی سه لک و شست هزار روپیه مطابق دوازده هزار تومان عراق و چارده لک و چهل هزار خانق ساراء النهر میشود بارباب استحقاق میرسیده باشد - و جمعی را که برای مطالبات عظیمه و جنایات جسمیه از دیر باز در زندان بودند آزاد فرمودند - و جسایم جرایم آن جماعه بخشوده مبلغ هفت لک روپیه از عین المال سرکار والا بخشیدند - و آنچه درینولا از پیشگاه مراحم پادشاهانه و عواطف ملکانه برومی کار آمده بخشش و بخشایش مدد معاش کل ممالک محروسه است - شرحش آنکه چون نقاو خانان ولایت صفار دودمان هدایت سید جلال صدر الصدور بعرض اشرف رسانیده بود که موسویخان جمعی غیر مستحق را بی آنکه احوال آنها بعرض حجاب بارگاه خلافت رساند مدد معاش و وظیفه داده - و بعضی بغیر امین لباسی اراضی مدد معاش و وظایف متصرف اند - بنابراین حکم معلی بصدر پنبوسته بود که محصول یک فصل مدد معاش ممالک محروسه را خواه در خالصه شریفه باشد و خواه در تیدول امرا و مناصبداران سوای سیور غلات مردم روشناس جای ثالث نگاهداشته - بعد ظهور صحت اسناد و استحقاق بارباب احتیاج حواله نمایند - و نیاز مندان ساکن دارالخلافه و نواحی آن بدارالخلافه که محط موکب اقبال است نزد صدر الصدور بیایند - و مکان موکبات بعیده بصوابدید صوبه داران و صدور جزو

سند حاصل کنند - و باین مضمون مناشیر قضا تأیید بنظام جمیع
صوبجات بشرف صدور رسیده - و ازین رو تذبذب و تشتت عظیم
بکار این جماعت آشفته روزگار راه یافته بود - درینوقت قضا نفاذ
بکرامت صدور پیوست - که آنچه از محصول مدد معاش و وجوه
وظایف موقوف شده باشد بتصرف این گروه باز گذارند - و بعد
ازین جایی ثالث نگاه ندارند - و سکنه دار الخلافه و حوالی آن بصدر
الصدر رجوع نموده تصحیح بگیرند - و در صوبجات دیگر هر که
بموجب فرمان والا شان حضرت عرش آشیانی بامثال لازم الامثال
حضرت جنت مکانی با منشور لامع النور این دولت خداداد
متصرف باشد صدور جزو بصلاح ناظران مهمات آنجا تصحیح اسناد
او و تحقیق فوت و فرار و قبض و تصرف و آنکه سپاهی و اهل حرفه
نباشد نموده باراضی مدد معاش او مزاحمت نرسانند - و هر که
رخت هستی بر بسته باشد و در فرمان قید مع فرزندان باشد اراضی
او را بر اولاد مستحق او مقرر دارند - و بی قید مسطور باز یافت
نمایند - و اگر استحقاق بظهور پیوندد حقیقت بدرگاه آسمان جاه
معروض گردانند - و از کمال رافت علاج جسمانی را که ناگزیر
نشاء تدبیر است ضمیمه مداوات روحانی ساختند - و همگی حذاق
فن طبابت و جراحی چه جمعی که بحضور پیشگاه قوایم سریر
جهانداری کام اندرز اند - و چه گروهی که از اطراف و اکناف
فراهم آمده بودند شروع در دوا نمودند - و اورنگ آرای تجرد و تعلق
که پیشکاران تقدیر آسمانی همت بر انجام مرادات او مصروف
دارند جمیع اموری که در صحت آن سرمایه عافیت زمین و زمان

و پیرایه جمعیت کون و مکان دخل داشت - خصوصا خوراندن ادویه و اغذیه و وضع و رفع مرهم بشخص قدیس و نفیس نفیس بتقدیم میدرسانیدند - و از قلمت فرصت بواسطه اشتغال به بیدار داری و غمگساری آن قدوه طاهرات و اسوه زاهرات بجمهور که دولتیخانه خاص و عام و بدولتیخانه خاص دیر بر می آمدند - و زود بر می خاستند الحق معصوبت این عارضه بمرتبه بود که زوال آن بی عذایت شفا بخش حقیقی - و دوا پرداز تحقیقی - و برکات توجه بادشاه حق آگاه - و میامن انقاس روشن دلان - و لطف تدبیر پزشکان صایب الحس - صورت پذیر نبود - شدت این حادثه از اینجا میتوان دریافت که دوکس از خوادم چارگانه با آنکه اثر این نایره کمتر از ملکه زمان بایزان رسیده بود یکی بعد از هفت روز و دیگر بعد از بیست روز در گذشت - و دو دیگر که نسبت به دو مذکور کمتر سوخته بودند صحت یافتند - از ابتداء این واقعه مهیده تا قریب چار ماه که امید صحت کمتر بود عیش و عشرت گوارا بر خدیو گیهان تلخ گشته بود - چون مصلحت ایزدی مقتضی آن بود که این بار گران دل خداوند کون و مکان را که امنیت جهانیان و جمعیت زمانیان بذات ملکی ملکات او باز بسته است زیاده برین آشفته ندارد - پس از چار ماه از فضل الهی امید عافیت پدید آمد و از نتایج توجه پادشاه مسیحی نفیس و آثار نیت نیک آن مریم سرشت - آنکه حکیم محمد داود که طبیب محرم شاه عباس فرمان رومی ایران بود و شاه صفی بعد از رحلت شاه مذکور باغراء بعضی دوستان دشمن خو و دشمنان دوست رو در

مقام خرابی او شده - و او بر هذمونی اختار مسعود روزگار محمود
 بقصد تلذیم سدۀ سدره رفعت که مشعر کعبۀ اقبال است و منهل
 قوافل آمال از ایران براه بصره روانه گشته بود - بیستم روز این
 داهیه بشرف ادراک دولت ملازمت فایز گردید - و بمرحمت
 خلعت و انعام بیست هزار روپیه و منصب هزار و پانصدی ذات
 و دو صد سوار سربلند گردیده در ازالۀ برخی امراض که در اثناء
 الم جراحات رو نمود معالجات صایبه بتقدیم رسانیده و از انجملۀ
 امراض شدیده که درین چار ماه مخوف بهم رسیده تب
 دایمی و نوبه را بخوراندن ادویۀ بارده از قسم کافور و ترشیدها
 وضعف قلب را بماء اللحم علاج کرد - ناگهان لیدت طبع و اندفاع
 خون که موجب فراوانی اندوه خاطر مهر ناظر گردید روی نمود
 چون حکیم در قبض آن بجهت توهم عروض مرض دیگر
 توقف کرد - معروض داشت که یکبارگی قبض نیکو نیست بتدریج
 علاج کرده خواهد شد - و حکیم موصفا بوسیلۀ بعضی بعرض ملکه
 زمان رسانید که مداوای این اسهال بسهولت می توانم نمود
 و مالکۀ دوران بعرض ارفع رسانیدند - و خواهش ایشان در علاج
 حکیم مذکور بر خاطر مهر ناظر پرتو افکند - اعلیٰ حضرت نظر بعرض
 و اضطراب بیمه را بمرحمت مامور گردانیدند - او بتانی بعلاج
 پرداخت و آخر کار بخوراندن زیورۀ علاج نمود - اتفاقاً بجهت
 احتباس ماده سوء القذیه و آثار ورم بر اطراف چشم و پشت
 که سنوح آن با وجود جراحات خاطر اقدس را نگران تر ساخت
 پدید آمد - خدیو مهربان علاج آن را بحکیم محمد داؤد مقرر فرمودند

او بآب کسفی سبز و معجون اترجی و قملیحه مداوا نمود - و این
 رنجوری روی باخطاط گذاشت - و در اندامی آنکه نزدیک بود
 نه بالکل زایل شود حکیم مسیح الزمان که پدرش میرزا محمد
 استاد حکیم عنایت الله والد حکیم محمد داؤد بود بفرمان طلب
 از دار السلطنه لاهور بآستان معلی رسید - و بحکم افندس باحکیم
 محمد داؤد که در حقیقت معالج او بود انباز گشته معجون وردی
 ضمیمه گردانید - و صحت مزده نشاط بخشید - و حسن علاج و لطف
 تدبیر حکیم محمد داؤد در مداوی این مرض هایل بتجسین
 پادشاه مفضل بیهمال مقرون گردید - اگرچه پس از چار ماه
 امراض دیگر رو به تغزل گذاشت اما تا پنج ماه دیگر مرهمهای
 جراحان در ازاله الم جراحت سودی نمی بخشید - تا آنکه عارف
 نامی که در سلک غلامان درگاه منسلک است چون طالع او رو
 به بیداری داشت و روزگار رخ بسازگاری - مرهمی ساخت - و در
 دو ماه آخر بمرهم او لختی زخمها بالکل مندمل گشت - و بعضی
 رو به بهی نهاد - و تفصیل عنایاتی که در جلدوی این خدمت
 نصبت باو بظهور پیوست - و جشن صحت که بتاریخ پنجم شوال سال
 آینده که نهم ماه ازین عارضه شدیده بود منعقد گشت - و بیدان نکهی
 که بعد از جشن صحت بسبب حرکتی که در سواری سفر پنجاب
 و کشمیر واقع شد رو داد - و بمعالجه هامو نامی ساکن حصار زایل
 شد - و شرح عنایاتی که نسبت باو بوقوع آمد و آنچه از زرسرخ
 و سفید در هر مرتبه که صحت یافته غسل نمودند بفقرا و مستحقان
 رسید - در مکالمش نگارش خواهد پذیرفت •

کشایش قلعه کنور بتدبیرات صائبه خان دوران بهادر نصرت جنگ

چون سنکرام گوند زمیندار قلعه کنور که از استقامت بر شاه راه بندگی و فرمان پذیری محفوظ عنایات پادشاهی بود رخت حیات بر بست - و غلام او ماری گوند که از قبل او بحراست قلعه می پرداخت بهویت پسر او را از تصرف باز داشته ضبط معاملات مرزبانی از پیش خود گرفت - و قلیلی بخرچ آن پسر که هنوز همراهی نگشته بود می داد - و باستظهار جمعی فساد کار شوریده روزگار و استحکام معادل و مساکن سر از مطاوعت برتافته راه فرمان برداری و مال گذاری چنانچه باید نمی پیمود - و رعایای بعضی محال جاگیر صوبه دار که بخدود کنور پیوسته بود نیز به پشت گرمی آن معاهدیر در اداء مال واجب تعلل می ورزیدند - بنابراین خان نصرت جنگ اواخر محرم سنه ماضیه تابینان خود و کومکیان صوبه مالوه و لختی زمینداران از قلعه رایسین که اقامت گاه او بود راهی گردید - و در محال مرزبانان آن مخاذیل در آمده روزی چند فروکش نمود - و جمعی را بقطع جنگل که سبل و مسالک بر مترددین تنگ کرده بود و تفدیج راه برگماشت - و در مکان های مخوف تپانها نشانده - و مردم کار دیده رزم ورزیده برای حراست و آگاهی معین ساخته - بجمعیت خاطر روانه پیش گردید - و شانزدهم صفر سال گذشته به قتل کنور رسیده نزدیک پنجم هزار پیاده گوند و هفتصد هشتصد تغنچچی را که مذاکب برای ضبط سر قتل

و بستن راه داشته بودند - بکمتر دست بردی پراگنده گردانیده در نواحی کنور برای گذرانیدن موسم برسات و بریدن جنگل حوالی قلعه مخیم ساخت - و مساکن و موطن آن ادبار رسیدگان به نهیب و غارت از بیخ و بن برانداخت - ماری گوند از ملاحظه سامان آلات قلعه کشائی و فزونی سپاه و کثرت ترددات و اصابت تدبیرات خان نصرت جنگ از خواب غرور درآمده به میرزا والی و گوبند داس راتهور ملازم خان مزبور متوسل گشت - و بهوپیت پسر سنگرام را از قید خود برآورده با مردم معتبر سنگرام نزد خان نصرت جنگ فرستاد - درین اثنا بظهور پیوست که چندی می خواهند که بهوپیت را گریزانیده بقلعه برند - ازین رو خان مسطور آنجماعه تیره روز را بزندان انداخت - و بهوپیت را از رفتن قلعه باز داشته نظر بند گردانید - و چون مارو حصار نسپرد خان مزبور دوازدهم شعبان این سال از اقامتگاه کوچ کرده و بکوه لکهره که قلعه کنور جز آن سرکوب ندارد برآمده - و آن سرکوب را که بسنگ و آهک برآورده محکم ساخته بودند بجنگ از جنگ مقهوران گرفته منزل گزید و چون قلعه مذکور برکوهی مشتمل بر دو مرتبه پست و بلند که هیچکدام از آن بحصار احتیاج ندارد واقع شده - و سرای سنگیست یک لخت که از هیچ سو عروج بران صورت نه بندد - و در طرف مرتبه پائین آن که بدیوار احتیاج داشت سنگرام استوار جداری از سنگ و آهک برآورده بود - و مخافیل برج و باره دیوار را بتوپ و تفنگ و دیگر آلات نبرد مستحکم ساخته بودند - چنانچه تسخیر آن به نیروی آویز و بازوی ستیز میسر نبود - بنابراین خان دران بهادر

نصرت جنگ صورت واقعه معروض داشته دو توپ کلان و جمعی از بندهای درگاه برسم کومک التماس نمود - بعد از معروض شدن حقیقت فرمان شد که دو توپ بزرگ از دارالخلافه اکبر آباد نزد خان مذکور بفرستند - و بحکم اقدس رشید خان انصاری و جمعی دیگر از بندهای درگاه از برهانپور - و راجه پهار سنگه بنذیل از جاگیر و پرتیهرج راتهور از رام پور - و جانشینان خان از مند سور - بسرعت هرچه تمامتر هنگام کار بکومک رسیدند - و صبح یکشنبه نوزدهم ذی الحجه دایران جانباز از ملپار برابر دیواری که مقامیران روی خندق ساخته عقب آن تغنگ می انداختند برآمدند - و به پیش بردن خاک ریز و فزونی تردد و آدیز آن دیوار از دست شقاوت منشان ادبار آثار بر آورده طبقه پائین را مقتوح گردانیدند - پس از چندی آن دو توپ قلعه کوب رسید - و بصدا ععد آوای آن دو شعبان حصار ادبار رخنه در اساس توانائی و شکیدائی این باطل ستیزان افتاد و از برافروختن دمدوها در برابر بروج و خالی شدن تالابهای فراز قلعه از آب عنان تثبیت و تبصر از دست دادند - و ماری گوند از کثرت یاس و باس ذرایع برانگیخته زینهار گشت - و اواخر محرم [سنه ۱۰۵۴] بدیدن خان دوران بهادر نصرت جنگ آمد - روز دیگر خان نصرت جنگ با دیگر بندهای درگاه بالای قلعه که در نهایت رفعت است برآمده برج و باره آنرا بنظر در آورد - و محمد صلاح برادر خود را با پانصد سوار و هفتصد پیاده تغنگچی پشمانی گذاشته کیفیت واقعه عرضه داشت نمود *

هژدهم صفر موسوی خان رخت هستی ازین جهان بریست -

خاقان مهریان هر دو پسر او را بعنایتی در خور سرافراز ساختند -
و خدمت عرض وقایع صوابات و رساله انعام که بموسوی خان
متعلق بود بعاقل خان تفویض یافت - بدوست بیگ که تازه از
ولایت توران آمده بود هزار روپیه انعام شد - به فیض الله پسرزاهد
خان فیل مرحمت فرمودند *

یادست و سیوم [صفر] بعرض اقدس رسید که هریسنگه ولد
کشن سنگه کهین برادر حقیقی راجه سورج سنگ پیمانۀ زندگی
برآمود - از آنرو که او را فرزندی نبود خدیو قدر دان روپ سنگه
برادرزاده او را بعطاء خلعت و اضافۀ منصب و مرحمت اسب با زین
نقره سربازند گردانیدند - و کشن گده وطن عمش در تبول او
مرحمت نمودند *

پنجم ربیع الاول بحکم مقدس سرو جویدار سلطنت سلطان سلیمان
شکوه و اسلام خان و عبد الله خان بهادر فیروز جنگ و صلابت خان
و اصالت خان به استقبال فهرست ضعیفۀ مغاخر و معالی بادشاه
زاده محمد اورنگ زیب بهادر - که از شدقتن خبر عارضۀ ملکه
دوران مالکۀ گیهان بیگم صاحب برخصت سریر آرای جهانبانی
از برهانپور بعجلت تمام آمده بودند رفته آن والا گهر را بدرگاه آسمان
جاء آوردند - آن اختر فلک خلافت با خلف الصدق خود سلطان
محمد بشرف کورنش رسیده هزار مهر نذر و طره مرصع با یک
تسبیح مروارید و ده اسب عربی پیشکش گذرانیدند - و بعنایت
خلعت خاصه مفتخر گشتند - آتش خان دکنی یک فیل
پیشکش نمود *

نهم [ربیع الاول] زیر دست خان از صوبه بهار آمده دولت کورنش یافت - و یک فیل که از پرتاب زمیندار پلامون گرفته بود با دو هزار اشرفی و برخی جواهر و مرصع آلات که پرتاب مذکور مصحوب او بطریق پیدشکش فرستاده از نظراقدم گذرانید - از کومکین صوبه گجرات سبل سنگه ولد راجه سورجسنگه باضاده پانصدی دویست سوار بمنصب هزار و پانصدی ذات و هزار و دویست سوار سرانراز گردید - به میر نعمت الله ولد میر ظهیر الدین علی که دختر مراد کام نبیره میرزا رستم صفوی را خطبه نموده بود ده هزار روپیه بجهت سرانجام کدخدائی انعام شد *

شب دوازدهم [ربیع الاول] برسم سنین ماضیه دوازده هزار روپیه باهل استحقاق رسید *

پانزدهم [ربیع الاول] حکیم محمد داود را بعنایت ماده فیل برنواختند - سید حسن ملازم عادل خان را که از بیجاپور برسم حجابیت آمده بود خلعت و اسب با زین نقره و ماده فیل و هفت هزار روپیه نقد و پسر او را خلعت و هزار روپیه و همراهم او را دو هزار روپیه عنایت نموده به بیجاپور رخصت دادند - و بعادل خان خلعت خاصه با مرصع طره گرانبها و برای پسر او نیز خلعت و طره مرصع مصحوب سید حسن ارسال یافت - چون راوهتهی سنگه ولد راو دودا نبیره راو چاندا در گذشت - و فرزندى نداشت - پادشاه کام بخش جایی او را به ابن العم پدرش روپ سنگه ولد روپ میکند بن راو چاندا که پس از فوت راوهتهی سنگه بامید نوازش ملکانه بدرگاه خلائق پناه آمده بود مرحمت نمودند - و

بمنصب نهمصدی ذات و سوار و خطاب راوی سرافراز ساخته برگشته
رام پور را که وطن او بود در تیول او مقرر فرمودند *

بیست و ششم پادشاهزاده والاتباع مراد بخش که حسب
الحکم از ملتان بدیدن مالک دوران بیگم صاحب آمده بود بظاهر
دار الخلافه رسید - اسلام خان و عبد الله خان بهادر فامروز جنگ
و بخشیان عظام صلابت خان و امالت خان با امر معالی استقبال
نموده آن والا مکان را بشرف کورنش رسانیدند - و آن اختر برج
سعادت هزار مهر نذر گذرانید - و بعنایت خلعت خاصه سر عزت
بر افراخت - شایسته خان از الهاباد آمده سعادت استلام سده سنه
در یافت - بحکیم محمد داؤد چار اسپ ترکی مرحمت شد *

بیست و هفتم [ربیع الاول] هژده امپ که امیر الامرا برسم
پیشکش ارسال داشته بود بنظر اشرف در آمد *

گذارش جشن قمری وزن اقدس

روز در شنبه سلخ ربیع الاول سال هزار و پنجاه و چارم مطابق
هفدهم خرداد کار پردازان پیشگاه خلافت جشن قمری وزن خاتمه
سال پنجاه و چارم و فاتحه پنجاه و پنجم از سنین زندگانی جاوید
طراز بر ازنده اورنگ جهانداري آرایش دادند - و آن پیکر اقبال بطلا
و دیگر اشیاء معهوده سجندیده آمد - خاقان جود گستر مرصع سریر
را بجلوس اقدس مطلع آفتاب بر و نوال ساخته عالمیان را کامیاب
خواهش گردانیدند - درین روز خجسته پادشاهزاده عالی نسب مراد
بخش باضافه هزار سوار دو اسبه سه اسبه بمنصب دوازده هزار

ذات و نه هزار سوار سه هزار سوار دو اسبه سه اسبه سر بر افراخت -
 و زاهد خان را بعنایت خلعت و باضافه پانصدی دویست سوار
 بمنصب دو هزارى هزار و دویست سوار نوازش فرموده قراول بیگی
 ساختند - محمد ناصر ملازم قطب الملک بمرحمت خلعت و اسب
 با زرین نقره و هشت هزار روپیه نقد سر بلند گشته رخصت گماکنده
 یافت - و بهمهراں او هزار روپیه عطا فرمودند - و بقطب الملک
 خلعت خاصه و کمره مرصع بیدش بها عنایت نموده مصحوب افرستادند
 هر یکی از میر افضل رضوی و میر ابراهیم بعنایت هزار روپیه کام
 اندوز گردید - بارباب طرب زر مقرر انعام شد *

غره ربیع الثانی پیشکش راجه جیسنگه یک فیل بنظر اقدس
 درآمد - چون از مجالست برخي بی دانشان خرد تپاه و نابخردان
 نظر کوتاه پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر بران شدند که دست
 از مواد دولت باز کشیده بگوشه نشیمنی و زاویه گزینی در سازند -
 و اختی امور که مرضی مزاج اقدس نبود ارتکاب نمودند - اعلی
 حضرت بقصد تخریب و تادیب بل ترشیح و تهنیب چندی ازان
 والا گهر نظر عاطفت باز داشته بتغییر منصب و جاگیر و عزل از
 خدمت نظم کل دکن که خدمتی است عظیم تنبیه فرموده خدمت
 مذکور از تغیر آن قره باصره جهانبانی بخان دوران بهادر نصرت جنگ
 که به تفسیق سهام مالوه می پرداخت تغویض نمودند - و خان
 مذکور را بعنایت خلعت خاصه و از اصل و اضافه بمنصب هفت
 هزارى ذات و هفت هزار سوار پنج هزار سوار دو اسبه سه اسبه و بعتاء
 یک کرور دام از محال آن صوبه بطریق انعام سر افراز گردانیدند -

و یرایع شد که از مالوه بدکن رود - پرتیجراج راتهور را بخدمت
قلعه دارمی دولت آباد و سیورام والد بلرام کور را بقلعه دارمی آسیر
سر بر افراختند *

ششم ربیع الثانی که روز خجسته وزن نواب خورشید احتجاب
گردون جناب بیگم صاحب بود - آن دره درج سلطنت را بطلا که
وزن بآن مخصوص ذات مقدس و شخص اقدس حضرت خاقانی
است سنجیدند - و جمعی کثیر ازان مبلغ بکام دل رسید - و چون
الم جراحت آن ذات ذات السعادات بتخفیف گرائیده بود بحکم
والانقاره شادمانی که آن نیز خاصه وزن مبارک اعلی حضرت
است نواختند - درین روز راجه بیتهداس بخلعت نوازش یافته
بوطن مرخص شد - سر امراز خان دکنی را بمرحمت خلعت و نقاره
و اسپ با زین مطلا بر نواخته بدکن رخصت فرمودند *

هفتم [ربیع الثانی] دو هزار و پانصد سوار میرزا عیسی تر
خان ناظم احمد آباد بجهت ضبط صوبه در اسپه سه اسپه مقرر
نموده او را بمنصب پنج هزار و پنج سوار دو اسپه سه اسپه سر
امراز گردانیدند *

هشتم [ربیع الثانی] رشید خان انصاری بشرف ملازمت
فایز گشت - و یک فیل برسم پیشکش بنظر اقدس در آورد *

نهم و ششم [ربیع الثانی] پادشاهزاده والا تبار مراد بخش
را بعنایت خلعت خاصه و لختی مرصع آلات و در اسپ از طویل
خاصه یکی با زین طلای میثاکر دیگری با زین طلای ساده مفتخر
گردانیده رخصت مراجعت ملتان دادند - هزار سوار از منصب

شایسته خان دوا سپه سه اسپه مقرر نموده او را بمنصب پنجهزاری
پنجهزار سوار چهار هزار سوار دو اسپه سه اسپه بر نواختند - و بعدایت
خلعت و اسپ از طویله خاصه با یراق طلا سر افراز ساختند دستوری
معاودت به الهاباد بخشیدند - بجلال الدین محمود بدخشی دروازي
هزار روپيه انعام شد *

چهارم جمادی الاولی سید جعفر خلف الصدق صدر الصدور
سید جلال که پیش ازین بچند روز از احمد آباد آمده شرف اندوز
ملازمت گشته بود - بمرحمت خلعت و فیل و انعام سه هزار روپيه
مقتخر گشته رخصت گجرات یافت *

پنجم [جمادی الاولی] سردار خان را بنظم صوبه مالوه و عنایت
خلعت و جمدهر مرصع و باضافه هزاره ذات بمنصب چار هزاري
سه هزار سوار سیر بر افراختند *

نهم [جمادی الاولی] چون بعرض اشرف رسید که سپهدار
خان حارس قلعه جنیر از جهان فانی رحلت نمود - سزاوار خان ولد
لشکر خان تیولدار چندیری را بمرحمت خلعت نوازش نموده بنگهبانی
جنیر رخصت فرمودند *

شانزدهم [جمادی الاولی] الله ویردی خان که بتغیر منصب
و جاگیر تادیب یافته بود چنانچه نکاتته شد بذریعه درخواست
مهین پادشاهزاده بخت بیدار تقصیر او بعفو مقرر گردید - و
حسب الحکم از دار الملک دهلی بدرگاه کیوان جاہ آمده شرف
کورنش دریافت - پیشکش پردل خان شمت اسپ - و پیشکش
ذوالقدر خان هژده اسپ بنظر اقدس در آمد - ازین اسپان ده اسپ

بالله ویردی خان عنایت شد - قلعه داری کالجور بشیخ الهدیه
مغوض گردید *

بیستم [جمادی الاولی] حاجی محمد زمان و دو کس دیگر
از نوکران امام قلی خان والی توران که بعد از رحلت او از حرمین
مسیغین روی امید بدرگاه معلی نهاده بودند باسلام حرم جہانبانی
فایز شدند - و هریک بعنایت خلعت و هر سه بانعام چهارهزار روپیه
نوازش یافتند *

یست و یکم [جمادی الاولی] سید عبدالوهاب از تعیناتیان
دکن بفوجداری سرکار بکلانہ و منصب هزار و پانصدی هزار و پانصد
سوار هشتصد سوار دو اسبہ سه اسبہ سر بر افراخت *

بیست و سیوم [جمادی الاولی] چون بعرض مقدس رسید
که عزیزالله خان قلعه دار بمت رخت هستی بریست -
حکومت و حراست قلعه بست و گرشک به پردل خان بریج که
قلعه دار زمین داور بود مقرر ساخته ضبط قلعه زمین داور به خانه زاد
خان ولد سعید خان بہادر ظفر جنگ تفویض فرمودند - و قلعه
داری قلات و مقر از تغییر خانه زاد خان بعبد الله برادر او مغوض
گشت - و از اصل و اضافه پردل خان را بمنصب دو هزار و پانصدی
ذات و دو هزار و پانصد سوار پانصد سوار دو اسبہ سه اسبہ - و خانه زاد
خان را بمنصب هزار و پانصدی ذات و هزار و دویست سوار - و
عبد الله را بمنصب هزار ذات و هشتصد سوار سر بلند گردانیدند -
چون از نکس بیماری صاحب زمان و تازه شدن جراحت های آن ملکہ
دوران خاطر مصغای خدیو صغوت و صفا مکدر گشته بود -

بیست و پنجم با آن مستجبیه حجاب رفعت بمنزل مهین کوکب
فلک خلافت که بر ساحل دریای جون سر بر افراخته است تشریف
بردند - و چندی در اینجا توقف فرمودند *

سالم ماه [جمادی الاولی] ذو الفقار خان را از اصل و اضافه
بمنصب دو هزاره ذات و هزار و پانصد سوار پانصد سوار دو اسبه
سه اسبه بر نواختند - و برگشته بهوج پور از توابع صوبه بهار در
قبول او مرحمت نموده بد انصوب رخصت فرمودند *

از موانع که در اواخر این سال بروی کار آمد
کشتن راو امر سنگه پسر راجه گجسنگه است
صلابت خان میر بخشی را و کشته شدن آن
نکو هیده گردار

تفصیل این ماجرای غریب انما آنکه امر سنگه که بعلمت
بیماری روزی چند از دولت استلام عتبه والا محروم شده بود آخر
روز پنجشنبه سالم جمادی الاولی بدرگاه فلک اشتباه رسید - صلابت
خان او را در خلوت خانه منزل مهین پادشاهزاده بخت بیدار که
اعلی حضرت بسببی که نگارش یافت در اینجا تشریف داشتند
بشرف زمین بوس رسانید - راو در صف دست چپ بجای خود
رفته استاد - صلابت خان که در طرف راست ادرنگ مدره آهنگ
استاده بود در اثنای آنکه بعد از ادای نماز شام پادشاه دین پناه
بتحریر منشور بیکی از نوئیذان نامدار اشتغال داشتند برای مهمی
از فراز ایوان پایان آمده نزد شمعدان چار شاخه بایکی سرگرم سخن

بود - ناکاه امر سنگه جمدهر کشیده دويد - و هنگام غفلت او چنان بر طرف چپ سينه اش زد که تا قبضه فرو رفت و چون بدل رسیده بود بمجروح زدن کار بانجام گرائيد - و از انرو که چنين سوء ادب که هيچ کس تصور آن نتواند نمود در حضور موفور السرور خديو زمين و زمان برومي کار آرد - نخست خليل الله خان و ارجن ولد راجه بيتهداس آگاه گشته برو حمله آوردند - بعد ازان که اصوات بلندي گراي شد - خدايگان عرش مکن در اثناء نگارش ترجمه فرموده ديدند که امر سنگه با ارجن در افتاده است - اگرچه امر سنگه دو سه بار جمدهر بار حواله نمود اما او بسپهر زد کرد - يکبار جمدهر لغزيد - و اندک زخمی بگردن ارجن رسيد - درين اثنا اول خليل الله خان بر امر سنگه شمشير انداخت - پس ازان ارجن جلالت نموده دو بار شمشير برو زد - و ترين ضرب ارجن سيد سالار از سادات بارهه و شش هفت کس از منصبداران گرز بردار از يمين ويسار دويده يکبارگي بشمشير آبدار کار آن نابکار تمام گردانيدند - از شعبده بازي قضا که حکم و مصالح آنرا جز دانای سراير و بيدای بواطن نداند مانند صلابت خان شايسته بر نائی که از تربيت خاقان بنده پرور مستعد تقديم خدمات بزرگ بود - و چون امر سنگه جواني که در طايغه راجپوتيه باصالت بسالت امتياز داشت و پادشاه پرورده نواز را در حق او گمان آن بود که در هيچاي بزرگ ووغای سترگ با گروهی از اقوام و اقارب جان سپار گشته باعث بلند نامی خود خواهد گرديد در يک آن بي سببي و باعثي در گذشتند - خديو قدر دان بر حمن خدمت و رسوخ عقيدت و حوادث من صلابت خان تاسف نموده

برای وقوع این کار نابایسته هرچند موجبی تفحص فرمودند جز
 دوام ارتکاب مسکرات مولد سودا و گشتن بیماری چند روزه علاقه
 آن امری دیگر بظهور نه پیوست - و می تواند بود که سبب این
 سرگذشت آن باشد که چون حدود ناگور که تیول امر سنگه بود و
 بیکانیر وطن و جاگیر راو کرن ولد راو سوز بهم پیوسته است - میان
 نوکران امر سنگه که در درگاه فلک جاه بود و متعلقان راو کرن که
 در صوبه دکن بوده بر حدود مواضع و اراضی جاگیر کار از گفتار
 به پیگار کشیده بود - و از آنجا که مردم راو کرن تغنگ بسیار داشتند
 جمعی از راجپوتان کار آمدنی امر سنگه را مقتول گردانیدند - و امر
 سنگه بعد از آگاهی بکسان خود نکشته بود که باز جمعیت نمود
 بجنگ نوکران راو کرن برونند - و او پس از شنفتن این معنی
 بصلابت خان نوشته - که تابیدان امر سنگه یادی جدال و قتال
 گشتند و گذشت آنچه گذشت - اکنون باز مردم خود را گفته که فراهم
 آمده شورش افزا شوند - انقطاع این مخالفت بی آنکه بعرض
 حجاب عتبه فلک رتبه رسانیده امینی برای تشخیص حدود
 بگیرند صورت پذیر نیست - و صلابت خان مطلب او را بعرض
 رسانیده امین گرفته بود - دور نیست که امر سنگه درین وقت که سر
 شوریده اش مسکن سودا بود - و دل رمیده اش مکن کینه بی جا
 این معنی بر حمایت صلابت خان محمول نموده برین کار ناسزا
 جرات کرده باشد - بعد از سنوح این سانشه ناسایسته بحکم اشرف
 میرخان میرتوزک و ملوک چند مشرف درلخانه خاص جسد
 امر سنگه را پیش دهلیر بیرون خلوت خانه گذاشته مودمش را

طلبیدند تا او را بمنزل برده مراسم ناگزیر بتقدیم رسانند - چون
 یانزده کس از خدمتگاران او رسیده بر حال او واقف گشتند دست
 بجمدهر و شمشیر کردند - ملوکچند کشته شد و میرخان زخمی
 گردید - و شب دیگر درگذشت - درین اثنا احدیان گرز بردار که
 بیرون دروازه به کیشک قیام داشتند به تیغ خون آشام آن مخاذیل
 را ره گرای جهنم گردانیدند - و از گرز برداران شش کس مقتول
 و شش تن مجروح گشتند - و چون این جسارت پر خسارت بیشتر
 باعث گرانی خاطر مهر ناظر گردید از مردم امر سنگه هرکه فی الجمله
 عقلي داشت شباشب راه وطن پیش گرفت - و جمعی از
 نوکران شورش کار شوریده روزگار او قرار دادند که بر خانۀ ارجن که
 بمحارطۀ امر سنگه نزدیک بود رفته او را بکشند - و ازان روکه این
 گروه اجل پزوه برای برخاش بهانه میجویند بلوی راتهور که نوکر
 معتبر امر سنگه بود و بهار سنگه راتهور که ملازم پدر او بود و ثانی
 الحال هر دو در سلک بندهای درگاه انتظام یافته بودند به همین
 که خانۀ ایدان نزدیک آنجماعه بود درین اندیشه نا پسندیده انباز
 آن شقاوت منشان گشته دل بر مرگ نهادند - پس ازان که این
 معنی معروض ملتزمان بساط تقرب گشت از عطوفت جبلي
 ورافت فطری جائی که قهر بادشاه بایستی کار فرمود - بر نادانی
 و گمراهی این گروه ضلالت پیشه بخشوده بیکمی از دولت اندوزان
 حضور فرمودند - که باین سفها از راه نصیحت بگویند که امر سنگه و
 هرکه درین جرم خطیر شریک او بود بجزا رسید - شما که مصدر گناهی
 گشته اید چرا بی باعث خان و مان خود را خراب میکنید بمقتضای

عدالت حکم میدفرمائید که هیچکس مزاحم شما نگردد - و نجاج خود است درین که با اهل و عیال و اسباب و اموال بمساکین و مفازل خود بر گردید - و چون ظاهر شد که بر جهالت و ضلالت استبداد دارند فرمان شد که سید خانجهان با مردم جلو و رشید خان انصاری که نوبت کیشک ایذان بود آن مقاهیر را بسان سردار بی هنجار ره‌گرای فیدستی گردانند - چون غزاة اسلام بجائی که کفره فجرة فراهم آمده بودند رفتند آن گروه ستیزه پزوه آب ناگوار شمشیر را ماء الحیوة دانسته با رماح و سیوف بجنگ پیش آمدند - و تا اثری از توانائی و رمقی از زندگانی داشتند تلاش و پرخاش نمودند - انجام کار همگی بابلو و بها و سنگه بشعله تیغ آبدار خاکستر گشتند - از مردم جلو سید عبدالرسول باره که جوان مردانه بود و از سایر همراهان پیش دستی نموده با سید غلام محمد ولد سید محی الدین برادر خود و پنج تن دیگر از برادران و خویشان پیاده شده هنگامه آویز گرم گردانیده بود - با رفقا ره‌گرای شهادت گشت - پادشاه مهر گستر باز ماندهای جان باختگان را بعنایتی در خور اختصاص بخشیدند - و محمد مراد ولد صلابت خان را که چار ساله بود بمنصب پانصدی ذات و صد سوار و پسر میر خان را که بغایت خرد بود بمنصب بی در خور سرافراز گردانیدند - و چار صدی ذات و صد سوار منصب سید عبد الرسول بر چار پسر کودک او و منصب غلام محمد که فرزند نداشت بر سید علی اکبر برادر خرد او مقرر فرمودند *

آغاز سال

خجسته فال هشتم از دور دوم جلوس مقدس اورنگ آرای جهانبانی حضرت صاحبقران ثانی

الْمُدَّةُ لِلَّهِ كَهَ هَفْتَمِ سَالِ دُورِ كِه بِحَكْمِ * بَيْت *

شَخَصَ الْاِنَامُ اِلَى جِمَالِكَ فَاسْتَعِزُّ * مِنْ شَرِّ اَعْيُنِهِمْ بَعِيْبٍ وَاحِدٍ
برای دفع چشم زخم روزگار غدار بر بعضی مکاره که خاتم مکروهات باو
مشتمل بود باختتام رسید - و روز جمعه غره جمادی الثانیه سنه هزار
و پنجاه و چار مطابق چاردهم اسرداد هشتم سال این دور به هزاران
فرخی و شادمانی و فراوان خجستگی و کسرانی آغاز شد - درین
تاریخ امالتخان را خلعت خاصه بر فواخته میر بخشید ساختند - و
خلیل الله خان را بمرحمت خلعت و باضافه پانصدی ذات بمنصب
سه هزاری دو هزار سوار سر بر افراخته بخشی دوم گردانیدند -
مراد کام فبیره میرزا رستم صفوی از تغیر خلیل الله خان بخدمت
قوش بیگی سرافراز گردید - ارجن از اصل و اضافه بمنصب هزاری
پانصد سوار نوازش یافت *

دوم [جمادی الثانیه] منصب گوپال سنگه ولد راجه منورپ
از اصل و اضافه هزاری ذات و هزار سوار مقرر شد *

چاردهم [جمادی الثانیه] خاقان کیوان مکان از منزل
 مهین پادشاهزاده بخت بیدار بدولتخانه معلی تشریف فرمودند
 بهمنیار ولد آصف خان خانان سده سالار از اصل و اضافه بمنصب
 هزار و پانصدی دریست سوار و خواجه ابوالبقا برادرزاده عبد الله
 خان بهادر فیروز جنگ بخلعت و خطاب افتخار خان - و خدمت
 توزک بجای میر خان و عصای مرع - و رحمت خان از اصل و
 اضافه بمنصب هزاری صد و پنجاه سوار مباهی گشتند *

بیست و سیوم [جمادی الثانیه] احمد خان نیازی باضافه
 پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار و پانصد سوار
 و بعنایت نقاره بلند آوازه گردید - و بهر یکی از عمرآقای رومی
 خواجه عبد الرحیم هزار روپیه مرحمت شد *

بیست و پنجم [جمادی الثانیه] از وقایع ملتان بعرض مقدس
 رسید که بر مبارز خان روئیده جاگیر دار دیدالپور و نواحی آن خانه
 فرود آمد - و او رهگرای آخرت گشت *

دوم رجب میر شمش فوجدار پتن گجرات بعطاء نقاره مفتخر
 گردید - یحیی ولد سیف خان بمرحمت ماده فیل بلند پایگی
 یافت - به ابوالوفا ولد تاتار خان که طنپور بروش فارسی و هندوستانی
 نیک می نواز و بدین سبب بخدمت داروغگی اهل نغمه سرافراز
 است دو هزار روپیه انعام شد *

چاردهم [رجب] عنایت الله ولد میرزا عیسی صوبه دار
 گجرات بعنایت علیم عز افتخار اندوخت - حسن بیگ رفیع منشی
 نذر محمد خان که بآرزوی بندگی این دولت آسمان صولت از

خان مذکور جدائی گزیده روی امید باین سده سنی نهاده بود
سعادت تقبیل عتبه فلک رتبه دریافته بخلعت و انعام سه هزار
روپیه سر بر افراخت - و داخل بندگان درگاه فلک جاه گردید *

هفدهم [رجب] الله ویردی خان که منصب و جاگیرش
بر طرف گشته بود بخلعت و منصب پنجهزاری ذات و پنجهزار
سوار که سابقا داشته و جاگیر داری ایلیچپور که حاکم نشین برار
است و تیواداری برخی از مضافات آن و مرحمت اسپ با زین
مطلا مفتخر گشته دستوری یافت - حقیقت خان از اصل و اضافه
بمنصب هزار و پانصدی سه صد سوار برنواخته آمد *

شب بیست و هفتم [رجب] ده هزار روپیة مقرر لیلۃ المعراج
در حضور اقدس باهل استحقاق تقسیم یافت - سیام سنگه ولد
کرمسی راتهور باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی
ششصد سوار مباهی گشت - نرسنگداس ولد دوارکا داس بقلع
داری کاویل که بهترین قلاع ولایت برار است و به بلندی و استحکام
شهرت تمام دارد - و ابوالبقا ولد شریف خان بخدمت حراست کالنه
که بر قلعه کوهی در کمال رفعت و متانت است - و درین دولت
خدا داد کشایش یافته - سر بلند گشتند *

چهارم شعبان پیدشکس اعظم خان از جواهر و مرصع آلات و اقمشه
نغیغه که قریب یک لک روپیه قیمت داشت از نظر اشرف گذشت
بحیات خان ماده فیل عنایت شد *

هشتم [شعبان] بمهین پور خلافت فیل از حلقه خاصه رتن
گج نام بایراق نقره و ماده فیل مرحمت فرمودند - راو ستر سال

بعنايت خلعت و اسپ با زين نقره سر بلند گشته بوطن مرخص گردید - کليان جهالا را که پيش ازين بچند روز عرضه داشت رانا جگت سنگه بدرگاه جهان پناه آورده بود - و حقيقتش در رجب سال هفتم از دور اول نکاشته آمد - بعنايت خلعت و سپر و شمشير يراق طلاي ميذا کار و اسپ با زين نقره و فيل نوازش نموده رخصت انصراف دادند - و برانا خلعت خاصه و کمر مرصع و دو اسپ از طريق خاصه با زين طلا و مطلا عنایت فرموده مصحوب او فرستادند *

دهم [شعبان] گوردن راتهور را که از راجپوتان مقرري کار کرده راجه گجسنگه است بخدمت حراست قلعه آسیر از تغير سيورام کور و عنایت خلعت و اسپ سر بلند گردانیده رخصت فرمودند - شيخ احمد شهيدی که درين نزديکی داخل بنندگان آستان جاه و جلال گشته بود بانعام دو هزار روپيه سر برافراخت *

ولادت با سعادت قره باصرة دولت سلطان

مهر شکوه

مفضل بي عوض و منعم بي غرض بعد انقضای نه ساعت نجومی شب پنجشنبه يازدهم اين ماه [شعبان] مهين گوهر بحر اقبال را از دختر پاک گوهر سلطان پرويز پسر نیک اختر کرامت فرمود - آرای کوس شادمانی در گنبد نه طاق فلک پيچيد و صدای تهنيت بدور و نزديک رسيد - پادشاهزاده بخت بيدار هزار مهر نذر گذرانیده التماس نام نمودند - اعلی حضرت اين

گرامی مولود خجسته طالع را به سپهر شکوه موم گردانیدند - و
برای سرانجام مواد جشن دو لک روپیه بمهین پور خلافت
عنایت شد *

شب پانزدهم [شعبان] ده هزار روپیه مقرر به نیازمندان
رسید - چون برای بعضی مصالح ملکی حکم طالب خاندوران بهادر
نصرت جنگ شرف صدر یافته بود شانزدهم فرمان قضا توان بقام
راجه جیسنگه کرامت ارسال یافت - که از وطن بدکن رفته تا
رسیدن خاندوران بهادر نصرت جنگ بمحافظت آن ملک بپردازد *

بیستم [شعبان] دولت خان ولد الف خان بعنایت خلعت
و باضانه پانصدی دو صد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار
و به تیدولاری ناگور نوازش یافته مرخص شد - میر محمد امین
هروی محمد - تورانی منشاء - که در سفر حجاز از رفقای امام قلی
خان والی توران بود - و بعد از رحلت خان در طیبه طیبه از راه
سورت به برهانپور آمده ملازم گوهر اکلیل دولت پادشاهزاده محمد
اورنگ زیب بهادر شده شرف استلام سده سینه اندوخت - و در
سلک بندگان درگاه منتظم گشته بمرحمت خلعت و منصب
پانصدی ذات و پنجاه سوار و انعام چار هزار روپیه سربلند گشت *

بیست و چارم [شعبان] راجه بیتهداس از وطن و شاه بیگ
خان از دکن آمده دولت ملازمت اندوختند *

سوم رمضان شش فیل که شایسته خان از آله باد برم پیشکش
ارسال داشته بود بنظر اشرف در آمد *

دوازدهم [رمضان] بهریگی از سر جزیر بار کامکاری سلطان

سلیمان شکوه نخستین فرزند مهین پور خلافت و محمد سلطان اولین خلف پادشاهزاده والا مقدار محمد اورنگ زیب بهادر فیل مرحمت فرمودند - حکیم محمد دارک را بعنایت خنجر طلای میثاکار و اسپ با زین مطلا مغنخر گردانیدند *

بیست و یکم [رمضان] میر ابراهیم صفدر خانی که یک لک روپیه از سرکار والا بوسم خیرات بمحتاجان و مستحقان حرمین کریمین رسانیده از راه بصره مراجعت نموده بود - بدولت آستان بوس رسید - و بخلعت و فزونی منصب و خدمت داروغگی قور خانه سر بلند گردید - چون سلوک نا شایسته نذر محمد خان با امام قلی خان مهین برادر خویش درحینیی که ایالت توران به نذر محمد خان باز گذاشته عزیمت دریافت سعادت زیارت حرمین منیغین نموده بود و گرفتن آن بی مروت هرچه خان در مدت حکومت برای زک این سفردور و خرچ این راه اندوخته و راهی شدن خان در کمال نا کاهی و بی سرانجامی بمسامع حقایق مجامع رسیده بود - چنانچه بتفصیل نکاشته آمد - خدیو انضال هنگام راهی شدن میر مسطور حکم فرموده بودند که یک لک روپیه بخان مذکور برساند - از آنجا که خان پیش از رسیدن میر مزبور در مدینه منوره در گذشت میر از آن مبلغ یکدانۀ مروراید امرودی بوزن چهل و سه سرخ جواهر از علی پاشا حاکم لکسا که برهمونی توفیق بمجاورت حرمین شریفین سعادت اندوز دین و دینی است بمبلغ سی هزار روپیه و چند اسپ عربی خریده بود درین هنگام که ادراک دولت زمین بوس نمود بنظر اقدس در آورد - مروراید را

که قیمت آن چهل هزار روپيه شد پسندیده داخل سرديج نميانی که روزهای جشن بر سر خورشید افسر می بندند گردانیدند - این سرديج گرانبایه انجم افروز که به بی مثلي ضرب المثل است مشتمل است بر پنج قطعه لعل بزرگ و بیست و چار دانه مروارید سترگ - وزن لعل میانگی دوازده تانگ است هر تانگی بیست و چهار رتی جواهری از مثقال سه رتی کمتر - چه مثقال بیست و هفت رتی است - اگرچه قیمت این گوهر بی همتا در سرکار پادشاهی دو لک روپيه است لیکن درین هنگام بجهت انتظام که بمیلان عطا و افصال و بذل و نوال خدیو اقبال بهار مکنیت و جاه و ربیع ثروت و دستگاه است اگر بازرگانی چندین لعلی بیاورد پادشاه زادهای کامگار نامدار بل نوکینان والا مقدار چهار لک روپيه هم خریده پیشکش می نمایند چه زر بدولت خاقان جهان فراوان و چندین تحفه بی مانند نایاب - هر چند در جواهر خانه خاصه لعلی چند در وزن ازین افزون است چنانچه لعلی که خدیو عالم بدو لک روپيه ابتیاع فرموده یازدهم شوال سنه هزار و بیست و شش هجری که پس از نخستین فتح دکن سعادت اندوز ملازمت حضرت جنّت مکانی گشتند پیشکش آن حضرت نموده اند - و در وزن از همه لعل های سرکار والا زاید است یک و نیم برا بر این است - اما هیچ یکی باین کامل عیاری نیست - در جواهر چهار چیز می باید یکی رنگ مثلا رنگ لعل باید آنچنان باشد که نه سرخیش مایل بسیاهی بود و نه بگل شفتالو که آن را سیر رنگ نامند - و این را کم رنگ - دوم شغافی و بی جرمی - سیم خوش اندامی -

چهارم کلانی و سنگینی - و این لعل خوش رنگ بهر چهار صفت موصوف است - بهتر و کلانتر لالی دانه است امرویی شکل که وزنش چهل و هفت رتی است و ارزش پنجاه هزار روپیه قیمت این سرپیچ نظر بآنکه بهای لعل مذکور دولک روپیه است دوازده لک روپیه قرار یافته *

اکنون خامه حقایق نگار بتقریب گزارش سرپیچ والا این

مپاس نامه نعم ایزدی را بنگارش مجملی از حقیقت

جواهر خانه معلی جواهر آگین میگردد

از جواهر خاصه شگرف تسبیحی است شگفت افزا مشتمل بر پنج

لعل و سی مروارید که قیمت آن هشت لک روپیه است - از جنس

لالی هرچه کلان وزن و تمام عیار است داخل سرپیچ می شود - و آنچه

از آن بر می آید درین تسبیح منظوم میگردد - و رای آن دو تسبیحی

است از لالی آبدار شاهوار غلطان مشتمل بر صد و بیست و پنج دانه که

مابین هر دو دانه یا قوتی است رنگین - قیمت این دو تسبیح بیست

لک روپیه مقرر گشته - وزن هر یکی از دانه های میان این تسبیح

هی و دو رتی است - و قیمت هر کدام چهل هزار روپیه - اگرچه

جمیع این نوادر روزگار ترتیب دانه حضرت عرش آشیانی است

اما در ایام دولت حضرت جنت مکانی و عهد خلافت مهد اعلی

حضرت خاقانی ظل سبحانی هرچه از جنس مروارید گزیده بجواهر

خانه والا آمده و شایستگی انتظام داشت - درین اشیا داخل

شده غایتا در زمان حضرت جنت مکانی نهبت بسابق فی الجمله

به شده بود - و امروز که بدرکت این دولت عالم آرا جهان زیب

از سر گرفته و گیتی آرایش دیگر پذیرفته - این غرائب اشیا که هر سه پادشاه عظیم الشان والا دستگاه بر فرق فرقدما پسته اند و در گردن سعادت آما انداخته بمراتب از آنچه بود بهتر گشته - سخن [کوتاه آنچه از افراد کامله اصناف جواهر و مرصع آلات در عرض صد سال در جواهر خانه خاصه فراهم آمده - یحتمل که بحسب کیفیت و کمیت در جواهر خانه کل سلاطین روی زمین نباشد - قیمت مجموع سوای آنچه بقدر دو کرور روپیه پادشاهزادهای کامکار و غیر ایشان مرحمت شده پنج کرور روپیه است - جواهر و مرصع آلات دو کرور روپیه که ملبوس خاصه است و از مرخرود پرور و گردن میهنیت مکن و دست جود پیوست و کمر حق پذیر آرایش می پذیرد در محل مقدس حواله پرستاران معتمد است و مقدار سه کرور روپیه بیرون تحویل چیلها است - چیله عبارت از غلام است - درین ماه مبارک سی هزار روپیه مقرر بمستحقین تقسیم یافت *

غره شوال بعیدگاه رفته بادای نماز پرداختند - میر محمد صالح ولد میر عبد الله مشکین قام را بعنایت ماده فیل سر بلند گردانیدند *

آرایش گرامی جشن صحت عنصر قدسی پیکر
ملکه ذات السعادات و مالکه ملکی صفات
بیگم صاحب

دپاس قدسی امام دادار بیچون و چگون - و آفریدگار بی شبهه و نمون - را که بزم نشاط آرا و جشن عشرت آما صحت ذات قدسی

سمات صفیة صافی دم - رضیة مرضی شیم - مالکة گیہان بیگم صاحب تلافی جمیع غموم گذشتہ - وتدارک همگی هموم رفته - نموده مژدہ کشودن ابواب جمعیت و شادمانی بروی اولیای مملکت جاردانی - و نوید فراهم آمدن اسباب رنہیت و کمرانی - برای اصغیاء این دولت درجہانی - رسانید . پیشکاران بارگاہ عظمت بمراسم آرایش این بزم والا پرداختہ پیش ایوان منیع الشان رفیع البیدیان دولتخانہ خاص و عام اسپک مخمل زربفت باسایہ بان آسمان برابر امراشتند - و بر اطراف چار گانہ آن شامیانہای زرنگار بدعایم زرین و سیدہین بر کشیدند - و فرشهای گوناگون و بساطهایی رنگارنگ گسترده بالغز نظرهای دور بین گردانیدند - و بالای تختگاهی کہ بر اطراف آن محجر زرناب رشک افزای آفتاب است و در وسط آن ایوان عرش بنیان ساخته شد - تخت مرصع را کہ آوازہ ترصیع و تحبیر آن شش جہت ہفت اقلیم را فرو گرفته است - نصب نمودند - و در پیش آن شامیانہ لالی نگار فادہ کار کہ دور آن بمسلسل در شاهوار زینت دارد بستونہای مرصع برافراختند - و از چپ و راست چترہای مزین بجواهر آبدار و تختہا و سندلیہای طلای میناکار و سادہ نگاہ داشتہ زیب افزا گشتند - و خرگاہهای سیمین با غلافهای مخمل طلا دوزی در دو طرف تخت مذکور برپا کردند - و پردہهای مصور بتصاویر بدایع طرازان فرنگ - و تمائیل صنایع پردازان چین - کہ ہر یکی ازان دل دشوار پسند را بندی بود و دیدہ ہوشمند را کمندی - در اطراف آن ایوان بہشت نشان داشتہ زینت افزا گردانیدند - سریر آرای جہانبانی با شکوہ آسمانی

و حشمت سلیمانی و هزاران فرد فرهنگ پرور رنگ سدره آهنگ
جلوس میمنت مانوس فرمود - و پادشاهزاده‌های والا گهر پاک
عصر را بجای مقرر حکم نشستن شد - و نویدان نامدار و وزرای
ستوده آثار بمواقف خود قیام نمودند - مدیر توزک بهرام صولت -
ضرغام سورت - باعصاهای مرصع مراسم تسویه صفوف ایستادگان
پیشگاه حضور بتقدیم میرسازیدند - مجامیر ابریزی بر کراسی زرین
از بخار عنبر و بخور مشک اذفر غالیه سائی و ناه کشائی میکرد -
و مغنیان خوش آواز و رامشگران ساز نواز نوای سرود و رود از چنبر
چرخ چنبری گذرانیدند - اصوات سازها از ادوات الفج و ذات الاوتار
نه طاق افلاک را پر صوت و صدا گردانید - غلغلۀ صدای کوس
شادیانه سر بگنبد گردون کشید - و لوائۀ آوای طبل و نفیر باوج کره
اثیر رسید - افیال کوه مانند را با یراقهای زرین و سیمین و جلال
زربفت برابر ایوان مذکور ایستاده کردند * بیت *

بستند بر روزگار آئین * شد انجمن بهار آئین
شد بخت چو مغز عقل هشیار * برخاست جهان بخت بیدار
جذبید صبا بگل فشایی * برخاست زمین بآسمانی
اواخر رمضان روز غسل تندرستی آن والا اختر برج جهاندار
هزار و پنجم هزار روپیه باهل احتیاج عطا نمودند - و عارف خدمتگار
را بزر وزن نموده هفت هزار روپیه همسنگ او با خلعت و اسب
و فیل باو مرحمت نمودند - و از پنجم شوال که آن ملکی طیف
قدیمی سرشت از منزل دولت محفل خود که بمشکوی اقبال پیوسته
است بسعادت کورنش رسیده مسرت افزای خاطر خورشید مآثر

خدايکاني گشتند - اين جشن دلکشا تا هشت روز پيوسته آراسته بود - و دران روز نشاط افروز همگي منتقبات نقاب عصمت محتجبات حجاب عفت از بيدگمان والا مکن و حلايل و بذات اعيان ذي شان در حریم خلافت گرد آمده - مراسم تهنيت اين عطيه کبري مدت به نذرنگي تقدیر آسماني بر بستر ضعف و ناتواني صاحب فراش بودند - بمحض عنايت بيدگمان آلهي و توجه مشکل کشاي پادشاهي - بهاي سعادت پيما بجهت کورنش آمدند - بزبان حال و قال بتقدیم رسانيدند - پادشاه دين پناه بعد از ادای لوازم تضرع و تخشع بدرگاه کارساز حقيقي اقسام جواهر از لعل و ياقوت و مرواريد و زمرد و مرصع آلات از اصناف حلي عورات و زر سرخ و سفيد نثار آن نقاد کون و مکن کردند - آرزومندان جواهر بمواد رسيدند - و تهی دستان زر کامياب گشتند - و درين ايام هشتگانه هر روز زر نثار به همين روش بروی کار می آمد - و مجموع هفتاد هزار روپيه شد - سي هزار روپيه را جواهر و مرصع آلات - و بيست و هشت هزار روپيه را دو هزار مهر هزار درست و هزار ديگر نصف که دهن گویند - و ربع که چرن خوانند - و دو هزار روپيه را گلهای طلا که براي نثار می سازند - و ده هزار روپيه از درست و نيمه که درب نامند - و ربع که به نثار گزارش دهند - با سيمين تماثيل اقسام اثمار و بآن فلذة الکبد خلافت هر روز نوادر تحف از جواهر بيش بها و مرصع آلات گران ارز عنايت می فرمودند - نخستين روز صد و سي دانه لالی ناسفته شاهوار کامل عيار بجهت

دست بند که پنجم لک روپيه قيمت داشت مرحمت نمودند - و روز دوم سر بندی که در آن یک قطعه الماس بزرگ با آویزه گوهر شاهوار منظم بود - و یک لک روپيه می ارزید و در سایر ایام سده مرصع آلاتی که قيمت آن چهار لک روپيه بود - و ولایت سورت را که سه کرور دام جمع دارد و دوازده ماه آن هفت لک و پنجاه هزار روپيه میشود - - بایندر آن که جمعش یک کرور دام ست و دوازده ماهه آن دو لک و پنجاه هزار روپيه و حاصلش درین ایام بواسطه کثرت آمد شد تجار از اطراف و اکناف و براری و بحار پنج لک روپيه و مجموع چار کرور دام باشد نیز انعام فرمودند - و درین هشت روز بديگر پادشاهزادهای عالی مقدار و بیگمان والا تبار و امرای نامدار و خدمت اندوزان درون و بیرون جواهر و مرصع آلات و نقود و خلعتها و اسپ و فیل که ده لک روپيه ارزش داشت عطا نمودند همگی عطا بیست لک روپيه شد - و هر روز چه در محل افندس وجه در مجلس دولتخانه خاص و عام و دولتخانه خاص بسیاری از ذکور و ائات را باضافه مناصب و ماهیان و روزیانه کمیداب میگردانیدند و از وجه تصدق هر روزه آن ذات تقدس سمات که هزار روپيه قرار یافته بود چنانچه گذارده آمد و از غره ربیع الاول تا حال زیاده بر دو لک روپيه شده مبلغی باصحاب احتیاج میرسانیدند - و روز اول بعد از تقدیم مراسم نذر و انعام از مشکوی معلی به دولتخانه خاص و عام تشریف فرمودند - و بجلوس مقدس تخت مرصع را آسمانی پایه گردانیده جهانی را کامروای خواهرش ساختند - بمهرین پادشاه زاده بلند قدر خلعت خاصه با نادرین طلا دوزی و یک لعل و

دو سروراید بیش بها که بر سر می بزدند و جمدهر مرصع با پهلوانخانه
و علاقه لالی و دولک روپیه - و حسب التماس آن ملکه زمان گوهر اکلیل
خلافت پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر را که از خواش های
بی جا که باعث گرانی خاطر خورشید مآثر مرشد دین و دنیا
و قبله صورت و معنی گشته بود چنانچه گذارش یامت باز آمده
بذیل ندامت تشبث نمودند - و بعطای خلعت خاصه و نادری طلا
دوزی و یک لعل و دو سروراید گران ارز که بر سر بزدند و منصب
سابق که پانزده هزاری ذات و ده هزار سوار شش هزار سوار دو
اسپه سه اسبه باشد سر بلند گردانیدند - و بهر کدام از پادشاهزاده
کامگار محمد شاه شجاع بهادر که در صوبه بنگاله بودند و پادشاهزاده
گرامی گوهر مراد بخش که در صوبه ملتان بود خلعت خاصه با
نادری طلا دوزی و سرپیچ مرصع با لباس و یاقوت ارسال داشتند -
و بهر جویدار اقبال سلطان سلیمان شکوه خلف مهین پور خلافت
خلعت و جمدهر مرصع با پهلوانخانه - و به محمد سلطان نخستین
فرزند پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر خلعت و سرپیچ مرصع
مرحمت شد - و بسید خانجهان و اعظم خان خلعت خاصه و اسپ
از طویل خاصه با زین طلا - و باسلام خان و سید جلال و جعفر خان
خلعت خاصه و اسپ از طویل خاصه با یراق طلا عنایت شد - و
راجه بیتهداس را بخلعت و باضاده پانصد سوار بمنصب پنجزاری
سه هزار و پانصد سوار و بمرحمت اسپ از طویل خاصه با زین
مطلا - و علامی سعد الله خان را بخلعت خاصه و باضاده پانصدی
صد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی ششصد سوار - و فیروز خان را

بخلعت و منصب سه هزارى هزار و پانصد سوار و علم - و زاهد
 خان كوكه را بخلعت و جمدهر مرصع و منصب دو هزارى هزار و
 پانصد سوار - و حكيم محمد داؤد را بخلعت خاصه و منصب دو
 هزارى دويست سوار و عنايت اسپ از طوبى خاصه با زين طلا
 و فيل و يك مهر پانصد تولاگه و يك روپيه بهمين وزن - و يكه تاز
 خان را بخلعت و منصب هزار و پانصدى هزار و پانصد سوار پانصد
 سوار دو اسبه سه اسبه - و مراد كام نبيره ميرزا رستم صفوي را به
 خلعت و منصب هزار و پانصدى ذات و هزار سوار - و حقيقت
 خان را بخلعت و فيل - و حيات خان را بخلعت و منصب هزار و
 پانصدى پانصد سوار - و كرم الله ولد عليمردان خان بهادر را
 بخلعت و منصب هزارى هزار سوار - و روپ سنگه برادر زاده هري
 سنگه را بخلعت و منصب هزارى هفتصد سوار و سجان سنگه
 سيموديه را بخلعت و منصب هزارى و پانصد سوار - و قاضي محمد
 اسلم را بخلعت و منصب هزارى پنجاه سوار - و فراست خان را
 بخلعت و منصب هزارى صد و پنجاه سوار نوازش فرمودند - جميع
 اين مناصب از اصل و اضافه است - حكيم مومنا كه سي هزار روپيه
 سالانه داشت بخلعت و منصب هزارى ذات و صد سوار و انعام
 پنج هزار روپيه كام اندوز گشت - حكيم مسيح الزمان بخلعت و انعام
 ده هزار روپيه و باضافه چارده هزار روپيه بسالانه پنجاه هزار روپيه
 و حكيم حائق باضافه ده هزار روپيه بسالانه چهل هزار
 روپيه سر بلند گشتند - و بسيارى از بندگان كه بمرتبه
 هزارى نرسيده اند درين مجلس سامي بانعامات و فزونى

مناصب سر فراز گردیدند - تفصیل اضافی مناصب ایقان
 بحسب طول کلام نگارش نیافت - و در ایام هشتگانه این بزم
 والا قامت هزار کس بعنایت خلعت مزین گردید - و شعراء بلاغت
 شعار که از بخت بیدار بحضور پیشگاه توایم سریر جهانبانی کامیاب
 اند اشعار غرا بشرف استماع مسامع خلافت رسانیدند - حاجی محمد
 جان قدسی بعنایت خلعت و انعام دو هزار روپیه - دیگران در خور
 حالت بصلات سرافراز گردیدند - بلعل خان گن سمندر با پسران
 دوهزار روپیه - و برنگ خان هزار روپیه - و دیگر کلاو نغان و اهل طرب
 دوازده هزار روپیه انعام شد *

شب نهم شوال که پنجم این جشن فرخنده فال بود با امر معلی
 بر کنار دریای جون چراغان و آتشبازی بآئینی شگرف سر انجام
 یافت - الحق بعد از خجسته بزم جلوس مقدس چندین فرخنده
 جشنی که جهانی از منافع و مبرات آن بکام دل رسیدند درین
 دولت والا مرتبت بروی کار نیامده - چه جایی دولتهای دیگر -
 امید که سلسله نشاط خیر اندیشان این دولت فزاینده - و سر رشته
 انبساط هوا جویان این سلطنت پاینده - روی انقصام مبدیاد -
 بالذبی وآله الامجاد *

باد تا بر سپهر تا بد هور * دوستش دوستکم و دشمن کور
 دشمنانش چنانکه بادل تنگ * سنگ بر سر زنند و سر بر سنگ

فرستادن علیمردان خان امیرالامرا سپاه نصرت دستگاه را از کابل به تنبیه تردی علی قطغان و مغلوب شدن او

چون نذر محمد خان والی بلخ و بدخشان که مرید و مضافات آنرا که تیول یلنگتوش بود بی سببی ازو تغییر نموده به سبحان قلمی پسر خویش داد - تردی علی قطغان اتالیق او را بضبط و حکومت آن معین گردانید - تردی علی از نظر کوتاه و خرد تپه ابران شد که لختی هزار جات لواحق صوبه قندهار و کابل را که بحدود که مرید نزدیک اند غارت نماید - نخست بر احشام بلوچان نواحی زمین داور تاخت آورد - و در اندای مراجعت برخی از اوس هزاره سک پارا که بر ساحل دریای هیرمند اقامت دارند تاراج نمود - و بیست گروهی بامیان اراده آنکه قابو یافته دستی بتوابع آن نیز برساند توقف گزید - و از شنیدن خبر اراده رفتن علیمردان خان از کابل به پشاور چندی آن عزیمت نا سزا و پسپیج نا روا موقوف داشت - خان مذکور بعد از آگاهی خلیل بیگ تهبانه دار غور بند و اسحق بیگ بخشی صوبه کابل و علی بیگ و جمعی دیگر از منصبداران و اعدیان کومک آن صوبه و فریدون و فرهاد غلامان خود را با گروهی از تابندگان خویش بیست و یکم شعبان بمالش تردی علی فرستاد - این ابطال فضایی جنگ بسرعت شاهین در هوای کلنگ ره نوردی نموده صبح جمعه بیست و ششم شعبان بمعسکر اوزبکیه رسیدند - تردی علی بعد از اندک تلاش

و پر خاش عذراں اصطبار و اختیار از دست داده بر اسب بی زین
با اعوان و انصار خاک فرار بر فرق روزگار خود بیخست - و از هم‌رهان
او صد و شصت کس مقتول و نوزده کس که ازان چندی خویشان
ار بودند ماضور گشتند - و زنش با تمامی اسباب بدست آمد - و
فراروان اسب و شتر و گوسفند غنیمت شیران بیشه هینجا شد - و
سپاه ظفر پناه دوستکام و مقضی المرام بکابل بر گردیدند - رسیدن
نوید این فتح که مقدمه فتوحاتی بود که در سال آینده باحسن
وجوه و ایمن طرق نصیب اولیاء این دولت دیر بنیاد و اصفیاء این
سلطنت خدا داد گشته - در اثناء این جشن فرخنده که هم‌مایه
شادمانی بی پایان و پیرایه کامرانی بیکران است - باعث ارتیاح خاطر
خیرخواهان و انشراح صدر هواجویان گردید - ایزد عطیه بخش ریات
قوام این سلطنت دیر پا بر سطح سما منصوب دارد - و آیات
انتظام این دولت اقبال اندما بر لوح بقا مکتوب *

هفدهم شوال عبد الله خان بهادر فیروز جنگ که سنش قریب
هفتاد سال رسیده بود رخت هستی بر بخت - چون خدیو زمان و
خدایگان دوران بواسطه عارضه نواب فلک قباب خورشید احتجاب
بیگم صاحب مدت نه ماه نشاط سیر و شکار که در ضمن آن چندین
مصالح و حکم که باعث التیام دین و دولت است - و داعی انتظام
صورت و معنی - منظور نظر دور بین خاقان عدالت گزین است
نپرداخته - بل از ارک دارالخلافة بیرون تشریف نفرموده بودند -
درینولا که ذات قدسی سمات آن ذات السعادات بصمت گرانید
بیستم شوال هم‌معنان هزاران کامگاری بنخچیر گاه باری توجه

نمودند - و از راه شکار پور به پنج کوچ داد دهان و صید افگنان منازل
باری را پرورد سعادت آمود خلد مشاکل گردانیدند - و سه روز دران
نزهتگاه مقام فرموده روز چهارم الویه نصرت طراز بصوب دار الخلافه
برافراختند - در آن چند روز که نشاط اندوز سیر و شکار آن حدود
بودند - پنجاه و پنج نیله گاو و آهوی بسیار و دیگر جانداران شکار
خاصه شد - بزاهد خان پوستین سمور ابرو زر یافت - و بمیر محمد
امین اسپ عنایت فرمودند *

دهم ذي القعدة دولتخانه دار الخلافه بنزول فیض موصول
سعادت آمود گشت *

دوازدهم [ذي القعدة] رایسنکه پسر امر سنکه از موطن آمده
به تلثیم سده سنیه سر افتخار برافراخت - و چهار فیل برسم پیشکش
گذرانید - از انجا که در جناب احدیت پسر بگناه پدر مآخوذ
نمیگردد پادشاه ظل الله عادل باقتضای مرتبه خلافت الهی و
ظل الهی جرم پدرش بنظر در نیاورده او را بخلعت و منصب
هزارگی ذات و هفتصد سوار سرافراز ساختند *

چهاردهم [ذي القعدة] منزل مهین اختر برج جلال پرورد
افدس آسمانی پایه گردید - آن والا گهر بمراسم نثار و پا انداز پرداخته
گزین پیشکشی مشتمل بر نغایس جواهر و مرصع آلات واقمشه بنظر
انور دو آوردند - مداع یک لک رویه پذیرفته آمد - و در وجه رونمایی
نور حدیقه سلطنت سلطان مظهر شکوه یک تسبیح مروارید ثمین که
پنچ قطعه لعل نیز داشت مرحمت شد - و پادشاهزاده کامگار بحکم
والا باسلام خان خلعت با چارقب - و بصدر الصدور سید جلال و

جعفر خان و راجه بیتله داس خلعت با فرجی - و بچهل کس دیگر از اعیان دولت خلعت دادند - بندها نخست در پیشگاه اقدس پس ازان در خدمت پادشاهزاده نامدار آداب بجا آوردند *

شانزدهم [ذي القعدة] بمحمد عرب خویش حکیم فتح الله

دو هزار روپيه عنایت فرمودند *

شب هفدهم [ذي القعدة] که تاریخ ارتحال حضرت مهدي علیا ممتاز الزماني است بآئین مقرر در روضه مقدسه آن سفر گزین ملک تقدس مجالس عرس آراسته گشت - و خدیو حقیقت اساس بآن مکان نزهت نشان تشریف فرموده بفاتحه فایحه پرداختند - و اکابر سادات و اعظم فضلا و صلحا و حفاظ که در آن محفل فیض منزل فراهم آمده بودند بمرحمت بیست و پنج هزار روپيه نصف پنجاه هزار روپيه مقرر و تشریفات خلعت و شال کام اندوز گشتند - و از الوان اطعمه و حلویات و اقسام عطریات بهره بر گرفتند - فردای آن گیتی خدیو بار دیگر تشریف برده بیست و پنج هزار روپيه باقی را بعفایف اراکل و دیگر مستحقات بذل نمودند •

بیست و دوم [ذي القعدة] امیر الامرا علی مردان خان بحکم ارفع از کابل آمده ملازمت نمود - و هزار مهر نذر گذرانید - و نوزده کس از خویشان و همراهان تردی علی قطغان را که بقید امر در آمده بودند بنظر اقدس در آورد - پادشاه سراسر رحمت سراپا شفقت که بخلاف سلاطین دیگر بر سیاسات خاصه کشتن که هدم بنیان و الاشان الهی است تا عفو ممکن باشد اقدام نمی فرمایند - این

جماعه را بسید خانجهان حواله نمودند - تا در قلعه گوالیار محبوس دارد - و امیر الامرا را خلعت خاصه و خنجر مرصع با پهلکتاره و اسب عربی از طویلۀ خاصه با زین مرصع سر بلند گردانیدند *

گرامی جشن شمسی وزن

روز دوشنبه بیست و چهارم شهر ذی القعدة سنه هزار و پنجاه و چهار مطابق چهارم بهمن بزم نشاط افزای شمسی وزن انتهاء سال پنجاه و سیوم و ابتدای سال پنجاه و چهارم از عمر آید قرین انعقاد یافت - و آن ذات مقدس بطرز معهود بطلا و دیگر اشیاء منجیده آمد - و دامن امید جهانی از وجوه آن برآمد - چون منگۀ زمان مالکۀ دوران بیگم صاحب بشکر و الطاف جلیله و اعطاف نبیله که در عارضۀ مذکوره از پادشاه مهربان بر فراز ظهور آمده بود متصدی سرانجام این جشن فرخنده گشته بودند با وجود فراوان نثار از اقسام جواهر و زر و سرخ و سفید و خوانهای عطر و پان و انواع تنقلات و حلویات پیدشکشی لایق از جواهر و مرصع آلات و اقسام اقمشۀ نفیسه که قیمت آن قریب یک لک روپیۀ بود گذرانیدند - و به صد کس از نوئیذنان نامدار و ارکان دولت پایدار خلعت های فاخر دادند - ازان میان بامیر الامرا علی مردان خان خلعت با چارقب مخمل طلادوزی - و باعظم خان و اسلام خان و سید جلال و جعفر خان و راجه بیتهل داس خلعت با فرجی - درین روز مهمیئت افروز علامی سعد الله خان باضافۀ پانصدی ذات بمنصب سه هزاری ششصد سوار - و زیر دست خان باضافۀ

پانصدمی ذات بمنصب دوهزاری هزارسوار - و از اصل و اضافه بهرام خان پسر جهانگیر قلی خان بن خان اعظم گوگلتاش بمنصب هزاری نه صد سوار و حسب الائتماس امیر الامرا خلیل بیگ تهبانه دار ضحاک و بامیان که در جنگ تردی علی تردد نموده بود بمنصب هزاری هشت صد سوار - و شافی ولد سیف خان بمنصب هزاری سه صد و پنجاه سوار سر برافراختند *

بیدست و پنجم [فی القعدة] راجه پهار سنگه یک فیل برسم پیشکش گذراندید - خلیل الله خان بعنایت فیل سرافراز گشت - میر محمود از سادات صفاهان که بتازگی از ایران آمده احرار دولت ملازمت نموده بود بمرحمت خلعت و منصب پانصدمی ذات و پنجاه سوار و انعام چار هزار روپیه مفتخر گردید - سید احمد سعید مفتی عسکر را بحرمین مکرمین رخصت فرموده بانعام چار هزار روپیه کامروا گردانیدند - و از جمله پنج لک روپیه که پادشاه دریا نوال برای تند رستی نواب قدسی شمایل بیگم صاحب نذر نموده بودند متاع یک لک روپیه بمکه معظمه - از انجمله نصف برای شریف زید و نیمه دیگر بجهت نیازمندان آنجا - و اسباب پنجاه هزار روپیه بواسطه منزویان مدینه مکرمه با مرصع قندیلی که بفرموده ملکه دوران بعد از حصول صحت کامل مهیا گشته بود تا در روضه منوره مدینه نبویه - طی صاحبها از کی الصلوات و انماها افرخته آید همراه او ارسال فرمودند *

بر افراختن اعلام ظفر اتسام از دار الخلافه اکبر آباد بدار السلطنه لاهور و از انجا بکشمیر

بعد از ده گری از روز چهار شنبه بیست و ششم [شهر ذی القعدة] بمصاعتي که منتخب مهره فن نجوم بود اورنگ آرای جهانباني با دولت جاوداني از دار الخلافه اکبر آباد بدباغ نور باري نهضت فرمودند و باقی خان را بخدمت حراست قلعه دار الخلافه مباهي گردانیدند *

بیست و هشتم [ذی القعدة] به بستان سرا و روز دیگر بفتح پور ورود سعادت آمود نموده یک روز مقام کردند - و بروضة مطهره شیخ سلیم چشتي تشریف فرموده بعد از زیارت چار هزار روپیه باکرام خان دبیره شیخ و جانشین او دادند - که بخدام آن مکن منیف و دیگر مستحقان برساند - بمحمد هادی که درینولا از ایران آمده در سلک بددگان درگاه آسمان جاه منتظم گشته بود - دو هزار روپیه انعام شد *

غره ذی الحجه عرصه رویداس به نزول اقدس مهبط سعادت گشت - سید خان جهان را بخلمت خاصه برنواخته بگوالیار که بجایگیر او مقرر است دستوری دادند - و راجه جسونت سنگه را بمرحمت خلمت خاصه سربرافراخته حکم فرمودند - که تا رسیدن شیخ فرید ولد قطب الدین خان که نظم صوبه دار الخلافه بدو تفویض یافته بحراست دار الخلافه بپردازد - بعد ازان روانه درگاه آسمان جاه گردند - آگاه خان فوجدار نواحی دار الخلافه بخلمت و از اصل و اضافه

بمنصب هزاره ذات و هزار سوار هشت صد سوار در اسبده سه اسبده و
 بعنایت اسپ - و رای کسیداس بمرحمت خلعت و خدمت دیوانی
 دار الخلافه میدهی گشته مرخص شدند - پنج فیل پیشکش اعتقاد
 خان ناظم صوبه بهار - و یک فیل که بینی داس دیوان آن صوبه
 بعنوان پیشکش ارسال داشته بود از نظر اقدس گذشت - رشید خان
 انصاری بمرحمت خلعت و اسپ با زین مطلا مفتخر گشته بصوبه
 دکن رخصت یافت - پوشیده نماند که بعد از حصول صحت ملکه
 دوران وجهه همت علیا آن بود که زیارت مرقد مظهر و ضریح منور
 خواجه معین الحق والدین نموده عنان یکران دولت بصوب پنجاب
 و کشمیر منعطف سازند - چون ازین حرکت و رکوب جراحات ملتئم
 شده ملکه زمان شروع در جوشش نمود - شهنشاه دوربین باندیشه
 آنکه مبادا از شدت حرارت هوا فکسی شود - و جراحات بیشتر
 بجوشد - رفتن اجمیر بروقت دیگر موقوف داشته از رویداس بسمت
 دریای جون توجه فرمودند - تا بر کشتی طی مراحل و قطع منازل
 به آسایش و آرامش نموده آید - و ملکه زمان از رهگذر حرکت و
 حرارت آزار نیابند - و الویه اقبال بچهار کوچ سایه بر ساحت متھرا
 گسترند - درین منزل مکرمت خان که برسم پذیره از دار الملک
 دهلی آمده بود شرف اندوز ملازمت گشت - از انجا دهم ماه
 که عید اضحی بود با محتجبات مشکوی عظمت بر سفاین
 دولت سوار شدند - درین هنگام محمد علی فوجدار سرکار حصار
 که پیش ازین بعرض اقدس رسانیده بود که در سرکار مذکور هامون
 نام فقیری است بی نوا که مرهم او برای چنین جراحات

نفع کلی دارد و بآوردن او مامور گشته او را بشرف امتلام آهناں
فلک نشان رسانید - از اینجا که ایزد کار ساز بنده نواز را از جمله
مصالح این نازله هائله کامگاری جمعی ناکم بود مرهم او بمجرد
بستن نمودند آمد - و پس از سه روز اکثر جراحات ملتئم گشت -
و بعد از بیست روز در نواحی دار الملک دهلی صحت تام
جهانیان را عشرت نمود ساخت - و این گدای بی نوا را
که برای قوت روز غم اندرز بود و نان شکسته را بسان جان
می انگاشت بزر وزن نموده مبلغ همسنگش و خلعت و امپ
و فیل و دهی در وطن به ال تمغا مرحمت فرمودند - و نقود
و مرصع آلات بجهت تحلیف سرو گردن و دست از سرکار والا و
و از سرکار نواب فلک جناب ملکه گدیهان و پادشاهزادهای کامگار
غیر اینان آنقدر عطا شد که تا از اولاد او اثری باشد روی احتیاج
نخواهند دید - اگرچه جراحان مشهور از مسلمان و فرنگی و
هندو که ناز مایه شان مهارت و خفاقت این فن بود در ساختن
گونگون مرهم بومع و امکان کوشیدند - اما اثری بر آن مترتب نگشت
چون طالع هامون و عارف که احوال او گزارش یافت ربه بیداری
نهاده بود کوس کامروائی بزم این در گمناں نواخته آمد - و ذکر
این دو خامل الذکر در متون صحیف تواریخ و بطون اوراق دفاتر
مثبت و مخلد گردید - و محمد علی مذکور بخطاب خانی
سر برافراخت *

بیدستم [فی الحجه] گهات خواجه خضر منزل اقبال گشت -
و در راه سه قلاده شیر در نرویکی ماده بتفنگ شکار خاصه شد - اعظم

خان بخلعت خاصه سر بر افراخته رخصت معاودت متهم را یافت -
 به پسران فتح خان واد عذیر حبشی سه هزار روپیه انعام شد *
 بیست و یکم [ذی الحجه] در آن منزل بغراوان بهجت و
 سرور گذرانیده بیست و دوم خوالی قلعه معلی که از مستحادثات
 اعلی حضرت است بنزول اقدس مورد برکت گشت - و در اثنای
 ره نوردی بزیارت مضجع فیض منبع حضرت جنت آشیانی که
 در رفعت با عرش همراز است - و در نزاهت با خلد برین انداز
 رفته - بعد از ادای آداب زیارت مبلغ پنجهزار روپیه بسدنه و دیگر
 ارباب استحقاق انفاق فرمودند - مراد قلی واد اکبر قلی سلطان
 کهر را بتفویض جای پدر که رخت هستی بر بسته بود و منصب
 هزارمی ذات و هزار سوار از اصل و اضافه مفتخر ساخته - کومک
 صوبه کابل گردانیدند *

بیست و سیوم [ذی الحجه] خاقان جهانیان بتمشایی قلعه
 مذکور و مغانی آسمانی که در آن قلعه اساس یافته پرداختند -
 و مبلغ پنجهزار روپیه بعمله و فعله آن انعام نمودند - و تصرفی
 چند که بخاطر دور بین رسید بمکرمات خان تلقین کردند *
 بیست و پنجم [ذی الحجه] اردوی گیهان نور را با اسلام
 خان درین منزل گذاشته - و پادشاهزادهای کامگار بخت بیدار
 و چندی از مخصوصان بساط قرب را هر رکب سعادت گرفته - بصوب
 پالم نهضت فرمودند •

بیست و هفتم [ذی الحجه] سیرکنان و صید افغان پرتو
 نزول بر عمارت پالم افگندند *

بیست و نهم [ذي الحجه] درین موضع گوهر اکلیل سلطنت
جهانداری پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر را به تفویض
صوبه گجرات و بمرحمت خلعت خاصه با نادری و دو اسپ از
طوبله خاصه با زین طلای میناکار و زین طلای ساده و فیل از
حلقه خاصه با یراق نقره و محمد سلطان و محمد معظم پسران
آن والا گوهر را بعنایت دو فیل خرد سرافراز ساخته بدان صوب
مرخص گردانیدند - پیشکش امیرالامرا اقسام جواهر ثمینه و مرصع
آلات و اقمشه نفیسه و اسبان ترکی بنظر اکسیر اثر در آمد - از انجمله
متاع یک لک روپیه بپایه قبول رسید - و اورا بمرحمت خلعت
خاصه با نادری طلا دوزی و شمشیر مرصع و دو اسپ از طوبله
خاصه با زین طلا و مطلا بلند پایگی بخشیده دستوری کابل دادند -
ذوالقدر خان تیولدار و قلعه دار غزنین بعنایت علم مباهي گشت
از تعیناتیان دکن عبد الرحمن پسر شیخ رکن الدین روهیله از اصل
و اصاده بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار نوازش یادت *
عرق محرم [سنه ۱۰۵۵] رایات جهان پیما از پالم برآه راست
بر افراخته آمد *

هفتم ماه مذکور ظاهر پانی پت معسکر فیروزی گردید -
درین چند روز که صید و فخرچیر پالم و آن نواحی مسرت افزای
طبیعت والا بود سه قلاده شیر و پنجاه و دو نیله گاو و فروان آهوی فر
و ماده بتفنگ نهنگ آساشکار خاصه شد - درین منزل اسلام خان و
دیگر بندها با اردوی معلی آمده بلشکر منصور ملحق گشتند -
شیخ الهدیه ولد کشور خان بن قطب الدین خان کوکله حضرت جنت

مکاني بحرامت قلعه کالنجز و عنایت خلعت مقتدر گشته بدان طرف دستوري يافت - مبالغ ده هزار روپيه مقرر اين ماه بآرياب احتياج رسيد *

يازدهم [محرم] حسين بيگ خويش امير الامرا بخدمت توزک و عطای خلعت و عصای مرصع و فزونی منصب سرافراز گردید *

دوازدهم [محرم] چون بعرض اقدس رسيد که جان سپار خان برادر زاده نقیب خان مورخ فوجدار سرکار مندسور بساط حیات در نورديد جان باز خان را بفوجداری سرکار مزبور و عنایت خلعت و باضافه پانصدي دو يست سوار بمنصب هزار و پانصدي هزار سوار برنواخته رخصت فرمودند *

شانزدهم [محرم] باغ انباله بقدم مهنيت لزوم نصارت فردوسي يانت *

هزدهم [محرم] دولت خانة والی سهرند بنزول اشرف فروغ آگین گردید - و سه روز مقام شد *

نوزدهم [محرم] مطابق بيست و هشتم اسفندار ملکه روزگار دوم بار غسل صحت کمال نمودند - خاقان دريا نوال بشکر عواطف وهاب ذي الجلال پرداخته هزار مهر و پنج هزار روپيه بار ديگر به بی نوایان و محتاجان عطا فرمودند - بميرزا بيگ مشهدي که تازه از ايران آمده بود هزار روپيه عنایت شد *

نگارش نو روز

درينوا که زمانه مرده نشاط و روزگار نوید عشرت باوليامی دولت

روز افزون می رسانید - و از هر گوشه گلبانگ تهنیت دلهای اوسرده را مانند گلهای بهاری بشگفتگی آورده بود - روز دوشنبه بیست و یکم محرم سنه هزار و پنجاه و پنج بعد از سپری شدن دو بهر و دو گری از روز افتاب گیتی افزوز فروغ افزای برج حمل گردید - درین روز فرخنده پیشکش صفدر خان که از قندهار آمده بود - و از شدت بیماری ادراک دولت آستان بوس نیارست نمود سی و چار اسپ و اقمشه ایران بظفر اکسیر اثر در آمد - جعفر ولد الله ویردی خان به بنگاله معین گشت - و مصحوب او پادشاه زاده بخت بیدار محمد شاه شجاع بهادر و دواسپ از طویل خاصه یکی عربی موسوم بمحبوب جهان با زین طلای مینا کار دیگری عرافی با زین طلای ساده عنایت نموده ارسال داشتند - رای تو درمل بمرحمت خلعت و ماده فیل فوازش یافت *

بیست و دوم [محرم] از سهند نهضت فرمودند *

بیست و پنجم [محرم] از دریای ستلج - و بیست و نهم از آب بیداه بچسرسفاین عبور نمودند *

سلخ ماه [محرم] قلیچ خان و دیگر بندها از دار السلطنه اهور آمده شرف اندوز ملازمت گشتند - به حاجی سلطان حسین بخاری که تازه از توران آمده بود هزار و پانصد روپیه مرحمت شد *

غره صفر ظاهر سرای امانت خان معشکر اقبال گردید - و از انرو که ساعت ورود اعلام فیروزی بکشمیر فردوس نظیر نزدیک بود و خاطر قدسی متأثر بتماشای گل راه پنوج و دیگر ریاحین و سبزه آنصوب راغب - مقرر شد که بدولتخانه دار السلطنه نزل نفرمایند *

دوم ماه مذکور باغ فیض بخش و فرح بخش بقدرسی تشریف
طراوت و نصارت تازه یافت - روز دیگر بسیر منازل دولتخانه والا
و تماشای عمارتی که سراسر از سنگ مرمر مشرف بر دریا بتازگی
اساس یافته بود و بنظر میمنت اثر در نیامده پرداخته - و از دشوار
پسندی و دقیقه یابی اختی تصرفات نموده - عذر مراجعت بباغ
مذکور منعطف گردانیدند - چون صوبه داری پنجاب بقلیچ خان
متعلق بود خنجرخان همشیره زاده او را بعنایت خلعت و فوجداری
دامن کوه کانکره بلند پایگی بخشیدند - مهیس داس راتهور
بقلعه داری دار السلطنه و مرحمت خلعت سرافراز گردید - محمد
قاسم ولد هاشم خان بن قاسم خان میر بحر را بمنصب هزارمی ذات
و پانصد سوار از اصل و اضافه و خدمت میر آتشی و کوتوالی
عسکر ظفرلوا که بمیر آتش تعلق دارد مباحی ساختند *

پنجم [صفر] عاقلخان بمرحمت فیل شربلند گردید - مصطفی
قاسم کس جانی خان قورچی باشی ایران که نزد صفدر خان
بقندرهار آمده بود و با او بدار السلطنه رسیده بعد از ادراک دولت
زمین بوس نه اسپ بعنوان پیشکش گذرانید - و بعنایت خلعت
و انعام پانزده هزار روپیه کامیاب گردید - بمیر محمود صفاهانی
دو هزار روپیه و بهریکی از میر صالح ولد میر عبد الله مشکین قلم
و محمد تقی صفوی هزار روپیه عنایت شد *

ششم [صفر] الویه اقبال از فیض بخش و فرح بخش بصوب
کشمیر برافراخته آمد *

دهم [صفر] که روز شرف بود در موضع تلوندی از مضافات

پروگنده امذاباد خان دوران بهادر نصرت جنگ که بفورمان قدر توان
از دکن بدرگاه سلاطین مطاب آمده بود ناصیه طالع باستلام سده
سینه بر افروخته هزار مهر نذر گذرانید - و بمرحمت خلعت خاصه
قامت اعتبار بر آراست - باسلام خان خلعت عنایت فرموده
دستوری دار السلطنه دادند - و حکم شد که بیست روز بمهمات
خالصات آنجا پرداخته بکشمبر راهی گردند - قلیچ خان نیز بمرحمت
خلعت سر برافراخته رخصت انصراف بدار السلطنه یافت -
پیشکش روز جمعه بحکیم محمد داود مرحمت فرمودند و بمتکفلان
مهمات بیوتات فرمان شد که هرچه تا یک سال درین روز
بصیغه پیشکش بدرگاه معلی برسد آنرا بمشار الیه می رسانیده
باشند - هاشم خواجه خویش صفدر خان از ماوراء النهر بعثیه
جلال آمده هژده اسب پیشکش نمود - و بخلعت و انعام
پنجهزار روپیه کام اندوز گردید - کلانندان سرکار گردون آثار و
دیگر اصحاب نشاط به انعام مقرر کامیاب شدند * چون هنگام انتهای
موکب منصور از دار الخلافه اکبر آباد بامیر الامرا که حسب الحکم
از صوبه کابل آمده شرف تقبیل عثیه اقبال دربانته بود برای
تسخیر بدخشان لختی مقدمات تلقین فرموده مقرر ساخته بودند
که درین سال بتهدیه مواد مهم مذکور چنانچه باید پرداخته باقتضای
وقت از مضامین بدخشان هرچه تواند مسخر گرداند و الا سال
آینده که موکب اقبال بصوبه کابل نهضت فرماید یکی از بادشاه
زادهای کامگار و آن عضد الخلافه را با لشکری گران و سامانی بی پایان
به تسخیر بدخشان و بلخ تعیین فرموده خواهد شد بنابران درین

تاریخ اصالت خان میر بخشی را بعنایت خلعت و شمشیر براق
طلای میناکار و اسب از طویلۀ خاصه با زین مطلا سرافراز گردانیده
با گروهی از منصب دار و احدی و برق انداز بکابل رخصت
فرمودند - که در انجام سهم مذکور بصواب دید امیرالامرا بکوشد - و از
اویمقات چغتای دیگر الوسات که در حوالی کابل و ثغور بدخشان
متوطن اند جوانان کار طلب پیکار گزین فراهم آورده هرکرا سزاوار
منصب داند باتفاق امیرالامرا منصبی برای او تجویز نماید - و
باقی را در سلک بندهای احدی منسلک سازد - و باستصواب یک
دیگر از طرق کابل به بدخشان راهی که برای گذار لشکر منصور میسور
العبور باشد اختیار نموده جمعی برگمارند - که در توسیع مضایق
و تصفیۀ مزائق و هموار ساختن آن و بستن جسور سعی بلیغ بتقدیم
رسانند - و فرمان قضا جریان بامیرالامرا صادر شد که اگر امسال وقت
یافته به بدخشان لشکر بکشد این معنی را بدرگاه آسمان جাহ
معروض دارد تا جمعی دیگر از تعیناتیان صوبۀ پنجاب و بهادر
خان از جاگیر کمک او معین گردند •

یازدهم [صفر] حسین بیگ بجهت تسویم راه پنج و برداشتن
برف کتل حیدر آباد دستوری یافت - صف شکن باضافۀ پانصدی
صد سوار بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و از اصل و اضافه
فراست خان بمنصب هزار و دو یست سوار سر بلند گشتند -
ملا عبد الحکیم هیالکوتی بمرحمت خلعت شال و انعام دویست
مهر سرافراز گشته بوطن مرخص گردید *

دوازدهم [صفر] بالتماس خان دوران بهادر نصرت جنگ

از سواران بمنصب قزلباش خان حارس احمدنگر که سه هزار
 سه هزار سوار بود پانصد سوار دو اسبه سه اسبه مقرر شد - و مغل
 خان باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی دو
 هزار سوار سر برافراخت - و اوزبک خان نگهبان قلعه اوسه که بمنصب
 دو هزارى دو هزار سوار سرافراز بود پانصد سوار او دو اسبه سه
 اسبه مقرر نمودند - و عرب خان قلعه دار فتح آباد معروف بدهارور
 باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزارى دو هزار سوار پانصد سوار
 دو اسبه سه اسبه و از اصل و اضافه پرتهدراج محافظ حصار
 دولتآباد بمنصب دو هزارى دو هزار سوار - و دیانت خان دیوان
 دکن بمنصب دو هزارى هفت صد سوار - و امان بیگ حارس
 قلعه قندهار بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار - و حسام
 الدین حسن بخشی دکن بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار
 نوازش یافتند - و حسام الدین حسن بخطاب حسام الدین خان عز
 افتخار اندرخت *

پانزدهم [صفر] ساحت بهنبر معسکر گشت - بخان نصرت
 جنگ چهار اسپ را هدار از طویلۀ خاصه - و بعلامی سعد الله خان
 یک اسپ از طویلۀ خاصه با یراق طلا - و بحکیم محمد داود سپر
 و شمشیر یراق طلا میناکار عذایت شد *

شانزدهم [صفر] از بهنبر نهضت نمودند - و چون خان نصرت
 جنگ کشمیر جنت نظیر ندیده بود و التماس نمود که در رکب
 دولت باشد او را در خدمت سراسر سعادت گرفتند - و مقرر شد که
 ریاحین و ازهار و سبزه زار و انهار آن سرزمین فردوس آئین دیده

و از فوا که و ائماران دیار منتفع و متمتع گشته بدکن مرخص گرد
و فرمان شد که مهین پادشاهزاده بخت بیدار از عقب عسکر جلال
راهی گردند - و امرا و اعیان دولت و دیگر بندها بعد آن اختر
برج فرمان روائی بدفعات به ترتیبی که مقرر گردید بره نوردهی
در آیند تا مردم از ضیق طریق و دشوار گذاری عقبات محنت
نکشند - درون تاریخ شیخ فرید ولد قطب الدین خان را بعزایت
خلعت و باضافه پانصدی ذات بمنصب سه هزاری ذات و هزار و
پانصد سوار و بمحافظت دار الخلافه اکبر آباد بلند پایگی بخشیده
رخصت فرمودند - چون از وقایع دارالسلطنه لاهور بمسامع حقایق
مجموع رسید که صفدر خان بمرضی که در قندهار بروی طاری گشته
بود رخت هستی بر بست - پادشاه بنده نواز پسران او را مشمول
عواطف گردانیده باضافه مناصب سرافراز ساختند *

بیستم [صفر] لدهی تهذه بنزول اقدس رونق و بها یافت -
و حکیم محمد داود بعزایت اسپ از طویلله خاصه با زین مطلا
سر برانراخت *

بیست و یکم [صفر] نواحی شهرن کوت منزل شد - گل
مرخی که مخصوص این راه است و مابین تهذه و شهرن کوت بغایت
خوب شکفته بود نشاط افزای خاطر انور گشت - روز دیگر قصبه پنوج
مضرب خیام گردون احتشام گردید *

بیست و پنجم [صفر] از کتل حیدر آباد که جانب انحطاط
آن نیم کره راه برف آموذ بود عبور نمودند - اگرچه برف میان راه
برداشتن کوچه ساخته بودند اما از غزونی لای خاقان سلیمان مکان

بر روی برف کنار راه که آنرا کوفته بودند بر تخت روان گذاره فرمودند - و اکثر ملئزمان رکاب فیروزی در خدمت سرایا برکت آن مسافت را پیاده نور دیدند - پس از خدیو اقبال پردگیان مشکوی سلطنت نیز بروی برف عبیره نمودند - و دواب و احوال و ائقال بمحضت تمام ازان کوچه گذشت - درین تاریخ ظفرخان ناظم کشمیر با عنایت الله پسر خود که اورا پیشتر باهتتام برداشتن برف از سر کتل مزبور فرستاده بود و دیگر تعیناتیان کشمیر و حسین بیگ که از پیشگاه حضور مقدس بتسویه و تصفیة راه معین شده بود - بمساعدت ملازمت فایز گردیدند *

بیست و هشتم [صفر] قصبه باره مواعده بمهاجته لوای ظفر انتما بر افروخته آمد - روز دیگر خدیو هفت افلیم باپردگیان مشکوی دولت بر سفاینه که متکفلان نوارده کشمیر آورده بودند با جهان جهان شوکت و جمال و هزاران ابهت و اقبال بشهر توجه فرمودند - و چون صبح غره ماه ربیع الاول مطابق نهم اردی بهشت ساعت دخول دولت خانه والا بود شامگاه محامدی خانه قاضی محمد قاسم بخش کشمیر که برکنار بند ناو پوره بغا فهاه است توقف گزیدند - و شب در کشتی گذرانیده بامدادان قرین فرخی و بهروزی دولت خانه را باشعه آفتاب خلافت فروغ آمود گردانیدند - شگون بادام و زرد آلو و غیر آن در باغات اصلا نبود - چه موسمش باخر رسیده بود - در نواحی باره مواعده لختی شگوفه صحرایی شفتالو و سیب و به و اشکن بنظر اکسیر اثر در آمد - در همین روز گوهر اکلیل جهانبانی مهین پادشاهزاده بلند قدر از عقب آمده احراز سعادت ملازمت نمودند *

چهارم ربیع الاول بتمشای ارغوان باغچه منزل نوئین مغفور
 آصف خان خانانان سپهسالار که بخان دوران بهادر نصرت جنگ
 برای بودن عنایت شده بود تشریف فرمودند - خان نصرت جنگ
 یک قطعه لعل گران بها با دو مروارید ثمین که قیمت مجموع یک
 لک و بیست هزار روپیه شد بعنوان پیشکش از نظر انور گذرانید -
 طالب کلیم که در کشمیری نظر بنظم مآثر و مفاخر این دولت
 خداداد ابد میعاد میپردازد قصیده در تهنیت مقدم مقدس
 بعرض اقدس رسانید - و بمرحمت خلعت و انعام دوپست مهر
 مباهی گردید - چون رضامندی رعایا و سایر اهل کشمیر از سلوک
 پسندیده ظفرخان ناظم آنجا معروض اقدس گشت - خدیو معدلت
 اساس یک لک روپیه از جمله مبلغی که از سرکار معلی بر نموده او بود
 بار انعام فرمودند *

شب دوازدهم [ربیع الاول] مجلس میلاد افضل موجودات
 و اظهر کائنات علیه اکمل الصلوات بآئین هر سال انعقاد پذیرفت
 و گروهی از فضلا و مشایخ و حفاظ و دیگر ارباب تقی و اصحاب
 استحقاق چه از مردمی که در رکاب ظفر نصاب آمده بودند و چه از
 سکن آن مکان فیض نشان بالوان اطعمه و حلویات و مبلغ دوازده
 هزار روپیه مقرر کامیاب گردیدند *

هفدهم [ربیع الاول] افتخار خان بعنایت خلعت و باضافه
 پانصدی پانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار
 سرپر افراخت *

بیست و دوم [ربیع الاول] خدیو روزگار با فراوان بهجت

و سرور کشتی سوار بسیر صفاپور که باغ و تالاب آن در نزهت و صفا
نمونه جی است از فردوس اعلی تشریف فرمودند - چون صفاپور
در تیول مالک کهنان مقرر است و عمارتش از سرکار ایشان سرانجام
یافته آن دره دریای خلافت بلوازم فذار و پیشکش پرداختند -
شاه گاهان کوهچنه آنروی آب با فروزش چراغان نمود از آسمان گشت -
روز دیگر براه خشکی معادلت فرمودند *

هفتم ربیع الثاني اسلام خان با همهرهان از دار السلطنه لاهور
بدرگاه کیوان جاه آمده احراز دولت ملازمت نمود - میر کلان ملازم
سره خان نصرت جنگ از نظر اقدس گذشت - و حسب التماس
خان مشار الیه در سلک بندگان بارگاه عظمت و جلال منخرط گشته
بمنصب پانصدی دویست سوار سرفراز گردید *

جشن قمری وزن

روز يك شنبه نهم ربیع الثاني سال هزار و پنجاه و پنجم
موافق پانزدهم خرداد کارگزاران سلطنت عظمی و پیشکاران دولت
ابد انکما بنم قمری وزن خاتمه سال پنجاه و پنجم و فاتحه سال
پنجاه و ششم از سنین عمر دوام قرین خاقان داد گستر و خدایگان
عدل پرور بر آراستند - جهان را نشاط در گرفت - عنصر اطهر بطلا
و دیگر اشیاء مقرر بر سخته آمد - پادشاه سلیمان جاه بجلوس
مقدس پایه رفعت و اعتلاء اورنگ خلافت بسدره المنتهی
رسانیده بریزش زر نثار جهانی از فضلا و شعرا و ندما و ارباب
تجیم را کامیاب گردانیدند - غواص لجه حقیقت ملا شاه بدخشی

که احوالش در خاتمه جلد نخستین گزارده آمد درین وزن مقدس
بدین رباعی ملهم گشته

* رباعی *

ای افضل بنده فضل فضل تو بود

فضلت خوش باد فضل فضل تو بود

چیزی که برابری تواند کردن

در پله میزان تو عدل تو بود

درین روز خجسته از سواران منصب شاهزاده مراد بخش دو
هزار سوار دو اسپه سه اسپه گردانیده آن عالی نسب را بمنصب
دوازده هزارى ذات و نه هزار سوار پنج هزار سوار دو اسپه سه اسپه
برنواختند - و صدر الصدور سید جلال باضافه هزارى ذات بمنصب
پنج هزارى هزار سوار - و علامی سعد الله خان باضافه پانصدی
دویست سوار بمنصب سه هزار و پانصدی هشتصد سوار - و
خلیل الله خان باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزارى دوهزار
و پانصد سوار - و جلال کاکر باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب
دو هزارى هزار و پانصد سوار - و کاکر خان باضافه پانصدى ذات
بمنصب دو هزارى هزار سوار - و از اصل و اضافه عاقل خان
بمنصب دو هزارى هفتصد سوار - و مبارک رو بمنصب هزارى
دو صد سوار - و عبد الكافي پسر میر میران یزدی بمنصب هزارى
دویست سوار - و ملا علماء الملک بمنصب هزارى صد سوار -
سرافراز گشتند - حکیم فتح الله که پنجاه روپیه یومیه داشت
بمنصب نهصدى ذات و پنجاه سوار مفتخر گردید - بنغمه طرازان
انعام مقرر عنایت شد *

دوازدهم [ربیع الثانی] میر ابوالحسن سفیر عادل خان
 بسعادت کورنش فایزگشته عرضه داشت او را با پیشکش از جواهر
 و مرصع آلات و نه اسپ عربی که یکی ازان طرق اسپ بود سره
 با زین مرصع و فیل با ساز طلا و ماده فیل بدظرانور در آورد - و
 طره مرصع با دو اسپ و یک فیل از خود پیشکش نمود - و بعنایت
 خلعت و انعام پانزده هزار روپیه مبداهي گشت - سید حسن ملازم
 قطب الملک نیز دولت تلمیم عتبه عرش مرتبه اندوخته عرضه
 داشت و پیشکش او را که مشتمل بود بر جواهر و مرصع آلات از
 نظر اکسیر اثر گذرانید - و بمرحمت خلعت و انعام چهار هزار روپیه
 نوازش یافت - خان دوران بهادر نصرت جنگ دو فیل با یراق نقره
 و یک ماده فیل که قطب الملک مصحوب سید حسن باو
 فرستاده بود با چهار هزار پارچه از نفایش نسایج دکن و مالوه
 بعنوان پیشکش گذرانید - مغلخان ولد زین خان یک فیل
 پیشکش نمود *

پانزدهم [ربیع الثانی] خان دوران بهادر نصرت جنگ را
 بمرحمت خلعت خاصه و جمدهر خاصه با پهلوانخانه و دو اسپ از
 طویله خاصه یکی با زین طلا دیگری با زین مطلا بر نواخته بدکن
 دستوری دادند - و مغلخان را بعنایت خلعت و نقاره سرافراز
 ساخته همراه خان نصرت جنگ مرخص گردانیدند *

یستم [ربیع الثانی] زاهد خان بمرحمت خلعت و خدمت
 قوش بیگی عزافتخار اندوخت - درین تاریخ باغ فیض بخش و مرج
 بخش بدرکات قدوم میمنت افزا مینو نما گردید - درین مکان نزاهت

نشان جشنی ترتیب یافت و چراغانی بروی کار آمد که دیده افلاک را بحیرت انداخت - درینوا چون عرضه داشت امیر الامرا مشعر بر التماس کومک برای تسخیر ملک بدخشان از کابل بدرگاه خواقین مکان رحید - بیدست و نهم راجه جگت سنگه را بعزایت خلعت و شمشیر یراق طلاء میداکار و اسپ بازیمن فقره بر نواخته بدانصوب مرخص ساختند - و یرایغ شد که بهادر خان از اقطاع خود و قلیچ خان و نجابت خان و راجه رایسنگه و راجه بهار سنگه و مادهو سنگه هادا و میروزا خان نبیره عبد الرحیم خانخانان و نظر بهادر خویشگی و سر انداز خان شمس الدین ولد مختار خان و گروهی دیگر از منصبداران و هزار سوار برق انداز و در هزار پیاده تغنگچی از دار السلطنه لاهور بکابل فزاد امیر الامرا بشتابند - و حکم اقدس بصدر پیوست که راجه رایسنگه مبلغ بیدست لک روپیه برای مواجب بندهای نقدی از خزانه دار السلطنه همراه خود بکابل برن *

غره جمادی الاولی صوبه الهاباد و حصن رهناس و حصار جناده به نیر فلک جهانبنانی مهین پادشاهزاده بدار بخت عزایت قوموند - و از تابیدن آن والا گهر پنجم هزار سوار دیگر دو اسپه سه اسپه گردانیده منصب آن غره ناصیه خلافت را از اصل و اضافه بیست هزارى ذات و بیست هزار سواره هزار سوار دو اسپه سه اسپه مقرر نمودند - و باقی بیگ ملازم سره آن کامگار را از قبل آن بلند اختر به نظم صوبه الهاباد و صیانت قلعه آن تعیین نموده بمرحمت خلعت و منصب هزارى ذات و دویست سوار و عزایت

اسپ عز افتخار بخشیده بدان صوب رخصت کردند - شایسته خان صوبه دار الهاباد بضبط صوبه مالوه از تغدیر سردار خان و کلاعت قلعه کنور که بسعی خان نصرت جنگ کشایش یافته بود مامور گردید - و بارسال خلعت خاصه بر نواخته آمد - و حکم شد که بعد از رسیدن باقی بیگ بالهباد از انجا بمالوه راهی گردد - و سردار خان به تیولداری دهامونی و چوراکده نوازش یافت - پنجم علامی سعد الله خان بعنایت فیل سر بر افراخت *

هفتم [جمادی الاولی] رسید خان جهان و راجه جسونت سنگه و بسیاری از منصبداران یرایغ شد که از اقطاع و اوطان خود راهی گشته تا هنگام مراجعت اعلام جهانکش از کشمیر جنت نظیر خود را بدار السلطنه بوسانند •

دوازدهم [جمادی الاولی] خاقان جهانیدان دیگر بار کشتی سوار بسیر صفا پور که حقیقت آن گذارش یامت تشریف فرمودند شامگاهان کوهچه آن روی آب بچراغان بر افروخته آمد - ارنک نشین اقبال روز دیگر نیز در آن مکان نزه بنشاط و انبساط گذارید - و چهاردهم عنان معاودت براه خشکی منعطف ساختند - چون اعظم خان بجهت کبرسن ضبط متهمردان مهترا و مهابن و نواحی آن که در تیولاش بود چنانچه باید نکرد - و مکرمتخان صوبه دار دارالملک دهلی به نظم صوبه مزبور چنانچه باید پرداخته بود فوجداری و تیولداری مهترا و مهابن و ضبط مسالک و نگاهبانی حدود آن نیز بمکرممت خان تفویض نموده منصب او را باضافه هزاره سوار دو اسبه سه اسبه چهارهزاری چارهزار سوار

دو هزار سوار دو اسبه سه اسبه مقرر گردانيدند - و باعظم خان فرمان شد که با پسران به پيشگاه حضور سراسر نور بشتابند - ميرزا نوذر نبيزاده ميرزا مظفر صفوي باضافه ششصد سوار بمنصب دو هزاري دو هزار سوار سر بلند گشت - همير سنگه واد ايسر داس بن دوداي سيمودي که از راجپوتان رانا جگت سنگه بود باراده عبوديت درگاه کيدوان جاه از نزد رانا آمده باستلام سده سنيه چهره بختمندي بر افروخت - و بعدايت خلعت و منصب پانصدي ذات و سه صد سوار تارک افتخار بر افراخت •

شانزدهم [جمادي الاولى] پيشکش دره التاج سلطنت پادشاه زاده محمد شاه شجاع بهادر سه فيل و لختی از امتعه نفيسه بنگاله و تنسوقات بنادر آن ولايت از نظر اکسيراثر گذشت - شب هنگام عمارت وسط تالاب دل و بساين السماء آن و کوه تخت سليمان را بحکم والاچراغان نمودند - خاقان جهان با ملتزمان بساط تقرب بر سفينه دولت نشسته بتماشای آن نشاط تازه اندوختند - درين تاريخ از وقايع دار السلطنه لاهور بعرض اقدس رسيد که بعد از نقضاء یک و نيم پهر از شب هشتم اين ماه خان دوران بهادر نصرت جنگ بساط حيات در نورديد - صورت اين واقعه آنکه خان مزبور روز شنبه ششم ماه مذکور از دار السلطنه بدکن راهي گشته دو کروهی شهر غرود آمد - آخر شب که در جامه خواب بود از نيرنگي تقدير برهن برهن بصری کشميري که خان نصرت جنگ او را بشرف اسلام مشرف گردانیده در زمرة خدمتگاران خود منخرط ساخته بود جمدهر کاري بر شکم خان زد - آن پسر شوریده سرشولیده مغز را

بکیفر این جسارت بقتل رسانیدند - و او تمام روز بآگهی گذرانیده از نقود و اجناس و عقاراتی که در دار الخلافه اکبر آباد و دار السلطنه لاهور و دکن و مالوه داشت بهریک از فرزندان خویش از ذکور و اناث حصه معین ساخت - و بر طبق آن وصیت نامه بخط خود نکاشت - و التماس نمود که از اموال این دیوبند خدمت که همه بیدمن بزدگی درگاه سلاطین سجده گاه فراهم آمده مطابق وصیت بهریک از خانه زادن عذایت شود - و تدمه بسرکار والا باز گردد - و شب هنگام زخم هستی بر بست - چون در خلوص اخلاص و رسوخ اعتقاد و فنونری صاحب پرستی و سرداری لشکر و معرکه آرائی و مهارت مراتب قلعه کشائی از کندن نقب و ساختن سابط و افراختن دمدمه و غیر آن بی عدیل بود چنانچه آمار آن در مطاوعی سوانح سنین مضیه گزارده آمد - و به قدم عبودیت و فرط خدمت گذاری موصوف و به ترمذات گزیده و خدمات نمایان به منصب هفت هزاری ذات و هفت هزار سوار پنجهزار سوار و اسبه سه اسبه و انعام یک کرور دام که مجموع طلبش دوازده کرور دام باشد که دوازده ماهه آن سی لک روپیه میشود و بنظم هر چار صوبه دکن سر افراز گشته بود - پادشاه بنده پرور بر سپری گشتن او بدین منوال تاسف نموده فرمودند - که چنین بنده جدکار اخلاص شعار و سردار کار گذار بایستی در معرکه بزرگ مصدر کار سترگ گشته به پایه شهادت میرسید - و فرزندان او را مشمول نوازش گردانیده بهر کدام افزون از آنچه وصیت کرده بود از اموال او عنایت نمودند - و مبلغ شصت لک روپیه نقد حسب التماس او بسرکار

گردون آژار باز گردید - از پسران آن نوئین بلند مکان هریکی از
 سید محمد و سید محمود را بمنصب هزاره ذات و هزار سوار از
 اصل و اضافه - و عبد الذبی پسر خودش را که دوازده ساله است
 بمنصب پانصدی دویست سوار سرافراز ساختند - و براجه چیسنگه
 که هنگام طالب خان نصرت جنگ بحضور اقدس بحفظ و حراست
 دکن مامور گشته بود چنانچه گذارش یافت خلعت خاصه فرستادند *
 بیستم [جمادی الاولی] قرین عشرت و کامرانی بسیرینذابیع
 توجه فرموده بیست و دوم باغ و عمارت بیج براره را که در تیدول
 دیباجه صحیفه مغاخر مهین پادشاهزاده عالیقدر مقرر است ورود
 مقدس فیض آموذ گردانیدند - آن اختر سماء عظمت شب هنگام
 هر دو ساحل دریای بهت را چراغان نمودند - روز دیگر سرچشمه
 اینچه بقدم گیتی آرا منبع صفا گردید *

بیست و چهارم [جمادی الاولی] آصف آباد معروف به
 مچھی بهون که آن نیز بعد از درگذشتن آصف خان خانخاان
 سیئه سالار مرحوم مغفور به مهین پور خلافت مرحمت شده - و
 بیست و پنجم صاحب آباد معروف باچهول که بسرکار نواب ثریا
 جذاب بیگم صاحب تعلق دارد - و بغزونی آب و کثرت طراوت و
 نصارت باغ تازه آئینی عمارات و بزرگی آبشار و بسیماری حیاض و
 انهار و فرادانی ریاحین و اشجار حیرت افزایی نورندگان دشت و
 کهسار است - و جز شاه آباد مکانی ازان دلکش تر نشان نتوان
 داد - بنزول اقدس فروغ تازه پذیرفت - شاهگاهان از سرکار آن مملکه
 جهان چراغانی ترتیب یافت که چشم کواکب ازان خیره گشتی *

بیستم و ششم [جمادی الاولی] شاه آباد معروف بویرناک
را که در مضممار توصیف نزهت آن و تعریف چگونگی عمارات و
و تصرفاتی که درین دولت خداداد ابد میداد در آن فزعت کده
بروی کار آمده گلگون خامه لنگ است - بمقدم فیض توام رونق
و بهار افزودند - از لطافت آب و فزونی ماهی و شادابی بهساتین و
و دانه آذینی منازل و غزارت حیاض و انهار و فواره و آبشار که بتازگی
انجام یافته بود طبیعت والا نشاط آگین گردید *

بیست و هفتم [جمادی الاولی] در اینجا توقف فرموده
بیست و هشتم رایات انصراف بشهر کشمیر بلندی گرا ساختند *

آغاز نهم سال

فرخ فال از دور دوم جلوس اقدس

لله الحمد که بهزاران فرخی و فیروزی هشتم سال دور دوم
بأنجام رسید - و روز سه شنبه غره جمادی الثانیه سنه هزار و پنجاه
و پنج موافق سوم اسرداد آغاز نهم سال میمنت اشتمال این دور
نوید فتوحات و مزده مسرات رسانید - درین تاریخ اورنگ آرای
جهانبانی بدولتخانه والای کشمیر نزول اجلال فرمودند *

سیوم [جمادی الثانیه] اسلام خان را بخلعت خاصه و جمدهر
مرصع با پهلوانخانه و شمشیر مرصع و نظم هر چهار صوبه دکن و باضافه
هزاری هزار سوار دو اسبه سه اسبه بمنصب شش هزار شش هزار سوار
پنجاه هزار سوار دو اسبه سه اسبه و بمرحمت دو اسب از طویل خاصه
بازین طلا و مطلا و فیل از حلقه خاصه با یراق نقره و ماده فیل
سر بلند ساخته بدان صوب رخصت نمودند - و سیادت خان برادر
خان مزبور را که در دارالسلطنه لاهور بود باضافه پانصدی صد سوار
بمنصب دو هزار پانصد سوار نوازش نموده مقرر گردانیدند -
که با او بدکن رود - و از اصل و اضافه میرزا سلطان ندیره میرزا مظفر
صفوی را که داماد اسلام خان است بمنصب هزار چار صد
سوار - و میر اشرف نخستین پسر خان مزبور را بمنصب هزار
دویست سوار - هراترازی بخشیدند - و میر شریف و میر صفی

دیگر پسرانش را باضافه بر نواختند علامی سعد الله خان بعنایت خلعت خاصه و بخدمت دیوانی خالصه شریفه و تسوید مضامین مناشیر مطاعه و تبایغ آن بدیدران عطار نشان و ترقیم معرفت خویش در تحت رساله مهین پادشاهزاده بیدار طالع که درظهر فرامین والا بخط خود می نگارند از تغیر اسلام خان و باضافه پانصدی دریست سوار بمنصب چار هزاری سوار و بعطای قلمدان مرصع سر بلند گردید - و عاقل خان بخلعت و خدمت میرسامانی سرانراز گشت - و عرض وقایع صوبجات از تغیر عاقل خان بملا علاء الملک مقرر گردید - حسین بیگ خویش امیر الامرا که خدمت توزک بدو مفوض است بمنصب هزاری چار صد سوار از اصل و اضافه سر برافراخت - سید مظفر ولد سید شجاعت خان بارهه را بخلعت و منصب هزاری ذات و پانصد سوار از اصل و اضافه نوازش فرمودند *

هشتم [جمادی الثانیه] میرزا حسن صفوی باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزاری دو هزار سوار و بغوجداري و جاگیرداري فتح پور و بیافه که در تیول اسلام خان بود - و بهمنیار باضافه پانصدی ذات بمنصب دو هزاری دریست سوار - و گویند داس راتهور ملازم خان دوران بهادر نصرت جنگ بمنصب پانصدی دریست سوار - مبداهي گشتند - میرکلان خاندورانی که سابقا بمنصب سرافرازی یافته همراه خان مذکور معین گشته بود - بعد از رحلت او از دار السلطنه آمده احرار دولت ملازمت نمود - و بخلعت و اضافه منصب و خدمت فوجداری سرکار

سازنگ پور سرافراز شد - محمد حسين پسر مير فتح صفاهاني را به تيولداري پنج و خلعت سر بلندي بخشيدند - مير فتح سردار تفنگچيان فرمان رواي ايران بود - و در آن دولت اعتبار بسيار يافته - بعد ازان که ره گرامي آخرت گشت - پسرش که برادر کلان محمد حسين مذکور باشد بجان شيني پدر اختصاص يافت - و بمير فتح موصوم گرديد - و در واقعه بغداد بقيد سلطان مراد خان قيصر روم گرفتار آمده با ديگر سران بقتل رسيد - چنانچه در وقايع سال سيوم ازین دور نگارش يافت *

نهم [جمادي الثانيه] اورنگ آراي جهانباني بسير ثيلاق کودي مرگ توجه فرمودند *

يازدهم [جمادي الثانيه] تماشای آن مکان نزه باعث نشاط خاطر اقدس گشت - بانکه رياحين آن سرزمين چنانچه بايد نشگفته بود چهل قسم گل شمرده آمد - و باين حال بر زبان حقيقت بيان رفت - که در ايام سعادت انتظام پادشاهزادگي گلزار اين سيرگاه بمراتب به ازین بنظر درآمده بود *

دوازدهم [جمادي الثانيه] مقارن دولت و اقبال عيان سعادت بشهر کشمير منعطف گردانيدند *

شب بيستم [جمادي الثانيه] پادشاه فلک بارگاه کشتي سوار تماشای چراغان عمارت وسط تالاب دل و بساتين نواحي که دوام بار بروی کار آمده بود تماشا فرمودند - از وقايع صوبه بنگاله بعرض اشرف رسيد که الله يار خان پنجاه و شش فيل سي نرو بيست و شش ماده برای سرکار والا صيد نمود - بهريکی از باقي بيگ

و حاجی صادق که تازه از مازراء النهر آمده بودند هزار روپيه
عنايت شد *

نهم رجب بمير ابوالحسن ملازم عادل خان خلعت و صد
پارچه از نفايس پشمينه کشمير مرحمت نموده اورا بدار السلطنة
رخصت فرمودند *

شانزدهم [رجب] بار ديگر بتماشاي يذابيع كوثر مثال
نهيضت نمودند *

هفدهم [رجب] باغ و عمارت بيچ براره بورود فيض آمود
ضيای ديگر يافت *

هزدهم [رجب] چشمه اينچه و نوزدهم مچهي بهون را به
نزول سعادت موصول زينت افزودند *

بيستم [رجب] صاحب آباد بقدم مقدس سعادت آگيدن
گريد - و از تماشاي عمارات دلگشايش كه چون قصور خلد برين
بي قصور است - و بساطين روح افزايش كه غيرت افروز هفت
طاق ميدانه طارم خضرا است - و زلال حياض و انهارش كه
آبروي اين سرزمين فردوس آئين است - مسرت اندوختند -
و شب چراغاني بروي كار آمد كه شعله حسرت در دل روز افروخت -
روز ديگر دران سرزمين نشاط افزا مقام شد - و علامي سعد الله خان
كه از كرداني و رسوخ عقيدت به نوازشهاي روز افزون خديو بنده
نواز مخصوص است - بدرجه والي وزارت كل و عنايت خلعت
خاصه و جمدهر مرمع با پهلوكتاره و باضافه هزاري ذات و پانصد
سوار بمنصب پنج هزاري ذات و هزار و پانصد سوار سرافتخار

برافراخت - یادگار بیگ والد زبردست خان بمنصب هزارعی ذات
و دو صد و پنجاه سوار از اصل و اضافه و داروغی گرز برداران منصبدار
و احدی سرفراز شد - و چون لختی تصرفات که سابقا در منازل
شاه آباد بخاطر صواب گزار رسیده بود از عمل آن مکان هنوز بروی
کار نیامده بود - اعلی حضرت بادولت روز افزون بصوب شهر مراجعت
فرموده بدهست و سیم دولت خانه کشمیر را به تشریف معلی
بیت الشرف گردانیدند *

بیست و چارم [رجب] زاهد خان که بیماری صعبی
داشت و هر چند حکیم محمد داود بقصد تحریر نمود او
راضی نشد رخت زندگانی بر بهست - چون والد او حوری جان
انکه نواب فلك قباب خورشید احتجاب بیگم صاحب است و او
کوکه آن ثریا جناب بود - پادشاه بنده نواز ظلال عاطفت بر مفارق
باز ماند های او از ذکور و اناث افکنده همه را از زی رزیت
بر آوردند - و فیض الله پسر کلان او را که ده ساله است بمنصب
هزارعی ذات و چار صد سوار - و سه پسر خود او را بمنصب
در خور توازش فرمودند *

شب بیست و هفتم [رجب] ده هزار روپیة مقرر لیلۃ المعراج
باحتجاب احتیاج رسید *

بیست و هشتم [رجب] که در باغ فیض بخش و فرج بخش
نشاط اندوز بودند بلعل خان گن سمندر چهار هزار روپیة انعام شد *

سیوم شعبان عرضه داشت پادشاهزاده کامگار محمد شاه شجاع
بهدار محتوی بر ولادت پسری که از دختر راجه گورسین کشتواری

کرامت شده بود و التماس نام بآستان ملایک مکان رسید - خدایگان
جهان آن فرخنده طالع را به بلند اختر نامور گردانیدند - جلال برادر
برادر خان بعذایت اسپ سر باند گشت - چون نگارش نبذی از
احوال توران و والی آن در وقایع سنه آتیه ناگزیر است - لاجرم به
تحریر احوال مذکور و ترقیم لختی از سوانح صوبه کابل و لشکر آن
پرداخته بر سر تذهیق وقایع این دولت ابد میداد که وظیفه این
نگارنده مکارم و معالی است می رود *

گزارش مجملی از احوال نذر محمد خان و سوانحی که بعد از حکومت او دران ملک رونمود

برخی از حقیقت نابینائی امام قلی خان و ناسپاسی نذر
محمد خان با امام قلی خان برادر کلان و اندوختن امام قلی خان
سعادت سفر حجاز نگاشته آمد - اکنون بگزارش آنچه بعد ازین
بروی کار آمده بوسم اجمال می پردازد - نذر محمد خان پس از
روانه شدن امام قلی خان بحرمین شریفین بایالت توران پرداخته
در بخارا اقامت گزید - و عبد العزیز خان پسر کلان خود را از
سمرقند طلبیده زمستان در بخارا باهم گذرانیدند - و در آغاز بهار
سنه هزار و پنجاه و دو هجری هر دو با سران لشکر بلخ و بخارا بقصد
صید و تخریب بقرشی رفته تا اواخر بهار دران نواحی بشکار مشغول
بودند - و چون اسفندیار خان حاکم خوارزم که با نذر محمد خان
متفق بود به ابوالغازی برادر خود عداوت داشت رهگرای آخرت
شد - و پسران او که بعد از شش ماه خان مزبور را آمده دریافتند

بموجب وصیت پدر خطبه بنام نذر محمد خان خوانده و لختی تحف و تنسوقات برسم ارمنان ارسال نموده حاکم طلبیدند - او طاهر بکلر را با جمعی بکلات اورکنج تعیین نمود - و بر طبق وصیت اسفندیار خان ابو الغازی را دران ملک دخل نداده آن ولایت را بتصرف درآورد - از آنجا که امام قلی خان در اثنای حکومت خود با اوز بکیه سلوک شایسته نموده قبض و بسط امور ملکی و رفق و فتنه شوون مالی به سران این طایفه باز گذاشته خود باسم خانی قانع بود - و نذر محمد خان برخلاف آن باستبداد تمام همگی کارهای حکومت را پیش گرفته دست تصرف دیگران باز بست - و خواست که در خانی ماوراء النهر نیز استقلالی که در ایالت بلخ و بدخشان داشت داشته باشد - و شروع در باز خواست اعمال روزگار امام قلی خان نمود - اوز بکیه بتذکر و توحش افتاده بران شدند که او را با پسر کلانش عبد العزیز خان از میان برگرفته یکی از خویشان او را بخانی برگزینند چه * ع * پدر کش از پسر ایمن نباشد * و برای پیش بردن این مطلب همواره فرصت طلب و بهانه جو بودند - خان مذکور برین اراده مطلع گشته از جمعی که ماده فساد می دانست هریکی را بجائی تعیین کرد - سمرقند و توابع آنرا بعدد العزیز خان داده بیگ اوغلی کنکس را اتالیق و خسرو بیگ پسر کلان نظر بی را دیوان بیگی او ساخت - و تا شکند و مضافات آنرا به بهرام پسر سیوم داده اتالیقی او را به باقی یوز مقرر گردانید - و نظر بی را که اتالیق امام قلی خان بود و در لشکر بخارا اعتبار تمام داشت و او را باعث شورش میدانست و ازو ایمن نبود بحکومت

بلخ نامزد گردانیده از میان عسکر بخارا بر آورد - و عبد الرحمن اتالیق را دیوان بیگي گردانید - درین هنگام بعضي از اهالي اند جان از تظارل لشکر قرغر بتظلم آمدند - و حاکمي که هم بنظم ملک چنانچه باید به پردازد و هم سر پنجه ظالم ستمگار از گریبان مظلوم مستمند باز دارد طلب نمودند - چون از ملک اند جان منفعتي نبود مقرر ساخت که مردم اند جان هر کرا خواهند بحکومت برگزینند - و عبد الرحمن دیوان بیگي را با لشکري بدفع سپاه قرغر فرستاد - و قرار داد که بتاشکند که سرحد ترکستانست شتافته جهانگیر قزاق رابه بیدند - و دختر او را برای عبد العزیز خان خطبه نماید - و ازو کومک گرفته و پاره از لشکر تاشکند نیز همراه برداشته بمالش گروه قرغر بشتابد - عبد الرحمن بعد از دیدن جهانگیر و خواستگاری دختر او با جوقی از قزاق و جمعی از تاشکند بمدافعه قرغر پرداخته قذلق سید را که سر کرده قرغر بود با ده نفر سردار بغریب کاری و حیلله پردازی بدست آورده کشت - و نذر محمد خان در آغاز فصل مدیوه به بلخ شتافته تمام تابستان و برخی از موسم خزان درانجا بسر برد - و در اثنای بومدن از بلخ قندز را که حاکم نشین بدخشان است بخسرو پسر دوم که حکومت طالقان بدو تعلق داشت داد - و کهمرد را با لواحق و هزار جاتی که از دیر باز به یلنگتوش متعلق بود ازو بی وجه و بی وقت تغدیر نموده بسبحان قلبي پسر چارم داده تردی علی قطغان را اتالیق گردانید - و خود به بخارا شتافته زمستان بسان سال رفته درانجا بسر برد - و در رمضان عبد العزیز خان را از سمرقند نزد خود طلبیده بعد از عهد دستوری

معاودت داد - و قتل محمد پسر پنجم را در بخارا گذاشته در
ابتدای بهار سال هزار و پنجاه و سیوم باز بقصد شکار و بقرشی
نهاد - و دو سه ماه دران سرزمین به نخبیر پرداخت - درین اثنا
جهانگیر قزاق نوشت که لشکر قلماق بر من تاخت آورده دست
بقتل و نهب ترکستان دراز کرده است - و جماعت ازان طایفه بر
تاشکند نیز رفته اند - نذر محمد خان بعد از آگاهی یلنگتوش را
از بخارا طلب نموده با فوجی بمحاربه قلماق فرستاد - اتفاقا پیش
از رسیدن یلنگتوش عبد العزیز خان بقصد نبرد قلماق از سمرقند
بدانجا رفته بود - اعیان قلماق بر قلت همریان عبد العزیز خان
و افغ گشته خواستند که هر گاه بتاشکند در اید دستگیر کنند -
از انجا که تدبیر موافق تقدیر نبود آرزوی اینان بغراز روائی بر نیامد
و یلنگتوش اختی از قلماق را که در آمدن سبقت نموده بودند از
هم گذرانید - در خلال این حال عبد الرحمن که از مهم قرغر
و پرداخته بود به یلنگتوش پیوست - لشکر قلماق بعد از اطلاع بر
اجتماع و اتفاق اوزبکیده نیروی محاربه در خود نیافته ره گرای فرار گردید
پس ازان که لشکر از تاشکند برگشت - نذر محمد خان از قرشی به بلخ
رسیده عبد الرحمن دیوان بیگی را پیش خود طلبید - و برسم سال
رفته گرمارا در بلخ گذرانیده واسط خزان باز به بخارا رفت - و چون
پیش از رفتن بلخ شغفته بود که میان بهرام و باقی یوز اتالیق
سازگاری نیست و بر وعد و وعید و لطف و تهدیدی که از قرشی
تکاشته فرستاده بود فایده مترتب نگشت - بهرام را نزد خود
طلبید - و خواست که دختر امام قلیخان را که در عهد خان مذکور باو

نام زد شده بود بقید نکاح او درآورد - از آنجا که نظر محمد خان
 بر هیچ یکی از اوزبکان مثل عبد الرحمن دیوان بیگی که باستقلال
 تمام باین خدمت می پرداخت اعتماد نداشت - اوزبکیه
 از تنگ چشمی و آزمندی و ناتوان بینی زبان پیغاره بر نذر محمد
 خان دراز کردند که نفع دولت او بر عبد الرحمن مقصور است - و
 دیگری را ازان بهره نیست - و سلوک تکبر آمیز عبد الرحمن علاوه
 آزردهای اینان گشت - و چون هنگام اقبال نذر محمد خان بانجام
 رسیده بود و هنگام دولتش باختتام - کارهای برخلاف قوانین
 خرد دورین و ضوابط رای رزین و مخالف مراسم ایالت و امارت
 بظهور می پیوست - چنانچه که مرد و توابع آنرا که از قدیم باز
 در تیول یلنگتوش بود و از بمواضع مذکوره فراوان شیفتگی و
 دل بستگی داشت - بی باغی ازو که اتالیق و سرآمد نوکرانش
 بود تغیر نموده اورا بخود بی اخلاص گردانید - و اکثر اموری که بعد
 ازین نکشته خواهد شد باغوا و اغراء او بفعل آمد - و اقطاعات بیشتر
 اوزبکیه خود متصرف شده این جماعه را ممنون می ساخت -
 که چرا شمارا تعب ضبط و محنت ته صیل باید کشید - زر نقد از
 خزانه بگیرد - اینان اگرچه بحسب ظاهر اظهار رضاگونه می کردند
 اما در باطن کمال آزردهای و آشفتگی داشتند - و برخی ارباب
 سیورغالات قدیمه را بلباس اسنان متمم ساخته از وجوه معایش
 و اسباب روز گذار محروم گردانید - و بعضی را تنخواه کم کرده قوت
 مایه باز گذاشت - و ازین رو همگی خواجگان که تورانیان از خوانین
 تا محترفه حلقه اعتقادشان در گوش غاشیده انقید بر دوش دارند

بچان رنجیدند - و چون از کثرت ایلخی و مواشی هر جا چرا گاهی بود
برای دراب خود قورق نمود - بسیاری از احشام رمیده دل و شوریده
خاطر گشتند - و هر چند عبد العزیز خان بذریعۀ جمعی از معتبران
خواجگان و کهن سالان اوزبکیه التماس نمود که چنانچه امام قلی
خان بلخ را بشما واگذاشته خود در بخارا می بود شما نیز بلخ را
بمن داده در بخارا اقامت گزینید در معرض قبول نیفتاد - چه مدت
چهل سال در بلخ فروکش کرده بود و طبیعتش بآب و هوای
آن خوگر شده - و نیز بردن فراهم آورد چندی ساله از قلعۀ بلخ
و بخارا برو دشوار بود - و برعایت سرداران لشکر بلخ که سبب قدم
خدمت و ارتکاب محن و مشاق امید نتایج داشتند - درخور
توقع نپرداخت - و هر که از روی خیرخواهی و نیک اندیشی
حرفی پنهانی از بداندیشان می رسانید بانفای آن در میان مردم
اورا خوار و شرمسار می گردانید - و نسبت بهر که گمان بد در خاطرش
راه می یافت هر چند مصلحت ملکی مقتضی اخفاء آن بود از
تذگی ظرف بر روی همگان باو تشریت و تهریب می نمود -
تا آنکه همگی تورانیان از گفتار و کردار او به تذگ آمده کمر
عداوت بر میان جان بستند - و عبد العزیز خان را که دلش از پدر
بواسطۀ ندان بلخ رمیده بود با خان مخالف و با خود موافق
ساخته تمامی همت بر فکر اسباب رونق کار و رواج روز بازار پسر و
شکست هنگامۀ پدر و خرابی روزگار او گذاشتند - و باقی یوز را که
در تاشکند بود بران داشتند که سر از اطاعت او برتابد - نذر محمد
خان برین معنی آهی یافته عبد الرحمن دیوان بیگنی را باستمال

او بتاشکند فرستاد - باقي يوز از شنيدن خبر آمدن ديوان بيگي
بتوهم افتاده با اقارب و انصار در ارک تاشکند مدحمن گشت -
عبد الرحمن بتاشکند رسیده بواسطت بعضي مردم معتبر بنامه
و پيغام خاطر او را مطمئن گردانیده قرار داد که باقي يوز با متعلقان
و منتسبان نزد خان برود - و خود در تاشکند باشد - باقي يوز باين
اراده از تاشکند بر آمد - در انثناء راه بهر قلعه که ميرسيد حارسان آن
او را بدرون راه نمیدادند - و نوشته عبد الرحمن بر وفق آن مينمودند
باقي يوز از ديد اين حال چون بيقيين دانست که گفت و گوی او
همه حيله سازي و مکر پردازی است در ابراز مخالفت کوشیده
بحصن خجند در شد - و سنجر نامي را نديره امام قلي خان گويان
بخاني برگرفت - نذر محمد خان برين معني آگهي يافته بعبدالعزیز
خان و بيگ اوغلي گذمس نوشت - که از سمرقند با جمعيت خود
بقصد استيصال او روانه خجند شوند - عبد العزيز خان بيگ اوغلي
را پيشتر روانه ساخته از عقب بره نوردي در آمد - درين انثناء
يلنگتوش و سيونج بي که با کند اوران بلخ و بخارا بکوسک او معين شده
بودند بدو ملحق گشتند - عبد العزيز خان عبد الرحمن را بصواب ديد
يلنگتوش و جمعي ديگر که او را هواخواه نذر محمد خان دانسته
در انجام مطلب مغل مي پنداشتند از تاشکند طلب نموده در ظاهر
برای آوردن خزانه بواسطه خرچ خود و لشکريان نزد پدر به بخارا
فرستاد - و در حقيقت مطمح نظرش در ساختن او بود که شايد
در رفتن بخارا و آوردن زر درنگي واقع شود - اتفاقا او بسرعت هرچه
تمامتر به بخارا رسيد - و شش لک خاني برای عبد العزيز خان

و هفت لک بجهت لشکریان باستعمال تمام آورد - عبد العزیز
 خان یلنگتوش را پیشتر بخجند راهی ساخت - که باندروز و موعظت
 باقی یوز را از طریق نافرمانی باز داشته ره سپر انقیاد گرداند -
 پس ازان که یلنگتوش به نواحی خجند آمده به باقی یوز پیغامها
 فرستاد او بنابر مصانعتی که پنهانی میان او و یلنگتوش بود پاسخ
 داد که آرزو داشت که همچو اتالیق مردی در میان آمده در اصلاح
 حال جانبین کوشد - اکنون که این خواهش سمیت روائی گرفته اگر
 تا دهنة تنگی لب آب خجند برسند ازین جاذب پذیره شده درمی یابم -
 یلنگتوش اگرچه برگزارد که من با وجود کبر سن هرگاه این همه ره
 نوردیده باشم او که حکم فرزند دارد بایستی این قدر راه پیش آمده
 مراد درمی یافت - اما با بیگ اوغلی تا دهنة تنگی لب آب مزبور
 که سرحد ولایت خجند و شاهرخیده است شتافته منتظر نشست -
 و کفش قلماق را که هوا جوی بدر محمد خان میدانست و در صدق
 دفع او بود به پیغام گذاری نزد باقی یوز روانه نمود - باقی یوز او را
 بمجرد رسیدن دوزخم شمشیر برگردن زده از زمین انداخت -
 و با فوج خود ازان تنگی بیدرین آمده بر یلنگتوش و بیگ اوغلی
 تاخت - اینان حال بدین منوال دیده خود را بمراکب رسانیدند -
 و برو حمله آورده او را بستیز و آویز ساختگی از تنگی گذرانیدند -
 پس از شتافتن باقی یوز به قلعه کفش قلماق بتعب تمام خود را
 به یلنگتوش رسانید - عبد العزیز خان این خبر شغفته از اقامتگاه
 خود کوچ نمود و بلشکر پیش پیوست و حصن خجند را پانزده
 روز قبل کرده از هر جانب ملچاها ترتیب داد - درین هنگام

گروهی از مشاهیر عسکر بخارا باو برگزاردند که رایها برین قرار یافته
 که از پای حصار بر خاسته بیرون تنگی بر کنار آب توقف نمایند -
 ما عنقریب اورا بخدمت می رسانیم - و عبد العزیز خان را از انجا
 برداشته عقب آوردند - و همگی لشکر ماوراء النهر یکدل گشته
 پیش روی او فرود آمد تا راه برو گرفته شود - و از پیش فوج مذکور
 و از پس باقی یوز اورا دایره وار احاطه نمودند - و دو کس معتمد
 مومن بی، و قریق بی نام را فرستاده پیغام دادند که ما بنده
 و فرمان پذیر نذر محمد خان و ایشانیم - اما تاب تفوق مردم بلخ
 نداریم - صلاح کار در آنست که چندی از خواجگان و و شاقان نزدیک
 با خود داشته سایر لشکر بلخ را مصحوب عبد الرحمن نزد خان روانه
 سازند - تا خان بآئین سابق با این مردم در بلخ باشند - و ایشان
 بایالت ماوراء النهر برداشته مانند امام قلی خان در بخارا بگذارند -
 باقی یوز را نیز بحضور می آریم بشرطی که از زلات او درگذرند -
 که هرچه تا حال ازو بروی کار آمده همه بتحریر یک مابود - و الا کار
 به پیگار خواهد کشید - عبد العزیز خان از اصغای این کلمات
 برآشفته گفت که جمعی را که روزگار دراز راه سپهر مسلک جان فشانی
 گشته اند راندن و از ندای خدمت گذاری مایوس ساختن خلاف
 طریقه انصاف گزینان حقیقت آئین ست - من درین باب هرگز
 با شما موافقت نخواهم نمود - و رسولان را رخصت نموده تا یک
 بهر شب با یلنگتوش و عبد الرحمن بکنکاش و مشورت پرداخت -
 درین اثنا بلخیان برین ماجری آگاهی یافته نزد او در رسیدند -
 و معروض داشتند که چون این جماعه از فرط فائوان بینی و حسد

پیشگی می خواهند که مارا از خدمت شما محروم گردانند - و اگر
 بوقوع نیاید بحتمل که دل نهاد فساد گشته مضرتی بشما برسانند -
 انساب آنکه مارا زود مرخص سازید - چون عبد العزیز خان بصواب
 دید هوا خواهان این معنی در پذیرفت و روز دیگر رسولان مزبور
 باز آمده بعد از گذارش مقدمات مذکوره دریافتند - که خان بجای
 بلخیان راضی است - برقضاء خود خبر برده نیم روز مراجعت نمودند -
 و برگزاردند که همه اینان از مخالفت به موافقت گرائیده اند و باقی
 یوز نیز بملازمت می رسد - یلنگتوش ما کنار ارد و رفته او را استمالت
 نموده بحضور آورد - یلنگتوش تا بیرون معسکر شتافت و باقی یوز
 از یورت خویش آمد - و هر دو بر پشت اسب یکمتر فاصله باهم سخن
 کردند - و از همانجا بمقر خود برگشتند - و عبد العزیز خان سبب
 نیامدن باقی یوز باز جست - یلنگتوش جواب داد که امروز ساعت
 نبود فردا ملازمت خواهد نمود - و چون او آخر همان روز گروهی
 از عسکر بخارا از لشکرگاه خود برآمده یرد هفت تنگی فرود آمدند -
 عبد العزیز خان گفته فرستاد که باعث این حرکت چیدست - گزارش
 نمودند که ظریف بیگ دیوان بیگی تاشکند با فوجی از
 تاشکند بهد شما آمده در شاهرخیه نشسته است - و سیونج بی و
 اوزبک خواجه و طایفه دیگر که سر راه بدست دارند نکاشته یلنگتوش
 که با و ارسال داشته بود مشتمل بر آنکه اگر بساحل آب خجند
 برسی بهم پیوسته در علاج این کار بکوشیم - گرفته اند ناگزیر مد
 راه نموده آمد - مبادا بتحریک یلنگتوش رفتن شما نزد او بروی
 کار آید - یلنگتوش پس از آگاهی بعبد العزیز خان گفت که غالبا

این مردم از عهدی که بتازگی بسته بودند ندامت دارند اکنون بشکیدیائی
 باید در ساخت - و اگر به نبرد گرایند نباید رو بر تافت - شب
 هنگام محمد علی بیگ نیمان خزانچی ازان مجلس بیرون آمده
 بلخیان را بر حقیقت حال آگاه گردانید - و برگزارد - که بهیود
 کار شما درین است که امشب هر کدام با ورق خود برسید - تا از
 شرفتنه پزهان بجان و مال امان یابید - که فردا مفسدان با
 عبد العزیز خان معرکه آرای پیگار خواهند گشت - دران وقت
 رهائی شما صورت نخواهد بست - مردم بلخ همان شب از انجا
 روانه گشته باورقهایی خود که میان بخاریان داشتند در شدند - و جز
 یلنگتوش و عبد الرحمن و چارصد پانصد کس دیگر از وشاقان و غیر اینان
 با عبد العزیز خان نماند - بامدادان بخاریان متفق شده بتاخت
 پرداختند - وارد را نهب و غارت نموده بر عبد العزیز خان که با
 رخی از خواجگان و آنستالان در یک جانب ایستاده بود به
 بی آرمی از هر طرف تیر می انداختند - چنانچه از عقب تیری
 به پشت خان رسید - چون زره پوشیده بود کار گر نیدامد - درین
 هنگام نظر ایشک آقا باشی امام قلی خان جلو زیر رسید - و از اسپ
 پائین آمده برگزارد که بخاریان همه بنده و هوا خواه شما اند
 گروه امان که * مصرع * بهر یغما بهانه میجویند *
 ناخواسته بحرص خواسته آمده دست غارت کشوده اند بالفعل در توقف
 مصلحت نیست باید ازینجا راهی شد - و فرهاد بیگ پسر نظر بروتی
 نیز رسیده مطابق او برگزارد - عبد العزیز خان با همرها بصوب آقسو
 روان گردید - لختی از مسافت نور دیده بود که جوقی از یک جوانان

امام قلي خان بعبد الرحمن در آويخته گفتند كه باعث فساد و سبب عذاب توئى ما ترا از ميدان بر گرفته گرد فتنه فرو مي نشانيم عبد العزيز خان او را بخود گرفته گفت كه نخست مرا بقتل آرید - بعد ازان او را - و خسرو بيگ و فرهاد بيگ باند يشه آنكه اگر عبد الرحمن بگشتن رود نذر محمد خان پدر ايفان را كه در بلخ بود عوض او خواهد كشت - بدو پيوسته گفتند كه شما اولجه بسياري بدست آورده ايد عبد الرحمن اولجه ما باشد او را بما واگذاريد - درين اثنا بيگ اوغلي آمده آن گروه را بزجر تمام از كشتن عبد الرحمن باز داشت - و خواه نا خواه او را از دست تسلط ايدان بر آورد - عبد العزيز خان آن روز به آقسو كه يك منزلي خجند بسمت سمرقند واقع است شتافته دايره كرد - و چون از يغماء المان با او و همرهاي او جز اسپ و قمچي نمانده بود محمد حكيم ولد نذر طغائي ديوان بيگي امام قلي خان پنج اسپ سواري با زين و دو قطار شتر و همين مقدار استر كه بران خيمه و فرش و ديگر نا گزير سفر بار بود گذرانيد - درين وقت اعيان لشكر بخارا بعبد العزيز خان گفتند كه بيشتر يكه جوانان امام قلي خاني با عبد الرحمن كمال عداوت دارند مصلحت آنست كه او را مصحوب فرهاد بيگ بيشتر به سمرقند بفرستيد - كه اگر در لشكر باشد مبادا آسيبي بدو رسد - خان او را با فرهاد بيگ به سمرقند رخصت داده بفرهاد بيگ گفت كه از سمرقند ببلخ روانه سازد - و خود روز ديگر از آقسو بسراي نام منزلي كه از توابع اوراتپه است شتافت - درانجا يكه جوانان امام قلي خاني فراهم آمده بكمين سالان برگزاردند كه اگر امروز خطبه بنام عبد العزيز

خان خوانده نشود میان ما و شما کار بمخالفت خواهد انجامید - و از آنرو که درین باب مبالغه بسیار نمودند همان روز که جمعه غره ربیع الاول سال هزار و پنجاه و پنجم هجری بود خطبه خانی ماوراءالنهر بنام او بر خواندند - پس از ادای نماز جمعه باقی یوز با پسران نزد او آمد - و خجند و اورا تپه و برخی دیگر محال که پنج لک خانی حاصل داشت تیول او قرار یافت - و او را به خجند رخصت کرد که سنجر را که بر انگلیخته دست فتنه پرست او بود بحضور بفرستد - و عبد العزیز خان ازان مکان راهی گشته دهم ربیع الاول بسمرقند در آمد - هنوز روزی چند برین نگذشته بود که سانحه صوفی سلطان پسر ترسون سلطان برادر جانی خان بروی کار آمد - تبیین این مقال آنکه - سابقا نذر محمد خان بصوفی سلطان یرلیغ فرستاده بود که از طالقان باورکنج بشتابد - و مقرر گشته بود که نظر بی نیز از بلخ باورکنج رفته باتفاق صوفی سلطان در صیانت آن بکوشد - و چون نظر بی در رفتن آنصوب تغافل می ورزید نذر محمد خان از قرشی پیغامهای درشت میفرستاد - چنانچه این معنی رفته رفته باعث افزایش دو روئی و بی اخلاصی او شد - و بخود مقرر نمود که هر گاه صوفی سلطان بیاید او را بدست آورد و فوجی از اعوان و انصار خود فراهم ساخته لشکر بخارا را آگاه سازد که در روزی که آنها بر طبق قرار داد بر عبد العزیز خان ریخته او را از میان برگیرند - او در همان تاریخ به نذر محمد خان رعیده کار او نیز بانجام رساند - و صوفی سلطان را بر مسند حکومت ماوراءالنهر بنشانند - اما از آنجا که آمدن صوفی سلطان

بدرنگ افتاد و لشکری که باستظهار آن این کار پیش توان برد
دست بهم نداد - و نذر محمد خان سزاولان سخت روی تند خو
تعیین نموده بود که او را بارزکنج روانه سازند - ناگزیر بدان صوب
راهی گردید - و همین که صوفی سلطان از طالقان به بلخ نزدیک
آمد نذر محمد خان به نذر شوايت که در بلخ بود بر نکاشت که او
را بمجرد رسیدن دستگیر نماید - صوفی سلطان برین ماجرا آگاهی
یافته همگی مردم و بده و بار خود را گذاشته تنها بسمرقند گریخته
نزد عبد العزيز خان رفت - گروهی از لشکر بخارا که در ظاهر
بعبد العزيز خان راه وفاق نور دیده در باطن از عدم اعتماد نفاق
می ورزیدند آمدن او را فوز عظیم دانسته خواستند که اگر
فرصت یابند در سمرقند بخانی بردارند - والا از انجا بر آورده بیرونها
این مطلب بانصرام رسانند - و به بخارا رفته آنرا بتصرف در
آورند - درین میان یکی از هوا خواهان عبد العزيز خان اینمعنی را
دریافته باو میگوید - او در باب قتل صوفی سلطان با بیگ اوغلی
و سیونج بی مشورت نموده بامدادان همین که مشار الیه آمد خود
را در باره او بیشتر مهربان و نموده تنها از مجلس برخواست -
و باشاره او چند غلام قلماق او را بحجره در آورده کشتند - پس از
دو روز غازی بیگ پسر باقی یوز خون گرفته را که سنجر سلطان
ولد سکندر سلطان بن امام قلمی خان و نموده بودند نزد عبد العزيز
خان آورد - خان او را نیز بقتل رسانیده خاطر ازان فتنه و پرداخت -
و نذر محمد خان که در قرشی بود چون دید که الامان دست
غارت کشوده کلهائی که در انجا داشت بتاراج بردند و باران نهب

دیگر اموال قرشی را گرد گرفته اند - و اراز بی و تودی علی
قطنان را با جمعی بمدافعت اینان تعیین نمود - و پس ازان
که این طایفه و خیم العاقبه بسعی اینان متفرق گشتند خان
فرست غنیمت دانسته و رهائی از چنگ فتنه پژوهان مغنم
شمرده بدیلم شتامت - و در سه روز بانجا رسید - و قریب پانزده
لک روپیه از نقد و جنس که در بخارا گذاشته آمده بود بتاراج
رفت - قلیلی عبد العزیز خان متصرف شد و اکثری لشکریان
و المانان ییغما بردند - و نظر بی در حدود اند خود واقع
خجند و خانعی عبد العزیز را که همه بصواب دید او بود شفقته
ازانجا به بخارا و از بخارا بسمرقند آمد - عبد العزیز خان که قبل
از رسیدن او در تفویض خدمت اتالیقی مذبذب بوده گاهی
یلنگتوش را تکلیف می نمود - و او پاسخ میداد که من دل از
نوکری بر گرفته ام دیگر گرد سپاهی گری نمیگردم - و گاهی بیگ
اوغلی را درینولا که نظر بی در رسید او را اتالیق و سیونچ بی را
دیوان بیگی گردانید - و بهرام که در حصار بود از آنرو که بدولت بی
اتالیق خود اتفاق نداشت راه سازش با اعیان حصار کشوده
بمد اینان دولت بی را برارد - و اوناچار از حصار بسمرقند
رونهاد - عبد العزیز خان از شنیدن این خبر محمد بیگ
قچاق را دستوری داد که بسرعت هرچه تمام تر رفته ده نورا
که از مضافات حصار است بتصرف درآورد - و چون محمد بیگ
به ده نو رسید و خواجهای حصار نگذاشتند که آنرا متصرف
گردن ناگزیر معادلت نموده بشهر صفا که در تیدول او بود رفت -

نذر محمد خان برین معنی آگاهی یافته سبحانقلی پسر خود را با اوراز بی که بخان نسبت مصاهرت داشت و او را بعد از یلنگتوش اتالیق خود ساخته بود - و تردیعلی قطغان - بکومک بهرام فرستاد - این جماعه به نبرد محمد بیگ شتافته او را منهنم گردانیدند - و او مجروح از میدان گریخته خود را بسمرقند رسانید - و سبحانقلی و اوراز بی و تردیعلی با همریان به ترمذ برگشته اقامت نمودند - و خواجه عبد الخالق داماد نذر محمد خان را از ترمذ بنظم ده نو فرستادند - عبد العزیز خان فرهاد بیگ را بحکومت چارجو معین ساخته از سمرقند بدانصوب دستوری داد - اسد بیگ اندجانی که از قبل نذر محمد خان بحراست آن می پرداخت قلعه برروی او کشید - فرهاد بیگ آنرا محاصره نمود - نذر محمد خان این معنی دریافتد عبد الرحمن دیوان بیگی را باطایفه بکومک اسد بیگ فرستاد - اتفاقا همین که عبد الرحمن یک منزل از بلخ پیش رفت به نذر محمد خان خبر آوردن که افواج پادشاهی بقلعه کهمرد در آمدند - چنانچه گزارش خواهد پذیرفت - ناگزیر خان عبد الرحمن را برگردانیده به گرفتن حصن کهمرد تعیین نمود - و بسبحانقلی و اوراز بی برنکاشت - که افتزاع کهمرد ناگزیرتر از مهم حصار دانسته بدلخ مراجعت نماید - و بعد از برگشته آمدن اینان تردیعلی را که ضبط کهمرد بدو مفوض بود نیز روانه آنصوب ساخت - اسد بیگ از نارسیدن کومک و شدت محاصره ستوه آمده ناچار قلعه چار جو را بفرهاد بیگ سپرد - و خود به بلخ آمد - و از آنرو که محمد بیگ بسمرقند رفته حقیقت واقعه بعبد العزیز خان

باز نموده بود درینولا عبد العزیز خان بیگ اوغلی و محمد یار
 سرار را با فوجی به تسخیر حصار فرستاد - بیگ اوغلی بمحاصره پرداخته
 از استواری و استحکام قلعه چون دریافت که بجنگ و پیکار کشایش
 پذیر نیست برای خدعه در آمد - و بوعده گرفتن قلعه خانی و
 حکومت سمرقند از عبد العزیز خان بهرام را از قلعه برآورده با باقی
 اویرات دستگیر نمود - و قلعه به محمد یار حواله نموده هر دو را مقید
 بسمرقند برد - و تمامی امتعه بهرام را بتصرف در آورده اورا
 با اسپ و قشچی به بلخ روانه گردانید - درین میان عبد الرحمن
 که بعد از گرفتن قلعه کهمر آرازه وصول اصالت خان به خنجان
 بقصد نهب و غارت شتافته از کهمر بغوری شتافته بود - و درانجا
 عارضه بروی طاری گشته باعث اجتماع جمعی باجل موعود و بگمان
 برخی بقمزمه موم که با لتوی جیبه چی حاکم غوری بخورد اوداد
 رخت هستی بر بست - قرین این حال نذر محمد خان خبر رسیدن
 راجه جگت سنگه بحدود سراب و اندراب و مرتب ساختن حصار
 پوین بنجی که پیشتر گزارده خواهد شد یافته کفش قلماق
 را با گروهی دیگر بدان صوب فرستاد - و بعد از آنکه او کاری نتوانست
 ساخت اورا زی را برفتن آنجانب و سرداری لشکر تحریر نمود
 و در ابتدا ازین مهم سر بر تافته آخر بگفت و گوی بسیار راضی
 شد - درین اثنا خبر آوردند که راجه جگت سنگه قلعه
 مزبور را استحکام داده بجانب پنجشیر که در عهده ضبط او
 مقرر بود معاودت نمود - و کفش قلماق با همراهان خائب و
 خاسر بصوب بلخ برگشت - ناگزیر رفتن اورا بی بدرنگ افتاد -

از بواعث عظیمه اختلال ملوک در است نذر محمد خان سربرکشیدن گروه المان است از گریبان بغی و طغیان - چون ایالت ماوراءالنهر بعبد العزیز خان قرار یافت - آن بد نهادان ده نژاد بتحریک اعدیان لشکر بخارا که در استیصال نذر محمد خان می کوشیدند - و بحرص اندوختن حطام ناپایدار روزگار بتاخت بلاد و امصار و محالی که نذر محمد خان و فرزندانش و منتسبان او در تصرف داشتند پرداختند در ماه جمادی الثانیه سنه هزار و پنجاه و پنج جنت المان که سابق نوکر نذر محمد خان بود با بهیاری المانان از آب آمویه عبور نموده بر اند خود که قاسم پسر خسرو با محمد قلی اذالیق خود از قبل نذر محمد خان صیانت آن به تقدیم می رساند - رفته دست غارت بکشاد - و در شعبان این سال دیگر باره با قریب ده هزار سوار بر اقچه و توابع آن که میان بلخ و شیرخان واقع است تاخت - نذر محمد خان از اصغاء این ماجری تردی علی قطغان را با لشکری که در بلخ حاضر بود بمدافعه او فرستاد - چون المانان از نهب خاطر و ابرداخته بودند و بمجرد آگاهی از انجا باقامت گاه خود برگشتند نذر محمد خان بقباع میرآخور که باجمعی در ترمذ بود بر نکاشت که بکلیف بشتابد و سر راه این جماعه بگیرد - او ببال استعجال شتافته هنگام عبور فساد کیشان از آب جیحون هنگامه ستیز و آرز گرم گردانید - از فیه طاعیه لختی مقتول و برخی مجروح گشتند - و بقیه السیف راه فرار سپردند - و قبایع به ترمذ معاودت نمود - و همچنین جوق جوق دیگر و زر اندوزان این طایفه از آب مذکور می گذشتند - و از مال زیرستان اطراف بلخ و بدخشان

هرچه بدست می افتاد گرفته بر می گشتند - این کافران کلمه گو
و مسلمانان کافر خواز سفک و ما و هتک استار و قتل سادات و علما
و زهاد و تحریق مصاحف و تخریب مساجد و تعطیل بقاع
خیر و ضیاع برو اسر حرایر و ذراری و کسرا عراض و نوامیس و
دیگر اقسام تطاول و تعدی و انواع ایذا و اهانت بر اهل اسلام
چندان بروی کار آوردند که

* بیت *

شاد الا به در مرگ نه بینی مردم * بگر جز در شکم مام نیابی دختر
بی رحمی و مردم از ارحی این ظلم پیسجان جور سگال نبندی از واقعه
جوز جانان که در سمت غربی بلخ بمسافت یک روزه راه واقع است و ساخته
حصار که حشری از شقاوت گزینان بتاخت آن دو مکان رفته به نهب
و قتل و احراق پرداخته اند بوضوح می پیوندند - چون این طائفه
ضاله بر جوز جانان مستولی گشتند درویشی سید ابراهیم نام که در آن
موضع منزوی بوده بایزد پرستی اشتغال داشت و قطان آن حدود او را
از اصحاب وجد و حال دانسته کمال ارادت و عقیدت بار داشتند
قریب چار صد کودک از دبستانهای آن نواحی فراهم ساخته و هر
کدام را مصحفی در گردن انداخته مصحوب خود نزد آن گروه سفاک
بی باک بر سبیل شفاعت برد - باشد که باستعفاء این بی گناهان دست
از اضرار مسلمانان آن دیار باز دارند - و زراندوزان ظلم پرست او را با
اطفال و مصاحف بمسجد در آورده در اطراف آن هیمنه بسیار چیدند
و از هر جانب آتش زده جمله را سوختند - و در حصار اصفال افعال
فکوهیده از سوختن مصاحف و کشتن سادات و هلاک ساختن اطفال در
زیر سم ستوران مکرر ازین فتنه سگالان بروی کار آمده - در بنوا محمد یار

سرا حاکم حصار بعبد العزيز خان نکاشت که عنقریب لشکر بلخ
 بر سر حصار می آید اگر فوجی بمدد معین شود خاطر جمعیت
 می گراید - او شفیع درمان حاکم قرشی را با گروهی بطریق یلغار
 روانه نمود - نذر محمد خان پس از آگاهی سبحانقلی پسر خود را
 با تردیعلی که بعد از عبد الرحمن او را دیوان بیگی خود گردانیده
 بود به نبرد شفیع درمان فرستاد - او از آب آمویه عبور نموده
 در پای حصار بایسون آتش هلیجا برادر وخت - شفیع درمان
 دستخوش هراس گشته در قلعه بایسون تحصن گزید - لشکر بلخ
 قلعه را احاطه نموده به تسخیر آن پرداخت - شفیع درمان تاب
 مقاومت در خود نیافته بسبحانقلی و تردیعلی پیغام داد که اگر
 مرا امان دهید از قلعه برآمده نزد عبد العزيز خان بروم - و آق سقالان
 را با خود همدستان ساخته در اصلاح جانبدین بکوشم - و بعد ازان که
 امان یافته نزد عبد العزيز خان شتافت - سیونچ بی دیوان بیگی
 او را با جمعیت بسیار از عسکر بخارا همراه گرفته دیگر بار بسرعت
 تمام به بایسون آمد - نذر محمد خان این معنی دریافته امام
 قپچاق چوره اقسای و طاهر بکاول که از سفارت ایران برگشته آمده
 بود و نظر بساؤل و جمعی دیگر را از بلخ برسم کومک تعین نمود
 و هر دو لشکر در بایسون برابر هم فرود آمدند - و هر دو در معسکر
 بتأدین اوزبکیه خندقها حفر نموده از خاک آن حصاری برکشیدند -
 درین اثنا عبد العزيز خان نظر بی بروتی اتالینق خود را
 بکومک لشکر خویش راهی گردانید - و نذر محمد خان نیز بهرام را
 با اورازبی بکومک مردم خود روانه کرد - و هر دو سپاه رنه آرا

گشته به نبرد پرداختند - و چون از هیچ جانب اثر غلبه بروی کار نیامد و روز بانجام رسید هر دو لشکر بقرار گاه خود برگردیدند - روز دیگر بمردم بلخ رسید که نظر بی عبد العزیز خان را طلبیده - اوراز بی به کهن سالان عسکر بلخ مشورت نمود که اکنون آمدن خان ناگزیر است - یکی از معتمدان را به بلخ روانه باید کرد تا خان را بر کیفیت این واقعه آگاه ساخته گزارش دهد که این مطلب درنگ بر نمی تابد - هر کدام از پدر و پسر که در رسیدن مهلت نماید در نیل مقصود پیش دھتی خواهد نمود - همگنان این رای را پسندیده طاهر بکاول را نزد خان فرستادند - پس از آنکه طاهر به بلخ رسیده این پیام را بخان برگزارد خان گفت که مثل تو خیر خواه کردانی خالی گذاشتن بلخ چگونه تجویز نماید - درین هنگام که همگی اوزبک به با هم اتفاق و التیام دارند اگر این گروه فرصت نپزوه احشام امان را از خود ساخته با عبد العزیز خان به بلخ در آیند علاج آن صورت پذیر نیست - و چون خان در رفتن بایسون مصلحت وقت ندید - و عبد العزیز خان به سپاه خود پیوست اوراز بی بی آنکه جنگ نماید تا بظهور چیرگی ازان طرف چه رسد - بهرام و سبحان قلی و محمد یار همشیره زاده نذر محمد خان را با لشکری که همراه داشتند برگذاشته به بلخ آورد - و عبد العزیز خان بارانده کشایش ترمذ بانجا رفت - جمعی که از لشکر بلخ فرار نموده بحصار ترمذ که دران هنگام نگهبانی نداشت درآمده بودند در بروی عبد العزیز خان بر بستند - او تسخیر قلعه را پیش نهاد همت ساخت - درین میان چندی از اعیان خواجها مثل عبدالغفار خواجه

که پسر صالح خواجه برادر هاشم خواجه است و پیرزاده عبد العزيز خان و مانند سنگی خواجه و محمد صادق خواجه باشاره نذر محمد خان از بلخ نزد عبد العزيز خان و نظري و بيگ ارغلي رفته برسم صلح مقرر ساختند که بعد ازین بدستور زمان امام قلي خان خانقاه ساوراء الدهر بعد از عبدالعزيز خان باشد - و خطبه درانجا بنام او بخوانند - و بلخ و بدخشان را با مضافات به پدر باز گذارد - عبد العزيز خان از ترمذ بقرشي رفت - و ازانجا که نذر محمد خان از اوراز بی بواسطه فرار او و برگردانیدن پسران و لشکر بي آنکه تلاشي و پرخاشی درمیان آید منحرف گشته بود - پسران برات حافظ را که اوراز بی کشته بود بران داشت تا او را بخون پدر از هم بگذرانند - اينان او را هنگامی که با چار پسر از مجلس خان برخاسته متوجه خانه بود کشتند - و او و پسران او از غردلي يا بی توفیقي نيارستند بریکی از آنها زخم برسانند - اگرچه خان بعد از آشتي برخي از آزار و پیگار پسر و مردم او آسوده بود لیکن چون روز بروز امارات دو رئي و دو رنگی از بگل و هراس جان و مال و عرض و ناموس در ازدیان بود ترک صید و شکار نموده چندی درون حصار بلخ خانه نشین گشت - انجام کار بسببي که گزارده آید از بلخ بسوي ایران گریخت *

گذارش واقعه کهمرد و تاخت اصالت خان و

دیگر سوانح

سابقاً فرستادن اصالت خان بکابل برای پرداخت احوال لشکر

آن صوبه به استصواب امیر الامرا و تسویه مسالك و اعداد ادوات
يساق بلخ و بدخشان در سنه آتیه که پيش نهاد خاطر خورشيد مآثر
پادشاه گيتي کشا بود و تعيدين بهادر خان و رستم خان و قليچ خان
و نجابت خان و راجه رايسنکه و نظر بهادر و جمعي ديگر نزد امير
الامرا تا در کمين فرصت بوده هر گاه وقت مقتضي باشد بدخشان
را تسخير نمايند نگاشته آمد - اکنون بگزارش مقصود مي پردازد
چون اصلخان بکابل رسیده بصوابديد امير الامرا بسر انجام سپاه و
ساختن راه و ديگر مهمات پرداخت •

سلخ ربيع الثاني سال گذشته خليل بيگ تهنه دار
غوربند نزد امير الامرا و خان مزبور آمده برگزارد که چنين
استماع افتاده که تردی ملی قطغان و حارسان قلعه کهمرد درينولا
با سبحان قلبي پسر نذر محمد خان بکومک بهرام خان و
محاربه محمد بيگ که از قبل عبد العزيز خان بتسخير حصار
شادمان آمده بود رفته اند - و در قلعه قليلي مانده اگر لشکری
با بنده همراه کنند قلعه بزودي و آساني مسخر می گرداند
امير الامرا از کمی غله و کاه در اطراف ضحاک و کهمرد فرستادن
لشکر گران بدانسو مصلحت ندیده هزار سوار از منصبداران و
هزار ديگر از اعيان صوبه کابل با اسحاق بيگ بخشی آنصوبه
و هزار ديگر از تابدينان خود با فرهاد غلام خورشيد مصحوب خليل
بيگ بکشدون قلعه کهمرد روانه ساخت - و قرار داد که بضحاک
شدانقه صدق و کذب اين خبر باز جويد - اگر بصحت پيويد
به تسخير قلعه پردازد - والا درانجا توقف گزيده بتاراج احشام

اطراف کهمرد اشتغال نماید - چون خلیل بیگ بعد از رسیدن ضحاک دریافت که گزاردۀ فروغ راستی دارد بکشودن قلعه مقید گشت - چندی که دران حصار بودند بمجرد رسیدن این سه هزار سوار هزیمت را غنیمت دانسته راه ابدار پیش گرفتند - و قلعه کهمرد را بی آنکه شمشیر از نیام بر آید یا تیر بخانۀ کمان درآید بندهای درگاه جهان پناه متصرف گشتند - و از آنجا که خلیل بیگ و همراهانش کار دیده و پیکار ورزیده نبودند از آسیمه سری اوز بکیه و در ماندگی نذر محمد خان به پسر و نوکران خود بغرور افتاده قلعه را بی آنکه چنانچه باید استحکام دهند و لختی احتیاطا توقف نمایند سرمست ندیده مبارز خان و دولت و چندی دیگر از خویشان او را با پنجاه سوار تغدگی باز گذاشته بضحاک برگردیدند - که از آنجا آذوقه و دیگر ناگزیر قلعه داری سرانجام نموده روانه سازند - امیر الامرا بعد از آگاهی بر کیفیت حال روانه شدن خود را تا وصول اسرائی که بکومک او معین شده بودند موقوف داشته مقرر گردانید که اصالت خان با همراهان پیشتر بصوب غور بند برآمده در نواحی کابل فروکش کند اگر اخیانا اوز بکیه بسوی کهمرد بیایند به غور بند و ضحاک رفته و خلیل بیگ و اسحاق بیگ را همراه گرفته آن گروه شورش پژوه را مالش دهد و الا تا آمدن من دران نواحی درنگ نماید *

نوزدهم جمادی الاولی سال گذشته اصالت خان از کابل برآمده در جملگی میان قریۀ ما هرو پای میذار تا رسیدن خبر اوز بگ توقف نمود *

بیست و ششم این ماه [جمادی الاولی] امیرالامرا باندیشه آنکه
عسکری که بکومک او مقرر شده دیر خواهد رسید و قابو از دست
خواهد رفت باتعیناتیان صوبه و تابیدان خود بعزیمت تسخیر بدخشان
از کابل برآمده باصالت خان پیوست - پس از نوریدن دو منزل
نکاشته خلیل بیگ و اسحق بیگ از ضحاک رسید - که صد سوار اجدی
باشست افغان از مردم سرمست که با دولت خویش او را و همراهان
او را بالختی ناگزیر قلعه به کهمرد می بردند - سه گروه از بامیان
نوریده زمام دور بینی و حزم گزینی از دست دادند - و بخاطر
فراهم غافل خوابیدند - ناگاه پاس اخیر شب قریب چارصد سوار
اوزبک بر اینان تاختند - از طرفین برخی مقتول و چندی مجروح
گشتند - لشکر ضحاک به شنیدن این واقعه بر اوزبک تاخت آورده
ازان رو که هنگام گریز باد بگرد اوزبکیده نرسد اثری از ینان در نیامده
بضحاک برگردید . امیرالامرا بعد از اطلاع برین ماجری اصالت خان
را بسرعت هرچه تمامتر با پنجم شش هزار سوار پیش از خود فرستاد
و خود نیز کوچ بر کوچ از عقب راهی شد - و در غور بند همه عساکر
باهم پیوسته روانه پیش شدند - پس از نوریدن چهار منزل خبر
رسید که قلعه کهمرد را باز اوزبکان متصرف گشتند *

گزارش این واقعه بمرسم اجمال آنکه چون تقدیر اینزدی
و قضاء سرمدی بران رفته بود که در سال آینده همگی ولایت
بلخ و بدخشان داخل ممالک محروسه گردند و بالفعل وقت روانی
این امنیت نرسیده بود - و بحکم *

* بیت *

نادان کامهای فرع است دلیل

کندر حق ماش فکر بر اصلی هست

عبد الرحمن دیوان بیگی و تردیعلی با جمعی از اوزبکيه بر سر
 کهمرد می آیند - قلعه نشینان بی آنکه کار بر اینان تنگ شود
 امان گرفته چون گویم نیل بدنامی و شرمساری بر رو کشیده از قلعه
 بر می آیند - از آنجا که پیمان و ایمان این ناخق شناسان چون ایمان
 شان نادرست است الوسات و اویماقات سر راه باشاره این نادرستان
 دست قتل و نهب و غارت بر می کشایند - و جمعی مقتول و
 برخی مجروح می گردند - و سرمست و چندی دیگر زخمی بضحاک
 می رسند - بعد از سنوح این مقدمه چون خلیل بیگ نزد اصالت
 خان رفته گزارش نمود که مصلحت مقتضی نیست که چنین
 لشکر گران درین کوهستان درآید - چه طریق از تنگی چنان دشوار
 گذار است که اکثر جاها بیش از یک شتر و یک سوار نتواند
 گذشت و شش هفت روزه راه از آمد شد افواج منصوره که نمافده
 و از ضحاک تا کهمرد آذوقه نیست مگر آنکه بردارند - و تا تهانه
 جا بجا نگذارند آمدن غله و مترو دین بعسکر نصرت پیکر صورت
 نخواهد بست - و نذر محمد خان بواسطه قرب کهمرد به بلخ همگی
 سپاه بلخ را بکهمرد فرستاده اگر برای محافظت مسلک در هر
 تهانه جمعیت کم نگهدارند فایده مترتب نخواهد گشت - و
 مردم بسیار از لشکر جدا کردن لایق نمی نمایند - اصالت خان نزد
 امیرالامرا آمده این مقدمات معقوله را باز نمود - صلاح دران
 دیدند که چون با لشکر عظیم از کابل برآمده ایم پس هیچ تسخیر
 کهمرد بهنگامش باز گذاشته رو بکشایش بدخشان باید نهاد - و قرار

دادند که از راه پنجشیر به بدخشان روانه شوند - درین میان بهادر خان و چندی دیگر از بندهای درگاه معلی که بکومک امیرالامرا مقرر شده بودند بدو پیوستند - در حین که موضع گلدهار مرکز اعلام ظفر اتسام گشت دوات بیگ تهبانه دار پنجشیر باجماعه که از حقیقت آن راه آگاه بودند از پنجشیر رسیده بر گزارد که این راه صعب المرور است اگرچه شتر سبک بار می تواند گذشت اما گذار چنین سپاه گران از عقبات و مضایق و رسیدن بسرحد بدخشان بغایت دشوار است - و یازده جا از آب پنجشیر که بی یل گذشتن ازان متعذر است باید گذشت - و در فهاب و ایاب آذوقه باید برداشت - و نیز از لاغری ستوران سپاه بواسطه تردد در کوهسار و سبل ناهموار و قرب ایام بارش برف و سختی سرما هنگام این یساق نیست - بنابراین دولت خواهان نزد امیرالامرا فراهم آمده بر گزارند که اگر درین وقت همگی لشکر ازین راه بملک بدخشان در آید - هراینه از قلمت غله و کاه و شدت راه اکثر دواب از کار خواهد رفت - و وقت آن قدر نمانده که کار چنانچه باید بانجام رسد - اگر در آغاز بر آمدن از کابل که اسپان سپاه تاب تردد و توانائی حرکت داشتند بقصد کشایش کهمر راه نور دیده نمی شد و همت بر انجام این یساق گماشته می آمد نقش مراد بر وفق آرزو صورت میگرفت - اکنون مصلحت وقت این است که از لشکر جمعی که اسپان تازه زور داشته باشند بر چیده بسر کردگی یکی از بندگان کار طالب باید فرمتان که سبکبار گشته و آذوقه چند روزه بر اسپان خود برداشته به ایواز و شبگیر بسرحد بدخشان در آیند تا هم بر

مداخل و مخارج و مضایق و مزاللق آگهی پدید آید - و هم بر
 حقیقت ملک و غنیم اطلاع حاصل گردد - و هم از الوسات آنجا
 هر که اختیار دولخواهی نماید او را بکابل راهی ساخته شود - و
 هر که بمخالفت پیش آید او را بقتل و نهب و غارت تنبیه داده
 آید - و باین رای صائب امیر الامرا باستصواب هوا خواهان دولت
 ابد میعاد قریب ده هزار سوار از بندهای پادشاهی و تابینان
 خویش و بهادر خان همراه اصالت خان تعیین نمود - این گروه کار
 پوره جریده با آذوقه هشت روزه در کمال استعجال از راه هندو کوه
 راهی گشتند - و از پروان بآهنگران و از آنجا بسال اولنگ و صباح آن
 از کتل هندو کوه گذشته به دوشاخ و ازان منزل پنجم رجب به
 خنجان درآمده ازان قصبه بچهار باغ و روز دیگر باندراب و فردای
 آن بقریه خانقاه و از آنجا بنوبهار و ازان مکان بسراب و از آنجا پای
 کتل طول و از آنجا از کتل مسطور گذشته در جلگی پایان کتل و
 از آنجا باشپین و ازان مقام باسر و از آنجا به رخه که حاکم نشین
 پنجشیر است و از آنجا بکلبهار رسیدند - و در ذهاب و ایاب بسیاری
 از اسب و شتر و گاو و گوسفند غنیمت گرفتند - و احشام علی
 دانشمندی و ایلانچق و کورمکی را با خواجه زادهای اسماعیل
 اتائی و مودودی و قاسم بیگ میر هزار اندراب همراه گرفته
 مراجعت نمودند - و چون کیفیت وقایع مزبور و حقیقت سبل از
 عرایض امیر الامرا و اصالت خان بشرف اصغاء خدیو دین و دولت
 رسید گرفتند قلعه کهمرد و سرانجام نا کرده برگشتن و رفتن
 اصالتخان باین طرز و برگشته آمدنش بهی نا پندیده افتاد - و

به علیمردان خان امیر الامرا منشور لامع الذور شرف صدور یافت که شایسته آن بود که خود با تمام لشکر ظفر پیکر به بدخشان میرفت. و به تسخیر آن می پرداخت - که درین وقت که نذر محمد خان بخود در مانده بود فتح بدخشان بعون آسمانی بکمال آسانی میسر میشد - و فرمان شد که امیر الامرا از سنگ تراش و درود گرو بیلدار و غیر اینان هر قدر در کار باشد برای ساختن راه طول که بهتر نشان داده بودند روانه سازد - نجابت خان و اصالت خان با همریان به تلذیم سده سنیه فایز گردند - و بهادر خان با امیر الامرا در پشاور قشلاق کند - و راجه رایسنگه با سایر راجه پوتان در اتک و رستم خان در رهناس و قلیچ خان با همریان در بهیهره که تیول اوست زمستان بگذرانند - و لشکر را آسوده گردانیده آماده کار باشند که هرگاه وقت سواری باشد افواج جهان کشا به تسخیر بلخ و بدخشان تعیین خواهیم فرمود *

شتافتن راجه جگت سنگه بخدود سراب و اندراب و ساختن چوبین قلعه و پرداختن به نبرد اوزبک

چون راجه از کار طلبی و خدمت پزهری بعرض مقدس رسانیده بود که کمترین آرزو دارد که مصدر خدمتی شود - و میخواهد که از راه طول که بهترین طرق بدخشان است بآن ولایت در آمده بضبط خوشت و سراب و اندراب پردازد - و الوسات و اویماقات آن سرزمین را باطاعت و انقیاد در آورد - و اگر از گمراهی و نا بخردی از ایللی و فرمان پذیری سر برتابند مالش بسزا دهد - و بدین سبب

جمعیت بسیار از سوار و پیاده از وطن طلبیده - و امیدوار است که علوفه جمعیتی که بر ضابطه منصب بنده زیاده باشد از سرکار پادشاهی مرحمت شود - و ملتئم او حسب الا لتمامس امیر الامرا بشرف پذیرائی رسیده بود - و تنخواه طلب یکهزار و پانصد سوار و دو هزار پیاده که زیاد آورده بود از خزانه کابل مقرر گشته - بنا بران راجه بسرانجام سپاه و دیگر ضروریات این مطلب پرداخته پنجم رمضان از امیر الامرا مرخص شده بکاری که مامور بود رو نهاد و از کتل طول گذشته لشکر همراه را دو جوق ساخت - یکی را با بهار سنگه پسر خود برسم منغلای پدشتر فرستاد - و دیگری را با خود گرفته باران تاخت خوست متعاقب روان شد - و چون ارباب و کلانتران و کدخدایان خوست برین عزیمت مطلع گشته سه چهار گروه پذیره شدند - و راجه را دیده بزبان استلانت و استکات اظهار ایلای و ابراز یکدلی کرده گزارش نمودند که اگر یکی از بندگان خدیو داد گر درین حدود استوار حصاری ساخته از روی استقامت اقامت گیرند و از ما جز خدمتگزاری و جان سپاری امری دیگر بروی کار آید نه ب و غارت گنجائی دارن - از آنجا که راجه را مقصدی جز اطاعت و انقیاد این جماعه و ضبط آن حدود نبود - همانجا دایره کرد - و ایشان را بعنایت پادشاهی امیدوار ساخته برای بناء قلعه مکانی استفسار نمود - برگزاردند که اگر میان سراب و اندراب قلعه ساخته شود این هر دو جا با خوست منضبط خواهد شد - فردای آن راجه کوچ نموده و این جماعه را همراه گرفته بسراب رفت - و باهممالمت ارباب و اهالی آن که استقبال

کرده اظهار فرمان پذیری و درلتخواهی نمودند پرداخته بواسطه
بارش برف در آنجا سه روز توقف کرد - و چارم روز رو باندراب نهاد -
و در وسط سراب و اندراب قلعه محکمی از چوب که دران سرزمین
فراوان است برافراخت - و بروج آن را از سنگ ساخته دو چاه
کلان میان آن کند - درین اثنا کفش قلماق و جمعی از اوزبکان که
نذر محمد خان بمحاربه راجه فرستاده بود رسیده سپاه خود را سه
فوج گردانیدند - دو فوج از سواران و یکی از پیاده ها - و چون فراوان
این خبر بر راجه رسانیدند از قلعه برآمده او نیز لشکر خود را سه
فوج ساخت - و دو طرف دهنه دره که راه دخول غنیم بود گران
چوبها بعرض راه بنهجي که سوار ازان بدشواری بگذرن افکنده محکم
گردانید - و پیاده های تغنگچی و تیر انداز در پس آن باز گذاشته
از یکسو خود با فوجی و از طرف دیگر بهار جنگه پسر او با جوقی
بقصد نبرد قیام نمودند - و جمعی را از تغنگچیان بمدافعه پیاده های
هزاره که بکوه بر شده بودند فرستاد - و چون لشکر اوزبک از سه
جانب رسیده راجه و پسرش از دو سو دست جرأت و جسارت به
انداختن تیر و تفنگ کشودند - سپاه اوزبک ستیز و آویز جان
بازان هندوستان را تاب نیارده ره گرای فرار گشتند - و تغنگچیان
فراز کوه نیز بضرب بندق سرکوب قلعه را از دست پیاده های هزاره
گرفتند - و تعاقب نموده از کوه فرود آوردند - اوزبکیه در جائی که
تفنگ نرسیدی رو بروی راجه فراهم آمده از خیره چشمی ایستادند
راجه آن دو فوج سوار و پیاده نزد خود طلبیده با همگی سپاه
یکبار بران گروه فرصت پزوه حمله آورد - بعد از التهاب نایره جدال

جمعی از غنیمت مقتول و لختی مجروح گشتند - ازین طرف نیز
چندی زندگانی فانی در کار خدیو دین و دنیا کردند - اوزبکیه
از دید حماست و حمیت این ناموس پرستان سود این جسارت
جز خسارت ندانسته بمساکن خویش برگردیدند - و چون راجه
حقیقت این ماجری بامیر الامرا نکاشته کومک و سرب و باروت
بجهت ذخیره قلعه طلبیده بود امیر الامرا سرب و باروت همراه
راجروپ پسر او فرستاده سه چهار هزار سوار از کومکیان کابل و تابینان
خود مصحوب ذوالقدر خان و طی بیگ و اسحاق بیگ و فریدون غلام خود
بکومک تعین نمود •

بیست و سوم رمضان شب هنگام نزدیک دو هزار سوار از بیک
و پیادهای هزاره با کفش قلماق بر جمعی که راجه بنگاهبانی راه
بردهنده دره باز داشته بود ریختند - و چندی از ابطال طرفین
بعد از کشش و کوشش هلاک گشتند - و اوزبکیه درین مرتبه
نیز بهزاران خواری و خانقاری راه فرار سپردند - راجه از
استواری قلعه چوبین و آذوقه و دیگر لوازم قلعه داری خاطر
فراهم آورده چندی از راجپوتان معتمد خود را با پانصد تفنگچی
و چار صد راج پوت بمحافظت حصار گذاشته بیست و پنجم
رمضان از راه کتل پرنده بصوب پنجشیر مراجعت نمود - و ازان رو
که در اثنای راه نوریدی برف و باد و دمه باعث اتلاف و اهلاک
بسیاری از اسب و آدم شد - و از کثرت برف لشکر از کتل نیارست
گذشت - ناگزیر در میان راه آن شب بتعب تمام گذرانید - و
بامداد بجائی که هیمه وافر بود برگردیده منزل کرد - درین هنگام

فریدون پدش از کومکيان ديگر با جمعی از تابینان امیرالامرا به راجه پدوست - و اوز بکان قابو جو از شنیدن انسداد راه و برگشتن راجه بقصد جدال و عزم قتال هجوم نمودند - راجه خود در قول جا گرفته راجروپ پسر کلان خود و فریدون را با جمعی دیگر هر اول ساخت - بعد از گرمی هنگام زد و خورد بسیاری از اوزبکیه بی حمیت به تیغ خونریز و سنان مرگ انگیز مبارزان سپاه نصرت دستگاه راه گرای نیستی گشتند - و جمعی از کنداوران دولت ظفر طراز خصوصا چندی از راجپوتان راجه مردانه جان فشانی نمودند ادبار پژوهان تاب نیاورده قدم در وادی فرار گذاشتند - و دلاوران عسکر اقبال بحسارت و جلالت در پی تاخته قریب دو کوه تعاقب کردند - اوزبکیه از هراس آنکه مبادا مردم قلعه سر راه بگیرند و جمعی از عقب شتافته راه سپر هلال گردانند - فراز کوه برآمده راه سلامت بل ندامت پیدمودند - و بخواری و زیانکاری رو بامان نهادند - و راجه آن روز دریایی قلعه منزل نموده روز دیگر برآه طول راهی گشته پائین کتل دایره کرد - و بامداد از کوه برف که دران دو سه روز برف آن فی الجمله رو بکمی نهاده بود گذشته بمحدر پنجشیر درآمد *

مراجعةت موكب معلی از نزهت گاه كشمير بدار السلطنة لاهور

چهارم شعبان رايات اقبال از نزهت آباد كشمير بصوب دارالسلطنة لاهور ارتفاع يافت - خدیو هفت اقلیم مهدی پادشاهزاده را "مقدار

را با صدر الصدور سید جلال و چندین دیگر برای راست پیشتر به
بهنبر راهی گردانیده با دولت جاودانی و سعادت دو جهانی از راه
شاه آباد نهضت فرمودند تا تماشای یزایع آن سرزمین بهشت
آئین پرداخته از شاه آباد به هیروپور و از آنجا به بهنبر متوجه
گردند - سید فیروز از اصل و اضافه بمنصب هزاری چارصد سوار
سربرافراخت - بطالب کلیم که در ستایش پادشاه دوران قصیده
گفته بود دو یست مهر انعام فرمودند *

نهم [شعبان] بصاحب آباد نزول فیض موصول فرموده سه
روز بعشرت کامرانی گذرانیدند - و از آنجا رکضت نموده شاه آباد را
بقدم ممینیت لزوم نمودار خلد برین گردانیدند *

چاردهم [شعبان] مقام شد - شب هنگام تماشای چراغان کنار
حیاض و انهار آن مکان نزه مسرت و نشاط افزود - و ده هزار روپیة مقرر
به نیازمندان رسید *

پانزدهم [شعبان] از آنجا کوچ کردند *

هفدهم [شعبان] هیروپور مرکز اعلام نصرت طراز گردید -
و در اثناء راه تماشای آبشار اوهر فرح بخش خاطر اقدس
گشت - چون بعرض ایستادگان پیشگاه حضور رسید که دیندار
خان حارس قلعه کابل را ایام زندگی بسر آمد قلعه داری
آن باسد الله برادر او تفویض نموده او را از اصل و اضافه
بمنصب هزاری ذات و هفت صد سوار نوازش فرمودند - راجه کورسین
کشتواری را از اصل و اضافه بمنصب هزاری چارصد سوار بر نواخته
دستوری مراجعت وطن دادند - درین روز بعد از نزول مظهر اتم

رحمت ایزدی در هیره پور ابرشورش آغاز نهاده ترشح نمود - شب
هنگام بارش در گرفت - فردا در عین باران کوچ شد - و تا وصول بسرای
سوخته که در اینجا رباط پخته موسوم بخیر صرا از سرکار گردون قباب
مخفونه الطاف الهی نواب بیگم صاحب بنایافته باران تند بارید
بعد از آن برف آغاز باریدن نمود - پس از رسیدن به پای کتل
پیر پنچال نخفیف یافت - در حین نزول به لدهی که ظفر خان بحکم
افدس در وسط بلندی کتل مذکور بتازگی ساخته است برف
در بعضی جاهایک وجب و در برخی محال یک و نیم وجب حجم
داشت - جمعی که یک روز پیشتر تا پیشخانه آمده بودند بعرض
ارفع رسانیدند که از نصف شب تا دو پاس روز پیوسته بالای
کتل برف بارید - و در آن شب و روز فردای آن که کوچ شد تا فرود
آمدن از کتل سرمای شدید بود - درون منزل ظفر خان را خلعت
و اسب با زین نقره مرحمت نموده بکشمیر مرخص ساختند *
نوردهم [شعبان] از پوشانه گذشته در بزم کله فرود آمدند *
یست و چهارم [شعبان] لدهی که اسلام خان مابین نوشهره
و بهنبر حسب الحکم ساخته بود منزل اقبال گشت - در اینجا
مهدین پور خلافت که از بهنبر برسم پذیره آمده بودند بادر اک
دوات ملازمت کامیاب گردیدند - علامی سعد الله خان بعنایت
اسب از طویلۀ خاصه با ساز طلا نوازش یافت - روز دیگر بهنبر
مضرب خیام فلک رفعت گشت - اعظم خان که از متهرا آمده بود
بشرف تلقیم سده سنیه رسیده هزار مهر نذر گذرانید - و صدر الصدور
سید جلال و جعفر خان و جمعی دیگر که بعضی بحکم اقدس پیشتر

از کشمیر بدانجا آمده بودند و برخی از تیول و موطن باسلام عتبه علیه رسیدند - میرزا نوذر پسر میرزا حیدر بن میرزا مظفر صفوی را بمرحمت خلعت و باضافه پانصدی ذات بمنصب دو هزار پانصدی دو هزار سوار سر عزت بر افراخته قوش بیگی گردانیدند و لهر اسپ خان را باضافه پانصدی ذات بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار - ریادگار بیگ ولد زبردستان خان را بعزایت اسپ مر بلند ساختند *

بیست و ششم [شعبان] از بهمنر داک دهان و صید کزان بدار السلطنه توجه فرمودند *

غره رمضان رستم خان که حکم شده بود که در رهناس توقف نماید بفرمان اقدس آمده دولت ملازمت اندوخت *

سیوم [رمضان] از دریای چناب براه پل عبور واقع شد - درین روز نجابت خان و اصالتخان و چندی دیگر از بندهای درگاه که همراه ایشان رفته بودند از کابل رسیده بدولت ملازمت فایز گردیدند و اصالتخان صد اسپ ترکی پیشکش نمود - و چون ساعت سعادت اشاعت دخول بدار السلطنه لاهور نزدیک نبود سید جلال جعفر خان و دیگر بندها را از راه راست بدار السلطنه رخصت نمودند و بذات اقدس با برخی از ملتزمان بساط حضور و جماعه که ناگزیر صید و نخچیر اند روزی چند در نواحی حافظ آباد بشکار پرداخته ازان راه متوجه شهر گشتند *

پانزدهم [رمضان] سایه چتر آسمان سا بر دار السلطنه گسترده دیده آرزو مندان قدوم مقدس را بتوتیاء غبار موکب معلی

منور گردانیدند - درین روز بادشاهزاده عالی منصب مراد بخش
 حکم والا از ملتان آمده شرف ملازمت دریافت - و هزار مهر نذر
 گذرانید - و بعنایت خلعت خاصه سر بلند گردید - سید خانجهان نیز
 استلام عتبه خلافت نموده هزار مهر نذر بنظر اشرف در آورد - راجه
 جسونت سنگه که از وطن آمده بود بدولت زمین بوس رسید -
 ملا می سعد الله خان باضافه پانصد سوار بمنصب پنجهزاری ذات
 دو هزار سوار و بعنایت علم و نقاره - و اصالتخان باضافه هزار
 پانصد سوار بمنصب چار هزاره سه هزار سوار سر بر افراختند -
 میرزا نونر صفوی و حکیم محمد داود اسپ مرحمت شد - مهیس
 اس را تهور قلعه دار ارک لاهور دولت ملازمت اندوخت - عبدالکافی
 رادر اصالت خان بخطاب نوازش خان برنواخته آمد *

بیست و یکم [رمضان] مرشد قلی علیمردان خانی بعنایت
 خلعت و اسپ و خدمت فوجداری دامن کوه کانکره از تغیر خنجر
 خان سرافراز گردید - خواجه رحمت الله ده بیدی که برهنمائی
 سخت بیدار از نزد عبدالعزیز خان بعزیمت بندگی درگاه والا آمده بود
 عادت کورنش دریافت - و حقیقت ریختن اوزبکان بر عبدالعزیز خان و
 اراج نمودنش که پیش ازین نوشته شد با مقدمات دیگر چون دران
 مجلس حاضر بود بتفصیل بعرض معالی رسانید - و بعنایت
 خلعت و منصب ششصدی ذات و صد و پنجاه سوار و انعام چار
 هزار روپیه مفتخر و مباهی گشت - خواجه فتح الله نقشبندی از
 باوراء النهر آمده در سلک بندهای درگاه خواقین پناه منسلک
 گردید - و بانعام دوهزار روپیه نوازش یافت *

درین ماه [رمضان] سی هزار روپیه برسم هر سال بمحتاجان
و مستحقان عطا شد *

غرض شوال خدیو حق دوست بر فیل آسمان هیکل به نماز گاه
تشریف برده بعد از ادای آن بدولتخانه مقدس مراجعت
فرمودند - و در ذرات و محیی بزر نقار جهانی کامیاب
گردید - درین روز گوهر بحر خلافت پادشاهزاده والا مقدار
محمد شاه شجاع بهادر را بار سال چهار اسپ از طویلۀ خاصه
یکی با زین طلای میذا کار سر بلند ساختند - شصت اسپ
پیشکش پردلخان قلعه دار بسمت بنظر اقدس در آمد - حق نظر
بدخشی و قاسم بیگ میر هزار اندراب و میرک بیگ خنجانی و
دولت بیگ اندرابی و سه کس دیگر از کدخدایان احشام حدود
بدخشان که با اصالخان بآستان عرش مکان آمده بودند هر یک
بخلاعت و منصب در خور سرافراز گشت - و پنجاه هزار روپیه بهم
اینان مرحمت شد *

ششم [شوال] محمد جعفر خویش سارو تقی وزیر فرمانروای
ایران که بارادۀ عبودت بدرگاه گردون اشتباه آمده بود دولت کورنش
دریافت - و بانعام دو هزار روپیه سرفراز گشت *

هشتم [شوال] پادشاهزاده والا تبار مراد بخش چهل اسپ
و چار صد شتر پیشکش نمود - به میر ابو الحسن ملازم عادلخان
پانزده هزار روپیه و بهمرهان او دو هزار روپیه انعام شد - چون
در پنجاب غله از خشک سالی رو بگرانی نهاده بود مبالغ
ده هزار روپیه از خزانه خیرات بصدر الصدور سید جلال حواله

فرمودند که باهل استحقاق و احتیاج خصوصا زاویه گزینان
فرسند - از اصل و اضافه حیات ولد علیخان ترین بمنصب
هزاری ذات و هزار سوار - و رایسگنه جهالا بمنصب هزار
ششصد سوار سر بلندی یافتند *

دوازدهم [شوال] معقود خان بخلمت و صوبه داری اوقیسه
از تغیر محمد زمان طهرانی سر برافراخت *

چهاردهم [شوال] رای تودر مل باضافه پانصدی دریست سوار
دو اسبه سه اسبه بمنصب هزار و پانصدی هزار و دویست سوار در
اسبه سه اسبه مباحی گردید - و بمهرند مرخص گشت - کشن سنگه
فبیره راجه مانسنگه بمنصب پانصدی دو صد و پنجاه سوار
سرافراز شد *

هزدهم [شوال] از اصل و اضافه دو القدرخان بمنصب دو هزار
ذات و هزار و هشتصد سوار - و راجه جیرام بمنصب هزار و پانصدی
ذات و هزار سوار - و روپ سنگه را تهور بمنصب هزار ذات و هزار
سوار و گوکلداس سیسودی بمنصب هزار ذات و هشتصد سوار
سر بلند گشتند *

شب بیست و دوم [شوال] سید خان جهان که بعارضه والیج تا دو
ماه صاحب فراش بود بسفر واپسیدن رخت هستی برپست - پادشاه
قدردان بر رحلت آن بنده تمام اخلاص راسخ الارادت تاسف فرموده
از جناب احدیت آمرزش مسئلت نمودند - چون سید منصور پسر
تیره اختر آن مرحوم بی ظهور باعشی بتخیلات باطله و توهمات
لاطایله مقارن فوت پدر از درگاه عرش اشتباه فرار نمود خدیو عدالت

گستر بعد از آگاهی برین واقعه یادگار بیدگ والد زبردست خان را با جمعی از گرز برداران بر اثر او سهرند رویه فرستادند - چه ظن غالب آن بود که بجانب وطن گریخته باشد و حکم شد که بسرعت هرچه تمامتر شتابده هر جا آن گمراه خبر تباہ را بیابد مقید ساخته پدایه اورنگ خلافت بیاورد - و چون ازان بی هنجار چندین حرکت بی جا بروی کار آمد هر کدام از دو پسر حرد خان مزبور سید شیر زمان و سید منور را باوجود صغر سن نظر بر خدمات پدر و عنایت خاصی که بران خان مرحوم مغفور داشتند بمنصب هزاری ذات و دو صد و پنجاه سوار سرافرازی بخشیدند - و سید فیروز برادر زاده اورا باضافه پانصدی ششصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار سر بلند گردانیدند - و از تابندگان آن قدیم الخدمت سی کس در زمرد بندگان درگاه کیوان جاه منحصرط گشتند - ازان میان پهار نوحانی بمنصب پانصدی ذات و سه صد سوار - و دیگران بمنصب درخور سرافرازی یافتند *

درین تاریخ سید سالار سید خان جهانی را بنفوذری برخی برگزانت خالصه گوالیار که در قیول سید خان جهان مرحوم بود - و سید عالم برادر اورا بحراست قلعه گوالیار و اضافه منصب افتخار بخشیدند - بیست و دوم [شوال] بمهین پادشاهزاده بخت بیدار برای خرچ عمارتی که در دارالملک دهلی نزدیک قلعه مبارک مشرف پردیابی چون اساس نهاده بودند درلک روپیه انعام شد - و بدراری سماء عظمت نوئیقان اخلاص آئین زمستانی عنایت فرمودند - مهیداس راتهور بمنصب هزاری ذات و پانصد سوار از اصل و اضافه مفتخر

گردید - قاضی طاهر آصف خان به خدمت بخشیدگویی واقع
نویسی صوبه احمد آباد مباحی گشته دستوری یافت - یوسف
آقای علیمردان خان به عنایت فیل مباحات اندوخت - بمیر
عبد الله ولد میر عارف صفوی سه صد اشرفی و بخواجه زین الدین
علی درویش اشرفی و به شاه محمد ولد شاه بیگ خان کابل
صد اشرفی انعام فرمودند - به لعل خان گن سمندر هزار روپیه
مرحمت شد *

بیست و نهم [شوال] لطف الله ولد سعید خان بهادر ظفر
جنگ باضافه پانصدی درویش سوار بمنصب هزار و پانصدی
هفتصد سوار سر بر افراخت - درین تاریخ نور محل زندگانی فانی
پدر در نمود - او دختر اعتماد الدوله و همشیره حقیقی آصف خان
خانخانان سپهسالار بود - بعد ازان که بعقد نکاح حضرت جنت مکانی
در آمد تصرف مفرط در مزاج آنحضرت کرد - و زمام حل و عقد
مهام ملکی و مالی آنچنان بدست اختیار و قبضه افتد ار او در آمد
که گزارش تفصیل آن سزاوار این صحیفه مکارم و معالی نیست -
و چون خاقان ملک طیف از رنگ خلافت را بجلوس اقدس زیفت
بخشیدند بمقتضای شیمه کریمه سالیانه او دولک روپیه مقرر
گردانیدند - او پهلوی مرقد یمین الدوله آصفخان در مقبره که
در زندگانی برای خود بنا نموده بود مدفون گشته - مرقد خان مزبور
که غربی روضه حضرت جنت مکانی متصل جلوخانه که پیش دروازه
روضه منوره است واقع شده - گنبدیست که از سطح تا پایکار مژمن
است بقطر پانزده ذراع - و از انجا تاشقه قالب کاری - درضلع هشتگانه

آن جانب درون هشت نشمین خوشنمایی زیب آگین ساخته اند
و جانب بیرون هشت پیدشطاق هریکی بطول هفت گز و عرض
چار و ارتفاع یاز ده بطرح نیم مثنی - ازارای این عمارت جانب درون
از سنگ مرمر است - و جانب بیرون از سنگ ابری - و روی کارش
اکثری از سنگ مرمر است و اختی از سنگ ابری و سنگ زرد و
دیگر سنگهای گوناگون - در چپوتر و صورت قبر که بر فراز آن است
انواع احجار رنگین پر چین نموده اند - و آیات قرآنی و اسماء الهی
بطریق پرچینکاری در آن ارتسام یافته - فرش عمارت مزبور باحجار
متلونه بآئین گره بندی انجام پذیرفته - بر دور گنبد چپوتر است
مثنی بقطر شصت ذراع که سراسر از سنگ سرخ است - و در جهات
اربعة آن چهار حوض - هر کدام بطول نه ذراع و عرض هفت و نیم -
و این عمارت در وسط چار چینی مرتب گشته که طول و عرض
آن سه صد ذراع است - از جدران اربعة محیط این چار چمن دیوار
شرقی همان دیوار غربی چوک جلوخانه روضه حضرت جنت مکانی
است - در ضلع غربی این مقبره مسجدیست فزه - و شرقی آن
عمارتی قرینه مسجد - در وسط ضلع جنوبی دروازه است رفیع تمامی
این عمارت بصرف سه لک روپیه در عرض چار سال مهیا گشته *

دوم شهر ذی القعدة عرضه داشت سرو جویدار سلطنت پادشزاده
محمد شاه شجاع بهادر مشتمل بر نوید تولد پسر خجسته اختر از
دختر اعظم خان و التماس نام با هزار مهر نذر بدرگاه خواقین پناه
رسیده نشاط افزای خاطر خورشید مآثر گشت - آن فلذة الکرر را به
زین العابدین موسوم گردانیدند *

چهارم [ذي القعدة] يادگار بیدگ منصور مقهور را که در سهرند دستگیر نموده بود بدرگاه والا آورد - گزارش این ماجری آنکه بعد از فرستادن يادگار بیدگ بتعاقب آن محروم العافیت پس از چندی بعرض مقدس رسید که او بسوی لکهی جنگل گریخته - و بدست کرووی آنجا گرفتار آمده - بذابران فرمان شد که شفیع الله برلاس که بخدمت توزک می پردازد با جمعی از یساولان رفته او را بیاورد - و از انرو که کرووی مذکور از نسبت بنوت خانجهان که رکن رکین این دولت بلند صولت بود بران بی هنجار آشفته کار که از دولت در گریز بود و با بخت در ستیز در نگاهدانی چنانچه باید تنگ نگرفته بود - پیش از رسیدن شفیع الله از آنجا نیز فرار نمود - پس ازان که شفیع الله بآنجا شتافته کرووی مزبور را بجهت غفلتی که ازو بروی کار آمد بغضب پادشاهی که نمونۀ قهر الهی است تهدید نمود او به پیر کمال عم خود کرووی پرگنۀ تهاره مکتوبی باستعجال تمام فرستاده که درین حادثه جان و مال و عرض و ناموس در مقام تلف است اگر بعد از تجسس و تفحص ظاهر شود که بآنجناب آمده است مراسم جد و جهد بتهنئیم رسانیده بهر روشی که داند او را بدست آرد - و خود با شفیع الله بصوب سیوهان که دران سونیز گمان گریختن بود رفت - اتفاقا پیر کمال بعد از تگادو بسیار بوسیلۀ پی شناسان دریافت - که آن رهگرایی ضلالت از نواحی تهاره بجانب سهرند شتافته است - بذابران بسرعت تمام باجمعیتی که داشت از پی او روان شد - و منصور بی شعور با مغلی و افغانی که همراه داشت بمحکمات بسیار حوالی سهرند رسید

و ایدان را بصحرا باز گذاشته زینها را در چاه انداخت - و خود بیزی
فقر در باغ حافظ رخنه پنهان شد - و آن دو همراه گمراه نیز تغییر
لباس نموده بگوشه خزیدند - پیر کمال چون از پس رسیده آن
پی گم کردهای دین و دولت را ندید به یادگار بیگ که تا سهرند
هیچ جا خبر در نیافته کیفیت واقعه معروض داشته بود - و احتیاطا
برای تفحص آن شوریده حال مانده - خبر کرد - بعد ازان که باتفاق
جست و جوی نمودند مردم یادگار بیگ افغانی را که رفیق آن بی
توفیق بود گرفته نزد او آوردند - او بعد از تهدید آن بخت برگشته
را در باغ حافظ رخنه نشان داد - یادگار بیگ او را گرفته با افغان
مقید و مسلسل بدرگاه عالم پناه آورد - و مغلی که با او همراه بود
بدر رفت - از روی سیاست پادشاهانه که قوام جهان و نظام جهانیان
بآن باز بسته است او را محبوس گردانیدند - و یادگار بیگ از اصل
و اضافه بمنصب هزارعی ذات و چار صد سوار سر بلند گشت *

نهم [ذی القعدة] حیات خان را بعدایت اسپ با زین نقره
بر نواختند - و هر کدام از خواجه عبدالرحیم و خواجه محمد رضا
و خواجه محمد نازل و جمعی دیگر از خواجه زادهای اسمعیل اتائی
را که با اصالتخان از بدخشان آمده بودند داخل بندها گردانیده
بخلعنت و منصبی منامب حال سر برافراختند - و همه اینان چارده
هزار روپیه مرحمت شد *

جشن شمسی وزن

روز مبارک دوشنبه چارم ذی الحجه سال هزار و پنجاه و پنجم

مطابق سیوم بهمن جشن فرخنده شمسی وزن انتهای سال
 پنجاه و چهارم و ابتداء سال پنجاه و پنجم از زندگانی جوادانی
 حضرت خاقانی منعقد گردید - و آن ذات مقدس بطلا و دیگر اجناس
 معهوده سنجیده آمد - و بوجوه آن اهل استحقاق و احتیاج کامیاب
 گشتند - درین روز نشاط افروز امیرالامرا علی مردان خان بحکم ارفع
 از پشاور آمده به تائیم عقبه ملک رتبه فایز گشت - و هزار مهر نذر
 گذرانید - و بعنایت خلعت خاصه با نیم آستین سر عزت برافراخت
 چون نذر شوییت ایلیچی نذر محمد خان نوحی دارالسلطنه رسیده
 بود حمین بیگ و شفیع الله که بخدمت توزک قیام دارند بحکم
 اشرف اقدس رفته او را بدرگاه معلی آوردند - او بعد از استلام سده
 سنیه نامه خان را با نه قطعه لعل و سی و سه اسپ و بیست و
 یک شتر و دیگر اشیا که برسم ارمغانی در ستاده بود و قیمت مجموع
 آن سی هزار روپیه شد بنظر اقدس در آورد - و بعنایت خلعت و
 بکده مرصع و بیست هزار روپیه نقد و مبلغ چار هزار روپیه دیگر
 از زر سرخ و سفید نثار وزن مقدس کامروا گشت - درین گرمی جشن
 علامی سعد الله خان باضا هزاری ذات بمنصب شش هزاری
 دو هزار سوار و بعنایت فیل از حلقه خاصه با یراق نقره و ماده
 فیل - و صدر الصدور سید جلال باضا هزاری ذات بمنصب
 شش هزاری سوار - و راجه بیتهداس باضا پانصد سوار
 بمنصب پنج هزاری چار هزار سوار سر بلندی یافتند - راجه بهار سنگه
 که بمنصب سه هزاری سه هزار سوار هزار سوار دو اسپه سه اسپه سواران
 است هزار سوار دیگر و نیز دو اسپه سه اسپه مقرر گشت - نظر بهادر

باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزارى دو هزار و پانصد سوار
و ميرزا نودر صفوى باضافه پانصدى ذات بمنصب سه هزارى
دو هزار سوار - و مهديس داس راتهور باضافه پانصدى ذات
بمنصب دو هزار و پانصدى دو هزار سوار - و عاقل خان باضافه
پانصدى صد سوار بمنصب دو هزار و پانصدى هشت صد سوار
و حیات خان باضافه پانصدى صد سوار بمنصب دو هزارى
شش صد سوار - و انروده ولد راجه بيتهداس باضافه پانصدى ذات
بمنصب هزار و پانصدى هزار سوار - و از اصل و اضافه گردهرداس
کور بمنصب هزارى هفت صد سوار - و خوشحال بيگ کاشغرى
بمنصب هزارى چار صد سوار - و هريکى از شفيح الله برلاس و رحمت
خان بمنصب هزارى دوست سوار مباهاى شدند - پيشکش
شايسته خان الماس بزرگى بوزن صد و شانزده سرنخ بنظر اقدس
در آمد - ازین الماس شانزده رتبه سائیده آمد - و زنش صدرتى
ماند - و قيمت صد هزار روپيه مقرر گردید - و خان مذکور بارسال
خلعت خاصه و اسب از طويله خاصه با يراق طلا و فیل از حلقه
خاصه نوازش يافت - و نگارنده مکارم و معالى اين دولت سامى
را بعنايت ماده فیل سر عزت بر افراختند - باصکاب غذا و ارباب
طرب مبلغ مقرر انعام شد *

هشتم [ذى الحجه] زير دست خان بخلعت و ضبط
سيوستان سر بلند گردید - روز عيد اضحی بعيدگاه تشریف
فرموده بادای نماز پرداختند - و بعد از مراجعت بدولت خانه
والا رسم قربان بتقدیم رسید - و درنهاب و ایاب دامن روزگار بزرنگار

بر آموں - پیشکش ندر شواہت بیست و ہفت اسپ و ہزار شتر
بنظر اقدس درآمد - و او بغضایت خنجر مرصع و ہموہان او بانعام
نہ ہزار روپیہ کامیاب گشتند *

پانزدہم [ذی الحجہ] شاہ بیگ خان بحکم معلیٰ از
مہیوات آمدہ دولت استلام شدہ سنیہ دریافت - بیست و ہفت
اسپ پیشکش پردل خان از نظر اشرف گذشت - چون محمد
حسین ولد میر فتح صفاءانی تیولدار پنج تہم پیدشگان کاشیال
را کہ پا از دایرہ اطاعت بیرون گذاشتہ خراج گزاری نمی نمودند
با جمعی از تعیناتیان صوبہ کشمیر مالش بہ سزا دادہ بود کاشیال
دہ جاگیر او مرحمت شد - و بمیر فتح کہ پدر و برادر او در دولت
مغویہ باین اسم موسوم و مشہور بودند ملقب گشت - و بغضایت
خلعت و اسپ نوازش یافتہ بکاشیال مرخص گردید - بخواجه ونا
کہ با ندر شواہت بارادہ بندگی درگاہ خلایق پناہ آمدہ بود دو ہزار
و پانصد روپیہ انعام شد *

بیست و چہارم [ذی الحجہ] بمنزل امیر الامرا علی مردان
خان تشریف گرامی، ارزانی داشتند - او بلوازم پانداز و نثار و سپاس
این نوازش والا پرداختہ مرصع آلات و انراس نجیبہ و اقمشہ
نفیسہ برسم پیشکش گذرانید - و متاع یک لک روپیہ بعز پذیرائی
رسید - چون بعرض مقدس رسید کہ راجہ جگت سنگہ در پشاور
وخت ہستی بربست راجروپ پسر کلان اورا بارمال خلعت و
و منصب ہزار و پانصدی ذات و ہزار سوار از اصل و اضافہ و
خطاب راجگی و انعام محال وطن کہ بہ پدرش نیز عنایت شدہ بود

و مرحمت اسب سر بلند ساختند - و ضبط چوبین قلعه که پدر او میان سراب و اندراب ساخته بود بعهده او باز گذاشته حکم فرمودند که از جمله هزار و پانصد سوار و دوهزار پیاده که بکمک پدر او مرحمت شده بود سواحب پانصد سوار و دوهزار پیاده از خزانه کابل تن میسده باشد *

نهمت عساکر فیروزی بفتح بلخ و بدخشان

همت جهانکشای خدیو دین و دولت و نهمت عالم آرای خداوند ملک و ملت از سر آغاز جلوس اقدس خصوصاً از آن باز که نذر محمد خان پای خسران پدما از اندازه بیرون گذاشته بقصد تاخت کابل آمد - و بهزاران بدنامی و ناکامی برگردید - بر تسخیر بلخ و بدخشان که هم ملک موروثی این دودمان خواقین نشان است و هم مفتاح کشایش سمرقند که مستقر سریر عرش نظیر قطب الدنیا و الدین حضرت صاحب قران انار الله برهانه بوده مصروف بود - و همواره در فکر ترتیب مواد این مهم و سرانجام اسباب این یساق می بودند لیکن از آنجا که زمان امضای این امنیت در مشیت الهی که هر شانی را بزمانی و هر زمانی را بشانی باز بسته است نرسیده بود بسبب منوح بعضی عوایق در حجاب توقف مانده بود - و نیز ازین رو که تیغ جهاد این دولت دیر بنیاد بی باعثی از بواعث شرعیه بر ارباب اسلام از نیام بر نیامده است بتاخت و تاراج اوزبکیه که در زی اسلام بودند - و هنوز افعال شنیعه و اعمال قبیحه ایدان بروی روز نیفتاده بود نمی پرداختند - درینولا که خاطر

حق ناظر از نظم و نسق سواد اعظم هندوستان بهشت نشان وضبط
و ربط ممالک و مسالک این چار دانگ عالم بجمعیت گرائید - و
ارکان امارت نذر محمدخان متزلزل شد - و بیدیان حکومتش متذبذب
و در بلخ هرچ و سرچ پدید آمد - و از قلت استقلال آقا و کثرت
استبداد اینی هر دری درباری و هر سری سرداری گشت - و گروه
ظلم پزوه اوز بکیده و المان بی ایمان بسفک دماء ابرار و هتک استدار
اخیار و کسر ناموس و امر احرار آن دیار دست تطاول و تعدی کشوده
آنچه یهود و نصاری بر اهل اسلام نه پسندند بروی کار آوردند -
چنانچه قبل ازین بتفصیل گزارش یافت - و ایندفعی بر پیشگاه
عدالت خدیو اسلام و خداوند انام بشهادت ثقات بثبوت پیوست
باغاثات مغمومان ستم کشیده و اعانت مهورمان جور دیده که بر
ذمت همت پادشاهان والا جاه لازم و ملحکم ست پرداخته پادشاه
زاده والا گهر مراد بخش را با پنجاه هزار سوار نبرد جوی هنر
خو و ده هزار پیاده از تنگچی و بانداز و توب انداز بتسخیر آن
دیار و تنبیه گروه بی هنجار تعین فرمودند - و تقسیم اناج فیروزی
در صفوف هفتگانه بحضور اقدس چندین قرار یافت - در هر کدام از
قول و هزار اول دوازده هزار سوار و دو هزار پیاده - و در هر یک از
برانغار و جوانغار شش هزار سوار و دو هزار پیاده - و در هر کدام از
طرح جانب راست و چپ شش هزار سوار و هزار پیاده - و در
التمش دو هزار سوار - و فوج قول بوجود پادشاهزاده والا گوهر و چار
صد کس از امرا و منصبداران که از انجمله است امیر الامرا علی
میردان خان و نجابت خان ولد میرزا شاهرخ و میرزا خان پسر شاه

نواز خان بن عبدالرحیم خانخانان و شیخ فرید ولد قطب الدین
 خان کوکله حضرت جنت مکانی و شاه خان و ذوالقدر خان و شیخ
 الهدیه ولد کشور خان بن قطب الدین خان کوکله و ملتفت خان
 ولد اعظم خان که با پانصد سوار از تابندگان پدر معین گشته بود و
 هزار احدی استقامت گروست - و قرار یافت که هنگام آرایش
 صفوف مبارزت امیر الامر در یمین و نجابت خان در شمال قیام
 نموده نبرد آرا گردند - و فوج هر اول به چار صد و هفتاد کس از
 امرا و منصبداران که از انجمله است بهادر خان و راجه بیتلنداس
 و روستر سال هادا و ماد هوسنگه هادا و نظر بهادر خویشگی و مهیس
 داس ولد دلپت را تهور و سید عالم برادر سید هزبر خان و سیورام
 کور و روپ سنگه نبیره کشن سنگه را تهور و رامسنگه را تهور و حیات
 ولد علی خان ترین و جمال خان نوحانی و محکم سنگه و گوپال
 سنگه و گوکلداس سیدسودیه و علاول ترین و گردهر داس کور و راجه
 امر سنگه نوروی و سید شهاب ولد سید غیرت خان و رایسنگه جهالا
 و ارجن کور و سید نورالعیان ولد سید سیف خان و سید محمد
 نبیره سید قاسم و مهیس داس دیگر که او نیز را تهور است و محمد
 قاسم ولد هاشم خان بن قاسم خان میربحر که بخدمت میرآتشی
 مقتدر است و احداد مهمند و سجان سنگه سیدسودیه و کشن سنگه
 تونور و رادروپ سنگه چندراوت و کرپا رام کور و اوگر سین و اندرسال
 و تلوکچند و چندر بهان نروکا و سنگرام کچهواهی و سید شاه علی و
 سید مقبول عالم و همیر سنگه سیدسودیه و بهار نوحانی و پرتی
 سنگه کچهواهی و پیم چند نبیره رای منوهر و دانیداس میرتیه و

گوبنداس خاندوراني وسيد اجميري و باوي چوهان و راوت نراين
 داس سيسويه و هزار سوار تغنگچي انتظام يافت - و سردارعي مسلمانان
 به بهادر خان و پيشوايي راجپوتان بر راجه بيتهلداس مقرر گرديد -
 برانغار بچار صد و شست كس از امرا و منصبداران كه از انجمله است قليمچ
 خان و شاه بيدگ خان و راجه ديدبي سنگه بنديله و اه تمام خان و خنجر
 خان و تركتاز خان و مقصود بيدگ علي داشمندی با ساير داشمندان
 و هفتصد سوار احدي و تغنگچي منظم گشت - و باشليقي اين فوج
 بقليمچ خان تفويض يافت - و جوانغار بدو صد و پنجاه كس از امرا
 و منصبداران كه از انجمله است رستم خان و دولت و خان ولدالف
 خان و مراد قلبي سلطان كهر با اكذر كهران و نور الحسن بخشي
 احديان و دو هزار سوار احدي و تغنگچي انضباط گرفت - و طرح
 دست راست به اصالت خان و سه صد و هفتاد و نه تن از امرا و
 منصبداران كه از انجمله است راجه راي سنگه ولد مهاراجه و راجه
 راجرپ و راجه جيرام واد راجه انوپ سنگه و سيد اسدالله و شادمان
 پكهي وال و جگرام و راجه بهروز و عجب سنگه ولد ستر سال و
 سيد چاون و چتر بهوج چوهان و كشن سنگه كچهواهه و نذير بيدگ
 عبد الله خاسي و جلال الدين محمود دروازي و خوشحال بيدگ
 ولد عوض خان قاشال و سيد محمد مهدي و هفت صد سوار احدي
 تغنگچي منضبط گرديد - و طرح دست چپ بخليل الله خان
 و دويست و پنج كس از امرا و منصبداران كه از انجمله است
 راجه بهار سنگه بنديله و سعادت خان نديره زين خان و چندر من
 بنديله و صف شكن واد ميرزا حسن صفوي و خليل بيدگ و

خوشحال بیگ کاشغری و جبار قلبي ککهر و غضنفر ولد الله ویردي
 خان و خواجه عذایت الله و خواجه عبدالعزیز ولد صفدر خان و هاشم
 بیگ کاشغری و تولک بیگ کاشغری و رستم بیگ کولایی و بهو جراج
 و محمد زمان ارلات و میر مقصدی و الله دوست کاشغری و ابراهیم
 حسین ترکمان و هفت صد سوار احدي و تفنگچی مستقیم گشت
 و التمش به میرزا نوذر ولد میرزا حیدر بن میرزا مظفر صفوي
 و لهر اسپ خان ولد سہابت خان و سید محمد ولد خان دوران
 بہادر نصرت جنگ و صفی قلبي ترکمان و کرشاسپ و خدا دوست
 ولد سردار خان و جمعی دیگر از بندهای منصبدار محکم گردید *
 و روز شنبه سلخ [شهر ذي الحجه] مطابق بیست و نهم
 بہمن پادشاهزادہ و اعتبار و امیر الاسرا را با اکثر امرائی کہ دولت
 اندوز حضور بودند رخصت نموده مقرر فرمودند کہ در ملک ککهران و
 حسن ابدال و اتک و آن حدود ہرجا علیق و قضیم و فر باشد
 فروکش کنند - و بعد ازان کہ نوروز عالم افروز کوه و صحرا سبز گردان
 و ہوای کابل و کوهستان آن نواحی با اعتدال گراید برخی از لشکر
 نصرت پیکر در خدمت پادشاهزادہ جہانیاں براہ پشاور و لختی
 براہ بنگش بالا و پایان روانہ شدہ در کابل بیک دیگر بہ پیوفند
 تا ہم کاه و غلہ بفراوانی می رسیدہ باشد و ہمچنین حشری گران
 و لشکری بی پایان از مضایق و مزائق مصاعد و مہابط شوامخ
 جبال بآسانی گذارہ شون - و پسر ازان کہ مواکب کواکب شمار در کابل
 فراہم آیند قلیچ خان و خلیل الله خان و میرزا نوذر با افواج سہ گانہ
 کہ بسرکردگی اینان متعلق است از راہ آب درہ بہمرد رفتہ نخست

حصار آنرا و بعد ازان حصن غوري را بتصرف در آورند - و بعد
از کشایش این دو قلعه بملازمت پادشاهزاده گرامی نژاد برسند
و پادشاهزاده والاتبار و امير الامرا با فوج چارگانه از راه طول راهي
گشته بتسخير قندز و نوابح آن پيروزانند - و چون ولايت بدخشان
بتصرف اولياء دولت درآيد تسخير بلخ و حبه همت گردانند - هنگام
رخصت پادشاهزاده عالی نسب را بعنايت خلعت خاصه با نادرعي
طلادوزی و یک لعل بيش بها باد و مرواريد که بر سر می بندند
و طره مرصع الماس گران ارز و جمدهر مرصع با پهلکتاره و شمشير
مرصع و باضاده هزار سوار بمنصب دو ازده هزاري ده هزار سوار دو
هزار سوار دو امده سه اسده و بمرحمت صد اسپ ازان میان دوامپ
از طویلۀ خاصه یکی با زین مرصع دیگری با زین طلاي ميدانکار و فیل
از حلقۀ خاصه با يراق نقره و جل مخمل زربفت و ماده فیل و
هفت لک روپیۀ نقد بعنوان مساعدت سر بلند ساختند - و امير الامرا
علي مرادن خان بعنايت خلعت خاصه و جيقۀ الماس ثمين
و خنجر مرصع با پهلکتاره و شمشير مرصع و دوامپ از طویلۀ
خاصه با زین طلا و مطلا و فیل از حلقۀ خاصه با يراق نقره و جل
مخمل زربفت و ماده فیل بمقتخر گشت - و به اسمعيل بيگ پسر
او خلعت و جيقۀ مرصع و فیل - و به نه کس از همراهانش خلعت
عنایت فرمودند - و فليح خان و رستم خان و نجاب خان و اصالت
خان و راوسترسال بمرحمت خلعت خاصه و جمدهر مرصع و اسپ
و نظر بهادر بخلعت و اسپ و فیل - و ميرزا نوذر بعنايت خلعت
و اسپ و نقاره - و شاه بيگ خان و ميرزا خان و لهر اسپ خان و

سید عالم و شیخ الهدیه و سیوزام کور و روپ سنگه و رام سنگه راتهوران
وصف شکن ولد میرزا حسن صفوی و سید محمد ولد خاندوران
بهادر نصرت جنگ و گوکلداس سیدسودیه و گردهر داس و راجه اسم
سنگه نوروی و رای سنگه جهالا و سید شهاب و سید محمد و سید
فرالعیان سادات بارهه و ارجن و خوشحال بیگ کاشغری و شادمان
پهکلیوال بمرحمت خلعت و اسپ - و دیگران بعضی بمرحمت
خلعت - و لختی بعدایت اسپ - عز افتخار اندوختند - و شیخ الهدیه
باضافه پانصدی ذات بمنصب دوهزاری هزار سوار و بخطاب
اخلاص خان نامور گردید - و خدمت دیوانی لشکر نصرت اثر
بکفایت خان - و خدمت بخشیکری به ملتفت خان - و داروغگی داغ
و تصحیح به شمس الدین ولد مختار خان مفوض گردید - بهادر
حان را که در پشاور بود خلعت خاصه و جمدهر مرصع با پهلوکنتاره
و اسپ از طویلۃ خاصه با یراق طلا و فیل از حلقه خاصه مصحوب
اصالت خان فرستاده سر بلند گردانیدند - و دوهزار اسپ از سرکار
خاصه همراه لشکر کردند - که برخی به احدیان و تغنگچیان اسپ
طلب و تنمه باصرا و منصب دارانی که اسپان درکار داشته باشند
برسم مساعدت بدهند - تا از تا بینان اینان اسپ هرکه سقط شود
عوض بیابد - و از اصل و اضافه منصب راو روپسنگه چندراوت
هزاری ذات و هزار سوار - و منصب رای سنگه جهالا هزاره
ذات و هفت صد سوار مقرر گشت - بهیة احوال در محلش گزارش
خواهد یافت *

غرة محرم سنه ۱۰۵۴ یادگار بیگ ولد زبردست خان باضافه

پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و بخطاب
جان نثار خان بلند پایگی یافت *

هفتم [محرم] فدائی خان از گورکپور آمده باسلام سده
سزیه و سعادت اندوز گردید - و یک فیل پیشکش گذرانید -
عزایت الله ولد ظفر خان بعزایت فیل سر بر افراخت - بخواجه
فیض الله برادر خواجه حسن ده بیدی دو هزار روپیه - و بمیر
هاشم و خال محمد و صادق بیگ و فولاد بیگ چار هزار روپیه
عزایت شد - و ده هزار روپیه مقرر این ماه به محتاجان عطا
فرمودند - چون بعرض مقدس رسید که بعضی تهی دستان
صوبه پنجاب از گرانی غله اولاد می فروشند مظهر اتم رحمت
الهی فرمان داد که هر که فرزند بفروشد بها را از سرکار خاصه
شریفه باو داده فرزند را نیز باو گذارند - و بشمول این مرحمت
جمعی کثیر از اندیشه قوت و شدت جوع و محنت جدائی
فرزندان که درین نشاء اصعب مصایب امت رهائی یافتند - و
حکم جهان مطاع بصدد پیوست که هر روز در ده جا لنگر ساخته آتش
مبلغ دویست روپیه بفقرا قسمت نمایند *

پانزدهم [محرم] منزل مهین پور خلافت بورود میمنت
آمود نمودار بهشت برین گردید - آن والا گهر مراسم با انداز و نثار
بتقدیم رسانیده جواهر و مرصع آلات و اقمشه نفیسه برسم پیشکش
گذرانیدند - ازان میدان متاع قریب یک لک روپیه شرف
پذیرائی یافت *

بیست و دوم [محرم] بمیر عبدالله صفوی دویست مهر مرحمت

شد - درین ایام مرشد قلبي فوجدار دامن کوه کانگره قلعه تاراگده را حسب الحکم از تصرف منسوبان راجه جگت سنگه برآورده متصرف شد - تفصیل این اجمال آنکه بعد از درخواست هواخواهان دولت روز افزون اگر چه معاصی و اجرام راجه مزبور که از ضلالت و جهالت چندی سر از طاعت اولیای سلطنت بلند صولت برتافته بود بعفو مقرون ساخته قلعه را بعد از انهدام جدران بوی مرحمت فرموده بودند - و بالتماس او عمارات درون حصار باز گذاشته چنانچه در اثنای وقایع سال پانزدهم نگرش یافت - اما چون گذاشتن چنین معقل حصین و مویل متین که از ارتفاع کوه و صعوبت راه تسخیر آن متعذر است بدست مرزبانان فرصت جوی شورش خو از دور بینی و حزم گزینی بعید بود بعد از فوت راجه فرمان معلی بزام مرشد قلبي عز صدور یافت که پیش از آگاهی متعلقان راجه بتاراگده رسیده آنرا از تصرف منسوبان او بر آورد - و هفدهم فدائی خان نیز از پیشگاه قوایم سریر جهانبدانی بایلغار رخصت یافت که در انصرام این مهم کوشیده مردم را از انجا گسیل سازد - و حقیقت بایستادگان سده سنیة معروض دارد تا یکی از بندگان معتمد بنگاهبانی آن فرستاده آید - مرشد قلبي پیش از وصول فدائی خان بدوازده روز قلعه را متصرف گردید و پس از پیوستن فدائی خان حصار را با برخی اشیا بدو سپرده روانه دامن کوه کانگره شد و چون اینمعنی از عرضه داشت فدائی خان بمسامع حقایق مجامع رسید بهادر کنبد را بعنایت خلعت و اسب سربلند گردانیده به نگاهبانی آن حصن حصین دستوری دادند *

گزارش نوروز

درین هنگام که بخت بیدار و دولت کارگزار مرده نصرت و نوید
فیروزی میسرسانید - بعد از گذشتن دو گوی از شب چهار شنبه
سیوم ماه صفر سنه هزار و پنجاه و شش *

جمشید سریر چرخ چارم * بخشندگ نور هفت طارم
لواي اعتدال به بیت الشرف برافراخت - فردای آن خدیو
جود گستر سریر کامرانی را بجلوس مقدس پایۀ آسمانی بخشیده
دست انعام و انصال و برو نوال برکشودند - و نذر شوائت ایلچی
نذر محمد خان را بعنایت خلعت و انعام بیست هزار روپیه کامیاب
گردانیدند - میر ابوالحسن ملازم عادل خان را بخلعت و اسب با زین
فقرة و فیل سریر افراخته رخصت بیجاپور فرمودند - و برای
سر بلندی عادل خان خلعت خاصه و جمدهر مرصع گرن ابها با جهولک تاره
و سپر خاصه مرصع بند و بار و صد پارچه از نفایس اقمشۀ احمد اباد
و کشمیر همراه او فرستادند - مطلب ولد معتمد خان از تغیر میر
عبد الکرم بخدمت بخشیدگری و واقعه نوپسی و داروغگی عمارت
و میر بحرئی دارالخلافه و اضافۀ منصب سر برافراخته بدان صوب
مرخص شد - خلیل الله خان را بخلعت و جمدهر مرصع و اسب
از طویلۀ خاصه با زین مطلا بر نواخته رخصت لشکر فیروزی دادند -
عادل خان را بعنایت خلعت و بخشیدگری دزم و منصب دو
هزار و پانصدی ذات و هزار سوار از اصل و اضافه و خدمت عرض
و قایع صوبجات از تغیر ملا علاء الملک مباحی گردانیدند - و ملا

علاء الملک بمرحمت خلعت و خدمت میرسامانی از تغیر عاقل خان و باضافه پانصدی صد سوار بمنصب هزار و پانصدی دو یست سوار سر افتخار برافراخت - حسین بیگ خویش امیر الامرا را بخلعت و منصب هزاری ذات و پانصد سوار از اصل و اضافه نوازش نموده آخته بیگی گردانیدند - سید بهادر را بعدایت خلعت و خدمت توزک از تغیر جان نثار خان و اضافه منصب برنواختند - به نذر شوییت دو مهر یکی دو صد تولگی و دیگری صد تولگی و دو روپیة بهمین وزن انعام شد *

هفدهم [مفر] بساعت مختار حکم شد که پیشخانه را بصوب کابل برآوردند - چون محمد قاسم میر آتش به یساق بلخ معین گشته بود مظفر حسین بخلعت و خدمت داروغگی توپخانه رکاب والا و کوتوالی اردوی معلی سربلندی یافت *

ارسال جان نثار خان برسم رسالت به ایران

چون پیوسته میان خواقین این دودمان سلاطین نشان و فرمان روایان سلسله صفویه ابواب اتحاد و ودان مفتوح بود - و بآیدارمی ارسال اسفار و سفرا و اهدای تحف و هدایا چمن اخلاص این دو خاندان والا مکان شاداب و سیراب - هر چند شاه صفی در اواخر ایام سلطنت از قلت تجربه و دیگر موجبات غفلت و غرور مصدر بعضی اندیشهایی بی جا و سگالشهایی ناسزا که باعث رنجیدن بل رنجاندن باشد گشت - اورنگ آرای جهانبدانی حضرت خاقانی با آنکه استغنا و استعلا بمرتبه است که مزیدی بران

متصور نیست - و آنچه قصارای آرزوی اکثر سلاطین عالیجاه و
 قصوای امید بیشتر فرمان گزاران والا دستگاه است - بندگان این
 درگاه خلائق پناه را میسر است - بعد از ارتحال شاه مذکور
 به پسمندی که سلسله مضافات و رابطه موالات که از دیر باز موکد
 است یکباره گسیخته شود - بنابراین مقرر ساختند که جان نثارخان را
 که از خانه زادن آداب دان مزاج شناس است بتعزیه شاه صفی و
 تهنیت پسر او که بنام جدش شاه عباس مسمی است بغوستند *
 و هژدهم این ماه [صفر] او را بخلعت و جمدهر مرصع
 و باضافه پانصدی ذات بمنصب دو هزاری پانصد سوار و دو اسب
 یکی عربی با یراق طلا دیگری از خانه زادن سرکار والا با زین طلا
 و فیل سرافراز ساخته دستوری دادند - و حکم شد که متکفلان
 مهمات سرکار گردون آثار طلب دو ساله او و همهران او را نقد از
 خزانة عامه تن کنند - و مصحوب او گرامی مراسله مذهبی از مراسم
 تعزیت و مذهبی از لوازم تهنیت که علامی سعد الله خان بامر ارفع
 علی انشا نموده و نقلش درین صحیفه اقبال نگارش می یابد -
 با لختی مرصع آلات و پنجهزار پارچه از انواع امتعه نفیسه ممالک
 محروسه که قیمت مجموع سه لک و پنجاه هزار روپیه بود از انجمله
 مرصع آلات یک لک روپیه و سایر امتعه دو لک و پنجاه هزار روپیه
 برسم ارمغانی ارسال فرمودند *

نقل نامه

هزاران ستایش و گوناگون نیایش ذاتی را سزد که نه در کبریای

نبیله اوحد را بار - و نوبآلای جزیلله او عد را کار - نه احسان جسیمش
 را رادی - و نه افصال فخیمش را صادی - و فراوان منت منعم
 بی عوض و مفضل بی غرض را رسد که امتیاز بخشید نوع انسان
 را از هرچه بانق وجود رسیده در بد و تکوین و ایجاد - باضافه نعمت
 ادراک و استعداد - پس برگزید جمعی را بتفاوت درجات بروفق
 استعدادات بکرامت فرمودن مرتبه رسالت و عنایت نمودن
 منزلت سفارت برای بیان سبیل رشاد و تبیان طریق سداد عطا
 فرمود - سلاطین عدالت آئین و خواقین صواب گزین را خلعت
 خلافت و کسوت نیابت بجهت اجرای مامورات ناموس اکبر نقل
 و امضای مقتضیات قسطاس عدل عقل - ضبط و ربط بلاد - و اصلاح
 حال عباد و دفع فتنه و فساد - و درود نامحذون - و سلام غیر
 معدود - از حضرت معبود - بر نقطه دایره وجود - دایره نقطه کرم
 و جود - صاحب حوض مورود - مالک مقام محمود - مخصوص و
 منفرد از گروه قدسی شکوه انبیا و رسل برساله کافه و دعوت عامه
 و تقوی بدلائل متکثره - و معجزات مستمره و افره - و تحلی بغضایل
 علمیه فایده از احصا - و عملیه خارجه از استقصا - قافله سالار رهنمایان
 رهنمای قافله سالاران - مبشر منعوت - جامع جوامع نعوت -
 موخر مقدم - پس آینده پیش قدم - و برآل اطهار او که مرایای
 حقایق معارف - و منبع ذوارف عوارف - و مخزن اسرار نبوت - و
 مظهر سرایر ولایت - اند - و بموجب خطاب مستطاب - اِنَّمَا يَرِيدُ اللَّهُ
 لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيراً - ساحت مجد
 ایذان از دناءت مبری - و از لوث دناست معری - است - و بر

اصحاب ابرار او که آبروی دین - و سبب لمعان نور یقین - و حافظان
 شریعت غرا - و ناقلان طریقت بیضا - و رافعان قواعد اسلام - و
 هادمان اساس کفر و ظلام - اند - خصوصا خلفاء راشدین مهذبین -
 که عناصر اربعه دین حنیف - و چار رکن ملت منیف - و فانیان
 بقای مطلق را قاده و قدوه - و مستهلکان حق را ساده و اسوه اند -
 و هر کدام بموجب نصوص محکمۀ قطعیة الدلالة - و احادیث صحیحۀ
 یقینیة الافادۀ معنئۀ متصله - بروایت عدلی از عدلی - و حکایت
 ثقه از ثقه - بسبب اختصاص بسجیۀ رضیه - و شیمۀ مرضیه - بمنزلتی
 متفرد و منقبتی متحد - و بقدری که قدر آنرا خداوندان قدر
 دانند - ممتاز - و بفضلی که فضل آنرا خداوندان فضل شناسند
 ممتاز باد - بر آگاه دل مآل سگال حقیقت پیوند - و بخرد حق شناس
 هوشمند - مخفی نیست - که خالق اشباح - و باری ارواح - را جل
 شانه و عظم برهانه - در ایقاع هر فعلی دقایق حکم است که نظر
 دور بین را بادرک آن آشنائی نه - و در ابداع هر امری لطایف
 مصالح است که گوهر شب چراغ خرد را در درک آن روشنائی
 نه پیداست - که علم حادث را بقدم مجانستی و متناهی را
 بغیر متناهی مناسبتی نیست - پس پیش آمد مکروه به تسلیم
 و رضا اولی - و استقبال مرغوب بشکر و سپاس احرری - لهذا در
 واقعۀ هایلۀ و حادثۀ نازلۀ رحلت خسرو جم جاه جعل الله الجنة
 مثواه - ازین دار بی مدار پر خمار - بنز همت سرای بقا و قرار -
 که بمقتضای عدم استماع مواعظ بلند و نصایح سودمند مندرجہ
 در نامۀ مرسل مصحوب صدفرخان که در معنی آب حیات

جاودانی بوده از چشمه سار راستی و راست گفتاری - و غذای
روحانی از شاخسار درستی و درست کرداری - و خاطر حق بین
حقیقت گزین را در افاضه آن جز مراعات نسبت پدر فرزندی
و محافظت قول نبی هادی - که نص مشحون بحکمت الدین
النصیحه باشد - غرض منظور نظر فرار از پرواز نه - و اتباع اقاویل نادانان
دانا نمای هنگامه جو - و سفیهان جهل انتمای بی صرفه گو - که
همت پست این هم نشینان بد سرشت گرمی بازار خویشتن است
نه اندیشه مال کار و لی نعمت خویش - بافراط در ارتکاب آنچه
اجتناب از آن منتج آگهی و هوشیاری در دنیا - و مضر فلاح و
نجاچ در عقبی - است - و تکرر از آن همه کس را زیبا لا سیما
از طبقه فرمان روایان معدلت اقتضا - و صدر نشینان ارایک اعتلا - که
غایه وجود این برگزیده های پروردگار - و بزرگ کرده های آفریدگار -
انتظام سلسله کائنات و محافظت و نگاهبانی مخلوقات است - نه
بالذات فانی پیوستن - و در مستلذات جسمانی فرو رفتن - و
محتاج بنگهبان گشتن - وقوع یافته - بر مقدمه مقرر و وجوب تلقی
تقدیرات مقدر بی مثال - و عادات حاکم بی زوال - از تعقیب هر
نوشی به نیشی - و هر بهاری بخزان - و هر قبولی بدبوری -
بصبر مستتبع اجرو رضای مستوجب حسن جزا حواله میروند - و
بنابر صودت قدیمه و خلعت مستمره که در عالم اشباح ظل معرفت
ازلیه عالم ارواح است - و میان خواقین خلافت تزیین این والا
خاندان و سلاطین نصفت آئین آن عالی دودمان نسلا بعد نسل
بتوارث حسب مستحق - بمبارکبان جلوس میمنت مانوس آن فرزند

زاده برخودار کامگار نامدار بلند مقدار بهین گوهر درج دولت و
 عظمت - مهین اختر برج شوکت و سلطنت - نقاوه اصلاط طیبین -
 سلاله اصناف طاهرین - پرداخته می شود - مهین متعال و قادر
 ثوالجلال این جلوس میمون را بران صفوه دودمان صفوی - علامه
 خاندان مرتضوی - مبارک و فرخنده گرداند - و از شناخت مقدار
 و ادای حقوق فریق سپاس گزار - و ترحم و عفوزلات بارشاد بیان عظیم الشان
 الرَّاهُونَ يَرْحِمُهُمُ الرَّحْمَنُ اَرْحَمُوْا مَنْ فِي الْاَرْضِ يَرْحِمُكُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ
 و ترک تعصبات و اغماض عین از مآثم بر حسب اقتضاء حکمت
 و اعراض و صفح از جرایم بر طبق تقاضای مصلحت - مجعلا ایتما
 بمأمورات بهدایت اوامر الهی - و انزجار از منهیات بدالات کلمات
 نواهی - حظی رافی و نصیبی کفی کرامت فرماید - و از تقدیم
 مراسم شبانی - و اقدام بر لوازم پاسبانی * که مقصود از سلطنت
 و فرمان فرمائی - و معنی ابهت و کشور کشائی - است - بهر که کامل
 عنایت کند - و چون بموجب کلام بانظام صحیح اللفظ حسن المعنی
 منطوق سر دفتر اهل بیان - اشرف بنی عدنان - کَلِمَ رَاجٍ وَ کَلِمَ
 مَسْئُولٍ عَنْ رَعِيَّتِهِ - روز پاداش سوال بقدر مکنت شود - و پرسش
 باندازه قدرت رود - رستگاری از سخط باری در اجل بتوفیق حق
 آن مربوط باید دانست - و رسیدن به برخورداری با تقاضای مصدوقه
 وَ اَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمُكِّنْ فِي الْاَرْضِ - بِنَايَة آن منوط باید شناخت -
 پوشیده نماند که چون از کمال و داد و اتحاد آن ملک و منسوبان
 آن دولت را از خود میدانیم - و یقین که تحقق این معنی از آن
 جانب بطریق اولی خواهد بود - بذایران نگارش می یابد - که

معلوم هر قاضی و دانای است که التجاء یار وفادار علممردان خان
امیر الامرا بدین درگاه آسمان جاه اضطراری بوده نه اختیاری - چه
از در برابر جمیع احکام صادره ازان سده سنیة از فرستادن پسر و
غیر آن جز سمع و طاعت و انقیاد و اطاعت امری سر بر نزد - جای
آن بود که بدیدبانى شناسائی و رهنمائی رسائی آفرین رفتی - و
تحسین جلوه دادی - چون برخلاف آن از یافه دریائی و هرزه
سرائی و گوناگون تزویرات - و رنگارنگ تسویلات - نو دولتان حسد
سرشت - غرض پرست - که رواج خود در کساد عزت یافتها و
پر کشیده‌های قدیم شناسند - خاصه چندین کسی که جد امجد آن
قرۃ العین که نقاوة سلسلۃ صفویه - وزبده و خلاصۃ این طبقۃ علیہ
بودند - اورا با بای ثانی می نوشته باشند - بجای تحسین تهجین
و در مکان حسن جزا شگاشش یاسا - قرار گرفت - او اضطرارا باعتماد
عروه و ثقلای این فکر صواب که این سلطنت را ازان دولت هیچگونه
جدائی نیست پناه باین بارگاه که مامن عالمیان و ملجاء جهانیان
است آورد - و این امور اسباب ظهور غنایات نمایان و مراحمی پایان
در بارۃ مشار الیه گشت - اگرچه چار پسر خان موسی الیه از خدمت
گزاران این والا درگاه اند - اما چون خواهش خاطر قدسی سرائر
این است که حقیقت یگانگی و محبت فیما بین معلوم جهانیان
گردد - و کالشمس فی رابعة الفهار وضوح یابد - متوقع آن است که
ایمنعنی برخصمت فرزندی که دران استدان دارد بروی روز افتد -
و اهلیت و یگانگی را روز بازار دیگر گردد - و مبانى یکجہتی و
یکرنگی را استحکام - و قوایم یکتائی و یکتا دلی را انتظام پدید آید -

و جهات و نسب سابقه را تأکیدی و تشدیدی - و موالات و مودت
 لاحق را تاسیسی و تمهیدی - شود - از آنجا که خاطر قدسی
 مظاهر بسبب تحقق ابوت علیا - نسبت بآن فرزند زاده عالی
 رساده تعلق تمامی باطلاع بر حال خیر مآل دارد - شجاعت نشان
 جان نثار خان را که از خانه زادن معتمد فدوی است - و پیوسته
 بر رجوع خدمات اعتماد طلب سر بلند - و در اکثر اوقات شرف اندوز
 حضور سرامر نور رخصت آن صوب با صواب فرموده شد -
 که این نامه که سر نامه حکمت و موعظت و هدایت
 و نصیحت - و متضمن مقدمات محبت بار و کلمات صداقت
 آثار است برساند - مترقب این است که او بعد از گذارش آنچه
 بادای آن مامور گشته مقضی المرام بسرعت تشریف رخصت
 انصراف بیابد - که ضمیر مهر آئین محبت آگین را شوق تاسی و
 اشتیاق تمامی بسوی آنست - که بزودی هرچه زیاده تر و سرعت
 هرچه تمامتر کیفیت احوال خجسته مال و اوضاع و اطوار آن بر
 خوردار نامدار انکشاف یابد - هر گونه امری که باعث زیادتیی
 امتقرار آن کماکار بختیار بر سریر سلطنت آن دیار باشد
 بی حجابانه بدان اشارت رود - و هر نوع معاونت لازم نشاء دوستی
 که بخاطر گرمی رسد بی تکلفانه اظهار آن جلو استحسن دهد
 که انشاء الله تعالی در انجام آن مساعی مشکوره چنان پرتو ظهور
 خواهد بخشید - که معنی دوستی و حقیقت درستی دوستی بر
 جهانیان واضح گردد - و سپس مسلک انهای وقایع یومی و منهج
 ارسال رسل و رسایل بر مبدل تدابیر و توالی مملوک باشد -

ازهار حدایق آمل و آملانی بنسایم یزدانی شگفته و خندان باد *

انتهاض رایات جهان کشا از دار السلطنه

لاهور بدار الملک کابل

روز پنجشنبه هژدهم ماه صفر مطابق شانزدهم فروردین بعد از سپری شدن یازده و نیم گری خاقان ممالک گیر مقارن دولت و اقبال و مقتدر حشمت و جلال برگگون فلک خرام ثریا ستام از دار السلطنه لاهور بصوب دار الملک کابل توجه فرمودند *

نوزدهم ماه مذکور از نواحی دار السلطنه جعفر خان بصوبه داری پنجاب و بهرام برادر او بخدمت بخشیدگری و واقعه نویسی آنجا و نامدار ولد خان موسی الیه بمنصب پانصدی ذات و صد سوار سر برافراخته - و هر کدام بمرحمت خلعت نوازش یافته مرخص گشتند - و قلعه داری ارک لاهور بسر انداز خان تفویض یافت *

بیستم [صفر] جهابگیر آباد بنزول اقدس منزل سعادت گردید - فردای آن که روز شرف نیر اعظم بود اعظم خان را که پانصد سوار از تابندگان خویش با پسر خود ملتفت خان بهمم بلخ و بدخشان روانه نموده بود بسبب کبرسن از سفر کابل باز داشته حکم فرمودند که بکشمیر رفته تا معازت رایات فیروزی دران نزهت کده اقامت گیرند *

بیست و چهارم [صفر] کنور رامسنکه ولد راجه جی سنگه با پانصد سوار از وطن آمده دولت تلتیم آستان کیوان مکن اندوخت - و یک فیل پیشکش نمود - و بعدایت خلعت و منصب

هزارگی ذات و هزار سوار فرق طالع برافراخت - ملا عبد الحکیم را خلعت و دريست مهر عنایت نموده بسیالکوٹ موطن او رخصت فرمودند *

بيست و هفتم [صفر] اعلام ظفر طراز از جهانگیر آباد بمنزل پيش بلندبي گرا شد - و چون حرم محترم فروغ افزاي دودمان خلافت مهين بادشاهزاده بلند قدر را عارضه شديد طاری گشته بود حکم مقدس بصدر پيوست - که آن دره التاج جهانبناني تا حصول صحت بيمار و وصول يرليغ طلب در جهانگیر آباد توقف نمايند - و حکيم مومنا بمعالجه دستوري يافت - و سلطان نظر را بجهت وقايع نگاری با مهين پور خلافت گذاشته داروغگي داغ از تغيير او به مير محمود صفاهاني مفوض ساختند *

بيست و نهم [صفر] دولت خانه حافظ آباد محط جلال گردید *

سيوم ربيع الاول از دریای چناب براه پل کشتي عبور فرمودند - درين تاريخ ميرک شيخ را بمنصب هزارگی ذات و پنجاه سوار از اصل و اضافه برنواختند *

چهارم اين ماه [ربيع الاول] که بر ساحل آب چناب دایره بود چهار شیر یکی نر و سه ماده در بيشه نواحي دریا شکار خاصه شد - درين روز راجه جسونت سنگه بمرحمت جمدهر مرصع با پهلوتاره و اسب عربي با يراق طلا تارک عزت برافراخت - و نور احسن از اصل و اضافه بمنصب هزارگی چار صد سوار نوازش يافت *

نهم [ربیع الاول] کنار دریای بهت معسکر دولت و عظمت گشت - شیخ یحیی گیلانی را بانعام چهار هزار روپیه کامیاب گردانیدند *

یازدهم [ربیع الاول] موکب گیهان نور براه پل کشتی از آب بهت عبور نمود - چون محاذی دولت خانه والا که بر کنار آب برپا شده بود گلپای پلاس بر ساحل دریا در کمال رنگینی و ابنوهی بنظر انور در آمد - طبیعت اقدس بتماشای آن نشاط اندرخت *

شب دوازدهم [ربیع الاول] مبلغ دوازده هزار روپیه مقرر بفضلاء و صلحا عطا کردند *

پانزدهم [ربیع الاول] حکیم محمد داود و کنور رام سنگه بعنایت اسپ با زین مطلا بلند پایگی یافتند - میر صالح داروغه قراولان باضافه منصب و مرحمت اسپ نوازش یافت *

بیست و سیوم [ربیع الاول] دولت خانه باغ حسن ابدال ورود اقدس فروغ آموذ گردید - و در روز درین منزل خلد آئین مقام شد - پادشاهزاده عالی نسب مراد بخش خلعت خاصه ارسال فرموده فرمان دادند که با عساکر نصرت مآثر از پشاور بسرعت هرچه تمامتر جانب کابل و از انجا بصوب مطلبی که وجهه همت علیا است بشتابد - پادشاهزاده والاتبار که پس از دستوری یافتن از پیشگاه خلافت برای آسودگی لشکر فیروزی بیست روز در سرزمین کهران و پنج روز در حسن ابدال و بیست روز در پشاور توقف نموده بود - بعد از ورود یرلیغ

والا که بقدر غن تمام بصدر پیدوسته بود - بیست و ششم [ربیع الاول]
 موافق بیست و چهارم اردی بهشت با امیر الامرا از پشاور کوچ
 نمود - امیر الامرا از نخستین منزل برای انجام بعضی مهم
 ضروریه خصوصاً فرستادن جمعی سربراه جدکار برای ساختن طرق
 و بستن جسور از کابل تا کتل طول و بر گرفتن برف کتل
 مسطور از خدمت پادشاهزاده والا نژاد رخصت شده در پنجم
 روز بکابل رسید و ابدال بیگ و عبد الغنی بیگ را با عمه
 و فعله تعیین نمود که بر سر آب دشوار گذار استوار پلی بر بزدند -
 و جمعی کثیر از محال آن حدود برای برداشتن برف کتل
 مزبور گرد آورند - و پادشاهزاده عالی تبار نیز کوچ بر کوچ راه
 نور دیده نهم ربیع الثانی بکابل در آمد - پس ازان که بهادر خان و
 راجه بیتهداس با بسیاری از راجپوتیه و قلیچ خان و رستم خان
 و خلیل الله خان و غیر ایشان که براه بنگش شتافته بودند در کابل
 پادشاهزاده گرمی دودمان پیدوستند - آن عالی منصب از کابل
 کوچ نموده موضع پای منار مضرب خیام گردانید *

بیست و ششم [ربیع الاول] رایت اقبال از حسن ابدال

نهیضت نمود *

غره ربیع الثانی از آب نیلاب براه پل عبور فرمودند - میرزا
 محمد ارباب سمرقند که در هفدهم سال اورنگ آرائی از مکه
 مکرمه براه سورت آمده در دار الخلافه اکبر اباد شرف استلام عتبه
 گردون مرتبه اندوخته بود - و مشمول عواطف گشته بموطن خود
 مراجعت نمود - و از هوا پژوهی اولیاء این دولت خدا داد برای

عرض اخبار هرج و مرج توران و اختلال احوال نذر محمد خان از ماوراء النهر بهرات و از انجا بقندهار و از قندهار براه کابل بایلغار آمده بود سعادت اندوز ملازمت گشت - و بعدایت خلعت واسپ و دوهزار روپیة نقد مباهی گردید - درین تاریخ بعرض اقدس رسید که حاجی محمد جان قدسی مشهدی را که بمغایر گزاری خدیو اورنگ آرای فرهنگ آما عز امتیاز داشت بعارضه اسهال در دارالسلطنه لاهور پیدمانه عمر برآمود *

پنجم [ربیع الثانی] ظلال چتر گردون سا بر بلده پشاور گسترده منزل امیر الامرا را که در ارک خطه مذکور بنا نهاده است شرف نزول بخشیدند - و چون مکانی که شایسته دولتخانه خاص و عام و دولتخانه خاص باشد نبود - و نیز عمارت مذکور ازان رو که بطرز ایران بروی کار آمده پسندیده طبع دشوار پسند نیفتاد *

ششم [ربیع الثانی] از انجا بداغ ظفر خان تشریف فرمودند - و طرح رسته بازار مسقف پشاور را که امیر الامرا آنرا بگیج بر آورده با دو چار سوی سرباز بطرح مئمن بغدادی ساخته - و هنگام عبور موکب معلی بنظر فیض گستر در آمد - و شرف تحمید یافت - نزد مکرمتخان ناظم دارالملک دهلی که اهتمام عمارت قلعه مبارک که از محدثات حضرت خاقانی امت و ابنیه فیض امکنه که دران قلعه طرح فرموده اند بدو مفوض است فرستادند - تا مطابق آن درون قلعه بازاری از در جلو خانه دولتخانه خاص و عام تا دروازه که جانب دارالسلطنه و شده مرتب گردانند *

جشن قمری وزن

روز پنجشنبه هشتم ربیع الثانی سال هزار و پنجاه و ششم موافق چارم خرداد در باغ مذکور پیشکاران دولت عظمی به ترتیب مواد جشن قمری وزن انجام سال پنجاه و ششم و آغاز سال پنجاه و هفتم از سنین عمر جاوید طراز خدیو هفت اقلیم پرداختند - آن عنصر مقدس را بطلا و دیگر اشیاء معهوده بر سخته آمد - و از وجوه آن جهانی کامیاب خواهش گردید - درین روز نشاط افروز علامی سعد الله خان را باضافه هزار سوار بمنصب شش هزاری سه هزار سوار بلند پایه گردانیدند - و هزار سوار دیگر از منصب راجه جهورنت سنگه دو اسبه سه اسبه مقرر فرموده او را بمنصب پنجهزاری پنج هزار سوار دو هزار سوار دو اسبه سه اسبه سرافرازی بخشیدند - و خواص خان را باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزاری سه هزار سوار - و مهیس داس راتهور را باضافه پانصدی ذات بمنصب سه هزاری دو هزار سوار و بعنایت نقاره - و حکیم محمد داود را باضافه پانصدی ذات بمنصب دو هزار و پانصدی دویست سوار سوار بر افراتند - بحکیم مسیح الزمان ده هزار روپیه - و بقاضی محمد اسلم چهار هزار روپیه - و بهریکی از میرک شیخ و خواجه ابوالخیر سه هزار روپیه - و بخواجه عبد الرزق صد مهر عنایت شد - میر صالح ولد میر عبد الله مشکین قلم بمرحمت خلعت و از تغدیر رشیدای خوشنویس بخدمت داروغگی کتابخانه معلی سرافراز گردید - لعلخان گن سمندر و سایر نغمه طرازان سرکار والا بانعام مقرر نوازش یافتند *

نهم [ربیع الثانی] از باغ مذکور نهضت فرمودند - و فرمان شد که راجه جسونت سنگه و کنور رامسنگه ولد راجه جیسنگه و گروهی دیگر از بندگان بارگاه خلافت از عسکر فیروززی یک منزل پیش میبردند باشند - تا لشکر بآسانی از کتل خیبر و دیگر مضایق آن کهسار عبور نماید - درین تاریخ چون بعرض مقدس رسید - که ایام زندگی سرانداز خان قلماق حارس حصن دارالسلطنه لاهور سپری گردید - شفیع الله برلاس را بعزایت خلعت و منصبت هزاری ذات و چار صد سوار از اصل و اضافه برنواخته بحراست قلعه دارالسلطنه رخصت فرمودند - امام ویردی پسر جمشید بیگ از ایران آمده بتأذیم سده سنیه دولت اندوز گشت - و بشرف بندگی درگاه عرش اشتباه فایز شده بمرحمت خلعت و انعام پنجهزار روپیه مفتخر گردید - بخواجه ظریف هزار روپیه مرحمت شد *

از ضوابط این دولت والا آنست که از بندهای منصبدار هرکه در یکی از صوبجات هندوستان بهشت نشان جاگیر داشته باشد اگر او از تعیناتیان همان صوبه باشد تابندگان خود را مطابق سیوم حصه بداغ رساند - چنانچه سه هزاری ذات و سه هزار سوار هزار سوار داغ کند - و اگر در صوبه دیگر از صوبجات هندوستان بمهری مامور شود موافق چارم حصه چنانچه چار هزاری چار هزار سوار هزار سوار داغ نماید - درحینی که عساکر قاهره از پیشگاه خلافت به تسخیر بلخ و بدخشان معین گشت از انرو که این مملکت از هندوستان دور دست است خدیو دانا مقرر فرمودند که تا این یساق درمیان است بندها پنجم حصه تابندگان داغ کنند - چنانچه پنجهزاری

پنجهزار سوار هزار سوار بداغ برساند - اگر حاصل جاگیرش دوازده
 ماه است سه صد سوار سه اسبه و ششصد دو اسبه و صد یک اسبه -
 و اگر یازده ماه است دو صد و پنجاه سه اسبه و پانصد دو اسبه و
 دو صد و پنجاه یک اسبه - و اگر ده ماهه است هشتصد دو اسبه
 و دو صد یک اسبه - و اگر نه ماهه است ششصد دو اسبه و چار
 صد یک اسبه - و اگر هشت ماهه است چار صد و پنجاه دو اسبه
 و پانصد و پنجاه یک اسبه - و اگر هفت ماهه است دو صد و پنجاه
 دو اسبه و هفتصد و پنجاه یک اسبه - و اگر شش ماهه است صد
 دو اسبه و نهصد یک اسبه - و اگر پنج ماهه است تمام یک اسبه -
 و هر که سواران منصب او دو اسبه سه اسبه مقرر شده باشد بقدر سواران
 دو اسبه سه اسبه ضعف سواران برار دای داغ کند - مثلاً پنجهزاری
 پنجهزار سوار تمام دو اسبه سه اسبه که حاصل تیولش دوازده ماه
 باشد ششصد سوار سه اسبه داغ نماید - و هزار و دویست سوار دو
 اسبه و دو صد سوار یک اسبه و علمی هذا القیاس - و چون هنگام
 تعیین مواجب جهانکشا حکم معلی صادر شده بود که بمنصبداران
 نقدی و احدیان تیر انداز و برق اندازان سوار و تفنگچیان پیاده
 و دیگر شاگرد پیشه سه ماه پیشگی و بجایگزین داران که داغ آنها
 موافق حاصل جاگیر مقرر است بروفق چارم حصه حاصل
 تیول که آن نیز سه ماهه می شود برسم مساعدت زر از خزانه والا
 تذخواه دهند - تا از مهر خرج عسرت نکشند - و بعضی وجه مذکور
 در دارالسلطنه نیافته بودند - و لشکر فیروزی چه ازین رهگذر و چه
 بجهت استماع بسیاری برف برکتل طول و دشواری عبدالرزاق در پیش

رفتن توقف داشت - و انتظار تخفیف برف می کشید - پادشاه حقیقت آگاه پانزدهم این ماه علامی سعدالله خان را از باغ صفا که بورود میدهند آمد خدیو عالم آرا نمودار بهشت برین بود برسم استعجال پیشتر روانه کابل گردانیدند - و اختی مقالات بزبان وحی ترجمان تلقین فرمودند - تا آن زواهر جواهر دین و دولت را آویزه گوش هوش پادشاه زاده و الا تبار گرداند - و فرمان دادند که بجمعی که سه ماه پیشگی و مساعدت نیافته باشند زر داده و بانجام دیگر مهمام مبارزان لشکر اسلام پرداخته چنان کند که هیچ کس را عذری در روانه شدن نماند - و همه را پیش ازان که کابل بورود اعلام ظفر اتسام محط جلال و مورد افصال شود راهی سازد - و در حین رخصت علامی را بمرحمت خلعت خاصه و اسپ از طویلۀ خاصه با زین طلا نوازش نموده مصحوب او برای پادشاه زاده گرامی نژاد یک لعل کلان منتظم با دو سروارید که بر سر می بندند و پنج اسپ از طویلۀ خاصه از انجمله یکی با زین طلایی میناکار - و بامیر الامرا علیمردان خان دو اسپ از طویلۀ خاصه با زین طلا و مطلا عنایت نموده فرستادند علامی از باغ مسطور در دو روز بکابل شتافت - و فراوان جد و جد بکار داشته در عرض پنج روز که از وصول او بکابل تا نزول اقدس بساحت آن فاصله بود - همگی مهمات را رو برآه کرد - و چون سوکب جلال منزل بمنزل ره نور دیده بنواحی کابل رسید همگی کند اوران عسکر را فرصت نداده باهتمام روانه ساخت - چنانچه پادشاه زاده و الا تبار باتفاق امیر الامرا بر طبق حکم معالی هژدهم این ماه [ربيع الثاني] بهادر خان و راجه بیتلهداس را که بادایران فوج هراول پیشتر راهی گردانید -

و اصالت خان را که از چگونگی راه طول آگاه شده بود با جوتی که همراه داشت برای پاک کردن برف راه مذکور رخصت نمود - و خود با دیگر مران افواج نصرت امتزاج بیست و یکم [ربیع الثانی] از پای منار روان شد - و بدو کوچ به قرا باغ و از آنجا بیک کوچ بچارپکاران رسید *

بیست و دوم [ربیع الثانی] علامی و راجه جسونت سنگه و چندین دیگر که پیشتر بکابل آمده بودند و جمعی از منصبداران تعینات آنجا پذیره شده سعادت اندوز ملازمت گشتند - درین روز میمنت افروز پادشاه دین و دنیا در دولت خانه که سال دوازدهم جلوس اقدس هنگامی که کابل بغرغ ماهیچہ رایات نصرت سمات منور بود امر جهان مطاع به بنای آن در اورته باغ و باغ مهتاب بصدر پیوسته و از آن باز تا حال کارگذاران آن صوبه در انجام آن میکوشیدند نزول اجلال فرمودند - بحیات خان داروغگی گرز برداران منصب دار و احدی مغوض شد - میرزا محمد پسر کلان میربدیع مشهدی مهر دار شمع ملت شمس حقیقت بضعة الرسول فلذة البتول امام رضا از مشهد آمده بتقدیل عتبه سیده فایز گردید - و بعنایت خلعت و خنجر مرصع و منصب هزارگی ذات و چار صد سوار و انعام ده هزار روپیه سرعزت برافراخت - چون لختی منازل دولت خانه معلی تمام نشده بود و برخی چنانچه باید صفا نیافته - خدمت داروغگی عمارت بغازی بیک مقرر نمودند •

و بیست و ششم [ربیع الثانی] بمنزل علی مردان خان

امیرالامرا تشریف بردند که تا اتمام همگی مغانی دولت خانۀ والا درانجا بگذرانند - از تعیناتیان دکن سیادت خان بقلعه داری دولتآباد از تغیر پرهیتراج راتهور معین گردید - و حکم معلی صادر شد که پرهیتراج بدارالخلافت اکبرآباد آمده باتفاق باقی خان بصیانت قلعه آن بپردازد - کنور رامسنگه ولد راجه جیسنگه بعتاء مالی مروارید نوازش یافت *

غره جمادی الاولی پادشاه حق آگاه به ضریح مقدس حضرت گیتی ستانی فردوس مکانی انارالله برهانه و مرقد منور ثانی رابعه رقیه سلطان بیگم بردالله مضجعها رفته بعد از ادای آداب زیارت ده هزار روپیه باهل احتیاج و استحقاق عطا فرمودند - لطف الله پسر سعید خان بهادر ظفر جنگ بعنایت خلعت و اسب مباهی گشته رخصت قندهار یافت - تا خان مذکور اورا نیابة در حصار قندهار گذاشته باستلام سده سدره مقام سعادت اندوزد و مصحوب او خلعت خاصه بخان عنایت نموده فرستادند *

دوم [جمادی الاولی] بعرض مقدس رسید که روشن قلم فرمان نویس که از بیماری و ناتنومندی در حسن ابدال مانده بود بسفر آخرت رخت هستی بربست - خدمت او بمیر صالح برادر او مفوض شد - چون بموقف عرض اقدس درآمد که کوکب برج خلافت پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر برای تنظیم صوبه گجرات و تذبذبه متمردان آنجا جمعی کثیر نوکر گرفته و خرجش زیاده بر دخل است *

چهارم [جمادی الاولی] از جمله سواران منصب آن گرامی گوهر هزار سوار دیگر دو اسپه سه اسپه گردانیده منصب آن والا تبار

نیز ده هزار سوار هفت هزار سوار در اسب سه اسب
مقرر فرمودند *

یازدهم [جمادی الاولی] صدر الصدور سید جلال باضافه
پانصد سوار بمنصب شش هزار و پانصد سوار بلند
مایه گردید - میرخلیل ولد اعظم خان را بعد از خلعت و
منصب هزار و سه صد سوار از اصل و اضافه و خدمت توزک
سر افراز ساختند - چون عمارات دولت خانه سعادت آشفاده صورت
نجام گرفت و منازل آن بکار پردازى نقاشان چیره دست
باقسام نقش و نگار مزین گردید - از منزل علی مردان خان بآن
مغانی رفیع تشریف فرمودند *

هزدهم [جمادی الاولی] میرشمس باضافه پانصدی پانصد
سوار بمنصب سه هزار و پانصد سوار و فوجدارى و تیولدارى
بدر - و از اصل و اضافه نوازش خان بمنصب هزار و چهار صد سوار
سر افراز گشتند *

بیست و چهارم [جمادی الاولی] فدای خان بساط حیات در نورید *

روانه شدن پادشاه زاده عالی نسب مراد بخش
 از چاریکاران بتسخیر بدخشان و راهی ساختن
 سه فوج از افواج هفتگانه از راه آب دره بر که مرد
 و غوری و عبره نمودن آن گرامی نژاد و امیرالامرا
 با چار فوج دیگر از کتل طول و در آمدن بحدود
 بدخشان بحراست ذی الجلال بیهمال و کلاعت
 اقبال پادشاه والا اقبال

درین منزل پادشاه زاده والا تبار بر طبق ارشاد معالی قلیچ
 خان را سردار فوج برانغار و خلیل الله خان سرگروه طرح دست
 چپ و میرزا نوذر صفوی سرکردة التمش را با افواج سه گانه
 بر راه آب دره بجانب کهمرد و غوری راهی گردانید - و چون راه آب
 دره در شدت زمستان زیاده از یک ماه برف ندارد تا باین موسم
 چه رسد - و راه کتل طول که خدیو دوربین بعد از تحقیق آنرا از
 دیگر سبیل بدخشان به جمیع جهات بهتر دانسته مقرر فرموده بودند
 که عساکر جهافکشا به تسخیر بدخشان ازین طریق در آیند - از
 کثرت برف کتل مزبور و انبوهی لشکر دشوار گذار بود - مراد قلی
 سلطان کهمربا دیگر کههران که در جوانغار بودند و چندی دیگر
 نیز از راه آب دره روانه گشتند *

بیست و چهارم ربیع الثانی پادشاه زاده والا تبار و امیرالامرا
 از چاریکاران کوچ نمودند - و مقرر ساختند که رستم خان با فوج

جوانغار یک منزل از عقب می آمده باشد تا لشکر از جسور
نهار و مضایق جبال آسانی بگذرد - و آن روز کنار پل
در بند را مضرب خیم ساختند - و فردای آن برای عبور عسکر
مقام نمودند *

بیست و ششم [ربیع الثانی] در موضع پروان و بیست
و هفتم در گلبهار که تا اینجا راهها هموار بود دایره شد - روز دیگر تا
مردم بسهولت از پل گذاره شوند در گلبهار توقف نمودند - درین روز
فوج هراول و فوج طرح دست راست که باستعجال راهی شده بودند
پائین کتل طول رسیدند - و اصالت خان بالایی کتل بر آمده
در یافت که فراز کتل مقدار یک کوه بارتفاع دوگز پادشاهی و نشیب
آنکه بدخشان رویه امت تا نیم کوه بعضی جا نیم گز و بروخی جا
کما بیش برف دارد - و بسوخت تمام بیلداران سرکار پادشاهی را
با چندین هزار مزدور که مردم امیرالامرا از بلوکات کابل گرد آورده بودند
تعیین نمود - که برف را از سر راه برداشته باطراف بپندازند -
و کوچه که شتر با بار به آسانی بگذرد بسازند - و باقی را چنان بکوبند
که اسب و شتر بروی تواند گذشت - و چون انجام این کار از بیلداران
و مزدوران زود تر صورت پذیر نبود فردای آن بهادر خان و راجه
بیتهداس و اصالت خان بکتل بر شده و همگی مردم خود را از سوار
و پیاده برپاک کردن راه و کشودن گذرگاه داشته خود باهتمام آن
پرداختند - و مردم لشکر بهر دست افزاری که یافتند برف را
برکنده بدامن و دست بر کنار راه می ریختند - و سرداران اخلاص
شعار و سپاهیان جدکار خصوصا بهادر خان و تابینان او نهایت

کوشش و تلاش کردند - و تا آخر روز بجهد و کد تمام و اهم تمام تام تا يك كروه که برف انبوه بود بعرض دو گز راه ساختند - و شب بدواير خویش باز گشته روز ديگر که غره جمادی الاولی مطابق بیست و ششم خرداد بود نیز تا سه پهر بکوفتن بقیه برف اشتغال نمودند - پایان این روز اصالت خان با همراهان خود ازان کتل که مفصل قلم رو بادشاهی و ملک بدخشان است گذشته آن جانب کتل که داخل سراب است فرود آمد *

دوم [جمادی اولی] بهادرخان و راجه بیتهداس با کنداوران هر اول از کتل گذشته باو پیوستند - و پادشاهزاده والا گهر و امیرالامرا بیست و نهم ربیع الثانی از گلپهار روانه گشته از کتل آن که هر آغاز دشواری و ناهمواری راه است گذاره نمودند - و پادشاه زاده عالی نسب تا لشکر از مصاعد و مهابط بدشواری نگذرد و هر نوریدن را درنگ فرود امیرالامرا را با مردم او پیش فرستاده از عقب کوچ بر کوچ منازل رخه و بازارک و پرنور و سفید چي و جاهي که به مسجد دولت خان مشهور است درنورید *

هفتم جمادی الاولی مطابق سی و دوم خرداد پدای کتل طول رسید - همان روز امیرالامرا که یک منزل پیش بود و روز دیگر هشتم ماه مزبور مطابق غره تیر پادشاهزاده والا دودمان از کتل عبور نمودند *

رسیدن خسرو پسر دهم نذر محمد خان از بدخشان بسعادت استلام مباحث جهانبانی و اندوختن اسباب دولت و کامرانی

چون احشام بی احتشام المان که همت پست این گروه فتنه
پژوه از جوان مردی و مردمی بیگانه است فرصت شورش و فساد
یافته حدود بلخ و بدخشان را بتاخت و تاراج بسان خانه دین و
دولت خود و بران گردانیدند - چنانچه نکشته آمد - خسرو در قندز
تا قوت مقاومت و مکنات مدافعت آن بد صورتان ده سیرت داشت
بحر است جان و مال پرداخت - بعد ازان که از یغمای گاه و بیگاه
و دست انداز راه و بی راه اکثر اندوخته‌های او خصوصاً اسپ و
شتر و گوسفند که گزین ترین امتعه آن دیار است بغارت بردند
و ساکن قندز و آن نواحی از دخول و خروج معاقل و دواب از خوردن
آب و علف باز ماندند - و خسرو را از هیچ طرف حتی پدر که او
نیز گرفتار تناول و تعدی این جماعه سفاک بی باک بود
امید دستگیری نه اند - راه سلامت و جاده عافیت جز آنکه باین
درگاه خلائی پناه ملتجی شود ندیده سال گذشته عرضه داشتی
منهبی از حقیقت در ماندگی و پریشانی خود - و منهبی از کیفیت
ستمگاری و مردم آزاری این گروه ظلم پژوه بملتزمان قوایم سریر
جهانبانی - و مکتوبی به امیرالامرا مصحوب جمهوری پنهانی
بکابل فرستاد - او بحجاب عتبه فلک رتبه ارسال نمود - چون آرند
عرضه و مکتوب شایسته اعتماد نبود چندان التفات ننمودند - و

خسرو نیز از رسیدن موسم زمستان و انسداد طرق از کثرت برف مقاصد خود را بروی روز نیارست افکند - و چشم انتظار در راه وصول بهار داشت - و مکنون ضمیرش آن بود که چون اعلام ظفر اتسام از کابل بصوب بدخشان منتقض گشته بنواحی قندز رسد بذریعۀ ملاقات پادشاهزادۀ گرامی خاندان مراد بخش و سپردن قلعه قندز به بندگان این درگاه گردون جاه یکرؤی و یکرنگی باز نموده و احرام حریم حرم احترام جهانبنایی بسته رو بقبله اقبال و کعبه آمال نهد - لیکن چون پیش ازان که عساکر ظفر مآثر از هندو کوه بگذرند شنید که شاه محمد قطغان و قل محمد جیبه جی قطغان و قاسم بای قطغان با بسیاری از المانان از آب آموده گذشته بر سر قندز می آیند - و در خود رای ستیز و روی آمیز با این طایفۀ خیره چشم تیره دل نیافت - تا رسیدن لشکر دشمن بند قلعه کشا ثبات پا نتوانست ورزید - و با محمد بدیع پسر خود که با او بود و در سه هزار خانه دار از احشام و اهل قندز که بیشتر رعایای غارت دیده جور کشیده بودند - از قندز برآمده باینجانب اندراب آمد - و مردم راجه راجروپ را که در قلعه چوبین بودند از کیفیت حال آگاه ساخته آرزوی تلذیم عتبه عرش مرتبه باز نمود - و چون عرایض امالخان مشعر بر اراده او پیهم بایستادگان پیشگاه قوایم سریر عرش نظیر رسید - از جناب خلافت یرلیغ والا شرف صدور یافت که خاطر متفرق و ضمیر متبدل آن ستم رسیده محنت دیده را بمراحم پادشاهانه که چون طوبی دور و نزدیک سایه نشین او است و چون آفتاب خراب و آبان نور آگین او از تفرق و تبدل بر آورده

روانۀ آستان خواقین مکن گردانند - و بهر یک از پادشاهزادۀ والا
نزدک و امیرالامرا و اصالتخان فرمانی جداگانه صادر فرموده آنچہ
لایق منزلت و فراخور مرتبت او در ملاقات و اعزاز در سرآۀ خاطر
قدسی متأثر منطبق گشت باینان ارشاد نمودند - درین میان عرضه
داشت خسرو مصحوب صدیق بیگ نوکر معتبر او نیز بدرگاه خلایق
پناه رسید - در پاسخ آن منثور سعادت گنجور مشتمل بر اقسام
عزایات پادشاهانہ بشرف صدور پیوست - و صدیق بمرحمت خلعت
و اسب و انعام هزار روپیہ سر بر افراختہ رخصت معاودت یافت *
سیوم جمادی الاولی اصالتخان کہ در گذشتن کتل طول
سبققت کردہ بود بر طبق یرلیغ قضا نغان خسرو را دیدہ بہ تسلیہ
خاطر شوریدہ و تسکین دل رمیدہ او پرداخت - و بمژدہ عواطف و
نوید الطاف پادشاه غربیب پرور عالم پناه مطمئن و مستمال ساخته
از نگرانی و پریشانی بر آورد - و با پسر و دیگر متعلقان و نوکران
مصحوب دوات بیگ قاقشال نزد پادشاهزادۀ عالی نسب و امیرالامرا
کہ متعاقب می آمدند راہی گردانید - و اکثر احشام و رعایا و اہالی
قندز را کہ با خسرو ہمراہ بودند بحکم معلی پیش خود نگاہداشت -
کہ بعد از تشخیص احوال و تفتیش اوضاع ہرکرا شایستہ عبودیت
داند در سبط بندگان درگاہ آسمان جاہ انتظام دہد *

نہم جمادی الاولی پادشاهزادۀ والاگہر بموضع سراب رسید و خسرو
کہ نیم کردہ آن طرف سراب فرود آمدہ بود بدیدن آن اختر برج خلافت
آمد - امیرالامرا بموجب ارشاد معلی پذیرہ شدہ در میان راہ بر پشت
اسب ملاقات کرد - و آن امید وار مراحم پادشاهی را نزد گوہر بحر

خلاوت آورد - پاشا هزاده عالي نژاد بر وفق هدايت شهنشاہ پایه شناس قدردان بعد ازان که او درون خیمه آمد تا کنار بساط رفته معانقه نمود - و دست او را گرفته آورد - و پهلوي مهند خویش نشانید - و بامذاب شفقت و دلجوئی و اقسام مهرباني و خوشخوئی باعث جمعیت خاطر پراگنده او گشت - و چون خسرو بعد از انقضای مجلس بمنزل برگردید از طرف خود یک قبضه جمدهر مرصع و نه تقوز پارچه نفیس و نه اسپ و یک فیل و ماده فیل با حوضه نقره و از خزانه والا نه با لشکر ظفر انبرود بموجب امر اقدس پنجاه هزار روپيه براي او فرستاد - و امير الامرا نیز هفت اسپ و هفت تقوز پارچه ارسال نمود - و بعد از تقدیم لوازم مهمانداری قباد پسر اسد خان کابلي را همراه او ساخته روانه درگاه معلى گردانیدند - و چون این ساجری از عرایض بادشاهزاده والا گوهر و امير الامرا بعرض حجاب بارگاه گردون اشتباه رسید - و نیز در یافته آمد که خسرو از هندو کوه عبور نموده بیاورمی بخت بهزاران آرزومندی مرحله پیمای قبله مرادات دره گرامی وجهه حاجات است -

چاردهم [جمادی الاولى] مرحمت خان را بمهمانداری و آوردن او بدرگاه عالم پناه - و تعلیم آداب ملازمت و تلقین لوازم خدمت - و تدبیر مراسم معیشت - رخصت فرمودند - و بخسرو فرمان عنایت عنوان و چهار اسپ مسرج ازان میان یکی عربي با زین طلا و بیست تقوز پارچه از نوادر اقمشه هندوستان و یک پالکي و چهار توي با چوئهاي نقره و غلافهای مخمل برای سواری عورات چه بعرض مقدس رسیده بود که مرکبي جز اسپ

و شکر ندارند - و در دست پیشخانه مکمل مصحوب او ارسال نمودند - مرحمت خان در موضع گلبهار باو رسیده مثال عنایت تمثال با آنچه از پیشگاه نوازش باو ارسال یافته بود رسانید - او در برابرین عواطف جلیه و عنایات سنیه بکمال انکسار و استکانت تسلیمات بجا آورد - و از دید این مراحم علیه خاطر از تفرقه و پرداخت - و چون بحوالی کابل رسید مرحمت خان او را در قریه پای منار فرود آورده بدولت تقبیل عتبه سپهر مرتبه فایز گشت - و روز دیگر بیست و پنجم ماه مذکور رفته او را بجلکاری ماهر و آورد - پایان آن روز که ساعت ادراک سعادت جاودانی و دولت دوجہانی او بود بحکم والا مدار المہامی علامی سعدالہ خان و صدر الصدور سید جلال تا آن سر خیابان پذیرہ شدہ بآستان خواقین پناہ آوردند - و در خوابگاه مقدس دولتخانہ میمنت آشیانہ کابل کہ دران مجلس فردوسی ترتیب یافته بود بشرف ملازمت پادشاہ سلیمان جاہ رسانیدند - او اداب ملازمت از کورنش و تسلیمات و پابوس بجا آورد - خدیو قدردان دست حق پرست را بر سرش گذاشتہ چون گویم سرش را بآسمان برداستہ باقسام عواطف پادشاہانہ دل غم دیدہ و خاطر محنت رسیدہ او را تسلیہ فرمودند - و چون مجلس خاص بود نہ عام حکم شد کہ بنشینند - و بعنایت خلعت خاصہ با چارقب طلا دوزی بتکلف و جیقہ مرصع و خنجر مرصع باہولکنارہ و شمشیر مرصع و سپر بند و بار مرصع و منصب شش ہزاری دو ہزار سوار و فیل از حلقہ خاصہ بایراق نقرہ وجل مخمل زر بغت مادہ فیل با حوضہ نقرہ و انعام پنجاہ ہزار روپیہ نقد

کامیاب گردانیدند - و بحکم والا در منزل خاندوران بهادر نصرت جنگ که با فروش و اوانعی سیمین و دیگر اشیا آرایش داده برای او آماده ساخته بودند فرود آوردند - آنچه تا ادراک دولت ملازمت سراسر میمنت بار مرحمت شد یک یک روپیه نقد بود و همین قدر جنس از ادوات و آلات مذکوره و اسب و فیل و اقمشه و جز آن - او دویمین پسر نذر محمد خان است از ابناء ششگانه او که بالفعل زنده اند - بر فائمی است بلند بالا ضعیف بنیه گندم گون کوسج سی و سه ساله مدمن افیون و دیگر مخدرات *

کشایش قلعه کهمرد و حصار غوری بتائید ربانی و تیسیر اسمانی که همواره دستیار این دولت اقبال مال است و پیشکار این سلطنت ابد اتصال

هزاران سپاس والا اساس ایزد کار ساز را که ازان باز که بجلوس سعادت مانوس جهان را فروغ تازه و جهانیان را فراغ بی اندازه روی نموده - مبارزان نبرد آزما و کذاوران پیگار گرا بهر جانبی که روی توجه نهاده اند بهروزی در استقبال است و فیروزی در دنبال فتح کهمرد و غوری و قندز و کشایش بلخ با مضامین و بلوکات در کمتر فرصتی و مختصر مدتی چنانچه نگارش می یابد شاهد صدق این مقال است - تفصیل این اجمال آنکه چون پادشاهزاده والا تبار مراد بخش و امیر الامرا بر وفق حکم مقدس قلیچ خان و خلیل الله خان و میرزا نوزر صفوی را با فوج برانغار و طرح

ست چپ و الشمس چنانچه گزارش یافت از چاریکاران براه آب دره
 مسخیر کهمره و غوری رخصت دادند - بجهت ضیق سبل و
 عوبت طرق از همانجا خلیل الله خان و میرزا نوذر با همرها
 ک منزل پیش امتدادند - و قلیچ خان و دیگران متعاقب راهی
 شدند - و خان مذکور از چاریکاران کوچ بر کوچ منازل توتم دره و
 وخته چنار و سرخ گنبد نور دیده بغور بند رسید - و از آنجا بدو آبه
 ازان بدو کوچ آنطرف کتل شیر که دشوار گذار است شتافت
 ازان بضحاک کوچ نمود - و چون راهی که از شیر بضحاک
 میان دره میروند دو تنگی سخت دارد که نخستین به بللی
 درویدین به تنگی عراق مشهور است و از تنگی ثانی
 ب تزد میگذرد - و راهی دیگر که جانب چپ راه دره واقع شده
 هرچه کتل دارد و بعید است چنانچه بدو کوچ بضحاک میروند
 با تنگی ندارد - و شتر باسانی میگذرد - اردو را براه کتل روانه
 اخت - و خود با جمعی از همرها و سپاه جریده از راه تنگی
 ضحاک رفت - و پس از آمدن اردو از ضحاک بیامیان و ازان
 ق رباط رسیده نهم جمادی الاولی از کتل گنبدک که سرحد صوبه
 بل و ولایت کهمره است عبور نمود - پس از عبور از گزارش
 عتی بارزگانان که از بلخ می آمدند دریافت که اوزبکان هنوز از
 میدان عسکر نصرت پیکر آگهی ندارند - بنابراین خلیل بیگ را
 احدیان و تغنگچیان که دران فوج بودند و گروهی دیگر فرستاد
 به سرعت هرچه تمامتر شباشب از راه کتل دندان شکن بکهمره
 سیده اگر دست دهد حصار را از اوزبکان ادبار سرشت بدست آرد

و خود با میرزا نوذر بسرای سوخته چنار شتافت - و چون یک گروهی سوخته چنار در سرزمین متعلق بالوس سيقان در راه است که یکی از کتل دندان شکن گذشته بگهر مرد میرسد - و دیگری که مسلک کاروان است بداجگاه و از اینجا بدلیخ می پیوندند - اردو و زواید سپاه را بطریق باجگاه روانه نموده خود با جوتی براه کتل دندان شکن که بضیق مهر و ملسائی احجار دشوار گذار یکن یکن پیاده و سوار بصعوبت تمام آنها تواند نوردید راهی گشت - بامداد روز یکشنبه عاشر جمادی الاولی مطابق سیوم تیر خلیل بیگ با فوج همراه بکتل مذکور برآمد - حراس قلعه را از وصول مجاهدان نصرت طراز پای ثبات از دست رفت - و بهانه گرفتن مضایق کتل بر دلوران نبرد آرا از خوجم شکور خویش تردید علی قطعان که سر کرده حارسان حصار بود دستوری خواسته برآمدند - و از هر جانبی بدر رفتند - و با خوجم شکور معدودی ماندند - مبارزان قلعه کشا از کتل پائین آمده مانند برق و باد بدروازه حصار رسیدند - و از عدم آگهی بر کمیت قلعه نشینان باستعمال آلات قلعه کشائی پرداختند - حصن گزینان لختی ثبات ورزیده تغذگی چند سر دادند - یک سوار و یک اسپ از همهران خلیل بیگ کشته شد - و چندی مجروح گردیدند - آخر کار از درون حصار فریاد برآمد که اگر امان دهید و جان بخشی نمائید قلعه را می سپاریم - خلیل بیگ تسلیم زینهار پوزهان نمود - و بحسب تقدیر هنگام افتتاح در قلعه تغذگی زیر بغل خوجم شکور رسید و او را باهمهران نزد خلیل بیگ آوردند - خلیل بیگ قلعه را بتصرف در آورده حقیقت غلبه

استیلاي بهادران ظفر انما بخلیل الله خان نكاشت - او
 يذمعني بدرگاه خواقين پناه معروض داشته دوازدهم جمادي الاولى
 كهمرود شتافت - و قليچ خان كه از راه باجگاه بموضع
 صيادان رسیده اردو و لشكر درانجا گذاشته جریده كهمرود
 اهدي گشته بود - بخلیل الله خان پديوست - و چون خبر تسخير
 كهمرود بمسامع جلال رسيد خليل بيگ بخدمت قلعه دارمي كهمرود
 ضبط احشام آن نواحي و هزارجاتي كه پيشتر به يلگكوش متعلق
 بود سرافراز گردید - و قليچ خان و خليل الله خان دو روز در كهمرود
 بوده و از قلعه خاطر فراهم ساخته خليل بيگ را با ناگزير قلعه
 دارمي از تغنگچي و سرب و باروت و بان و غله در كهمرود گذاشتند -
 و چهاردهم از انجا بغوري روانه گشتند - و ازان رو كه دربن راه نيز
 مضايق و مراقعی عسير العبور بود بموضع صيادان آمده خليل الله
 خان با ميرزا نوذر و راجه پهار سنگه و لهراسپ خان و ساير
 كهمرهان بطريق راه كهمرود يك منزل از قليچ خان پيش افتاد - و از
 صيادان راهی شده بدو كوچ از كتل سمتو كه بلندی آن قريب
 سه كروه است گذشت - و از انجا در دو روز بساحل آب غوري كه
 سرخاب اشتهار دارد و دوازده كروهی غوري است - رسیده
 مضفر ولد الله و ريخان را با احديان و برق اندازان و مراد قلبي
 سلطان كهمر با ساير كهمران بطريق منغلاي پيشتر فرستاد - قرين
 آن قليچ خان كه بغاصله سه كروه از عقب مي آمد نيز راجه
 ديبي سنگه و اهتمام خان و خنجر خان را برسيدل تعجيل
 بغوزی روانه گردانید - روز ديگر چهار شنبه بيستم ماه مذکور چون

غضنفر با رفقا بغوری نزدیک رسید - حارس حصن غوری قباد
میرآخور که بر وصول عسکر فیروزی آگهی نداشت این جماعه
را فوج هزارجات که مکررا به نهب و غارت اطراف غوری پرداخته
بودند انگشته با سه صد سوار از قلعه برآمد - دلاوران لشکر منصور
یک گروهی قلعه او را دیده تاختند - و بکمتر آویز و ستیزه سپهر گریز
ساختند - اگرچه اوزبکیه در اثناء گریز دوسه گروه برگشته بر مبارزان
ظفر آئین تیر باران کردند - اما از آنجا که نصرت و فیروزی طلیعه
افواج جهانکشا است و فتح و اقبال مقدمه جنود ظفر انتما رهایی
خود از چنگ هزبران بیشه هیچا جز در فرار ندیده بحصار در آمدند
دلبران عرصه کارزار پاشنه کوب در رسیدند - و پیاده شده بدروازه
قلعه ریختند - و با آنکه آتش پیگار بریزش تیر و تفنگ هردو جانب
زبان بر کشیده بود - شیران خون خوار پهای مردی جلالت و
دستیاری شهامت دروازه را شکسته بحصار در شدند - قباد و
انصار او بقدم فرار خود را بارک رسانیدند - و چون جنگ اوران
نصرت مند بعد از گرفتن حصار بیرون بدروازه ارک آمده تختهای
آنها به نجق و تبرزین منظم گردانیدند - قباد بحویلی که درون
قلعه ارک داشت پناه برد - دلاوران فیروزی نشان پس از در آمدن
بارک بکشایش دروازه حویلی مقید گشتند - قباد که با او همگی
قریب پانصد کس مانده بود از دید جلالت و شجاعت بباس و یاس
افتاده ناچار امان خواست - و با همهرهان بندهای پادشاهی را
دریانت - غضنفر او را پیش خلیل الله خان که نزدیک رسیده بود
برد - درینولا قلیچ خان نیز نصف النهار آمده در چارباغ غوری که

متصل حصار است فرود آمد - و مشاهیر غوری که بیشتر چغندا بودند سر بریقه اطاعت در آوردند - قلیچ خان و خلیل الله خان حقیقت بر کشادن این قلعه نیز بدرگاه گردون جاه معروض داشته به سرانجام ناگزیر قلعه پرداختند - و بفرمان والا نظم غوری و حراست قلعه آن باهتمام خان مغوض ساختند - و قباد را اسیدوار عنایت پادشاهی گردانیده با چهار پسر و سایر اهل و عیال و دیگر همراهان مصحوب ابراهیم حسین ترکمان روانه آستان معلی نموده بدست و پنجم از غوری براه ایبک بملازمت اختر برج دولت راهی گشتند - و از پیشگاه عواطف خاقانی منصب خلیل الله خان باضافه پانصد سوار سه هزاری ذات و سه هزار سوار مقرر شد .

تسخیر پذیرفتن قندز و بلخ باقبال جهانکشی خاقان ممالکستان و فرار نمودن نذر محمدخان

چون پادشاهزاده عالی نسب مراد بخش هفتم جمادی الاولی با افواج قاهره از کتل طول گذشته روز دیگر جلکای سراب معسکر فیروزی گردانید - و یک روز برای رسیدن و دریافتن خسرو درانجا مقام نموده او را بدرگاه معلی روانه ساخت چنانچه نکاشته آمد - دهم ماه مزبور موافق سیوم تیر ماه بامیر الامرا از جلکای سراب نهضت نموده بقندز رو نهاد - و در سه روز از قریه تاجیکان و ده میرزایان و ده خواجه اولیا گذشته بذارین رسید - چهاردهم ماه مذکور مطابق هفتم تیر در نارین مقام شد - و چون برگریختن المانان از قندز چنانچه نگارش خواهد پذیرفت آگهی یافته بود بصواب دید امیر الامرا

اصالت خان را با فوج او دستوری داد که پیشتر راهی گشته
 بقندز درآید - و خود با سایر لشکر پانزدهم جمادی الاولی از
 نازین به نیلبر آمد - روز دیگر - در ده خواجه لقمان منزل شد -
 هفدهم [جمادی الاولی] بشورابه که نه گروهی قندز است
 رسیده روز در شنبه هزدهم مطابق یازدهم تیر ماه ظاهر
 قندز را محط اعلام نصرت اتسام گردانید - و فضای آن بلده
 که از فزونی ضیم و اعتساف اوزبکان ظلم آئین و المانان
 بی دین بر سکان جور دیده ستم رسیده تنگتر از دل مور و تیره
 تر از دیده کور گشته بود بمیان ورود عساکر جهانکشا و ماهیچه
 اعلام عالم آرا منفسح و منور گردید - و دود دل مظلومان
 که در هر طرف تنق بسته بود و آتش سینه مهمومان که در هر
 کفای مشتعل گشته بایباری سحاب هیجا یعنی غبار عساکر نصرت
 پیرا تسکین یافت - و ارباب ظلم و فساد و اصحاب بغی و عناد
 باصغاء اوای لشکر فیروزی آواره دشت ادبار گشتند - شرح
 این مقال آنکه چون خسرو دریافست که شاه محمد قطغان و دیگر
 فتنه گران با گروه المانان از دریای آمویه گذشته بارادۀ تاراج
 قندز روانه شده اند - از انجا بیرون آمده بآستان معلی که ملجاء
 خواقین روزگار است راهی گردید - و شاه محمد و سایر مقهوران
 بقندز رسیده دست جور و طغیان به نهب و غارت کشادند - و بسفک
 دماء بسیاری از رعایا و دیگر بی گناهان آن مکان پرداخته
 عیال و اطفال اینان را ماسور گردانیدند - و از امتعه و اموال
 هرچه ظاهر بود غارت نموده مخبئات را با اقسام تعذیب و

و تمکيد بدهمت آوردند - و مسجد جامع و منازل درون قلعه را سوخته تا چهاردهم جمادی الاولی ذابند و آتش بیداد بر افروختند - پس ازان که اواز و رود افواج قاهره بگوش این سفاکان بی باک رسید راه فرار پدیده از دریای قندز گذشتند - و بسمت آستانه امام متفرق گشتند - و بتائیدات افعال عدو مال هزاران نفوس چه از بقية القتل ستمگران ظلم اندیش که در زیر زمینهای شهر و درخت زار انحاء آن متواری گشته بودند و چه از سکنه مضامات قندز که بدرهائی کوهسار در شده از خوف و خشیت مانع بید بر خود می ارزیدند - از چنگ نکال آن گروه پرورز و وبال رهائی یافتند - و ازان رو که بغزونی قتل و غارت امانان فتنه آئین در شهر و وایت قندز جمعی کثیر از یتیمی و ارامل و دیگر جور کشیدگان بدیجی متشتت الاحوال گشته بودند که از فقدان قوت یومی حبه غله راحبه القلب می پنداشتند - پادشاهزاده والا تبار و علی سردان خان امیر الامرا بفرمان اعلی لزال عالیا مبلغ بیست و پنج هزار روپیه که یک لک خانی رایج ماوراء النهر است از خزانه عاصره که با افواج قاهره بود بمردم دیانت دار امانت گزار سپردند - تا در حور استحقاق قسمت نمایند - و راجه راجروپ را با سید اسدالله و برادران او و گروهی از برق اندازان بجهت صیانت قندز گذاشته و دو لک روپیه برای سرانجام ناگزیر قلعه براجحه حواله نموده بیست و یکم جمادی الاولی با لشکر ظفر طراز به بلخ راهی گشتند - درین تاریخ نامه که اعلی حضرت از روی قدردانی و مهربانی از کابل به نذر محمد خان نگاشته

نزد بادشاه زاده جهانیان ارسال داشته بودند در قندز بآن والا تبار رسید - مخفی نماند که هرچند نذر محمد خان که در نخستین سال جلوس عالم آرا بارادهای بلجیا و اندیشهای فاسزا که مورت بدنامی و ناکامی او بود بکابل آمده مصدر شوون ناپسندیده گردید - از افعال نامرضیه خود پیدمان گشته باظهار اعدار و ارسال سفرا و اسفار می خواست که مبدائی مودت و موالات را استحکام دهد - لیکن در برخی امور که سبب رضامندی خاطر اقدس بود تغافل می ورزید - چنانچه در درازدهم سال جلوس مقدس که دارالملک کابل محط موکب اقبال بود اعلی حضرت مصحوب منصور حاجی که نذر محمد خان او را بعنوان سفارت فرستاده بود پیام نمودند که چون وقاص حاجی بآستان معلی پناه آورده در زمره زندگان بارگاه عظمت و جهانبانی منخرط گشته است - عیال او را بفرستند - از آنجا که از خرد دور بین بی بهره بود توفیق فرستادن نیافت بل کار بران گرفتاران چنگ بیداد چنان دشوار ساخت که زن وقاص حاجی از فرط غیبت خود را و دختر را بزهر هلاک گردانید - و حاجی از شفتن این واقعه مرگ انگیز بیمار گردید - و بهمان بیماری رخت هستی بریست - و پس از استماع این ماجرای جور انتما بر زبان اقدس رفت که اگر آن نا مهربان اندک نصیبه از مردمی داشتی در فرستادن آنها مضایقه نمودی - چنانچه شاه عباس که از مراتب مروت آگاه بود چون حضرت جنّت مکانی بموجب التماس میر میران یزدی که اول پدرش میر خلیل الله بسعدت آستان بوس آن

حضرت رمیده بود و او پس از چندی پسران خود اصالت خان و خلیل الله خان را که در آن ایام خردسال بودند در ایران گذاشته و از شاه عباس گریخته به هندوستان بهشت نشان آمد درباب فرستادن پسران او مصکوب خان عالم هگام روان شدنش بسفارت ایران پیغام دادند - بی چین پیشانی آنها را با خان مزبور فرستاد باوجود چنین دواعی انحراف از وفور ثروت مرکوز خاطر ملکوت ناظر بود که اگر دریغ نذر محمد خان بعروقه و ثقای این دولت آسمان صولت اعتصام نماید - بلخ را باو باز گذارند - و گران لشکری با سردار نامدار در بدخشان نگاهدارند - تا دست تطاول نوکران نفاق کیش غدر اندیش و امانان ظلم نشان را که از فروزی باس آن کین توزان جور پیرو جان و مال خود را در معرض تلف دانسته از یورت خود نیارستی بر آمد - ازو از سایر اهل اسلام آن دیار که دستخوش ستم و تعدی بودند چنانچه گذارش یافت باز دارند - و نیز اگر قصد انتزاع سمرقند و بخارا و انتصار از پسر و اوزبکیه ماوراءالنهر نماید بخزانة و لشکر و دیگر اسباب استیلا مستظهر گردانند - و زیاده بر آنچه در مکیال خیال و مقیاس قیاس او گنجد از اصناف اعطاف بروی کار آرند - و چون از صلاح پسینچی و سداد سگالی بر پیشگاه ضمیر حق پذیر پرتو افکنده بود که خان بغزونی ارتکاب مفترات عقل و مغیرات دماغ مغلوب واهمه گشته است - پس از نزول اعلام جهانکشا بدار الملک کابل بعلاسی سعد الله خان حکم اتدس شد که گرامی نامه عاطفت آموذ که نسخه بره الماعه امراض سودا است بر نگارد تا خاطر پرانگنده و دل

غم آگنده اورا از وسوسه های بی حاصل و اندیشه های لطایل واپرداخته
با فضائل پادشاهانه که دور و نزدیک را در گرفته است مطمئن گردانند
و پس از تحریر نامه که نقلش درین نگارین نامه مذمت گشت
از تنگی وقت با ارسال سفیر معتمد توجه فرموده آنرا بر سبیل
تعجیل نزد پادشاهزاده عالی نسب والا تبار فرستادند که
باستصواب امیر الامرا مصحوب یکی از بندهای پادشاهی که
سزاوار این کار باشد از عسکر فیروزی ببلخ نزد محمد خان
روان سازد *

نقل نامه

تا سحاب قلم از فیض جویدار عنایت ازلی بایراز مطالب
و اظهار مازب مترشح است - و لوح قرطاس به نگار مقدمات محبت
بار و کلمات صداقت آثار متوشح - ذات فرخنده صفات سلاله خوانین
بلند مکان - علاقه خواقین رفیع الشان - نقاد و خاندان دولت -
عضاده دوامان شوکت - قره باصره عظمت - غره ناصیه حشمت
بدر سمای رفعت - شمس فلک عزت - مورد الطاف یزدان - ثمره
شجره گلشن چنگیز خان نذر محمد خان - دامت ایام سلامته و
و عزته - از ناشایست زمان محفوظ - و از بایست دوران محفوظ باد -
رقیمة الوداد و صحیفه الاتحادیکه مصحوب نذر بی ارسال یافته بود در
حینی که دار السلطنه لاهور از پرتو ماهیچہ رایات ظفر آیات فروغ تازه
داشت - رسید - و بر مضمون خات مشحون آن آگهی پدید آمد -
اما از مطالب خالی بود - زیرا که خبر از کیفیت جریان حال خجسته

مال واقعي نمی داد - بغرستان نامه و نانوشتن حقایق و اوضاع
 و اطوار آن دیار و بی راه شتابی فرقه ناسپاس حق نشناس
 یگانگی و بیگانگی فراهم آمده بود - چه بنای اولین بر اتفاق
 است و اساس دو یمین بر عدم وفاق - و حال آنکه امروز وقت
 مصادقت است نه هنگام مجانبت - بهر کیف چون محقق شده
 فرقه طاعیه و فیه خاطیه از باز پرس روز جزا و سطوت دیر گیر سخت
 گیر ذي الکبریا اغماض که شیده قدیمه ایدان است نموده - و از
 حقوق و لمی نعمت خویش چشم پوشیده - سر بعصیان بر آورده اند
 و نسبت بآن جناب از بی راه روی بمساک بی ادبی شتافته
 مصدر اداهای ناهنجار و بی اعتدالیهای دور از کار شده - و کار بر
 ولي نعمت خود بمرتبه تنگ ساخته اند که جز قلعه بلخ مملکتی
 در تصرف نمانده - و ضعفای آن اماکن و غربای آن مساکن
 با مال حوادث و دستخوش وقایع گردیده - و عرض و ناموس آنها
 بباد فتنه رفته - و امن و امان بالکل منعدم گشته - و کار بجائی
 رسیده که از سادات که اهل بیت نبوت و قره العین رسالت اند و
 بجزیت نبی بطحا و عصیت بتول زهرا متصف - و صحبت اینان
 اجر تبلیغ اوامر و نواهی - و مزد ابلاغ احکام الهی است - جمعی
 کثیر و جمعی غفیر بقتل رسیده - تا بدیگران چه رسد - بنابراین چه
 باقتضای مروت و خلعت جانبین - و فتوت و انعدام شائبه مغایرت
 فیما بین - و چه بمقتضای حمیت دین - و رعایت ملت مبین -
 و ترحم بر حال مسلمین - و چه از راه ادای شکر نعمت قدرت و
 استقلالی که ایزد بی همال و دادار بی مثال بمحض فضل شامل

و لطف کامل باین نیازمند درگاه خویش کرامت فرموده - و از
 خواقین روزگار بمزید مکنت و شوکت امتیاز بخشیده - از دارالسلطنه
 لاهور بدارالملک کابل نهضت فرمودیم - چنانچه این بلده طیده
 نیست و دوم ربیع الثاني مطابق هژدهم خرداد ماه مورد اعلام
 ظفر انجام و مستقر الویة نصرت آیه گشت - و درة التاج سلطنت
 کبری - خلف الصدق خلافت عظمی - فروغ دودمان حشمت و
 نامداری - چراغ خاندان شوکت و بختیاری - سوید کمگار - مظفر
 بختیار - منصور نامدار - شاهزاده مراد بخش را با لشکر بی کران -
 و حشر بی پایان - و سامان بسپار - و سرانجام افزون از شمار - که
 لایق این دولت خداداد ازل بنیاد است رخصت نمودیم - که
 به بدخشان در آمده اگر ازین گروه بی راهه رو جمعی را در یابد
 بسزا و بآسا رساند - و جزای نکوهیده کردار و ناپسندیده اطوار ایشان
 در کنار نهد - والا متوجه پیش شده به تنبیه جماعه فساد کیش
 و تادیب طبقه تباه اندیش چه از المانان بلخ و بدخشان - و چه از
 گروه کافر نعمتان - که بر مهین پور آن سلاله دودمان چنگیزی
 فراهم آمده - و تیشه بر پای خود زده - غارتگر دین و مالت خود
 گشته اند پیردازد - و هرگونه امدادی که آن در درج دولت
 خواهش کند بانجام آن کماینبغی قیام نماید - آن اختر برج کامگاری
 ودان را در مرتبه قصوی - و اتحاد را در درجه علیا - تصور نموده
 بی حجابانه بارجاع مطلب هنگامه آرای یکجتهی - و باطلاع بر
 مآرب رونق افزای یکرنگی - کردند - که پادشاهزاده کمگار بهر نحو
 که در امداد اشاره رود بموجب حکم اندس و ارشاد مقدس کار

گزار است - هرگاه سلاله دودمان مجید و علا - نقاره خاندان عز و اعتلا
ثمره شجره بختیاری - شجره ثمره کامگاری - خسرو گرامی خلف
آن در درج دولت - شایسته فرزند آن کوکب مستنیر سمای
بسالت - بمقتضای مآل سگالی و عاقبت اندیشی بویکتدالی
که فیما بین است اعتماد نماید - و از پیشگاه حقیقت انواع رافت
و اصناف عطوفت جلوه ظهور دهد - در اعانت آن صدر نشین محفل
اعتلا که عقل دور بین و خرد صوابگزین دارند و سزوار تراند با اعتماد
چه منشاء این عاطفت و سبب این شفقت اند چون صورت بغداد
که دقیقه از دقایق رفاقت و صداقت غیر مرعی شود - پیوسته
گلشن دوستی و ولا بآبیاری وفا سرسبز و شاداب باد •

اکفون عذان گلگون خامه بشاه راه وقایع منعطف میگرداند

پادشاهزاده گرامی نژاد مراد بخش و علیمردان خان امیرالامرا
که با افواج قاهره بیست و یکم جمادی الاولی از قندز ببلخ راهی
گشته بودند روز اول چهار گروهی قندز در آقسرائی - و روز دوم سه
گروهی آقسرائی بر ساحل دریای قندز که از جانب غوری آمده
بجیحون می پیوندند در باغ جیش منزل نمودند - و بیست و سیوم
موضع قزقرغان که آن نیز بر ساحل دریای قندز واقع شده و مسافتش
به پنج کوره است همه چول و بی آب فرود آمدند •

بیست و چهارم [جمادی الاولی] بجکدک که بکنار جیحون
نزدیک است و راهش شش و نیم کوره که آب دران نایاب است
رسیدند - و چون از جکدک تا خلم که دوازده کوره است ریگ بومی
است بی آب و آبادانی بعد از یک و نیم پهر شب از آنجا روانه

شدند - و بیدست و پنجم پس از انقضای یک و نیم بهر روز بخلم آمدند - دواب سپاه چون از کابل تا این منزل بیشتر در کوه و کتل و سنگلاخ و طرق عسیر العبور ره نوردي نموده بود - و در برخی منازل که قضیم و علیق دران نایاب بود خوراک نیافته لختی از زبونی و لاغری سقط گشت - مسافت منازلی که نکاشته شد می نگارد بکروه پادشاهی است که هر گروهی پنجهزار ذراع پادشاهی - و هر ذراعی بعرض انگشت شخص مستوی الخلقه چهل و دو انگشت است - از خلم که سه منزلی بدلیخ است پادشاهزاده جهانیدان و امیرالامرا عطوفت نامه خاقان دوران مصحوب اسحق بیگ بخشی صوبه کابل به نذر محمد خان ارسال داشتند - و بیدست و ششم پنج کروه قطع نموده بقوش رباط که راه آن نیز چول و بی آب است - و آب منزل مذکور با کمال قلت گل آلود بود رسیدند - و لشکریان بشدت تمام گذرانیدند - و چون اسحق بیگ بسرعت هرچه تمامتر بدلیخ شتافته نامه را به نذر محمد خان رسانید او با احترام تمام آنرا گرفته مطالعه نمود - و از فرط نشاط بر زبان راند که اکنون بمیامن عواطف علیا از بیم فتنة این جور سگالان نا سپاس حق نشناس رهائی یافته زندگانی تازه اندوختم - تمام می مملکت با رخیص و ثمین ملک الیمین به بندگان عتبه خلافت تعلق دارد - هرگاه پادشاهزاده نصرتمند تشریف آرند قلعه را سپرده روانه کابل میشوم - پس از ادراک دولت حضور دستوری گرفته بحرمین مکرمین راهی خواهم شد - اسحق بیگ تشمت احوال نذر محمد خان و شورش ملک و شوخی اوزبکانی که در

اطراف و جوانب او بودند دیده باندیشه آن که مبادا فرصت یافته
خان را از هم بگذرانند - و اندرختهای او را غارت نمایند - حقیقت
بگرامی خدمت پادشاهزاده عالی نسب نکاشته معروض داشت که
بایلغار خود را برسانند *

روز چهارشنبه بیست و هفتم [جمادی الاولی] چون آن والا تبار
از موضع قوش رباط کوچ نموده بآستانه امام نزدیک رسید چوچک
بیگ اوزبک که معتمد و قدیم نذر محمد خان بود خان او را پیش
از آمدن اسحق بیگ بملازمت پادشاهزاده والا گهر فرستاده بامهدی
خواجه و محمد امین خواجه و شیخ مراد آمده مکتوب نذر محمد
خان رسانید - مشتمل بر آنکه مملکت و اموال از ملتزمان آستان
خلافت است دو سه روزی مرا فرصت دهید تا بذاکتر سفر حجاز
پرداخته از شهر برآیم - پادشاهزاده جهاننیا و امیرالامرا آنها خدعه
پنداشته در آستانه امام که اراده نزول آن داشتند فرود نیامدند
و چون عریضه اسحق بیگ نیز منبئی از آنچه نکاشته شد رسید در آن روز
یازده کروه نور دیده موضع پلاس پوش را که دو گروهی بلخ است معسکر
فیدروزی گردانیدند - و اسحق بیگ آمده دیده و شنیده خود را مفصل
معروض داشت - بعد از نماز مغرب بهرام و سبحان قلی پسران نذر
محمد خان که خان ایقان را با گروهی از اکابر و اعیان بلخ مثل
خواجه عبد الولی شیخ الاسلام و خواجه عبد الوهاب که سابقاً رئیس
بود و خواجه محمد یوسف برادرزاده هاشم خواجه ده بیدی و
قاضی احمد پسر میر مومن و بالتون نیمان پروانچی و یادگار
اویرات دیوان بیگی سبحان قلی برادر باقی بیگ دیوان بیگی نذر

محمد خان باستقبال فرستاده بود بی آنکه دولتخواهان را برآمدن خویش آگاه سازند سرزده داخل معسکر شدند - و متصل دایره اصالت خان رسیده خواجه عبد الوالی و خواجه عبد الوهاب وقاضی را نزد مشار الیه فرستادند - خان مزبور گزارش نمود که چنین آمدن لایق نبود بایستی بیرون معسکر توقف گزیده آگهی داد تا پذیره شده بآئین نیکو نزد پادشاهزاده عالمیان آورده می شد - و اصالت خان بخدمت پادشاهزاده والاتبار رفته حقیقت بر گزارد - چون راه دراز نور دیده شده بود و از خیمه هرچه رسیده تمام برپا نشده زمانی در طلب اینان که در منزل اصالت خان نشسته بودند توقف رفت - پس از آمده شدن جا اصالتخان بآوردن مامور گردید - و امیرالامرا بشاره آن والاگهر تا در دیوانخانه پذیره شد - و پادشاهزاده گرامی نژاد اعزاز نموده بر سوزنی که دست راست مسند گسترده شده بود نشانید - و مراسم مهربانی بجا آورده بجهت اطمینان خاطر نذر محمد خان و فرزندی اعتماد او بافضال بی امهال خدیو دوران عذایات و عواطف خاقانی و پایه سنجی و قدر دانی حضرت جهانبانی مبدین ساخته برگزارد - که بخان بگوئید که از پیشگاه خلافت لشکر اقبال بامداد و اعانت آن والا شان رسیده هر نوع مددی که مطلوب است از قوت بفعل خواهد آمد - و بعد فراغ ازین کلمات خلعت و خنجر مرصع و اسب با زین طلا به بهرام و خلعت و خنجر مرصع و اسب با زین مطلا به سبجان قلی و بهمرهان خلعتها داده رخصت نمود *

روز پنجشنبه پادشاهزاده عالی نسب و امیرالامرا و دیگر سران لشکر فیروزی با عساکر اقبال و افیال کوه تمثال در کمال شوکت و عظمت بدلیخ راهی گشتند - سکان آن سرزمین که هرگز چنین لشکر گران را بدین گونه آرایش و نمایش ندیده بل نشنیده بودند از مشاهده فیلان سحاب صولت برق سرعت با جلال مخمل زربفت و برگستوانها و پیرایه های سیمین و افواج دلوران زره ورنبرد گستر با یراقهای مرصع و طلا و خیل باد حرکت با ستام زرین و سیمین - و انواع نشانهای زر نگار و زور پیداهای تنگچی و باندار و بسیاری کوس و علم و ابژه های خیل و حشم بشگفت در ماندند - و پادشاه زاده گرامی نژاد رستم خان را با محمد قاسم میر آتش و مردم توپخانه تعیین نمود که بقلعه بلخ در شده و بضبط مداخل و مخارج و حراست زیر دستان پرداخته شهر را بتصرف در آورند - و آوای کورکه معدیات و نوای نای دولت خاقان جهان پرور و پادشاه عدالت گستر دران بلده که دستخوش جور و طغیان اوزبکان گشته بلندی گرا سازند - و خود بجلای چار طاق که پیش دروازه شتر خوار حصار واقع است نزول نموده حکم فرمود - که افواج قاهره بآئینی که در سواری مقرر بود هر کدام بمحل خود فرود آید - و دیگر باره اسحق بیگ را نزد نذر محمد خان فرستاد که چون خاطر مشتاق نگران صحبت سامی است هرگاه از شهر برآیند آگهی دهند تا پذیره شده گرامی ملاقات دریابد - بعد ازان اگر خواهند آن روز بمنزلی که جهت نزول ایشان معین شده باشد همراه رفته صحبت دارد - و روز دیگر ایشان را بمنزل خود تکلیف نمود -

مراسم ضیافت بتقدیم رساند - و اگر بی تکلفانه همان روز بمنزل ما تشریف آرند روز دیگر ما را مهمان خود سازند - اگرچه در ظاهر از هر دو جانب سواي آنچه نگاشته آمد مذکور نشد - اما برخی نزد یکن نذر محمد خان بعد از احراز سعادت آستان بوس در محفل معلی برگزارند - که چون اسحق بیگ نوبت دیگر بخان پیام رسانید در اثناء مجلس متغیر گشته از فرط انقباض خاطر بطعامی که فرموده بود حصار محفل را مشغول داشته خود بخوردن آن نپرداخت - و مردم او هر چند دور تر بودند و آنچه بر می گزاره اصغانمی نمودند - لیکن از دگر گونی احوال او دریافتند که غالباً از کبر سن متوقع بود که پادشاهزاده والا تبار بمجرد رسیدن یکسر بمنزل او رفته همان روز مهمان میشدند - و از آنرو که این معنی بفعل نیامد چه بودن خان در بلخ بدین آئین معلوم دلنخواهان نبود - و حکمی از پیشگاه خلافت حاصل نموده بودند - و چنین رفتن را در شهر تازه فتح شده از حزم و احتیاط دور دیدند - خان آزرده خاطر گردید - بهر حال چون هنگام زوال دولت و زمان انتقال حکومت او رسیده بود سر رشته عاقبت بینی و صواب گزینی از دست و اهسته دل نهاد فرار گشت - و عار گذاشتن زن و فرزند بر خود پسندیده از سرزنش و نکوهش جهانیان نیندیشید - و خود را مصداق مضمون این منظوم *

* شعر *

ببین آن بی حمیت را که هرگز * نخواهد دید روی نیک بختی
تن آسانی گزیند خویشتن را * زن و فرزند بگذارد بسختی
که بسان مثل مشهور و سمر مذکور زبان زد روزگار است گردانید - و

تا بر مکنون ضمیر او آگهی نیابند رفتن خرد بباغ مراد برای تهیه
 مراد ضیافت پادشاهزاده و والد و دامن شهرت داده پیشتر خیمه بدانجا
 روانه ساخت - و مرصع کمری که دران لعلی چند اندوخته خویش
 نصب نموده بود از کمال دل بهستگي بر کمر بسته بالای آن زره
 و بر روی زره جامه پوشیده و برخی دیگر اشیای نقد از اشرفی و
 طلا و جنس از قسم لعل و غیره نیز همراه گرفته با دو پسر خود
 سبحان قلی و قنلق محمد و چندی از اوزبکان و غلامان بوقت
 ظهر روز بباغ مراد نهاده از آنجا راه فرار پیش گرفت - و چون حصار
 شهر بلخ بمس وسیع است و پنج و نیم کمره دور آن - و رستم خان
 و محمد قاسم میر آتش که بجهت محافظت بقلعه در آمده بودند
 دروازهایی هشتگانه آنرا چنانچه باید ضبط نکرده بودند - و مردم
 بحراست بعض ابواب نگاهداشته - و برای محافظت برخی در پی
 فرستادن بودند - و سواری خان در حالت امن و رفاهیت از دیگران
 امتیاز نداشت - تا باین هنگام که هنگام هرج و مرج گرم بود و او
 دل نهان فرار گشته چه رسد - دولتخواهان درون و بیرون برگریختنش
 آگاه نگشتند - تا آنکه بعد از نماز پیشین مقصود بیگ علی
 دانشمندی بر کیفیت حال مطلع گشته این ماجری بامیر الامرا
 رسانید - و امیر الامرا بخدمت پادشاهزاده جهانیان رسیده حقیقت
 معروض داشت - از آنجا که تنظیم و تنسیق بلخ چنانچه باید نشده
 بود - و درون و بیرون آن از اوزبکیده و دیگر فتنه سالان خالی نگشته
 پادشاهزاده و والد تبار رفتن خود را با امیر الامرا و تمامی لشکر
 بتعاضب مصلحت ندیده - بهادر خان و اصالت خان را با گروهی

که همراه ایشان مقرر بودند به استعجال تمام روانه گردانید - و راجه
 پیتلهلداس را با سایر راجپوتان از جمله فوج هراول پیش
 خود نگهداشت - و مهیس داس و روپ سنگه و رام سنگه راتهوران
 و جوقی دیگر از راجپوتان بغزونی کار پژوهی و پیگار طلبی بی رخصت
 همراه این فوج راهی گشتند - و چون پادشاهزاده عالی نسب و
 امیرالامرا از جهت اشتغال بتعیدن لشکر بقصد تعاقب فرصت گرد
 آوردن اموال نذر محمد خان نداشتند و رستم خان و محمد قاسم
 میرآتش که درون قلعه بودند از آنرو که تافروستان خبر پادشاهزاده
 و رسیدن جواب روز آخر شده بود - از بیم آنکه مبادا ضبط از قرار
 واقع بغفل نیاید و موجب بازخواست گردد بآن مقید نشدند -
 لختی اموالش بتاراج ازبکان فرصت جو و سکنه شهر رفت - روز
 دیگر پادشاهزاده والا تبار و امیرالامرا خلیل الله خان را که همان
 روز از غوری آمده بود با ملتفت خان و شیخ موسی گیلانی و
 محمد مقیم و قاضی نظامی کریرودی برای گرد آوری اموال
 او فرستادند - دوازده لک روپیه از مرصع آلات و طلا آلات و نقره آلات
 و جزآن و قریب دو هزار و پانصد اسپ و مادیان و سه صد شتر
 نر و ماده بضبط در آمد - او از فزونی امساک و دفاعت - و
 فرادانی تنگی و خست - و فرط آز و شره - و کثرت حرص و لوم
 و بی بهرگی از داد و دهش که لازمه سلطنت است - و اخذ
 هرچه هرجا بهر روش یافت - چندان اندوخته بود که هیچ
 یکی از نیاکان و اسلافش را میسر نگشته - اگرچه قدر فراهم آورد
 او از قرار واقع معلوم نشده - چه اکثر مدخرات را خود در

صنادیق می نهاک و تفصیل عدد و وزن آن بر قرطاسی بخط خود نوشته در آنجا می گذاشت - تا هیچ یکی از تحویلداران بران آگاه نگردد - و نشود که در دفاتر نگارش یابد - مقالید آن در صندوقچه کرده کلیدش را پیش خود نگاه میداشت - لیکن آنچه از متصدیان مهمات و تحویلداران که امروز بیدمن بندگی درگاه والا کم اندوز افد - از روی تخمین ظاهر شده این ست - که همگی اندوختهایی او از نقد و جنس نزدیک به هفتاد یک روپیه بود - از انجمله افزون از دوازده یک روپیه بسرکار اقدس آمد - و قریب پانزده یک روپیه در بخارا هنگام فرار او از قرشی به بلخ بتاراج رفت - قلایلی عبد العزیز خان متصرف گشت - و بیشتری لشکریان و المانان و دیگر غارت گران بردند - چنانچه گزارده شد - از چل و سه یک روپیه باقی پاره وقت اضطرار در مواجب سزا خود صرف نمود - و اکثری پیش از داخل شدن عساکر قاهره در بلخ به ده پانزده روز اوزبکیه و المانیه و قلماق و اروسان بحضور او که در دفع اینان در مانده بود غارت نمودند - اگر تیرو کمان گرفته بمحافظت ابواب حجره های خزانه پرداختی یغماچیان پشت آنرا شکافته بردندی - و اگر بعقب رفتی در شکسته گرفتندی - و پادشاهزاده والا گهر و امیر الامرا بهرام را که در ارتکاب مغیرات قرینه برادر کلان خود خسرو ارشد اولاد نذر محمد خان است - و ازین رهگذر بر رفتن پدر واقف نگشته - با او همپائی نیارست نمود و عبد الرحمن پسر دیگر خان را با رستم ولد خسرو که هر دو در ارک نزد عیال او بودند طلبیده هر سه را بلهراسپ خان و گرشاسپ برادر او حواله نمودند - و مردم معتمد بمحافظت ازواج و بذات

و جوارى او مقرر ساخته شكر الله عرب را بکوتوالى شهر و ضبط
محمالات و اسواق معين گردانيدند - حاصل کل ولايتى که سابقا به
نذر محمد خان تعلق داشت و الحال بتصرف اوليادى دولت آبد
پيوند درآمده در حين استقلال خان و آبادانى ملک و دست کوتهى
المانان از نهب و غارت با موافقت سال بجمع وجوه نزديک بیک
کرور شاهی که پيش ازین اهل آن دیار بخانى و تنکه گذارش
مى نمودند بود - که قریب بیست و پنج لک روپيه باشد - از انجمله
قریب شصت لک شاهی که نزديک پانزده لک روپيه است حاصل
بلخ و مضافات آن - و قریب چهل لک شاهی که نزديک ده لک
روپيه است محصول بدخشان - و توابع آن بر تقدیر عدم موافقت
فصول بیست لک روپيه یا چیزی زیاده - و پس ازان که نذر محمد
خان در قرشی غارت زده اوزبک و المانان گشته از انجا سراسیمه بدبلخ آمد
و از استبدلای این کافر نعمتان قلعه نشین شد - و یارای بر آمدنش
از قلعه بلخ نماند - تا بضبط چه رسد - مملکت از دراز دستی این
کوتاه اندیشان جفا پیشه روبرو راني نهاد - و رفته رفته کار بجائی
کشید که بعد از در آمدن ولایت بتصرف اولیادى دولت بلند صولت
حاصل آن در نخستین سال بنصف سابق و در دو یمین بر ربع رسید
و محصول مارواء الزهر که با امام قلبي خان متعلق بود بهمین قدر -
هر چند هنگام قسمت ملک حصه برادر بزرگ باعتبار وسعت و
حاصل بیش بود اما حاصل بلخ و بدخشان از پرداخت نذر محمد
خان و سعی او در تکثیر زراعت و توفیر عمارت افزون گردید - و
محصول مارواء الزهر از نارسائی و بی پروائی راجع آن رو بغزونی

نیارند - بلکه از آنچه بود فی الجمله کم شد - والله الحمد - که درین دولت خداداد ابد مدت ازل بنیاد بندهای که بمنصب پنج هزارمی ذات و پنجهزار سوار دو اسبه سه اسبه سواران از هر کدام بیست و پنج لک روبیّه می یابد - تا بسعد الله خان و علی مردان خان امیرالامرا و دیگر پیش منصبان چه رسد - نوکر علموفه خوار این دو برادر هفت هزار سوار بود - چهار هزار سوار از مهین برادر و سه هزار از کپین - یافت مرادم نوکران ایقان بدین تفصیل بوده - عبد الرحمن دیوان بیگم هشتاد هزار روبیّه - یلگتوش اتالیق هفتاد هزار - اتالیق بخارا همین قدر بل کمتر ازان - اوراز بی پنجاه هزار - بیگ اوغلی چل هزار - یافت دیگر نوکران اینان قابل ذکر نیست - چون از نگارش حوادث و وقایع بلخ و بدخشان و چگونگی احوال کثیر الاختلال نذر محمد خان تا اواخر ماه جمادی الاولی که خاتمه نوزدهم سال جاوس عالم آرای خاقان گیتی پیرا است خامه حقایق نگار و پر داخت - گزارش تدمه سوانح را که بعد ازین بروی کار آمده به خجسته سال بیستم که بغرضی و فیروزی انجام پذیرد باز گذاشت - ایند کار ساز و دادار بی انداز صیت جهانکشائی و صوت کشور گیر می اولیاء این برگزیده خرد را رعب افزای سلاطین روزگار گرداند *

آغاز میمنت طراز سال دهم از دوم دور جلوس اقدس

ستایش گوناگور و نیایش از شمار افزون دادار جهان پرداز
و کریم کارساز را که نهم سال دوم دور جلوس اقبال مانوس بفرآوان
خجستگی انجام یافت - و روز یکشنبه غره جمادی الثانیه سنه
هزار و پنجاه و شش مطابق بیست و چهارم تیر دهم سال این
دور اقبال بفرخندگی آغاز شد *

سیوم این ماه درون شهر بلخ مرکز ایات مظهر گردید - اولیاء
دولت قاهره بوقت خجسته و هنگام مسعود در مسجدی که
نذر محمد خان خارج دروازه خانه خود بنا نموده است و دران
همگی اشراف و اهالی مانند طیب خواجه که پسر حسن خواجه
مهین برادر عبد الرحیم خواجه بن خواجه کلان خواجه جویباری
است - و عمه نذر محمد خان خواهر دین محمد خان حلیله او
است - و والد مشار الیه با پسر کلان خود یوسف خواجه درین هنگام
در بخارا بوده - و عمیل سنگی خواجه ده بیدی و محمد صادق
خواجه ده بیدی که هر دو بکبر سن از دیگر خواجهان در عزت و
اعتبار امتیاز دارند - و خواجه عبد الغفار ولد صالح خواجه برادر
هاشم خواجه ده بیدی - و خواجه عبد الوالی معروف بخواجه پارسا
که از اولاد خواجه محمد پارسا است - فراهم بودند - قوایم منبر را

باسم سامی و القاب گرامی پادشاه دین پرور آسمانی پایه گردانیدند - و وجوه دراهم و دنانیر را بغرغ نقوش نام نامی شهنشاه عدل گستر برافروخته لختی ازان نقود میمنت آورد بآستان اقبال فرستادند - در همین تاریخ فرخنده محمد محسن و عبد الله بیگ پسران منصور حاجی چغتا قلعه دار ترمذ که سال دوازدهم جلوس مقدس از قبل نذر محمد خان برسم حجابت بکابل آمده از انعام پادشاه منعم دامن امید برآمده مراجعت نموده بود بهلازمیت پادشاهزاده والا تبار رسیده عرضه داشت پدر را که مذبی از فرمان برداری و خدمت گزاری اولیاء این دولت بلند صولت بود گذرانیدند - آن والا گهر بار سال خلعت و نشان عطونت با پسر خود او و ملازم خود مطمئن و مستمال ساخته قرار داد که تاحارس قلعه ازین طرف برسد او بمحافظت حصار ترمذ که آن زوی آب آمویه است بپردازد - و متعاقب ایشان باستصواب امیرالامرا سعادت خان بن ظفر خان بن زین خان گوگلش را که از اخلاصندی و کار پزدهی پذیرای تعهد این خدمت گشت با تابینان او و پانصد پیداد^۱ تغلنچی از سرکار والا - و میرزا کوهاتی با پانصد سوار و پیداد^۲ افغان که همراه او مقرر بودند بحراست آن قلعه راهی ساخت - و منصور حاجی را بمراحم ملکانه امیدوار گردانیده بدبلخ طلبید - و چون روز مبارک دوشنبه دوم این ماه مرده تسخیر بلخ از عرضه داشت علیمردان خان امیرالامرا که مصحوب نجف قلی نوکر خود بدرگاه خلیق پناه ارسال داشته بود بمسامع بشایر مجامع رسید - خدیو خداشناس و خداوند حق

اساس که برخلاف سلاطین دیگر سواد غفلت و غرور را اسباب
 آگاهی حضور ساخته لحظه از درگاه بی نیاز حقیقی غافل نیستند
 در برابر این عنایت الهی سجدهات شکر بجا آوردند - و باریافتگان
 بارگاه خلافت مراسم مبارکباد بتقدیم رسانیدند - صدای تهنیت این
 تائید یزدانی و آوای کوس این تیسیر آسمانی از خاک با فلاک
 رسیده گوش افروز ادانی و اقصای گشت - و بامر معلی گرامی
 جشن این فتح نامی تا هشت روز آرایش داشت - و درین ایام
 هشتگانه اسباب عشرت و شادمانی و ابواب کام بخشی و کمرانی
 آماده و کشاده بود - اولیاء دولت والا و بندگان اخلاص گرا بعنایت
 خلعتها و اضاوه مناصب کامیاب گشتند - سخن پودازان معنی
 طراز قصاید غرا در گزارش تهنیت و تاریخ بکرامت استماع مسامع
 جهانداری که همواره شاه راه بشایر بان رسانیده - بجوایز گرامند
 دامن امید برآموندند - از انجمله این تاریخ نصیرای شیرازیست
 بطریق تعمیه

* بیت *

شکر لله کز عنایات خداوند جهان
 کرد فتح ملک توران سرور مالک رقاب
 پادشاه غازی عادل شهنشاه جهان
 آنکه کرد او را جهان از جمله شاهان انتخاب
 گشت در تسخیر عالم ثانی صاحب قران
 ایزد او را کرد در کشور ستانی کامیاب
 در دلش عزم جهانگیری شبی گر بگذرد
 گیرد اقبالش جهان را صبح پیش از آفتاب

سال این تاریخ جست از عقل دانشور نصیر
گفت باطبعش ز راه تعمیه کلی نکته یاب
والی توران برار از ملک توران و انگهبی
ثانی صاحب قران بنشان بجایش کن حساب

روز دوم این بزم خجسته پادشاهزاده گرامی نزار خلعت
خاصه با نادرعی طلا دوزی مصحوب عمر بیگ گرزبدرار و با میرالامرا
خلعت خاصه با نادرعی طلا دوزی بدست نجف قلی نوکرا و
عنایت نموده فرستادند - و نجف قلی بمرحمت خلعت و اسب
و انعام هزار روپیه سر برافراخت - درین روز میمنت افروز علامی
سعد الله خان را باضافه هزار سوار بمنصب شش هزاری چار
هزار سوار نوازش فرمودند - و خسرو محمد بدیع پسر خود را
شرف اندوز ملازمت سراسر سعادت گردانید - مظهر الطاف الهی
او را بعنایت خلعت و جیقه مرصع و خنجر مرصع و اسب با زین
مطلا بلند پایگی بخشیدند *

پنجم جمادی الثانیه شمس الدین ولد مخنار خان از بلخ آمده
تقدیل آستان معلی نمود - و عرضه داشت پادشاهزاده والاتبار با
مفتاح قلعه بلخ بنظر خورشید اثر درآورد *

هشتم [جمادی الثانیه] خسرو صد اسب و دو سیست
مادیان و پانزده امتر بطریق پیشکش گذرانید - ازان میان نه اسب
و صد مادیان بشرف پذیرائی رسید - حیات خان را بمنصب دو
هزاری هشت صد سوار از اصل و اضافه - و ملا علاء الملک را که از
قواعد نجومی استخراج این فتوحات نموده بعرض مقدس رسانیده

بود باضافه پانصدی ذات بمنصب دوهزاری دویست سوار
سر بلند گردانیدند - میرزا محمد ارباب سمرقند را بمرحمت
خلعت و اسب و انعام دوهزار روپیه برنواخته برای تسلیه بعضی
رعایا و سکان بلخ بدان جانب رخصت فرمودند - بغمه پردازان
پنج هزار روپیه انعام شد - بعوض بیگ برادر الله دوست کاشغری
دوهزار روپیه مرحمت نمودند *

نبرد نمودن بهادر خان و اصالت خان به نذر محمد خان و شکست یافته گریختن او بصوب خراسان

چون نذر محمد خان از بخت خفته و خرد آشفته و دیگر
بواعث وحشت و وسواس روی امید از قبله اقبال و وجهه آمال که
ملجاء سلاطین جهان است و مجمع خواقین دوران بر تافته قریب
دو پهر روز پنجشنبه بیست و هشتم جمادی الاولی او آخر سال
گذشته عارف‌رار برخود پسندیده از بلخ برآمد - و سه پهر روز
مذکور پندشاهزاده والاتبار و امیر الامرا آگاه گشته بهادر خان و
اصالت خان را بهمرهان بتعاقب او روانه گردانیدند - این کار
طلبان اخلاص منشی بسرعت هرچه تمامتر جریده رو بمقصد نهادند
و از شدت گرمی هوا هر روز پهر آخر سوار شده و پی را دیده
تا پهر اول روز دیگری انفصال راه می نوریدند - در هر منزل
لختی از هم‌رهان او گرفتار می گشتند - سیوم روز از گذارش
یکی از غلامان خان که اسیر گشته بود دریافته آمد که تردیعلی

قطغان دیوان بیگی خان مذکور پسران اورازی و اسد بیگ درمان و دیگر نوکران خان و اوزبکائی که در بلخ و نواحی آن بودند و از اصغاء صوت قرب وصول عساکر ظفر مآثر خان را گذاشته رفته باحشام آلچین و قطغان و درمان و میذگ و قلماق و غیر اینان که این روی دریای آمویه توقف داشتند در شبرغان فراهم آمده آمد - و خان دران گروه بی شکوه درآمده باتفاق این جماعه خواہش نبرد دارد - و باین انداز سپاه چپچکتو و میمنه را نیز طلبیده - بہادرخان و اصالت خان صلاح کار درین دیدند کہ بسرعت تمامتر رسیده جمعیت این جماعه بی حمیت را پراگندہ سازند - و رده آراستہ نگذارند کہ بخان کومک رسد - و در شبرغان پای قرار استوار کردند - بہابران یک پھر روز مانده سوار شدند - و تا دو دنیم پھر روز دیگر ہیچ جا عنان باز نکشیدند - و چون افراس مبارزان جدکار از نور دیدن راه دراز و مصاعد دشوار گذار و منازل ریگ بوم بی آب و ندیدن آسودگی بعد از رسیدن بلخ آن روز زیادہ بران یارای حرکت نہاشتند در موضع غوطی کہ شش کرویہی شبرغان است فرود آمدند - و از گفتاریکی از قراولان اوزبک کہ هنگام نزدیک رسیدن کتابت اقبال بغوطی گرفتار گشتہ بود حقیقت لشکر مخالف و خواہش رزم بتازگی دریافته فردای آن دو شنبہ دوم جمادی الثانیہ بعزم رزم این مخاذیل عنان بدست فیروزی و پا برکاب بہروزی درآورده راہی گشتند - بہادرخان قول شدہ از راجپوتان مہیس داس راتھور و روپ سنگہ راتھور و رام سنگہ راتھور و راروپ سنگہ چندراوت و راجہ امرسنگہ راجاوت و مہیس داس دیگر کہ پیشتر با راجہ

گجسنگه می بود و رای تلوکچند سیدکهاوت و سیدگرام سگه راجاوت و گویند داس خان دورانی و بلوی چوهان و چندمی دیگر را که بی رخصت پادشاهزاده و امیر الامرا برای اظهار جوهر حماسه و حمیت همراهی گزیده بودند - و از سادات سید محمد ولد سید افضل و سید نورالعیان پسر سید سیف خان و سید شهاب بن سید غیرت خان و سید مقبول عالم و غیر ایشان و جمعی از تابیدان خویش را با نیک نام عم خود هراول گردانید - و قرار داد که نیک نام با همهران پیش روی او و راجپوتان در دست راست و سادات در طرف چپ نیک نام صف کشیده می رفته باشند - و حیات ترین و عادل ترین و جمال خان نوحانی و بهار نوحانی و جمعی دیگر را بطرف یمین خویش مقرر گردانید - و اصالت خان نیز در جانب چپ بهادر خان با اختی دیگر از همهران قول شده راجه چیرام و جگرام ولد هر دیرام کچهاوه و عجب سگه ولد سرسال و چتر بهوج نبیره لکمین سید چوهان و چندر بهان نروکه و سید چاون و سید محمد ولد سید غلام محمد مهدی و مقصود بیگ علی داسمندی و نذیر بیگ سالدوز را که در فوج او بودند هراول ساخت - و هر دو سردار افواج را توزک نموده برابر یک دیگر راهی گشتند - و اوزبک و المان که قریب ده هزار کس در شهرغان فراهم آمده بودند پس از آگاهی بر رسیدن افواج فیروزی بدیشتی از بیم اسیر شدن عیال و بغارت رفتن اموال پیاپیانی پرداخته و عیال و اموال پیش انداخته به اندخود سو راهی گشتند - و کمتری رفاقت خان نموده آماده پیگار شدند - خان از شنیدن خبر وصول

افواج ویرزنی بغوطی که هنگام رخصت ده هزار سوار بودند و درینوقت با هر دو سردار زیاده بر چار هزار نرسیده از شبدرغان چار کوره پیش آمده سه فوج ترتیب داد - از انجمله یک فوج را که اعیان آن محمد بیگ برادر باقی دیوان بیگی و عاشورقلی حاجی و عبد الله سرا و محمد باقی یابو و حاجی بیگ میرزا باشی و دوستم حاجی تَبای و یعقوب چوره باشی تَبای بودند درغول با خود نگهداشت - و فوج دوم را با تفاق محمد و حاجم دراز اتالینق او و خوشم درمان دیوان بیگی او و شاه محمد بی قرعز و داوچه بی و چندی دیگر برانغار - و فوج سیوم را با سبکان قلی و تردیعلی قطغان و یادگار دیوان بیگی خویش برادر دیگر باقی دیوان بیگی و اسد بیگ درمان که پیشتر قراول بود و با بی محمد ایشک آقا باشی و دین محمد فولادچی و غیر اینان جوانغار ساخت - بعد از رده ارائی مبارزان طرفین همین که بان اندازان و تفنگچیان عسکر منصور یک مرتبه بان و تفنگ سردانند و چندی از فوج غنیم بضرب بان ره گرای نیستی گشتند فوج برانغار و جوانغار از شنیدن این صدای مهیب و آوای غریب که زهره شیر را آب کند پای ثبات از دست داده ره گرای فرار که پیشه این گروه بی مبر و قرار است گشتند - نذر محمد خان نیز از دیدن این گریز بی ستیز و بر تافته عنان گردانید - جوئی از خون گرفتگان فوج او که به یکه تازی میان افواج نصرت امتزاج در آمده لختی را مجروح و چندی را مقتول ساختند روی رستگاری ندیده ره سپر نیستی گردیدند - و از پنجمه است ابراهیم بکول و محمد امین کتادار که خان بدو

تعلق تمام داشت - و هر دو با خان از بلخ برآمده بودند - و خان
 با پسر خود قتلغ محمد و چندی از اوزبکان و غلامان و خدمتگاران
 که با او همراهی کردند با فراوان پریشانی بجانب اندخود
 شتافت - و تردیعلی قطغان و اسد بیگ درمان و جمعی از
 اوزبکان سبحان قلی را با خود گرفته بجانب چارجو و بخارا گریختند
 مجاهدان لشکر اقبال تا بنگاه اوزبکان که قریب چارکروه بود رفته
 چون دریافتند که مذاکب از هراس جان در هیچ جا عنان باز
 کشیده توقف نگزیدند در شبرغان فرود آمدند - که تا رسیدن خبر
 مذقح نذر محمد خان و اوزبکان بضبط آن حدود پردازند - و همین
 که خبر توقف ایشان دریابند باز بسرعت شتافته کار این بد
 خاتمت چند را باختتام رسانند - چون اوزبک و المان اموالی را
 که از رعایا و احشام بترکتاز و دست انداز گرد آورده بودند - و
 باستماع خبر وصول افواج قاهره آنها پیش انداخته راهی شده بعد
 از هزیمت نیارستند بدر برد - و بدست و پا زن بسیار عیال
 گریزانیده مال بجا باز گذاشتند - همگی آن اموال بدست مبارزان
 لشکر منصور افتاد - و حاجی بی برادر اوراز بی و جمعی اوزبکی
 که در چپچکئو و میمنه بودند خبر هزیمت و فرار نذر محمد خان
 شنیده نیز عنان شکیمائی از دست دادند - و بیشتر اندوختههای
 خود را گذاشته بجانب چارجو گریختند - و از برکت عدالت و
 میامن نصفت پادشاه دین پناه بسیاری از رعایای بلخ و بدخشان
 و هزار جاتی که درین مدت اسیر ستم و کسیر جور این گروه ظالم
 پزوه بودند از گرفتاری برستگاری رسیدند *

پوشیده نماند که اگرچه اسوالی که اوزبک و المان از رعایا و
 احشام بذهب و تاراج فراهم آورده بودند غارت زده لشکر اقبال شد
 لیکن اگر بهادر خان و اصالت خان بفتح قناعت نکرده با افواج
 قاهره تعاقب می نمودند همانا هم نذر محمد خان با سبحان قللی
 و قتلقل اسیر می شد - و هم تمامی مال و مواشی گرد آورده المانان
 غارت گر با همگی عیال و اطفال ایذان بدست مجاهدان لشکر
 فیروزی می افتاد - بعد از دو سه روز طاهر بکول که از قبل نذر
 محمد خان در چپچکتو و میمنه بود - و خواجه کمال ارباب اندخود
 و میرم جان میرشکار با گروهی که همراه ارنگهبانی گذر کلیف
 می نمودند به شیرخان آمده این دو سردار جدکار را دیدند -
 و از گفتار خواجه کمال محقق شد که نذر محمد خان بعد از
 رسیدن اند خود قاسم پسر خسرو را که آنجا بود با اتالیق او محمد
 قللی ولد کلباد بهادر که در خدمت حضرت عرش آشیانی آمده
 بود و جمعی دیگر با خود برداشته برنقاء پیشین و پسین بی توقف
 و درنگ از اند خود بصوب صرو راهی گشت - بقیده احوال خان
 در محاش بتفصیل گزارش خواهد یافت - مجملش این است
 که ازان باز که خان برفاقت جمعی که در لباس دوستی و یکرنگی
 همه اسباب دشمنی و دورویی سرانجام می نمودند روی اصل از
 عتبه علیا و سده والا برتافت - جز نکبت و مذلت دو چار روز کار
 او نگشت *

* بیت *

چو واژون شود مرد را روزگار * همه آن کندکش نیاید بکار
 و چون هشتم جمادی الثانیه حقیقت جدکاری و جانسپاری

و کیفیت فیروزی اولیاء این دولت بلند صوابت از عرضه داشت
 بهادر خان و اصالت خان بکرامت اصغاء و اقغان پیشگاه سریر جهانبنانی
 رسید - بهادر خان بخلعت خاصه و باضافه هزار سوار دو اسبه سه
 اسبه بمنصب پنج هزاری پنج هزار سوار دو اسبه سه اسبه و بانعام
 دو لک روپیة نقد از خزانه بلخ - و اصالت خان بخلعت خاصه
 باضافه هزار سوار بمنصب چار هزاری چار هزار سوار - و مهدیس
 داس راتهور بخلعت و به اضافه پانصد سوار بمنصب سه هزاری
 دو هزار و پانصد سوار - و راجه جیرام بخلعت و منصب هزار و
 پانصدی ذات و هزار و دویست سوار از اصل و اضافه - و هر کدام
 از روپ سنگه راتهور و رام سنگه راتهور و راد روپ سنگه چند راوت و
 حیات ولد علی خان ترین بخلعت و از اصل و اضافه بمنصب
 هزار و پانصدی هزار سوار - و علاول ترین بخلعت و باضافه پانصدی
 ذات بمنصب هزار و پانصدی ششصد سوار - و هر یکی از سید محمد
 ولد سید افضل و مهدیس داس نایب راجه گچ سنگه بخلعت و از
 اصل و اضافه بمنصب هزاری ششصد سوار - و سید مقبول عالم
 بخلعت و منصب هزاری چار صد سوار سرافراز گشتند - و
 عجب سنگه ولد ستر سال و چتر بهوج چوهان و چندر بهان نروگا و
 سنگرام سنگه نبیره راجه مانسنگه و نیکنام عم بهادر خان و سید
 چارون و بلوی چوهان و مقصود بیگ علی داشمند و سید محمد
 ولد سید غلام محمد مهدی و گویند داس خاندورانی و عنایت
 برادر بهادر خان و نذر بیگ سلدوز باضافه منصب سرافتخار
 برافراختند - و هم قلعه دار غوری قباد میر آخور که قلیچ خان و

خلیل الله خان بعد از کشایش غوری او را مصحوب ابراهیم حسین ترکمان بدرگاه خلایق پناه روانه ساخته بودند با دو پسر شرف استلام مدد سزیده دریافت - و بعنایت خلعت و خنجر مرصع و منصب هزاری پانصد سوار و مرحمت اسب و انعام بیست هزار روپیه کامیاب گشت *

هفدهم [جمادی الثانیه] سید خان بهادر ظفر جنگ که بحکم معلی از قندهار روانه آستان گردون مکان شده بود سعادت کورنش دریافتنه هزار مهر نذر و هزده اسب پیشکش گذرانید *
نوزدهم [جمادی الثانیه] بعرض مقدس رسید که فیلدار خان که باصر اقدس با ملازمان غرقه ناصیه خلافت پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر برای صید فیل به دهود و چانپانیر رفته بود هفتاد و سه فیل از نرو ماده صید نمود *

بیست و سیوم [جمادی الثانیه] صدرالصدر سید جلال را بعطای دو اسب از طویله خاصه با زین طلا و مطلا و راجه راجوپ را بعنایت جمدهر مرصع و گوشواره مروارید و باضافه پانصدی ذات و پانصد سوار بمنصب دو هزاری هزار و پانصد سوار - و قباک مذکور را بمرحمت اسب با زین نقره - و شمس الدین ولد مختار خان را بخلعت و بخشیدگرمی احدیان - و میر صالح ولد میر عبد الله مشکین قلم را بانعام دویست مهر مباحی گردانیدند - منصور حاجی که قلعه ترمذ را بسعادت خان سپرده بدلیخ آمده بود بصدارت بلخ که در زمان نذر محمد خان نیز بدو مفوض بود و منصب دو هزاری هزار سوار - و محمد محسن پسر کلان او بمنصب پانصدی دویست سوار

سرافراز گشتند - و به عبدالله بیگ پسر دیگر او نیز منصبی در خور
عنایت شد *

گزارش التماس پادشاهزاده عالی نسب مراد بخش رخصت مراجعت بدرگاه سلاطین بنده و آنچه بران مترتب شده

هر که بحلیه رای ثاقب و رویت صائب و تثبیت در امور
ملک و ملت و تانی در شوون دین و دولت متحلی است همگی
افعال او بر نهج سلیم استقامت و طرز قویم سلامت بروی کار می
آید - و هر که ازین نعوت جلیله بی نصیب افتد هر چند برای
انصرام مهمات و انجام معاملات محن و آلام بکشد روی نمود و
بهبود نه یبند - و نتیجه جز ندامت و خجالت بران ترتب نپذیرد
مصدق این مقال احوال پادشاهزاده مراد بخش است - آن
والا تبار پسر ازان که بتائید ایزدی که همواره پیشکار این دولت
ازل بنیاد است - و تیسیر سمرمدی که همیشه کار گزار این سلطنت
ابد میعاد - چنین ملک دشوار کشا بکمتر ستیز و آویز بتصرف
اولیای دولت قاهره در آمد - و بمیامن نیت داد طویب پادشاه
فلک گاه سکنه آن دیار که پیوسته دستخوش جور اوز بکده و پامال
ستم المانیه بودند بر فاهیت و جمعیت گرائیدند - و چنین فتح بزرگ
و کشایش سترگ که تا امروز بهیچ یکی از سلاطین هندوستان
بهشت نشان میسر نشده بل تا حال اصلا لشکری ازین طرف بآن سو
نرفته تا بد جنگ و جدال و حرب و قتال و فتح و کشایش چه رسد

چنانچه تاریخ نامه‌های باستانی ازان بازگوید بمحض تدبیرات
صایبه و آرای ثاقبه خدیو دور بین و خداوند صواب گزین نصیب
گشته بود بنام آن عالی نسب که جز نام سرداری و پادشاهزادگی
که آن هم بدولت انتساب باین ذات مقدس است باوی چیزی
نبود شد. از عدم تثبیت و تانی که از لوازم نا آزمونی و جوانی
است و هجوم ملازمان خوش آمد گو که در لباس خیر اندیشان کار
بدخواهان بتقدیم میرسانیدند این نکو نامی ببدنامی مبدل
ساخت. و بعد از در آمدن بلخ نخست مقصدی که بملازمان بساط
حضور معروض داشت این بود که یکی از بندگان معتمد بنظم صوبه
بلخ معین گردد تا این ملک را بدو باز گذاشته بسعادت تقبیل
آستان خواقین پناه مستسعد گردد - این التماس دور از کار بی جای
بی وقت بر خاطر خورشید مآثر بسیار گران آمد - و در جواب آن
فرمان مقدس صادر گشت که هرگاه مکرر در محفل اقدس مذکور
شده باشد که پس ازان که این ملک که فتح آن مفتاح تسخیر
توران است بعزایت بیغایت دادار کار ساز داخل ممالک محروسه
شود باو عطا خواهیم فرمود و اشکری که برای انجام این مرام باو
همراه است امسال نیز با او دران ملک خواهد بود اظهار این
خواهش ناروا و امنیت فاسز با این زردی پیش ازان که این ملک نو
کشوده بضبط در آید و حصون و ثغور آن استحکام و انسداد یابد و
تهانجات جا بجا بنشینند و خاطر از حصول انتظام و اتساق بجمعیّت
گراید و معامله نذر محمد خان منقح گردد و اشکری که بتعاقبش
رفته معاودت نماید و الوسات و اویماقات چغتا ئیده که پس از فراوان

سال بدیرین آرزوی خویش که فرمان روائی صاحب و ولی نعمت قدیم دران دیار باشد رسیده اند و صاحب زاده گویان بهزاران شادمانی بتمنی دریافت ملازمت او روی امید بساحت بلخ آورده پیدایند و عرصه آن مملکت از وجود بی سود اشرار نابکار و فجار تیره روزگار اوزبکان تنگ چشم ظاهر و باطن و المانان بی ایمان و پوداخته اید و رعایا و کشاورزان استمالت یا بند بپس ناپسندیده است - اگر طاقت بی التفاتی ما که کوه را از جا درارد و آسمان را از گردش باز دارد در خود می یابد دیگر بار بابر از این ملتممس پردازد - و الا پیرامون این التماس که سرمایه زیانکاری دین و دینی اوست و باعث برهم خوردگی کاری که بمحض عنایت الهی صورت یافته نگردد - و بودن بلخ بخود قرار دهد - و باستصواب امیر الامرا در نظم و نسق آن دیار - و نگاهبانی سکان آن از اهل تمرد و فساد بنهجی که در جمیع امور طریقه انیقه عدالت و احسان مرعی و منظور باشد مساعی جمیله بتقدیم رساند - با وجود گزارش چنین مقدمات هوش افزا پادشاه زاده از خواب غفلت در نیامده بار دیگر عرضه داشت نمود که تا یک مرتبه باستلام سده سنیه کامرانی و عتبه علیه جهانبانی نرسد و مطالب و مقاصد خود را بحضور معروض ندارد بهیچوجه درین ملک نخواهد ماند - و بهادر خان و اصالت خان را که بعد از هزیمت نذر محمد خان و آواره شدن اوزبکیه از شبرغان باند خود راهی گشته بودند و بایستی یکماه بلکه بیشتر دران سرزمین برای بند و بست مهمات شبرغان و چپچکتو و میمنه و اند خود و تعین

حراس قلاع محال مذکوره و استحکام آن توقف مینمودند و خاطر
از ضبط احشام آنجا فراهم می آوردند با خلیل الله خان که بعد
از شنیدن فزونئی سپاه نذر محمد خان از بلخ بکوسک این دو سردار
معین گشته بود و پس از کارزار در موضع چارباغ که میان
اندخود شبرغان است باینان پیوسته از چارباغ مذکور باز گردانیده
نزد خود طلبید - که بلخ را بآنها سپرده خود متوجه درگاه عرش اشتباه
کرد - و ازین خواهش بی موقع پادشاهزاده اکثر امرا و منصبداران
همراه نیز از محبت عزیزئی موطن و استیلا طبع و خواطر
بارضاع سواد اعظم هندوستان و استیلاش بواطی و ضمایر از اطوار
مردم بلخ و بدخشان و مضرت آب و هوایی آن ولایت اراده
مراجعت نمودند - و ایذه معنی سبب شکستگی دلهای رعایا و پریشانی
احوال سپاه و توقف احشامی که از اطراف و جوانب رو بدبلخ نهاده
بودند گشت - و مردم لشکر از دید این تذبذب دست تطاول بمال
رعایا دراز نمودند - و چون ایذه معنی مکرر بعرض مقدس رسید
انحراف خاطر اقدس رو باز دیان نهاد - و پادشاهزاده را از اصرار
برین اندیشه ناسزا نخست به تغذیر منصب و قبول صوبه ملتان
تادیب فرمودند *

ارسال نوکین والا تمکین سعد الله خان از یمشگاه
حضور برای تنسیق ملک بلخ و تنظیم احوال
سپاه و رعایا

چون خدیو دور بدین چاره اصلاح احوال شوریده بلخ در فرستادن

یکی از بندگان معتبر معتمد مزاج شناس کردن که همگان از گفتار و کردار او اعتبار برگرفته از رضا و شکایت او راجی و خایف باشند منحصر دیدند مدار المهای علامی سعد الله خان را با آنکه از وفور رازدانی و شیوا زبانی و کثرت عواطف و عنایات دوری او از پیشگاه حضور روا نمیداشتند قرار دادند که بدلیخ بفرستند - و حکم فرمودند که اگر پاشاهزاده ازین اراده بی جا متقدم نگشته باشد او را بپزند - و حکومت صوبه بلخ را به بهادر خان و اصالت خان باز گذاشته استیصال اهل تمرد و فساد به بهادر خان که بحکامت و حمیت اتصاف دارد و سردار جمعیت دار است - و کارسپاه و خزانه و دان و سته و پرداخت احوال رعایا و سکان آن دیار باصالتخان که بمزاج آشنای و فهمیدگی و احسن سلوک موصوف است مقرر سازد - تا برهنمائی پادشاه دور بین و شهنشاه صواب گزین در امضای امور ملک داری هرچه باید کرد بموافقت و موافقت یکدیگر بروی کار می آورده باشند - و اگر نجابت خان ولد میرزا شاهرخ که اسلاف او بوسیله نیکو خدمتی این دودمان تاج بخش تخت ستان بحکومت بدخشان گامروا بودند صوبه داری آن ملک را از عنایات عظیمه دانسته بخواهش تمام مستقبل شود این خدمت را بدو تفویض نماید - و اگر از پست فطرتی و بددلی در رفتن بجای آبا و اجداد خود که قابلیت آن ندارد استنادگی کند قلیچ خان را با سپاهی که درکار داشته باشد بنظم بدخشان و توابع آن و رستم خان را با جمعیت شایسته بحفظ اند خود و مضافات آن معین گرداند و برای نگاهبانی هر یکی از قلاع و محال توابع بلخ بصوابدید

بهادر خان و امالتخان و بجهت ضبط هر کدام از حصون و مواضع
 حدود بدخشان باتفاق صوبه دار آنجا یکی از معتمدان را با هر قدر
 منصبدار و احدی و برق انداز و پیاده تغذگچی که لایق داند تعیین
 کند - و باهتمام کان اعل بدخشان نیز یکی از بندگان جد کار دیانت
 دار امنات گزار بفرستد - و باحوال سنه آن دیار پرداخته و تحقیق
 جمع و حاصل آن ولایت نموده هر جا در جمع پیشین آن تخفیف
 ناگزیران داند بدهد - و برای تلافی نقصانی که بزرگران و باغبانان
 و فالنبان در زراعات و بساتین و فالینها از عساکر ظفر مآثر کشیده
 باشند زر نقد از خزانه عامره برساند - و بمنصبداران نقدی که در آنجا
 خواهند بود سه ماهه پیشگی - و بمنصبداران جایگزین باندازه جمعیت
 هر قدر مناسب داند از خزانه عامره برسم مساعدت تن کند - و
 برخی بندگان جایگزین پتو را برطبق دستوری که در حضور اقدس
 قرار یافته از امکنه مفتوحه قبول نخواه نماید - و بهرام و عبدالرحمن
 پسران نذر محمد خان را با رستم محمد ولد خسرو که در بلخ می
 بود و همگی وابستگان درونی و بیرونی خان مذکور همراه راجه
 بیتهداس و خلیل الله خان و لهراسپ خان که پادشاهزاده مراد
 بخش پسران و نمیرغ نذر محمد خان را با و سپرده بود و مهیمس
 داس را تهور باستان جهانبانی روانه گرداند - و از اسباب و اسبان و
 شتران نذر محمد خان آنچه شایسته فرستادن باشد مصحوب بندهای
 معتمد که بحکم اقدس روانه درگاه فلک بارگاه باشند بدفعات ارحال
 دارد - و ضبط جانوران شکاری از شفقار و باز طویغون و غیرهما و
 آوردن آن بعهده میرزا نوذر صفوی قوش بیگی مقرر سازد - و برای

مرمت و استواری حصار بیرونی و قلعه درونی بلخ از بیلدار و دیگر
 عمله هرچه درکار باشد نوکر و اجوره دار از روی تاکید بکار و بار ارد
 و از خواجها و علما و مشاهیر بلخ هرکه سزاوار حضور قوایم سریر
 خلافت باشد و از نوکوان خان هر کس به بندگان درگاه عرش اشتباه
 رجوع آرده باشد یا بدست افتاده مانند طاهر بکاول که از روی
 اخلاص و اعتقاد داخل دولتخواهان گردیده و بالتون پروانچی و
 چوپک بیگ و هردو داماد عبد الرحمن دیوان بیگی که یکی از
 انها برادرزاده ارست قندزی بیگ نام با دیگر برادر زاده اش
 عبد الله بیگ پسران عبد الرحیم بیگ که در سلک بندها منسلک
 است روانه آستان خواقین مکان گردانیده بدیگران که در انحاء
 ولایت اند نوشتجات استمالت بفرستد - و از بندهای پادشاهی سوای
 جمعی که یرایغ طلب آنها صدور یافته که هرکه خواهش آمدن کند
 به بیم و امید و وعد و وعید ازین اراده باز آرد - و هرکه بمنع او
 ازین آرزو در نگذرد یا از خدمتی که دران صوبه بدو تفویض نماید
 سر باز زند او را بتغییر منصب و جاگیر متنبه گرداند و خدمتگزاری
 و اخلاص مندی و جان سپاری هرک بر و ظاهر شود در باب او اضافه
 منصب و جزان التماس کند - و چون از روائی روپیه در آن ملک و
 بر افتادن خانیه که از دیر باز مدار بیع و شرای آن دیار بران
 بود اهل بلخ و بدخشان در سواد معاملات با اهل ماوراء النهر فی
 الجملة حرج می کشیدند - از انجا که درین درگاه راستان و راست
 کاران جز راستی و راست کاری را روز بازار نیست مقرر شد که
 خانیه را که خوانین توران به مس اغشته سکه زده بودند در دار

الضرب بلخ گذاخته بقدر مسی که دران در آورده اند نقره افزوده وزن آنرا برابر ربع روپیه مقرر گرداند - و بگرامی سکه پادشاهی و باسم شاهي مسکوک و موسوم ساخته رواج دهد - اگرچه بندگان این درگاه دین پناه ایرانی و غیر آن بمتابعیت خلیفه زمان و مطاوعت خدیو دوران بر عقاید حقّه مستقیم اند - و از معتقدات باطله اهل زبج و هوا محترز - لیکن چون از دیر باز میان اوزبک و قزلباش از تخالف مذهب عداوت بجائی رسیده که بهیچوجه موافقت و موافقت صورت پذیر نیست خدیو دین و دولت تنظیم و تنسیق صوبه بلخ را بامیر الامرا با آنکه بیدین بندگی این درگاه در زمره اهل سنت و جماعه در آمده مناسب ندانسته بار تفویض نه نمودند - و چون از حرکت بی موقع پادشاهزاده مراد بخش و چندی دیگر از اشکر ظفر طراز جمعی کثیر از طوایف المان بحسارت پر خسارت از آب جیحون گذشته در بعضی حدود بدخشان و محال دیگر سرشورش نهاد بفساد برداشته بودند چنانچه رقم پذیر خواهد گشت حکم مقدس شد که بعد از رسیدن علامی بلخ امیر الامرا بقندز شتافته به تنبیه آن گروه فتنه پزوه بپردازد - و خرمن حیات گروهی به آتش تیغ آبد رخاکستر ساخته بقیه السیف را از آب جیحون بگذراند - و از آنرو که ناظم بدخشان را برای سربراهی مهمات خود و همراهان چندی در باغ توقف خواهد شد تار رسیدن او در قندز باشد بعد ازان که صوبه دار مزبور بدخشان آید بصرب کابل که نظم آن بدو تعلق دارد راهی گردد - سخن کوتاه پادشاه دانا نواز دانش پرور همگی مراتب مذکوره و دیگر آنچه در کار گزارى و

ملک داری درکار باشد بعلامی ارشاد نموده او را بعزایت خلعت
خاصه و جمدهر مرصع باپهلوتاره و شمشیر خاصه و در اسب از
طویلۀ خاصه با زین طلا و مطلا مر بلند گردانیده شب پنجشنبه
بیست و ششم جمادی الثانیه با جمعی از بندگان رخصت فرمودند
و بهادر خان را بار سال شمشیر مرصع مصحوب علامی عز افتخار
بخشیدند - و به سید فیروز برادر زاده سید خانجهان حکم شد که با
چندی از سادات منصبدار بیست و پنج لک روپیۀ خزانه برای
علوفۀ سپاه و مصالح دیگر از راه پنجشیر به بلخ رسانیده بر گردد -
و خان والا مکان بحکم اقدس از راه خفجان که هر چند دشوار گذار
است اما از سبل دیگر نزدیکتر است در عرض یازده روز شتافته
شب دوشنبه هشتم رجب ببلخ رسید - و باختر برج خلافت برای
فسخ عزیمت معاودت که موجب نارضا مندی قبلۀ دین و دنیا
بود کلمات نصیحت آمیز هوش انگیز پدید نمود - و چون اثری
بران مترتب نشد تمام بندهای پادشاهی را منع کرد که بخانۀ
پادشاهزاده نروند - و بهادر خان و اصالتخان را تسلیم صوبه داری
بلخ فرمود - و باتفاق ایشان شروع در انجام مهمات و تعیین حارسان
قلاع و تهنه داران و انجامز مقاصد آنها نمود - و چون نجابت خان
بعد از گفت و شنید فراوان دل بصوبه داری بدخشان نیارست نهاد
قلیچ خان را با نظر بهادر و نور الحسن بخشی احدیان با دوهزار
احدی و چندی دیگر که جمعیت شان نزدیک پنجهزار سوار بود
به بدخشان - و رستم خان را با راجه بهار سنگه و راجه دینی سنگه
و چندرمن بندیل و دولت خان ولد الف خان و محمد قاسم داروغه

توپخانه با دوهزار سوار تغلنگچی و خوشحال بیگ ولد میرزا شرف
الدین حسین و هاشم بیگ کاشغری و عزیزان و میدانیان که جمعیت
آنها نیز قریب پنجهزار سوار بود باندخود و مضامات آن راهی
گردانید - و شاه بیگ خان را از تغیر اهتمام خان که سلوک نیک
فداشت بغوری تعیین نمود - و حراست میمنه را با نواحی آن به
شاد خان و قلعه داری اندخود بعهده دولتخان ولد الف خان و
ضبط خان آباد به حیات ترین - و خبرداری رستاق به خنجر خان و
کلاعت شبرغان بجبار قلی ککهر و مراد قلی سلطان ککهر - و سرپل
و سان چار یک بخوشحال بیگ کاشغری با دیگر کاشغریان - و آنچه
بشادمان پکهلوال - و خلم بخواجه عبدالعزیز ولد مفدر خان و دره کز
به بهار نواحانی - و بابا شاهو به محمد شاه قدیمی - و مومن آباد
به شیخ فتح الله خویش مبارز خان - و بیگ و موضع سلطان بایزید
با فلاطون بیگ و ارسلان بیگ ارلات - و رباط ریزگان به پسران همت
خان - و آستانه علویه بنظام میدواتی - و نازین بشاه محمد کرز بردار -
و خنجان بمیرک بیگ خنجان - و موضع دوشاخ بعبد الغفور بیگ
یکه اولنگی - و فتح آباد بفرخ حسین خراسانی - و کلنه و کرکان
باگرسین کچهوا - و قریشک بمحمد زمان ارلات - و اندراب بقاسم بیگ
میر برار و کولاب بجلال الدین محمود دروازی مقرر گردانید - و از
خلوص اخلاص و رسوخ عقیدت شب از روز و خواب از بیداری باز
ندانسته در عرض بیست و دو روز همگی خدمات ماموره را بنهجی
که از پیشگاه ارشاد پادشاه مرشدان و مرشد پادشاهان تلقین و تعلیم
یافته بود بروی کار آورد *

اکنون بنگارش و قایعی که در بدخشان رو داده بود می پردازد -
 از عرضه داشت راجه راجروپ بمسامع حقایق مجامع رسید
 که بیست و یکم جمادی الثانیه راجه مذکور در قندز آگاهی
 یافت که جمعی از المان از آب خواجه پاک که خلیجی است
 از دریای جیحون باین سو عبور می نمایند - بمجرد استماع این خبر
 جوقی از راجپوتان معتمد را برسم هراول پیشتر فرستاد - و خاطر
 از استحکام قلعه فراهم آورده با سید اسدالله و سید باقر و احدیان
 و جمعی دیگر متعاقب هراول راهی گشت - المانان زبون کش
 فرصت جو که چندی از نوکران سپاهیان را که برای هیمة و کاه
 بصحرا می رفتند هلاک گردانیده بودند - بعد از رسیدن لشکر فیروزی
 فرار نمودند - راجه با همهران تعاقب نموده دو کوه نورید - درین
 اثنا گروهی دیگر از ان مذاکب که در کوها و تنگناها پنهان بودند
 برآمده بکند اوران اقبال در آویختند - بعد از گرمی هنگام قتال
 جمعی ره گرای نیستی گشتند - و بقیه از بیم تیغ خونخوار دلاوران
 رو بگریز نهادند - پسر از تعاقب ابطال لشکر فیروزی گروهی از آب
 خواجه پاک گشتند - و فریقی تاب آتش شمشیر نیارده دران آب
 غرق گشتند - و راجه با همهران مظفر و منصور برگشت - بعد از دو
 سه روز خبر یافت که المانان بخت برگردیده هزیست دیده
 بآستانه امام رفته اند - و جمعی دیگر بآنها پیوسته اراده دارند که
 باز بقندز برآیند - و چون جواسیس سپاه المانان را قریب پنج شش
 هزار سوار نشان میدادند راجه سر رشته تدبیر بدست داشته از قلت
 اعوان خود و کثرت غنیم جنگ صف مصلحت ندید - و بگهائی

شهر که بمیامن انصاف و احسان اولیای این دولت خدا داد
آباد گشته بود و اکثر رعایای ملک بدخشان از بیم جور المانان بآن
معموره پناه آورده بودند اهم دانسته جوقی از احدیان و تنگچیان
و پیداهای بندیل را بمحافظت قلعه باز داشت - و از چار طرف
هرجا احتمال در آمد این گروه فرصت پزوه بود بچوب و خار و غیر
آن استوار گردانیده تنگچیان بحراست باز گذاشت - و جمعی از
راچپوتان را بر گماشت که بهر جانبی که مقادیر هجوم کنند بکمک
برسند - و خود شب و روز آماده کارزار می بود •

سیوم رجب مخاذیل قطغان مانند شاه محمد و قل محمد
جبهه چپ و قائم بای و محمد بدای و قرچه سرای که سردار اکثر
المانان اند و بسیاری دیگر از اهل فساد که قریب پنج شش هزار
سوار بودند سه فوج شده از انحاء شهر در آمدند - تنگچیان از پس
بارها و دیوارها بسیاری از اسب و آدم مدابیر را بتنگ مجروح
گردانیدند - مقادیر از هیچ رو بچنگ رویرو پیش رفت کارنیده جابجا
ایستاده تیر اندازی میکردند - قریب یک پهر گذاوران طرفین سرگرم
قتال وجدال بودند - انجام کار مخذولان از استواری بند و بست شهر از
جمیع جهات راه در آمد مسدود یافته با هزاران خجالت و ندامت
بر گردیدند - و از آب خواجه پاک گذشته باز بطرف آستانه امام
مراجعت نمودند - و از آوازه رسیدن امیر الامرا آنجا نیز ثبات پا
نورزیده با هزاران یاس از جلیحون گذشتند - در همین ایام میر قریش
با میر عبد الله و میر حسن و میر کلان و دیگر اعیان کولاب حلقه
بندگی درگوش جان کشیده در کولاب خطبه باسم سامی و القاب

گرامی پادشاه ممالک ستان خوانده جمعی از المان را که دران
نواحی بودند راندند - و میر مذکور با پنج ششی از کدخدایان معتبره
همراه جلال الدین محمود دروازی به بلخ شتافته مدارا مهمانی
علامی را دید - علامی این جماعه را بنوازشهای پادشاهانه و عنایت
مناصب شایسته مطمئن خاطر گردانیده رخصت داد که بموطن
رفته در آنچه دولخواهی و خیر اندیشی این دولت سرمدی باشد
مساعی جمیله بتقدیم رسانند - و نگذارند که اهل شورش و فساد تا
رسیدن قلیچ خان دست ظلم پرست را بجان و مال زیرستان
دراز کنند *

از وقایع صوب اندخود آنکه بعد از مرجعت بهادر خان
و اصالت خان حسب الطلب پادشاهزاده مراد بخش گروهی از
المان فتنه انگیز حوالی اندخود را تاخت نموده بودند - و خواجه
کمال ارباب اندخود که کدخدای با غیرت آن ملک بود و از سعادت
منشی و بختمندی در دولخواهی این درگاه و الاجاه میکوشید
بقصد مدافعت آن جور پرستان با وجود قلت اعوان از حصار برآمده
بدرجه شهادت رسیده بود - درینولا که رستم خان بآن صوب روانه شد
پانزدهم رجب که از کنار پل خطب کوچ نمود قراولان خبر آوردند
که در پنج گروهی بسیاری از المان فراهم آمده اند - خان مذکور
بشنفتن این خبر خود بادیکر همراهان قول شده محمد قاسم داروغه
توپخانه را با دو هزار سوار تغنگچی هراول کرده راهی گشت - درین
میان کس خسرو بیگ ترکمن قوش بیگی نذر محمد خان که سردار
ترکمان بود آمده از جانب او ظاهر ساخت که جمعی از ستم

پیشگان فساد کیش که اویماقات این حدود را تاخته مال و مواشی را بغارت برده اند میخواهند که بریورت من ببرزند چون مرا جز بندگی و خدمتگذاری بندگان این درگاه در سر نیست امیدوارم که کوسک نموده از شر این اشرار فجار رستگاری بخشد - و رستم خان که سه گروه نورزیده بود خود نیز آمده خان را دید - اتفاقاً مخفییل که اُساری و اموال بسیار در پناه رباطی که دران حوالی است فراهم ساخته بودند و خود نزدیک آن بر پشتۀ ایستاده همین که سپاه ظفر دستگاه نمایان شد بطریقی که دران گروه غدر پرتوه متعارف است همه یکبار جلوریز بر فوج هراول تاخت آوردند - کندانوران نبرد جو پای غیرت فشرده و دست جرات کشاده بسر دادن بان و تغنگ پرداختند - و مبارزان قول نیز در رسیده بضرب تیغ و طعن سنان و زخم تیر و تغنگ جمعی را مقتول و لختی را مجروح ساختند - و تتمه را براه فرار انداختند و تارباط غوطی تعاقب آن فجار نموده همگی اشرار با آنچه از اسب و شتر و گاو و گوسفند و جز آن بغارت برده بودند ازان فساق گرفتند و در رباط آنقدر توقف نمودند که تاراج کشیدههای احشام آگاه شده از اطراف و جوانب رسیدند - و اموال خود را شناخته متصرف گشتند - المازانی که در حدود شبرغان فراهم آمده بودند بهمدین دستبرد غزاة دین رهگرایی بادیه ناکامی گردیدند - خسرو بیگ دران روز تلاش گردانده نمود - و بقلاوزی بخت بیدار در سالک بندگان این دولت خداداد در آمده با قبیلۀ خود همراه رستم خان به اندخود رفت و بالتماس رستم خان از بارگاه

گردون جابه بمنصب هزارعی ذات و پانصد سوار سر بلند گردید *

نبدی از احوال خسرو بیگ آنکه او در سن پنج شش سالگی باسیری افتاده بود - نذر محمد خان او را خریده در مقام تربیت شد - و بهرور ایام خان را از حسن صوری و معنوی باو علاقه محبت بهم رسید - و چون اورکنج چنانچه گزارده آمد مسخر نذر محمد خان گردید و کدخدایان او یماق ترکمن که در حدود اورکنج بودند نزد خان آمدند و خسرو بیگ را شناخته گفتند که این از قبیلۀ ماست و پدرش از معتبران این قوم بود - خان او را سردار اویماق ترکمن ساخت *

از سوانج آنکه چون رستم خان از دو گروهی خواجه دوکوه که دران جا فرود آمده بود باند خود راهی گشت خود بالختی از همهران قول شد - و راجه بهار سنگه را با مردم او و جمعی از تغنچیان هراول ساخت - و محمد قاسم مدیر آتش را با مردم توپخانه نگهبانی خزانه که برای مواجب بندهای نقدی همراه بود گماشت - همین که ازان بیابان بی آب سه چهار کروه نور دیده آمد پیاده خبر آورد که المانان اسب صاحب مرا از من کشیدند - و یکی از همهران مرا به تیر زخمی ساختند - رستم خان محمد قاسم را با برق اندازان و هاشم بیگ کشغری و چندی دیگر بمداغۀ مقاهر معین گردانیده کس نزد هراول و چنداول فرستاد که پیش و پس اردو را نیک پاسداری نموده لختی توقف گیرند - درین میان سواری از راجه دیبی سنگه تاخته رسید که میان راجه و المانان جنگ در پیوسته بود - و فیروزی نصیب دالوران

نصرت شعار گشت - کیفیت حال آنکه جمعی ازین گروه بی شکوه که در لباس کنداوران بدزدی و رهنزی کارپیش می برند خود را بدنبال اردو رسانیده یکقطار شتر بار را بردند - راجه بعد از آگاهی تاخته شترانرا خلاص کرد - پس از طی لختی مسافت بقصد تعاقب قریب هزار و پانصد سوار ازان غدر گزینان که در پس پشته قیام داشتند بهمدیگر پیوستند - و سه فوج شده راجه را از سه طرف در میان گرفتند - راجه با آنکه از دویست سوار زیاده همراه نداشت دران هنگامه حماست و حمیت داد تهور داده جمعی را مقتول و برخی را مجروح گردانید - و چندی از راجپوتان که بعضی ازان خویش او بودند بعد از کوششهای مردانه جان در باختند - و از هجوم مقاهدیرکار بر راجه تنگ گردید - و او قرار بمردن داد - درین ضمن سپاهی لشکر محمد قاسم و همرهاں او که در هوای گرم و ریگ بوم تفته نزدیک سه کروه تاخته خود را بهیار بوقت رسانیده بودند نمودار شد - مخایل پای ثبات از دست داده رو بفرار نهادند *

اکنون وقایع حضور بر می نگارن

بدست و ششم جمادی الثانیه مهین پور خلافت که بموجب فرمان طلب از جهانگیر آباد معروف به هرن مذاره بشبگیر و ایوار در شانزده روز قطع مراحل و طی منازل نموده در حوالی کابل رسیدند سعید خان بهادر ظفر جنگ و صدر الصدور سید جلال بحکم اقدس پذیره شده به پیشگاه حضور سراپا نور آوردند آن کامگار پس از احراز شرف ملازمت سراسر سعادت هزار مهر نذر گذرانیدند - و بهرحمت خلعت خاصه مفتخر گشتند *

بیست و نهم [جمادی الثانیه] پادشاهزاده والاتبار مراد بخش
را پسری بوجود آمد - و بسطان محمد یار موسوم گردید *
غره رجب بسید محمود ولد خان دوران بهادر نصرت جنگ
برای سرانجام مواد ازدواج با صبیغه عبد الله خان بیست هزار روپیه
نقد عنایت شد *

دسنوری یافتن میر عزیز بصوب ایران نزد نذر محمد خان

چون نذر محمد خان از شاه راه کعبه سداک رو بر تافته بصوب
ایران شتافت چنانچه گزارش پذیرفت خاقان کرم گستر که شکیمت
والای این برگزیده پروردگار بر اقتناء مغاخر و نشر مائیر مفطور است
بمقتضای عموم خیر سگای و شمول صواب پسیجی خواستند که او را
بر آنچه پیش نهاد همت فلکی ارتفاع از انواع رافت و عطوفت
و دیگر مراتب مروت نسبت باو بود آگاه گردانند - بذاوران میر عزیز
ملازم مهین خلف خلافت را که سابق از قبل آن کامگار بخت بیدار
نزد نذر محمد خان یبلغ رفته بود بعنایت خلعت و انعام چهار
هزار روپیه نوازش فرموده هشتم این ماه او را برسالت پیش وی
فرستادند - و گرامی نامه عاطفت مشحون که حسب الحکم علامی
سعد الله خان انشا نموده و نقل آن درین نسخه معالی مرقوم
میگردد با مکتوب پادشاهزاده بلند قدر که باشاره والا نکاشته بودند
مصحوب او ارسال داشتند *

نقل نامه

تا نظام عالم و قوام بني آدم بوجود تمام سود سلاطین معذلت
 آئین - و خواقین نصفت گزین - منوط است - و نفاذ اراصر و نواهی
 الهی بقدرت و استیلا و تفغیذ و اجرایی این برگزیده‌های پروردگار
 و بزرگ کرده‌های آفریدگار مربوط - ذات خجسته آیات سلاله خواندین
 بلند مکان - علاله خواقین رفیع الشان - نقاره خاندان دولت - عضاده
 دودمان شوکت - قره باصره عظمت - غره ناصیه حشمت - بدر آسمان
 رفعت - شمس فلک عزت - مورد الطاف یزدان - طراوت چمن چنگیز
 خان - باحرار برکت - وادراک سعادت - صوفی باد - خامه مشک نام
 پس از نگارش سلام سلامت انجام بگزارش مطلب میگیرید که سابقا
 بمسامع حقایق مجامع رسیده بود که در حین که دره التاج سلطنت
 کبری خلف الصدق خلافت عظمی فروغ دودمان دولت و اقبال
 فیر برج ابهت و جلال - پادشاهزاده کامکار نامدار بلند مرتبت عالی
 نسب و الاتبار مراد بخش بنواهی بلخ میرسد آن صغوه سلسله صفا
 دراری سماء ابهت - لالی دریای بسالت - بهرام سلطان و سبحان
 قلبی سلطان گرامی اخلاف را باستقبال آن والا گهر میفرستند - و آن
 مرید بختیار بآئین گزیده و طرز پسندیده - پیش آمده رخصت
 انصراف سامی خدمت آن خان والا مکان می نماید - و چون آن
 قره العین خلافت کنار بلخ منزل میگزیند ظاهرا از قدر نشناسی
 آن نوباره بوستان سلطنت که مقتضای حوادث سن و عنفوان
 شباب است و از غفلت و مساهله ریش سفیدان بعضی اداهای
 ناهنجار دور از کار مثل در آمدن رستم خان بقلعه باخ باوجود بودن

آن خان والاشان دران که موجب نفرت خاطر و وحشت طبعیت آن
 خان بلند مکان تواند بود و استماع آن بر طبع مروت سرشت فتوت
 دوست گران آمد سرزده باشد - و طایفه کج گرای دور از دور بینی
 آن رفیع القدر را برین میدارند که از بلخ بر آمده بسمت شبرغان
 روند - ذات اقدس ما در اینجا می بایست تا داد قدردانی می شد
 قدر خداوندان قدر ارباب قدر شناسند - و فضل اهل فضل اصحاب فضل
 لیکن ازان خان منیع الشان باقتضای عقل معامله فهم و خرد
 صواب اندیش متوقع این بود که بعد تحقیق ادای ناملایم بی
 ملاقات پادشاهزاده از بلخ بجانب این نیازمند درگاه بی نیاز متوجه
 میگشتند که هم سلامت در گرو آن بود - و هم بهیود کار دران - اما
 سبقت تقدیر را که بمقتضای آن هنوز بقدر مشقت و تعب باقی
 باشد چه تدبیر بر هر تقدیر انشاء ما فی الضمیر ناگزیر نشاء مروت
 شناخته بابر ازان پرداخته میشود - مکنون خاطر مهر ناظر آن بود
 که ساحت ولایت بلخ را که از آشوب حوادث غبار فتنه و فساد
 داشت برفت و رب تدبیرات صایده و انکار ثاقبه پاک نموده و بی
 راهه روان کافر نعمت حقوق شناس را بجزا رسانیده با نقد و جنسید که
 که در قلعه بلخ بود بقبضه قدرت آن نقاره خاندان عز و علا در آورده
 مقرر نموده شود که آن علاله مجید و سکارم طوایف باطل کیش
 جفا اندیش تباہ کار نکوهیده کردار المانان را که به انکار دادار جان
 آفرین - و اهانت قران مبین - و جحود رسول امین - صلی الله علیه و
 علی آله و صحبه اجمعین - تا باغماض عین از حقوق رایی نعمت
 خویش چه رسد - و قتل هزاران نفس بی گناه و هتک حرمت و

ناموس عباد الله اصاده جهنم گشته اند - دران دیار بار ندهند - و همواره
 لشکری گران با کمال توزک در بدخشان مستعد و مهیا باشد - که هرگاه
 آن صدر نشین محفل اعتلا را در بلخ سهمی رو دهد یا اراده تسخیر
 ماوراء النهر مصمم گردد عذد الطلب بلا توقف شتافته لوازم خدمت
 و مهرهی چنانچه باید بتقدیم رسانند - چه پیش نهاد همت جز
 حصول نام نیک مطلبی دیگر نیست - هرچند بعض چهره کشایان
 اسرار سلطنت فرمان روائی و استیلا و صولت را بکو شناسند - اما
 پیش همت بلند فہمت این دست پرورد ازای عنایت این معنی
 بمراتب ازان بکوتر است - دریغوا معروض افس گشت که آن برارنده
 مسند خانی از شبرغان باند خود رفته قاسم نبیره خود را که در اینجا
 بود همراه گرفته بامعدودی براه چول و بیابان بمر و شتافتند - از اینجا
 که از نیکان بجز نیکی نیاید - و بر ذمہ جبلت سراسر امالیت و
 فطرت سراپا مرورت ما پاس ناموس و حفظ حرمت عوام الناس لازم
 و مستحکم است - فکیف الخواص - علی الخصوص در حدینی که اعتماد
 بر دینداری و حق پرستی و راستی و درستی ما نموده باشند - قصد
 مقدس آدست که منسوبان و متعلقان آن نقاوه خواہین را بہ نیکو
 ترین وجہی و شایسته ترین طرز با سامانی لایق و سرانجامی
 مناسب در ہرجا کہ توقف گزیده باشد فرستاده آید - درین صورت
 اگر معتمدی بجهت بردن ایدان از انصوب بیاید اولی است والا آگاہ
 سازند تا متدینی ازین طرف بجهت رفاقت اینہا معین گردد - تا آن
 وقت جمیع پرد گیان حریم عفت - پیش کراکب سماء رفعت - انوار
 حدیقہ عزت خسرو سلطان و بہرام سلطان و عبد الرحمن سلطان

که در خدمت لازم السعاده مشمول عنايات و اصناف تملقات ابد -
و بکمال احترام و فراغت و جمعيت خاطر مقرون هستند -
تحصيل مرضيات - الهی رفیق طریق باد *

میر عزیز باستعجال تمام راهی گشته و آن سوی فراه بجان نثار خان
پیوسته یرلیغ قضانغان که از پیشگاه عنایت بخان مزبور ارسال یافته بود
رسانید - و چون دریافت که نذر محمد خان بصفاهان شاه (؟) ست
از راه تون و طمس که بصفاهان نزدیکتر است پیش از جان نثار خان
روانه شد - پس ازان که میر مزبور بصفاهان رسید ازان رو که نذر محمد
خان که حقیقت رفتن او از اند خود بجانب ایران و مراجعت نمودن
و آمدن بحوالی میمنه با دیگر مقدمات در محل خود نگارش خواهد
یافت - از فرط سودا در صفاهان نیز توقف ننموده بصوب خراسان
برگشته بود در صد آن شد که از عقب راهی گشته هر جا دریابد
نامه را برساند - فرمان روی ایران او را ازین حرکت باز داشته پیغام
نمود که درین هنگام که نذر محمد خان از شورش دماغ و آشفتگی
طبیعت سر رشته خرد گزینی و عاقبت بینی از دست و اهسته
است رفتن او نزد خان مسطور مصلحت نمی بینم - غالباً از وسلوک
پسندیده بوقوع نیاید - اولی آنکه چون آمدن جان نثار خان نزدیک
است چندی توقف نموده روز عیدالضحی که ساعت ملازمت
او مقرر ساخته ایم همراه او مارا به بیند - و این معنی را بآستان
خلافت معروض داشته تا صدور حکم مقدس منتظر باشد - میر عزیز
بموجب آن کاربند شده حقیقت بدرگاه خواقین پناه عرض داشت
نمود - و تا ورود جواب در صفاهان بنشست - بعد ازان که عرضه داشت

او بپای سریر جهان بانی رسید حکم اقدس ینغان پیوست که اگر آن سرگردان بادیه ادبار را نصیبه از ملک داری و بهره از کمگاری می بود از دولت وصول این نامه نامی و صحیفه گرامی که دستور العمل سعادت دو جهانی و فهرست برکات جاودانی است محروم نمی شد اکنون در پی آن گم کرده پی رفتن شایستگی ندارد باید که برسیدن منشور مقدس از شاه رخصت شده روانه آستان خواقین پناه گردد *

نهم [رجب] بعین علی که تازه از ایران آمده بود چار هزار روپیه عنایت شد *

پانزدهم [رجب] سعید خان بهادر ظفر جنگ را بعنایت خلعت خاصه و اسب از طویله خاصه با زین طلا سرافراز ساخته بحکومت ملتان رخصت فرمودند - منصب اصالت خان باضافه هزاری ذات پنج هزاری ذات و چهار هزار سوار مقرر گردید - خواص خان بخلعت و جمدهر مرصع و صوبه داری قندهار و باضافه هزاری ذات و هزار سوار بمنصب چار هزاری چار هزار سوار و بمرحمت فیل - و حیات خان بخلعت و خدمت داروغگی مردم جلو از تغیر خواص خان و از اصل و اضافه بمنصب دو هزاری هزار سوار و راجه راجروپ باضافه پانصد سوار بمنصب دو هزاری دو هزار سوار - و از اصل و اضافه شادمان پکهیلوال بمنصب هزاری نصد سوار - و جبار قلی ککهر بمنصب هزاری هشت صد سوار - عزافتخار اندوخزند - خواجه عبد الرحمن و لد عبد العزیز خان را بخشی بدخشان گردانیدند - و بعنایت اضافه منصب نوازش یافت *

شانزدهم [رجب] براجہ جسونت سنگہ اسپ از طویلہ خاصہ
 با یراق طلا عنایت شد - خلیل اللہ خان و غضنفر ولد اللہ و یردی
 خان و محمد محسن ولد منصور حاجی از بلخ آمدہ کامیاب دولت
 ملازمت گشتند - چون خلیل اللہ خان مامور بود کہ با راجہ
 بیتہل داس و غیرہ ہمراہ توابع و اسباب نذر محمد خان بدرگاہ
 معلی آید و او یلغار کردہ پیشتر رھیدہ بود حکم مقدس صادر شد
 کہ بسرعت ہرچہ تمامتر مراجعت نمودہ بان جماعہ ملحق گرد
 و بآستان جہانداری ہمراہ آید - و محمد محسن پسر منصور حاجی
 را بعنایت خلعت و کمر خنجر طلا و شمشیر و اسپ با زین نقرہ
 سرامراز گردانیدند - و یامی شاعر کہ تازہ از دار السلطنت آمدہ قصیدہ
 در تہنیت فتح بلخ و بدخشان بعرض اقدس رسانید ہزار روپیہ
 انعام شد *

ہست و یکم [رجب] سعادت خان قلعة دار ترمذ باضافہ پانصدی
 پانصد سوار بمنصب دو ہزار و پانصدی دو ہزار سوار و مرحمت نقارہ
 برنواختہ آمد - عاقل خان را بعنایت اسپ سر برافراختہ حکم فرمودند
 کہ مبلغ پانزدہ لک روپیہ و ہفتاد ہزار اشرفی کہ مجموع بیست و پنج
 لک روپیہ باشد بشاہ بیگ خان قلعة دار غوری رسانیدہ بر گردن - و بہ
 بہادر خان و اصالت خان فرمان شد کہ آنرا مصحوب جمعی
 ببلخ طلبیدہ با بیست و پنج لک روپیہ کہ سابقا سید فیروز بردہ بود
 و ہمہ پنجاہ لک روپیہ می شود در وجہ علوفہ لشکر و دیگر ضروریات
 صرف نمایند - و سید امجد کہ ببلخ معین گشتہ بود با برادران و ابراہیم
 حسین ترکمان و بہادر سنگہ ولد راجہ جگت سبگہ و گروہی دیگر

همراه عاقل خان دستوری یافتند - درین تاریخ میرزا محمد ولد
میر بدیع مشهیدی بمرحمت فیل بلند پایه گردید - شمس الدین
ولد نظر بهادر خوشگویی را بخلعت و فوجداری دامن کوه کانگه از
بغیر مرشد قلی عز افتخار بخشیده مرخص گردانیدند *

بیست و دوم [رجب] پادشاهزاده مراد بخش بموضع آسرای
رسید - کورنش آن والا گهر ممنوع گردید - و از یدشگاه جلال فرمان
شد که بشهر در نیاید - و تا انتهای عساکر منصور بدارالسلطنه لاهور
همانجا بوده بعد از روانه شدن رایات عالیات به پشاور رفته اقامت
نزدید - بمیر نور الله که از بلخ آمده بود هزار روپیه عنایت شد *

بیست و پنجم [رجب] سه اسپ از طویلۀ خاصه بایراق طلبه بهادر
خان و رستم خان و اصالت خان مصحوب شیر مرد خواجه رسید
تثائی که ببلخ معین شده بود ارسال داشتند - و خواجه بعنایت
خلعت و انعام هزار روپیه نوازش یافت - حسین قلی بیگ آغر
را که آق سقال قوم خود و مرد فهمیده روزگار دیده است و با خسرو
ز بدخشان آمده در سملک بندها منسلک گردید بعنایت منصب
انعام دو هزار روپیه سرافراز ساختند *

شب بیست و هفتم [رجب] ده هزار روپیه مقرر لیلة المعراج
در حضور مقدس باصحاب احتیاج عطا فرمودند *

و بیست و هشتم راجه بیهتل داس و خلیل الله خان و لهرامپ
خان و مهیس داس راتهور پسران و متعلقان نذر محمد خان
و سه دختر او را که از بلخ همراه آورده بودند با دوزن محمد یار که
دختر زاد دین محمد خان است و پسر پاینده محمد سلطان ولد ترمون

سلطان برادر جانی خان پدر دین محمد خان و ازان دوزن یکی
 نخست زن امام قلای خان بود پس از و بنگلج محمد یار در آمد
 در جلگای ما هرو فرود آورده دولت اندوز ملازمت گشتند - روز
 دیگر صدر الصدور سید جلال بحکم والا تا خیابان پذیره شده بهرام
 و عبد الرحمن را با رستم واد خسرو بآستان سلاطین مکان آورد - خاقان
 دریا نوال بهرام را بمرحمت خلعت خاصه با چارقب زر دوزی و جیقۀ
 مرصع و خنجر مرصع با پهلکتاره و منصب پنج هزاری هزار سوار
 و واسپ از طویلۀ خاصۀ با زین طلا و مطلا و ده تقوز پارچه از اقمشۀ
 نفیسه و یک لک شاهی که بیست و پنج هزار روپیه باشد نقد
 و عبد الرحمن را بعنایت خلعت فاخر و جیقۀ مرصع و خنجر مرصع
 و اسپ با ساز طلا و پنج تقوز پارچه - و رستم پسر خسرو را بخلعت و
 اسپ سرافراز ساختند - و خواجه عبد الخالق داماد نذر محمد خان
 و بالتون پروانچی خسرو خان بتقدیل عتبۀ اقبال فرق طالع برافراخته
 بمرحمت خلعت مباهی گردیدند - و از وفور رافت پادشاه مهر
 گستر عبد الرحمن را که خردترین برادرانست بمهرین بادشاهزادۀ
 بخت بیدار سپردند تا در ظل عاطفت آن والا گهر تربیت یابد و
 روزیانه او صد روپیه مقرر گردانیدند - و مستورات خان که سه منکوحۀ او
 بودند یکی دختر اوراز بی - دیگر دختر بالتون پروانچی - سیوم
 مادر خسرو - و سه دختر یکی در سن شانزده - دیگری در سن چارده
 سیومین یک ساله - و سربهای نذر محمد خان را که همه قلماق اند
 نواب عرش قباب فلک نقاب پرده نشین سراق عظمت بیگم
 صاحب باعزاز نزد خود طلبیدند - و انواع عواطف و اقسام مهربانی

مبذول داشته هر کدام را در خور مرتبه از لایع مثالی و پیرایه‌های
مرصع باصناف جواهر و نقود و اقمشه عطا کردند - و بتسلیه خاطر
پراگنده همگان پرداخته فرمودند که دیگر تفرقه بخود راه ندهید
که درین درگاه معدلت و جهانبانی بویختن آبرو و هتک حرمت
مردم مروتیه رضا ندهند چه جایی دیرین دودمانهای سلطنت - از کرم
عمیم و فتوت جسیم خاقان کریم نزدیکست که به نذر محمد خان
هرجا باشد برسید - و تا اینجا هستید بعزت و رفاهیت و جمعیت
تمام خواهید گذرانید - و حضرت خاقانی بذات را باراده آنکه هر که
شایستگی از دواج داشته باشد برای یکی از وزرای سماء خلافت
خطبه نمایند بحضور اقدس طلب داشته مشمول اصناف اعطاف
گردانیدند - و بهر یک از جواهر و مرصع آلات و زر نقد و اقسام نفایس
نسایج انعام فرمودند - و هر سه دختر با مادران و سایر پردگیان پدر
بمکانی که برای اینان مقرر گشته بود دستوری یافتند *

ذکر امهات اولاد نذر محمد خان - والدۀ عبد العزیز خان که
بزرگترین فرزندان ست خانه زاد قاضی تولک اندجانی است -
قاضی سابق بلخ - خواهر نذر محمد خان زوجۀ عبد الکریم سلطان
کاشغری اورا از قاضی ابتدای نموده بود - نذر محمد خان آن را درخانۀ
خواهر دیده بشغف تمام گرفته متصرف شد - و اکنون قریب
بدهشت سال از ممات او سپری گشته - والدۀ خسرو از اسافل
مردم بلخ است - مادر بهرام سیومین پسر لولی است و او نیز
در گذشته - والدۀ سبحان قلی چارمین پسر هم لولی است - بعد
از گریختن نذر محمد خان او و برخی از محتجبات خان در

خانهای مردم متواری شده بودند - هنگامی که بندگان این دولت خدا داد ابد بنیاد بجست وجو پرداختند مخفی از بلخ بدر رفت - و از استماع آنکه اوزبکان پسر او را بعد از فرار نذر محمد خان نزد عبد العزیز خان برده اند خود را به پسر رسانید - مادر قتلق محمد پنجمین پسر - و مادر هر سه دختر از ازساء قلماق اند که با دختران خویش بدرگاه معلی آمده اند - والدۀ عبد الرحمن ششمین پسر نیز لولای بود - و اورخت هستی بر بسته - نذر محمد خان زوجۀ عبد العزیز خان را که دختر عبد الرحیم خواجه جویباری ست از بطن خواهر باقی محمد خان و ولی محمد خان با دو دختر عبد العزیز خان که از همین مذکوحه متولد شده اند و کوچ نظر بروتی و دختر او را در بلخ پیش خود نگاهداشته نزد آنها دستوری نمی داد همین که طنطنۀ وصول افواج قاعره بگوش او رسید سه روز قبل از ورود عسکر منصور بساحت بلخ پیش آنها فرستاد *

غره شعبان ماه پادشاه گیتی پناه بکلیگشت محال دامن کوه کابل که بغزونی ریاض و وفور اشجار و کثرت اثمار و ریانی سبزه و روانی انهار بهشت آثار است توجه فرمودند - و از شکر دره عبور نموده باغ میر یحیی را بنزول اقدس سرسبز و شاداب گردانیدند - روز دیگر رائداه نور دلی موضع فرزه را هیر فرموده باستالیف که بهر کار ملکه جهان مالکۀ گهیان نواب بیگم صاحب متعلق است و بهترین اماکن کوه دامن - و اقسام انگور فروان دارد - و بیشتر انکوری که به کابل می آرند از انجا است - تشریف قدوم ارزانی داشتند - و باغ فردوس آئین آن ثمره شجره خلافت را که چنارهای سر بفلک کشیده

و نهی دارد نه آبشار از آن ریزان بغیض نزول نصارت تازه بخشیدند
نواب کیوان جذب بمراسم نثار و پیشکش پرداخته شب هنگام
چون بامهای عمارات ده را که بر دامن پشته رایت شده و نشیمنهای
مرتبه بمرتبه آن از دور بغایت خوش نما است چراغان کرده بودند
حضرت جهانبدانی بر گریوه محافل قریه مذکور که جوی خوشی
و چنار دلکشی دارد و کارگزاران سرکار نواب خورشید احتیاج آنرا
ترتیب داده اند و باوای گل و سبزه مملو است و بجهان نما موسرم
بر آمده بتماشای آن انبساط فرمودند *

سیدوم ماه [شعبان] از استالیف بموضع ماما خاتون که از مواضع
مشهوره کابل است تشریف آورده باغ قاضی محمد اسلام را بنزول
مقدس فیض آمود گردانیدند - روز دیگر مقارن دولت و انبال عمان
مراجعت بشهر مدعطف ساختند - و یرلیغ طلب گوهر اکیلی
سلطنت بادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر از بنگاله و اختر
برج دولت پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر از گجرات
بآستان خلافت بشرف صدور پیوست - و خدمت صوبه دارمی
بنگاله باعتماد خان ناظم صوبه بهار غایت نموده فرمان دادند
که بتعجیل از پهنه ده بنگاله بشتابد - و حکومت صوبه گجرات
بشایسته خان که بضبط صوبه مالوه می پرداخت موقوف فرمودند
و هزار سوار از منصب او دو اسپه سه اسپه گردانیده او را بمنصب
پنجهزاری پنجهزار سوار دو اسپه سه اسپه سرافراز ساختند - و ایالت
صوبه مالوه بشاه نواز خان مرحمت گشت - و منصب او باضافه
هزاری هزار سوار پنجهزاری پنجه هزار سوار مقرر گردید - و نظم

سرکار جونپور از تغیر شاه نواز خان بمیرزا حسن صفوی تفویض یافت - و صف شکن پسرش را باضافه پانصدی ذات و پانصد سوار بمنصب دو هزاري هزار سوار سربلندی بخشیدند - و مصحوب او نقاره بمیرزا حسن عنایت نموده فرستادند - خلیل الله خان باضافه هزارى ذات بمنصب چار هزاري سه هزار سوار مفتخر گردید چون بموقف عرض اقدس درآمد که علامی سعد الله خان غرق شعبان از بلخ براه خنجان که بهمان راه رفته بود روانه آستان خلافت خواهد شد و بایوار و شب گیر بدرگاه معلی می رسد خاقان بنده پرور از وفور عاطفت چار اسپ راهوار مسرج از طویلخانه خاصه بقرا باغ فرستادند - اگر در اسپان سواری او نیرو نماند برین اسپان خون را ببارگاه کیوان مکن برساند *

پنجم شعبان علامی که در چار روز مراقبی و مصاعد صعب المروور این راه طی نموده از بلخ بکابل آمده بود سعادت استلام شده جهانبنانی اندوخت و از اینجا که بنظم و نسق صوبه برهم خورد بلخ از قرار واقع پرداخته و باراء مایده و افکار ثاقبه سپاه و رعیت آنولایت را از پراگندگی باز داشته بود و همگی خدمات را مطابق حکم اقدس کما ینبغی بانصرام رسانیده از پیشگاه نوازش بعنایت خلعت خاصه و باضافه هزار سوار بمنصب شش هزاري پنج هزار سوار سرافراز گردید - از سواران منصب رستم خان هزار سوار دیگر دو اسپه سه اسپه گردانیده او را بمنصب پنج هزاري پنج هزار سوار دو هزار سوار دو اسپه سه اسپه برنواختند - درین تاریخ پسران نذر محمد خان را با والدها و همشیرها دستوری شد که پیشتر بدار السلطنه لاهور

راهی گردند - تا از هجوم لشکر ستاره شمار درگذشتن مضایق جبال
و جسور انهار این راه محنت نکشند - و سلطان نظر برادر سیف
خان را مصحوب خسرو و لهر اسپ خان - و کرش اسپ برادر اورا همراه
بهرام - و جمشید را که از غلامان مستمند درگاه عرش اشتباه است
بمحافظت و همراهی توابع نذر محمد خان رخصت نمودند -
لهر اسپ خان باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب سه هزارى دو
هزار سوار سر برافراخت - چوچک بیگ بعنایت اسپ با زین نقره
و انعام چار صد مهر نوازش یافت *

ششم [شعبان] عاقل خان که بغوری خزانه رسانیده
برگردیده بود احراز دولت ملازمت نمود - نجابت خان و میرزا خان
نصیر عبد الرحیم خان خانان و ذو القدر خان و برخی دیگر از بزرگان
بارگاه جاء و جلال که با خیل و جمال و دیگر اشیاء نذر محمد
خان از بلخ آمده بودند شرف اندوز ملازمت اقدس گشتند -
محمد محسن پسر منصور حاجی را بمرحمت خلعت و انعام
پنج هزار روپیه برنواخته مرخص گردانیدند که ببلخ نزد پدر رود
و مصحوب او بپهادر خان و اصالت خان دو اسپ از طویل خاصه
با ساز طلا ارسال داشتند - سید اسد الله که با سید باقر برادر خود
حسب الحکم از قندز آمده بود بعنایت خلعت و منصب هزارى
ذات و هزار سوار از اصل و اضافه و اسپ و قاعه دارى زمین داور
و سید باقر باضافه منصب مباهی گشته بدان صوب دستوری یافتند *
اکنون حقیقت ریاض و منازل اربمشاغل دارالملک کابل برمی
سگردد - حضرت گیتی ستانی فردوس مکی انار الله برهانه در

سرزمین بهشت آئین کابل هنگامی که این نزهت گاه را بانوار
عدالت آن پادشاه رضوان بارگاه فرغ تازه بود باغ شهر آرا و چار
باغ و باغ جلوخانه و اورته باغ و باغ صورت و باغ مهتاب و باغ
آهوخانه و سه باغچه اطرافش احداث نموده بودند - و دیوارهای
خام گرد این بساطین کشیده حضرت جنت مکانی که بار اول
در سر آغاز سلطنت بکابل تشریف فرمودند حکم نمودند که
پیوست باغ شهر آرا باغی مهیا سازند - و دران نهري بعرض
بیست و هفت ذراع که رود کابل از مغرب سو بآن درآمده
رو بشمال برآید از گنج و سنگ ترتیب دهند - و چون بانجام
رسید آنرا بجهان آرا موسوم گردانیدند - سریر آرای جهانباغی
حضرت صاحب قران ثانی که بعد از جلوس ایند پیوند نخستین
بار در دوازدهم سال اورنگ نشینی بکابل تشریف فرمودند باغ
آهوخانه را که چنارها دارد بس بلند بورود معلی رشک بهشت
برین گردانیدند - و چون عمارات این باغ نواحی آن که در ایام
دولت حضرت جنت مکانی ساخته شده شایسته نزول اقدس
نبود آنرا به پردگیان مشکوی اقبال مرحمت فرموده تا قریب
یک ماه درخیمه گذرانیدند - پس ازان منزل سعید خان بهادر
ظفر جنگ که متصل باغ مسطور است و بهترین منازل کابل
و در عرض این یک ماه برخی جاهای اصلاح طلبش مرمت یافت
و لختی ضروری البنا ساخته آمد بفرزول ارفع آسمانی پایه شد
و تا روز نهضت الویه فلک گرا از دارالملک کابل بصوب هندوستان
بهشت نشان محط دولت و اقبال بود - و چون فرازنده افسر

جهان باني بحسن تدبير چاردانگ هندوستان را که از نظم و نسق افتاده بود و وسعت آباد اين بوستان را که رويه برگ ريز نهاده بعمارت و فضايت باز آورده حرم زندگاني و حريم کاهناني ساخته اند فرمان دادند که همگي حيطان اين بساطين و تمامي شميمنها که لختي کهنه و ترخي درخور اين رياض نبود از سر بسازند - و باغ شهر آرا خاصه گردانیده باغ جهان آرا بنواب مالک دروزان بيگم صاحب عنايت نمودند - درين هردو باغ دلکشي نمودوس نما چنارها نظر فريب بيدندگان است - علي الخصوص شهر آرا که دران چنار بسياري نشانیده حضرت فردوس مکاني است همه در نهايت زيبائي و خوش نمائي و تنومندي بکمال رسیده - درين دو حديقه انيقه در هر مکاني که قابل عمارت بود شميمن دانشين طرح نموده جمعي که در فن عمارت آگهي داشتند باهتمام آن برگماشتند - در باغ شهر آرا سه جا عمارت حکم شد - يکي در وسط باغ مربع نشيمني کشاده اطراف که اهل هندوستان آنرا چو کهندي گویند تمام از سنگ مرمر نومان ميدان مشتمل بر شانزده ستون - چهار درميان - و دوازده بر چار طرف آن بنا هرگاه آن منزل بهشت آئين برورد و مميذت امود فروغ تازه ميکند از چار سو چار جو که در وسط چار خوابان باغ جريان دارد با آبشارها و فوارها در نظر خورشيد اثر باشد - دوم در طرف جنوب باغ عمارتي رو بشمال بر دامن کوهي که از زمين وسط باغ هشت ذراع ارتفاع دارد بلنهي که از جوي آبي که بران بلندى جاري است آبشاري درون ايوان عمارت مي ريخته باشد - و در ته

آبشار حوضی از سنگ مرمر - و در میان دیوار پس آبشار
 محرابی طاقچه از سنگ مرمر تا روزانه در آن کوزه های زیر
 مملو بانواع ریاحین بطرح بچینند - و شب هنگام شمعدانهای ط
 با شمع کافوری بگذارند - و در ته آن نیز حوضی که حاشیه آن
 سنگ مرمر باشد بسازند - که از ایوان آبشاری دیگر در آن بریزند
 و مقرر ساختند که از اینجا تا نشیمن میان باغ سه آبشار دیگر
 بروی کار آید که همگی پنج آبشار باشد - و میان افشار و خدیابان
 و نهر دور نشیمن وسط باغ صد فواره تعبیه نمایند - سیوم میان باغ
 شهر آرا و جهان آرا عمارتی در کمال زینت که یک ایوان رو بآر
 باغ داشته باشد - و دیگری رو باین - از سنگ مرمر جوئی میان آن
 جاری - و در باغ جهان آرا بر کنار نهري که از مغرب رو می آید
 و شمال سو می رود چنانچه ذکر یافت عمارتی مشتمل بر یک ایوان
 رو به در آمد آب و حجره طرح انداختند - که آبشاری بعرض سی
 و هفت گز مساوی بعرض نهر در برابر داشته باشد - و شمال روی
 آن نیز عمارتی بطرز عمارت شمال شهر آرا حکم شد - و فرمان رفت
 که در چار باغ در ایوان محاذی هم که میان هر دو نهري مسقف
 که سقفش در ارتفاع بسقف ایوانها مساوی بود جاری باشد -
 عقب هر کدام طبقاتی خانه بسازند - و توجه عالم آرای عمارت افزا
 ترتیب باغ مرقد اقدس حضرت فردوس مکانی که طول آن پانصد
 گز و زمینش پانزده مرتبه است و از ارتفاع مرتبه پستین از مرتبه
 نخستین سی گز مبدول داشتند - و چون بر ضریحه منیع حضرت
 مغفرت آیات رضوان مآب خدیجه الزمانی رقیه سلطان بیگم که در

مرتبۀ پانزدهم از مراتب این مزار خلد آثار واقع شده چبوتره
 فردی از سنگ مرمر بحکم حضرت جنت مکانی ساخته بودند
 برمان شد که بر دور آن محجری از سنگ مرمر بارتفاع سه گز
 نصب کنند - و بموجب وصیت حضرت فردوس مکانی بافراختن
 سمارتی بران مرقد غفران مورد که در درجۀ چهاردهم ست نپرداخته
 به بناء مختصر مسجدی از سنگ مرمر در مرتبۀ پائین آن امر نمودند
 در سر آغاز سال هزدهم اساس گذاشته آمد - و آخر سال نوزدهم
 بعد فتح بلخ و بدخشان در عرض دو سال بصرف سی هزار روبده
 در غایت مطبوعیت و نهایت خوش طرخی و کمال لطافت و
 ظرافت انجام پذیرفت - و چون جوی آبی که از مرتبۀ دوازدهم روضه
 مرستۀ خیابان جاری است و دوازده آبشار ازان ریزان ازین جهت
 به از سنگ و آهک نساخته بودند مندرس گشته از صفا افتاده
 بود امر معلی صادر گشت که از سر نو بعمارت آن پرداخته و در ته
 در آبشاری حوضی مختصر ساخته کناره‌های جو و آبشار ها و
 حواشی حوضها را همه از سنگ مرمر کابل سر انجام دهند - و در
 مرتبۀ نهم حوضی یازده گز در یازده بحاشیۀ سنگ مرمر - و در مرتبۀ
 هم حوضی پانزده در پانزده - و در در آمد باغ حوضی دیگر پانزده
 در پانزده بحاشیۀ سنگ مرمر - و دروازه در خور آن مکان مزین
 قبه‌های مطلا - و پیش دروازه چوکی مربع که یک ضلع آن دیوار
 باغ باشد و سه جانب دیگر بر حجره‌هایی که جوی آبی از میان آن
 گذرد مشتمل بسازند - تا محابج و مساکین که برای خوردن طعام
 گرفتن دیگر و حوض مبرات گرد آیند در پناه آن حجرات از آسیب

برف و باران محفوظ باشند - و از آنرو که در دارالملک کابل دولتخانه
 شایسته نزل مقدس نبود و لهذا حضرت جنت مکانی که دوسرته
 در ایام سلطنت بکابل تشریف فرموده بودند در باغ آهوخانه
 میگذرانیدند در خاطر خورشید مآثر برآزنده اورنگ جهانبدی
 حضرت خاقانی پرتو افگند که والادولتخانه اساس نهاده آید - و چون
 حضرت جنت مکانی نخستین بار که بکابل تشریف بردند باغ
 اورته را باعلی حضرت عنایت فرموده بودند چنانچه خافان زمان
 در آن ایام عمارتی در باغ مزبور مرتب ساخته و التماس مقدم آن
 حضرت نموده پیشکشی لایق بنظر آن حضرت در آورده بودند
 بنابراین باغ مذکور را با باغ مهتاب که متصل آنست برای دولت
 خاده برگزیده و آنرا محل معلی و اعیان را دولتخانه خاص قرار
 داده عمارت عالیه طرح افگندند - چنانچه در سال میمنت اتصال
 نوزدهم که دارالملک کابل مرتبه دوم بقصد کشایش بلخ و بدخشان
 مرکز الویه ظفر طراز گشت منازل مذکوره باجمیع عماراتی که در سال
 دوازدهم حکم شده بود بحسن اختتام رسیده بود - و دولتخانه کرامت
 آشیانه بنزول فیض موصول فروغ تازه یافته - پنج لک روپیه صرف
 جمیع عمارات شده است - دو لک و پنجاه هزار روپیه بر دولتخانه
 مقدس - و دو لک و پنجاه هزار روپیه بر عمارات شهر آرا و جهان آرا
 و چار باغ و دیگر باغات و روضه مقدسه حضرت نردوس مکانی - و
 چون حصن بیرون کابل باسر حضرت جنت مکانی بگنج و آهک
 سرانجام یافته و قلعه ارک خام بود درین نوبت که اعلی حضرت
 بکابل تشریف فرمودند فرمان شد که قلعه ارک نیز به گچ و آهک

افرازند - و از انرو که ارک آب نداشت یراغ رفت که دیواری کشیده باولئی جنوبی سوی ارک را در میان گیرند *

اکنون بنگارش حقیقت ازهار و رباحین و فواکه این خطه میخوانم و ابتدا و اختتام هر یک آن بنهجی که درین سال بروی آمده میباشد - در سنین دیگر اگر اقتضای تغییر فصل و اختلاف تفاوتی باشد پیش از ده پانزده روز نخواهد بود - در باغات مرکب والا بیست و یکم ماه اسفندار شگوفه بادام آغاز نموده و از دهم فروردین بانجام رسید - شگوفه زر دالو دوم فروردین شروع شده بیست و دوم فرو رخت - شگوفه آلوچه چهارم فروردین ابتدا نموده پایان این ماه آخر شد - شگوفه شفتالو نوزدهم فروردین برآمده هشتم اردی بهشت به اختتام رسید - الا شگوفه شفتالوی صد برگ در شانزدهم اردی بهشت که خدیو ملک و ملات قرین دولت بکابل در آمدند پاره بر درخت بود - و از نظر فیض اثر نصارت تازه گرفت - از شگوفه سیب که شایسته ذکر نیست قسمی که پیش میرسد بیست و دوم فروردین سر کرده پانزدهم اردی بهشت بآخر رسید - شگوفه سیب پایندری چون در آغاز اردی بهشت شگفته بود بامتداد کشید - شگوفه شاه آلو و آلو بالو نیز غره ماه مذکور بشگفتن در آمده شانزدهم آن که سر زمین کابل بفروغ ماهچه ایات جهانشاه مدور گردید کمال شگفتگی و شادابی داشت - شگوفه ناشپتی و به که در اوایل اردی بهشت سر کرده بود نیز در آن هنگام پاره مانده بود - بعد از یک هفته بانتهای رسید - بنفشه در نو روز پیدا شده تا بیست روز شگفته بود - ارغوان در بیست و ششم فروردین بشگفتن

در آمده تا بیست و پنجم اردی بهشت شگفتی داشت *

شانزدهم ماه ، مذکور که خداوند افسر و دیهیم بسیر باغات متوجه شد درختی چندی در باغ جهان آرا شگفته بود و بقدر رو به پز مردگی نهاده بنظر انور در آمد - و چون در یک گروهی بلده کابل پته است موسی بجهان نما مشرف بر جلکلی دلکشی نظر ربا که کولاب بزرگی در چنانچه اعلی حضرت در بعضی شبهای ماهتاب بکشتی سیر فرمایند - و بر فراز آن پته جوی آبی و ارغوان زاری است - روز دهم هفدهم اردی بهشت بسیر آن سرزمین فیض آگین که از بسیاری ارغوان و شگفتگی آن حیرت افزای بینندگان میگردد متوجه گشته و چون تا این زمان گل ارغوان بنظر خورشید اثر در نیامده به تماشای آن باعث انبساط گرمی خاطر گشت - سوسن چهار اردی بهشت و با سمن کبود ششم آن بشگفتن در آمد - و در عید شگفتگی فیض نظر خورشید اثر یافت - و این بغزونی و رنگین باغات پادشاهی خصوصا جهان آرا جای دیگر نیست - شقایقی که در کابل اعلی الخصوص در بساتین سرکار والا بسیار شاداب و بزرگ و رنگین میشود هنگام قدوم میمنت لزوم بشگفتن در آمده تا پنجم خرداد در ترقی بود - بعد ازان رو به تنزل نهاده - گل رعنا و زین بیست و پنجم اردی بهشت شگفته پنجم خرداد بانجام رسید پنجم خرداد گل سرخ بر آمد - و آخر آن فرورخت - گل عباسی بیستم امرداد و گل جعفری بیست و پنجم آن رو باغاز نهاده - بعضی گلهای دیگر مثل زنبق سفید که مخصوص باغهای پادشاهی است - و گل سلمه که آبرو حضرت جنت مکانی بواسطه

فاسبت به روز پنجشنبه که بجهت جلوس آن حضرت درین روز
 سریر سلطنت بمبارک شنبه زبان زد روزگار بود گل مبارک شنبه‌ی
 ی فرمودند - و گل زرد صد برگ و جز آن درین میان ابتدا
 نمود - گل زرد صد برگ اگرچه در بساتین شهر کابل خوب میشود
 اما در دامان کوه بیک توت در غایت خوبی و رنگینی و فزون‌ی
 ی شگفت - چنانچه زیاده از یک کروه عقب جدران ده و دور باغات
 مزارع آنجا این گله‌ها نظر فریب است - ریواس که پیش از همه
 یی رسد در جبال نواحی کابل بسیار می‌شود - درین سال حکیم
 محمد داؤد بعرض اقدس رسانید که اگر در منبتش را بعرض
 ببری خالی نموده به برف پر کنند که نشو و نمایی آن از آب برف
 باشد ده بیست ترقی میکند - و چون بنمط مسطور پرورده گشت
 مطابق آنچه گزارش نموده بود بظهور پیوست - توت بی دانه
 بل که بمرتبۀ نفاست دارد که در ربع مسکون بهتر ازان چون
 ویم که مثل آن نشان نمیدهند و از دیگر میوه‌ها پیش رس است
 بیست و پنجم خرداد آغاز شد - و بعد از یک ماه بانجام رسید - شاه
 آلو که آنرا کیلاس نامند درین ملک بسیار است - اما شاه الوی
 شمیر بهتر ازان است - غره تیر ماه از باغ شهر آرا نو باوه آن بحضور
 فدس آوردند - و تا نیمه امرداد در بعضی محال بود - شاه توت
 ابل خوب و وافر است - دوم تیر ماه در باغ شهر آرا آغاز نمود - و یک
 ماه ماند - و آلو بخارا که جز رنگ هیچ ندارد هفتم امرداد شروع
 شد - اقسام زرد آلود کابل بهم می‌رسد - میرزائی و سفیدچه که
 بهترین آن است پانزدهم تیر ماه سر کرد - و زیاده بر بیست روز نبود •

معاودت عسکر فیروزی مائراز کابل بدارالسلطنه لاهور

نهم شعبان اورنگ نشین ابدال - با عظمت و جلال از بلده کابل
بدارالسلطنه لاهور رکضت فرمودد - و موضع بگرامی که دو گروهی
شهرست مضرب خدام آسمان رحمت گردید - در القدر خان بخلعت
قلعه داری کابل و باضافه پانصدی دویست سوار دو اسبه
اسبه بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار پانصد سوار دو اسبه
سه اسبه سرافراز گشت - و چون ضبط بنگش بالا بدو مغوض بود
درینولا ضبط بنگش پایان نیز بعهده او مقرر شد - مرحمت خار
باضافه پانصدی ذات بمنصب هزار و پانصدی چار صد سوار
نوازش یافت - اکرام خان ولد شیخ علاءالدین مخاطب باسلام خار
نبیره شیخ سلیم فتح پوری - روح روحه - که پیشتر نقد سالیانه یافته
بدعای دوام دولت ابد مدت اشتغال داشت بمنصب سابق
هزاری هزار سوار فرق طالع برافراخت - و موطن او فتح پور باطاعش
مقرر شد - درین تاریخ بنابر تجویزی که علامی سعد الله خان در بلخ
نموده بود و در آستان خلافت شرف پذیرائی یافته - منصب
سعادت خان باضافه پانصدی ذات سه هزاری دو هزار سوار - و اخلاص
خان نبیره قطب الدین خان کوکه حضرت جدت مکانی باضافه پانصد
سوار دو هزار سوار و پانصد سوار - و حیات ولد علی خان قرین باضافه
پانصدی پانصد سوار دو هزار سوار و پانصد سوار - و هر یکی از روپ
سنگه نبیره کشن سنگه راتهور درام سنگه راتهور باضافه پانصدی ذات

و هزاری هزار سوار - و راجه جیو ام هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار
 از اصل و اضافه - و مراد قلی سلطان ککهر باضافه پانصدی ذات
 هزار و پانصدی هزار سوار - و گوکل داس سید سودیه باضافه پانصدی
 ذات هزار و پانصدی هشت صد سوار - و محمد قاسم ولد هاشم خان
 باضافه پانصدی سه صد سوار هزار و پانصدی هشت صد سوار
 خوش حال بیگ کاشغری باضافه پانصدی صد سوار هزار و پانصدی
 پانصد سوار - و رای تلوکچند هزاری ذات و پانصد سوار از اصل
 اضافه مقرر شد - و تولک بیگ کاشغری و بهوجراج کهنکهار
 سید چارون و سید شاه علی و بهار نوحانی و هاشم بیگ
 شغری و نراین داس سید سودیه و حلال الدین محمود دروازی
 پهلوان درویش سرخ و کیسری سنگه مهابت خانی و پرتیهرج
 و راجه سارنگدیو نیز باضافه منصب سرافراز گشتند *

ارسال فتح نامه بلخ و بدخشان مصحوب ارسلان بیگ بفرمان روای ایران

خاقان کبیر و پادشاه ممالک گیر پیش از انتهای اعلام
 بهان کشا از دار السلطنه لاهور بصوب کابل برای تهنیت قواعد
 و دت - و تجدید مراتب محبت قدیم که میان خواتین این
 و دمان ابد بنیان و سلاطین طبقه صغویه تحقق دارد جان نثار
 مان را بتعزیت فوت شاه صغی و تهنیت جلوس مهین خلف
 و برسم سفارت فرستاده بودند - از آنجا که گزارش تائیدات یزدانی
 نگارش تیدسرات آسمانی - و ابراز عطایای سبحانی - و اظهار

نیرنگی اقبال جاردانی - که هم به مقتضای - و اَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ
فَحَدِّثْ - سپاس داری و حق گذاری عنایات ایزد بی همداست - و هم
نشاط افزایی دل دوستان خلوص انما - شیده کریمه این حضرت
آسمان رتبت است - درین هنگام که دادار کرساز و افریدگار کام پیران
چنین فتوحات سنیه - و عطایات سمیه - که بتفصیل نگاشته آمد
باوایی دولت قاهره کرامت فرمود - فهم شعبان ماه که عنان
یکران فیروزی از کابل بدارالسلطنه منعطف گردید ارسال بیگ
و اد فرهاد بیگ بلوچ را بعنایت خلعت و جمدهر و شمشیر
یراق طلایی میناکار و اضافت منصب و مرحمت اسپ برنواخت
مصحوب او نامه مذهبی از کیفیت تسخیر مملکت موروثی بلخ
و بدخشان که نقل آن بزبان خامه وقایع نگار گزارش می یابد
با یک قبضه شمشیر مرصع گران ارز با پرداخت جواهر نگار ارسال داشتند
و چون از امول نذر محمد خان که درین فتح سترگ به تصرف
درآمد چیزی که شایسته اتحاف سلاطین باشد نبود چه آلات مرصع
آن طلائی است تنگتر از حوصله او که بران سنگی چند مانند جواهر
فطرش بی آب و رنگ بکار رفته و همچنین دیگر اشیا بذابران یک
قبضه خنجر مرصع که سابقا از درگاه والا برسم ارمغانی بار ارسال یافت
بود از جمله اموال او انتخاب نموده ضمیمه شمشیر گردانیدند

نقل نامه والا که علامی سعد الله خان حسب

الحکم قلمی نموده

سپاس عالی اماس و ستایش خارج از قیاس حکیمی را که

انتظام سلسله کثرت بوحادث قهری مربوط ساخت - و سرانجام دار
الملك جمعیت بعدالت جبري منوط - تاج خلافت بر سر شایسته
انسر مقتضای حکمت دقیق اوست - و خلعت نیابت در بر صاحب
فر موجب مصلحت عمیق او - مالک الملکی که نواختن یکی بکشور
کشائی - و پرانداختن دیگری از فرمان روائی طغرای غرای قدرت
پر کمال اوست - و اعزاز سزاوار عزت و اذلال مستحق مذلت عنوان
صحیفه جمال و جلال او - نه با تدبیرش سهوا کار - نه در تقدیرش
لغورا بار - اگر نواخت است باقتضای فضل است - و اگر برانداخت
است بقتضای عدل - اسرار مبادی صفاتش از احاطه عقول بیرون
و رموز آثار و غایاتش از حوصله فحول افزون - خرد از احصای
نعمایش قاصر - فهم در استقصای الایش حائر - نه حمدش مقدور -
نه شکرش میسر - هیئات بدین دید و دریافت کجا طاقت هدایش - و
باین قومی و آلات کرا استطاعت نیایش - لاجرم دمت ازان باز داشته
یادای مطلب گرانیده میشود - پوشیده نماند که چون دوستان از
خبر نشاط انگیز انبساط آمیز یکدیگر مسرت آگین و بهجت قرین
گردند - بناء علیه بگزارش عطیه سنیه - و موهبت علیه - و نگارش
افصال نبیل - و احسان جزیل - که درین زمان فرخنده نشان از دهند
بی منت و بخشند با منت بامداد روح پرفتوح فاتحه کتاب رسالت -
خاتمه نامه نبوت - نخستین موج دریای قدم - عنایت (غایت) وجود
عالم و آدم - واسطه العقد آفرینش - منتخب مجموعه دانش و بینش -
کشاف سرایر آسمانی - مغناج خزاین معانی - مرآة حقایق اشیا -
صدر نشین محفل انبیا - شهسوار عرصه قاب قوسین - رتبه افزای نشاتین -

محرم خلوت سراي لي مع الله - بيدار دل حقيقت آگاه - حضرت رسالت پناه - صلى الله عليه وعلى آله وصحبه وسلم - نصيب اين نياز مند درگاه بي نياز شده فرحت افزاي خاطر خطير ثمره شجره بختياري - شجره ثمره کامگاري - مغموم دودمان مغموي - علاله خاندان مرتضوي - قره العين ايهت - نور حديقه سلطنت - كوكب مستنير سماه بسالت - دري برج عظمت - فرزند زاده كامگار نامدار بلند مقدار گردیده مي آيد - شرح اين مقال - وتفصيل اين اجمال - اين است كه چون درين هنگام سعادت انتظام چنين بمسامع حقايق مجامع رسيد كه فرقه طاغيه و نيّه خاطيه اوزبكيه در بلخ و بدخشان سراز گريبان عصيان بر آورده چشم از باز پرس روز ميعاد و سطوت رب العباد پوشيده دست باطل پرست از آستين جور و جفا كشيده پا از جاده انقياد واعي خود بيرون نهاده كار برو تنگ ساخته مصدر ادا هاي ناهنجار و بي اعتداليهاي دور از كار گشته اند - و ضعفاي آن اماكن و غرباي آن مساكن پامال حوادث و دستخوش رقايع گردیده - و عرض و ناموس مسلمين بباد فتنه رفته - و امن و امان بالكل منعدم گشته و كار بجائي رسیده كه از سادات كه اهل بيت نبوت و قره العين رسالت اند و بضعة نبي بطحا - و فلذة بتول زهرا - و محبت اينان اجر تبليغ اوامرو نواهي و مزه ابلاغ احكام الهي است جمعي كثير و جمعي غفير بقتل رسیده - تا بد يگوان چه رسد - از انجا كه باقتضاء حميت دين - و حمايت ملت متدين - و ترحم بر حال مسلمين و زكوة نصاب مكنت - و شكر نعمت قدرت - كه ايزد بي همال و دادار بيمثال بفضل كامل و لطف شامل باین مشمول عنايت خود

ارزانی داشته داد دهی مظلومان و فریاد رسی ستم رسیدگان بر ذمه
 همت والا و فطرت علیا لازم و مستقدم است عنان نیت حق طوبیت
 و عزیمت حقیقت سریرت هر دهم شهر صفر - ختم الله بالخیر و الظفر -
 از نور دهم سال جلوس میمنت مانوس ظفر همعدان و نصرت هم
 رکاب از دار السلطنه لاهور بصوب مصر دولت و اقبال - دار الملک
 مجد و جلال کابل معطوف و مصروف گشت - و بیدست و دوم ثانی
 ربیعین بمبارکی و بهروزی قرین فتح و فیروزی دار الملک مسطور
 از پرتو ماهیچه اعلام لامعه - و ریات ساطعه - فروغ تازه یافت - از انجا
 لشکری گران بیکران و حشری عظیم بے پایان باسامانی در خور
 این دولت روز افزون خدا داد - و سرانجامی در خورد این شوکت
 ابد پیوند ازل بنیاد - از توپخانه - نگین - و خزانه خارج از قیاس و
 تخمین - بسرداری فرزند سعادت منذ کامگار - موید منصور بخدیار - قره
 باصره دوات - غره ناصیه حشمت - نور حدیقه شوکت - ثمره دوحه
 جلالت - پادشاهزاده مراد بخش تعبیین فرمودیم - با آنکه راه از کثرت
 نشیب و فراز تلال - و قلال صعاب جبال - و فزونی وهاد بیمناک - و
 بسیاری گیوه و مغاک - دشوار گذار بود - و بر کتل طول برف بمرتبه
 که نظر تند در عبور بران کند و گروه انبوه از ببلداران چابک دست
 و کلند زنان چالاک و چست - در تسویه راه و تصفیه آن از برف جد
 تام و کد تمام داشتند - مبارزان نصرت شعار جلالت کیش - و مجاهدان
 فیروزی دثار سبقت اندیش - که جابجایی در راه خدیو حقیقی و
 خداوند مجازی سر میله حصول سعادت نشاتین دانند - و معرکه رزم
 در تقدیم خدمت وای نعمت محفل بزم شناسند - راهی که چون

نظر باریک بینان دقیق بود مثل حوصله خویش وسیع انگاشتند و صبر نکرده و انتظار نبرده برف را بجمدها و خنجر کنده بدست و سپر برداشتند - و در گرمی خدمت آن رفیع قدر عالی نسب اوائل ماه جمادی الاولی داخل ملک بدخشان گشتند - و خسرو سلطان خلف نذر محمد خان که در قلعه قندز که حاکم نشین بدخشان است بود التجا باین درگاه آسمان جاه که پناه عالمیان است آورد چنانچه امروز درین حضرت بانواع عنایات و اصناف تلطفات کامیاب است - پس ازان جوئی از لشکر ظفر اثر اسلام قلعه کهمرد را سرسواری مفتوح گردانیده قلعه دار آنجا را اسیر ساخته بغوری که در چار طرفش خندق است عریض و عمیق و آبش همه از چشمه مار همین خندق بر جمجمه شتافت - و جبری بران بسته عبده نمود - و قلعه بیرون را بچستی و چالاکي و جلدی و تیز دستی مسخر ساخت - و چون بتسخیر قلعه درون پرداخت قباد میر آخور که از جانب نذر محمد خان قلعه دار آنجا بود بمزید اعتماد و اعتبار موصوف از دید نیرنگی اقبال و تیغ خذلان و نکال بر تقدیر عدم تسلیم قلعه بهواخواهان بارگاه جاه و جلال امان طلبیده قلعه را تسلیم دولخواهان نمود - و در سلک بندگان این آستان فلک نشان منظم گشت - و بتائید ابدی و عون سرمدی دیگر قلاع و بقاع مملکت مسطرره نیز بتصرف اولیای دولت قاهره و احبای سلطنت باهره در آمد - پادشاهزاده عالمهقدار بعد فتح ولایت بدخشان با افواج بحر امواج نصرت امتزاج بسرعت تمام متوجه بلخ گردید - فرق متفرقه اوزبکده تاب صدمات شیران بیشه و غا نیارده از جمیع اطراف و

جوانب بلخ ره سپردادى فرار گشته آن روى آب چيكون رفتند
 نذر محمد خان كه نه ياراي ستيز داشت و نه طاقت تحمّل در
 حينى كه پادشاهزاده مويى بختيار با عساكر فيروزي شعار بفواحي
 بلخ ميرسد بهرام سلطان و سبحان قلعي سلطان پسران خود را برسم
 پذيرد آن فوباره بوستان سلطنت با مكتوبى مشتمل بر خواهش
 طواف حرمين شريفين. كه بآن والا بدرنگشته بود ميفرستد - هرچند
 آن والا گهر بآئين پسندیده و طرز گزيده تلقى نموده بر ميگذارد
 كه خواهش خان والا دودمان در حضرت خلافت باحسن وجوه
 جلو ظهور خواهد يافت و دلدهي و دلداري كرده آنها
 را رخصت انصراف پيش پدر ميدهد اما فرداي آن كه
 حوالى شهر بلخ مضرب خيام نصرت ميگردن خان از استيلاي
 وهم و توهمات بي جا تمام عيال و اطفال و مال و مزال اندوخته
 مدّة العمر گذاشته - و سبحان قلعي سلطان و قتلقي سلطان پسران خود
 را كه نزد او بودند همراه گرفته - و بهرام سلطان و عبد الرحمن سلطان
 دو پسر ديگر را بجهت عدم حضور اينان در انجا مانده - سراسيمه وار
 با معدودي از بلخ برآمده بسمت شبرغان ميروند - و از انجا بافدخون
 رسیده از راه چول و بيابان بمرومي شتابد - پيدا است كه آن نقاره
 اصلاّب طيپين - سلاله اسلاف طاهرين - چنانچه مهين برادرش را
 باعزاز رخصت حرمين شريفين - زن هما الله شرفا و جلالا - نموده
 بودند خان مشقت ديده تعب كشيده را نيز كه خواهان اين
 سعادت است با احترام تمام دستوري طواف اماكن متبركه خواهند
 داد - هزاران هزار شكر كار ساز بنده نواز را كه تدبيرات اين نياز مند

درگاه را بتقدیرات خویش موافقت بخشید - و بمحض لطف و عنایت
بی غایت و فضل و کرم بی نهایت که شامل حال این رهین
احسان و انضال عطا خانه او است - مطلب عظیم و مقصد جسیمی
که پیش نهاد همت عالی نهمت و مکنون خاطر قدسی سرایر بود
صورت انجام و حسن اختتام یافت - و ولایت بلخ و بدخشان با جمیع
توابع و مضافات که از صرصر فتنه و فساد اوزبکیه خزان بهجت و
نشاط داشت پرورد مواکب نصرت قرین گلستان دولت و اقبال - و
بهارستان شوکت و جلال - گشت - و از روز دخول لشکر اقبال بولایت
بدخشان در عرض یکماه چندین فتوحات بزرگ و تسخیرات سترگ
که زبان در ادای سپاهش قاصر است و دل از تصور شکرش عاجز
بآمانی هرچه تمامتر و خوبی هرچه زیاده تر نصیب این سرامر
ستایش سرایا نیایش گردید - الله تعالی این فتح نمایان را که
کارنامه روزگار است برین نیازمند درگاه خود مبارک گردانیده
فتح سمرقند و بخارا نصیب گرداند - آمین یارب العالمین - این نامه
مهر عنوان و این صحیفه نشاط بیان که بدیاضش غره صبح فیض و
انضال - و سوادس خال رخسار دولت و اقبال است مصحوب شجاعت
شعار راسخ الاعتقاد ارسلان بیگ که از خانه زادان معتمد این
درگاه آسمان جاه است فرستاده آمد - و چون مشار الیه بجز ابلاغ این
کتاب مستطاب بامری دیگر مامور نیست یقین که پس از تبلیغ
بی توقف رخصت انصراف خواهد یافت - حدایق آمال و امانی
بآبیداری جویدار لطف رحمانی سر سبز و شاداب باد *

دهم شعبان که در جلکای بگرامی دایره بود بمیر اسمعیل پدشوی

هزار جات کابل خلعت و دویست مهر - و بدو پسر و برادر او سه خلعت و صد مهر مرحمت نموده همه را مرخص ساختند *

یازدهم [شعبان] از بگرامی قرین هزاران مسرت و شادگامی

کوچ شد *

شب پانزدهم [شعبان] ده هزار روپیه مقرر باصحاب نیاز

مرحمت فرمودند *

هفدهم [شعبان] باغ صفا را که از بگرامی براه راست سی و

دو کروه است - و براه قلعه تیزی که حضرت جهانبدانی تشریف

بردند و بهفت روز نور دیده آمد بیست و نه کروه و در کمال صفا

و رنگینی است بنزول مقدس فروغ تازه بخشیدند *

هشدهم [شعبان] مقام شد - و حکم اقدس بصدور پیوست که در موضع

نیمه که مکانی است دلکشا باغی و نشیمنی از سرکار والا احداث

نماید - و نهری بعرض چهار ذراع از آب موضع مذکور دران باغ و

عمارت جاری سازند - درین تاریخ خزانه که از دار السلطنه لاهور

طلب داشته بودند رسید - و از جمله آن مبلغ ده یک روپیه مصحوب

میر خلیل ولد اعظم خان و هوشدار پسر ملتفت خان نزد امیر الامرا

که بعد از انتهای عساکر جهانکشا داخل کابل شده بود ارسال یافت -

و فرمان رفت که آنرا بمردم خود سپرده نزد شاه بیگ خان روانه

غوری سازد تا بهادرخان و اصالت خان جمعی را فرستاده از غوری

بدلخ طلب نمایند - از وقایع دار الخلافه اکبر اباد بعرض اقدس رسید

که چهارم شعبان سال هزار و پنجاه و ششم هجری عصمت قباب

عفت نقاب سلطان نسای بیگم مهین فرزند حضرت جنت مکانی که از بطن

همشیره راجه مانسنگه بود بمرض استسقا از سرای فانی بعالم
 جادوانی شتافت - آن مکتوفه رحمت الهی در طاق ایوانی از
 ایوانهای دور گنبد روضه مقدسه حضرت عرش آشیانی که هنگام
 درآمد روضه مذوره جانب راحت واقع شده و از خدیو زمان در زندگی
 خویش برای مدفن خود التماس نموده بود مدفون گشته طاق ایوان
 جانب چپ روضه مطهره باستدعای مستوره تنقو رفعت مخدومه
 هودج عزت شکر نسا بدم برای ضریح آن عصمت قباب مقرر شده *
 نوزدهم [شعبان] رایات عالم آرا از باغ صفا نهضت نمود *
 بیست و ششم [شعبان] سیاحت پشاور را که از باغ صفا تا
 آنجا سی و یک کروه است و بهشت کوچ طی شد بلمغان ماهچه
 آنداب اشراق منور گردانید *

بیست و هفتم [شعبان] مقام شد - چون یرلیغ طلب راجه
 جیسنگه از دکن بآستان جهانفاری شرف صدور یافته بود
 کنور راجسنگه پسر کلان او را خلعت و اسب با زین مطلا داده
 بوطن رخصت نمودند - به صالح دستار خوانچی نویست مهر
 عنایت کردند - و از پشاور پانزده و نیم کروه راه بچهار کوچ نور دیده
 غره رمضان بر ساحل دریای نیلاب محافی قلعه اتک نزول
 اجال فرمودند *

سیوم [رمضان] اردوی کیهان پو از جسر می که بسفاین
 ترتیب داده بودند عبور نمود - درین تاریخ محمد حسن
 کرمانی که ملازم جانی خان قورچی باشی بود و بعد از قتل او از
 ایران آمده در زمرة بندگان بارگاه جهانپانی منخرط گشته بانعام

شش هزار روپيه سرافراز گرديد - ميرزا نوزر صفوي از بلخ آمده طيور
شكاري نذر محمد خان را كه دران پنج باز طويغون بود از نظر انور
گذرانيد - و باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزارى دوهزار و پانصد
سوار نوازش يافت - هاشم بيگ كاشغرى كه در اندخود بود بالتماس
رستم خان از اصل و اضافه بمنصب هزارى پانصد سوار سرفراز
گرديد - مبلغ بيست لك روپيه كه درينولا از دار السلطنه لاهور رسیده
بود مصحوب سيد بهادر ولد سيد لطف على و جلال برادر بهادر خان
و محمد امين ولد شاه قلى خان روانه كابل ساختند كه بنو القدر
خان قلعه دار آنجا سپرده برگردند - دو ازده كروه راه كه از كنار نيلاب تا
حسن ابدال است در سه روز نورديده پنجم رمضان باغ بهشت آئين
آبرابنزل مقدس فيض آسود گردانيدند - و سه روز بعشرت و كمرانى
گذرانیده نهم مقارن دولت پايدار ركضت نمودند - و مسافت مابين
حسن ابدال و رهناس را كه سي و يك كروه است به هشت كوچ قطع
نموده شانزدهم در باغ رهناس كه از باغ جزنامى ندارد بفرخى
و فيروزي فرود آمدند *

هفدهم [رمضان] كنار آب بهشت كه از رهناس سه و نيم
كروه است محط رايات جهانكشا گرديد *

هژدهم [رمضان] از دريای مذکور عبده فرمودند - درين روز
اعظم خان كه بفرمان والا تابستان در كشمير گذرانیده باستان معلی
روانه شده بود سعادت اندرز ملازمت گشت - و هزار مهر نذر
گذرانيد - و بمرحمت خلعت خاصه و جمدهر مرصع با پهلكتاره
و صوبه دارى بهار نوازش يافته مرخص شد - مير خلیل دويمين

پسر او بمنصب هزارى ذات و پانصد سوار از اصل و اضافه و مير اسحق پسر سيومش باضافه منصب سرافراز گشتند - و حكم شد كه مير خليل پيشتر به پنده رفته تا رسيدن اعظم خان بصديانت آن پپردازد - و نور الدوله مير حسام الدين داماد خان مزبور نيز بهمراهي او دستورى يافت - و چون از محال تيول گوهر بحر خلافت پادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر كه يرليغ طلب آن والاگهر يصدر پيوسته بود هشت كرور دام كه دوازده ماهه آن بيست لك روپيه باشد بخالصه شريفه تعلق گرفته بود راي كاسيد اس را بديواني بنگاله مفتخر گردانیده خدمت ديواني دار الخلافه اكبر آباد از تغير او بشيخ عبدالكريم تفويض نمودند *

نوزدهم [رمضان] مهين پور خلافت كه از اتك بجهت ديدن بيمار خود بدار السلطنه مرخص گشته بودند باحرار سعادت ملازمت مستمع گشتند - بعبدالرحمن ولد نذر محمد خان اسپ از طويله خاصه با ساز طلا عنايت شد *

بيستم [رمضان] على اكبر با زرگان به تقبيل آستان عرش مكان تارك بختمندي بر افراخته شش اسپ عربي از نظر اكسير اثر گذرانيد - او پسر حاجي كمال صفاهاني است - در سال بيست و يكم جلوس حضرت جنت مكاني بعنوان تجارت بهندوستان آمده در بندر كنبايت اقامت نمود - و جهازي چند ترتيب داده بتيارت پرداخت - و چون جهازات او به بصره و ديگر بنادر آمد شد دارد - و او به علي پاشا حاكم بصره راه آشنائي كشود چنانچه معز الملوك اسپي از نسل غزكه حقيقت آن در اول

مال پانزدهم نگاشته آمد بواسطت او بدست آورده - بظاہر سابقا
 حکم قضا نغان صادر گشته بود که در بهمرسانیدن اسپان عربی قابل
 موازی خاصه فراوان جد و جهد بتقدیم رساند که بعد از پادشاهانه
 موازش خواهد یافت - او بامداد طالع و اسعاد بخت درین سال
 خیل عربی بهمرسانیده بدرگاه آسمان جاه آورد - ازان میان کمیت
 اسپانی که علی اکبر بمساعی مونسوره و ارسال تنسوقات از پاشای
 مرزبور گرفته بود پسندیده طبع دشوار پسند خاقان جهانیان افتاد - و
 بلعل بی بها موسوم شد - و سر طویل همگی اسپان عربی خاصه
 گردید - و بر زبان مقدس رمت که بعد از اورنگ آرائی چندین اسپ
 عربی داخل اصطبل معلی نشده - در ایام سعادت انجام پادشاهزادگی
 هنگامی که برهانپور برورد موکب گیتی کشا امن و آرامش
 داشت عنبر حبشی اسپانی کمیت فام ابر خرام فتح لشکر نام بر وجه
 بکرم حاجیت تکلف نموده بود که در نکوئی منظر و تناسب اعضا
 و کلانی و پهنائی و تنومندی بهتر ازین بود - پس ازان که راجه از
 نظر اشرف ما بعنوان پیشکش گذرانید آنرا زیاده از ده روز نگاه
 نداشته بخدمت حضرت جنت مکانی فرستادیم - بهای این شش
 اسپ بدست و پنج هزار روپیه مقرر شد - قیمت لعل بی بها پانزده
 هزار - و پنج دگر ده هزار - و علی اکبر را ازان رو که سوداگر است و
 در شناخت جواهر و اسپ وقوف دارد یحتمل که خدمت بندر
 بآئین شایسته بتقدیم رساند بخلعت و منصب پانصدی سه صد سوار
 برنواخته بضبط بندر سورت و کذبایت رخصت فرمودند - درین تاریخ
 افتخار خان برادر زاده عبد الله خان بهادر فیروز جنگ از اصل

و اضافه بمنصب هزار و پانصدی ذات و هزار و چار صد سوار و فوجداری
پرگنات نواحی اکبر دگر سرافراز گردید *

بیست و سیوم [رمضان] جنود فیروزی از آب چناب که از کنار
دریای بهت تا ساحل آن چارده و نیم کروه است و یکروز مقام
نموده به چار کوچ رسیده بودند براه جسر سفاین گذاره نمودند -
راجه جیرام باضافه پانصدی ذات بمنصب دو هزار و پانصد
سوار نوازش یافت *

بیست و پنجم [رمضان] جعفر خان از دار السلطنه لاهور که بضبط
آن می پرداخت باستان کیوان مکان آمده شرف اندوز ملازمت
اقدس گشت - بخواجه عبد الخالق داماد نذر محمد خان
چار صد مهر - و بهر یکی از خواجه محمد شریف ده بیدی و بالتون
پروانچی دویمست مهر - و به یعقوب بیگ توپچی باشی هزار
روپیه انعام شد - و درین ماه مبارک مبلغ سی هزار روپیه مقرر بارباب
احتیاج بذل فرمودند *

چهارم شوال که کنار آب دیک مضرب خیم گردون احتشام
بود ثمره شجره صفاخرو معالی سلطان سلیمان شکوه نخستین
خلف مهین پور خلافت از دار السلطنه آمده دولت تلذیم قوایم
اورنگ جهانبنانی اندوخت - و خسرو و بهرام پسران نذر محمد خان
که پیشتر روانه شده بودند نیز باستلام مدد سیه فایز گشتند -
و هر کدام بمرحمت اسپ از طویلخانه خاصه با ساز طلاق فرق مبهات
بر افراخت - و جای ایستادن هر دو برادر در جناب خلافت بجانب
چپ پهلو می هم معین شد - طاهر شیخ از بلخ آمده ناصیه طالع

به تقبیل عقبه ابدال بر افروخت - و بعنایت خلعت و خنجر
مرصع و انعام ده هزار روپیه مفتخر گردید - از ساحل چناب
تا دار السلطنت که پست و سه کروه زاده است بده کوچ نور میدند -
و شش مقام کردند *

آغاز روز هشتم [شوال] در ساعت مختار قرین بخت بیدار
و دولت کارگزار در دولخانه سعادت آشیانه نزول اجلال فرمودند -
درین روز فرخنده بخسرو پنجاه هزار روپیه نقد که دو لک شاهی باشد
و به بهرام بیست و پنج هزار روپیه که یک لک شاهی است - و به
عبد الرحمن ده هزار روپیه که چهل هزار شاهی باشد - انعام نمودند -
جملة الحاکمی علامی سعد الله خان را باضافه هزار سوار بمنصب شش
هزاری ذات و سوار و راجه بیتهداس را باضافه هزار سوار
بمنصب پنج هزاری ذات و سوار - و نوازش خان را بمنصب هزار سوار
ذات و پانصد سوار از اصل و اضافه - مفتخر ساختند - شفیع الله
برلاس که بحراست قلعه دار السلطنت می پرداخت باز بخدمت
توزک سرافراز شد - خواجه عبد الوهاب پیشین رئیس بلخ و فولاد
خواجه پسر سنگی خواجه و خواجه طاهر خواهر زاده هاشم خواجه و
خواجه بغا خواهر زاده محمد صادق خواجه و خواجه نور الله ولد
خواجه عبد الغفار و خواجه ذکریا برادر زاده خواجه عبد الغفار و
دیگر خواجه زاده از بلخ آمده باستلام حریم احترام جهانگیری
مستعد گشتند - همه را بعنایت خلعت - و خواجه عبد الوهاب را
بانعام چار صد مهر - و دیگران را بعطای ششصد مهر کامیاب
گردانیدند - و بهرام از خواجه عبد الخالق داماد نذر محمد خان و

بالتون پروانچی سے صد مہر - و بہ چوچک بیگ دویست مہر - انعام
 شد - ہزار سوار دیگر از منصب مکرم متخان دو اسپہ سے اسپہ گردانیدہ
 اورا بمنصب چار ہزاری چار ہزار سوار سے ہزار دو اسپہ سے اسپہ
 بر نواختند - گردہر داس کور را بعنایت خلعت و منصب ہزاری
 ذات و ہشتصد سوار از اصل و اضافہ و تفویض خدمت قلعه داری
 دار الخلافہ اکبر آباد بشرکت باقیخان نوازش فرمودہ مرمخص
 ساختند - آگاہ خان فوجدار نواحی دار الخلافہ از اصل و اضافہ بمنصب
 ہزاری ہزار سوار دو اسپہ سے اسپہ نوازش یافت *

یازدہم [شول] حسن سعید بیگ خواہر زادہ و داماد
 عبد الرحمن دیوان بیگی با محمد باقی و چار کس دیگر از
 خویشان خود از بلخ آمدہ بہ تلذیم ساحت جہانداری سر بر
 افراخت - و با اقرباء پنجگانہ بعنایت خلعت و انعام پنچہزار روپیہ
 کاسروا گردید - بخواجه ماہ صد مہر - و بہریگی از خواجہ بدخشی
 و خواجہ عبد العزیز ہزار روپیہ عنایت شد - و تبکچیان نذر محمد
 خان ملا سلطان محمد دیوان و ملا عبد اللطیف مستوفی سابق
 و ملا عبد الرؤف مستوفی حال و ملا عاشور دیوان بیوتات بتقدیل
 مدد سنیدہ کشور ستانی ناصیدہ بخت بر افروختہ بعنایت خلعت
 و انعام چار ہزار روپیہ کام اندوز شدند *

پانزدہم [شوال] عبد الرحمن بمرحمت مادہ فیل با زین
 نقرة و خواجہ عبد الوہاب بمنصب نہصدی دویست سوار - و خواجہ
 عبد الخالق بخلعت و خنجر مرمع و منصب نہصدی صد و پنجاہ
 سوار - و طاہر شیخ بعنایت شمشیر براق طلائی میناکار و منصب

هشتصدی چار صد سوار - و چوچک بیگ بمنصب هشتصدی دروست
سوار - و حسن سعید بیگ بمنصب پانصدی صد و پنجاه سوار -
و خواجه نور الله ولد خواجه عبد الغفار بمنصب پانصدی پنجاه
سوار - مفتخر گشتند *

نوزدهم [شوال] پرتیواج راتهور قلعه دار سابق دار الخلافه
مبلغ صد لک روپیه که از خزانه عامره آنجا طلب شده بود آورده
پیشانی طالع باسلام آستان معلی بر افروخت *

سلج ماه [شوال] ملتفت خان که بر طبق منشور مقدس ایلچی
نذر محمد خان قریب دو هزار سوار از ماک و امهار خرد و کلان از
بلخ آورده بمتصدیان صوبه کابل حواله نموده بود و خود روی ارادت
بدرگاه آسمان جاه نهاده بشرف احراز دولت ملازمت رسید - قاضی
محمد اسلم و خواجه ابو الخیر میر عدل بحکم معلی طیب خواجه
ولد خواجه حسن خواجه جویباری را که از بلخ آمده بود استقبال
نموده بسعادت ملازمت اکسیر مرتبت رسانیدند - خواجه دو تفوز
اسب و پانزده شتر بر سبیل پیشکش گذرانید - و بعدایت خلعت
و انعام هزار مهر سر بلندی یافت - بابراهیم کهس حمزه ملک سیستان
که پیشکس آورده بود چار هزار روپیه مرحمت فرمودند - چون نظم
صوبه پنجاب بعنوان صحیفه مغاخر مهین پادشاهزاده بلند قدر
تعلق گرفته بود مبلغ دو کرور دام از محال دامن کوه کانکره در
وجه انعام آن دره التاج خلافت مقرر گردید - و امر معلی بشرف
صدور رسید که جماعه از سپاه خود بسرکردگی یکی از ملازمان
معتد ب ضبط این محال معین سازند *

سیوم شهر ذی القعدة محمد بدیع ولد خسرو را بعنایت مادر
قیل بازین نقره مبهی گردانیدند *

ششم [ذی القعدة] پادشاهزاده مراد بخش را که بمنصب
دوازده هزاری ده هزار سوار دو هزار سوار در اسبه سه اسبه سرافراز
بود و بسببی که در آغاز این سال گزارده آمد از منصب باز داشته
بودند باز از روی کرم و تفضل بمنصب دوازده هزاری ذات
ونه هزار سوار بر نواختند - و حیات ولد علی خان ترین را
بخطاب شمشیر خانی - و محمد قاسم پسر هاشم خان را که
داروغه توپخانه لشکر صوبه بلخ است بمعتمد خان مخاطب
گردانیدند - حسین قلی بیگ آغر را که در زمره بندگان
آستان کیوان مکان منخرط گشته بدخشان دستوری یافته
بود بخدمت تهاغه دارمی امام و نشت قلعه و اضافه منصب سرافراز
ساختند - بخواجه زین الدین نقشبندی دویست مهر انعام شد - خواجه
قاسم نقشبندی حصار می که در اواخر دولت نذر محمد خان رئیس
بلخ بود بدرگاه آسمان جاه آمده شرف اندوز ملازمت اقدس گردید
و بعنایت خلعت و منصب ششصدی ذات و صد سوار و انعام دو
هزار روپیه سرافتخار برافراخت - قندزی بیگ ولد عبدالرحیم بیگ
برادر عبد الرحمن دیوان بیگی نیز از بلخ آمده دولت تقبیل عتبه
اقبال افروخت - و بمرحمت خلعت و انعام هزار روپیه نوازش یافت *

دوازدهم [ذی القعدة] باقی بیگ را که از قبل مهین پور
خلافت بضبط صوبه اله آباد می پردازد بمنصب هزاره ذات و چار
صد سوار از اصل و اضافه بر نواختند - چون قدوه مطهرات - اسوه

مکرمات - مستور و ستر عصمت و حیا - مخدر و خدر رفعت و اعتلا
شکر نسا بیگم عمه مخترم و خاقان ممالک ستان که برخصت والا
برای تهذیب گزاری فتح بلخ و بدخشان از دار الخلافه اکبر آباد
روانه دار السلطنه لاهور شده بود نزدیک دار السلطنه رسید *

نوزدهم [ذي القعدة] بفرمان اقدس مهین گرهز بحر عظمت
پادشاهزاده محمد دارا شکوه پذیره شده بمشکومی دولت آوردند -
و آن مخدر و تنق معالی اعلی که چهل هزار روپیه قیمت داشت
گذراید - خاقان مهر پرور جود گستر قدوم میمنت لزوم آن صفا و
بودمان جلال را گرامی داشته اصناف اعطاف مبذول فرمودند -
و یک لک روپیه نقد دادند *

بیست و هفتم [ذي القعدة] بعرض ملتزمان پیشگاه حضور
رسید که مقرب خان وند شیخ بهینا که قریب به نود سال عمر
داشت در موطن خویش کیرانه بساط حیات در نورید - او و پدرش
در فن جراحی مهارت تام داشتند *

اکنون سوانحی که پس از معاودت مدار المہامی علامی
سعد الله خان از بلخ دران صوبه رو نموده بر میگزارد *

سوانح صوبه بلخ

چون بهادر خان آگهی یافت که پنج شش هزار سوار المان
درین روی آب جیحون نزدیک گذر کلیم فراهم آمده در فکر
برای گشتن گرد فساد اند مالش آن فتنه گرایان ظلم پزوه پیش نهاد
خود ساخته غره شعبان با گروهی از بندهای پادشاهی از بلخ برآمد

و چون از اخبار جواسیدس دریافت که ضلالت، پیدشگان در حوالی
مومن آباد اند چاشتگاه ششم شعبان راهی شده باستعجال تمام در سه
پهر روز خون را بمومن آباد که شانزده گروهی بلخ است رسانید
اتفاقا مخاذیل یک پهر پیش از وصول لشکر فیروزی از انجا برآمده
بودند - بنابراین پی گرفته تا آخر روز در بیابان چول و بی آب تعاقب
نمود - و هنگام فرونشستن آفتاب بمقاهیر رسیده جوقی را طعمه نهنگ
خون آشام گردانید - ادبار پزهان از دستبرد شیران بیشه کارزار و
پی هم آمدن مجاهدان ظفر شعار عنان تثبیت از دست داده شب
ره سپر فرار گشتند - بهادر خان با سایر دلیران افواج قاهره برخی دیگر
بدنبال شتافته نصف شب بمومن آباد مراجعت نمود - و اموالی را
که طغاة بد فرجام از محال آن نواحی گرد آورده از نهیب دلیران
عرصه و غا باز گذاشته بودند همراه آورده روز دیگر بخداوندان آن
رسانید - و بجهت استخبار اشرار سه روز در مومن آباد توقف نمود
درین اثنا خبر آوردند که قریب ده هزار سوار ضلالت دثار از گذر
قبادیان گذشته به نهب و غارت خلم و محال انحاء آن که از مواضع
معموره نواحی بلخ است شتافته اند - دهم شعبان از مومن آباد
یلغار نموده روز دیگر به خلم آمد - و چون از سکن آن مکان آگاهی یافت
که فتنه پزهان شش روز در موضع ینکی آرق بودند و برخی
از محال که در صوب آستانه و سمت ایبک واقع شده تاخته
آنچه فراهم آورده بودند از استماع خبر وصول عسکر اقبال گروهی
آنها بردند که بسرعت هرچه تمامتر از آب بگذرانند - و فوجی دیگر
که سرآمد آن شاه محمد قطغان و قاسم بای و قل محمد جیده چي

و شاه نواد بیدگ مراد قوش بیگی و غیر هم بودند از لشکر ادبار جدا شده هر سرداری با جمعی بطرفی رفته و نیز اراده آن دارند که سر راه جماعتی که او بجهت آوردن خزانه از غوری ببلخ فرستاده بگیرند - بنا بران از رفقای خود راجه جیرام و گوپال سنگه : رای تلوکچند و جگرم و چندی دیگر از راجپوتان و خوشحال بیدگ قاقشال و قاضی نظاما بخشی بلخ و میر مقتدی را بمدد مردم خزانه روانه ساخت - و خود بعزم آنکه بگذار جیحون رسیده امتعه مسلمانان را از دست یغماچیان کشیده بخداوندان آن عاید سازد بایلغار راهی شد - پاره راه نور دیده بود که سواری چند از ینکی ارق رسیده برگزارند که جماعتی مخانیل که مانند روزگار خود پراگنده شده بودند بموضع مذکور آمده اطراف آراتگ گرفته اند بنا بران روانه آنصوب گردید مقاهیر بدیدن افواج قاهره بحجاب کوه شمر که مشرق رویه ینکی ارق بغاصله شش هفت کوه واقع است فرار نموده بکریوه کوه مذکور که آنرا پناه جای خود تصور نموده بودند برآمدند - نیکنام عم بهادر خان که هراول لشکر نصرت پیکر بود با عنایت برادر خان مزبور و دیگر هممرهان برق وار خون را رسانیده آتش افروز نمود گردید - و مخالفان ضلالت انکمارا باوجود فزونی و سختی جا بغلبه و امیتلا برداشت و بضرب تیر و تغذگ بسیاری را مقتول و مجروح گردانید - مقاهیر از کوه پایان آمده بادیه پیمای فرار گشتند - و درین گیرودار برخی از تابیدنان بهادر خان نیز نقد جان در باختند شامگاهان بهادر خان مظفر و منصور به ینکی ارق برگشت - و چون دریافت که انسان اموالی را که بغارت برده بودند از آب گذرانیده اند -

و از گریختگان نیز اثری پیدا نیست به خلم رفته تا رسیدن خزانه
منتظر نشست - بیست و چهارم که خزانه رسید بدلیخ مراجعت نمود
و برای تفحص احوال فتنه پزوهان چندی در یک گروهی شهر
توقف گزیده یازدهم رمضان بدلیخ در آمد *

از سوانحی که درین ایام در دیگر

جوانب بلخ بروی کار آمد آنکه

چهار دهم شعبان حشری از المانان بگذر کلیف از آب
عبه نموده موضع آخته چي و قروقچی و دیگر مواضع را تا پنج
گروهی بلخ تاخته فراران مواشی رعایا و برخی اسپ و شتر
لشکریان را که در چراگاه سر داده بودند بردند - چون شمشیر خان
تهانه دار خان آباد خبر گذشتن طایفه ضاله از آب شنفته
آماد؛ پیگار گشته بود بمجرد آگهی برین ماجری با همریان
سوار شده در دو پهر خود را بمقاهیر رسانید - و بار سوار تن گروهی
ازین مقاهیر برگرفته و دواب سپاه و رعیت را برگردانیده از آنجا
عود نمود - و در همین ایام سه فوج دیگر از مدابیر بآستانه علویه و
آنچه و فتح آباد تاخت آوردند - جمعی که بآستانه رفته بودند آنها را
نظام میوانی تهانه دار آنجا و اسحق بیگ بخشی صوبه کابل که
بفرمان قضا نغان از بلخ روانه دسی آستان گشته بود ر آن روز
بدان مکان رسیده و چندی دیگر از بندهای پادشاهی که از
اتفاقات حسنه بآنجا وارد شده بودند مالش بسزا دادند - و طایفه
که باقیه رونهاده بودند شادمان بکملیوال به نبرد آنها پرداخته
جمعی را از هم گذرانید - و چندی از نوکران او نیز کشته شدند - و

جماعه که بفتح آباد آمده بودند تاب تغذگ فرخ حسین خراسانی و همراهان او نیاورده و برخی را بکشتن داده بپای ادبار فرار نمودند *

سائحه دیگر آنکه

گروهی از مخازیل المان بقاضی نفاق پیشه شبرغان که پنهانی بآنجماعه سازش نموده بود پیغام دادند که بحیله سازی چنان کند که حصار شبرغان بتصرف ما در آید - او بجبار قلای کهر قلعه دار شبرغان برگزارد که بستن بند آب شبرغان که پیشتر اوزبکان شکسته اند و عمارت ولایت و فزونی زراعت بآن باز بسته است ناگزیر است - و بی آنکه خود بیرون آمده بر انجام این کار همت بگمارد صورت نمی بندد - جبار قلای از حصار بر آمده بدان صوب راهی گردید - مقهورانی که در کمین فرصت آماده نبودند بقصد پیگار نمودار گشتند - چون جبار قلای بر آهنگ این گروه بی فرهنگ آگاهی یافت باندیشه آن که اگر به نبرد پردازد مبادا طائفه دیگر بر سر قلعه شتافته آنرا متصرف گردند - بجانب قلعه برگشت - و جمعی کثیر از همراهان او تلف گردیدند - مخازیل روز دیگر حصار را دایره وار احاطه نمودند - درینوا از شگرفی اقبال عدو مال راجه دیدی سنگه و ترکتاز خان که بی دستوری رستم خان از اند خود بدلیخ روانه شده بودند بشبرغان آمده قلعه نشینان را مستظهر گردانیدند - و با محسن قلی برادر جبار قلی که از قلعه برآمد المانان را مالش بسزا داده گروهی را از هم گذرانیدند - و بقیه را از دور

قلعه راندند - و تا از شهرخان خاطر فراهم گردد چندي در آنجا توقف نمودند - و چون از مدابير خبری شفته نيامد ببلخ راهي گشتند - و همين كه بكنار پل خطب رسيدند مقاهير كه كنار پل چمتال را تاخته معارفت نموده بودند بدليران فبرد آرا بر خورده مانند مور و ملخ هجوم آوردند - مبارزان لشكر منصور قدم استقامت فشرده بسياری جان در باختند - و جمعي از مقاهير به بدس المصير شتافتند *

گزارش احوال بد مال المانان

اگرچه دلمان اين گرامی نامه را كه چون آستين مريم وجيب مسيح از معايب پاك است بذكر گروه بی شكوه المان كه آلودگان نقايص و پالودگان ذمايم اند ملوث ساختن شايستگي ندارد - اما از آنجا كه درين صهيغه شريفه بتقریبات اسم اين طايفه بدسگال فكهیده مآل مذکور شده نبدي از احوال شقاوت اشتمال اين طبقه ضالالت اندوز فتنه پزوه مي نگار - كار اين مفاكيد خونريزي - شعار اين مخاذيل فتنه انگيزي - راه بيداد سپردن پيشه اين ناكسان - اندوخته مردم بردن اندیشه اين بد منشان - نبرد اين مفاجيس كه چون بوم شوم بام جمعيت را شام پريشاني گردانند همه غدر و مكر بيك ناگاه بر جمعي نا آگاه بريزند - و هرچه بيداند برداشته بگريزند براي گرگين خری ده بهادر را بكشتن دهند - و تا بدست نيارند دست ازان باز ندارند - از غرولاي پيرامون جنگ صف نكردند - و اگر اندك قوتی در غنيم به بيدند بگريزند چندي نمايان شده غنيم را

بجنگ گریز تا جائی که جمعی کثیر در کمین نشسته باشند برده
 در میان گیرند بیشتر باعث دست انداز و ترکناز این جماعه این
 است که سفر این طایفه را سامانی و سرانجامی در کار اینست یک
 خدمه کهنه عسرتگاه ده دولت مند است - و طعام لذیذ و شراب
 گوارای ایشان تلقان جو و قمیز ترش است - اگر پارچه گوشت گندیده
 بیداند ان اطعمه انکارند - گیاه اسپان شان درمنه خودرواست و با
 این خورش روزی چل پنجاه گروه راه روند - چندین اسب و آدم از
 سخت روانی و سگ جانی بهرجا خواهد برسد - بسیار بوده که از
 بلخ و بخارا بخراسان و یزد تاخته مال را بدر برده اند - و قزلباش
 برچنان اسپان اصیل بدو بگردن شان نیارستند رسید - و از زرف
 دریائی مانند جیحون اگر خواهند روزی چندین دفعه بسان سگ
 آبی بآسانی بگذرند - و هنگام عبور زینهارا که چوبی چند است بهم
 پیوسته بر بسته و جلو سر اسب را بر دم دیگری مضبوط ساخته یکی
 چندین اسب از آب میگذرانند - بر سواری از نی که بر ساحل دریای
 مذکور فراوان می رود پشتواره ساخته و بر آن نشسته از آب می
 گذرد - همگی افعال شان دزد و ضلال است - و زندگانی برین گروه
 وبال - بآنکه از مور و مار بیشتر اند و در آمدن و رفتن مانند خلقت
 مگس و پشه دفعی هرگاه باراده قتل و جدل معرکه آرای گشتند
 از دستبرد مبارزان لشکر فیروزی هزیمت را غنیمت دانسته فرار
 نمودند - و اگر احیاناً چندی از دید حمیت و حماست این جماعه
 بغیرت افتاده پای ثبات نشینند علف تیغ خونخوار مجاهدان
 خلاص سرشت گشتند *

از وقایع

رفتن خسرو بیگ ترکمن است از اندخود بخراسان

چون اودرین هرج و مرج از احشام حوالی اندخود و چیچکنتو و میمنه
و شبرغان اسپ و شتر و گاو و گوسفند فراوان فراهم آورده بود و المانان
از تنگی چشم و فراخی آرز دل بر مال او نهاده چند مرتبه تاخت
آورده بودند چنانچه یکبار بنهجی که گزارده آمد رستم خان باهمریان
رسیده مواشی او را از دست المانان خلاص کرد - در رمضان که از شیوع
خبر قصد آن مقاهیر بصوب اندخود مردم آن ملک باندیشه در
افتاده عزم بر آمدن داشتند و رستم خان همه را از توزع خاطر و
تشتت باطن بر آورده نگاهداشت ازین توهم که نخست مال مرا
غارت خواهند کرد به تسلیم رستم خان متسلیم نگشته در اراده رفتن
راسخ ترکشت - و برستم خان گفت که علف این سرزمین بمواشی
من کفایت نمیکند - و رخصت گرفته بچراگاهی که پنج گروهی
اندخود بود رفت - و روزی چند در آنجا فروکش نموده از بی سعادت
و بد ذاتی فرصت یافته بسرحد خراسان شتافت *

از سوانح

آمدن امان بیگ شقاول ریش سفید الوس قبیچاق
و آتش قلماق برادر کفش قلماق است بدلیخ نزد
بهادر خان و امانتخان

گزارش این ماجری آنکه نذر محمد خان امان بیگ را که در
اواخر عهد خود بتنبیه جمعی از المانان که در نواحی چیچکنتو و

میدمنه غبار شورش برانگیخته بودند فرستاده بود بعد از رسیدن سپاه
ظفر دستگاه بحوالی بلخ اورا نزد خود طلبید - او که از قوم چغتای است
خیر اندیشی و نیک سگالی این دولت روز افزون بخود قرار داده
پیش او نرفت - و در شیرخان نیز نزد او نیامد - و چون پس از روانه
شدن خان بسوی ایران با الوس خود در یورتی که در حدود
چیچکتو و میدمنه داشت فروکش کرد - و کفش قلماق نیز لختی
از الوسات حدود چیچکتو فراهم آورده و با خود موافق
گردانیده با میدک سعید پدر خویش و برادران و قلماقان
اویماق خود میان چیچکتو و حدود ماروچاق چراگاهی اختیار نمود
و اولیای دولت آسمان صولت بامر مقدس از بلخ و اندخود
استمالت نامهجات به آنها ارسال نموده به بندگی آستان خوانین
مکان رهنمون گشتند - امان بیگ غاشیه عبودیت بردوش کشیده
روانه بلخ شد - و کفش قلماق که از بخت بیدار بی نصیب بود برادر
خود آتش قلماق را با امان بیگ فرستاد که طرز پرداخت معامله
ملاحظه نموده برخی مقاصد التماس نماید - اگر بانصراوم رسد پذیر
دولت شده در سلک غلامان بارگاه جهانپانی منتظم گردد *

بیست و پنجم شوال امان بیگ و آتش قلماق با برخی از روسای
اویماقات نواحی چیچکتو و میدمنه ببلخ رسیده بهادر خان و اصالت خان
را دریافتند - ایشان از سرکار والا بهر یک خلعت - و با امان بیگ شست
هزار شاهی و آتش قلماق که نامش محمد سعید است سی هزار
شاهی برسم انعام دادند - و منصب امان بیگ که مرد فهمیده کار
دیده بود نظر بعقیدت و چغتای بودن او دو هزار سی ذات و هشتصد

سوار - و منصب آتش هرچند از رسموخ بندگي بی بهره بود هشت
صدی ذات و چار صد سوار تجویز کردند - و بالتماس امان بیگ
مخال میمنه و رای قلعه و چیچکتو و غرجستان و کرزوان و فاریاب
و خدیاب بجاگیرش مقرر گردانیدند - و چون آتش مناصب بزرگ
برای مینگ سعید پدر خود و نفش قلماق و دیگر برادران خواهش
نمود و التماس کرد که قلعه میمنه و شبرغان برای گذاشتن عیال
و احوال مرحمت شود تا خاطر فراهم آرد یکن یکن برای مهمسازی
ببلخ بیایند - اولیای دولت پاینده که برین گروه اعتماد نداشتند
گفتند که بالفعل همه را منصبی در خور حال تجویز نموده غیر
آن دو قلعه هرجا خواهند بجا گیر تن کرده میشود تا الوس خود را
از سرحد آورده دران مخال نگه دارند - و هر کدام که ببلخ آید فراخور
حال مدد خرج یافته مرخص خواهد شد - اگر مهمی در میان آید
همه با اویماق خود حاضر شوند - و هرگاه با تمام قبیده بمصدر خدمات
پسندیده ایلی و یکدای خود را بروی روز اندازند التماس آن دو
قلعه در بارگاه آسمان جاه شرف پذیرائی خواهد یافت - و مناصب
نیز افزوده خواهد شد - آتش پس از استماع پاسخ رخصت شده رفت
که باستمالت پدر و برادر و احشام پرداخته این معنی را باینان
قرار دهد - و از بخت شوریده و خرد رسیده نه خود برگردید - و نه دیگر
شقاوت منشان را به بندگي رهنما گشت - و با پدر نابکار و برادران
بی هنجار بمسر انجام مواد شورش و فساد پرداخته مصدر بعضی
کارها که بعد ازین گذارده آید گردید - و زر سرکار والا را بر حرام
خواری صرف نمود - و امان بیگ فرزندان را در بلخ گذاشته برخست

دولتخواهان بصوب کرززان و غرجهستان روانه شد - که در مقام محکم
رحل اقامت افکنده او یماق خود را گرد کند - ولختی احشام دیگر را
که با قلماقان مسطور باختیار و بی اختیار متفق شده بودند بالطاف
پادشاهانه امیدوار ساخته از همراهی شوریده بخدان فتنه اندوز باز
آرد - و هزاره دهنه زنگی را که از میمنه کوچ نموده مائل بصوب
بلخ منزل گزیده بودند باخود موافق گرداند - و چون حقیقت یکرویی
و یکرنگی امان بیگ و منصبی که برای او تجویز یافته بود از عرضه
داشت بهادر خان و اصالت خان بمسامع جهانپدانی رسید آنرا مقرر
داشته بخطاب قباچخانگی سربلند گردانیدند *

سائحه دیگر آنکه

سبحان قلی با پنج شش هزار اوزبک که سابقا در بلخ میبودند
و المانان که نزد او فراهم آمده بودند آخر شب ششم ذی القعدة
بر ترمه هجوم آورد - اوزبکيه از اطراف و جوانب حصن بیرونی قلعه
نزد بانها نهاده بدرون ریختند - میرزا کوهاتی با پانصد پیداه افغان
بنگش پایان که برافان او بنگاهبانی حصار سی پرداختند از همت
مردانه هنگامه زد و خورد گرم گردانید - و پس از کشتش و کوشش
بسیار بزخم سنان پدایه گرانمایه شهادت رسید - درین اثنا سعادت
خان مهابدیا بر افروخته با تغنگچیان سرکار والا و تاییدان خود از
ارک بر آمد - نزد اوران طرفین تا سپیده صبح در تلاش و پرخاش
بودند - و چون از مخاذیل بای محمد ایشک آقا باشی و شاه کوچک
سرای و دین محمد یساول و الله ویردی پسر حاجی محمد اتالیق

سبحان قلبي و برادر زاده اوراز بي با چندی ديگر ره گراي نيستني گشتند - بقية السيف پاي ثبات از دست داده از هر سو بهزاران جاں كندن بديوار برآمده خود را بيرون حصار انگذند - و تا دوازده كروه هديج جا توقف نگزيده در موضع بويه فروز آمدند *

انديون عنان گلگون قلم بشاه راه نگارش وقايع حضور برتافته گزارش سائر سوانح بلخ و بدخشان بهنگام آن باز مي گذارد بيست و ششم ذي القعدة محمد حسين برادر همت خان بخدمت ضبط بگلانه و منصب هزار و پانصدي هزار و پانصد سوار هشتصد سوار در اسپه سه اسپه از اصل و اضافه سر بر افراخت *

سيوم ذي الحجة بهر يكي از حكيم محمد داؤد و طاهر شيخ ماده فيل بجهت سواري عنايت شد - هفت فيل كه اعتقاد خان صوبه دار سابق بهار از مرزبان مملووه گرفته بدرگاه آسمان جاه فرستاده بود بنظر اشرف درآمد *

هفتم [ذي الحجة] بغولاد خواجه پسر سنگي خواجه دو هزار روپيه - و به خواجه عبد الرحمن پسر شاه خواجه هزار روپيه - و بهر يكي از ملا صالح بدخشي از علماء بلخ كه درين ايام بادرآك دولت ملازمت فايز گشته بود - و سيد محمد عرب - صد مهر انعام شد *

دهم [ذي الحجة] بعيدگاه رفته نماز به نياز تمام ادا فرمودند - و بعد از مراجعت سنت قربان پرداختند و در فهاب و ايب نياز مندان بآئين مقرر از زر نثار بكام دل رسيد شامگاهان آتش بازي كه بر كنار درياي راوي محاذي دولت خانه معلی كه بر

ب مذکور مشرف است ترتیب یافته بود مصرت افزای نظارگیان
گشت - و پسران نذر محمد خان که چنین تماشا بخواب ندیده
بودند تا به بیداری چه رسد بحیرت افتادند *

چهاردهم [ذی الحجه] بلرام وکیل رانا جگت سنگه که به
بهذیت گزاری فتوحات جدیده با پیشکش و عرضه داشت او
مده بود باستلام سده اقبال سرافشار برافراخت - و اسپ
ساز طلا بابت پیشکش رانا بخسرو مرحمت شد - و بلرام
من از چندی بعنایت خلعت و اسپ مباهیه گشته رخصت
معاودت یافت - و مصحوب او بهریکی از رانا و راج کفور پسر
زرگ او خلعت فاخر و اسپ با زرین طلا عنایت نموده فرستادند
مهدی خواجه اسماعیل اتائی پیر اویماق ترکمن را که بجهت
حتمال صدور فتنه ازو علامی سعد الله خان بحکم اقدس در بلخ
برسم نظر بند بصین فیروز سپرده روانه درگاه والا گردانیده بود
و تا حال بهمین طریق نگاهبانی می نمودند - از مراحم پادشاهانه
به مطیع و عاصی را شامل است از تنگ نائی قید برآورده
بعنایت خلعت و منصب هفت صدی ذات و صد سوار و
انعام دو هزار روپیه سر بلند گردانیدند - چون اختر بوج خلافت
پادشاه زاده محمد اورنگ زیب بهادر بعد از ورود یرلیغ طلب
از کار پژوهی و رضا جوئی پادشاه ظل الله بکمتر زمانی از گجرات
بدار السلطنه رسیده بود علامی بامر اقدس استقبال نموده شب
بیست و سیوم در ساعت مسعود بدولت ملازمت رسانید - آن دره
التاج خلافت هزار مهر نذر گزاردند - و بمرحمت خلعت خاصه

مفتخر گشتند - و محمد سلطان و محمد معظم پسران آن کامگار نیز
 شرف ملازمت اقدس اندوختند - درین تاریخ از عرایض نگارندگان
 وقایع توران بمسامع جهان بانی رسید که حسن خواجه جویداری
 پدر طیب خواجه که از بخت بیدار بحضور پیشگاه قوایم سریر اقبال
 کامروای صورت و معنی است بعلت ربا در بخارا رخت هستی
 بر بست - و یوسف خواجه پسر کلان اوسجاده گزین و جانفشین گشت -
 پوشیده نماید که پیش از وصول لشکر اسلام به بلخ از کثرت
 ظلم اوزبکیه و شیوع مظلومه المایه ربائی عظیم در انجا شایع
 شده بود چنانچه هر روز جمعی نذیر ره گرای بیستی می گشتند -
 بمیامن ورود الویه فیروزی بیکبار منقطع گشت - و این بلای عام
 بر سکان بد انجام بخارا مسلط گردید *

گرامی جشن وزن شمسی

روز پنجشنبه بیست و چهارم ذی الحجه سال هزار و پنجاه
 و ششم موافق دوازدهم بهمن خجسته مجلس وزن انجام سال
 پنجاه و پنجم و آغاز سال پنجاه و ششم شمسی از زندگانی ابد
 طراز حضرت خاقانی ترتیب یافت - و آن گرانبار عظمت و جلال
 برسم هر سال بطلا و دیگر اجناس مقرر و زن نموده آمد - پادشاه
 با فرو فرهنگ بعد از وزن اقدس در ایوان سپهرسان دولت خافه
 خاص بر سریر مرصع جلوس فرموده بزر و سیم نقار جهانی را از
 احتیاج برآوردند - درین روز میمنت افروز پادشاهزاده والا گهر محمد
 اورنگ زیب بهادر اختی جواهر از لعل و یاقوت و مروارید ثمین

پیشکش گذرانیدند - خدیو آفاق آن کامگار را بعطای ولایت بلخ و بدخشان سر عزت برافراختند - و از سواران منصب آن قره باصره جلالت هزار سوار دیگر دو اسبه سه اسبه مقرر فرموده آن رفیع مقدار را بمنصب پانزده هزاره ذات و ده هزار سوار هشت هزار سوار دو اسبه سه اسبه بلند پایگی بخشیدند - صدرالصدور سید جلال باضافه پانصد سوار بمنصب شش هزاره دو هزار سوار نوازش یافت - پانصد سوار راجه جسونت سنگه دو اسبه سه اسبه گردانیده و او را بمنصب پنج هزاره پنج هزار سوار دو هزار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه برنواختند - جعفر خان باضافه پانصد سوار بمنصب پنج هزاره سه هزار و پانصد سوار - و طیب خواجه بمنصب چهار هزاره ذات و چهار صد سوار و انعام هزار مهر - و خلیل الله خان بعزایت فیل - و سعادت خان تهبانه دار ترمذ که در مدافعه سبحان قلی مصدر خدمت شده بود چنانچه گزارش یافت باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزاره دو هزار و پانصد سوار - و لهراسپ خان و راجه راجروپ بمرحمت نقاره - بلند پایه گشتند - و حکیم محمد داره بمنصب دو هزار و پانصدی ذات و سه صد سوار - و هر کدام از ملا علاء الملک میر سامان که بعطاء قلمدان طلایی مینا کار نیز برافراخت - و حقیقت خان بمنصب دو هزاره ذات و سه صد سوار رای تودرمل بمنصب هزار و پانصدی ذات و هزار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه و فیل - و لطف الله ولد سعید خان بهادر ظفر جنگ بخلمعت و خدمت حراست قلعه کابل و منصب هزار پانصدی ذات و هزار سوار و خطاب خانی و علم - و طاهر شینخ

بخلعت و جيقه مرصع و منصب هزارى ذات و پانصد سوار و خطاب
 خانى و اسب با زين نقره - و هريکي از قاضى محمد اسلام و
 ميرک شيخ بمنصب هزارى ذات و صد سوار عز افتخار اندوختند
 جميع اين مناصب از اصل و اضافه است چون مقرر شده بود که پنجاه
 لک روپيه با نور حدقه سلطنت پادشاهزاده محمد اورنگ زيب بهادر ببلخ
 بفرستند پرتيهيراج راتهور را بمرحمت بخلعت و اسب با زين نقره
 نوازش نموده و محافظت مبلغ مسطور بعهده او موقوف ساخته
 دستوري دادند که خزانه همراه گرفته پيشتر راهى گردد - بمير عبد
 الله صفوى چهار صد مهر انعام شد - مهتر يوسف سرآمد غلامان
 علیمردان خان راحسب الائتماس او در سلک بندهاى درگاه منسلک
 ساخته بمنصب پانصدى ذات و صد سوار بر نواختند - اهل نشاط
 و طرب بانعام مقرر نوازش يافتند *

بيست و هفتم [ذي الحجه] در اثنای آنکه اورنگ آراى
 جهانباني در سمت باغ فيض بخش نشاط اندوز نخچير بودند
 بعرض اقدس رسيد که عصمت نصاب عفت مأب ستي النسا
 خانم بسفر آخرت رخت هستي بر بست مظهر رحمت الهي و
 منشاء رافت فامتناهي از استماع اين سانحه تاسف نموده حکم
 فرمودند که ملا علاء الملک مير سامان که در شهر بود ده هزار
 روپيه از خزانه عامه براى تجهيز و تکفين آن مغفوره داده و
 سرانجام کارهاى فاگزينر اين امر نا گذران نيكو نموده همراه چندي
 از بندهاى درگاه با حکيم مسيح الزمان و عاقل خان و رحمت
 خان در رسانيدن آن نقاب گزين عدم بمنزل نخستين رفيق باشد

او بطریق امانت سپرده آمد - و پس از یک سال و کسری بدارالخلافت
اکبر آباد برده در مقبره که غریبی روضه منوره حضرت مهد علیا
متصل بچوک جلوخانه روضه مذکوره بمبلغ سی هزار روپیه از زر سرکار
والا انجام یافته دفن نمودند - و دهی که حاصلش سه هزار روپیه است
بجهت ماهیان سده و خرچ مقبره مرحمت شد - او از اولاد اهالی
مازندران است - و همشیره طالبای آملی که در معنی طرازی و
سخن پردازی یگانه روزگار بود - و در زمان حضرت جنت مکانی
پدایه ملک الشعرائی مرقی گشته - چون شوهر او نصیرا برادر حکیم
رکنای کشی در هندوستان پیمان زندگی برآمود او بقلاوزی بخت
بیدار در ملک خدمتگزاران مشکوی اقدس منتظم گردید و از
کردانی و شیوا زبانی و شناسائی آداب زندگی و رسوم خانه داری
و آشنائی بفن طب و طرق معالجات در پیشگاه تقرب صدر نشین
فردوس اعلی حضرت مهد علیا ممتاز الزمانی کار خود از جمیع
خوادم قدیمه گذرانیده بدرجه مهر داری رسید - و چون از علم قراءت
آگاه بود و کلام الهی نیکو تلاوت میکرد و سواد فارسی نامه های نظم
و نثر چنانچه باید داشت ادب آموز دبستان الهی قدوه محتجبات
عصمت - اسوه منتقبات عفت - نور حدیقه سلطنت -
بیگم صاحب نزد او تلمذ نمودند - چنانچه در کمتر فرصتی سواد
مصحف و کتب فارسی بهم رسانیدند - و بعد از آنکه حضرت مهد
علیا سفر گزین ملک تقدس گشتند چون رسوخ عقیدت و خلوص
ارادت او بروی روز افتاده بود گیتی خدیو صدارت محل مقدس بدو
تغویض فرمودند - و از آن رو که فرزندی نداشت بعد از فوت طالبای

در دختر او را بغیر زندگی برگرفت - کلان را بعقد ازدواج عاتل خان و خرد را بحباله نکاح حکیم ضیاء الدین مخاطب برحمت خان که پسر حکیم قطبا برادر دیگر حکیم رکنا است و خانم او را بسبب قرابت سببیه برخاست بندگان اعلیٰ حضرت از ایران طلبیده بود در آورد - اتفاقاً دختر کوچک که خانم باو کمال محبت داشت روز یکشنبه سیزدهم ذی الحجه بمرضی که در اثناء وضع حمل عارض شده تا یکسال ممتد گشته بود رخت هستی برمی بزد - خانم با آنکه بآگاهی و فهمیدگی موصوف بود از افراط محبت سر رشته شکیبائی از دست واهشته تا یازده روز در مغزی که بیرون ارک دار السلطنه لاهور داشت بماتم داری و سوگواری اشتغال نمود *

روز جمعه بیست و پنجم [ذی الحجه] پادشاه بنده نواز خانم را بمغزی که درون محل اقدس داشت طلبیده بنفس نفیس و شخص قدیس با نواب خورشید احتجاب ملک زمان و مالک دوران بیگم صاحب بدان منزل تشریف فرموده خاطر پراگنده و دل الم آگنده آن تغیفه را بالطف گوناگون و اعطاف روز افزون از غم و پرداختند - و بزندگانی جاودانی خود که سرمایۀ کاسرانی و پیرایۀ امن و امانی است تسلیم نموده بدولتخانه والا همراه بردند صبح روز شنبه بیست و ششم [ذی الحجه] که از خوراندن ماعصر خاصه بجهت خدمت سفره چینی که از قدیم با او بود فارغ شد - و برارزنده افسرجهانبانی بشکرتوجه فرمودند - او برای بعضی کارهای ضروری مرخص شده بمنزل بیرون رفت - بعد از خوردن طعام و ادای نماز مغرب و عشا بخواندن کتاب مشغول شد - و چون چار پنج گری از

شب که شب پانزدهم از واقعه دختر بود گذشت گفت نفسم تنگی
 میکند و حال خود را متغیر می بینم - و از اشتداد آن حال حکیم
 مسیح الزمان را که قرابت سببی داشت طلبید - و پس از آمدن
 حکیم سر بتعظیم او فرود آورده همین که سر برداشت به پهلوی افتاد
 و چون نبض هنوز حرکت داشت تا دو گری حکیم و رحمت
 خان بگمان غشی در پی مداوا بودند - بعد از سکون نبض ظاهر شد
 که ازین جهان در گذشته *

سلخ ذی الحجه شش اسف عراقی پیشکش الله ویرد بخان
 تیولدار ایلاچچور که از انجا بدرگاه معلی فرستاده بود بنظر انور در
 آمد - و دو اسف به پذیرائی رسید - از ان میان کمیت اسپی
 لعل فام خوش خرام باد پای جهان پدما برق آسای متناسب
 الاعضا نکو منظر کوه پیکر پسندیده طبع دشوار پسند افتاد - و به
 پادشاه پسند موسوم گردید - و سر آمد اسپان خاصه عراقی مقرر
 گشت - و بر لسان حقیقت بیان گذشت که در رنگ و صورت بفتح
 لشکر که چگونگی آن بتقریب لعل بی بها در طی سوانح رمضان
 این سال نگارش یافت مانان است - اما فتح لشکر در بلندی
 و پهنائی و تنومندی یک دانگ از چار دانگ بل بیشتر زیاده بود
 و نجابت آن برین رحبان دارد چه آن عربی نژاد بود و این
 عراقی نهاد - اگر چه پیش ازین حکم معلی بصدر پیوسته بود که
 هر روز آتش مبالغه دو یست روپیه از سرکار خاصه شریفه در ده جا
 طبع نموده بمحتاجان میداده باشند چنانچه در تضاعیف و
 وقایع محرم نهم سال این دور نگاشته آمد *

غره محرم [سنه ۱۰۵۷] خاقان جود گستر از نور رانت و شمول شفقت و فیض عام و کرم تمام سی هزار روپیه بدانزده بنده معتمد حواله فرمودند - تا بجمعی منزوی که از گرانی غله بفاقه و عسرت میگذرانند قسمت نمایند - سبحان سنگه سیدسودیه باضافه پانصدی ذات بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار عز افتخار اندوخت *

سیوم [محرم] سید منصور ولد سید خانجهان را که بسزای اعمال نکوهیده و افعال ناپسندیده که تفصیلش در سال نوزدهم رقم پذیر گشته تا حال محبوس بود به درخواست اختر برج خلافت پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر از زندان برآرده بآن غره ناصیه اقبال سپردند که داخل ملازمان خود نموده ببلخ برند - طیب خواجه را بعنایت خنجر مرصع - و قباد میر آخور را بمرحمت فیل سربلند گردانیدند - روز عاشورا ده هزار روپیه مقرر این ماه باصحاب احتیاج بذل فرمودند سید محمود ولد خاندوران بهادر نصرت جنگ را باضافه پانصدی ذات و پانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار - و محمد صالح ولد میرزا عیدی را باضافه پانصدی ذات بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار مفتخر ساختند •

پانزدهم [محرم] در ساعت مسعود پادشاهزاده بخت بیدار محمد اورنگ زیب بهادر را بعنایت خلعت خاصه با بادری و دوتسبیج مرورید که در یکی لعل و در دیگری زمرد افظام یافته بود و شمشیر خاصه و دوپست اسپ مد تپچاق ازان میان دو اسپ را طویل

خاصه یکی یوز پنج نام عربی با زین مرصع - دیگری هنی سندر
 نام عراقی با زین طلائی مینا کار - و صد ترکی - و فیل از حلقه
 خاصه با یراق نقره و ماده فیل و انعام پنج لک روپیه نقد نوازش
 نموده دستوری دادند که به پشاور شتافته ایام نوروز دران حدود
 بگذرانند - اوایل بهار که هوای کوهستان رو باعتدال نهاد و
 علف بروید و طرق شایسته آمد شد عساکر ستاره شمار گردد - با
 امیرالامرا علیمردان خان و جمعی از راج پوتیه و غیوهم مانند
 راجه رایسنکجه و راو ستر سال و نظر بهادر خویشگی و راو روپ سنگه
 چندراوت و راجه امر سنگه راجاوت و غیر اینان که از بی توفیقی
 از بلخ و بدخشان به پشاور آمده بودند و حکم شده بود که متصدیان
 اتک نگذارند که اینان از دریا بگذرند روانه بلخ شوند - و هر کدام
 از نجوم سماء معالی محمد سلطان و محمد معظم را تسبیح مروارید
 مرحمت نموده با پدر والا قدر مرخص ساختند - و خلیل الله خان
 را بعنایت خلعت و اسب با زین مطلا و هر یکی از خواجه عنایت
 الله و غضنفر ولد الله و یرد بخان و آبی محمد تاشکندی و راوت
 دیالدا س جبالا و مرشد قلی و میر محمد امین و شرف جان بیگ
 ترکمان و ابراهیم حسین ترکمان و عطاء الله خوانی و آقا علی
 مستوفی را بعنایت اسب سربلند گردانیده با جمعی دیگر از
 بندهای درگاه عرش اشتباه در خدمت پادشاهزاده والا گهر رخصت
 فرمودند - و بخشیگری این لشکر بمرشد قلی - و خدمت توزک
 خواجه عنایت الله - و دیوانی با آقا علی تغویض یافت - سلطان
 علی میتر هزار عرب به انعام دو هزار روپیه کامیاب گشت *

هژدهم [محرم] بمهدي خواجه اسمعيل اتائي دويست مهر
 انعام شد - و چون قوم ترکمن باو ارادتي داشتند و او التماس نمود
 که اميد وارم که عيال و اطفالم را درينجا نگاه داشته مرا دستوري
 دهند تا در دولتخواهي کوشيده اين الوس را بجاده فرمان پذيري
 در آرم - پس از چندي بعنايت خلعت و خنجر طلا و اسب با
 زين نقره و انعام دوهزار روپيه سر بر او راخته بخدمت پادشاهزاده
 کامگار مرخص گرديد - او پس ازان که لشکر ظفر اثر ولايت بلخ
 و بدخشان بحکم اقدس بنذر محمد خان باز گذاشته مراجعت
 نمود از بد طينتي و بدگهري از اطعالي و اموال دل برگرفته
 نزد خان ماند *

بيستم [محرم] بشکار گاه تلوندي توجه فرمودند *

بيست و ششم [محرم] دولتخانه والا را فروغ آموذ گردانيدند
 و در شش روزه رفتن و آمدن و يک مقام که در تلوندي واقع شد
 سه قلاده شير و هشت نيله گاو و بيست و هفت آهو صيد نمودند *

بيست و هفتم [محرم] ملتفت خان را بخلعت و خدمت
 بخشيگري احديان سر بلندي بخشيدند - راجه پرتهي چند
 زميندار چنپه را بعنايت خلعت و اسب با زين نقره بر نواخته
 بوطن مرخص ساختند - چون حليله جليله مهين پور خلافت هنگام
 انتهاض عساكر جهانکشا بصوب دارالملک کابل در جهانگير آباد
 بیمار شده بود چنانچه نکشته آمد و بعد از افقضاء يازده ماه درين
 وقت رو بصحت نهاده پنجم صفر اورنگ آراي جهانباني برسم
 عيادت بمنزل پادشاهزاده بيدار بخت تشریف فرمودند - آن سرو

جوبدار جهانداري مراسم پا انداز و نثار بتقدیم رسانید پیشکشی از جواهر و مرصع آلات و اقسام اقمشه بنظر اشرف در آوردند - رای بهاریمیل دیوان آن والاگهر از اصل و اضافه بمنصب هزاري ذات و صد و پنجاه سوار سرانراز گردید - میرصفي پسر اسلام خان از دکن آمده بسعادت ملازمت فایز گشت - و سه ذیل با یراق نقره و لختی مرصع آلات و بسیاری از امتعه دکن که خان موسی الیه برسم پیشکش همراه او فرستاده بود از نظر انور گذرانید *

نهم [صفر] پیمانه زندگی مهیس داس ولد دلپت راتهور برادر راجه سورج سنگه برآمده - چون از بندگان معتمد کار دیده پیکار ورزیده بود چنانچه هرگاه در دولخانه خاص عز حضور می اندوخت حسب الحکم پس تخت افس پهلوی سندلی که بران شمشیر و ترکش خاصه می باشد و از اورنگ سدره آهنگ همواره بغاصله ده گز نگاه میدارند می ایستاد - و در وقت سواری اعلی حضرت بغاصله دو برابر این از عقب می آمد - بر زبان مقدس رفت که بایستی در معرکه بکار می آمد که با او بسیاری کشته میشدند - و باز ماندگان او را بمرحمت خلعت برنواخته رتن پسر کلانش را که در جالور است و چار صدی دویست سوار منصب دارد از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار نوازش فرمودند - تا جمعیت پدرش رو بتفرقه نفهد *

گزارش نوروز

بعد از پانزده گری و چهار پیل از شب پنجشنبه چهاردهم ماه

صفر فرورزنده هفت طارم رایات اعتدال به بیت الشرف برافراخت
و بهار فیض آذار چهره زمین و زمان را بگلہای رنگا رنگ و سبزه‌های
گونگون بر افروخت - فردای آن که روز نوروز عشرت امروز بود ابر
افضال بیدمال پادشاه دریا نوال ریاض آمال جهانی سیراب ساخت
درین روز خجسته هزار سوار دیگر از منصب پادشاهزاده والا قدر
محمد شاه شجاع بهادر که بفرمان طلب از بنگاله احرام حریم حرم
احترام جهانبانی بسته روانه شده بودند دو اسبه سه اسبه مقرر
فومودند که منصب آن والا گهر پانزده هزاری ذات و ده هزار سوار
هشت هزار سوار در اسبه سه اسبه باشد - علامی سعد الله خان
گزین پیشکشی از جواهر و مرصع آلات و دیگر نغایم اقمشه بنظر
کیمیا اثر در آورد - و متاع یک لک روپیه شرف پذیرائی یافت - و
آن نوین بلند قدر را بعنایت فیل از حلقه خاصه با یراق نقره
و ماده فیل سر بلند گردانیدند - سعید خان بهادر ظفر جنگ از صوبه
ملتان آمده باحراز دولت ملازمت فایز گشت - و هزار مهر نذر گذرانید
و باضافه هزاری ذات بوالا منصب هفت هزاری ذات و هوار پنج
هزار سوار دو اسبه سه اسبه سرافراز گردید - و از اصل و اضافه الله
قلی ولد یلنگتوش بمنصب هزار و پانصدی هشتصد سوار - و میرزا
محمد ولد میر بدیع مشهدی بمنصب هزار و پانصدی چار
صد سوار - و قباد بمنصب هزاری ذات و هشتصد سوار - و سلطان نظر
بمنصب هزاری ذات و چار صد سوار - و هر یکی از میر صفی ولد
اسلام خان و خواجه عبد الوهاب بمنصب هزاری ذات و دویست
سوار مفتخر گشتند - سالیانه بالتون پروانچی خسرو نذر محمد خان

درآزده هزار روپيه مقرر گشت - بمير فضل الله کرمانی که تازه از ایران آمده در سلک بندهای درگاه منسلک گشته بود شش هزار روپيه - و بنگارنده این صحیفه دوات چهار هزار روپيه - و بخواجه قاسم نقشبندی حصارى دو هزار روپيه انعام شد - درین روز بساعت مختار انجم شناسان پیشخانه والا باصر معلی بجانب دار الملک کابل بر افراخته آمد - سید بهادر بعنایت خلعت و بداروغگی فیلخانه از تغیر مرحمت خان مباهی گشت - اواخر این روز مسعود باغ فیض بخشش و فرج بخش را که نمودج فردوس برین است بقدرم عشرت لزوم طراوت تازه و نصارت بی اندازه بخشیدند - و بحکم قضا توام برکنار حوضهای کوثر آسا و جوههای دریا نمای آن چراغان برافروخته شب را فروغ روز دادند پسران نذر محمد خان و اعیان بلخ و بدخشان که در پیشگاه قوایم سریر فلک نظیر دولت دین و دینی می اندوزند حاضر شده از گشت باغ و تماشای چراغان مسرت اندوختند *

بر افراختن رایات فیروزی بصوب دار الملک کابل نوبت میوم

در سنه ماضیه که بعنایت مهدی و لطف سرمدی فتح بلخ و بدخشان نصیب اولیای دولت قاهره گشت - و این دو ملک وسیع با مضافات همیده دیگر ممالک محروسه گردید - بهادر خان و اصالت خان را برای حفظ ولایت و ضبط معاملات گذاشته بودند - چون از عرایض این دو بنده جداکار پیگار گزار بکرامت استماع مسماع

جهانداري رسيد که عبد العزيز خان والي توران که بخود تپاه و فکر کوتاه در تهيه اسباب زيانکاري بوده ميخواهد که با لشکر ادبار اثر اوزبکيه از علوفه خوار و علف خوار در اوایل بهار که خزان روزگار آن نابکار باد بر سر بلخ بيايد بذايران پانزدهم محرم پادشاهزاده والاگهر محمد اورنگ زيب بهادر را با جمعی از بندگان نبردگار و مبارزان جلالت شعار به بلخ رخصت نمودند چنانچه گزارده آمد - و بنفيس نفيس هژدهم ماه صفر بعد از دو پسر و چارگري روز * ع *

بساعتی که تولی کند بدو تقويم

از دار السلطنه لاهور بصوب دار الملک کابل نهضت فرموده پاي فلک سا در رکاب اشهب شهاب رکضت برق سرعت درآوردند تا بقرب اعلام نصرت طراز جهانداري والويه ظفرپرداز فرمان گزاري دليمران خون ريز و شيران اجل ستيز مستظهر بوده بتدغ آب دار و سنان جوشن گذار آب نخوت والي توران بخاک مذلت برآمیزند - و به سم اسپان بادپا گرد از قعر جيکون بر انگیزند - و سرگرم تسخيرات تازه و کشايشهای بی اندازه باشند - چون مقرر شده بود که هر سه پسر نذر محمد خان تا مراجعت مواکب کواکب شمار در دارالسلطنه در خدمت مهين پادشاهزاده والاقدار باشند اينان را بمرحمت خلعت فاخر نوازش نمودلا رخصت دادند - صدر الصدور سيد جلال را بسبب بيماري که درينولا عارض شده بود در دارالسلطنه گذاشته سيد علی دويمين پسر او را در رکاب سعادت گرفتند - تا بنيابت پدر مراسم خدمت صدارت بتقدیم رساند - سيد شير زمان و سيد منور پسران

سید خان جهان را با سید علی خویش او بعنایت خلعت مهابهی ساخته بحراست قلعه دارالسلطنه معین گردانیدند بملا علاء الملک میرسامان که برای سرانجام برخی مهم بودن او در لاهور مقرر گشت و بهرام ولد صادق خان که بخدمت بخشیدگرمی و واقعه نویسی صوبه پنجاب نوازش یافت خلعت مرحمت فرموده از نخستین منزل رخصت نمودند *

بیدست و پنجم [صفر] که موکب اقبال از دریای چناب گذاره فرموده بود مهین پور خلافت که صوبه مذکور بدیشان مرحمت شده دستوری معادلت دارالسلطنه یافتند - و حکم شد که آن غرض ناصیه خلافت تا مراجعت رایات جلال از دارالملک کابل در دارالسلطنه باشند و هنگام رخصت بآن والا گهر خلعت خاصه با نادری و دو اسپ از طویلۀ خاصه یکی با زین طلائی میداکار دیگری با زین طلائی ساده عنایت فرمودند - و هر کدام از سلطان سلیمان شکوه و ممتاز شکوه و سپهر شکوه را فیل عطا نموده با والد ماجد مرخص گردانیدند - فیل دار خان از جمله هفتاد و سه فیلی که در حدود رهود و نواحی قلعه چانانیدر از مضافات صوبه گجرات صید نموده بود چل و شش فیل نر و ماده بنظر کمیاء اثر در آورد *

دوم ربیع الاول که روز شرف آفتاب بود بعلاصی شمشیر با یراق میداکار و اسپ از طویلۀ خاصه با زین طلا مرحمت فرمودند - و حکیم محمد داود را بخطاب تقرب خان - واللہ قلی واد یلمکتوش را بخانی و عنایت اسپ با زین نقره مفتخر ساختند - و معتمد خان را بفرستادن علم بلند پایگی بخشیدند - فیض الله ولد زاهد خان

را باضافه پانصدی ذات بمنصب هزار و پانصدی چار صد سوار
سر بلند گردانیدند *

ششم [ربیع الاول] باغ و عمارت حسن ابدال بنزول فبض موصول
نصارت فردوسی یافت *

هشتم [ربیع الاول] کوچ فرمودند - و سعید خان بهادر ظفر
جنگ که برای بعض کارهای ناگزیر چندی در دار السلطنه
مانده بود استلام سده سنیه جهانداري نمود *

دهم [ربیع الاول] از پل کشتی که بر دریای نیلاب بسته بودند
بفرخی عبور کردند - ملتفت خان را از اصل و اضافه بمنصب هزار و
پانصدی ذات و هشت صد سوار نوازش نموده حکم فرمودند که
تا رسیدن پادشاهزاده والا گهر محمد شاه شجاع بهادر در اٹک باشد -
و ده اسپ یکی با زین طلا و بیست استر که بدادشاهزاده بخت
بیدار مرحمت شده بود بدو حواله شد - تا بآن نور حدیقه
سلطنت برساند - و در ملازمت آن بلند اختر بکابل بیاید *

شب دوازدهم [ربیع الاول] مبلغ مقرر بارباب استحقاق
رسید - فردای آن ساعت پشاور مرکز الویه اقبال گشت -
و در باغ ظفر که دران عمارتی از سرکار خاصه بروی کار آمده
نزول اجلال فرمودند *

پانزدهم [ربیع الاول] از انجا نهضت نمودند *

شانزدهم [ربیع الاول] در علی مسجد سعید خان بهادر
ظفر جنگ را خلعت خاصه با نادری طلا دوزی و شمشیر
پراق طلای میناکار و دو اسپ از طویل خاصه با زین طلا

و مطلا و نیل از حلقه خاصه با ساز نقره و صافه نیل مرحمت نموده
 رخصت دادند که بسرعت هرچه تمامتر باختر برج جهان بانی
 پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر رسیده در خدمت آن بلند
 قدر روانه بلخ گردد - و خانه زاک خان را بخلمت و اسپ - و دیگر
 پسران و برادر زادهای خان ظفر جنگ را بخلمت نوازش فرموده
 همراه او مرخص گردانیدند - و حکم شد که لطف الله خان خلف
 او که بحراست قلعه کابل میپردازد نیز با پدر روانه آن صوب شود -
 و نگاهبانی قلعه مذکور به سیورام کورتیغویض یافت - و او را بمرحمت
 خلمت همراه فرستادند روانه کابل ساختند - و بخان ظفر جنگ
 و پسران او سه لک روپیه برسم مدد خرچ عنایت شد - راجه بیتل
 داس بمعنایت اسپ از امطبل خاصه با زمین مطلا نوازش یافت *
 هژدهم [ربیع الاول] چون بعرض اقدس رسید که امیر خان
 صوبه دار تنه * مصرعه *

* رخت هستی ازین جهان بر بنست *

مغل خان پسر زین خان را که از خانه زادن معتمد لایق تربیت
 است و در دکن بخدمت قلعه دار می اود گرد می پرداخت ناظم
 آن صوبه گردانیدند - و باضافه پانصدی ذات بمنصب سه هزار
 ذات و دو هزار سوار برنواختند *

بیدست و یکم [ربیع الاول] باغ صفا به نزول مقدس صفای
 تنزه یافت - و هر کدام از ماده و سنگه واد راو رتن هاد و رپ سنگه
 راتهور و رام سنگه راتهور را که در بلخ بودند بار سال اسپ با زمین
 نقره مفتخر ساختند - و حکم معلی صادر گشت که شفیع الله

برلاس برسم استعجال بکابل و از آنجا بغور بند شتافته از بندهائی که در خدمت پادشاهزاده فیروز مند محمد اورنگ زیب بهادر ببلخ معین شده اند هر که بآن کمکار نه پیوسته باشد سزاولی نموده اورا بخدمت آن قرق باصره جهاندارای بزودی روانه گرداند .
 اکنون سوانج بلخ و بدخشان و مضافات آن که درین دو سه ماه بروی کار آمده و از عرایض اولیاء دولت ابد بنیاد بکرامت استماع جهانبنانی رسیده برمی نگارن تا سلسله سخن از هم نگسلد -
 بعد از نگارش آن بگزارش در آمدن رایات نصرت ایات بدارالملک کابل و دیگر وایع حضور اقدس خواهد پرداخت *

از سوانج بلخ نخستین آنکه

دوازدهم ماه محرم بسیاری از المافان فتنه نشان سه پهر شب گذاشته ناگهان بر سر تهانه کلمه آمدند - اگر سین کچهواهنه نروکا تهانه دار کلمه و کرگان خبر ببلخ فرستاده خود بدستیارای عبودیت پاسخ و پای مردمی عقیدت صادق با جمعی از منصبداران و تفنگچیان بدشاهی که برسم کومک همراه او بودند مخافیل از نواحی قلعه کلمه راند - و بهادر خان بعد از اطلاع برین ماجری راجه جیرام و روپسنگه راتهور و گولکداس سیدسودی و برخی دیگر از بندگان درگاه و دوهزار سوار از تابینان خود را بسرکردگی نیکنام عم خود بدفع مقاهیر روانه ساخت - مبارزان کار طلب بعد از رسیدن کلمه بسوی مومن آباد که مناکیب بدانصوب رفته بودند شتافتند - و از آنرو که بادیه نوردان ادبار بشنیدن خبر روانه شدن افواج قاهره از آب جلیحون گذشته

بودند ببلخ برگردیدند - ثانی الحال از نكاشته سعادت خان ظاهر شد
كه این گروه فتنه پزوه را سبحان قلی از موضع بویه كه میان قلعه
كلیف و ترمذ است بصوب كنده و كرگان فرستاده بود چون آنجماعه
كاری نساخته برگشتند از كنار آب بجانب حصار رفت *

سائحه دیگر انكه

بیست و پنجم محرم جمعی از المانان بگذر نیلگران كه از
كلیف پائین تر است از جیحون عبیره نموده و از نزدیکی شبرغان
گذشته بجانب شبرم و سرپل رفتند - بهادرخان پس از آگاهی راجه
دیپی سنگه و راجه جیرام و رب سنگه راتهور و رامسنگه راتهور و
معتمد خان میرآتش و گوكداس سیدسودی و علاول ترین و گوپال
سنگه و مهیمس داس راتهور و جگرم كچهواوه و نیکنام عم خود را
با دو هزار سوار از تابیدن خود به تنبیه مخازیل فرستاد - و
اواخر روز كه لشكر فیروزی به آنچه رسید المانان مذکور كه احشام
نواحی شبرم و سرپل را غارت كرده و اسب و شتر و گاو و گوسفند
فراوان گرفته بجانب جیحون راهی شده بودند از گزارش قراولان
خود حقیقت حال دریافته راه چول پیش گرفتند - مبارزان جد كار
نیم شب برین ماجری آگاه گشته پی مقاهیر گرفته روانه شدند - و
دوبهر شب و دو نیم بهر روز بر اثر شتافته بآن زیانكاران دین و دنیا
رسیدند - و جمعی را ره گرای هلاك گردانیدند - بقية السیف راه فرار
پیمودند - دلاوران عرصه و غا تا پایان روز تعاقب نموده و از اسب و
شتر و گاو و گوسفند آنچه بغارت رفته بود گرفته شب در همان چول
فرود آمدند - اتفاقا پس از گذشتن يك گری از شب پنج شش

هزار سوار دیگر از آب گذشته هنگامه نبرد گرم ساختند - و بعد از ستیز و آویز بهیاری بگوی نیستی فرورفتند - دیگران جانی بصد جان کندن بدر بردند - از کنداران سپاه فیروزی نیز چندی پروانه وار خود را بر آتش پیکار زده جان در باختند - در میان رؤس مقاتیل الماقان سر بعضی از اوزبکیه بدتحمیه که خود را در سلك بندگان درگاه خواقین پناه منسلک ساخته و بهمت پست برای غارت مال مسلمانان با انجماعه بد سگال پیوسته بکیفر افعال بد مال خود رهیده بودند هویدا گشت - و سر نظر مینگ سردار آن فوج را که در قوم اورازی و الوس مینگ بهرور و اعتبار شهرت داشت شناختند - و اولیای دولت بلند صوات مظفر و منصور معادت نمودند *

از حوادثی که در حدود بدخشان بر روی

کار آمد نخستین آنکه

ششم صفر گروهی از اوزبك والمان بنواحی رستاق آمده مواشی رعایا و دواب سپاه از چمر آگاه گرفته راهی گشتند - خنجر خان حارس رستاق آگاه گشته به سرعت تمام با جمعیت خود بمخازیل رسید - و بعد از تلاشهایی گردانه انجماعه بی آرم را منهنم ساخته برخی را مقتول و چندی را مجروح گردانید - و دوابی را که بغارت رفته بود گرفته بر رستاق آمد *

دیگر

از وقایع نبیله بدخشان جنگ طالقان است
هفدهم ربیع الاول مکتوب حسین قلی آفر از دشت قلعه

بقلیچ خان رسید که المان بسیاری در قبادیان فراهم آمده قصد عبور از آب جیحون دارند - قلیچ خان راجه راجروپ را که از قندز بدیدن او آمده بود و نور الحسن بخشی احدیان و چندی دیگر از بندهای آستان خواقین مکان را نزد خود خوانده استشارة نمود که اگر مقاهیر بسوی طالقان آیند مصلحت برآمده جنگ کردن است یا حراست شهر نمودن - بعد از رد و بدل چندین صلاح دیدند که چون غنیم را بسیار نشان میدهند آنسب آنکه در استحکام حصار شهر و ضبط مداخل و مخارج آن کوشیده بمداغه طایفه ضاله باید پرداخت - قلیچ خان بانحاء شهر درون حصار گلین که بر درآن کشیده بود ملچارها قرار داده ضلع غربی حصن را بر راجه راجروپ که دران جانب بیرون قلعه دایره داشت و بنور الحسن که با احدیان پهلوئی او فروز آمده بود - و گفت که مردم خود را گرد آورده آماده کار باشید - و حراست سمت شرقی بابو البقا ولد قاضی خان و مقصود بیگ علی داشمندی و جمعی از بندگان درگاه که با مشار الیه بودند و طغرل ارسلان برادر زاده خود و گروهی از تابینان خویش مقرر نمود - و با حداد مهمند و خواجه عبد الرحمن بخشی پسر عبد العزیز خان نقشبندی و محمد مراد گرز بردار که داروغه توپخانه بدخشان بود و دیگر بندهای پادشاهی قدغن کرد که هر کدام از ضلع خود آگاه بوده راه در آمد جماعه بدسگال مسدود دارد - و هیچ یکی بجسارت بی هنگام از ملچار خود بر نیاید *

نوزدهم ربیع الاول بعد از پنج گری روز المانان مخدول شروع در آمدن نمودند - و از لشکر اینان که قریب ده دوازده هزار سوار

بسرداري تركبائي قطغان و شاه مراد كلچي و محمد كیلدی
 سجاوت و محمد بدایي و محمد جان درمان و شاه مراد بابور
 آریزه حاجي بوز و خدا قلی الچین و قرچق سراي و بایم قیچاق
 آمده بود شش هفت هزار سوار سبقت بسته شهر را گرد گرفتند -
 و پس ماندگان فوج فوج آمده بانجماعه مي پیوستند - نخست آغاز
 دیگر از جانب شرقي شد و نزدیک دوسه هزار سوار یکبار بدانصوب
 جلو انداختند - ابو البقا و مقصود بیگ با بندگان پادشاهي و طغرل
 ارسلان با تابندگان قلیچ خان که بحراست آن سو مي پرداختند
 جمعی را که بحسارت قصد در آمدن شهر داشتند بشیبه تیرو
 تفنگ ره گرای نیستی گردانیدند - و از مبارزان اخلاص شعار قاسم
 بیگ صفدر خانی جان بمردانگی در باخت - و چون راجه راجروپ
 بیرون قلعه که در انجا فرود آمده بود فوج خود آراسته ایستاده بود - و
 متصل راجه نور الحسن بخشی احدیان فوج احدیان توزک ساخته
 و پیش روی ایشان میدان بود جوقی گران بایزان روبرو شد - و سه
 چهار هزار سوار دیگر باحداد مهمند و خواجه عبدا الرحمن بخشی
 بالختی منصبدار و محمد مراد با مردم توپخانه که بیرون
 قلعه دست راست راجه و نور الحسن بودند در آویختند
 و سایر ادبار پیشگان قشون قشون دور تر بر پشتها برآمده ایستادند
 درین هنگام که مردان ناموس پرست دل از جان بر کذبه بکارزار
 مي پرداختند جوقی ازان فساق از جمله فوجی که بر راجه و نور
 الحسن روبرو بود از گذار شهر اسپي چند را که سپاه فیروززی برای
 خوردن علف گذاشته بودند گرفته راهي شدند - و چون گذار بانجماعه

بر احدات مهمند افتاد او با مردم خود برینها تاخت - کمال بیگ
 گرز بردار با جمشید بیگ برادر خود و برخی از گرز برداران با او
 مصافقت نمود - مقاهیر از حیلہ سازی و غدر پردازی رو بگریز نهادند
 تا این ناموس پرستان را دلیر ساخته بمیدان کشند - و چون بتعاقب
 پاره راه نور دیده آمد جوقی دیگر ازین گروه غدر پژوه تا اینان را
 در میدان گیرند جلو ریز رسیدند - راجه را جرّوب پس از دید این
 حال از حماست و حمیت بی توقف با مردم خود و نور الحسن
 با احدیان بکومک راجه تاختند - و کومک احدات و گرز برداران
 نموده جنگ کنان میدان در آمدند - قلیچ خان بر جرأت و جسارت
 این فدویان پیگار طلب آگاه گشته پیام نمود که از کنار شهر این همه
 دوری گزیدن مصلحت وقت بر نمی تابد - چه هر طایفه در ملچار
 خود بغوجی از مخاذیل به زد و خورد اشتغال دارد - اگر مدد
 فرستاده آید هر جانبی که خالی شود غنیم هجوم آورده از انطرف
 بشهر خواهد در آمد - صلاح آنست که پیش از هجوم مقاهیر آویزه
 کنان بآهستگی برگردیده بملچار برسید - این گفتار در دلهای نبرد
 گرای ابطال هنگامه قتال کار گر نیفتاد - مقاهیر از هر جانب فوج
 فوج برینان تاخته بکار زار می پرداختند - و دلیران جانباز و دلوران
 نبرد پرداز بتلاشهای مردانه هر بار این قابوچیان جان دوست را
 ره گرای هزیمت میگردانیدند - و مخاذیل بی آرم بخیره روئی و
 و شوخ چشهی باز هجوم میکردند - خواجه عبد الرحمن بخشی و
 محمد مراد داروغه توپخانه نیز با رفقا بغنیم خود آویزشی نمایان
 نمودند - و حریف خون را بشیبه تیر و تفنگ یک تفنگ انداز

عقب بردند - و خرمن زندگانی جمعی بآتش توپ و تفنگ خاکستر گردانیدند - بقية الذار فراهم شده با مبارزان اقبال در آمیختند - و کار از مقابله بمعانقه و از مقاتله بمصارعه افتاد - و از جانبین ترددات سترگ بروی کار آمد - انواع جسارت شعار جمعی از کنداران خسارت دثار را کشته و برخی را خسته گردانیدند - و از لشکر فیروزی محمد مراد داروغه و محمد زمان مشرف توپخانه و چندی دیگر بدرجه شهادت رسیدند - و از آنجا که جمعی کثیر از مذاکب تلف گردیدند محاذی توپخانه صرفه پیکار ندیده ایمن نیز بجماعه که با راجه و نور الحسن سرگرم نبرد بودند پیوستند - و چون در یافتند که کار به پیکار پیش نمیرود دست بحلیه سازی و سحرپردازی که پیشه عجایز بی دست و پا است زده شروع دریده نمودند (؟) تا آنکه سحابی مترامه فراهم آمده آفاق را تیره ساخت - و از باران هم در جمعیت این شیران زنجیر گسل و دلیران سراپا دل فتور افتاد و هم باروت و فتیله بتری و افسردگی از کار باز ماند - و چون سپاه خذلان دستگاه را خاطر از بان و تغنگ لشکر منصور فراهم آمد بر سر راجه و نور الحسن و احدیان و جمعی که بکومک ایمن آمده بودند ریختند - و کار از تیر و سنان بشمشیر و خنجر افتاد - و بحملهای صف شکن مرد افکن از هر دو طرف بسیاری مقتول و مجروح گشتند - و هراول راجه ادیا نامی که از قوم راجه بود با جمعی کثیر از مردم راجه جوهر مردانگی باز نموده جان در باخت و راجه نیز سه زخم برداشت - و اسپش بجراحت پیکان در میدان افتاد - و نور الحسن و احداک مهمند و از گرز برادران کامل بیدگ و عمر بیدگ

و محمد خواجه و خواجه یادگار و صالح بیگ نیز داد دلوری داده
 زخمها برداشتند - و جمشید بیگ برادر کامل بیگ بجزراحات
 متوالیه بپایه شهادت برآمد - انجام کار از آویزهای سخت پی
 در پی و شدت یاران و کثرت غنیمت بهبود کار در رسیدن بمحکمته شهر
 دیده نبرد کزان بسوی شهر روان گشتند - در اثناء معارفت از بسیاری
 آینه و آمیزه طرفین جمعی کثیره گرای نیدستی شدند - اتفاقا
 کوچه باغی پیش آمد از تنگی راه و هجوم مردم مخاذیل قابو
 یافته بسیاری را بشیبه تیر از پا در آوردند - بعد از آنکه کوتوال
 راجه با پیادهای کماندار از پس دیوار باغ برآمده تیراندازی و تفنگ
 اندازی نمود مظاهیر از دور راجه و نورالحسن پراکنده شدند - اینان
 بشهر درآمدند - و اوز بکیه برگردیده مغرب رویه شهر بر دوکوره فروز
 آمدند - و بتمنی آنکه فرجه یافته بشهر در آیند تا بامداد نزد شهر
 گشتند - از استحکام مداخل و مخارج و آگاهی دلوران ظفر شعار از هیچ سو
 راه در آمد نیافتند - و به نا امیدی که همیشه نصیبه بد اندیشان
 این دولت خداداد است از آنجا برخاسته مشرق رویه طالقان بر سر
 یزد آبی که از میان شهر میگذشت رفتند - و بند را شکسته آب را
 بطرف دیگر سردادند - چنانچه در شهر آب نماند - و گروهی بتاراج
 نواحی طالقان فرستادند - و باز ماندگان در دو روزی که آبجا بودند
 هر روز گرد شهر دست و پا میزدند - و بندگان درگاه در پاسبانی
 سعی بلیغ نموده جمعی از باطل ستیزان را به تیر و تفنگ ره گرای
 جهنم میگردانیدند - و از لشکر اقبال نیز چندی مقتول و مجروح
 میگشتند - مخدولان از کشایش شهر نا امید شده بیست و دوم

ربیع الاول با خسران روز افزون - و خذلان گوناگون - بجانب ساحل آب رفتند - اگر چند روز دیگر در دور شهر توقف می نمودند از بی آبی کار بر قلعه نشینان تنگ میشد - بعد از خلواطراف شهر ازین قوم فتنه پزوه راجه راجروپ و نور الحسن بقلیج خان بر گزارند که آب طالقان اعتماد را شاید انسب آنکه شما نیز در قندز فروکش کنید - قلیج خان بموجب گفته واقفان حقیقت آن سرزمین قرار داد که بغرخار رود - و راجه از بیم آنکه مبادا در غیبت او اینجماعه حمله پرداز با حفاظ قندز غدیری بروی کار آرند بصوب قندز راهی گشت - و چون اکثر مردم او درین زد و خورد جان در باخته قلیلی مانده بودند نور الحسن نیز برسم بدرقه با او همراهی نمود - و قلیج خان حسین قلی آغرا را با جمعی در طالقان گذاشته بغرخار رفت و چون آنرا نیز شایسته بودن ندید به اشکمش آمد - و قلعه قدیمه آنرا بعد از مرمت و احکام برای اقامت برگزید *

از سوانح غوری اول آنکه

چهارم ربیع الاول در اوایل روز خبر بشاه بیگ خان رسید که برخی از مخالفان امانان سه گروهی غوری بموضع قراباغ آمده همگی گله و رمه مردم اویماقات و رعایا را که دران سمت بود رانده می برند - او بشنفتن این واقعه جمعی را بمحافظت قلعه گذاشته بمالش مقاهیر سوار شد - بعد از آنکه نزدیک رسید لختی از قطان آن سرزمین گزارش نمودند که از کمین این گروه بد آئین غافل نبوده راه را با احتیاط باید نوردید - شاه بیگ خان

توقف نموده لشکر نویسن خود را پیش فرستاد که اگر جمعی از کمین گاه بر آیند او بکوسک برسد - مخاذیل که مواشی را با اسبان زبون راهی ساخته خود توقف نموده بودند اینان را کم پنداشته دلیرانه تاخند - گذد اوران لشکر فیرزی پای ثبات از دست نداده تلاشهای مردانه بروی کار آوردند - و المانان راه فرار که سرمایه زندگی و پیرایه پایندگی میداند پیموندند - فوج اقبال روز افزون تعاقب نموده مال مسلمانان را از تصرف آن قوم بی دین و دولت کشیدند و لختی را مقتول و برخی را مجروح گردانیده مظفر و منصور برگردیدند *

سابقه دوم آنکه

هزدهم ربیع الاول پیش از طلوع آفتاب بشاد بیگ خان خبر رسید که مذاکب مواشی حوالی غوری می برند - خان جمعی به نگاهبانی قلعه گذاشته سوار شد - بعد از نور دیدن نیم کروه از غارتگران قریب دو بیست سوار ظاهر شدند - خان خنجر بیگ خویش خود را با جوتی پیشتر روانه کرد - و خود از عقب بآهستگی راهی گردید چون سپاه نصرت دستگاه که بغتج و فیروزی خوگر شده بودند بی درنگ تاخته مواشی را گرفته آن سراق را پیش انداختند - نزدیک هزار سوار که در کمین جا نشسته بودند بر آمده هنگامه پیکار گرم گردانیدند - پس از زد و خورد بسیار خنجر بیگ و نظام بیگ و میر فرخ از بند های منصبدار و برخی از احدیان و جمعی از تابینان خان بتلاشهای گردانه جان فانی در باخته بزندگانی جاودانی

رسیدند - از معاهده نیز جوئی مجروح و چندی مقتول گردیدند
در اثناء التهاب نایره نبرد خبر رسید که نزدیک دوهزار سوار از
جانب دیگر قصد قلعه دارند - خان از بیم آنکه مبادا حصار را
متصرف شوند پیکار کثرت خود را بقلعه رسانید - درین کارزار نیز از
جانبین لختی کشته و برخی خسته گشتند - و ادبار پیشگان بناکامی
معاودت نمودند *

واقعه میوم آنکه

بیست و پنجم ربیع الاول نزدیک دوهزار سوار از المانان نمودار
شده نیمه بسوی محال طرف راست غوری و نیمه دیگر بجانب
کیلکی و سرخاب که از توابع غوریست راهی شدند - و از آن
رو که مردم آن سرزمین از پیشین غارت مخازیل متنبه
گشته اموال و عیال خود را بشعب جبال کشیده بودند
مذاکب مایوس برگشتند - و فراهم شده برقصه غوری که
بمرو قلع است تاختند - و انجام کار بجد و جهد مبارزان جسارت
شعار و تغنچیان قدر انداز از آنجا نیز مردود و مطرود گردیدند
چون پیش ازین قاضی خواجه کلان و قاضی تیمور و لختی دیگر
از تفاوت پیشگان غوری ره گرای مخالفت اولیای دولت بی زوال و
مخالفت اوزبکیه بد سگال گشته نهانی فامه و پیغام با وزبکیه که
مکتوبی متضمن تحریض بر دو روئی با بدوهای درگاه و یگرنگی
با خویشان و اقسام امید و بیم باینان نوشته بودند میفرستادند
درین هنگام آن بد سگالان فتنه سرشت نیز دوکس خود را با مکتوبی

و چند نانی که نزد آن تهی دستان تنگ چشم از جان گرامی تر است پیش آن فرومایگان دون همت فرستادند - اتفاقاً برخی از پیادهائی که بدست آن مقاهیر ماسور شده بودند گریخته آمدند و کیفیت حال بشاه بیگ خان باز نمودند - او هر دو منافق پست فطرت را نزد خود طلبید - و پس ازان که بکمتر تهدید و ترهیب بکنون خاطر فساد ناظر خود معترف گشتند هر دو را با یک پسر قاضی خواجه کلان درین کار بی هنجار انباز پدر بود بداسا رسانید *

سافحه چهارم آنکه

نهم ربیع الاول جمعی از طوایف المانان اسپان و شتران لشکر فیروزی را که در چراگاه میان ده قیچاق و ده قاضی که پنج گروهی اند خود است بودند پیش انداخته و از نوکران مبارزان اقبال که برای نگاهبانی دواب مذکور باز داشته بودند چندی را هلاک و برخی را اسیر گردانیده بقرار گاه خویش بر گشتند - رستم خان برین ماجری آگهی یافته بسیاری از منصبداران و احدیان را با تابینان خود بتعاقب آن گروه خدلان پرتوه فرستاد - اینان چند گروه تاخته بآن مدابیر رسیدند - و مال را با اساری از دست طغاة گرفته قصد مراجعت نمودند - درین هنگام جمعی دیگر از گرد راه بکومک مخانیل رسیده نایره پیکار بر افروختند - غزاة دین پای استقامت فشرده و دست جسارت کشاده جمعی از باطل ستیزان را ره گرامی نیستی گردانیده باز مافذگان را پراکنده ساختند - از حماة اسلام بهادر بیگ عرب بعد از چپقلشهای مردانه سه زخم تیر و شمشیر برداشت

و چندی گشته و لختی زخمی گشتند - و اشکر ظفر پیکر منصور و
مسرور بر گردیده شب باز خود رسید - و اسپان و شتران بخداوندان
آن عاید گشت *

از وقایع حوالی بلخ آنکه

ششم ربیع الاول بهادر خان از گذارش جواسیس و نگاشته شمشیر
خان تهبانه دار خان آباد دریافت که خوشی لب چاک و حق
نظر مینک با پنج شش هزار سوار المان بدستوری عبد العریز خان
از کلیف گذر گزیده بطرف چشمه علی مغول رفته اند - و آهنگ
آن دارند که بصوب دره کزو شادیان که دران هنگام مرتع افراس
سپاه ظفر اساس بود رفته بر اسپان مزبور و مواشی رعایا و اجشام
آن سرزمین دست تاراج برکشایند - خان مذکور آمادۀ تادیب آن
گروه غدر پزوه گشته خواست که بدان سوارهی شود - درین میان
اصالتخان از جد کاری و کارگزاری گفت که این مرتبه شما بحر است
شهر به پردازید - و تنبیه مقاهیر بعهده من باز گذارید - بهادر خان
آرزوی او را پذیرا شده راجه بهار سنگه و راجه جیرام و معتمد
خان و جمالخان نوحانی و محمد حسن ولد منصور حاجی و برخی
دیگر از بندهای پادشاهی را همراه نمود - اصالتخان بسوءت هرچه
تمامتر او آخر روز بمقاهیر در اثنای آنکه پاره از مواشی آن حدود
پیش امکنده می بردند رسید - و بعد از کازار بسیار جمعی را به
تیغ خونریز از هم گذرانید - باز ماندگان مال مسلمانان باز گذاشته
رو بگریز نهادند - اصالت خان پاره بتعاقب شتافت - و چون ظلمت

شب اتفاق را در گرفت در دره کز فرود آمد - و از آنجا که همگی روز با جیبه تردد کرده بود و درین هنگام برای وضوء نماز مغرب و عشا جیبه بر آورده پرهنه شد - بتصرف هوا آن شب اثر تپ در خود یافت - بامداد بعد از رسیدن نکاشته بهادر خان مشتمل بر تاکید مراجعت بذابر سیدی که نگارش خواهد پذیرفت بشهر معاودت نمود •

واقعه دیگر آنکه

هشتم ربیع الاول قریب پانزده هزار سوار بسرکردگی خنجرالمان و جغتالمان و فولاد سرای و امان یساول و محمد یار و قریق و مراد قرغز و غیر اینان بر خصمت عبد العزیز خان بر سر تهنانه خان آباد رسیدند - و هزار سوار از روی غدر ظاهر گشته بقیه برسم کمین جابجا پنهان گردیدند - شمشیر خان و مراد قلی سلطان و دیگر بندهای پادشاهی که دران تهنانه بودند برآمده بران گروه غدار که یک تفنگ انداز نزدیک شده بودند تاختند - و جمعیت این حیلہ گران را پرگنده گردانیدند - گروه محتل جنگ بگوریز کفان اینجماعه را بسوی خود کشیدند - ناگاه جمعی از کمین گاه برآمده اینان را گرد گرفتند - و آتش پیگار مشتعل گشت - با آنکه جمعیت آن تهنانه عذر سپاه مخالف نبود چون نبرد پڑوهان این درگاه جانبازی را جان درازی میدادند عمان تماسک بدست داشته هنگامه سرافشانی و جان ستانی گرم نمودند - سید سادات پسر سید صدر خان بخاری و بهلول برادر شمشیر خان و چندی از منصبداران با جمعی از

سپاه نصرت دستگاه از جهان فانی بملک جاودانی انتقال نمودند - و
 بسیاری از اوز بکیه بد مسجد علف تیغ گشتند - چون روز نزدیک
 بانجام رسید و نگهبانی تهانه ناگزیر بود مجاهدان لشکر فیروزی
 از روی دور بینی و حزم گزینی پرخاش کنان خود را به تهانه
 رسانیدند - و مداخل آنرا به نشاندن تفنگچیان حکم انداز محکم
 گردانیدند - مخالفان تهانه را احاطه نمودند - و شباروز از درون و
 بیرون بازار جانبازی و سراندازی گرم بود - چون نهم ربیع الاول این
 خبر بهادر خان رسید اصالت خان را چنانچه نکشته آمد
 باستعجال تمام از دره کز طلبید - دهم که اصالت خان به بلخ آمد
 محافظت شهر را باو باز گذاشته با دیگر بدهای درگاه
 بدفع اهل خلاف روانه شد - مخانیل بشنفتن خبر توجه بهادر خان
 از چیرگی هراس دل بای داده روز سوم دست از محاصره باز
 کشیدند - و ذل از پیگار بر گرفته بادیه پیمای فرار گشتند -
 بهادر خان بخان آباد رسیده ایک روز برای دریافتن خبر مقاهیر
 مقام کرد - و چون از گزارش جواسیس دریافت که آن
 گروه غدر اندیش از هراس تعاقب لشکر اقبال پراکنده شده
 جمعی زبون اینان پسوی گذر کلیم رفتند تا بگذشتن آب جیگون
 از آنش تیغ جانسوز درامن باشند - و جماعه بجانب چول
 و زیگستان شتافتند - و گروهی با سرداران که آسامی شان گزارده
 آمد بصبوب چشمه علی مغل رفته قصد آن دارند که باخوشتی
 لب چاک و حق نظر مینک که در دره کز از اصالت خان فرار
 نموده بودند اتفاق کرده باز بتاراج حدود دره کز بروند - بهادر خان

سرب و باروت و بان و دیگر ناگزیر نگاهبانی تهبانۀ خان آباد هرا انجام داده و از انجا کوچ کرده میان درۀ سز و کوه مال مول که قرارگاه احشام آن حوالی است فرود آمد - مخافیل بشنیدن این خبر فسخ عزیمت آن سو نموده بادیۀ پیمایی گردیز گشتند - و ازان رو که اثری ازان قوم فرصت جوی فرار خو بر فرار ظهور بر نیامد بهادرخان سرپل امام بکری مقام کرده هرطرف جوامعی فرستاد - درین اثنا خبر رسید که اصالت خان بعارضۀ که ماده آن در یساق درۀ کز بهم رسیده بود بیست و دوم ربیع الاول برحمت حق پیوست - پس از شنفتن این واقعه رام سنگه راتهور و عجب سنگه کچهواحه را فرستاد که مراسم صیانت ارک بلخ باتفاق محکم سنگه سیدسودیۀ و پهلوان درویش هرخ پیشین حارسان آن بتقدیم رسانند - و محافظت حصن شهر را باهتمام شیخ فرید ولد قطب الدین خان کوکه مقرر گردانید - و چون از گفتار جاسوسان آگاهی یافت که المانان از جیحون گذشتند عبد العزیز خان از قرشی باین صوب راهی گشته بیگ اوغلی را با بسیاری از اوزبک و المان پیشتر بساحل جیحون روانه ساخته عنان عزیمت ازان سو بر گردانید و یک گروه از بلخ گذشته بجانب گذر کلیمف منزل گزید - و استعداد نبرد نموده قرار داد که اگر بیگ اوغلی با گران حشری که با او نشان میدهند از آب گذشته باین صوب بیاید نبردی که در قرون آینده ازان باز گویند و حروب گذشته را فراموش کنند بروی کار آرد *

گذارش رفتن نذر محمد خان از اندخود بصفاهان
نزد والی ایران بامید کومک - و از اینجا بخیبیت
و خسارت بچیچکتوو میمنه آمدن - و محاصره
نمودن حصار میمنه و از آن مایوس برگردیدن

چون نذر محمد خان بعد از عزیمت شبرغان چنانچه گذارده
آمد با قتل محمد پسر خود و قلیلی از اوزبک و غلام که از
چنک مرگ رهائی یافته بودند باندخود رسید قاسم نبیره
او پسر خسرو با اتالیق خود محمد قلی بن کلباد و جوقی دیگر
از اوزبک و ترکمن و قلماق بوی پیوستند - پس از آنکه از اندخود
راهی گشت نزدیک سه صد سوار که سرآمد آنها محمد قلی
مذکور و برادر بانی دیوان بیگی یکی محمد بیگ ایشک
آقاباشی و دیگری یادگار و عاشور قلی حاجی شقاوول و محمد
امین بیگ کوکلتاش پسر صالح بیگ کوکلتاش و دین محمد
خان و عبد الله بیگ سرای و قتل اویتاق ترکمن و قربان
علی میر آخور باشی ترکمن بودند باو همراهی گزیدند - و
باین جماعه از اندخود براه چول در هفت روز بمرورفت - بعد
از توقف هفت روزه در مدت پانزده روز بمشهد مقدس شتافته
پانزده روز در اینجا اقامت کرد - و چون مرتضی قلی خان
ناظم مشهد منور شنید که خان می خواهد که از اینجا
گریخته باز بحوالی میمنه رود از دور بینی و حزم گزینی
سه صد چار صد تغلگچی برگردانده او به کیشک نشانند

خان از مرتضی قلی خان رنجیده بی طلب فرمان روی ایران
از مشهد مکرم روانه صفاهان شد - پس از وصول به بسطام محمد
علی بیگ که در سلطنت شاه صفی بر رسم رسالت بعتبه علیه
جهانداری آمده بود چنانچه در وقایع سال پنجم از دور اول
گزارش یافت برای مهمانداری بانامه و برخی از نقود و
اجناس رسیده خان را دید - و در چهل روز از راه کاشان بصفاهان
برد - روز در آمد بلده مذکور اعیان قزلباش و اکبر شهر بفرموده
شاه پذیره شدند - هر که باو میرسید از اسب فرود آمده برسم
متعارف قزلباشیه تواضعی بجای می آورد - و جز خلیفه سلطان
اعتماد الدوله که لقب وزیر فرمان روی ایران است هیچ یکی
در خانه زین در نیافت - یک فرسخی صفاهان که از در خانه تا
آنجا پا اندازی که بیشتر آن پارچه رنگین و باقی قطعی و دارائی
و مخمل و میلک زربغت بود گسترده بودند - شاه نیز استقبال
نموده بر پشت اسب دریافت - هر دو دستی بدوش یکدیگر
رسانیدند - و از گرد راه بباغ قوش خانه که بیرون دروازه طوغچی
است رفته بر یک مسند نشستند - و ما حضری که در سرکار شاه
سرانجام یافته بود خورده موار شدند - و تا میدان صفاهان با هم بودند
از آنجا شاه بمنزل خود رفت - و خان را بخانه سار و تقی وزیر پیشین که
برای بودن او قرار یافته بود فرستاد - و فردای آن صبحدمی باز شاه
بدیدنش رفت - او از مسند خود گامی چند پیش آمد - و بدستور روز
گذشته هر دو بر یک مسند نشستند - و بعد از ساعتی شاه بخانه بر
گردید - روز دیگر خان بی طلب بدیدن شاه شتافت - و طعام خورده

برگشت - پس از یک روز شاه خان را بوسه مهمانی خوانده سبب آمدن باز جست - او دروئی اوزبکيه و يي وئائي پسر و آنچه برو رفته بود گزارش نمود - و خواهش کومک ظاهر ساخت - شاه گفت آنچه از سپاه مقدور باشد همراه خواهم کرد - و دیگر مدد نیز بقدر میسرور بفعل خواهد آمد - خلیفه سلطان برگزارد که هرگاه پسر و اوزبکيه بحکومت و ایالت خان دران ملک بهیچ وجه رضامند نباشند معلوم نیست که از فرستادن کومک فایده بروی کار آید خان پامنج داد که شما لشکر همراه نمائید - و صلاح و فساد معامله بمن باز گذارید - و مجلس آنروز بهمین گفت و شنید بانجام رسید شب ششم از روز در آمد صفاهان خان را بتفرج چراغانی که در میدان صفاهان بر آفروخته بودند طلبیدند - او با سجا رفته در تالار سر دروازه منزل شاهي با شاه نشسته بخاطر آشفته و دل گرفته بتماشاي چراغان پرداخت - و بعد ازان بابر از مرضی که نزد برخی تمارض بود خانه نشین گشته نزد شاه نرفت - روزی شاه بدیدنش آمد چون خان استقبال نکرد و پسر و پسرزاده را نیز نفرستاد و بعد از ملاقات تواضعی که در خور حال باشد هم بجا نیارند شاه رنجیده بمخلصان خود گفت که این مرد با من چنان پیش می آید که گویا بدر خانه او در یوزه رفته ام - و از سوداي روز افزون پس ازان نیز بعضي امور خارج از منهج قویم عقل از بروی کار آمد - و ازين رو شاه باحوال او نپرداخت - روز دوازدهم از تاریخ ورود محمد علي بیگ مهماندار را نزد خود خوانده پیغام کرد که آمدن من برای خوردن طعام و دیدن چراغان نبود بل برای آنکه بوسيله

امداد و اعانت شاه از پسر غدار و اوزبک ناپکار که بسپردن راه بغی و طغیان و پیمودن جاده دورنگی و نمک حرامی مرا باین حال تباد و روز صیاه افگنده اند انتقام بکشم - اکنون که شاه از مدد و معاونت من چشم باز پوشیده اند من نیز از مطالب و مآربی که توقع داشتم در گذشتم - چون بیماری عارض گشته و مزاج از قوت افتاده لایق آنست که بدستوری شاه مشتی استخوانرا بمدفن اسلاف خود برسانم - شاه در جواب این پیام گفته فرستاد که درین نزدیکی داخل صفهان شده آید - و قدوم شما را گرامی میداریم خواهش اینست که بسیر باغات و گشت عمارات این ملک خاطر شما را از انقباض بر آورده چندی باهم بانبساط و نشاط بگذراقیم روزی چند که بآسایش و آرامش بسر برید آنچه پیش نهاد خاطر شما است به نیکو روشی انجام خواهد پذیرفت - خان در پاسخ این سخن بمحمد علی بیگ گفت که زیاده برین طاعت بودن ندارم - کام و ناکام ازین ملک برمی آیم - روز دیگر خلیفه سلطان آمده از طرف شاه اصناف مهر بانی ظاهر ساخت - و چون دریافت که خان بهیچ رویی بودن ایران ندارد گفت اختیار بدست شما است - اگر عزم مراجعت فسخ نموده روزی چند توقف گزینید بهتر خواهد بود - و اگر خواهش سفر مصمم است انساب آنکه برخاست شاه روانه شوید - جواب داد که من در بند رضای کسی نیستم فردا روانه میشوم - و روز دیگر که پانزدهم روز از در آمد او بصفهان بود از شهر برآمده بیرون دروازه طوغچی در همان باغ قوشخانه فرود آمد - دوم روز شاه خلیفه سلطان و قورچی باشی و بعضی

دیگر از ارکان دولت را بدیدن خان فرستاد - و فردای آن خود رفت و از روی مراحم و اشفاق گفت که چون عزیمت رفتن تصمیم یافته از لشکر و غیره هرچه ناگزیر باشد همراه خواهم نمود - و خان را وداع کرده از نقد و جنس مبلغی دیگر بوی ارسال داشت - از نوشته جان نثار خان که بسفارت ایران رفته بود ظاهر شد که تکلیفات شاه به نذر محمد خان از اول تا آخر از نقد و جنس دوازده هزار تومان بود که چار لک روپیه باشد - اگر خان برهنمائی بخت بیدار و پیشوائی دولت کارگزار بدرگاه خواقین پناه که مآب اقبال و مآل آمال است ملتجی میگشت هراینه طعن زینهار بمخالف مذهب بل عار التجا به کسی که پدر خان در جنگ نیاگانش بکشتن رفته داغ منمت چار لک روپیه بر قبیلۀ چنگزیه نمی ماند و شاه سارو خان تالش را با جمعیتی از سپاه خراسان و عراق همراه او روانه گردانید - و باینان امر نمود که از همراه پیش نروند - و او روز چهارم از باغ قوشخانه راهی گشته بسارو خان گفت که چون هوا سرد شده و نبیره من از فزونی ضعف بیماری تاب سرما ندارد من از راه مازندران میروم - شما لشکر را گرفته بخراسان روید - که در آنجا یکدیگر را خواهیم دید - و قتل محمد پسر خود را با برخی از مردم خود براه راست روانه مشهد گردانید - و قاسم ولد خسرو را همراه گرفته بسیر فرخ آباد رفت - و از آنجا با ستر اباک شتافته از بسطام - سر بر آورد و از آنجا براه متعارف بمشهد متوجه شد - و بعد از رسیدن بآن شهر سعادت بهر چون حقیقت کار را دریافته دانست که این کوسک نامی بدیش نیست و جمعیتی نیست که باستظهار و استعانت آن کاری ساخته

آید بسارو خان که روزی چند پیش از و بمشهد مقدس رسیده بود گفت که من براه سرو راهی میشوم این جمعیت را با خود بآن راه که چول کم آب است نمیتوانم برد - شما با همروان خویش بهرآه رفته لشکر خراسان را نیز در آنجا فراهم آرید - هرگاه کس بطلب شما فرستاده آید هرجا باشم خود را برسانید - و پنج روز در مشهد معالی بوده روز ششم با پسر و نبیره و جمعی که همراهش بودند بمرو راهی گشت - و ازان رو که هنگام رفتن از بد سلوکی و درشت خوئی خود از علی قلی خان حاکم سرو رنجیده بود بمرو در نیامد - و در کنار بند خان که چهار فرسخی سرو است فرو آمد - و سه روز در آنجا مقام کرد - درین اثنا کفش قلماق از حوالی چپچکتو و میمنه رسیده و نمود که اوز بکیه از روی غدر خطوط مشتمل بر ابراز رفاق و اتفاق نزد شما ارسال داشته اند و می خواهند که شمارا باین طرز بدست آورده هلاک گردانند - مبادا بفسون و فریب این جماعه عزم بخارا کنید - خان گفت که من نیز اندیشه این قوم دریافته ام لیکن برای دفع حجت و آگاهی بر مکنون بواطن خبیث موطن این قوم دون طینت دنی فطرت بدین صورت آمده ام - و با کفش قلماق از کنار بند خان در پنج روز بسارو چاق و ازان جا بدو روز بقورماچ آمد - از قورماچ قتلک محمد و کفش را فرستاد تا از الوس قلماق هر قدر جمیعتی که مقدور باشد گرد آورده قلعه میمنه را محاصره نمایند - اینان با قلماقان و بعضی احشام دیگر حصار مذکور را مدت دو ماه قبل نمودند - و چون دریافتند که از هوشیاری و کار

گزارهی شاه خان حارس قلعه میمنه و تلاش و پرخاش مبارزان
 جانباز و گنداوران نبرد پرداز تسخیر حصن صورت پذیر نیست
 کفش قلماق نزد محمد خان که بعد از تعیین ایشان در نواحی
 چپکتو فروکش کرده بود رفته گفت که بی شما این مهم بانصرام
 نخواهد رسید - و او را برداشته بمینه آورد - بعد از رسیدن خان یک
 ماه دیگر محاصران گرد قلعه بسواری تسخیر سرگردان بودند
 در مدت محاصره دو بار بندهای پادشاهی از تنگگیان سوار
 و پیادهای بنذیله و مردم شاه خان بیای مردمی جسارت
 و جلالت از قلعه بر آمده بر ملچارهای اوزبیکه ریختند -
 نخستین بار جمعی را کشته و خسته منصور و مسرور
 مراجعت نمودند - دویمین دفعه که خسرو بیگ و باقی خواهر
 زادهای شاه خان همراه بودند در ملچار یادگار برادر باقی دیوان
 بیگی کارزاری بروی کار آمد - و یادگار و باقی بیگ در او ریختند -
 باقی بیگ بمضرب شمشیر دست حب او را از بدخ جدا ساخت
 و خود مردانه جان در باخت - و دیگر مبارزان کار طلب برخی
 از مناکیب مقتول گردانیدند - و ازین گروه نبرد پنزوه نیز چندی
 مجروح گشتند - و از انقب چهار گانه که اوزبیکه در مدت محاصره
 از چهار سوی قلعه به ته دیوار رسانیده بودند سه نقب را بندهای
 پادشاهی از درون یانته برهم زدند - نقب چهارم که در شرقی
 سوی قلعه از ملچار کفش قلماق بسلامت پیش رفته بود نذره
 هگلان هشتم ربیع الاول بباروت انباشته آتش دادند - و بیست
 و پنج گز دیوار پرید - معاهدهای که در کمینگاه آماده پیکار بودند باهتمام

قتلقل محمد بر قلعه دریدند - با آنکه پدیدن دیوار از اساس
فراخ راهی بهم رسیده بود گنداوران نبرد جوی بدستداری
همت مردانه و پامردی عزیمت گردانده ثبات ورزیده به شبیه
تیر و تفنگ اصحاب فساد را بقلعه راه ندادند - و تایک پاس
مبارزان طرفین در کشتن و خستن کمال سعی بتقدیم رسانیدند -
چون تائید ربانی و تیسیر آسمانی همعنان اولیای این دولت روز
افزون است از اهل شقاق جمعی مقتول و لختی مجروح شده
بازماندگان بکام ناکسی بادیه پیمای فرار گشتند - و از ارباب وفاق
هشت کس در ته دیوار ماندند - و دو کس در اثناء زد و خورد جان
در باختند - و بندهای آستان فلک نشان تا در پهر روز دیگر بچد
و کد تمام کار جدار را نزدیک بانجام رسانیدند - چون دیوار از
بنیاد تر بر آمده بود فرو غلطید - اوزبکان فرصت جو افتادن
دیوار را بکام خود دانسته بر قلعه یورش نمودند - از طرفی نذر
محمد خان و از جانبی قتلقل محمد پسر او سپاه را بر جنگ
تحریرض می نمودند - شاد خان با بندهای پادشاهی از منصبدار
واحدی و تفنگچی و تابیدان خود پای همت فشرده تا نیم
شب با گروه بدسگال راه قتال سپرده بیش از پیش در جان
سدانی و سرافشانی کوشش نمود - از جمله معتبران اوزبکیه
که درین کارزار مقتول گشتند خوجم قای دیوان بیگی است
و چون نذر محمد خان جان سپاری جنود این دولت دیر بنیاد
مکرر امتحان نموده دریافت که باین اندیشهایی نا استوار
و فکرهای دور از کار باولیای این اقبال بی همال در افتادن بر افتادن

امت - و باصفیاء این دولت بیدمثال کمر عداوت بستن در بلا بروی
خود کشان - و نیز صیت رسیدن شهنسوار میدان و غا پادشاهزاده
محمد اورنگ زیب بهادر با عساکر فیروززی دور و نزدیک را در گرفته
بود ناگزیر بهزاران آسیمه هری و دل شکستگی کوچ نموده
به بیلچراغ نام جایی از مضافات میمنه که سی گروهی آن کوهی
که بکوهستان غرجستان پیوسته امت واقع شده رفت - و کفش
قلماق با الوس خود نیم گروهی میمنه فرود آمد - تا بسد راه
آذرقه و کاه و آمد شد مردم کار بر اهل قلعه تنگ سازد - و بعد
از آنکه نذر محمد خان و همراهان او از فتح قلعه میمنه مایوس گشتند
فا کرده کاران اوزبکیه و سرداران احشامی که همراه بودند برگزاردند
که چون درین هنگام بهادر خان در بلخ نیست اگر با این چار
پنج هزار سوار از سپاهی و غیر آن که همراه دارید بیک ناگاه
بر سر بلخ روید ظن غالب آنست که مردم بلخ چون شمارا
می خواهند بشهر در اردد حصار را بتصرف شما باز گذراند
نذر محمد خان پاسخ داد که گرفتن بلخ دشوار است و نگاه
داشتن آن ازان دشوار تر - رفتن خود را درین وقت لایق نمی
بینم - اگر مصلحت دانید قتل محمد را با جمعی روانه کنم
هرگاه مردم بلخ با و در آیند و او را بشهر در آورده قلعه را محافظت
کنند من هم طرز کار دیده خواهم آمد - پس ازان که این رای
نا صواب همگنان پسندیدند خان از بیلچراغ قتل محمد را
با قریب پانصد سوار بخاری که از عبد العزیز خان رنجیده هنگام
محاصره قلعه میمنه نزد او آمده بودند ببلخ تعین نمود - و از

همراهان خود محمد قلی ولد کلباد و محمد بیگ و یادگار
چولاق برادران باقی دیوان بیگی را با عبد الله سرای و عاشور
قلی حاجی و تورجی بیگ و الله یار بیگ پسران اوراز بی همراه
ساخت - بعد از رسیدن قتلغ محمد به کرزوان که از بیلچراغ یک
روژه راه است میزد سعید پدر کفش قلماق بخان گفت که
اوزبکان بخاری که به قتلغ محمد همراه کرده اید اعتماد را نشانند
نزدیک است که او را با فسون و افسانه راضی سازند - و وسیله
دولت خواهی خود ساخته نزد عبد العزيز خان برند - شایسته
آنکه کس فرستاده او را به کرزوان باز دارید - و خود با مردمی
که همراه اند رفته باو برسید - چه این جمعیت کم سزادر
تجزیه و تبعیض نیست - تا برخی با شما و پاره با او باشند - اگر
همه یکجا شده رو بکار زار نهند شاید کاری ساخته شود - خان این
کندش بگوش قبول شنفته عابد خواجه را که سابقا نقیب قتلغ
محمد بود و نزد خان مانده پیش پسر به کرزوان فرستاده پیغام
داد که در همان جا باشد و پیش نرود - من نیز باو می پیوندم
باتفاق بصوب مطلبی که وجهه همت است روانه خواهد شد
جماعه که همراه قتلغ محمد بودند بر گزارند که دولت از خان
روی گردانیده است - بقول او عمل نباید کرد - بهبود کار شما درین
است که نزد برادر کلان رفته انباز دولت او باشد - بعد از پذیرفتن
او اینمعنی را عابد خواجه برگشته نزد نذر محمد خان آمد
و او باغواهی این کرده شورش پزوه از اطاع پدر و بر تافته با آن
جماعه ضلال پدیده از کرزوان برسم اینغار راهی گشت - و چندی

از متعبران را که پدر همراه کرده بود باختیار یا اجبار با خود برد
و ازان میان محمد قلی ولد کلباد و محمد بیگ او یرات برادر
باقی دیوان بیگی را از سه شنبه فام جائی که نزدیک شبرغان
است رخصت مراجعت داد - و بعد ازان که به پل خطب
رسید قریب ده هزار سوار المان که با محمد بیگ قلیچاق
و محمد مراد کنکس و کوپک چوره افا سی و غیرایان از
طرف بیگ اوغلی بقراولی آمده بودند از رسیدن او آگاه گشته
اورا دیدند - و گفتند عبد العزیز خان سبحان قلی را با سی چل
هزار سوار فرستاده که از راه بدخشان آمده در تنگی دره کز سر راه
بر شاهزاده بگیرد - چون او هنوز نرسیده اگر شما این قابو را
غذیمت شمرده دست بر دی نمائید هر ایفه پیش برادر
باعث اعتماد خواهد بود - و اورا برداشته بصوب دره
کنز راهی گشتند *

گزارش سبل و مسالک از کابل به بلخ و
رفتن گوهر اکلیل خلافت پادشاهزاده محمد
اورنگ زیب بهادر از راه آب دره بجانب
بلخ و نبرد دره کز

از طرق دارالملک کابل ببلخ یکی راه طول است که در سنه
ماضیه عساکر فیروزی ازان بقندز و از قندز ببلخ رفته و آن
صد و چل کروه پادشاهی است - از کابل تا پای کتل طول چهل

و از انجا تا قندز پنجاه و دو - و از قندز براه گذار جلیخون تا بلخ چهل و هشت - و شرح مراحل این راه در داستان رفتن پادشاهزاده والا تبار مراد بخش به بدخشان و بلخ گذارش یافته - و ازین منهج اگر برف کذل طول که آنرا همدو کوه نیز نامند بردارند یا بکوبند غره تیر ماه میتوان رفت - و اگر نه تا انجام این ماه هرگاه برف آب شود راه آمد شد میکشاید - دوم راه خواجه زید است که از کابل بغوری و از غوری ببلخ میرود - و آن صد و سه کروه است تا غور بند بیست و دو - و از انجا تا غوری سی و چهار - و از غوری که ازان راهی بقندز نیز سر بر می آرد تا بلخ چهل و هفت کروه - تا ایبک شافزده و نیم - و از انجا تا بلخ سی و نیم - و این مسلک را بر تقدیری که برف کریوه بردارند یا بکوبند اوایل امرداد میتوان نورید - و الا او اخر آن - سیوم راه خنجان که آن جاده نیز از کابل بغوری و از غوری ببلخ میرود - و آن نود و هشت کروه است - تا غوری پنجاه و یک - و از انجا بلخ چهل و هفت - اگر چه نزدیک ترین مسالک است اما از تگکی راه و بسیاری نشیب و فراز بغایت دشوار گذار است - عبور ازان در اواسط امرداد بعد از برداشتن برف میتوان کرد - چهارم راه آب دره و ازین راه در چله بزرگ گذشتن لشکر میسر نیست - اگر بارش و شورش نباشد یکه سواری بصعوبت میگذرد - و بعد از چله اگر لشکر کمتر هم باشد بجهت زیادتیی آب بمحنت میتواند رفت - و آن صد و بیست و سه کروه است - از کابل تا قرا باغ نه - و از انجا تا چاریکاران چار - و از انجا تا غور بند ده و نیم و از غور بند تا ضحاک بیست و یک و از انجا تا باجگاه بیست و

هفت - و از باجگاه تا رباط و فابیدگ تو لکچی بدست و سه - و از اینجا تا موضع پونی قرا که آغاز دره کز است هفده و نیم - و از اینجا تا بلخ یازده - پنجم راه میدان که بباجگاه سر بر می آرد - درین راه نسبت براه های دیگر برف کمتر است - اگرچه آمد شد لشکر فیروزی ازین راه واقع نشده اما آنچه از حقیقت دانان معلوم شده اینست که هنگام تردد درین راه همان هنگام تردد براه طول است و آن صد و چارده کروه است - از کابل تا تکانه چارده - و از اینجا تا پای کتل صد و برگ هفده و نیم - و از اینجا تا شهر غلغل که نزدیک ضحاک است هفت - و از اینجا تا باجگاه بدست و چهار - و از باجگاه تا بلخ پنجاه و یک و نیم - چنانچه گزارده آمد - چون بسرعت شتافتن شیر بدشته شجاعت پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر با امیر الامرا علی مردان خان و سعید خان بهادر ظفر جنگ و دیگر بندها که با آن اختر برج ابدیت و جلال معین گشته بودند ناگزیر بود بذابران هنگام رخصت آن کامگار مقرر گشت که لشکر فیروزی از راه آب دره که نسبت بجمیع طرق آسان گذار است روانه شود - و آن والا گهر که پانزدهم محرم در دار السلطنه لاهور مرخص شده بودند چنانچه گزارش یافت - نوزدهم ماه صفر موافق چارم فروردین به پیدشاور در آمدند - و چون بنابر ضابطه که در سال نهم این دور در تضاعیف شرع تعیین مواکب جهانکشا به تسخیر بلخ و بدخشان بسرگردگی پادشاهزاده و الاعتبار مراد بخش نگارش یافته پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر حکم اقدس بشرف صدر پیوسته بود که آن والا گهر از امرا و سایر منصبداران تیولدار هرکس بهر نهجی که بر

وفق حاصل جاگیر داغ کرده باشد موافق چهارم حصه محصول
 تیول که سه ماه باشد باو برسم مساعدت و بمنصبداران نقدی و
 احدیان تیر انداز و برق اندازان سوار و تفنگچیان پباد و دیگر
 ماهیانه داران سه ماه بطریق پیشگی زر از خزانه والا در پیشاور
 تن نمایند - آن کسکار سه روز توقف گزیده بر طبق امر معلى
 تنخواه نمودند - و بیست و سیوم از پیشاور کوچ کرده هشتم ربیع الاول
 داخل دار الملک کابل گشتند - و سه روز در کابل توقف نموده و از
 سپاه ظفر دستگاه هر که زر طلب داشت باو زر داده و اگر مهمی
 دیگر داشت بانصرام آن پرداخته دو از دهم مقارن تائید یزدانی و
 تیسیر آسمانی رو بمقصد نهادند - و تا بعضی از مبارزان لشکر اقبال
 و پس ماندگان توابع آن در درج جلال بآسانی بر سر منزل را
 بآهستگی پیمودند - در موضع آق رباط که ازان تا کهمرد دو منزل
 است خلیل بیگ از کهمرد استقبال نموده آن والا گهر را ملازمت
 نمود - و از باجگاه مرخص گشت - تا خاطر از بند و بست قلعه کهمرد
 فراهم آورده پانزده لک روبیّه خزانه را که پیش ازین باصر
 مقدس ذو القدر خان از قلعه کابل بغلعه کهمرد رسانیده بود
 تا بهادر خان جمعی فرستاده از کهمرد بدلیخ طلب نماید -
 و بهادر خان را برای اشتغال فرو نشانیدن گرد شورش المانان
 جمعی را از لشکر جدا ساختن صلاح کار ندیده بآوردن آن نپرداخته
 بود همراه برداشته بمبارزان دین و دولت به پیوند او روزی که
 سر کتل بدر حمید مضرب خیام غزاة نصرت اعتصام بود با خزانه
 مذکور بخدمت آن نور حدقه عظمت رسید - و بر طبق امر واجب

الاتباع بقراولی جنود عاقبت محمود معین گشت - بیست و پنجم
 ربیع الثانی از موضع کشن ده خرد کوچ نموده از صعوبت و
 تنگی مسلک موضع بونی قرارا که از کشن دو کوه است مرکز
 الویه نصرت گردانیدند - و چون جمعی برگزارند که برخی از
 اوزبکیه بخدال آنکه در تنگنای دره کز بحماة دین آویز و ستیزی
 نمایند نزدیک رسیده اند و خلیل بیگ برای خبر تحقیق این
 رخصت گرفته پیش رفت - غره ناصیه خلافت قیچاق خان را که
 پذیره شده روز گذشته بملازمت آن والا قدر رسیده بود با طاهر خان
 که حقیقت دانان این ملک اند و عطاء الله بخشی خود و جمعی
 از ملازمان خویش از عقب خلیل بیگ راهی ساخته بتاکید تمام
 فرمودند که زود تر خبر مشخص بفرستد. اتفاقا خلیل بیگ باهمریان
 سر رشته حزم و احتیاط از دست داده بسیار پاش رفت - و اوزبکیه
 از دهنه تنگی دره کز برآمده و این گزوه فبرون پرتوه را قلیل دیده
 دلیرانه تاختند - بندهای درگاه خواقین پناه که ظفر را از تیسیر
 آسمانی دانند نه تدبیر انسانی با آنکه زیاده از پانصد سوار نبودند
 بتلاشهای گردانه جوهر اصالت و بسالت خویش بروی روز امگدند
 و از طرفین برخی رهگرای هلاک گشتند - در اثناء زد و خورد خلیل
 بیگ مستعجل نزد پادشاهزاده بخت بیدار فرستاد - تا حقیقت
 کار نموده طلب کومک نماید یکپهر روز مانده بود که این خبر رسید
 پادشاهزاده فیروز مند فوج هراول را که دران راجه رایسنگه ولد
 مهاراجه و راوستر سال و نظر بهادر و راو روپ سنگه چندراوت و
 راجه امر سنگه کچهواه و بلرام هادا و اندر سال و چندی دیگر

ازین گروه ناموس پزوه بودند با تفنگچیان سرکار خود بکومک ایذا
معین گردانیدند - تا رسیدن کومک هنگام کشتن و خستن گرم بود
پس ازان که آخرهای روز میداهی لشکر کومک نمایان شد اوزبکیه
بدسجیه بسوی بنگاه خویش رفتند - و چون بامداد روز ییست و ششم
ربیع الثانی موافق یازدهم خرداد هنگام کوچ ظاهر شد که بسیاری
از اوزبکیه آن روی آب یکه اولنگ و آب دره ملکان که بهم پیوسته
و از دره کز گذشته بجانب بلخ میروند و ببلخاب شهرت دارد شتافته
و تدمه آن قشون قشون شده در درها و کربوهای این روی آب که
گذرگاه عسکر ظفر اثر است جا بجای در کمینگاه ایستاده اند - پادشاهزاده
جهان بعلم مردان خان امیر الامرا فرمودند که چون جمیعت مقاهیر
دران جانب آب پیش ازین طرف نشان میدهند شما از آب بگذرید
و فوج هراول ما را همراه گرفته مقدمه خویش کنید - و خود قول
گشته همه جا بخدا مقدمه اردو میرفته باشید - خان برطبق فرموده
از آب گذشت - و از شیران زنجیر خا و دلبران جوشن قبا - و بهادران
نبرد پرداز - و تفنگچیان حکم انداز - لشکری که همراه داشت نصف
را با خود داشته قول شد - و راجه رایسنکه و راسخر سال و نظر بهادر و
دیگر مبارزان فوج هراول را پیش کرد - و از نصف دیگر نیمه را
با فریدون و نیمه را با فرهاد که غلامان معتمد تربیت کرده او اند
معین گردانیده آنها برانغار و این را جوانغار ساخت - و بنهیمی که
شایسته سرداران کار دیده پیکار گزیده باشد روبراه نهان - و پادشاهزاده
جهان تفنگچیان سرکار خود را با چندی بحراست پیش اردو
تعیین نمودند - و افیال محاب رفتار عربده کار را پیش رو داشته

با سعید خان بهادر ظفر جنگ عقب اردو بتوزکی شایسته راهی گشتند - این روی آب مردم پیش اردو بهر فوجی از افواج مخاذیل که میرسیدند آن خص منشانرا بباد تیر و آتش تفنگ از راه برمیداشتند - چنانچه مخذولان هیچ جا عنان تماسک بدست نیارستند داشت - و آن روی آب بعد از آنکه جنود مسعود اصعب تنگنائی که در پیش بود گذشتند - اوزبکیه نمودار شده بغوج هراول در آویختند - در اثنای گرمی هنگامه نبرد اسپ شمس الدین پسر نظر بهادر خویشگی بزخم پیکان از پا درآمد - و چندی از تابینان فوج مقدمه نیز به تیر مجروح گشتند - درین اثنا فریدون و فرهاد با همریان باشاره امیرالامرا بمدد فوج هراول در رسیدند - بهادران نبرد کار و مبارزان پیگار گزار بضرر تیغ آبدار - و سنان آتشبار - و زخم پیکان دل دوز - و تفنگ جان سوز - افواج غنیم را در اثناء آویزه از پیش برداشته به تیپ آنها رسانیدند - درین هنگام امیرالامرا نیز رسید - و چون دریافت که اوزبکان هفت قشون شده هرقشونی به پشته برآمده است و میخواستند که شب در باغی که عقب آن پشتها است فرود آمده بامدادان بباد شقاق آتش نبرد پراورزند صلاح وقت آن دید که در گرمی نایره زد و خورد باتفاق سرداران فوج هراول بحملهای مرد اوگن و آویزهای صف شکن بنیاد استقامت این گمریان راه سلامت چنان بر کند که دیگر هوس توقف و خیال تلبث دران نواحی در سرهوس پرورد این کرده هرزه گرد نماند - اگرچه مصلحت دید دیگران آن بود که بهمان تلاش و تندی که آروز بروی کرآمده خورسند باید بود لیکن چون

عزیمت امیرالامرا رسوخ داشت و رای مقتضی آن که غنیم را شب هنگام بهلوی عسکر فیروزی نباید گذاشت و جزای جرات و جسارت این گروه خسارت پزوه بنهجي در کنار شان نهاده آید که بعد ازین گرد پیگار نگردند - ناگزیر همگنان باتفاق تیغها آخته دولت دولت پادشاه ممالک ستان گویان و نعره زنان جلو ریز تاخندند - غریو کوس و غلغلۀ کرنا و خروش فیلان صف شکن - و جوش دلیران شیر ارزن - زلزله در خاک - و ولوله در افلاک - افکند - غنیم مررشته صبر و ثبات از دست داده و عزیمت را غنیمت پنداشته رویگریز نهاد - مبارزان عسکر اقبال تعاقب نمودند - در اندامی تگمشی جمعی از مخاذیل اوزبکیه ره گرای نیستی گشتند - و باز ماندگان بروز سیاه تفرق و تبدد نشستند - امیرالامرا با همراهان نزدیک دو گروه پشتهای دشوار گذار و زمینهای نا هموار عقب آن بادیه نوردان ادبار نور دیده چون اثری و خبری ازان پی گم گردگان دشت ناکامی ندید و نیافت مظفر و منصور بر گردید - و از مجاریح مقاهیر که در انداء فرار از اسپ افتاده بودند جمعی را دستگیر نموده نزد پادشاهزادۀ کامگار آورد - چون در اول درامد پادشاهزادۀ عالی گهر بولایت بلخ نخستین فتحي بود که بتائید آسمانی و اقبال حضرت صاحب قران ثانی و تلاشهای مردانه و حملهای گردانۀ امیرالامرا نصیب اولیای دولت خاندان ازل بنیاد گردید پادشاهزادۀ ظفر آمده هزاران آفرین و فراوان تحسین بر امیرالامرا و دیگر مبارزان نمودند - از دید کوتاه و خرد تپاه بران بودند که سد میکنند را بوسی یا جوجی از پا در آرند - و سیل خانه بر انداز را

بخش و خاشاک باز دارند - و چون از اوز بکیه ادبار پڑوہ کاری کہ
آبی بروی کارشان باز آرد بروی کار نیامد ناگزیر قتل محمد را
برداشته نزد بیگ او غلی بردند *

اکنون تفصیل بقیه کارنامهائی کہ در نبرد جنود نامحمود
اوز بکیه او اخرا این سال از شہسوار معرکہ پیکار پادشاهزادہ
والامقدار و علیمردان خان امیر الامرا جلوہ ظهور یافتہ
بجایش باز گذاشته بنگارش سوانح حضور اقدس می پردازد *

چون کیفیت درگذشتن اصالخان از عرضہ داشت بہادر
خان بمسامع جہانداری رسید خدیو ملک و ملت بر رحلت
این بندہ نجیب کار گزار جدکار مزاج دان آداب شناس کہ
بکمال جوانی رسیدہ بود و چہل مرحلہ از منازل زندگانی
نوریدہ تاسف نمودہ فرمودند کہ اگرچہ سر کردگی لشکر بلخ
بہادر خان مفوض بود اما او از سنجیدگی و فہمیدگی ہمگی
معاملات دیوانی و بخشیدگری و محارست قلعہ و خزانہ و دان
و ستد عمارت ملک و خشنودی رعایا و خرسندی سپاہ و غیر
آن بہ نیکو روشی سرانجام میدہود - درینوقت کہ پادشاهزادہ
سعادت مند نصرت پیوند برای انجام مہام ملک گیری و ملک
داری خصوصاً نبرد آرائی و پیگار گزاری بآنصوب رفتہ کاش آن
قدوسی جانباز زندہ می بود تامصدر خدمات جلیلہ و مظهر شیون
نبیلہ کہ از تربیت بیست سالہ او متوقع بود می گشت - اگرچندی
مہلت می یافت بر مدارج علیہ ارتقا نمودہ خدمات سنیہ کہ
از جوہر اصالت و بسالت او چشم داشت بود ازو بفعل می آمد

و از فرط بنده پروری باز ماندگان او را بغضایات پادشاهانه برنواخته
 سلطان حسین پسر کلان او را که در حضور سراسر نور سعادت اندوز
 بود باضافه منصب - و دو پسر دیگر او را بمنصبی در خور سر بلند
 گردانیدند - و چون خلیل الله خان که در گرامی خدمت فهرست
 مفاخر و معالی پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر روانه بلخ
 بود در ضحاک این خبر وحشت اثر شنیده از بسیاری علاقه
 محبت و فزونی رابطه مودت با وجود چنین خدمتی که در انصرام
 آن قطع نظر از جان و مال و عرض و ناموس کرده باید کوشید دل
 از اسباب تعلق برگرفته بخانه نشینی و زاویه گزینی قرار داد - با
 آنکه اختر برج خلافت خود بتعزیه او رفته و مواعظ دلکشا و نصایح
 صبر افزا گزارش نموده فرمودند که آدمی همیشه مورد نوازل و
 موقع دواهی است خصوصاً قضیه ناگزیر مرگ که از دیگران دیدنی
 است و بخود رسیدنی طریقه خردمند آنکه این زهرابه را بصبر و
 شکیبائی بر خود شیرین گرداند - و نیز گفتند که اگرچه دیگری
 بنام بخشی است اما کار لشکر و پیروزی بشما که در حضور میر بخشی
 بودید باز گذاشته اند - بیکبار دست از چنبدین کار عمده باز کشیدن از
 عقیدت بغایت دور است - در جواب برگزارد که اکنون خود اینمعنی
 بروی کار آمد - و در ضحاک نشست - چه عقالی که در مصایب
 عظیمه و نوابج جسیمه رهنمائی شکیبائی شود نداشت - والا بایستی
 که گذشتن برادر را در کار ولی نعمت و خداوند دین و دولت
 عمر ثانی بل زندگانی جاودانی می انگاشت - و چنبدین مردن
 را ولادت دوم می پنداشت - خاقان ادب آموز پس از معروض

گشتن حقیقت تقاعد او از عرضه داشت پادشاهزاده نیکوسیر
منصب او بر طرف نموده جاگیرش تغیر فرمودند - از تعیناتیان
احمد ابد سید شیخ به منصب هزاری ذات و نهصد سوار از اصل
و اضافه سرافراز گشت *

سلخ ربیع الاول بساعت مختار نزهتگاه کابل بنور ماهیچه اعلام
ظفر انجام ضیا و سنا پذیرفت *

غره ربیع الثانی راجه جگمن جادون را بمرحمت اسم
نوازش فرمودند *

سیدوم [ربیع الثانی] بمزار فایض الانوار حضرت فردوس
مکانی و ضریحه منیع خدیجه الزمانی رقیه سلطان بیگم که
لختی از حال شریف آن قدوة مطهرات در نخستین سال دور اول
نگارش یافته است رفته بعد از ادای ادب زیارت ده هزار روپیه
بخدم و دیگر اصحاب استحقاق مرحمت فرمودند *

فرخنده جشن گرامی وزن قمری

روز سه شنبه هشتم ربیع الثانی سال هزار و پنجاه و هفتم
موافق بیست و چهارم اردی بهشت در دولخانه خاص دولت
سرای کابل خجسته بزم وزن مقدس انتهای سال پنجاه و هفتم
و ابتدای سال پنجاه و هشتم قمری از زندگانی جاودانی خاقان
زمان ترتیب یافت - و آن ذات پاک بطلا و دیگر اجناس مقمره
سجده آمد - و گروهی از اهل احتیاج دارالملک کابل کامیاب
امید گردیدند - و از زر نثار بخواجه طیب پانصد دهن که در صد و

پنجاه اشرفی باشد - و بخواجه عبدالوهاب صد اشرفی - و بمحمد مقیم
 سیدستانی هزار روپیه - مرحمت شد - علامی سعد الله خان بعنایت
 خلعت خاصه و باضافه هزارى ذات و هزار سوار بمنصب هفت
 هزارى ذات و هفت هزار سوار و مرحمت اسب عربى از طویل
 خاصه با زین طلا - و خواص خان صوبه دار قندهار باضافه هزارى
 ذات و هزار سوار بمنصب پنجهزارى پنجهزار سوار - و پرداخان قلعه
 دار بست باضافه پانصدى ذات و پانصد سوار بمنصب سه هزارى
 سه هزار سوار - و عاقلخان باضافه پانصدى ذات بمنصب سه
 هزارى هزار سوار و بمرحمت علم - و تقرب خان باضافه
 پانصدى ذات بمنصب سه هزارى سه صد سوار - و حیات خان
 باضافه پانصدى ذات بمنصب دو هزار و پانصدى هزار سوار -
 و سید فیروز باضافه پانصدى ذات بمنصب دو هزارى
 هزار سوار و بعنایت علم - و نوازش خان باضافه پانصدى ذات
 بمنصب هزار و پانصدى پانصد سوار - و از اصل و اضافه ارجن
 ولد راجه بیتهداس بمنصب هزارى ذات و هفتصد سوار - و فراست
 خان بمنصب هزارى ذات و دو صد و پنجاه سوار سرافراز گشتند
 و اسد الله ولد شیر خواجه و رای مکنداس دیوان بیوتات و سید
 بهادر و مظفر حسین کوتوال و پیم چند نبیره رای منوهر و سرمست
 و نذیر بیگ سالدوز و پلنگ حمله و حاجى بیگ برلاس و محمد
 حسین تیراسى و محمد محسن کرمانى و میر صالح داروغه
 کتاب خانه والا باضافه منصب نوازش یافتند - و همدرین روز نشاط
 افروز اسلام خان ناظم صوبه دکن را باضافه هزارى ذات و هزار

سوار بمنصب هفت هزاري هفت هزار سوار پنج هزار سوار دو اسبه سه اسبه بلند پایگی بخشیدند *

چهاردهم [ربیع الثاني] ذو القدر خان از غزنین رسیده تلمیث عتبه فلک رتبه نمود - او را بعنایت خلعت و خنجر مرصع و باضافه پانصدی ذات بمنصب سه هزاري دو هزار سوار پانصد سوار دو اسبه سه اسبه و بمرحمت اسپ با زین نقره سرافراز ساخته رخصت پلخ فرمودند - و پانزده اک روپیه همراه او روانه آنصوب نمودند - خدمت فوجداری بروده بسلطان یار و اسفندیار پسران همت خان مفضول گردید - و منصب سلطان یار هزاری ذات و هزار سوار از اصل و اضافه مقرر گشت - و اسفندیار نیز باضافه منصب سربرافراخت *

هفدهم [ربیع الثاني] از اصل و اضافه قلیچاق خاں را بمنصب دو هزاری ذات و هزار سوار و معتمد خان را بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار برنواختند *

بیست و دوم [ربیع الثاني] به دره التاج خلافت بادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر که حوالی کابل رسیده بودند چهار اسپ از طویل خامه یکی ازان با زین طلا ارسال داشتند *

بیست و چهارم [ربیع الثاني] با شاهزاده بلند قدر محمد شاه شجاع بهادر که حسب الحکم الاشرف علامی سعد الله خان باستقبال آن والا گهر شتافته بود با پاشاهزاده عالی نسب مراد بخش که بوسیله درخواست آن والا گهر اجازت دریافت دولت کورنش حاصل نموده مصحوب گرامی برادر از پشاور روی نیاز

بآستان خواقین مکان نهاده بادراب شرف ملازمت فایز گشت و هریکی ازین دو نور حقیقه خلافت هزار مهر نذر گذرانید خدیو دین و دولت پادشاهزاده جوان بخت محمد شاه شجاع بهادر را بمرحمت خلعت خاصه با نادری و تسبیح مرزاید و سرپیچ لعل و جیقه مرصع بالماس و برخی مرصع آلات که مجموع یک لک روپیه قیمت داشت سرفراز گردانیدند - در همین تاریخ راجه جیسنگه که بحکم ارفع از دکن روانه آستان کیوان مکان شده بود دولت ملازمت اندوخت - و جعفر خان تلذیم عتبه علیه نمود - و یک کرور و بیست لک روپیه و سه لک مهر که راجه جیسنگه هنگام آمدن از دکن بامر معلی از خزانه عامره دار الخلافه اکبر آباد آورده در دار السلطنه لاهور بخان موسی الیه سپرده بود و او آنرا با مردم خود به پشاور رسانیده و از آنجا بموجب یرلیغ والا در خدمت پادشاهزاده کامگار آورده بود بآستان عرش مکان رسانید - او را بمرحمت خلعت خاصه و باضافه پانصد سوار پنجهزاری چار هزار سوار سربرافراخته میر بخشید گردانیدند *

غره جمادی الاولی از وقایع دار السلطنه لاهور بعرض مقدس رسید که صدر الصدور سید جلال بخاری که بعروض مرض شدید از احراز سعادت حضور والا محروم گشته بود در دار السلطنه رخت هستی ازین جهان بریست - خاقان مهر گستر بر رحلت آن سلاله دردمان سیادت که محملی از محاسن احوال او گزارده آمد تاسف نموده از جناب ایزدی آمرزش خواستند - و باز ماندگان او را بعنایت پادشاهانه نوازش فرمودند - از

سید مه پسر مانده - بزرگتر سید جعفر که از استحقاق و استعداد در حیات پدر بسجاده آبای کرام نشسته پیش از فوت پدر یکسال هر دو پایش بر ریختن ماده فالج از حص و حرکت باز مانده بود - و بمده هر دو سمت راه میرفت - بعد از فوت پدر بچندی ازین بیماری رهائی یافت - و اکنون پیا ره نور دی می نماید - دوم سید علی که از بخت بیدار بدولت حضور کامیابست - پس از در گذشتن سید مرحوم او را منظور نظر تربیت ساخته و ذات و سوارش ده بیست اضافه نموده بمنصب هزار ی دویست سوار سرفراز فرمودند - سید محمد موسی - چون سید علی بعرض مقدس رسانید که او از دوام ضعف و بیماری التماس می نماید که در وطن مالوف بوظیفه نیاگان خویش پردازد وجه معیشتی که سبب فراغت مال و رفاهت حال او گردد مقرر ساخته حکم فرمودند که از دار السلطنه لاهور بگجرات رفته با مهین برادر بدعای از دیان دولت ابد مدت مشغول باشد *

دوم [جمادی الاولی] بهمنیار ولد یمین الدوله که بعد از انتهای رایات نصرت آیات از دار السلطنه روی ارادت بکعبه مرادات نهاده بود به تلغیم عتبه فلک رتبه سر بر افراخت - و بانعام بیست هزار روپیه کامیاب گردید *

چهارم [جمادی الاولی] بشکار رنگ که در طرف ده یعقوب قمرغه کرده بودند متوجه گشتند - دوازده به تغنگ خاصه صید فرمودند - و یازده را پادشاهزاده نیک اختر محمد شاه شجاع بهادر و برخی از اهل تقرب بحکم اقدس شکار نمودند - و بیست و یک را دیگر سعادت افروزان حضور سراسر نور

زنده گرفتند - قایم بیگ داروغه فقار خانه که بدیدن راه
خواجه زید رخصت یافته بود برگردیده سنگریزه چند که فی
الجملة صفائی داشت آورد - وبمسامع جهانبائی رسانید که دو کروه
آنسوی غوربند در طرف یمین راه نزدیک ده قلیچاق کوهی است و
از آن آبشاری به بلندی دو و نیم گز در ریزش - پائین آن از ریختن
آب گوها بهمرسیده - آبی که در کوه می ماند بمرور ایام سنگریزه
بزرگ میشود - و آنچه در اطراف و جوانب ترشح مینماید سنگریزه
خرد - چون خالی از غرابتی نبود نوشته شد *

هفتم [جمادی الاولی] میرزا سلطان نبیره مظفر حسین
میرزای صفوی را که به نسبت مصاهره اسلام خان همراه
خان مذکور بدکن معین گشته باضافه پانصدی ذات و دو صد
سوار بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار مباحی گردانیدند -
خواجه عبد الرحمن پسر عبد العزیز خان نقشبندی را که
بخدمت بخشیدگری بدخشان سرفرازی دارد باضافه منصب
مفتخر گردانیده خدمت داروغگی توپخانه بدخشان نیز بار
مفوض ساختند *

یازدهم [جمادی الاولی] راجه جیسنگه را که با دوهزار سوار
بملازمت اقدس رسیده بود بمرحمت خلعت خاصه و جمدهر مرصع
با پولکداره برنواخته و هزار سوار دیگر از جمله سواران منصب او دو
اسپه سه اسپه گردانیده او را بمنصب پنج هزار سوار دوهزار
سوار دو اسپه سه اسپه سرفراز ساختند - و اسپ از طویلته خاصه با یراق
طلا و دولک روپیّه مساعدت عنایت نموده ببلخ رخصت دادند - و

مصحوب او بیست لک روپیه نزد پادشاهزاده والا گهر ارسال نمودند
 رتن ولد مهیص داس راتپور که در ماه ربیع الثانی از جالور بآستان
 معلی رسیده بود بعنایت خلعت و اسپ - و هریک از همیر سنگه
 سیسودی و بلوی چوهان و جسونت برادر مهیص داس و برخی
 دیگر از راجپوتیه بمرحمت اسپ سربلندی یافته با راجه سرخص
 گشتند - میر هدایت الله ولد سید احمد قادری را که بدیوانی
 قندهار شرافراز است چون مکرر ملوک شایسته او دران صوبه
 بعرض حجاب بارگاه آسمان جاه رسیده بود بمنصب هزاری ذات
 و صد سوار از اصل و اضافه بر نواخته به پیشگاه قوایم شریر
 جهانبدانی طلبیدند *

شب سیزدهم [جمادی الاولی] شیخ ناظر که نبذی از احوال او در
 خدمت دور اول گزارش یافته به نزهتگاه آخرت شتافت - او از بختمندی
 و سعادت وری بعد از کشیدن ریاضات و پیمودن مناهج عبادات
 از دیر باز حضور سده هدیه را وسیله حصول برکت نشاتین و ذریعه
 وصول سعادات دارین دانسته التزام دوام محلازمت نموده بود - و دیدن
 دیدار فیض آثار قبله مرادات قوت جان و قوت روان او گشته
 چنانچه از نخستین روزی که بدولت خدمت فایز شده تا حال
 در حضور شبا روزی او در دولتخانه خاص فتور نشده - و پیوسته در
 ازمنه پنجگانه صلوات مکتوبه بتنادین می پرداخت - و نماز مغرب
 و عشا با پادشاه دین پناه خدا آگاه ادا می نمود - و از شام تا بام
 باگهی تمام در دولتخانه خاص بسر می برد - درین شب که لیلۃ
 الوداع او بود در دولتخانه خاص فیض اختصاص پس از نماز خفتن

فواق شدید بروی طاری شد - و تا آخر شب بشدت تام گذرانید - و پنج گهری شب مانده رخت هستی بربست - و از خلوص اخلاص و رسوخ عقیدت جان بر آستان جانان سپردن که نهایت آرزوی نیاز مندان جانباز است نصیب او شد - و چون این معنی بعرض اقدس رسید رضامندی که سرمایه رضوان الهی است و پدیرایه غفران نامنتاهی ظاهر ساخته متذمف گشتند - و مبلغی برای سرانجام مصالح این سفر واپسین از سرکار مرحمت نموده فرمودند که قاضی محمد اسلم و جمعی از فضلا و صلحا حاضر گشته در دامن کوه عقابین که جنوب ریّه کابل است و مدفن اخیار و ابرار بطرز شایسته در نخستین منزل بطریق امانت نگاه دارند و پس از چندی بموجب وصیتش بدار الخلافه اکبر آباد برده در مقبره که پهلوی مسجد خود برای خویش بنا نموده بگذارند *

بیست و سیوم [جمادی الاولی] در اسپ از طویلّه خاصه یکی عربی موسوم به هی ظفر با زین طلای میدا کار - دیگری عراقی مسمی بفتح بوز با زین طلای ساده ببادشاهزاده کامگار محمد شاه شجاع بهادر عنایت شد *

بیست و پنجم ماه مذکور محمد زمان طهرانی و بختیار خان دکنی را بعنایت خلعت و اسپ نوازش فرموده ببدخشان رخصت نمودند - و پنج اک زریه با ایشان نزد قلیچ خان فرستادند *

رسیدن درة التاج خلافت پادشاهزاده محمد
اورنگ زیب بهادر ببلخ و توجه نمودن به تنبیه
بیک اوغلی و غیره که با حشری در نواحی
آقچه فراهم آمده بودند و حروب آن والا گهر با
عبد العزیز خان و برادران او

شرح این مقال آنکه عبدالعزیز خان از قرشی رو بکنار جیحون
نهاده بیک اوغلی را با گران لشکر توران از نوکرو المان پیش از
خویش فرستاده بود - و مقرر ساخته که از آب جیحون بگذر کلیف
عبره نماید - و بهادر خان برین معنی آگهی یافته محافظت قلعه
بلخ را برام سنگه راتهور و حراست شهر را به شیخ فرید باز گذاشته
خود با دیگر بندهای درگاه خلایق پناه یک کوره از بلخ پیشتر
شتافته در سمت گذر کلیف آماده کارزار نشسته بود - درین هنگام
که فهرست صحیفه مفاخر و معالی پادشاهزاده والا گهر بسیار
بوقت بنواحی بلخ رسیدند - خان یک منزل پذیره شده سلخ ربیع
الذانی در کنار پل نذر محمد خان ملازمت نمود - و چون کیفیت
گذاره شدن بیک اوغلی با اوزبیکه مذکور از آب آسویه و گرد آمدن
این پراگندگان دین و دینی در حوالی آقچه و رسیدن قتل محمد
نزد بیک اوغلی پس از فرار جنگ دره کزبر گزارد - پادشاهزاده والا
گهر بارشاد پادشاه دوربین حزم گزین مدافعت آن مخافیل را اهم و
احری دانسته غره جمادی الاولی به بلخ رسیدند - و بشهر در نیامده
یک گروهی آن قریب مکانی که بهادر خان برای اقامت گزیده

بود معسکر ساختند - روز دیگر قلعه درون و حصار بیرون را ملاحظه نموده خاطر از بند و بست آن فراهم آوردند - و اکابر و اهالی آن شهر را در خور حال باکرام و انعام کامیاب گردانیده از خواجگان خواجه عبد الغفار ولد صالح خواجه که برادر هاشم خواجه ده بیدی و پیر عبد العزیز خان است و خواجه عبد الولي را که از اولاد خواجه محمد پارسا است به مظنه نفاق از روی احتیاط که ناگزیر سرداری است در خدمت گرفته بمعسکر برگردیدند - و ماکهو سنگه ولد راو رتن هادا را بمحارمت قلعه - و شمشیر خان ترین را با جمعی از منصبداران و احدیان و تغنگچیان سوار و پیاده بنگاهبانی شهر گذاشته سه روز برای تنخواه مواجب سپاه و سرانجام بعضی مهمان دیگر توقف کردند - و ترتیب لشکر پیشین و پسین بصوابدید خیر اندیشان چنین مقرر شد که فوج قول بوجود نصرت آسمود پادشهنزاده کماکر استظهار یابد - و بهادر خان با تمام سپاهی که همراه او در بلخ بود هراول باشد - و امیر الامرا برانغار - و سعید خان بهادر ظفر جنگ جو انغار - و پنجم این ماه بآرایش و توزک لشکر پرداخته کوچ نمودند و موضع یوالبوغه مرکز ریات نصرت گردید - خطاهائی که ازان نامدار درین رکضت رفت عنقریب گزارش خواهد یافت - روز دیگر برای بهتن جمورافهاری که در پیش بود مقام کردند - و بحد و حد تمام تا شب بر هر نهری پل بسته شد *

هفتم جمادی الاولی از انجا کوچ کردند - و بدو روز حوالی علمی آباد رفتند *

روز پنجمشنبه نهم [جمادی الاولی] موافق بیست و سیوم خرداد که

ازیر، سوی علی آباد کوچ شد بمظنه نزدیکی اوزبک امیرالامرا را
ساقه لشکر فیروزی ساختند - و بر بهادرخان که بدستور سابق مقدمه
بود حراست پیش روی اردو مقرر گردانیدند - و خود از چپ و
راست اردو را در میان گرفته راهی شدند - و چون بموضع تیمورآباد
که یک گروهی فتح آباد است رسیده به ترتیب فرود آمدند - لشکر
ادبار اثر اوزبکیه از اطراف بر اردو هجوم آورد - از افواج اقبال هر که
بطرفی فرود آمده بود بفوج مقابل گرم پیکار گشت - بهادر خان با
رفقا بگروه انبوه که از پیش روی می آمد - باویزه در آمد - و امیرالامرا
چون بنواحی اردو رسید و باغستان دران سمت از سپاه اوزبکیه
آموده دید پس ماندگان لشکر را بارو رسانیده مستعجلی برای
ابلاغ حقیقت حال نزد پادشاهزاده بخت بیدار فرستاد - و بدستکاری
تائید ایزدی و پامردی تیمسار سردمدی بمحاربه مقاهیر متوجه
گشت - اوزبکان نیز از باغستان برآمده رده آرا گردیدند - پادشاهزاده
عالمیان چون دریافت که بسیاری از سپاه اوزبکیه بر امیرالامرا
هجوم دارند - راجه رایسنگه و راو ستر سال و غضنفر و الله ویردی
خان و مرشد قلی بخشی لشکر فیروزی را بکومک فرستادند - و
به سعید خان بهادر ظفر جنگ که در بلخ بیمار شده بود
و میخواستند که او را بحراست شهر بگذارند - و او از بسالت و اصالت
نبودن شهر تن در نداد - مقرر ساختند که بنگاهبانی جانب چپ
اردو که مکان نزول او بود پرداخته نگذارند که طغاة از انطرف
بارو در آمده دست غارت که پیشه این فساق است دراز کنند - و
خود بمالش جمعی کثیر که روبروی دایره آن شیر پیشه هیجا

بودند توجه نموده توپخانه سرکار خود را سه چهار تیر انداز پیش
 راهی ساختند - تا بآن آتش افروز دشمن سوز خرمن حیات این
 احیاء اموات را خاکمتر گردانند - از اطراف آتش قتال زبانه برکشید
 هر بار دو سه هزار سوار اوزبک به هر فوجی از افواج سپاه ظفر
 دستگاه حمله میکردند - و ابطال نیرو کار و رجال صفدار جمعی
 را به تیغ جانسوز و برخی را بسنان دل دوزخه گرای نیستی
 ساخته باز ماندگان را رهنمای هزیمت میگشتند - مخاذیل که فرار
 بی درنگ را غنیمت روز جنگ دانند باز گرد آمده بچسبستی و
 چالاکي بعرضه ستیز می آمدند - از افواج نصرت امتزاج بهادر خان
 غنیم خود را از پیش برداشته بمس دادن توپ و تفنگ و بان
 آتش در نهاد آن گروه بد نژاد بر می زد - اشرار بی هنجار به پشت
 گرمی بیشتر در زد و خورد بوده برخی مقتول و لختی مجروح
 میگشتند - و امیرالامرا با جمعیت خود و چندی از بندهای
 پادشاهی پیش از آنکه کومک فرستاده پادشاهزاده کمار باو برسد
 خصم خود را چون بذات المعش متفرق گردانید - و هر بار که جمعی
 ازان بخت برگشتگان در انبای ستیز گریز آمیز اسب ناکامی در
 عرضه بدنامی می تاختند بعضی کشته میشدند - و لختی خسته
 بر میگشتند - تا آنکه بعون آسمانی دلیران معرکه قتال آن ستیزندگان
 اقبال را تا منزل قتلق محمد که از دایره بیگ اوغلی پاره دور بود
 رسانیدند - و درانجا نیز قرار نداده پیشتر راندند - و خیمه قتلق محمد
 با بسیاری از دراب و اسباب او و رفقای او تاراج نموده سالما غانما
 برگردیدند - و سعید خان بهادر ظفر جنگ که حفظ جانب چپ

لشکر فیروزی بعهده او باز گذاشته بودند از ضعف بیماری برنیامده صادق بیگ بخشی خود و جهان افغان را که نوکر شمشیر گذار جمعیت دار او بود با چارصد پانصد سوار فرستاد - که درین طرف جوی که از کنار اردو میگذاشت پای ثبات استوار داشته غنیم را از قصد این سو باز دارند - و نگذارند که هیچ یکی از نهر بگذرد - و بدیدن قلیلی از اوزبکده فریب نخورده خود نیز از نهر عبور ننمایند - چون این حماعه بموجب قرارداد بر کنار نهر رده بسته ایستادند گروهی از اوزبکان تاخته دران سوی جوشوخی و خیرگی بنیاد نهادند - گند اوران عسکر فیروزی از فرط شجاعت اندرز ظفر جنگ را فراموش کرده و تاب دلیری غنیم سیده گلیم نیاورده بچستی و چالاکي از آب گذشتند - و پس ازان که بر مقاهیر جلو انداخته نبردکنان قدری پیش شتافتند از اطراف و انجا جوق جوق مقهوران از کمیگاه برآمده بمردم خود ملحق گشتند - و مبارزان جان فشان را دایره وار احاطه نمودند - سعید خان بهادر برین ماجرا آگاهی یافته خانه زاک خان و لطف الله خان را با فوجی به کومک روانه گردانید - اینان بسرعت هرچه تمامتر خود را رسانیده دلیرانه بر مقاهیر تاختند - و بیداد حمله جمعیت مخالف را متفرق ساخته جمعی را از هم گذاریدند مقهوران باز گرد آمده در پناه دیواری که دران سمت بود تیراندازی نمودند - از انجا که مخایل در تقابل افواج قاهره خصوصاً فوج بهادر خان که با وجود فزونی مجاهدان ناموس پرست توپخانه پادشاهی نیز همراه داشت نمیتوانستند کاری ساخت - و درین جانب جمعیت کمتر مشاهده نمودند چه جز جمعیت خان مزبور

جمعیتی نبود از فوجی که مقابل بهادر خان بود طایفه طایفه پی هم جدا شده بدینصوب تاختند - و چون هجوم بسیار شد شیران بدیده هیچجا داد نبرد دادند - و جمعی کثیر نقد جان در باختند - سعید خان خود نیز با جماعتی که نزد او مانده بودند سوار شده مانند برق و باد در رسید - و با وجود رنج و ناتوانی مکرر بچپقلشهایی مردانه مذاکب را پراکنده گردانیده چندان کوشش نمود که بذات خود چند کس را مجروح ساخت - و نه زخم برداشت - آخر کار دست اسپش بسوراخی در شد - و او از زمین بزمین آمد - و از پسرانش لطف الله خان از وفور حماست و حمیت ترددات نمایان نموده بزخمهایی منکر بر پشت اسپ در میدان گذشت - و بجای زندگانی فانی حیات جاودانی که فیکنامی در جهانی است اندوخت - و خانه زاد خان نیز بعد از کشش و کوشش بسیار بزخمهای متواتر بیهوش شده از اسپ افتاد - درین اثنا پادشاهزاده سوید کامگار که از شنیدن خبر هجوم اوزبکیه اذبار شعار بر سعید خان بهادر توپخانه سرکار خود را برابر فوج مقابل خویش گذاشته فیل سوار با گروهی بکومک خان مذکور متوجه گشته بودند در رسیدند - مقهوران بدیدن رایات فیروزی بدین جانب تاختند - آن گوهر افروز نصرت و اقبال دو فیل مست را که پیش پیش میرفت بر مقامهیر دوانیده بجمعی از دلاوران عرصه مبارزت حکم فرمودند که از دنبال افیال در آمده بقتل بپردازند - بکمتر تلاش و پرخاش غنیم را پای ثبات از دست رفت - و از میدان پیگار بواهی فرار افتاد - دران هنگام که عصاة بد فرجام بغوج پادشاهزاده بخت بیدار رو نهاده بودند برخی

از تابیدن خان ظفر جنگ فرصت غنیمت دانسته اورا با خانه زان
 خان که هنوز رمقی داشت از آوردگاه بر داشته بمنزل او رسانیدند
 و خانه زان خان اول شب در گذشت - و چون بعد از توجه گوهر
 اکلیل خلافت بکومک سعید خان بهادر از فوجی که برابر آن فرزند
 لواي فیروزی بود قریب چهار پنج هزار سوار دلیری نموده
 بغتة بر مردم توپخانه پادشاهی حمله آوردند - و اینان ثبات
 قدم ورزیدند - بهادر خان که غنیم خود را بر داشته معاودت نموده
 بود تاخته آن مخدولان را از پیش برداشت - اگر بهادر خان که تمام
 لشکر بلخ با او بود همچنین که کومک اینجماعه نمود کومک سعید
 خان بهادر و پسرانش که ممکن بود میکرد یا نصف جمعیتی که
 با او بود بکومک میفرستاد کار آنها باینجا نمیرسید - و غنیم مذکور
 و مقهور بر میگرددند - و ازان رو که افواج قاهره از بام تا نصف النهار
 ره نور دیده و ازان تا شام بقتال و جدال پرداخته از هر سو غنیم
 را آواره ساخته بودند سالار سپاه اقبال عزان یکران بمنزل منعطف
 گردانید - و امیرالامرا نیز بعد از نماز مغرب مظفر و منصور رسید - و
 بشاره آن والا گوهر سرداران ظفر آئین کوه تمکین بر دور اردو ملچاها
 مقرر نموده و در هر جانب با سپاهیان نبرد گزین مراسم حفظ
 و حراست بتقدیم رسانیده شب گذرانیدند - روز دیگر که دهم جمادی
 الاولی مطابق بیست و چهارم خرداد بود امیرالامرا خبر توقف
 عسکر گیتی کشا در تیمور آباد شنفته بخدمت پادشاهزاده جهانیان
 معروض داشت که درین هنگام اقامت نمودن مصلحت نیست
 اولی آنکه بسرعت هرچه تمامتر خود را به بنگاه مقاهر رسانیده

دستبردي نموده آيد - پادشاهزاده جهان بصوابديد امير الامرا ازان منزل کوچ فرمودند - و افواج فيروزي را ترتيب داده و محافظت جانب چپ اردو بعهد راجه راي سنگه و راو ستر سال و برخي از راجپوتان و جمعی از برق اندازان خويش مقرر نموده و اردو را از چار طرف درميان گرفته به بنگاه بيگ اوغلي که در موضع پشائي از مضافات آقچه بود روانه گشتند - گروه خوش اسپه اوزبکيه فوج فوج از پيش و پس و يمين و يسار نمايان شده از هر جانب شوخی می نمودند - و هر بار که بتاخت می پرداختند جمعی بضرب توپ و تفنگ و بان و تير و تيغ و سنان جنگ آوران نصرتمند هلاک ميگرديدند - برخی از دليران لشکر فيروزي نيز مجروح و مقتول ميگشتند - انجام کار ادبار پژوهان ضلالت انديدا که درين تگ دو جز ياس و نا کامی نصيبه نداشتند - گروهی را در يمين و يسار افواج قاهره گذاشتند - تا از دور خود را می نموده باشند - و بسياری را گرد آورده همه يکمرتبه بغوج هراول رو نهادند - و چون مردم توپخانه و ديگر بندهای پادشاهی که با بهادر خان دران فوج بودند در دفع اشرار مساعی جميله بتقدیم رسانيدند - مخانيل جمعی را بکشتن داده از عرصه پيگار رخ بر تافتند - و به بنگاه خويش راهی شدند باشد که اندوختهای خود را از نهب و غارت بهادران ظفر نشان محافظت توانند نمود - درين اثنا بيگ اوغلي از برابر پيدا شده مقاهيم را از راه برگردانيد - و جوقي بر روي فوج هراول نگه داشته خود با ساير لشکر بر فوج امير الامرا هجوم آورده تير اندازی نمود امير الامرا و همراهانش ثبات قدم ورزیده بيکبار بران گروه تيره

روزگار جلو انداختند - درین هنگام پادشاهزاده بخت بیدار بکومک
در رسیده بهادران عرصه شهادت را مستظهر گردانیدند - به
نیرنگی اقبال عدو مال جمعی از خداوندان زرو مال بخاک
هلاک افتادند - و بیگ اوغلی و دیگر بقیة السیف مانند
روزگار خریشتن پراگنده شدند - و چون دریافته اند که این مرتبه
نیز نقش مرگ بر لوح خواهش چنانچه باید نه نشست جوق
جوق از هم جدا شدند - و دور اردو را احاطه نموده جنگی بگریز
میکردند - و هرگاه قابو می یافتند تاخته بر برخی از لشکریان
تیر میزدند - و چندی را بکشتن داده ناکم برمی گشتند - افواج
قاہرہ هم بمقاتله و مجادله و هم بصیانت و پاسبانی اردو و دراب
و بنه لشکریان پرداخته ره می نوریدند - تا آنکه بمعسکر بیگ اوغلی
رسیدند - از آنجا که مقاهیر از طعن و ضرب دلاوران خونخوار
دمتخوش رعب و هراس شده بودند در دایره خود نیارستند ثبات
ورزید - و تمامی خیمه و اسباب با اسب و شتر و سایر درایی که
در بنگاه مخازیل بود بدست مجاهدان ظفر شعار افتاد - و هزاران
نفوس از محال و مواضع آن نواحی که اسیر ظلمه شده بودند
بسطوت اقبال جهانکشا رهائی یافتند - و اختر سماء عظمت و جلال
با افواج قاہرہ در معسکر اوزبکان نزول فرموده روز دیگر بجهت
استخبار مدابیر که بهزاران خواری آواره گشته بودند توقف نمود
درینولا خبر رسید که قتل محمد و بیگ اوغلی و دیگر اوزبکیه
بصوب علی آباد شتافته اند و سبحان قلی که عبد العزیز خان او را
قلعخانی داده بخان خرد موسوم ساخته بود با گروهی انبوه از آستانه

علویه گذشته باینچانب آمده - وگمان آنست که بر شهر بلخ رفته
 گرد فساد می برانگیزد - پادشاهزاده والا مقدر بصوابدید اولیاء دولت
 روز افزون از موضع پشائی بدلیخ مراجعت فرمودند - در حوالی علی
 آباد مخالفان فوج دوج از میان عمارات و ریاض آن قریه بیرون آمده
 بآئین نکوهیده خود از ارجاء عساکر منصوره در آمدند - و جمعی
 بهراول روبرو شده و از روی جسارت تاخته به تیراندازی پرداختند
 گنداوران لشکر فیروزی آتش قتال بر افروخته آویزش سترگ
 نمودند - مقاهیرپس از فراوان جد و جهد جوقی بکشتن داده
 قرین یاس و ناکامی خود را عقب کشیدید - و از آنجا که در اثناء نبرد
 بهادر خان جمعی از مقاهیر فرصت یافته از پیدش رو بارانده نهب و
 غارت بارور در آمده بودند او بعد از آگاهی بسرعت هرچه تمامتر
 در رسیده فتنه پژوهان را منهزم گردانید - و چون فوج عظیم بر قول
 و برانغار عسکر ظفر پیکر تاخته بستیز و آویز اشتغال نمودند پادشاه
 زاده والا گهر بمردم توپخانه خود و تغنگچیان امیر الامرا امر نمودند
 که بضرب بادلیج و ضرب زن و بان و تغنگ اساس هستی آن گروه
 بی فرهنگ از بیخ براندازند - و بذات خود در مراتب سپه داری و
 آگاهی و سعی و ثبات و تقویت جنگ آوران ناموس جو و بهادران
 نبرد خود کار فرمائی و پیکار گرائی فرو گذاشتی نه نموده سلک
 جمعیت مقهوران از هم گسیختند - و امیر الامرا نیز داد مردی و
 مردانگی داده ترددات نمایان بروی کار آورد - از کثرت و هجوم
 مقاهیر تمام روز بقتال و جدال گذشت - شامگاهان آنسوی علی آباد
 دایره گاه گشت - و ظاهر شد که درین تاریخ سبحان قلبی باحشری

از بلخیان و المانان بآن لشکر پیوسته و ازین رهگذر ازدحام منافعیب
 پیش از پیش بوده - شب دوشنبه سیزدهم جمادی الاولی عبدالعزیز
 خان نیز با یلنگتوش که آق سقال اوزبکیه است و فوجی که با او
 مانده بود بلشکر خود پیوست - یلنگتوش برگزارد که در سواری
 نقاره ننوازند - چه اگر گنداوران عسکر پادشاهی بآوای نقاره دریابند
 که شما در کدام فوج اید غالب آنکه توپخانه را پیش رو داشته
 همه یک مرتبه بدان سوراخ شوند - درین صورت اگر به نبرد
 پردازید نمی توانید مقاومت نمود - و اگر برگردید غلبه و استیلا
 آن لشکر رو بغزونی خواهد نهاد - عبد العزیز خان آنرا پسندیده
 اصلا نزدیک لشکر نیامد - و چنان دور استاد که بودن او در فوج معلوم
 نشد - شب هنگام درین منزل خبر رسید که شاد مان پکهلوال از آنچه
 و محمد طاهر برادر فرخ حسین از فتح آباد بطلب پادشاهزاده
 جهانیان روانه شده بودند - و در راه یکدیگر پیوسته چون بموضع
 شیخ آباد رسیده اند گروهی از فتنه پزوهان اوزبکیه اینان را دریکی
 از ریاض آنموضع که دران فرود آمده بودند محاصره نموده اند - و از
 بیم تفنگچیان خراسانی که قریب صد کس همراه محمد طاهر اند
 دلیر در نمی توانند آمد - فردای آن پادشاهزاده کامگار بخت بیدار
 بهادر خان را با همریان چند اول ساخته خود با امیر الامرا بدان
 صوب متوجه گشتند - مقاهیر خبر توجه پادشاهزاده نامدار شنفته راه
 فرار پیش گرفتند - و شادمان و محمد طاهر که آنچه لازم تر بود
 بتقدیم رسانیده بودند سالما بملازمت آن والا گهر رسیدند - و اختر
 برج دولت بمنزلی که در حوالی فیض آباد بر کنار بلخاب مقرر

گشته بود راهی گردیدند - از آغاز سوارهای عساکر منصوره همه جا افواج اوزبکان خیره چشم تیره دل که مانند مور و مبلخ فراهم آمده بودند از اطراف و انجا به نبرد می پرداختند - و هر بار فوجی از آن طایفه دلیری نموده می تاخت - و جمعی طعمه نهنگ توپ و تفنگ می گشتند - چون در اثناء مراجعت از شیخ آباد بصوب منزل تند بادی گرد انگیز بر خاسته روی هوا را بسان روز بد اندیشان این دولت تیره گردانید - جوقی از فتنه سگالان بارو در آمده برخی از سوخته را مقتول و مجروح ساختند - و چند قطار شتر با بار گرفتند امیر الامرا واقف گشته با مردم خود تاخت - و شتران را و رها نه جمعی را بضرب تیغ سر افشان و سنان جان ستان روانه ملک عدم گردانید - پس از لحظه بقدر بارانی شد - و غبار فرو نشست - اوزبکی که در آن روز بتازگی پی هم مالش یافته جوقی کشته و جمعی زخمی گشته بودند ازین جسارت سرپا خسارت خود را باز داشته تا وصول افواج قاهره بمنزل گرد پیگار نگردیدند *

چهاردهم [جمادی الاولی] مطابق بیستم و هشتم خرداد که عساکر منصوره از نواحی فیض آباد بحرکت در آمدند - گروه اوزبکی مقرر گردانیدند که تمامی لشکر خود را هفت فوج ساخته هر هفت با عساکر جهان کشا بجنگ بپردازند - و در میدان پای ثبات فشرده نایر قتال بر افروزند - از انجمله سه فوج بر قول و بر انغار لشکر روند - و باشلیقی افواج سه گانه عبد العزیز خان و سبحان قلی و بیگ اوغلی بر خود گرفتند - اما عبد العزیز خان و برادرانش با زبون اسبها فوجها آراسته دور ایستادند - و خوش اسبها

پیش آمده جنگ میگردند - نخست یادگار مکریت که پاشا نذر محمد خان توقابه که درین دولت جاوید طراز میر توزک و در ایران ایشک اقامی باشی نامند بود - و سردار پیگار دیده آزمون کار - بانوجی از یکه تازان بر امیر الامرا دلیرانه تاخته نزدیک بود که خود را بدو رساند - امیر الامرا از دید این جرات و جسارت بخشم در شده تیغ خون آشام از نیام انتقام برکشید - و تگاور همت بجوالان در آورد و گذروران هر دو جانب به تیر و تیغ و تفنگ در آویخته آتش جنگ ملتهب گردانیدند - آخر کار یادگار بنزخم شمشیری که بر رو خورد و اسب او بنزخم تفنگ از پا در آمدند - غلامان علیمردان خان امیر الامرا او را دستگیر نموده نزد خان آوردند - و گروهی از همراهانش را سپهر نیستی گردیدند - از مبارزان لشکر منصور نیز برخی جان در باختند - و بعضی چهره حمالت بگلگونه جراحت بر آراستند - و امیر الامرا که دران معرکه جانبازی و سر اندازی از فرط شجاعت کمال استقامت و استقلال ورزیده غنیم را شکسته بود یادگار را بملازمت پادشاهزاده والا گهر آورده مورد تحسین و آفرین گردید - چون غفوزلات و صفح جرایم از نمایل خصایل و جلال شمایل این دودمان خواقین نشان است یادگار را بعنایت پادشاهی مستمال ساخته مطمئن گردانیدند - عبد العزیز خان و سران لشکر او ازین هزیمت دل بای داده و تاب ضرب مجاهدان فیروزی دثار نیاورده دیگر بار دلیران خود را ترغیب تاختن نمودند - اما تا پایان روز که افواج نصرت امتزاج بموضع ینکی ارق نزول نمود اطراف لشکر وارد و را نگذاشته در آویز و گریز بودند - و فوجی که با هر اول عسکر ظفر پیکر آویزش

داشت به نیروی بسیاری از دولتمخواهانی که درین فوج بودند آواره دشت ادبار گردید - و جمعی از مخالفان بکوی عدم فرو رفتند - روز دیگر که چهار شنبه پانزدهم جمادی الاولی بود همین که عساکر جهانکشا از یزیدی ارق کوچ کردند - فتند پزوهان افواج ادبار را توزک نموده از هر جانب جنگ کنان بره نوریدی در آمدند - و چون روز گذشته از دست بهادران پیگار پرست مالش یافته مغلوب و مایوس گشته بودند هیچ جا جلو نینداختند - و در نزدیکی منزل گروهی از فوج خود برآمده بزمین قلبی که کنار بلخاب بود ایستادند - راجه بهار سنگه و معتمد خان میر آتش و نیکنام عم بهادر خان تاخته مخدولان را از پیش برداشتند - چنانچه جوقی از آسیمه سری و تنگی راه فرار خود را در آب افکنده به بدس المهاد شتافتند - آن روز پل دوست بیگ دایره گاه شد *

روز پنجشنبه شانزدهم [جمادی الاولی] چون لشکر عدو مال از آنجا کوچ نمود اوزبکیه در پناه اشجار و جدر ریاضی که بر سر راه بود تیر اندازی آغاز نهادند - و معدودی از تفنگچیان که با این جماعه بودند بانداختن تفنگ چندی را از گنداوران عسکر منصور زخمی ساختند - امیر الامرا از دید این حال تاخته مقاهیر را از درخت زار بر آورد - و جوقی را بضرب تیر و تفنگ و نیزه و شمشیر از هم گذرانیده بقیة القتل را پراکنده گردانید - در اثناء نبرد بانی بدست راست سیونج بی دیوان بیگم عبد العزیز خان رسیده سه انگشت او را پرانید - چاشنگاه چون عساکر قاهره بنهر آبی رسیدند که دو معبر داشت و مقهوران آنطرف

فهر فراهم آمده هر دو را محدود ساخته بودند پادشاهزاده والا قدر
 معتمد خان میر آتش را با توپخانه پادشاهی و برق اندازان خود
 و تفنگچیان امیر الامرا تعیین نمودند - که بضرب توپ و تفنگ
 و بان ضلالت پدشگان را از کنار آب بردارد - چون آوای جان گزای
 توپ و تفنگ هوش از سر مخالفان برده رستخیز دیگر بر انگیزخت
 ده پانزده اوزبک دران سوي جو عمامها بر گرفته گردانیدند - معتمد
 خان میر آتش که بخدمت پادشاهزاده کامگار فرستاده حقیقت
 معروض داشت - آن بخت بیدار امر نمود که اگر کسی از انجانب
 برای ادای مقصدي قصد این صوب نماید منع نکنند - بعد از
 حصول اطمینان دو سوار نزد پادشاهزاده بخت بیدار آمده از قبل
 عبد العزیز خان برگزارند که معتمدی معین شود تا برخی کلمات
 شنفته بخدمت برگزارد - آن والا گهر میر محمد امین را با قباد
 ملازم خود روانه ساختند - از انطرف میرک شاه که سابقا دیوان
 امام قلی خان بود آمد - ایشان بدین العسکرین یک دیگر را
 دریافتند - میرک شاه پیغام خان برگزارد که چون شنیده شده
 که پیش نهاد همت فلکی مرتبت اعلیٰ حضرت ظل الهی
 آنست که بلخ باز به نذر محمد خان عنایت فرمایند - سبحان
 قلی پسر خان است - و من او را قعل خانی داده ام امیدوار
 است که بلخ بدو مرحمت شود - پس از مراجعت میر محمد
 امین و قباد پادشاهزاده جهانزیان گفتند که رفته برگزارید که
 بی حکم مقدس بر امری اقدام نمی توانیم نمود - حقیقت
 واقعه عرضه داشت می نمائیم - هرچه حکم شود فرمان برداریم -

و آن روز موضع یاندَرک محط رایات فیروزی گردید - آخر روز باز بسیاری از مخازیل از ریاضی که محاذی لشکرگاه بود بیرون آمده بارادۀ نبرد ایستادند - و تغلقچیان پادشاهزادۀ نصرتمند و امیرالامرا بضررب تغذگ ره سپر گریز گردانیدند - روز دیگر باز اوزبکی هنگام کوچ آمده معروض داشت که محمد یار سرای و نظر قطغان و رحیم پروانچی و میرک شاه از قبل عبدالعزیز خان آمده بیرون اردو ایستاده اند - شخصی معین گردد تا مطلب را دریافتۀ بسمع عالی برساند - دیگر بار میر محمد امین مأمور گشته نزد آمده رفت - برگزاردند که خان می خواهد که پادشاهزادۀ بخت بیدار امروز در همین منزل توقف نمایند تا یلنگتوش و بیگ اوغلی بملازمت آمده برخی سخنان ناگزیر بعرض برسانند - پاسخ شد که چون لشکر برة نور دی درآمده است پس از رسیدن شهر هر کرا خواهند بفرستند که بادای مدعیات پردازد - و آن روز یولبدوغۀ سخیم گشت *

روز دیگر شنبه هجدهم جمادی الاولی در ظاهر بلخ فرود آمدند - اگرچه اوزبکان درین دو روز بجنگ و پرخاش نپرداختند اما همه جا همراه بودند - و بموضع شهاب رفته سه روز دران مکان گذرانیدند - و ازین گفت و شنود در لشکر مخالف شهرت یافت که کار بصالح می گراید - و حال آنکه از تدبیرات سقالان اوزبکیه بود که چون دیدند که المانان از آنچه بامید آن جمع شده بودند مایوس گشته می خواهند که از دریا بگذرند چنین شعبده برانگیختند تا روزی چند توقف نمایند - بدانبران درین ایام

سه گاهه المافان فراوان اسپ بعسکر فیروزی آورده می فروختند -
چنانچه دوسه هزار اسپ را مبارزان نبرد آرا خریدند - آخر کار
پادشاه زاده ظفر شعار حزم دثار مدح آن گروه غدار نموده فرمودند
که باوجود جنگ و پیگار آمدن این گروه ادبار بلشکر اقبال
مصلحت نیست *

گزارش باعث کمی سپاه اقبال - و فیروزی این فیه قلیله درین
معارک ابطال و مجامع رجال - و فزونی لشکر نکبت اثر اوز بکیده
ناگزیر دانسته ضمیمه دیگر وقایع این شگرف نامه می گرداند -
تا دیده در انصاف گزین را دلیلی واضح و شاهدهی لایح باشد
برین که فیروزی بتائید یزدانی و بهروزی به تیسیر آسمانی
است نه بتدبیر انسانی - بیان این معنی برسم اجمال
آنکه از جمله پنجاه هزار سوار که در سنه ماضیه با پادشاه زاده
والا نسب مراد بخش بتسخیر بلخ و بدخشان معین گشته بودند
بعد از آنکه آن ملک داخل ممالک مکروه شد گروهی حسب
الطلب بعبیه فلک رتبه برگردیدند - و سپاهی که با بهادر خان
وامالت خان دران ولایت ماند بدیشتری بضبط حدود و حفظ
ثغور و محارست قلاع می پرداختند - و تا آمدن پادشاه زاده کامگار
محمد اورنگ زیب بهادر هر کدام در محل خود بخدمت مأموره
اشتغال داشت - چنانچه قلیچ خان با گروهی در طالقان و آن حدود
و رستم خان با لشکری در اندخود - و سعادت خان با جمعی
در ترمذ - و شاد خان با فریقی در میمنه - و راجه راجروپ با جوقی
در قندز - و خنجر خان با فوجی در استاق - و طایفه در شهر و قلعه

بلخ - و فرقه در اماکن دیگر - که پیش ازین بشرح و بسط نگارش
یافته - پادشاه زاده والا قدر پس از رسیدن بلخ هیچ کدام را نزد خود
نطلبید - و از امرائی که بآن کامگار بخت بیدار معین شده بودند -
و حکم جهان مطاع صادر گشته که از تیول و موطن خود آمده در
رکب آن شهسوار میدان حمیت باشند - بعضی بندهای جمعیت
وار مانند راجه جی سنگه که دو هزار سوار همراه داشت و چندین
دیگر در رسیدن درنگ نمودند - و برخی مثل الله و یردی خان
و نجابت خان ولد میرزا شاه رخ و میزرا نوذر صفوی و غیر اینان
از بی توفیقی بکابل فیارسند رسید - چه جای لاحق شدن
پادشاه زاده والا نژاد - و ازین رو در همگی پیگاری این کتیبه نصرت
نصیبه از نصف اشکری که سال گذشته باین ولایت معین
شده بود زیاد نبود بل کمتر بود - و از اوزبکیه عبد العزیز خان با
همدو برادر و همگی اوزبکان چه علونه خوار و چه آب خوار و علف
خوار توران و بلخ و بدخشان فراهم آمده بودند - چنانچه آق سقالان
پیگار دیده این طایفه می گفتند که در هیچ یساقی سپاه ماوراءالنهر
این قدر نبوده - حضرت گیتی ستانی فردوس مکانی انار الله
برهانه در گرمی صحیفه که بوقعات بابری موسوم است - و آن
بخط اشرف در کتاب خانه خاصه پادشاهی موجود - بتقریبی
نگارش نموده اند که در محاربه که میان عبدالله خان والی توران
و شاه ظهاسب دارای ایران بروی کار آمد لشکر اوزبیک یک
لک و پنچ هزار سوار می گفتند - و سپاه قزلباش چل هزار سوار
برخی از معتبران اوزبکیه که در همگی مصانها همراه عبدالعزیز خان

بوده بعد ازان روی ارادت بحکیم حرم احترام جهان بانی
آورده اند برگذارند - که جمیعت اوزبک درین معارک نیز از
صد هزار سوار بیشتر بود - لیکن پس ازان که عساکر جهان کشا
برگردید از تقریر بعضی بندگان معتمد راست قول کار کرده پیکارنده
بعد از استفسار خدیو حق پزوه ظاهر شد که از انچه اوزبکیه میگفتند
کمتر بوده - و از انجا که حماة دین را گمان غالب آن بود که اوزبکیه
از غرور و فزونی سپاه به پیکار صف نبرد ارا خواهند گشت -
اردوی بزرگ را با احوال و ائعال همراه داشتند - چون غنیم باوجود
بسیاری جنگ صف نتوانست کرد - به قزاقی گرائید - هم
بمبارست اردو و هم بمحاربت غنیم می پرداختند - و همیشه
از چار سو هنگامه قتال گرم داشته و بانداختن توپ و تفنگ
و بان و زدن تیر و تیغ و سنان مناکیب را ره گرای هزیمت ساخته
برخی را مقتول و لختی را مجروح میگردانیدند - درین حروب
از مخازیل قریب پنج شش هزار کس بیشتری بزخم توپ و تفنگ
و بان بادیه پیمای نیستی گشتند - و از غزاة دین همگی پانصد
شش صد کس بپایه والای شهادت رسیدند - غره ناصیه جهان بانی
پادشاه زاده محمد اورنگ زیب بهادر درین ایام هفت کانه قتال
با انکه فیل سواره بودند حفظ الهی و اقبال شاهنشاهی را درع افری
و ترس افری دانسته بجوشن پوشیدن و سپرد داشتن پرداختند -
و هرگاه طغاة کار بر حماة دین و دولت تنگ می گردانیدند
بسان شهاب ثاقب رجم آن شیاطین صورت و معنی میدمودند -
الحق درین معرکه مرد آزمای نبردی بروی کار آمده که گزارش

تفصیل آن بی تدوین نامه جداگانه صورت پذیر نیست - عبد
 الله بیگ برای نبیره شکور بی اتالیق اسام قلیخان که در جمیع
 مراتب پیگار و مدارج کارزار همراه اوزبکیه بود - و از مکثون بواطن
 این طبقه خدیث ضمائر - و مذکور السنه این طایفه قبیح مناظر - از
 قرار واقع آگاه است - و بعد ازان که عبد العزیز خان از جلیحون
 گذشت برهنه منوی نیکبختی و سعادت منشی با چندی باراد
 بندگی این بارگاه گیتی پناه نزد پادشاهزاده والا گوهر آمد - و آن
 عالیمقدار بآستان خواقین پناه فرستاده - و بار اول بمنصب هزارمی
 ذات و چار صد سوار سر بلندگشته - برگزارد - که بیگ اوغلی میگفت
 که با این تدبیر و تلاشی که از ما درین یساق بروی کار آمده جز
 ناموس پرستان حمیت دوست هندوستان هر لشکری که می بود
 چه قزلباش و چه غیر آن برهم میخورد - و چون تنبیه این گروه
 فتنه پزوه و تادیب اینجماعه و خیم العاقبت چنانچه باید و بفرهی
 که شاید بی آنکه عساکر منصوره احوال و اثقال در شهر بلخ
 واگذاشته و جریده شده به پیگار به پردازند صورت پذیر نبود - چه ایشان
 در جنگ قزاقانه مثل دکنیان اند - و در سپاهگیری و تاب محنت
 و مشقت از آنها بمراتب درپیش - پادشاهزاده ظفرآماده که بمیامن
 تربیت و برکت ترشیخ پادشاه مرشدان و مرشد پادشاهان بر مدارج
 همه داری و نمود گزاری نیک آگاه اند بآئین اورنگ آرای اقبال
 فرمان فرمای جلال خدیو دورین خداوند صواب گزین که در ایام
 خجسته آغاز فرخنده انجام پادشاهزادگی بار دوم در حینی که
 قریب پنجاه هزار سوار یکدل و یک رو از همه دنیا داران دکن

فراهم گشته بمالک پادشاهی آمده تمام بالا گهات و پایان گهات را
بتصرف در آورده برهانپور را در محاصره داشتند ببرهانپور رسیده
لشکر ظفر پیکر را از احوال و ائصال و پرداخته و پنج فوج بسر
کرد کمی پنج سردار جد کار کارگزار تعیین فرموده دمار از روزگار دکنیان
نابکار برآوردند - و روز اول سواری آنها را پیش انداخته دو هزار کس
را عاف تیغ خونخوار ساختند - تا آنکه دکنیان را مجال آن نماند
که بروش خود جنگ قزاقانه توانند نمود - و فتوحات عظیم نصیب
اولیای درامت روز افزون گردید - چنانچه در نخستین جلد این
نگارین نامه در تضاعیف وقایع نهم سال بشرح و بسط گزارش یافته
مقرر ساختند - که اردو و احوال و ائصال را با محمد سلطان خلف
خویش در بلخ گذاشته جریده بمالش و تعاقب مخالفان بد مال
برانید - بعد از شروع در تقدیم این تدبیر صائب عبد العزیز خان و
سمران اوزبکیه که در جمیع حروب لشکر گرانبار این دولت فیروزی
آثار روی ظفر ندیده و جمعی را بکشتن و برخی را بخستن داده
بادیه پیمای ناکامی گشته بودند چون برین معنی آگهی یافتند
و دیدند که المانان بی دین و ایمان از شدت آریزه گاه و بیگاه این
افروزندگان آتش قتال نا امید شده و از غارت مال مسلمانان که
قوت حلال و قوت بال این اصحاب ورز و نبال است مایوس گشته
قشون قشون بمساکن خود بر میگرددند - روی جنگ صف کجا
که نیروی مدافعت قزاقانه در خود ندیده و دستخوش راهمه گشته
درین روی آب زیاده برین توقف صلاح کار ندانستند - و از موضع
شهاب بجانب شهرک شتافته بعضی زراعات آن حدود را آتش

زدند - و از هراس تعاقب لشکر فیروزیه شهرت دادند که بر هر
 بدخشان میرویم - و از خلم راه را چپ کرده در یک روز از انجا
 بساحل جیحون که نزدیک بیست کوه پادشاهی است شتابتند
 و سلخ جمادی الاولی که غره فیروزی سپاه نصرت دهنگه بود و
 منتهای دور دوم از ادوار جلوس والا عبد العزیز خان بهزاران
 بدنامی و فراوان پشیمانی و سرگردانی بر جال که فوراً بسته بودند
 نشسته بگذر ابواج از جیحون گذشت - و دیگران هر جا راه یافتند
 بنهجي که مالوف و مانوس این طایفه بی الف و انس است
 بصد اضطراب و اضطراب عبور نمودند - و بسیاری غریق آن دریای
 خونخوار گشتند - و ازین پیدا است که این قوم بی رای و رویت
 چه قدر مغلوب باس و مغلوب هراس گشته بودند - خردمند دیده‌ور
 داند که آنچه بر زبان حقیقت بدان گذشته و اندری ازان در
 مطایق وقایع جا بجا نگارش پذیرفته محض صورت است - و آن این
 است که در یساق بلخ چندین امور ناشایسته روی نمود - اول التماس
 کردن شاهزاده مراد بخش معاونت خود را از بلخ پیش ازانکه این
 ملک نوکوشده بضبط دراید - و حصون و ثغور آن استحکام و انسداد
 یابد - و تهنجات جا بجا بنشینند - و خاطر از حصول انتظام و اتساق
 بجمعیت گراید - و معامله نذر محمد خان منقح گردد - و لشکری
 که بتعاندش رفته مراجعت نماید - و الوسات و اویمات چغنائیده
 که پس از فراوان سال بدیرین آرزوی خویش که فرمان روائی
 صاحب و ولی نعمت قدیم دران دیار باشد رسیده بودند - و صاحب
 زاده گریان بهزاران شادمانی به تمنی دریافت ملازمت اوروی

امید بساحت بلخ آورده بیايند - و عرصه آن مملکت از وجود بي
 سود اشرار نا بکار و فجار تيره روزگار اوزبکان تنگ چشم ظاهر و باطن
 و المانان بي ايمان را پر داخته آيد - و رعایا و کشاورزان استمالت
 يابند - دوم تعاقب نکردن بهادر خان و اصالت خان نذر محمد خان
 را و مراجعت آنها بدون ضبط و ربط حدود شهرگان و اندخود و
 چيشمکتو و ميمنه و بي آنکه خاطر به نشاندين تهانه در هر مکنی
 فراهم آرند و جمعی از مردم آن سرزمين را که قابليت بندگی
 عتبه والا داشتند در سلک بندگان درگاه آسمان جاه مفسلک سازند
 و الوسات و اويماقات آن نواحی را تسليمه و استماله نمايند - سيوم
 شتافتن پادشاهزاده والا تبار محمد اورنگ زيب بهادر از بلخ بصوب
 پيش بقصد مالش غنيم - و اين اول خطائي بود که ازان
 نامدار رفت - چه آن کامگار را در ندياستي شتافت بل در چار پنج
 کروي ترقف بياستي گزید - که هم تردد از لشکر بشهر ميسر ميشود
 و هم احوال و ائفال زايد در شهر مي بود - و بجهت جريده شدن
 احتياج بمعادوت باغ نمی افتاد - و در نزديکی شهر منتظر پیکار بياستي
 نشست - اگر غنيم جنگ صف ميکرد - نرای کردار نابکار در کنار
 خود مي يافت - و اگر جنگ صف نميکرد يقين که المانان بي دين
 و ايمان که بيشتر لشکر غنيم ايدان اند چون علوفه ندارند و به نهب
 و تاراج اموال مسلمين اوقات ميگذرانند در ايام معدوده متفرق
 ميگشتند - و درينصورت افواج قاهره را ازان رو که جريده مي بودند
 تعاقب آنها بسي آسان بود - ديگر هنگام قسمت افواج همگي لشکر
 بلخ را که بر لشکری که در خدمت پادشاهزاده بختيار رسیده بود

فزونى داشت با بهادر خان تنها همراه نيايستى ساخت - بلکه در
 ميمنه و ميصره نيز قسمت بيايستى کرد - تا هرکسي غنيمت مقابل
 خود را زده بر ميداشت - و چشم زخمي که در جانب سعيد خان
 رسيد بروى کار نمي آمد - و پسرانش بقتل نمى رفتند - خطاي ديگر
 آنکه بعد از معاودت بلخ پادشاهزاده محمد اورنگ زيب بهادر را
 زياده از يك دو روز توقف نيايستى کرد - و يک هفته جمعي که نظر
 بر اغراض خود داشتند و چشم از حقوق تربيت و نهک خوارگى
 باز پوشيده بودند کار بند نيايستى شد - و بعد از استماع خبر
 فرار عبد العزيز خان جریده شده تعاقب او بيايستى نمود - برين
 تقدير عبد العزيز خان يا ماسور مي گشت و پهلوئي سه برادر خود
 که در درگاه معلی اند مى نشست - و يا در دريای جلعون غرق
 مي شد - و بهمين تکميشى تمامى ماوراء النهر مفتوح ميگرديد *
 چون گزارش فسحت ممالک محروسه و نگارش مجملې
 از حقيقت صونجات و اظهار فراوانى خزانه و ابراز کثرت مواكب
 فيروزي که از آلاء جسيمه رباني و نعماء جزيله سبحاني است
 ناگزير مقام بود راقم اين نامه مغاخر بتكرير آن پرداخت •

ذکر مملکت روز افزون

طول اين مملکت که از لاهري بندر تا سهلت (سهلې) است قريب
 دو هزار کروه پادشاهيست - هر کروي پنج هزار ذراع - و هر ذراعي
 چهل و دو انگشت متساوي الخلقه - و عرضش که از قلعه بست
 تا قلعه اوسه است نزديک هزار و پانصد کروه است - صونجات اين

معظم معموره عالم بیهت و دو است که هر یکی چندین سرکار دارد - و هر سرکاری چندین پرگنه - و هر پرگنه فراوان ده متعلق - عدد پرگنات چار هزار و سیصد و پنجاه است - شمار قربات عالم نهان و آشکار نیکو داند - از جمله پرگنات صوبه دار الملک دہلی که اکنون بتاسیس قلعه گردون اساسی که بامر عامر جهان خاقان گدیان بر گذار دریای جون بر افراخته شده و بشاه جهان آباد موسوم است و محتوی است بر دولخانه والا و دیگر عمارات آسمان گرا و ساعت معادت آملی نزول معلی دران مغانی فلک فرسا بیست و یکم ربیع الاول سال بیست و یکم جلوس عالم آرا مقرر گشته - چنانچه در جلد سیوم گزارش خواهد یافت - بصوبه دار الخلافه شاه جهان آباد بر زبان روزگار مذکور است - و در صوبه مستقر الخلافه اکبر آباد و صوبه دار السلطنه لاهور چندین پرگنه است که هر یکی ده لک روپیه حاصل دارد برابر خراج تمامی ولایت بدخشان - و از قریات چندین قریه است که حاصل هر کدام بیست هزار روپیه است جمع تمامی ولایت هشت صد و هشتاد کرور دام است - که هشت ارب و هشتاد کرور دام باشد بدین تفصیل *

صوبه دار الخلافه شاه جهان آباد صد کرور دام *

صوبه مستقر الخلافه اکبر آباد نود کرور دام *

صوبه دار السلطنه لاهور نود کرور دام *

صوبه اجمیر شصت کرور دام *

صوبه دولتا باد پنجاه و پنج کرور دام *

صوبه برار پنجاه و پنج کرور دام *

- صوبه احمد آباد پنجاه و سه كرور دام *
- صوبه بنگاله پنجاه كرور دام *
- صوبه آله اباد چهل كرور دام *
- صوبه بهار چهل كرور دام *
- صوبه ماله چهل كرور دام *
- صوبه خاندیس چهل كرور دام *
- صوبه اوده سی كرور دام *
- صوبه تلنگانه سی كرور دام *
- صوبه ملتان بیست و هشت كرور دام *
- صوبه اودیسه بیست كرور دام *
- صوبه كابل شانزده كرور دام *
- صوبه كشمیر پانزده كرور دام *
- صوبه تنه هشت كرور دام *
- صوبه بلخ هشت كرور دام *
- صوبه قندهار شش كرور دام *
- صوبه بدخشان چار كرور دام *
- ولایت بگلانه دو كرور دام *

جمع تمامی مملکتی که از دیر باز باین دودمان والا شان متعلق است - هنگامی که اعلیٰ حضرت بر اورنگ خلافت جلوس فرمودند هفتصد كرور دام بود - درین مدت بیست سال از فرط رعیت پروری و زور آبادانی و كثرت معموری ولایت سوای چار صوبه دکن و احمد آباد که بسنوح آفات سماری و ارضی که از سال

میدوم جلوس مقدس تا آخر سال پنجم دران ولایت عسرت آورد
 جمعش رو بغزونی نهاد - بل بحالت اصلی باز نگشت - و لهذا در
 جمع این چار صوبه تخفیف داده آمد - صد کرور دام دیگر بران
 افزایش یافت - و مجموع هشتصد کرور دام شد - و جمع ولایاتی
 که درین عهد میمنت مهید کشایش یافته هشتاد کرور دام است
 بدین تفصیل - از صوبه دولتآباد که پنجاه و دو کرور دام جمع آنست
 چنانچه نگاشته آمد - بیست و نه کرور دام جمع محالی است
 که درین دولت گردون صولت انفتاح پذیرفته - محال باقی پیشتر
 داخل ممالک محروسه بود - صوبه تلنگاه سی کرور دام - صوبه بلخ
 هشت کرور دام - صوبه قندهار هفت کرور دام - صوبه بدخشان چار
 کرور دام - ولایت بگلانه دو کرور دام صوبه دولت آباد و برار و
 تلنگاه که بنظام الملک تعلق داشت از قدیم باز بولایت دکن
 شهرت یافته - چون سابقا قلعه دولت آباد با تمام می ولایتش
 بتصرف درنیامده بود و قلعه احمد نگر از توابع آن مفتوح گشته
 بظبران صوبه دولت آباد را صوبه احمد نگر می نامیدند - پس
 از آن که درین دولت ابد مقرون پیشتر محال صوبه دولت آباد
 بادز فلک تمثال آن وسی و سه حصن حصین از مضافاتش که
 همه بر شوامنخ جبال واقع شده و برفعت و متانیت و دشوار کشائی
 زبان زد روزگار است و از سال چارم جلوس مقدس تا سال نهم
 تسخیر پذیرفته بتصرف اولیای سلطنت جاوید طراز در آمد
 چنانچه در نخستین جلد بشرح و بسط نگارش یافته حکم شد که آنرا
 در دفاتر صوبه دولت آباد ثبت می نموده باشند - از همگی ولایات

سابق و لاحق صد و بیست کرور دام خالصه مقرری است که موافق دوازده ماهه سه کرور روپیه حاصل آنست - محصول باقی برین قیاس باید نمود - پیشتر این قدر خالصه نبود درین عهد ابد پیوند از وسعت مملکت قرار یافته *

شرح خراین موفوره و ذخایر ناممحصوره

خزانة که امروز درین دولت خدا داد ابد بنیاد فراهم آمده محاسب وهم و خیال در درک اندازه آن بعجز و قصور معترف است - اگرچه خزانة که حضرت عرش آشیانی در مدت پنجاه و یک سال فرمانروائی و سلطنت رانی جمع نموده بودند - و اکثر اثرا حضرت جنت مکانی در سلطنت بیست و دو سال خرج نمودند - هیچ یکی از سلاطین هندوستان را میسر نشده تا بفرمان رویان دیگر ولایت چه رسد - اما آنچه درین عهد میمنت عهد بمیامن نیت عالم آرا و برکت معدمات گیتی پیرا باوجود فراوان اخراجات عساکر ستاره شمار و مهمانی که دران کرورها بخرج رفته و انعامات متکثره که در هیچ عهدی نصف بل ربع آن نه شده باشد چنانچه از آغاز سریر آرائی پادشاه ابر نوال بحر افضال تا این وقت مبلغ نه کرور و پنجاه لک روپیه از نقد و جنس قریب به نصف نقد و بیش از نصف جنس انعام شده - و بر افراختن عمارات فلک فرما از مساجد عرش گوا و دولتخانهای فیض آسا و قلاع چرخ ساز ترتیب باغات دلکشا که زیب افزای کیهان و زینت افروز جهان است و هندوستان بهشت نشان بآن رونقی

بی اندازه یافته و احداث روضهای فردوس نما و سیرگاههای
دانش و شکارگاههای خوش گرد آمده بمراتب ازان افزون است
و حقیقت فزونی جواهر از آنچه در مطاوعی سوانح رمضان هشتم
سال این دور نگارش پذیرفته بوضوح می پیوندد - و مجملا آنچه در
سرکار مقدس از افراد کامله اقسام زواهر جواهر و زر سرخ و سفید و
طلا آلات و نقره آلات جمع شده غالباً بحسب کمیت و کیفیت
نزد کل فرمانروایان عالم نباشد - مبلغ دو کروور و پنجاه لک روپیه بر
عمارات خرچ شده - یک کروور و ده لک روپیه بر عمارات مستقر
الخلافة اکبر آباد - از انجمله شست لک روپیه بر مسجد سنگ مرمر
که اندرون قلعه مبارک بسان بیت المعمور عبادتگاه قدسیان است
و دولخانه مقدس و دیگر بقاع و باغات - و پنجاه لک روپیه بر
روضه مذوره که بنای مانند آن بروی زمین دیده آسمان ندیده -
و تختی از شگرفی آن مکان خلد نشان در تضاعیف سوانح سال
ششم این دور گذارده آمد - پنجاه لک روپیه بر عمارات دار الخلافة
شاه جهان آباد سوای مسجد جامع که درینولا بانی مبنای دولت
و اقبال اساس نهاده - و چگونگی این عمارات و قدر مبالغ خرچ
هر یکی از مغانی آسمانی آن در نخستین سال دور سیدوم گزارش خواهد
یافت - و قریب پنجاه لک روپیه بر عمارات و باغات دار السلطنة
لاهور - و دوازده لک روپیه بر عمارات کابل از مسجد و دولت خانه
معلی و قلعه ارک و قلعه دور شهر - و هشت لک روپیه بر عمارات
و متنزعات کشمیر - و هشت لک روپیه بر حصار قندهار و بست و
زمینداور - و دوازده لک روپیه بر عمارات اجمیر و احمدآباد و غیرها *

بیان مواکب کواکب شمار

لشکر علوفه خوار این دولت پایدار سواي جمعی که برای عمل پرگنات با فوجداران و کروریان و عاملان معین اند موافق ضابطه داغ چهارم حصه که شرح آن در طی وقایع نهم سال این دور خجسته نکاشته شد دو لک سوار است - هشت هزار منصب دار - و هفت هزار احدی و برق انداز سوار - و یک لک و هشتاد و پنج هزار سوار دیگر تابیدان پادشاهزادهای کامگار و امرای عظام و سایر منصب داران - و چهل هزار پیداد تفنگچی و توب انداز و گواه افداز و باند ارامت - که ازان میان ده هزار در رکب سعادت می باشند - و سه هزار در صوبجات و قلاع - تنخواه مهین پور خلافت چهل کرور دام است که حاصل آن موافق دوازده ماه صد لک روپیه است - و تنخواه هر کدام دویمین پور عظمت و سیومین نتیجه سلطنت بیست و چهار کرور دام که دوازده ماهه شست لک روپیه میشود - و تنخواه چار مین فرزند دولت دوازده کرور دام - که دوازده ماه سی لک روپیه میشود - و تنخواه سرآمد امرای والاشان سعد الله خان و نوئین بلند مکان علی مردان خان امیرالامرا نیز دوازده کرور دام است - و تنخواه دیگر امرای منصب داران بر طبق منصبی که نکاشته آمد بمقایسه واضح میگردد زهی موهبت جلیل سبحانی - و فضل نبیل ربانی - و کرم جزیل یزدانی که مملکتی چنان وسیع و خزانه چنین بی پایان - و لشکری بی کران - و مواد موفوره تنعم و کامرانی - و اسباب نا محصوره عشرت

و شادمانی - بجناب سلطنت و حضرت خلافت که روزگار پیشکار
و زمانه فرمان بردار آن آستان گیون مکان باد ارزانی گشته - ایزدکار
ساز این شوکت و جاه و حشمت و دستگاه - را تا روز نشور در تزیید
دارد - لله الحمد که به یمن توجه فرافنده افسر جهان بانی برافزنده
سریر کمرانی حضرت صاحب قران ثانی نگارش وقایع دور دوم
از ادرار جلوس ابد مانوس بهزاران فرخی در سال هزار و پنجاه و هشتم
هلالی حسن انجام گرفت *

* شعر *

* بسر سبزی شاه گردون سریر *

* به فیروزی فرهنگ فرمان پذیر *

* یکی سرو پیراستم در چمن *

* که با یاد او می خورد انجمن *

امید که ایزد کارساز بمیان بندگی و خدمت گذاری این درگاه
کام بخشی و کامگاری توفیق نوشتن سوانح ادوار آئیه که چون سلسله
لیالی و ایام - و سر رشته شهر و اعوام - تا قیامت روی انقصام مبدیان
کرامت فرماید - بکرمه العظیم - و لطفه العمیم *

اکنون نگارنده محامد خاقانی خاتمه این دور را بتحریر
مناصب کواکب سماء خلافت - ازهار حدائق سلطنت - و نوینان
والا مرتبت - و دیگر منصب داران تا پانصدی منصب - و بتذقیق
نبذی از احوال مشایخ و علما و حکما و شعرا محلی میگرداند *

مناصب پادشاه زاده‌های کامگار و امرای نامدار
و دیگر مناصب اران تا پانصدی نگارش می‌یابد
پادشاه زاده‌های بخت بیدار

پادشاه زاده محمد دارا شکوه مهین پور خلافت بیست هزار بیست
هزار سوار ده هزار سوار دو اسبه سه اسبه *

پادشاه زاده محمد شاه شجاع بهادر دویمین فرزند گیتی خداوند پانزده
هزاری ده هزار سوار هشت هزار سوار دو اسبه سه اسبه *

پادشاه زاده محمد اورنگ زیب بهادر میومین خلف اورنگ
نشین اقبال پانزده هزار ده هزار سوار هشت هزار سوار
دو اسبه سه اسبه *

پادشاه زاده مراد بخش چارمین دوحه ریاض دولت دوازده هزار
نه هزار سوار *

نوبینان والا مکان

نه هزار

یمین الدوله آصف خان خانان سبه سالار نه هزار سوار
دو اسبه سه اسبه - هفدهم شعبان سال پنجم از دور دوم بعالم
بقا رحلت نمود *

هفت هزار

خاندوران بهادر نصرت جنگ هفت هزار هفت هزار سوار

پنجهزار سوار دو اسبه سه اسبه - ماه جمادی الاولی سال هشتم

از دور دوم بدرجۀ والای شهادت فایز گردید *

علی مردان خان امیر الامرا هفت هزاری هفت هزار سوار

پنجهزار سوار دو اسبه سه اسبه *

سعید خان بهادر ظفر جنگ هفت هزاری هفت هزار سوار

پنجهزار سوار دو اسبه سه اسبه *

اسلام خان هفت هزاری هفت هزار سوار پنجهزار سوار دو اسبه

سه اسبه *

علامی سعد الله خان هفت هزاری هفت هزار سوار *

انصل خان هفت هزاری چار هزار سوار - دو از دهم رمضان سال

دوم از دور دوم برحمت حق پیوست *

شش هزاری

سید خان جهان بارهه شش هزاری شش هزار سوار دو اسبه سه

اسبه - بیست و دوم شوال سال نهم از دور دوم داعی حق

را لبیک گفت *

اعظم خان شش هزاری شش هزار سوار *

عبد الله خان بهادر فیروز جنگ شش هزاری شش هزار سوار -

هفدهم شوال سال هشتم از دور دوم ره گرامی سفر آخرت گشت *

صدر الصدور سید جلال بخاری شش هزاری دو هزار سوار ستم

ربیع الثانی سال دهم از دور دوم ازین جهان انتقال نمود *

خسرو ولد نذر محمد خان شش هزاری دو هزار سوار *

پنج هزاری

شایسته خان خلف یمین الدوله پنجهزاری پنجهزار سوار دو

اسپه سه اسپه *

بهادر خان روهيله پنجهزاری پنجهزار سوار دو اسپه سه اسپه *

میرزا عیسی ترخان پنجهزاری پنجهزار سوار دو اسپه سه اسپه *

راجه جسونت سنگه ولد راجه گجسنگه پنجهزاری پنجهزار سوار

دو هزار و پانصد سوار دو اسپه سه اسپه *

رستم خان پنج هزاري پنج هزار سوار دو هزار سوار دو اسپه

سه اسپه *

راجه جیسنگه پنجهزاری پنجهزار سوار دو هزار سوار دو اسپه

سه اسپه *

قلیچ خان پنج هزاري پنجهزار سوار دو هزار سوار دو اسپه

سه اسپه *

وزیر خان پنجهزاری پنجهزار سوار هزار سوار دو اسپه سه اسپه -

در صوبه دارى اکبر آباد ماه جمادى الاولی سال چهارم از دور

دوم بساط حیات در نوردید *

راجه گجسنگه پنجهزاری پنجهزار سوار - دوم محرم سال اول از

دور دوم پیمانۀ عمر برامود *

شاه نواز خان صفوی پنجهزاری پنجهزار سوار *

راما جگت سنگه پنجهزاری پنجهزار سوار *

اعتقاد خان پنج هزاري پنج هزار سوار *

صغدر خان پنجم هزارى پنجم هزار سوار - ماه صفر سال هشتم از
 دور دوم سفر گزین عقبی گردید *

واجه بیتهداس کور پنجهزارى پنجم هزار سوار *

مهدار خان پنجهزارى پنجهزار سوار - ماه ربیع الثانی سال
 هفتم از دور دوم رخت هستی بر بست *

الله ویردی خان پنجهزارى پنجهزار سوار *

خواص خان پنجهزارى پنجهزار سوار *

مالوجی دکنی پنجهزارى پنجهزار سوار *

جعفر خان پنجهزارى چار هزار سوار *

اصالت خان پنجهزارى چار هزار سوار - بیست و دوم ربیع الاول
 سال دهم از دور دوم در بلخ و دیعت حیات سپرد *

چهار هزارى

سید شجاعت خان سید جهانگیر بن سید محمود خان بارهه
 چار هزارى چار هزار سوار دو اسبه سه اسبه - رمضان سال ششم
 از دور دوم در صوبه دارى الهاباد ازین جهان بگذشت *

مکرمات خان چار هزارى چار هزار سوار سه هزار سوار دو اسبه
 سه اسبه *

نجابت خان چار هزارى چار هزار سوار *

معتقد خان چار هزارى چار هزار سوار *

سیف خان چار هزارى چار هزار سوار - محرم سال سوم از دور
 دوم بساط زندگی در پیچید *

مبارز خان روهيله چار هزارى چار هزار سوار - ماه جمادى الثانيه

آغاز سال هشتم از دور دوم در گذشت *

خليل الله خان چار هزارى سه هزار سوار *

فدايى خان چهار هزارى سه هزار سوار - بيست و چهارم

جمادى الاولى سال نهم از دور دوم رخت هستى بر بست *

سردار خان چار هزارى سه هزار سوار *

شاه بيگ خان چار هزارى سه هزار سوار *

سرافراز خان چار هزارى سه هزار سوار - سال دوم از دور دوم در

پتن گجرات در گذشت *

رشيد خان انصاري چار هزارى سه هزار سوار *

سرافراز خان دكنى چار هزارى سه هزار سوار *

راو امر سنگه ولد راجه گجسنگه چار هزارى سه هزار سوار - سالخ

جمادى الاولى سال هشتم از دور دوم بجنون و بى ادبى سر

بباد فساد *

صلابت خان مير بخشى ولد صادق خان چار هزارى دو هزار

سوار - در تاريخ مزبور بدست امر سنگه شهيد شد - چنانچه در

طى وقايع سال مذکور نكاشته آمد *

راجه رايسنگه ولد مهاراجه بهيم سيموديه چار هزارى دو هزار سوار *

محمداى خان دكنى چار هزارى دو هزار سوار - سال چارم از

دور دوم در بنگاله در گذشت *

معتمد خان چار هزارى هزار و دو بيست سوار - بيست و ششم شعبان

سال سيوم از دور دوم رخت حيات از سنجي سرا بر بهت *

موسوی خان چار هزارى هفتصد و پنجاه سوار - هزار هم مقبر
 سال هفتم از دور دوم و دیعت حیات سپرد *

خواجه طیب جویبارى چار هزارى چار صد سوار *

سه هزارى

راجه بهار سنگه پسر راجه نرسنگدیو بفدیله سه هزارى سه هزار
 سوار دو هزار سوار دو اسپه سه اسپه *

یوسف محمد خان تاشکندى سه هزارى سه هزار سوار دو اسپه سه
 اسپه - سال دوم از دور دوم در صوبه دارى ملتان در گذشت *

قزلباش خان ترکمان سه هزارى سه هزار سوار پانصد سوار دو
 اسپه سه اسپه *

میر شمس سه هزارى سه هزار سوار *

راو ستر سال هادا سه هزارى سه هزار سوار *

مادهو سنگه هادا سه هزارى سه هزار سوار *

پردل خان بریج سه هزارى سه هزار سوار *

جوهر خان دکنى سه هزارى سه هزار سوار *

سزار خان ولد لشکر خان سه هزارى دو هزار و پانصد سوار *

میرزا نوذر صفوی سه هزارى دو هزار و پانصد سوار *

سعادت خان نبیره زینخان کوند سه هزارى دو هزار و
 پانصد سوار *

عزیز الله خان سه هزارى دو هزار و پانصد سوار - سال هفتم از
 دور دوم در قلعه بست در گذشت *

مهندس داس ولد دلپت راتهور سه هزارى دو هزار و پانصد
سوار - نهم صفر سال دهم از دور دوم پیدمانه عمر او لبریز
گردید *

نظر بهادر خوشگي سه هزارى دو هزار و پانصد سوار *
میر نور الله سه هزارى دو هزار و پانصد سوار . سال دوم از دور دوم
در کوچ هاجو سپري گشت *

بهرجي مزربان بکلانه سه هزارى دو هزار و پانصد سوار - او نیز در
سال مذکور بگذشت *

ذو القدر خان ترکمان سه هزارى دو هزار سوار پانصد سوار دو
اسپه سه اسپه *

میرزا حسن ولد میرزا رستم صفوی سه هزارى دو هزار سوار *
لهر اسپ خان ولد مهابت خان خانخانان سه هزارى دو
هزار سوار *

میرزا خان ولد شاهنواز خان بن عبد الرحیم خانخانان سه
هزارى دو هزار سوار *

مغلخان ولد زین خان کوه سه هزارى دو هزار سوار *
غیرتخان برادر زاده عبد الله خان بهادر فیروز جنگ سه هزارى
دو هزار سوار - سال چارم از دور دوم در صوبه دارى تته مراحل زندگي
در نور دید *

الله یار خان سه هزارى دو هزار سوار *
امیر خان سه هزارى دو هزار سوار - ماه ربیع الاول سال دهم از
دور دوم در تته بگذشت *

شاه قلیخان سه هزاری دوهزار سوار - سال چهارم از دور دوم
ره گرامی عقبی گشت *

مرتضی خان ولد سید صدر جهان سه هزاری دوهزار سوار *

ظفر خان ولد خواجه ابو الحسن سه هزاری دوهزار سوار *

راجه جگت سنگه ولد راجه باسو سه هزاری دوهزار سوار - ماه

ذی الحجه سال نهم از دور دوم در پشاور سپری گردید *

حسن خان حبشی سه هزاری دوهزار سوار *

کار طلب خان دکنی سه هزاری دوهزار سوار *

اوداجی رام دکنی سه هزاری دوهزار سوار *

شیخ فرید ولد قطب الدین خان کوکله حضرت جنت مکانی

سه هزاری هزار و پانصد سوار *

فیروز خان خواجه سرا سه هزاری هزار و پانصد سوار *

پرسوجی بهونسله سه هزاری هزار و پانصد سوار *

جادون رای دکنی سه هزاری هزار و پانصد سوار *

حبش خان سه هزاری هزار و پانصد سوار *

منکوجی بذالکر سه هزاری هزار و پانصد سوار *

راوت رای دکنی سه هزاری هزار و پانصد سوار *

سید وزیر خان باره سه هزاری هزار سوار *

سال اول از دور دوم ره سپر آخرت گردید *

عاقلیخان سه هزاری هزار سوار *

دجاجی دکنی سه هزاری هزار سوار *

حکیم مسیح الزمان سه هزاری پانصد سوار *

تقرب خان سه هزارى سه صد سوار *

دو هزار و پانصدى

مرشد قليخان ترکمان فوجدار مهترا و مهابن دو هزار و پانصدى

دو هزار و پانصد سوار پانصد سوار دو اسبه سه اسبه - ماه رجب

سال اول از دور دوم دران نواحى رخت زندگى بر بست *

احمد خان نيازي دوهزار و پانصدى دوهزار و پانصد سوار *

جان نثار خان دو هزار و پانصدى دوهزار سوار - سال دوم از دور

دوم در راه بهر در گذشت *

صف شکن خان ولد سيد يوسف خان رضوى دوهزار و پانصدى

دو هزار سوار - سال نهم از دور دوم بساط حیات در پیچید *

عوض خان قاقشال دوهزار و پانصدى دوهزار سوار - سال چارم از دور

دوم سپري گشت *

راجه ديبى سنگه ولد راجه بهارته بنديله دو هزار و پانصدى

دو هزار سوار *

تريبت خان دو هزار و پانصدى هزار و پانصد سوار - سال ششم

از دور دوم در گذشت *

دلور خان دکنى دو هزار و پانصدى هزار و پانصد سوار *

التفات خان دوهزار و پانصدى هزار سوار *

حیات خان دوهزار و پانصدى هزار سوار *

سرور خان دکنى دو هزار و پانصدى هزار سوار - سال هفتم از

دور دوم در گذشت *

دو هزاری

عرب خان دو هزاری دو هزار سوار پانصد سوار دو اسب سه اسب *
اوزبک خان دو هزاری دو هزار سوار پانصد سوار دو اسب سه اسب *
قزاق خان دو هزاری دو هزار سوار *

باقی خان قلماق دو هزاری دو هزار سوار *

مبارک خان نینازی دو هزاری دو هزار سوار *

محمد زمان طهرانی دو هزاری دو هزار سوار *

پرتیپراج راتهور دو هزاری دو هزار سوار *

راجه راجوب دو هزاری دو هزار سوار *

ذو الفقار خان دو هزاری هزار و پانصد سوار پانصد سوار دو
اسب سه اسب *

سعادت خان دو هزاری هزار و پانصد سوار *

اخلاص خان دو هزاری هزار و پانصد سوار *

جان سپار خان برادر زاده نقیب خان دو هزاری هزار و پانصد
سوار - سال هشتم از دور دوم در هند سوار بگذشت *

زاهد خان کوکه دو هزاری هزار و پانصد سوار - بیست و چهارم
رجب سال نهم از دور دوم پیمانه عمر او برآمود *

اهتمام خان دو هزاری هزار و پانصد سوار - سال دهم از دور دوم
در گذشت *

غذایت الله واد میوزا عیسی ترخان دو هزاری هزار و پانصد سوار *

شمشیر خان ترین دو هزاری هزار و پانصد سوار *

رحمت خان فیض الله نام دوهزارې هزار و پانصد سوار - سال

اول از دور دوم و دیعت حیات سپرد *

احمد بیگ خان دوهزارې هزار و پانصد سوار *

سپیل سنگه واک راجه سورجسنگه راتهور دو هزارې هزار و پانصد

سوار - سال دهم از دور دوم درگذشت *

راو کرن بهورتیه دوهزارې هزار و پانصد سوار *

راجه جیرام بدکوجر - دو هزارې هزار و پانصد سوار *

جلال کاکر دو هزارې هزار و پانصد سوار *

میرزا والی دوهزارې هزار سوار *

صف شکن واک میرزا حسن صفوی دوهزارې هزار سوار *

زبردست خان دو هزارې هزار سوار *

روپ سنگه نیدیرگ کشن سنگه راتهور دو هزارې هزار سوار *

رام سنگه واک کرمسی راتهور دوهزارې هزار سوار *

سید فیروز خویش سید خانبهان بارهه دوهزارې هزار سوار *

سید عالم بارهه دو هزارې هزار سوار *

حاجی منصور دو هزارې هزار سوار - سال دهم از دور دوم

رخت هستی بر بست *

عبد الرحیم بیگ اوزبک دوهزارې هزار سوار *

قلچاق خان دو هزارې هزار سوار *

اکرام خان فتحپوری دو هزارې هزار سوار *

کاکرخان دو هزارې هزار سوار *

اخلاص خان دوهزارې هزار سوار سال سیوم از دور دوم درگذشت *

راجہ رام داس فروری دو ہزاری ہزار سوار - او نیز در ہمیں
سال درگذشت *

بختیار خان دکنی دو ہزاری ہزار سوار *

شیر خان ترین دو ہزاری ہزار سوار - سال ہفتم از دور دوم
بساط حیات در نور دید *

سید عمر دکنی دو ہزاری ہزار سوار *

فرحان حبشی دو ہزاری ہزار سوار *

پتھوجی دکنی دو ہزاری ہزار سوار *

ربی رای دکنی دو ہزاری ہزار سوار *

آتش خان دکنی دو ہزاری ہزار سوار *

ہاباجی دکنی دو ہزاری ہشت صد سوار *

دیانت خان دو ہزاری ہفتصد سوار *

خواجہ جهان دو ہزاری ششصد سوار - سال ہفتم از دور دوم ازین
جهان بگذشت *

عیادت خان برادر اسلام خان دو ہزاری پانصد سوار *

جان نثار خان دو ہزاری پانصد سوار *

ملا علاء الملک دو ہزاری صد سوار *

حقیقت خان دو ہزاری صد سوار *

بہمنیار ولد یمین الدولہ دو ہزاری در صد سوار *

ہزار و پانصدی

رای تو درمل ہزار و پانصدی ہزار و پانصد سوار دو اسفہ صد اسفہ *

محمد حسین برادر همت خان هزار و پانصدی هزار و پانصد
سوار هشتصد سوار دو اسب سه اسب *

سید عبد الوهاب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار هشتصد
سوار دو اسب سه اسب - سال نهم از دور دوم درگذشت *

یکه تاز خان هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار پانصد سوار پانصد
سوار دو اسب سه اسب - در سال هشتم از دور دوم بگذشت *

سید محمود ولد خاندوران بهادر نصرت جنگ هزار و پانصدی
هزار و پانصد سوار *

امان بیگ هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار *

رتن راتهور هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار *

اسغندیار ولد حسن بیگ شیخ عمری هزار و پانصدی هزار
و پانصد سوار - سال ششم از دور دوم سپری گردید *

عبد الرحمن ولد شهباز خان روهیله هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار -
او نیز درین سال رخت حیات بر بست *

اکبر قلی سلطان کبهر هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار - سال هشتم
از دور دوم درگذشت *

راول پونجا سر زبان دونکر پور هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار *

افتخار خان برادر زاده عبد الله خان بهادر فیروز جنگ هزار
و پانصدی هزار و چهار صد سوار *

خانه زد خان ولد سعید خان بهادر ظفر جنگ هزار و پانصدی هزار
و دوست سوار - نهم جمادی الاولی سال دهم از دور دوم در
نبرد ارزبکیه که در نواهی آقچه شده بود مردانه جان در باخت *

میراث خان ولد آصف خان جعفر بیگ هزار و پانصدی هزار و

دویست سوار - سال سیوم از دور دوم در گذشت *

میرانداز خان قلماق چیله هزار و پانصدی هزار و دویست سوار - سال

نهم از دور دوم بگذشت *

میرزا مراد کام نیریزا (ستم صفوی هزار و پانصدی هزار سوار *

معتمد خان ولد هاشم خان هزار و پانصدی هزار سوار *

چانبازخان هزار و پانصدی هزار سوار *

افتخار خان ولد احمد بیگ خان هزار و پانصدی هزار سوار - سال

نهم از دور دوم سفر گزین آخرت گشت *

لطف الله ولد سعید خان بهادر ظفر جنگ هزار و پانصدی هزار

سوار - نهم جمادی الاولی سال دهم از دور دوم در جنگ اوزبکان

که نزدیک آنچه شده بدلیبری جان فشانی نمود *

محمد صالح ولد میرزا عیسی ترخان هزار و پانصدی هزار سوار *

انروده ولد راجه بیتهداس هزار و پانصدی هزار سوار *

سیورام گور هزار و پانصدی هزار سوار *

راوهتی سنگه چندراوت هزار و پانصدی هزار سوار - سال هفتم از دور

دوم در دکن پوری گردید *

راو روپسنگه چندراوت هزار و پانصدی هزار سوار *

بهیم راتهور هزار و پانصدی هزار سوار - در سال هشتم از دور

دوم بگذشت *

مراد قلی سلطان کبهر هزار و پانصدی هزار سوار *

دولت خان قیام خانجانی هزار و پانصدی هزار سوار *

دولت مند پسر بهرجی سرزبان بگلانه هزار و پانصدی هزار سوار *
 سکندر دولانی هزار و پانصدی هزار سوار - سال پنجم از دور
 دوم درگذشت *

هریمنگه برادر خرد راجه سورجسنگه راتهور هزار و پانصدی
 نهند سوار - بیدست و سیوم صفر سال هفتم از دور دوم پیمانگه
 عمر او برآمد *

الله قلی خان ولد یلنگتوش هزار و پانصدی هشتت صد سوار *
 چندر من بندیه هزار و پانصدی هشتصد سوار *
 ولی محمدمدار خان دکنی هزار و پانصدی هشت صد سوار *
 ملتفت خان ولد اعظم خان هزار و پانصدی هفت صد و
 پنجاه سوار *

حسام الدین خان هزار و پانصدی ششصد سوار *
 آقا افضل هزار و پانصدی ششصد سوار *
 میام سنگه ولد کرمسی راتهور هزار و پانصدی ششصد سوار *
 سکرام زمیندار کنور هزار و پانصدی ششصد سوار - سال پنجم
 از دور دوم درگذشت *

علاول ترین هزار و پانصدی ششصد سوار *
 رایبا برادر جادون رای دکنی هزار و پانصدی شش صد سوار *
 خدمت خان خواجه سرا هزار و پانصدی پانصد سوار - سال
 چهارم از دور دوم بساط هستی در نوردید *
 میرزا سلطان نجیرم میرزا مظفر صفوی هزار و پانصدی پانصد سوار *
 جمال خان نودانی هزار و پانصدی پانصد سوار *

- خوشحال بیگ کاشغری هزار و پانصدی پانصد سوار *
- نوازش خان ولد میر میران یزدی هزار و پانصدی پانصد سوار *
- سبحان سنگه سیدسودی هزار و پانصدی پانصد سوار *
- میرزا محمد ولد میر بدیع مشهدی هزار و پانصدی چار صد سوار *
- فیض الله ولد زاهد خان کوکه هزار و پانصدی چار صد سوار *
- مرحمت خان ولد صادق خان هزار و پانصدی چار صد سوار -
- سال دهم از دور دوم رخت زندگی بز بست *
- حکیم حائق ولد حکیم هماد گیلانی هزار و پانصدی سه صد سوار *
- میر عبد الکرم هزار و پانصدی دو صد سوار *

هزاری

- آگاه خان خواجه سرا هزاری هزار سوار دو امده سه امده *
- سید محمد ولد خاندوران بهادر نصرت جنگ هزاری هزار سوار *
- کریم الله ولد عالمردان بهادر هزاری هزار سوار *
- سلطان یار ولد همت خان معروف بالله یار هزاری هزار سوار *
- لطف الله ولد لشکر خان هزاری هزار سوار - سال پنجم از دور
- دوم در گذشت *

- سید اسد الله بخاری هزاری هزار سوار *
- هادی داد برادر رشید خان انصاری هزاری هزار سوار *
- کنور رام سنگه ولد راجه جی سنگه کچهوا هزاری هزار سوار *
- گوپال سنگه ولد راجه منروپ کچهوا هزاری هزار سوار *
- راجه بدنسنگه بهدوری هزاری هزار سوار *
- راول مرسى زمیندار بانسواله هزاری هزار سوار *

پرتاب چو نه هزارى سوار *

بهرام خان ولد جهانگیر قلبي خان هزارى نهصد سوار - سال هشتم
از دور دوم در گذشت *

سید سیخن بارهه هزارى نهصد سوار *

شمس الدین داد نظر بهادر خوشگى هزارى نهصد سوار *

شادمان پکھلیوال هزارى نهصد سوار *

عبد الله داد سعید خان بهادر ظفر جنگ هزارى هشتصد سوار *

خلیل بیگ هزارى هشتصد سوار *

سید حسن مساعد هزارى هشتصد سوار *

گروه داس کور هزارى هشتصد سوار *

قباد بیگ اوز بک هزارى هشتصد سوار *

عثمان خان عموی بهادر خان روهیله هزارى هشتصد سوار *

جبار قلای ککهر هزارى هشتصد سوار *

رحمان یار برادر الله یار خان هزارى هفتصد و پنجاه سوار *

داد دوست ولد سرانراز خان هزارى هفتصد سوار *

صفی قلای ترکمان هزارى هفتصد سوار *

محمد شریف خویش باقر خان نجم ثانی هزارى هفتصد سوار -

در سال دوم از دور دوم بگذشت *

سید دلیر خان هزارى هفتصد سوار - سال چهارم از دور دوم شهید شد *

رایسنگه نبیرة راجه گجسنگه راتهور هزارى هفتصد سوار *

ارجن ولد راجه بیتله داس هزارى هفتصد سوار *

رایسنگه جهالا هزارى هفتصد سوار *

ذعیب سرانی قدیمی هزاری هفتصد سوار - سال هشتم از دور
دوم در گذشت *

سید دیندار خان هزاری ششصد و پنجاه سوار - سال نهم از دور
دوم ره گرامی سفر آخرت گشت *

سید شهاب ولد سید غیرت خان هزاری ششصد سوار *
شجاع ولد معصوم خان کابلی هزاری ششصد سوار - سال دوم از
دور دوم بساط حیات بعالم بقا کشید *

عبد الرحمن ترنابی هزاری ششصد سوار - در سال اول از دور
دوم رخت هستی بر بست *

قلعدار خان چیله هزاری ششصد سوار - سال سیوم از دور دوم
در گذشت *

سید محمد ولد سید افضل بارهه هزاری ششصد سوار *
اردشیر نبیره احمد بیگ خان هزاری ششصد سوار - سال هشتم
از دور دوم سپری گشت *

راجه امر سنگه نوروزی هزاری ششصد سوار *
مهیس داس راتهور هزاری ششصد سوار *
راجسنگه ولد کهیوان راتهور هزاری ششصد سوار - سال چهارم
از دور دوم در گذشت *

اخذدار ولد مبارز خان روهیله هزاری ششصد سوار - او نیز درین
سال در گذشت *

بهگوانداس ولد راجه نرسنگدیو بدیله هزاری ششصد سوار - سال
سیوم از دور دوم بدست راجپوتی کشته شد *

کشن سنگه به دوریه هزارى ششصد سوار - سال هفتم از دور دوم
سپهرى گردید *

محبت غلزی هزارى ششصد سوار - سال چهارم از دور دوم
در گذشت *

سید مظفر ولد سید شجاعت خان بارهه هزارى پانصد سوار *
خواجه برخوردار داماد مهابت خان خانانان هزارى پانصد سوار *
میر خان هزارى پانصد سوار - سلخ جمادى الاولى سال هفتم
از دور دوم شهید شد *

خنجر خان خویش قلیچ خان هزارى پانصد سوار *
محمد هاشم کاشغری هزارى پانصد سوار *
همت خان کلبلی هزارى پانصد سوار - سال هفتم از دور دوم در گذشت *
ظاهر خان هزارى پانصد سوار *

حسین بیگ هزارى پانصد سوار *
میر خلیل ولد اعظم خان هزارى پانصد سوار *
حاجی محمد یار اوزبك هزارى پانصد سوار *
محمد علی کامرانی هزارى پانصد سوار *
سید خادم بازه هزارى پانصد سوار - رمضان سال نهم از دور دوم
در گذشت *

سید نورالعیان ولد سید سیف خان بارهه هزارى پانصد سوار *
رای تلوکچند کچهواهه هزارى پانصد سوار *
احمد مهمند هزارى پانصد سوار *
بهوجراج دکنی هزارى پانصد سوار *

نورالدوله ولد مرتضی خان انجو هزاری چار صد سوار - سال
دهم از دور دوم شهید شد *

نورالحسن هزاری چار صد سوار *

سلطان نظر برادر خرد سیف خان هزاری چار صد سوار *

لطیف خان نقشبندی هزاری چار صد سوار - سال هشتم از دور
دوم در گذشت *

ترکناز خان هزاری چار صد سوار - سال دهم از دور دوم ازین
جهان رخت بر بست *

باقی بیگ که بخدمت مهین پور خلافت می پردازد هزاری
چار صد سوار *

سید مقبول عالم هزاری چار صد سوار *

شفیع الله برلاس هزاری چار صد سوار *

راجه کورمین زمیندار کشتوار هزاری چار صد سوار *

راجه پرتوی چند زمیندار چنبد هزاری چار صد سوار *

آدم خان تبتی هزاری چار صد سوار *

شافی ولد سیف خان هزاری سه صد و پنجاه سوار - سال دهم
از دور دوم در گذشت *

یحیی ولد خان مزبور هزاری سه صد سوار *

سید شیر زمان ولد سید خانجهان باره هزاری دویست و پنجاه سوار *

سید منور دیگر پسر سید خانجهان هزاری دو صد و پنجاه سوار *

فرامت خان خواجه مرا هزاری دویست و پنجاه سوار *

وای گامی داس هزاری دو صد و پنجاه سوار *

سید علی ولد سید جلال بخاری هزاری دو یست سوار *

محمد اشرف ولد اسلام خان هزاری دو یست سوار *

محمد صفی دیگر پسر اسلام خان هزاری دو یست سوار *

مبارک رو ولد سید خان هزاری دو یست سوار *

میر برکه هزاری دو یست سوار - سال ششم از دور دوم ره گرای
آخرت گردید *

خواجه عبد الوهاب ده بیدی هزاری دو یست سوار *

رحمت خان هزاری دو یست سوار *

حکیم خوشحال ولد حکیم همام هزاری دو صد سوار - سال چهارم
از دور دوم در گذشت *

امانت خان برادر افضل خان هزاری دو صد سوار - سال هشتم
از دور دوم ودیعت حیات سپرد *

فدائی خان معروف بظریف هزاری دو صد سوار - سال چهارم از
دور دوم بگذشت *

یکداخان خواجه سرا هزاری دو صد سوار - سال سیوم از دور دوم
میری گردید *

رای رایان هزاری صد و پنجاه سوار *

رای بهار همل هزاری صد و پنجاه سوار *

سید هدایت الله قادری هزاری صد سوار *

قاضی محمد اسلم هزاری صد سوار *

میرک شیخ هروی هزاری صد سوار *

حکیم موسی هزاری صد سوار *

منیر المملک هزاری صد سوار *

نهمصدی

راجه مانسنگه گوالیاری نهمصدی هشتصد و پنجاه سوار *

سونی بهادر نهمصدی هشتصد سوار *

جعفر قدیمی نهمصدی هفتصد و پنجاه سوار *

جگرم کچهواغه نهمصدی ششصد سوار *

خواجه عبد الهادی والد صفدر خان نهمصدی ششصد سوار *

خواجه عنایت الله نهمصدی پانصد سوار *

جلال برادر بهادر خان روهیله نهمصدی پانصد سوار *

شمشیر ولد شیر خان تونور نهمصدی پانصد سوار - سال ششم از

دور دوم درگذشت *

علی قلی برادر ترکمان خان نهمصدی چار صد و پنجاه سوار -

در سال پنجم از دور دوم بگذشت *

عادل والد قاسم خان میر بحر نهمصدی چار صد سوار - سال سیوم

ازین دور ره گزین عقبی گشت *

سلطان حسین والد اصالت خان نهمصدی سه صد سوار *

احمد الله ولد شیرخواجه نهمصدی سه صد سوار *

محمد تقی تفرشی نهمصدی سه صد سوار - سال پنجم ازین دور در گشت *

محمد زمان ولد حاکم خان نهمصدی دویست و هفتاد سوار *

دانا دل والد شاه نواز خان بن عبد الرحیم خانخانان نهمصدی دو

صد و پنجاه سوار *

مذاویت خان ولد سلاح خان نهصدی دو صد و پنجاه سوار - در
مال هشتم ازین دور بگذشت *

جعفر ولد الله ویرد خان نهصدی دو صد سوار *
خواجه عبد الخالق داماد نذر محمد خان نهصدی صد و پنجاه سوار *
شیخ عبد الکریم تهافیسری نهصدی صد و پنجاه سوار *
محمد شریف ولد اسلام خان نهصدی صد و پنجاه سوار *
فتح ضیا نبیرق حکیم ابوالفتح نهصدی صد و پنجاه سوار *
داماد ولد جعفر خان نهصدی صد سوار *
حکیم فتح الله نهصدی پنجاه سوار *

هشتصدی

مید لطف علی بهکری هشتصدی هشتصد سوار *
مید حسن خویش مید دلیر خان هشتصدی هشتصد سوار *
مجاهد جالوری هشتصدی هشتصد سوار *
بر سنگه داس ولد راجه دوار کداس هشتصدی هشتصد سوار *
قطب الدین ولد نظر بهادر خویشگی هشتصدی هشتصد سوار *
کرپا رام کور هشتصدی هشتصد و پنجاه سوار *
سید بهکر برادر زاده مرتضی خان بخاری هشتصدی شش صد
و پنجاه سوار *

ابوالبقا ولد شریفخان هشتصدی ششصد سوار *
مید صادق قدیمی هشتصدی ششصد سوار *
اوگرسین کچهره هشتصدی ششصد سوار *

سيف الله عرب هشتصدي پانصد سوار *

بهادر بابی هشتصدي پانصد سوار *

خضر سلطان کهر هشتصدي پانصد سوار - سال هشتم از دور

دوم در گذشت *

لکھمی مین چوهان هشتصدي پانصد سوار - در سال چهارم ازین

دور سپري گشت *

مید باقر ولد مید حامد بخاري هشتصدی چار صد سوار *

محمد علی خان خویش قلیچ خان هشتصدی چار صد سوار *

غضنفر ولد الله ویردیخان هشتصدی چار صد سوار *

رنباز خان ولد شهباز خان کنبو هشتصدی چار صد سوار *

مید عبد الماجد اسروه هشتصدی چار صد سوار - سال دوم از

دور دوم در گذشت *

آئي محمد تاشکندی هشتصدی چار صد سوار *

شمس الدین ولد مختار خان هشتصدی چار صد سوار *

گور دهن راتهور هشتصدی چار صد سوار *

اندر سال هادا هشتصدی چار صد سوار *

تاج سروانی هشتصدی چار صد سوار - در سال دوم ازین دور

سپري گشت *

فاهر سولنگی هشتصدی چار صد سوار *

میر اسحق ولد اعظم خان هشتصدی سه صد سوار *

محسن ولد حاجی منصور هشتصدی سه صد سوار *

بهادر بیگ ولد بیرم ترکمان هشتصدی سه صد سوار - در سال

نهم ازین دور بگذشت *

حسن خان برادر خدمتگار خان هشتصدی سه صد سوار - او نیز

درین سال در گذشت *

عجب سنگه ولد ستر سال کچھواہہ ہشتصدی سه صد سوار *

رانا جودہ زمیندار امرکوت ہشتصدی سه صد سوار - در سال

ششم ازین دور بگذشت *

محمد اللہ ولد سعید خان بہادر ظفر جنگ ہشتصدی دو صد سوار *

میر فاضل مخدوم زادہ ہشتصدی دو صد سوار - در سال ہفتم

ازین دور سپری گردید *

شیخ موسی گیلانی ہشتصدی دو صد سوار *

خواجہ رحمت اللہ ہشتصدی دو صد سوار *

عبد الرزاق ولد امیر خان ہشتصدی دو صد سوار *

صالح اشہری ہشتصدی دو صد سوار - در سال دہم ازین دور

بگذشت *

رای مکند داس ہشتصدی دو صد سوار *

بی بدل خان گیلانی ہشتصدی صد سوار *

عقیدت خان ہشتصدی پنجاہ سوار - مال دوم ازین دور رخت

ہستی بر بہت *

ہفتصدی

محمد سالار بارہہ ہفتصدی ہفتصد سوار دو اسبہ سہ اسبہ *

مظفر سردانی ہفتصدی ہفتصد سوار *

امام قلی ترکمان هفتصدی ششصد و پنجاه سوار *
راجه بهروز ولد راجه روز افزون هفتصدی پانصد و پنجاه سوار *
سید چارن ایرجی هفتصدی پانصد سوار *
سید صدر خان هفتصدی پانصد سوار *
نصر الله عرب هفتصدی پانصد سوار - سال دوم ازین دور
در گذشت *

بهوجراج کچهوايه هفتصدی پانصد سوار *
چندر بهان نروکا هفتصدی پانصد سوار *
راوت دیالدا س جهالا هفتصدی پانصد سوار *
چتر بهوج چوهان هفتصدی پانصد سوار *
سید شاه علي ولد سید سیدا هفتصدی چار صد و پنجاه سوار *
سید باقر ولد مصطفی خان بخاری هفتصدی چارصد سوار *
بهاتر نوحالی هفتصدی چار صد سوار *
بابوی خویشگی هفتصدی چار صد سوار - در سال هفتم ازین
دور بگذشت *

جگناته راتهور هفتصدی چار صد سوار - در سال هیوم ازین دور
بساط زندگی در نوردید *

سنکرام کچهوايه هفتصدی چار صد سوار *
متهواداس کچهوايه هفتصدی چار صد سوار *
راجه اودیبهان هفتصدی چار صد سوار *
کریمداد قاتشال هفتصدی سه صد و پنجاه سوار *
سید عالم هفتصدی سه صد و پنجاه سوار *

اسحق بیگ برادر یادگار حسین خان هفتصدی سه صد سوار *

گرشاسب ولد مهابت خان خانخانان هفتصدی سه صد سوار *

یادگار ارلات هفتصدی سه صد سوار *

تواک بیگ کاشغری هفتصدی سه صد سوار *

عبد الوهاب خویش لشکر خان هفتصدی سه صد سوار *

جلال الدین محمود دروازی هفتصدی سه صد سوار *

محمد طاهر خویش شهاب الدین احمد خان هفتصدی سه صد

سوار - در سال دهم ازین دور درگذشت *

محمد بیگ اباکش هفتصدی سه صد سوار *

نصیر الدین محمود هفتصدی سه صد سوار - سال چهارم ازین

دور درگذشت *

محمد سعید پسر خوانده مرتضی خان بخاری هفتصدی سه

صد سوار *

نیکفام عم بهادر خان روهیله هفتصدی سه صد سوار *

سعید سروانی هفتصدی سه صد سوار - در سال هفتم از دور

مزیور بگذشت *

نراین داس سیدسویه هفتصدی سه صد سوار *

مصمصام الدوله هفتصدی دو صد و پنجاه سوار *

سید بهادر ولد لطف علی بکهری هفتصدی دو صد و پنجاه سوار *

مرشد قلی هفتصدی دو صد و پنجاه سوار *

شاه علی هفتصدی دو صد سوار *

محمد مراد سالدوز هفتصدی دو صد سوار *

سید میرزای سبزواری هفتصدی دوم سوار *

جمال خان قرارل هفتصدی دوم سوار - سال ششم از دور مذکور
در گذشت *

مظفر حسین ولد میر ابو المعالی هفتصدی دوم سوار *

غیاث الله نبیرة خواجه ابو الحسن هفتصدی صد و پنجاه سوار *

خواجه عبد الرحمن ولد عبد العزیز خان نقشبندی هفتصدی
صد و پنجاه سوار *

یزدانی ولد مخلص خان هفتصدی صد و پنجاه سوار *

سید عبد الله نبیرة سید مرتضی خان بن سید صدر جهان
هفتصدی صد و پنجاه سوار *

یوسف آقا هفتصدی صد و پنجاه سوار *

بهرام ولد صادق خان هفتصدی صد و سی سوار *

عارف ولد تاتار خان سفرچی هفتصدی صد سوار - در سال ششم
ازین دور گذشت *

میر محمود صغاهانی هفتصدی صد سوار *

شیر خواجه داماد سعید خان بهادر ظفر جنگ هفتصدی
صد سوار *

مهدی خواجه اسمعیل اتائی هفتصدی صد سوار *

کفایت خان هفتصدی صد سوار *

کظم خویش وزیر الملک هفتصدی صد سوار *

روز بهان خواجه سرا هفتصدی صد سوار *

رای سبها چند هفتصدی صد سوار *

مشکي بيگ ولد تاتار خان سفرچي هفتصدي هشتاد سوار *

ابوالقاسم ولد سيفخان هفتصدي شست سوار *

رشيداي قزويني هفتصدي شست سوار *

مير محمد امين هفتصدي سي سوار *

ششصدي

محمد شاه يکه ششصدي ششصد سوار *

محمد شريف تولکچي ششصدي ششصد سوار *

اسفنديار داد همت خان معروف بالله يار ششصدي ششصد سوار *

پرتاب سنگه چوهان ششصدي پانصد سوار *

محمد شريف قديمي ششصدي چار صد و بيست سوار *

سيد عبد الله بارهه ششصدي چار صد سوار - سال دوم ازین

دور درگذشت *

محمد امين ولد شاه قلبي خان ششصدي چار صد سوار *

محمد جعفر ولد مير حاج ششصدي چار صد سوار *

خوشحال پسر خوانده ميرزا رستم صفوي ششصدي چار صد سوار *

عبد الغفور ولد عرب خان ششصدي چار صد سوار - سال اول از دور

مزیور درگذشت *

اوگرسين ولد متمر سال کچهوايه ششصدي چار صد سوار - او نيز

درين سال پيري گشت *

پيم چند نبيرد رای منوهر ششصدي چار صد سوار *

روح الله ولد يومف محمد خان تاشکندی ششصدي سه صد و

پنجاه سوار *

جعفر بلوچ ششصدی سه صد سوار - سال هفتم از دور مذکور در گذشت *

سید سلیمان ولد سید قاسم بارهه ششصدی نه صد سوار *

باگهه ولد شیر خان تونور ششصدی سه صد سوار *

سر مست ولد اعتماد رای بدکوجر ششصدی سه صد سوار *

صاه یار ولد الله یار خان ششصدی سه صد سوار *

درویش بیگ قاقشال ششصدی سه صد سوار *

نذر بیگ سلدوز ششصدی سه صد سوار *

محمد یوسف ششصدی سه صد سوار *

سید قطب ولد شجاعت خان ششصدی دو صد و پنجاه سوار - در

سال پنجم ازین دور بگذشت *

احمد بیگ داماد باقر خان نجم ثانی ششصدی دو صد و پنجاه سوار *

پهلوان درویش سرخ ششصدی دو صد سوار *

جلال الدین محمود نواسه مخدوم الماک ششصدی صد و هشتاد سوار *

هوشدار ولد ملتفت خان ششصدی صد و پنجاه سوار *

حسین بیگ اباکش ششصدی صد و بیست سوار *

خواجه حسن ده بیدی ششصدی صد سوار *

خواجه محمد شریف ده بیدی ششصدی صد سوار *

خواجه قاسم حصاری ششصدی صد سوار *

پانصدی

اسد الله ولد رحمت خان معروف بغیض الله پانصدی پانصد سوار *

حسین قلی آغز پانصدی پانصد سوار *

شرفجان بیگ ترکمان پانصدی پانصد سوار *

- قاسم علي پانصدي پانصد سوار *
 راجه كشن سنگه تونور پانصدي پانصد سوار *
 چتر بهوج سونكرا پانصدي پانصد سوار *
 سيد عبد الصمد مانكپوري پانصدي چار صد و پنجاه سوار *
 عبد الرسول ولد عبد الله خان بهادر پانصدي چار صد سوار *
 قرامان ولد ذوالفقار خان پانصدي چار صد سوار *
 محمد زمان ارلات پانصدي چار صد سوار *
 بهادر كنڊو پانصدي چار صد سوار *
 راجه جگمن جادون پانصدي چار صد سوار *
 مير مراد ولد مير موسي پانصدي سه صد و پنجاه سوار *
 سيد اختيار الدين پانصدي سه صد و چهل سوار *
 مير احمد ولد سادات خان رضوي پانصدي سه صد سوار *
 مير كلان پانصدي سه صد سوار *
 مير علي ولد مير موسي پانصدي سه صد سوار *
 سيد راجي مانكپوري پانصدي سه صد سوار *
 مقصود بيگ علي دانشمندی پانصدي سه صد سوار *
 مير لطف الله شيرازي پانصدي سه صد سوار *
 يوسف خويش محمد خان نيازي پانصدي سه صد سوار *
 حبيب کراني پانصدي سه صد سوار *
 علي اکبر سوداگر پانصدي سه صد سوار *
 همير سنگه سيسرديه پانصدي سه صد سوار *
 بلو چوهان پانصدي سه صد سوار *

ذوالقرنین ارمینی پانصدی سه صد سوار *

ابوالمعالي ولد ميرزا والی پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

الله دوست کاشغری پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

حسن عای ولد الله ویردبخان پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

میر ابایل عرب پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

حاجی بیگ برلاس پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

پلنگ حمله پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

سید امجد پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

شهاب خان ولد ملک علی پانصدی دو صد و پنجاه سوار - سال

چارم ازین دور درگذشت *

سید علی برادر زاده سید خانجهان بارهه پانصدی دو صد

و پنجاه سوار *

گویند داس راتهور پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

جسونت برادر مهیمس داس راتهور پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

هر کدام پرتھی سنگه و کشن سنگه نمیرهای راجه مانسنگه

کچهواهه پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

سکت سنگه چوهان پانصدی دو صد و پنجاه سوار *

بسوتن نمیره شیخ ابو الفضل پانصدی دو صد و پنجاه سوار - در

سال پنجم از دور مزبور پیری گردید *

میر مقتدای غزنوی پانصدی دو صد و بیست سوار - در سال

دهم ازین دور بگذشت *

نعیم بیگ ولد اخلاص خان معروف به حسین بیگ پانصدی

دو صد و بیست سوار - سال پنجم ازین دور بگذشت *

نجف علی ولد قزلباش خان پانصدی دو صد سوار *

یعقوب بیگ منقط پانصدی دو صد سوار - سال چارم ازین دور

رخت هستی بریست *

بیدیداس ولد راجه بر سنگدیو بندیلہ پانصدی دو صد سوار - سال

سیوم از دور مذکور بدست راجپوتی گشته شد *

جمال بنگشی پانصدی دو صد سوار - سال هفتم ازین دور بگذشت *

عبد المومن پانصدی دو صد سوار - سال هفتم از دور مہطور بگذشت *

میر فتاح صفاهانی پانصدی دو صد سوار *

دربای افغان پانصدی دو صد سوار - سال هشتم ازین دور بگذشت *

ملک امان پانصدی دو صد سوار - سال نهم از دور مذکور رہ سپر

آخرت گشت *

قباد ولد شجاع کبلی پانصدی دو صد سوار *

ناد علی پانصدی دو صد سوار *

صالح بیگ جلایر پانصدی دو صد سوار - در سال هفتم ازین

دور بگذشت *

میر اعظم کشغری پانصدی دو صد سوار - سال دهم از دور مذکور

در گذشت *

ایرج ولد قزلباش خان پانصدی دو صد سوار *

فرهاد بلوچ پانصدی دو صد سوار *

داراب ولد آقا اضل پانصدی دو صد سوار *

سید نجابت ولد سید شجاعت خان بارہہ پانصدی دو صد سوار *

- عبد النبی ولد خان دوران پانصدی دو صد سوار *
- ابوالبقا ولد قاضی خان پانصدی دو صد سوار *
- فتح الله برلاس پانصدی دو صد سوار *
- جواهر خان پانصدی دو صد سوار *
- عبد الله ولد حاجی منصور پانصدی دو صد سوار *
- دلیر همت ولد مهابت خان خانخانان پانصدی دو صد سوار *
- طغرل ارسلان برادر زاده قلیچ خان پانصدی دو صد سوار *
- ابراهیم حسین ترکمان پانصدی دو صد سوار *
- عنایت برادر بهادر روهیلہ پانصدی دو صد سوار *
- اوگرمدین نبیرہ راجہ مانسنگہ کچھواہ پانصدی دو صد سوار *
- مانسنگہ ولد راجہ بکرماجیت پانصدی دو صد سوار *
- منوہر داس برادر بیتھلداس پانصدی دو صد سوار *
- کنہی ولد بلبھدر سکھاوت پانصدی دو صد سوار *
- امیر بیگ ولد شاہ بیگ خان پانصدی یکصد و هفتاد سوار *
- خدا دوست ولد سردار خان پانصدی یکصد و پنجاه سوار *
- علی بیگ زیک پانصدی صد و پنجاه سوار *
- میر جمال الدین پانصدی صد و پنجاه سوار *
- مظفر ولد باقر ہرزی پانصدی صد و پنجاه سوار *
- حسن سعید پانصدی صد و پنجاه سوار *
- مطلب ولد معتمد خان پانصدی صد و پنجاه سوار *
- میر قاسم سمنانی پانصدی صد و پنجاه سوار *
- یار بیگ جامی پانصدی صد و پنجاه سوار *

فتح الله ولد سعيد خان بهادر ظفر جنگ پانصدي صد و بیست و پنج سوار *

محمد رشید پانصدي صد و پانزده سوار - در سال دوم ازین دور بگذشت *

سخی برادر زاده فدائی خان پانصدي صد و ده سوار *

میر نعمت الله واد میر ظهیر الدین یزدی پانصدی صد سوار *

سید ولد موسوی خان پانصدی صد سوار *

بدیع الزمان ولد آقا ملا پانصدی صد سوار *

سید بهادر ولد سید سلا بنخوان پانصدی صد سوار *

سید خضر ولد سادات خان پانصدی صد سوار *

شیخ معظم ولد اسلام خان پانصدي صد سوار *

بهادر بیگ عرب پانصدی صد سوار *

شیر افکن ولد شیر زاد پانصدي صد سوار *

عطاء الله خوانی پانصدی صد سوار *

عمر ترین پانصدی صد سوار *

محمد حسین تیراهی پانصدی صد سوار *

یعقوب بیگ ولد شاه بیگ خان پانصدی صد سوار - سال نهم ازین

دور بگذشت *

محمد مراد ولد ملا بت خان پانصدی صد سوار *

غازی بیگ پانصدی صد سوار *

درستکام ولد معتمد خان پانصدی صد سوار *

ارسلان بیگ بلوچ پانصدي صد سوار *

- عسکری ولد آصفخان جعفر بیگ پانصدی صد سوار *
- میرک حسین خوانی پانصدی صد سوار *
- قاضی نظاما پانصدی صد سوار *
- اسمعیل بیگ زیبک پانصدی صد سوار *
- سید شهاب بارهه پانصدی صد سوار *
- کیدسری سنگه راتهور پانصدی صد سوار *
- میر صالح قراول بیگی پانصدی هشتاد سوار *
- محسن صفاهانی پانصدی هشتاد سوار *
- شیخ معین الدین راجگری پانصدی هشتاد سوار *
- محمد صالح خوانی پانصدی هشتاد سوار *
- میر صالح خوشنویس پانصدی شست سوار *
- عسکری بخشعی احدیان پانصدی شست سوار *
- فتح الله ولد نصر الله پانصدی پنجاه سوار *
- خواجه نور الله ولد خواجه عبد الغفار ده بیگی پانصدی پنجاه سوار *
- مثنائی بیگ شاملو پانصدی پنجاه سوار *
-

گذارش مجملی از احوال مشایخ و غیرهم و آن

مشمول است بر طبقات چار گانه

طبقه مشایخ کبار

آغاز دران به نتیجه دودمان رسالت که تقدیم آن بر دیگر
اصحاب طهارت و ارباب تقی لازم و مستحکم است نموده می آید *
نقاره خاندان نبوت سید جعفر نخستین خلف صدرالصدور سید
جلال بخاری که به اندوختن فضایل و آگهی بر مصطلحات طایفه
سنیّه صوفیه و حفظ احوال ایزد پرستان باستانی خصوصا اسلاف
عظام خویش موصوف است و بتوفیق ایزدی و یمن عنایات خاقان
حق شفا در احمد آباد گجرات بر سجاده نیاکان کرام خود
نشسته بر ریاضت و طاعت میگذراند و به جمعیت تمام بدعاه
فزونیه عمر و دولت پادشاه درویش نواز رطب اللسان است
او در اقتناء علوم متداوله و افاده آن بطلبه بر ولد و جد خود
مزیت دارد *

مید جلال آراستگی صوری و معنوی و طرز دانی و رنگینی
و شایستگی ندیمی خواقین عظیم ایشان بدیشتنداشت چنانچه
مکرر بر قدسی لسان رفته که او سزاوار مصاحبت مابود و لهذا
اورا به انواع مراحم و عواطف پادشاهی سرافراز ساخته بخدمت
جلیل القدر صدارت کل و منصب عالی بر نواخته بودند عقده
کشای غوامض اشعار معرفت *

ملا شاه بدخشی که در نزهت آباد کشمیر به ایند پرستی مشغول
است و احوال غرمان مالش در خاتمه جلد اول این نامه مفخر
گزارش یافته شناسای رموز حقیقت *

ملا خواجه که بفروغ ریاضیات و انوار مجاهدات بودی معرفت
پیموده در کمال آزادی در دار السلطنه لاهور بسر می برد و احوال
آن ره نور تجرد در اواخر نخستین جلد به تفصیل مرقوم گشته
ناهی مناهج اطلاق شیخ *

ابو المعالی که چگونگی احوال او نیز در جلد اول این
کتاب میمنت نصاب نگارش پذیرفته *

طبقه علما

علامة الوری فهامة العصر سعد الله خان باشتیفاء فنون علوم
معقوله و منقوله و استقصاء صنوف دانش و حفظ قرآن مجید
وجودت قرینت و اضاءت ذهن و اصابت فکر و فرط معلومات
و فصاحت زبان و حسن تقریر قصب السبق از دانشوران
روزگار زبده و بمیامن انظار خاقانی و برکات توجهات جهانفانی

به مناصب عالیّه فایز گشته بذائیّه والای وزارت کب رسیده است
و شرح احوال آن عالی مرتبت و ارتقا بمراتب دولت در
طی وقایع سال چهارم از دوم دور جلوس عالم آرا نگشته آمد *

علامی افضل خان او بذریعۀ دانش و کمالات عقلیه و نقلیه
و اراء صایبه و افکار ثاقبه و خیر سگالی بر ایا فاطبه و نیک بسیجی
انام کوه و مزاج دای و شیوا زبانی به مدارج علیای وزارت مرقی
گشتمه مشمول نوازش پادشاه دایانواز بود چنانچه به تفصیل در
اولین جلد این نامه والا رقم پذیر خامۀ حقایق نگار گردیده *

ملا عبد الحکیم سیالکوٹی به فضایل و کمالات یاد تازی است
از پیشینیان و اکثر تصانیف او بنام خاقان دانش نواز مفید و مقرر
و است چون احوالش در آخر جلد اول ثبت شده مکرر آن را
گزارش نه نمود *

ملا علاء الماک توائی جامع معقول و منقول است و در الهی
و طبیعی و ریاضی بیش از دیگر علوم غور نموده او بیمن بندگی
این درگاه آسمان جاه که مجمع فضلی روزگار است بخدمت
میز سامانی عز افتخار دارد *

میرک شیخ هروی پس از تحصیل علوم مقداوله و ادراک
زیارت حرمین محترمین دولت بندگی آستان افضل اندوخته
بخدمت تعلیم دراری سماء خلافت سر بلند گشته بود اکنون بفزونی
اعتماد و راستی و درستی بخدمت عرض مکرر سراز است *

سید احمد سعید موطفش از توابع صوبۀ بهار است علوم
عربیّت خصرما علم فقه که در آن نیک مستحضر است نیز

والد خود ملا سعد که از فضلای آن دیار بود اندوخته بدرگاه
 کیوان جاه آمد و بقلاوژی اختر مسعود داخل بندگان سعادت آئین
 گردید و پس از چندی بخدمت افتاء اردویی کیهان پوی
 نوازش یافت *

طبقه حکما

دزیر خان وحکیم مسیح الزمان چون احوال ایشان به تفصیل
 در نخستین جلد نگارش پذیرفته مکرر آن را ننوشت *

حکیم محمد داود مخاطب به تقرب خان پسر حکیم عنایت الله
 است که در فن طبابت شاگرد رشید حکیم مرزا محمد پدر حکیم
 مسیح الزمان بود و طبیب معتمد معتبر شاه عباس او بعد از
 گذشتن پدر سرآمد حکماء ایران شد کمال قرب و محرمیت در
 خدمت شاه داشت بعد از فوت شاه چندی منزوی گشته به
 حرمین شریفین شتافت و پس از اجراز زیارت آن دو مکان
 منیف معاودت نموده به بغداد و از بغداد به بصره و از آنجا به
 یندر لاهری آمد و بفروغ طالع و پیشوای بخت به مستقر الخلافه
 اکبر آباد رسیده هفدهم صفر سال هفتم از دوم دور جلوس میمنت
 مانوس دولت آستان بوس مقدس اندوخت و از فرط هداقت و
 مهارت درین فن و وفور حدس و تجربه به منصب هزار و پانصدی
 دو صد سوار بلند پایگی یافت و مکرر معالجات خوب نموده به انواع
 عنایات و مراحم خاقانی شرب بر افراخت اکنون به منصب سه
 هزار و سه صد سوار سر افراز است نظر بعلو منصب و فزونی

علم اتم وزیر خان و حکیم مسیح الزمان مقدم نگاشته شد هر چند
او در عمل رجحان دارد *

حکیم الملک حکیم مومنا حکیم فتح الله احوال ایشان در جلد
اول شرح و بسط مرقوم گشته *

طبقة شعرا

طالب کلیم شرح حال او با برخی از اشعارش در اولین جلد
گزارده آمد این چند بیت نیز زان طبع اوست * * ابیات *

دنبال اشک افتاده ام جویم دل آزرده را *

از خون توان برداشت پی نخچیر پیکان خورده را *

هر کس اگر بقدر هنر بهره یافتی *

بانیست آب بحر نصیب گهر شود *

زخمهای شانه از زلفت فراهم میشود *

بخت اگر یاری نماید هک مرهم میشود *

خنده بدمست است در ایام ماهشمار باش *

محتسب بو میکند اینجا دهان بسته را *

بی دیده راه اگر نتوان رفت پس چرا *

چشم از جهان چوبستنی ازو می توان گذشت *

* دوست به هیچم فروخت با همه یاری *
 * یار فروشی درین زمانه همین است *
 * رباعی *

* جانبداری اگر ای دل گله بیجا چیست *
 * تو که پروانه بزمی هوس اینها چیست *
 * سرور را سایه یکی بیش نباشد یا رب *
 * این قدر خاک نشین در پی آن بالا چیست *
 * ایات *

* طوطی آن روز که منقار بخون رنگین کرد *
 * گشت روشن که چه روزی سخن پرداز است *

* چرا بگرد بذا گوش او نمی گردد *
 * اگر زبانی گهر رشته بر نیامده است *

* چه دل موزی کنی چون رفتم از دست *
 * کسی از کشته پیکان بر نیارد *
 * میان غم گساران بسوزم از غم *
 * چون آن کشتی که در دریا بسوزد *

میر یحیی کاشی اگر چه از علم بهره ندارد اما به موزونیت
 طبع معانی تازه را لباس نظم می پوشاند و بمناقب طرازی این
 دولت آسمان صولت مباهی است این اشعار از نتایج خاطر او

قلمی گردید *

* شعر *

* گری شریک خوانمت ای شاه دین رواست *

* زین گفته حاجتم بدلیل وبه آیه نیست *

* تو سایه خدائی و این همچو آفتاب *

* روشن بود که هیچ یکی را دو سایه نیست *

ای کرده خدا مرامد شاهانت * میزان فلک مگر بسنجید شانت

همسنگ تودرجهان نه بندد صورت * آئینه مگر نهند در میزانت

 تمام شد

BIBLIOTHECA INDICA;
A
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED UNDER THE SUPERINTENDENCE OF THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

THE
BADSHAH NAMA,

BY

ABD AL-HAMID LAHAWRI

EDITED BY

Mawlawis Kabir Al-Din Ahmad and Abd Al-Rahim.

UNDER THE SUPERINTENDENCE OF
MAJOR W. N. LEES, LL.D.

VOL. II.

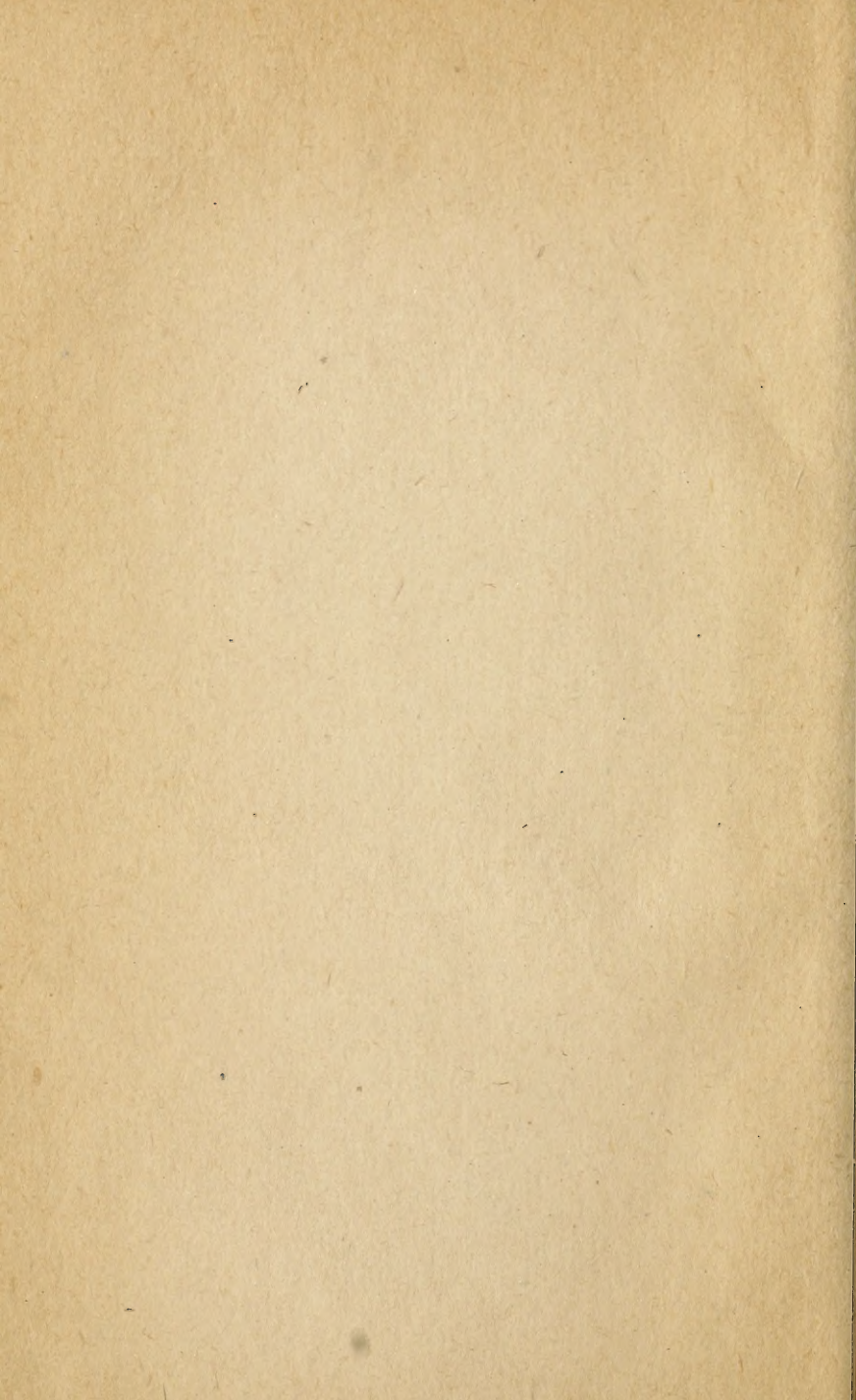

PRINTED AT THE COLLEGE PRESS,
CALCUTTA

1868.

MxT

45 V

3 1761 07810116 9